LO

NOU TESTAMENT

DE

NOSTRE SENYOR JESU-CHRIST;

TRADUHIT DE LA VULGATA LLATINA

EN LLENGUA CATALANA,

AB PRESENCIA DEL TEXT ORIGINAL.

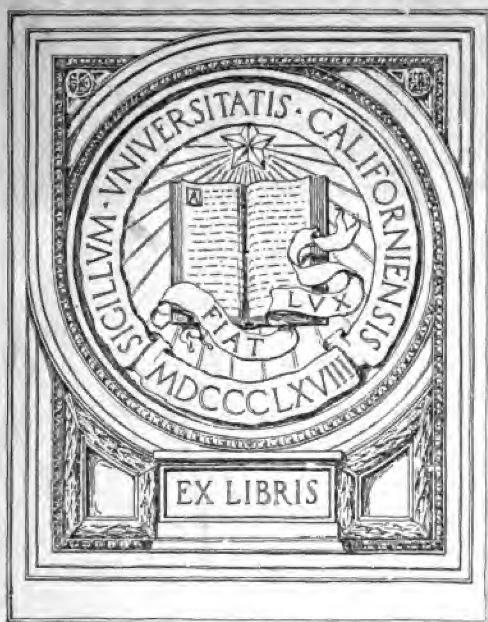
MADRID:

SE HALLA EN EL DEPÓSITO CENTRAL DE LA SOCIEDAD BÍBLICA B. Y E.

Calle de Preciados, número 34.

1888.

ELIJAH CLARENCE HILLS • 1867-1932

ELIJAH CLARENCE HILLS was, from 1922 till his death, first a Professor of Spanish and then Professor of Romance Philology at the University of California. A native of Illinois, reared in Florida, he graduated from Cornell in 1892 and studied in Paris; he was successively professor in Rollins College, in Colorado College, librarian of the Hispanic Society of America, and head for romance languages at Indiana University. For his distinguished achievements in Spanish philology, he was made Knight Commander of the Royal Order of Queen Isabel.

In Professor Hills were combined vast and precise learning with extraordinary humanity. Though a grammarian and philologist, his teaching implied the great world. He had a talent for friendship: capable of the seclusions of the scholar and editor and born to an inviolable personal dignity, he possessed also an uncommon social charm which exercised itself in widening circles. His charity showed as kindliness, deference, tolerance, the sharing of the possessions his long labors had accumulated. He was a wise collector of books, and specialized in Spanish lexicons. Mrs. Hills presented to the University of California his collection of books, one of which is here inscribed to his memory.

ay

ORDRE DELS LLIBRES,

AB LO NUMERO DELS CAPÍTOLS.

	Cap.
S. Matheu..................	28
S. March..................	16
S. Lluch..................	24
S. Joan..................	21
Los Fets dels Apóstols.......	28
Epístola als Romans.........	16
1.ª als Corinthis.............	16
2.ª als Corinthis............	13
Als Galatas..................	6
Als Efesios..................	6
Als Filipians................	4
Als Colossians...............	4
1.ª als Tessalónichs.........	5
2.ª als Tessalónichs..........	3
1.ª á Timotéu...............	6
2.ª á Timotéu...............	4
A Tito......................	3
A Filemon..................	1
Als Hebreus.................	13
Epístola de S. Jaume.........	5
1.ª de S. Pere...............	5
2.ª de S. Pere...............	3
1.ª de S. Joan...............	5
2.ª de S. Joan...............	1
3.ª de S. Joan...............	1
Epístola de S. Judas.........	1
L'Apocalipsi................	22

LO EVANGELI DE JESU-CHRIST

SEGONS

SANT MATHEU.

CAP. 1.

Genealogía de Jesu-Christ: sa concepció per obra del Esperit Sant, y son naixement.

LLIBRE de la generació de Je-
su-Christ, fill de David, fill
d'Abraham.
2 Abraham engendrá á Isaach: y
Isaach engendrá á Jacob: y Ja-
cob engendrá á Judas y á sos ger-
mans:
3 Y Judas engendrá de Thamar
á Phares y á Zara: y Phares en-
gendrá á Esron: y Esron engen-
drá á Aram:
4 Y Aram engendrá á Amina-
dab: y Aminadab engendrá á Naas-
son: y Naasson engendrá á Sal-
mó:
5 Y Salmó engendrá de Rahab
á Booz: y Booz engendrá de Ruth
á Obed: y Obed engendrá á Jessé:
y Jessé engendrá á David lo rey:
6 Y David lo rey engendrá á
Salomó d'aquella que fou d'Urías:
7 Y Salomó engendrá á Roboam:
y Roboam engendrá á Abías: y
Abías engendrá á Asá:
8 Y Asá engendrá á Josaphat: y
Josaphat engendrá á Joram: y
Joram engendrá á Ozías:
9 Y Ozías engendrá á Joatham:
y Joatham engendrá á Achaz: y
Achaz engendrá á Ezechías:
10 Y Ezechías engendrá á Ma-
nassés: y Manassés engendrá á
Amon: y Amon engendrá á Josías:
11 Y Josías engendrá á Jecho-
nías y á sos germans, en la trans-
migració de Babilonia:
12 Y després de la transmigració
de Babilonia, Jechonías engendrá
á Salathiel: y Salathiel engendrá
á Zorobabel:
13 Y Zorobabel engendrá á
Abiud: y Abiud engendrá á Elia-
cim: y Eliacim engendrá á Azor:
14 Y Azor engendrá á Sadoc: y
Sadoc engendrá á Achim: y Achim
engendrá á Eliud:
15 Y Eliud engendrá á Eleazar:
y Eleazar engendrá á Mathan: y
Mathan engendrá á Jacob:
16 Y Jacob engendrá á Joseph
espós de María, de la qual nasqué
Jesús, que s'anomena lo Christo.
17 De manera que totas las ge-
neracions desd'Abraham fins á
David, *son* catorse generacions; y
desde David fins á la transmigra-
ció de Babilonia, catorse genera-
cions; y desde la transmigració de
Babilonia fins á Christo, catorse
generacions.

18 Y la generació de Jesu-Christ
fou d'aquesta manera: Estant Ma-
ría sa mare desposada ab Joseph,
abans que visquessen junts, se tro-
bá haver concebut en son ventre
del Esperit Sant.
19 Y essent Joseph son espós
just, y no volent infamarla, volgué
deixarla secretament.
20 Y estant ell pensant en axó,
veus aquí l'ángel del Senyor se'l
hi aparegué en somnis, dihent: Jo-
seph, fill de David, no temis ré-
brer a María ta muller, perqué lo
que en ella ha nat del Esperit
Sant es.
21 Y parirá un fill, y l'anomena-
rás Jesús, perqué ell salvará á
son poble dels pecats d'ells.
22 Mes tot axó fou fet pera que's
cumplís lo que digué lo Senyor
per lo profeta, que diu:
23 Veus aquí la verge concebi-
rá, y parirá fill; y l'anomenarán
Emanuel, que vol dir, Ab nosaltres
Deu.
24 Y despertant Joseph del som-
ni, feu com l'ángel del Senyor li
havía manat, y rebé á sa muller.
25 Y no la conegué fins que parí
son fill primogénit; y l'anomená
Jesús.

CAP. 2.

Adoració dels Magos: fugida de Jesús á Egipte: cruel mort dels innocents en Bethlem: Jesús, María y Joseph tornan d'Egipte á la terra d'Israel.

HAVENT donchs nat Jesús en
Bethlem de Judá en temps
d'Herodes lo rey, veus aquí uns
Magos vingueren del orient á Je-
rusalem,
2 Dihent: ¿Ahont es lo qui ha
nat Rey dels Jueus? Perqué ve-
gerem sa estrella en l'orient, y
venim á adorarlo.
3 Y lo rey Herodes quant ho
ohí, se turbá, y ab ell tot Jerusa-
lem.
4 Y convocant á tots los prín-
ceps dels sacerdots y als escri-
bas del poble, los preguntava:
¿Ahont havía de naixer lo Christo?
5 Y ells li digueren: En Beth-
lem de Judá, perqué axí está es-
crit per lo profeta:
6 Y tu, Bethlem, terra de Ju-
dá, no ets la menor entre las
principals de Judá, perqué de tu
eixirá lo cap, que regirá mon po-
ble d'Israel.
7 Llavors Herodes, cridant en
secret als Magos, s'informá d'ells
cuydadosament, del temps en que
se'ls aparegué l'estrella.
8 Y enviantlos á Bethlem, los
digué: Anau y informaus bé del
infant, y quant l'hajau trobat, feu
m'ho á saber, peraqué jo també va-
ge á adorarlo.
9 Luego que ells ohiren axó del
rey, marxaren. Y veus aquí l'es-
trella qu'havían vist en l'orient,
anava devant d'ells, fins que arri-
bant s'aturá sobre ahont estava
l'infant.
10 Y quant vegeren l'estrella,
se regositjaren en gran manera.
11 Y entrant en la casa, troba-
ren al infant ab María sa mare, y
postrantse l'adoraren, y oberts sos
tresors li oferiren dons, or, en-
cens y mirra.
12 Y hagut avís en somnis de

que no tornassen á Herodes, regressaren á son país per un altre camí.

13 Després que ells se'n anaren, veus aquí un ángel del Senyor s'aparegué en somnis á Joseph, y li digué: Alsa't, y pren l'infant y sa mare, y futg á Egipte, y está't allí fins que jo t'ho diga; perqué ha de succehir, que Herodes sercará l'infant pera matarlo.

14 Alsantse Joseph, prengué l'infant y sa mare de nit, y se retirá á Egipte:

15 Y permanesqué allí fins á la mort d'Herodes, peraqué's cumplís lo que havía dit lo Senyor per lo profeta, que diu: D'Egipte cridí á mon fill.

16 Llavors Herodes quant vegé que havía quedat burlat dels Magos, s'irritá molt; y enviant feu matar tots los infants que hi havía en Bethlem y en tota sa comarca, de dos anys y en avall, conforme al temps qu'havía averiguat dels Magos.

17 Llavors fou cumplert lo que s'havía dit per Jeremías lo profeta, que diu:

18 Veu fou ohida en Ramá, plors, lamentacions y grans alarits, Rachel plorant sos fills, y no volent ser consolada, perqué no existeixen.

19 Y havent mort Herodes, veus aquí l'ángel del Senyor s'aparegué en somnis á Joseph en Egipte,

20 Dihent: Alsa't, y pren l'infant y sa mare, y veste'n á la terra d'Israel; perqué son morts los que volían matar al infant.

21 Alsantse Joseph, prengué l'infant y sa mare, y vingué á la terra d'Israel.

22 Emperó, ohint que Archelao regnava en la Judéa en lloch de Herodes son pare, temé anar allí: y avisat en somnis se retirá á las terras de Galiléa.

23 Y vingué á habitar en una ciutat que's diu Nazaret, peraqué's cumplís lo que havían dit los profetas: S'anomenará Nazareno.

CAP. 3.

Joan Baptista, precursor de Jesu-Christ, predica en lo desert: repren als Fariséus y Saducéus: bateja á Christo en lo Jordá.

Y EN aquells dias vingué Joan lo Baptista predicant en lo desert de la Judéa,

2 Y dihent: Arrepentius, perqué s'ha acercat lo regne del cel.

3 Puix aquest es de qui parlá lo profeta Isaías, dihent: Veu del que clama en lo desert: Aparellau lo camí del Senyor: feu drets sos camins.

4 Y lo mateix Joan tenía un vestit de pell de camell, y un cenyidor de cuyro al entorn de sos lloms, y lo seu menjar era llagostas y mel silvestre.

5 Llavors eixía envers ell Jerusalem, y tota la Judéa, y tota la terra de la comarca del Jordá:

6 Y eran batejats per ell en lo Jordá, confessant sos pecats.

7 Vehent emperó, que molts dels Fariséus y dels Saducéus venían á son baptisme, los digué: Rassa d'escursons, ¿qui us ha ensenyat á fugir de la ira venidera?

8 Feu donchs fruyt digne d'arre-
pentiment.
9 Y no vullau dir dintre de vo-
saltres: A Abraham tenim per pa-
re. Perqué jo us dich, que Deu es
poderós per'alsar d'aquestas pe-
dras fills á Abraham.
10 Perqué ja está posada la des-
tral al arrel dels arbres; puix tot
arbre que no fa bon fruyt, será ta-
llat y tirat al foch.
11 En veritat jo us batejo en
aygua per'arrepentiment; emperó
lo qui ha de venir desprès de mi,
es més fort que jo, lo calsat del
qual no so digne de portar: ell
vos batejará en Esperit Sant y en
foch.
12 Son ventador está en sa má,
y netejará bé sa era, y arreplega-
rá son blat en lo graner: mes cre-
mará las pallas en un foch inex-
tinguible.
13 Llavors vingué Jesús de la
Galiléa al Jordá á Joan, pera ser
batejat per ell.
14 Emperó Joan le'n destorba-
va, dihent: Jo he de ser batejat
per vos, ¿y vos veniu á mi?
15 Y Jesús responent, li digué:
Deixa per ara, perqué així nos con-
vé cumplir tota justicia. A las ho-
ras lo deixá.
16 Y després que Jesús fou ba-
tejat, pujá luego del aygua; y
veus aquí se l'obrí lo cel, y vegé al
Esperit de Deu que baixava com
paloma, y venía sobre d'ell.
17 Y veus aquí una veu del cel
que deya: Aquest es mon fill l'amat,
en qui m'he complascut.

CAP. 4.

Dejuni y tentació de Jesu-Christ: dona principi á sa predicació: vocació de Pere, d'Andreu, de Jaume y de Joan: anuncia l'evangeli als Galiléus, y cura diferents mals.

LLAVORS Jesús fou impelit al
desert per l'Esperit, pera-
qué fos tentat del diable.
2 Y havent dejunat quaranta
dias y quaranta nits, desprès tin-
gué fam.
3 Y acercantse á ell lo tentador,
li digué: Si ets fill de Deu, di-
gas qu'aquestas pedras se tornin
pans.
4 Lo qual responent li digué:
Escrit está: No viu l'home de pá
solament, sinó de tota paraula
qu'ix de la boca de Deu.
5 Llavors lo prengué lo diable,
y'l portá á la ciutat santa, y'l posá
sobre lo pinacle del temple,
6 Y li digué: Si ets fill de Deu,
tira't de dalt abaix, perqué escrit
está: Enviará sos ángels cerca de
tu, y te pendrán en sas mans, pe-
raqué no ensopegui ton peu en
pedra alguna.
7 Jesús li digué: També está es-
crit: No tentarás al Senyor ton
Deu.
8 Altra vegada lo diable lo con-
duhí á una montanya molt alta,
y li mostrá tots los regnes del
mon y la gloria d'ells,
9 Y li digué: Tot axó t'ho do-
naré, si postrante m'adorasses.
10 Llavors li digué Jesús: Apar-
ta't d'aquí, Satanás, perqué escrit
está: Adorarás al Senyor ton Deu,
y á ell sol servirás.

11 A las horas lo diable lo deixá: y veus aquí los ángels arribaren y'l servían.

12 Y quant Jesús ohí que Joan estava pres, se retirá á Galiléa.

13 Y deixant la ciutat de Nazaret, vingué y habitá en Cafarnaum, ciutat marítima en los confins de Zabulon y de Nephthali:

14 Peraqué's cumplís lo que digué Isaías lo profeta:

15 Terra de Zabulon, y terra de Nephthali, camí del mar, al altre costat del Jordá, Galiléa dels Gentils:

16 Poble que sentat en las tenebras vegé una gran llum, y als que estavan sentats en la regió de la sombra de la mort, los nasqué llum.

17 Desd'aquella hora comensá Jesús á predicar, y á dir: Arrepentius, perqué s'ha acercat lo regne del cel.

18 Y anant Jesús per la ribera del mar de Galiléa, vegé á dos germans, Simó que s'anomena Pere, y Andreu son germá, los quals tiravan lo filat al mar, puix eran pescadors.

19 Y'ls digué: Seguiume, y jo faré que siau pescadors d'homes.

20 Y ells al instant deixaren los filats, y'l seguiren.

21 Y prosseguint d'allí en avant, vegé altres dos germans, Jaume, fill de Zebedeu, y son germá Joan, en una barca ab Zebedeu son pare, qu'adobavan sos filats, y'ls cridá.

22 Y ells al punt deixant los filats y son pare, lo seguiren.

23 Y anava Jesús recorrent tota la Galiléa, ensenyant en las sinagogas d'ells, y predicant l'evangeli del regne, y curant tot mal y tota dolencia en lo poble.

24 Y corregué sa fama per tota la Syria, y li portavan tots los faltats de salut, y acomesos de diferents mals y dolors, y los possehits dels dimonis, y los llunatichs, y los paralítichs, y'ls curava.

25 Y'l seguía una gran multitut de gent de la Galiléa, y de Decapolis, y de Jerusalem, y de Judéa, y de l'altra banda del Jordá.

CAP. 5.

Sermó de Jesu-Christ en la montanya: comensa ab las vuyt benaventuransas: anomena lo Senyor á sos apóstols sal y llum de la terra: declara que no ha vingut á destruir la lley, sinó á cumplirla y perfeccionarla.

VEHENT Jesús aquel gentiu se'n pujá á una montanya, y després d'haverse sentat, se li acercaren sos deixebles.

2 Y obrint sa boca los ensenyava, dihent:

3 Benaventurats los pobres d'esperit, perqué d'ells es lo regne del cel.

4 Benaventurats los mansos, perqué ells possehirán la terra.

5 Benaventurats los que ploran, perqué ells serán aconsolats.

6 Benaventurats los que tenen fam y sed de justicia, perqué ells serán saciats.

7 Benaventurats los misericordiosos, perqué ells alcansarán misericordia.

8 Benaventurats los nets de cor, perqué ells veurán á Deu.

9 Benaventurats los pacifichs,
perqué serán anomenats fills de
Deu.
10 Benaventurats los que sufrei-
xen persecució per amor de la jus-
ticia, perqué d'ells es lo regne del
cel.
11 Seréu benaventurats quant
per'amor de mi vos malehescan y
perseguescan, y digan mentint
tota especie de mal contra vosal-
tres.
12 Alegraus y regositjaus, per-
qué es gran vostre gallardó en lo
cel. Puix així perseguiren també
als profetas qu'existiren abans de
vosaltres.
13 Vosaltres sou la sal de la te-
rra. Y si la sal se dessaborís, ¿ab
que's salará? No serveix ja de res,
sinó pera ser llansada, y trapitja-
da dels homes.
14 Vosaltres sou la llum del mon.
No's pot ocultar una ciutat situa-
da sobre una montanya.
15 Ni s'encen una candela per
posarla sota una mesura, sinó so-
bre un candelero, peraqué illumi-
ni á tots los que están en casa.
16 Brilli així vostra llum devant
dels homes, peraqué vejin vostras
obras bonas, y glorifiquin á vos-
tre Pare qu'está en lo cel.
17 No penseu qu'he vingut á
destruir la lley, o'ls profetas: no
he vingut á destruirlos, sinó á do-
narlos cumpliment.
18 Perqué en veritat vos dich,
que fins que passi lo cel y la te-
rra, no passará de la lley ni una
jota, ni una titlla, sens que tot
sia cumplert.
19 Qualsevol donchs que violi un
d'aquestos mínims manaments, y
ensenyi així als homes, será ano-
menat mínim en lo regne del cel;
mes aquell que'ls guardi y ensen-
yi, será anomenat gran en lo reg-
ne del cel.
20 Puix jo us dich, que si vostra
justicia no fos major que la dels
escribas y dels Fariséus, no en-
traréu en lo regne del cel.
21 Haveu ohit que's digué á vos-
tres antepassats: No matarás; y
lo qui mati será condemnat en ju-
dici.
22 Mes jo us dich, que qualsevol
que tinga ira á son germá, estará
subjecte á judici; y lo qui diga,
Raca, á son germá, estará subjec-
te á consell; y lo qui li diga, Fa-
tuo, será reo del foch del infern.
23 Per lo tant quant vajas á ofe-
rir lo teu dó en l'altar, si allí te
recordas que ton germá té alguna
cosa contra de tu:
24 Deixa allí lo teu dó devant
del altar, y veste'n primer á re-
conciliar ab ton germá, y llavors
vina y ofereix ton dó.
25 Avente luego ab ton contra-
ri, mentres que estás ab ell en lo
camí; no sia que ton contrari t'en-
tregui al jutge, y lo jutge t'en-
tregui al agusil, y't portin á la
presó.
26 En veritat te dich, que no
eixirás d'allí fins que hajas pagat
l'última malla.
27 Haveu ohit que's digué als
antepassats: No cometrás adulteri.
28 Y jo us dich, que qualsevol
que posi los ulls en una dona pe-

ra cobdiciarla, ja comet adulteri ab ella en son cor.

29 Y si ton ull dret te serveix d'escándol, tráute'l, y llánsa'l fora de tu; perqué més te convé lo perdrer un de tos membres, que no que ton cos sia llansat al infern.

30 Y si ta má dreta te serveix d'escándol, tállala, y llánsala fora de tu; perqué més te val perdrer un de tos membres, que no que ton cos vaja al infern.

31 També fou dit: Qualsevol que repudii á sa muller, dónili carta de repudi.

32 Emperó jo us dich que aquell que repudii á sa muller, á no ser per causa de fornicació, la fa ser adúltera; y lo qui's casi ab la repudiada, comet adulteri.

33 Encara més ohiréu que fou dit als antepassats: No jurarás en va; ans bé cumplirás al Senyor tos juraments.

34 Mes jo us dich, de ninguna manera jureu; ni per lo cel, perqué es lo trono de Deu;

35 Ni per la terra, perqué es la peanya de sos peus; ni per Jerusalem, perqué es la ciutat del gran Rey:

36 Ni juris per ton cap, puix no pots fer que un cabell sia blanch ó negre.

37 Sia donchs lo vostre parlar, Si, si; No, no; perqué tot lo que excedeix d'assó, de mal proceheix.

38 Ohireu que fou dit: Ull per ull, y dent per dent.

39 Emperó jo us dich: No resistíu al mal, ans bé si algú't ferís en la galta dreta, presént ali també l'altra.

40 Y al que't vulga mourer un plet, y péndre't la túnica, cedeixli també la capa.

41 Y al que t'obligui á anar carregat mil passos, vés ab ell altres dos mil.

42 Al qui't demani, dónali; y al qui't vulla enmanllevar, no li giris l'espatlla.

43 Ohireu que fou dit: Amarás á ton prohisme, y aborrirás á ton enemich.

44 Emperó jo us dich: Amau á vostres enemichs, feu bé als que us aborreixen, y pregau per los que us perseguescan y calumniin:

45 A fi de que siau fills de vostre Pare que está en lo cel, qui fa eixir lo seu sol sobre bons y mals, y plourer sobre justos y pecadors.

46 Perqué si amau als que us aman, quina recompensa tindréu? ¿No ho fan també los publicans?

47 Y si tant solament saludau á vostres germans, ¿que feu de més? ¿No ho fan també los Gentils?

48 Siau puix vosaltres perfets, així com es perfet vostre Pare celestial.

CAP. 6.

Jesu-Christ continua lo sermó: y parla del almoyna, de l'oració, y del dejuni: que no s'ha d'atresorar en la terra, sinó en lo cel: que no's pot servir á dos amos; y que debem confiar en la divina providencia.

TENIU compte en no fer vostras bonas obras devant dels homes ab lo fi de ser vistos d'ells: d'altra manera no tendréu gallar-

dó de vostre Pare que está en lo cel.
2 Y així quant fassas almoyna,
no ho publiquis abans á só de trom-
peta, com ho fan los hipócritas en
las sinagogas y en los carrers, pe-
ra ser honrats dels homes. En
veritat vos dich, que ja reberen
son gallardó.
3 Emperó tu, quant fassas al-
moyna, que ta má esquerra no sa-
pia lo que fa la dreta:
4 A fi de que la teva almoyna
sia en ocult; y ton Pare, que veu
en l'ocult, te premiará manifesta-
ment.
5 Y quant pregau, no feu com
los hipócritas, que aman pregar
estant drets en las sinagogas y
en las cantonadas de las plassas,
pera ser vistos dels homes. En
veritat vos dich, que reberen son
gallardó.
6 Emperó tu, quant preguis,
entra en ton aposento, y tancada
la porta, prega en ocult; y ton
Pare, que veu en l'ocult, te recom-
pensará manifestament.
7 Y quant pregueu, no parleu
molt, com fan los Gentils. Puix
pensan que parlant molt serán
ohits.
8 No vullau semblarvos á ells;
puix vostre Pare sab lo que us fa
menester antes de demanarli.
9 Així donchs haveu de orar:
Pare nostre que estáu en lo cel,
sia santificat lo vostre nom.
10 Vinga lo vostre regne: fassas
la vostra voluntat, així en la terra
com en lo cel.
11 Lo nostre pá de cada dia, do-
náunoslo avuy.
12 Y perdonau nostres deutes,
així com nosaltres perdonam á nos-
tres deutors.
13 Y no permetau que nosaltres
caigam en la tentació: ans des-
lliuraunos de mal. Amen.
14 Perqué si perdonau als ho-
mes sos pecats, també us perdo-
nará vostre Pare celestial las vos-
tras culpas.
15 Emperó, si no perdonau als
homes, tampoch vostre Pare vos
perdonará vostres pecats,
16 Y quant dejuneu, no us poseu
tristos com los hipócritas. Puix
desfiguran sos rostros, pera fer
veurer als homes que dejunan. En
veritat vos dich, que reberen son
gallardó.
17 Ans bé tu, quant dejunis,
ungeixte lo cap, y renta't la cara;
18 A fi de no apareixer als ho-
mes que dejunas, sinó sols á ton
Pare que está en l'ocult; y ton
Pare, que veu en l'ocult, te recom-
pensará manifestament.
19 No vullau atresorar pera vo-
saltres tresors en la terra, ahont
lo rovell y l'arna los consumeixen,
y ahont los lladres los desenterran
y roban.
20 Ans bé atresorau pera vosal-
tres tresors en lo cel, ahont ni lo
rovell ni l'arna los consum, y
ahont los lladres no'ls desenterran
y roban.
21 Puix allá ahont es ton tresor,
allí ton cor está també.
22 Llum de ton cos es ton ull.
Si ton ull es sencill, tot ton cos
será lluminós.
23 Emperó si ton ull es mal, tot

ton cos será tenebrós. Perqué si
la llum que en tu tens, es tene-
bras, ¿quant grans no serán las
mateixas tenebras?
24 Ningú pot servir á dos amos:
perqué ó tindrá odi al un, y ama-
rá al altre; ó s'adherirá al un, y
despreciará al altre. No podeu ser-
vir á Deu y á las riquesas.
25 Per lo tant vos dich: No us
afaneu per la vostra vida, sobre
qué menjaréu; ni per vostre cos,
sobre qué vestiréu. ¿No val més
la vida que l'aliment, y lo cos més
que'l vestit?
26 Mirau los aucells del ayre,
que no sembran, ni segan, ni jun-
tan en graners; y vostre Pare ce-
lestial los alimenta. ¿Y no valeu
vosaltres molt més qu'ells?
27 ¿Y qui de vosaltres per més
que discorri pot anyadir á sa es-
tatura un sol colse?
28 Y ¿perqué us afanau per lo
vestir? Considerau com creixen los
lliris del camp; ells no treballan
ni filan:
29 Emperó, jo us dich, que ni
Salomó en mitg de sa gloria aná
vestit com un d'aquestos.
30 Puix si á l'herba del camp qu'a-
vuy existeix, y demá es tirada al
foch, vesteix Deu així, ¿quant més
á vosaltres, homes de poca fe?
31 No us afaneu donchs, dihent:
¿Qué menjarem, ó qué beurem, ó
ab qué'ns cubrirem?
32 Perqué los Gentils s'afanan
per totas aquestas cosas; y vostre
Pare sab que teniu necessitat
d'ellas.
33 Buscau donchs primerament
lo regne de Deu y sa justicia; y
totas aqueixas cosas vos serán
anyadidas.
34 Y així no aneu afanats per lo
dia de demá; perqué lo dia de de-
má portará en si son cuydado.
Bástali al dia son propi afany.

CAP. 7.

Continuació y fi del sermó de Jesu-Christ: condemna los judicis temeraris: diu que no se han de donar als cans las cosas santas: exorta á l'oració y á la caritat: parla de quant estret es lo camí del cel, y que s'han de distinguir los falsos profetas dels verdaders, així com l'arbre bó del dolent, per sos fruyts: símil de la casa fabricada sobre roca ó sobre arena.

NO vullau judicar, si no voleu
que us judiquin.
2 Puix ab lo judici ab que judi-
caréu, seréu judicats, y ab la mida
ab que midaréu, seréu midats.
3 Y ¿perqué donchs veus la vol-
va èn l'ull de ton germá, y no veus
la viga en lo teu?
4 O ¿com es que dius á ton ger-
má: Deixa, jo't trauré la volva del
ull, y ve't aquí tü tens una viga en
lo teu?
5 Hipócrita! trau primerament
la viga de ton ull, y á las horas hi
veurás pera traurer la volva del
ull de ton germá.
6 No doneu lo que's sant als cans,
ni tireu vostras perlas als porchs,
no sia que las trapitjin, y tor-
nantse contra vosaltres vos despe-
dassin.
7 Demanau, y se us donará: bus-
cau, y trobaréu: trucau, y se us
obrirá.
8 Perqué tot aquell que demana,

reb: y lo qui busca, troba: y al que
truca, se li obrirá.
9 O ¿qui de vosaltres es l'home,
á qui demanantli son fill pá, li
dona una pedra?
10 ¿O si li demana un peix, li
dona una serp?
11 Donchs si vosaltres sent mals,
sabeu donar cosas bonas á vostres
fills, ¿quant més vostre Pare que
está en lo cel donará bens als
que'ls hi demanin?
12 Y així tot alló que voleu que'ls
homes fassan pera vosaltres, feu-
ho també vosaltres per'ells; per-
qué aqueixa es la lley y los pro-
fetas.
13 Entrau per la porta estreta:
perqué ampla es la porta, y espa-
yós lo camí que guia á la perdi-
ció, y molts son los qu'entran per
ell:
14 Perqué estreta es la porta, y
estret lo camí que guia á la vida,
y pochs son los que'l troban.
15 Guardaus dels falsos profe-
tas, que venen á vosaltres ab ves-
tit d'ovellas, y per dins son llops
robadors.
16 Per sos fruyts los coneixeréu.
¿Se cullen, per ventura, rahims
dels arsos, ni figas dels esbarsers?
17 Així que tot arbre bó fa bon
fruyt, y tot arbre mal fa mal fruyt.
18 L'arbre bó no pot donar mal
fruyt, ni l'arbre mal fruyt bó.
19 Tot arbre que no porta bon
fruyt, será tallat y llansat al foch.
20 Així donchs per sos fruyts los
coneixeréu.
21 No tot aquell que'm diu: Se-
nyor, Senyor, entrará en lo regne
del cel; sinó lo qui fa la voluntat
del meu Pare que está en lo cel,
eix entrará en lo regne del cel.
22 Molts me dirán en aquell
dia: Senyor, Senyor, ¿no profeti-
sarem donchs en ton nom, y en
ton nom llansarem los dimonis, y
en ton nom ferem molts miracles?
23 Y llavors jo'ls diré clarament:
May vos coneguí; apartaus de mí
vosaltres que obrau iniquitat.
24 Puix qualsevol que ou aques-
tas mas paraulas, y las cumpleix,
será comparat á un home sensat
qu'edificá sa casa sobre roca.
25 Y baixá la pluja, y vingueren
los rius, y bufaren los vents, y
arremeteren contra aquella casa;
y no caygué, perqué estava fun-
dada sobre roca.
26 Y qualsevol que ou aquestas
mas paraulas, y no las cumpleix,
será semblant á un home neci
qu'edificá sa casa sobre arena.
27 Y baixá la pluja, y vingueren
los rius, y bufaren los vents, y
arremeteren contra aquella casa;
y caygué, y fou gran sa ruina.
28 Y succehí qu'havent acabat
Jesús aquestas pláticas, se mara-
vellaba la gent de sa doctrina:
29 Perqué los ensenyava com un
que té autoritat, y no com los seus
escribas y'ls Fariséus.

CAP. 8.

Cura Jesu-Christ á un lleprós, al criat del centurió, á la sogra de Sant Pere, y á molts altres malalts: no vol admetrer á un escriba que volía seguirlo, y mana á un de sos deixebles que sens dilació lo seguesca: sossega una tempestat en lo mar, y cura á dos endemoniats en la terra dels Gerassens.

QUANT hagué baixat de la montanya, lo seguí molta gent:
2 Y veus aquí vingué un lleprós,
y l'adorava dihent: Senyor, si vos
voleu, podeu ferme net.
3 Y extenent Jesús la má, lo tocá,
dihent: Vull, sias net. Y inmediatament
quedá netejada sa llepra.
4 Y li digué Jesús: Mira, no ho
digas á ningú; sinó veste'n, presenta't
al sacerdot, y ofereix lo dó
que maná Moysés, pera testimoni
d'ells.
5 Y havent entrat en Cafarnaum,
s'acercá á ell un centurió,
pregantli,
6 Y dihentli: Senyor, mon sirvent
jau en casa paralítich, y está
fortament atormentat.
7 Y Jesús li digué: Jo hi aniré
y lo curaré.
8 Y responent lo centurió, digué:
Senyor, jo no so digne de que
vos entreu en ma casa; mes dihentho
tant sols de paraula, quedará
sá mon sirvent.
9 Puix jo també so home constituhit
baix authoritat, que tinch
soldats á mas ordes, y dich á un:
Vés, y va; y á un altre: Vina, y vé;
y á mon sirvent: Feix axó, y ho fa.
10 Quant Jesús oygué axó, se
maravellá, y digué als que'l seguían:
En veritat vos dich, que no
he trobat fe tant gran en Israel.
11 Y vos dich, que vindrán molts
d'orient y d'occident y s'assentarán
ab Abraham, y Isaach, y Jacob,
en lo regne del cel.
12 Peró los fills del regne serán
llansats á las tenebras exteriors:
allí serán los plors y lo cruxir de
dents.
13 Y digué Jesús al centurió:
Veste'n, y així com has cregut,
així te sia fet. Y en aquell punt
quedá sá lo sirvent.
14 Y havent arribat Jesús á la
casa de Pere, vegé á sa sogra jahent
en lo llit, y ab febre.
15 Y li tocá la má, y la deixá
la febre; y s'aixecá, y los servía.
16 Y vingut lo vespre, li presentaren
molts esperitats; y ab sa
paraula llansava los esperits, y
curá á tots los que estavan malalts:
17 Peraqué's cumplís lo que fou
dit per lo profeta Isaías, que digué:
Ell mateix prengué nostres
mals, y carregá ab nostras dolencias.
18 Mes com Jesús vegés una
gran turba al entorn seu, maná
que's passás al altre costat del estany.
19 Y acercántseli un escriba, li
digué: Mestre, jo us seguiré á
qualsevol part que aneu.
20 Y Jesús li digué: Las guineus
tenen caus, y los aucells del
ayre nius; mes lo fill del home no
té ahont reclinar lo cap.
21 Y un de sos deixebles li digué:
Senyor, deixaume anar primer,
y enterrar lo meu pare.
22 Emperó Jesús li digué: Segueixme,
y deixa que'ls morts enterrin
sos morts.
23 Y entrant ell en una barca, lo
seguían sos deixebles.
24 Y veus aquí que lo mar s'alborotá
en tanta manera, que las

olas cubrían la barca; mes ell dormía.
25 Y sos deixebles s'acercaren á ell, y lo despertaren, dihent: Senyor, salvaunos, que pereixem.
26 Y Jesús los digué: ¿De qué temeu, homes de poca fe? Y alsantse inmediatament maná als vents y al mar, y se seguí una gran bonansa.
27 Y los homes se maravellaren, y deyan: ¿Qui es aquest á qui los vents y lo mar obeheixen?
28 Y havent passat Jesús desde l'altra part del estany, á la terra dels Gerassens, vingueren á son encontre dos esperitats, que eixían de las sepulturas, de tal manera ferotges, que ningú podía transitar per aquell camí.
29 Y comensaren luego á cridar, dihent: ¿Qué tenim nosaltres que veurer ab vos, Jesús, fill de Deu? ¿Haveu vingut aquí á atormentarnos antes de temps?
30 Y no molt lluny d'ells estava pasturant una gran ramada de porchs.
31 Y los dimonis li pregavan dihent: Si'ns trayeu d'aquí, enviaunos á la ramada de porchs.
32 Y los digué: Anau. Y ells eixiren, y se'n anaren als porchs; y veus aquí tota la ramada corregué furiosament, y per un barranch se precipitaren en lo mar; y moriren ofegats en las ayguas.
33 Y los pastors fugiren, y arribant á la ciutat ho referiren tot, junt ab lo cas dels esperitats.
34 Y luego tota la ciutat isqué al encontre de Jesús, y quant lo vegeren, li pregavan que se'n anás fora de sos termes.

CAP. 9.

Cura lo Senyor á un paralítich: murmuració dels escribas: vocació de Matheu lo publicá: respon als Fariséus que'l calumnian: deslliura á una dona d'un fluix de sanch: ressuscita á una minyona, y dona vista á dos cegos: cura á un esperitat mut, y obra altres miracles: parábola de la cullita y dels treballadors.

Y ENTRANT en una barca, passá al altre costat, y se'n aná á sa ciutat.
2 Y veus aquí que li presentaren un paralítich postrat en lo llit. Y vehent Jesús la fe d'ells, digué al paralítich: Fill, té confiansa, que't son perdonats tos pecats.
3 Y luego alguns dels escribas deyan entre si: Aquest blasfema.
4 Y com Jesús vegés sos pensaments, digué: ¿Perqué pensau mal en vostre cor?
5 ¿Quina cosa es més fácil, lo dir, Perdonats te son tos pecats, ó dir, Alsa't y camina?
6 Peraqué sapiau donchs que'l Fill del home té potestat sobre la terra de perdonar pecats, digué á las horas al paralítich: Alsa't, pren ton llit, y veste'n á casa teva.
7 Y s'alsá, y se'n aná á sa casa.
8 Y quant la gent vegé aixó, temé, y alabá á Deu que doná tal potestat als homes.
9 Y passant Jesús d'allí, vegé á un home anomenat Matheu, que seya en lo banch dels drets, y li digué: Segueixme. Y alsantse lo seguí.

10 Y succehí que seyent Jesús á
taula en la casa, vingueren molts
publicans y pecadors, y s'assenta-
ren á taula á menjar ab ell y ab sos
deixebles.
11 Y los Fariséus al veurer tal
cosa, deyan á sos deixebles: ¿Com
es que'l vostre Mestre menja ab los
publicans y pecadors?
12 Y ohintho Jesús, digué: No
son los que están bons los que ne-
cessitan de metge, sinó los que
están malalts.
13 Anau donchs, y apreneu qué
significa: Misericordia vull, y no
sacrifici. Puix jo no he vingut á
cridar justos, sinó pecadors.
14 Llavors se li acercaren los
deixebles de Joan, y li digueren:
¿Perqué nosaltres y los Fariséus
dejunam tant sovint, y los vostres
deixebles no dejunan?
15 Y Jesús los digué: ¿Per ven-
tura poden estar afligits los fills
del Espós, mentres que está ab ells
l'Espós? Ja vindrá dia en que'ls se-
rá pres l'Espós, y á las horas de-
junarán.
16 Y ningú posa pedás de panyo
grosser en vestit vell, puix se'n du
tot lo que toca del vestit, y l'es-
quins se fa més gran.
17 No's posa vi novell en bots
vells. D'altra manera se reventan
los bots, y's vessa lo vi, y los bots
se fan malbé. Sinó que posan vi
novell en bots nous, y d'aqueix
modo se manté l'un y l'altre.
18 Mentres ell los deya estas co-
sas, veus aquí un príncep de la si-
nagoga se li acercá, y l'adorá, di-
hent: Senyor, ara s'acaba de morir
ma filla; emperó veníu, posauli la
má dessobre, y viurá.
19 Y alsantse Jesús, lo seguí ab
sos deixebles.
20 Y veus aquí una dona, que pa-
tía d'un flux de sanch dotse anys
havía, y se li acercá per detrás, y
li tocá la bora del vestit.
21 Puix deya entre si: Si tant so-
lament toco son vestit, quedaré
sana.
22 Mes girantse Jesús, y vehent-
la, digué: Filla, té confiansa, ta fe
t'ha curat. Y desd'aquell punt
quedá sana la dona.
23 Y havent vingut Jesús á la
casa d'aquell príncep, y vehent
als tocadors de flautas, y á una
multitut de gent que feyan bru-
git, digué:
24 Retiraus; puix no's morta la
noya, sinó que dorm. Y se burla-
van d'ell.
25 Y treta fora la gent, entrá y la
prengué per la má. Y s'alsá la noya.
26 Y corregué esta fama per tota
aquella terra.
27 Y passant Jesús d'allí, lo se-
guiren dos cegos, cridant y di-
hent: ¡Teniu misericordia de no-
saltres, fill de David!
28 Y havent arribat á la casa,
vingueren los cegos á ell. Y Jesús
los diu: ¿Creheu que jo puch fer
això pera vosaltres? Ells digueren:
Si, Senyor.
29 Llavors los tocá los ulls, di-
hent: Segons vostra fe així se us
fassa.
30 Y se'ls obriren los ulls; y Je-
sús los amenassá, dihent: Mirau
que ningú ho sapia.

31 Emperó ells eixint d'allí, ho
publicaren per tota aquella terra.
32 Y luego que eixiren, li pre-
sentaren un mut possehit del di-
moni.
33 Y llansat lo dimoni, parlá lo
mut; y quedá maravellada la gent,
y deya: May s'ha vist semblant
cosa en Israel.
34 Emperó los Fariséus deyan:
Per virtut del príncep dels dimo-
nis, llansa los dimonis.
35 Y Jesús anava recorrent to-
tas las ciutats y vilas, ensenyant
en sas sinagogas, y predicant
l'evangeli del regne, y curant tot
mal y tota dolencia en lo poble.
36 Y al veurer aquella gent, se
compadesqué d'ella, perqué estava
fatigada y decayguda, com ovellas
sens pastor.
37 Llavors diu á sos deixebles:
La cullita verdaderament es gran,
emperó pochs los treballadors.
38 Pregau donchs al Senyor de
la cullita, que envii treballadors
á sa cullita.

CAP. 10.

Vocació dels dotse apóstols: Jesu-Christ los instruheix, y'ls dona potestat: los anuncia persecució, y'ls promet recompensa.

Y HAVENT convocat á sos
dotse deixebles, los doná
poder sobre los esperits impurs,
pera llansarlos, y pera curar tot
mal y tota dolencia.
2 Y los noms dels dotse após-
tols son aquestos: Lo primer Si-
mó, anomenat Pere, y Andreu son
germá;
3 Jaume de Zebedeu, y Joan
son germá; Felip y Barthomeu;
Tomás, y Matheu lo publicá;
Jaume de Alfeu, y Tadeu;
4 Simó Cananeu, y Judas Isca-
riot, aquell que l'entregá.
5 Jesús enviá aquestos dotse,
manantlos, y dihent: No aneu per
lo camí dels Gentils, ni entreu en
las ciutats dels Samaritans:
6 Ans bé anau á las ovellas per-
dudas de la casa de Israel.
7 Anau y predicau, dihent: Que
s'ha acercat lo regne del cel.
8 Curau malalts, ressuscitau
morts, netejau lleprosos, llansau
dimonis: donau graciosament lo
que graciosament haveu rebut.
9 No porteu or, ni plata, ni di-
ners en vostras faixas:
10 Ni alforja per lo camí, ni dos
túnicas, ni calsat, ni bastó; perqué
qui treballa es mereixedor de son
aliment.
11 Y en qualsevol ciutat ó vila
en que entreu, preguntau qui hi
ha digne en ella; y permaneixeu
allí fins que marxeu.
12 Quant entreu en una casa,
saludaula, dihent: La pau sia en
aquesta casa.
13 Y si la tal fos digna, vostra
pau vindrá sobre ella: emperó si
no ho fos, vostra pau retornará á
vosaltres.
14 Y tot aquell que no us rebi,
ni oyga vostras pláticas, al eixir
fora de la casa ó de la ciutat, sacu-
diu la pols de vostres peus.
15 En veritat vos dich: Que en lo
dia del judici, será menor lo rigor
pera la terra dels de Sodoma y de
Gomorra, que per'aquella ciutat.

16 Mirau que jo us envío com
ovellas en mitg de llops. Siau
donchs prudents com las serpents,
y sencills com las palomas.
17 Y guardaus dels homes. Per-
qué vos entregarán á sos consells,
y vos assotarán en las sinagogas;
18 Y per amor de mi seréu con-
duhits devant dels governadors y
dels reys, en testimoni contra
d'ells y dels Gentils.
19 Y quant vos entreguin, no
penseu ni lo que haveu de dir, ni
de quina manera: perqué en aque-
lla hora se us donará lo que hajau
de parlar.
20 Puix no sou vosaltres los que
parlau, sinó l'Esperit de vostre
Pare que parla en vosaltres.
21 Y lo germá entregará á la
mort á son germá, y lo pare á son
fill: y s'alsarán los fills contra dels
pares, y los farán morir.
22 Y per causa meva seréu abo-
rrits de tothom: emperó aquell que
perseveri fins al fi, aqueix se sal-
vará.
23 Y quant vos perseguescan en
una ciutat, fugiu á un altra. En
veritat vos dich, que no acabaréu
ab las ciutats de Israel fins que
vinga lo Fill del home.
24 No es lo deixeble més que'l
mestre, ni lo sirvent més que son
amo.
25 Bástali al deixeble lo ser com
son mestre, y al sirvent com son
amo. ¿Si al pare de familias l'ape-
llidaren Beelzebub, quant més á
sos domestichs?
26 Emperó no'ls temau; perqué
res hi ha encubert, que no s'haja
de descubrir; ni res ocult, que no
s'haja de saber.
27 Lo que jo us dich en tene-
bras, diheuho en la llum; y lo que
ohiu á l'orella, predicauho en los
terrats.
28 Y no temau als que matan
lo cos, y no poden matar l'ánima;
ans bé temeu al que pot llansar
cos y ánima al infern.
29 ¿Per ventura no's venen dos
aucells per un diner, y ni un d'ells
caurá á terra sens la *voluntat* de
vostre Pare?
30 Fins los cabells de vostre cap
están tots contats.
31 No temau donchs; puix valeu
més vosaltres que molts aucells.
32 Puix tot aquell que'm con-
fessi devant dels homes, jo'l con-
fessaré també devant de mon Pare
que está en lo cel.
33 Y tot aquell que'm negui
devant dels homes, jo també'l ne-
garé devant mon Pare que está
en lo cel.
34 No penseu que vinga á posar
pau sobre la terra: no he vingut
á posar la pau, sinó l'espasa.
35 Puix he vingut á posar en
desunió al fill contra'l pare, y á la
filla contra sa mare, y á la nora
contra sa sogra.
36 Y los enemichs del home se-
rán los de sa propia casa.
37 Qui ama á son pare, ó á sa
mare, més que á mi, no es digne de
mi: y lo qui ama al fill, ó á la filla,
més que á mi, no es digne de mi.
38 Y qui no pren sa creu, y no'm
segueix, no es digne de mi.
39 Qui trobi sa vida, la perdrá;

y qui perdi sa vida per amor de mi, la trobará.

40 Qui vos reb á vosaltres me reb á mi; y'l qui'm reb á mi, reb á aquell que ha enviat á mi.

41 Qui reb á un profeta en nom de profeta, rebrá gallardó de profeta; y qui reb á un just en nom de just, rebrá gallardó de just.

42 Y tot aquell que donará per beurer á un d'aquestos petits, un got d'aygua fresca tant sols en nom de deixeble, vos dich en veritat, que no perdrá son gallardó.

CAP. 11.

Joan Baptista envía dos de sos deixebles á Jesús, per averiguar si ell era lo Messías, ó si debían esperar á un altre: lo que ab est motiu digué Jesús sobre Joan á sos oyents: ciutats incrédulas: suavitat del jou del Senyor.

Y SUCCEHI, que quant Jesús acabá de donar aquestas instruccions á sos dotse deixebles, passá d'allí á ensenyar y predicar en las ciutats d'ells.

2 Y havent ohit Joan, estant en la presó, las obras de Christo, enviá dos de sos deixebles,

3 A preguntarli: ¿Sou vos lo qui ha de venir, ó havem de esperar á un altre?

4 Y responent Jesús los digué: Anau y contau á Joan lo que haveu vist y ohit:

5 Los cegos veuhen, los coixos caminan, los lleprosos se quedan nets, los sordos ouhen, los morts ressuscitan, y es anunciat l'evangeli als pobres.

6 Y benaventurat aquell que no pendrá escándol de mi.

7 Y tantost com ells se'n anaren, comensá Jesús á parlar de Joan á la gent, dihent: ¿Qu'es lo que isquereu á veurer en lo desert? ¿Una canya agitada del vent?

8 Mes, ¿qu'es lo que isquereu á veurer? ¿Un home vestit mollement? Certament que'ls que vesteixen ab mollesa, en casa dels reys están.

9 ¿A qui donchs isquereu á veurer? ¿A un profeta? Certament vos dich, y encara més que profeta.

10 Puix aquest es de qui está escrit: Veus aquí, jo envío mon ángel devant ton rostro, lo qual aparellará lo teu camí devant de tu.

11 En veritat vos dich: que entre los nats de donas, no s'alsá ningú major que Joan Baptista: emperó aquell qu'es lo mínim en lo regne del cel, es més gran qu'ell.

12 Y desde los dias de Joan Baptista fins ara, lo regne del cel pateix violencia, y los violents l'arrebatan.

13 Perqué tots los profetas y la lley, fins á Joan, han profetisat.

14 Y si ho voleu rébrer, ell es aquell Elías que ha de venir.

15 Qui te orellas per ohir, oyga.

16 Mes, ¿á qui compararé jo aquesta generació? Es semblant á uns noys que están assentats en la plassa, y cridant á sos companys,

17 Los diuhen: Vos cantarem, y no dansareu; vos lamentarem, y no us planguereu.

18 Puix vingué Joan que no menjava ni bebía, y diuhen: Está possehit del dimoni.

19 Vingué lo Fill del home que

menja y beu, y diuhen: Veus aquí
un glotó y un vinós, amich de pu-
blicans y de pecadors. Emperó la
sabiduría fou justificada per sos
fills.
20 A las horas comensá á repén-
drer á las ciutats en que s'havían
obrat moltíssims de sos miracles,
perqué no s'havían arrepentit.
21 ¡Ay de tu, Chorozain! ¡Ay de
tu, Bethsayda! que si en Tyro y en
Sydon s'haguessen obrat las mara-
vellas que s'han obrat en vosaltres,
temps ha que cuberts de cendra
y cilici s'haurían arrepentit.
22 Per lo tant jo us dich: Que hi
haurá menos rigor pera Tyro y
Sydon, que pera vosaltres en lo dia
del judici.
23 Y tu, Cafarnaüm, que t'has
alsat fins al cel, baixarás fins al
infern. Perqué si en Sodoma s'ha-
guessen obrat las maravellas que
s'han obrat en tu, tal vegada hauría
permanescut fins al dia d'avuy.
24 Per lo tant vos dich, que en
lo dia del judici menos rigor hi
haurá pera la terra de Sodoma que
pera tu.
25 En aquell temps responent
Jesús digué: Vos glorifico, Pare,
Senyor de cel y terra, perqué
ocultareu aquestas cosas als sabis
y als prudents, y las haveu decla-
radas als petits.
26 Així es, Pare; perqué així fou
de vostre agrado.
27 Mon Pare posá en mas mans
totas las cosas. Y ningú coneix al
Fill, sinó'l Pare; ni ningú coneix
al Pare, sinó'l Fill, y aquell á qui
lo Fill ho haurá volgut revelar.
28 Veniu envers mi tots los que
estáu cansats y agoviats, y jo us
descansaré.
29 Preneu mon jou sobre vosal-
tres, y apreneu de mi, que so mans
y humil de cor, y trobareu lo des-
cans pera vostras ánimas.
30 Puix qu'es suau mon jou, y
lleugera ma cárrega.

CAP. 12.

Los deixebles cullen espigas en dissapte: Jesu-Christ los defensa de la murmuració dels Fariséus: cura á un home que tenía seca una má, y á un endemoniat cego y mut: parla del pecat contra del Esperit Sant: senyal de Jonás: Ninivitas: reyna del mitgdia.

EN aquell temps anava Jesús
un dia de dissapte per uns
sembrats, y sos deixebles com tin-
guessen fam, comensaren á cullir
espigas y á menjar.
2 Y vehentho los Fariséus li de-
yan: Mira, tos deixebles fan lo que
no's lícit fer en dissapte.
3 Mes ell los respongué: ¿No
haveu llegit lo que feu David
quant tingué fam, y'ls que ab ell
estavan:
4 Com entrá en la casa de Deu,
y's menjá los pans de la proposi-
ció, que no li era lícit menjar, ni
als que ab ell estavan, sinó sola-
ment als sacerdots?
5 ¿O no haveu llegit en la lley,
que en los dissaptes los sacerdots
en lo temple trencan lo dissapte, y
no pecan?
6 Puix jo us dich, que aquí está
qui es major que'l temple.
7 Y si sabesseu lo qu'es: Miseri-
cordia vull, y no sacrifici: jamay
condemnaríau als innocents:

8 Perqué lo Fill del home es Senyor fins del dissapte.
9 Y havent passat d'allí, vingué á la sinagoga d'ells.
10 Y veus aquí un home que tenía seca una má, y ells per acusarlo li preguntareu: ¿Si era lícit curar en dissapte?
11 Y ell los respongué: ¿Quin home será entre vosaltres que tenint una ovella, si cau en dissapte en un fosso, no l'agarri y no la trega?
12 ¿Puix quant més val un home qu'una ovella? Així que lícit es lo fer bé en dissapte.
13 Llavors digué al home: Exten ta má. Ell l'extengué, y quedá sana com l'altra.
14 A las horas eixint d'allí los Fariséus, tingueren consell sobre com lo podrían fer perdrer.
15 Y coneixentho Jesús, se retirá d'allí; y molts lo seguiren, y'ls curá á tots.
16 Y'ls maná que no'l descubrissen.
17 Peraqué's cumplís lo que fou dit per lo profeta Isaías, que diu:
18 Veus aquí mon sirvent á qui he escullit, lo meu amat en qui s'ha ben complagut ma ánima. Posaré mon Esperit sobr'ell, y anunciará justicia als Gentils.
19 No disputará, ni cridará, ni obirá ningú sa veu en las plassas.
20 No trencará la canya cascada, ni apagará la metxa que fuma, fins que porti lo judici á victoria.
21 Y en son nom esperarán los Gentils.
22 Llavors li portaren un endemoniat cego y mut, y'l curá, de manera que parlá y vegé.
23 Y tota la gent quedava pasmada, y deya: ¿Es aquest lo Fill de David?
24 Emperó los Fariséus, ohintho, deyan: Aquest no llansa los dimonis sinó en virtut de Beelzebub, príncep dels dimonis.
25 Y Jesús coneixent sos pensaments, los digué: Tot regne dividit contra si mateix, será destruit; y tota casa ó ciutat dividida contra si mateixa, no permaneixerá.
26 Y si Satanás llansa fora á Satanás, está desunit contra de si mateix; ¿com permaneixerá donchs son regne?
27 Y si jo llanso los dimonis per virtut de Beelzebub, ¿per virtut de qui los llansan vostres fills? Per això ells serán vostres jutges.
28 Mes si jo llanso los dimonis per virtut del Esperit de Deu, certament que ha arribat á vosaltres lo regne de Deu.
29 ¿O com podrá entrar ningú en la casa de un home valent, y robar sas joyas, si primer no ha lligat al valent? A las horas saquejará sa casa.
30 Aquell que no es ab mi, contra mi es; y aquell que no arreplega ab mi, escampa.
31 Per lo tant vos dich: Qualsevol pecat y blasfemia serán perdonats als homes; mes lo blasfemar contra del Esperit no será perdonat.
32 Y qualsevol que parli contra lo Fill del home, será perdonat; emperó aquell que parli contra

l'Esperit Sant, no será perdonat, ni en aquest sigle, ni en lo venider.

33 O vosaltres feu l'arbre bó y son fruyt bó; ó feu l'arbre dolent y son fruyt dolent; puix per lo fruyt se coneix l'arbre.

34 ¡Rassa de vívoras! ¿com podeu dir cosas bonas sent dolents? puix de l'abundancia del cor parla la boca.

35 L'home bó trau cosas bonas del bon tresor *de son cor*, y l'home dolent del mal tresor trau cosas malas.

36 Y jo us dich, que de tota paraula ociosa que'ls homes parlin, n'han de donar compte en lo dia del judici.

37 Puix per tas paraulas serás justificat, y per tas paraulas serás condemnat.

38 Llavors li respongueren alguns escribas y Fariséus, dihent: Mestre, voldríam veurer senyal de vos.

39 Ell los respongué, dihent: La generació mala y adulterina demana senyal; emperó no li será donat senyal, sinó'l senyal del profeta Jonás.

40 Perqué així com Jonás estigué tres dias y tres nits en lo ventre de la balena, del mateix modo lo Fill del home estará tres dias y tres nits en lo cor de la terra.

41 Los Ninivitas s'alsarán en judici contra aquesta generació, y la condemnarán; perqué s'arrepentiren per la predicació de Jonás: y veus aquí que'l qu'es en aquest lloch es més que Jonás.

42 La reyna del mitgdia s'alsará en judici contra aquesta generació, y la condemnará; perqué vingué del fi de la terra á ohir la sabiduría de Salomó, y veus aquí que'l qu'es en aquest lloch es més que Salomó.

43 Quant l'esperit impur ha eixit d'algun home, va divagant per llochs deserts buscant repós, y no'l troba.

44 Llavors diu: Me'n tornaré á ma casa d'ahont he eixit; y quant vé, la troba desocupada, escombrada y alhajada.

45 A las horas va y pren ab ell altres set esperits pitjors que ell, y entran dins y habitan allí; y l'últim *estat* de aquell home es pitjor que'l primer. Així també esdevindrá á aquesta mala rassa.

46 Mentres ell estava platicant ab la gent, veus aquí sa mare y sos germans que estavan defora, desitjant parlar ab ell.

47 Y un li digué: Mira que ta mare y tos germans están defora, y't demanan.

48 Y ell responent al que li parlava, li digué: ¿Qui es ma mare, y qui son mos germans?

49 Y extenent la má envers sos deixebles, digué: ¡Veus aquí ma mare y mos germans!

50 Puix qualsevol que fassa la voluntat de mon Pare que está en lo cel, aqueix es mon germá, y germana, y mare.

CAP. 13.

Predica Jesús ab parábolas, y las dexifra als apóstols: parábola del sembrador, del gra de mostassa, del llevat, del tresor escondit, de la perla preciosa, del

filat plé de peixos: profeta sens honra en sa patria.

EN aquell dia eixint Jesús de la casa, s'assentá á la bora del mar.
2 Y se li acercá gran multitut de gent, de manera que entrant en una barca s'assentá, y tota la gent estava dreta en la bora.
3 Y'ls parlá de moltas cosas ab parábolas, dihent: Veus aquí que un sembrador eixí á sembrar.
4 Y quant sembrava, caygueren algunas llavors prop del camí, y vingueren los aucells del ayre y se las menjaren.
5 Altras caygueren en llochs pedragosos ahont no hi havía molta terra; y nasqueren tot seguit, puix no hi havía fondaria de terra.
6 Emperó al eixir lo sol, se cremaren y se secaren, perqué no tenían arrel.
7 Altras caygueren sobre espinas; y cresqueren las espinas, y las sufocaren.
8 Y altras caygueren en terra bona, y donaren fruyt, una á cent, altra á xixanta, y altra á trenta.
9 Qui té orellas per ohir, oyga.
10 Y arribant los deixebles li digueren: ¿Perqué'ls parlau ab parábolas?
11 Ell los respongué, dihent: Perqué á vosaltres se us ha otorgat lo coneixer los misteris del regne del cel; emperó á ells no se'ls ha otorgat.
12 Puix al que té, se li donará, y tindrá més; emperó al que no té, fins alló que té se li pendrá.
13 Per aixó'ls parlo jo ab parábolas, perqué mirant no veuhen, y escoltant no ouhen, ni entenen.
14 Y se verifica en ells la profecía de Isaías que diu: Ohiréu ab vostras orellas, y no entendréu; y mirant, miraréu y no veuréu.
15 Puix lo cor d'aquesta gent s'ha engrossit, y sas orellas se tornaren duras per'ohir, y se'ls tancaren los ulls; peraqué may hi vejan ab sos ulls, ni oygan ab sas orellas, ni comprengan ab son cor, y se convertescan y jo'ls doni la salut.
16 Emperó benaventurats los vostres ulls, perqué veuhen; y vostras orellas, perqué ouhen.
17 Puix en veritat vos dich, que molts profetas y justos ansiaren veurer lo que veheu, y no ho vegeren; y ohir lo que ohiu, y no ho ohiren.
18 Ohiu vosaltres donchs la parábola del sembrador.
19 Qualsevol que ou la paraula d'aquell regne y no la enten, vé lo maligne y arrabassa lo que s'havía sembrat en son cor: aqueix es lo que fou sembrat á la bora del camí.
20 Emperó lo sembrat en terra pedragosa, es aquell que ou la paraula, y al prompte la reb ab goig;
21 Mes no té en si arrel, ans bé es de poca duració. Y en sobrevenint tribulació y persecució per causa de la paraula, al instant s'escandalisa.
22 Y'l sembrat entre espinas, es aquell que ou la paraula; emperó los cuydados d'aquest mon, y la fallacia de las riquesas, sufocan la paraula, y queda sens fruyt.

23 Y'l sembrat en terra bona, es aquell que ou la paraula y la enten, y dona fruyt; y un dona á cent, altre á xixanta, y altre á trenta.

24 Un'altra parábola los proposá, dihent: Lo regne del cel es semblant á un home que sembrá bona llavor en son camp.

25 Y mentres que'ls homes dormían, vingué son enemich, y contrasembrá sisanya en mitg del blat, y se'n aná.

26 Quant la planta hagué crescut y presentat fruyt, llavors aparegué també la sisanya.

27 Y venint los criats del pare de familia li digueren: Senyor, ¿no sembrareu bona llavor en vostre camp? ¿com es donchs que hi ha sisanya?

28 Y los digué: Algun enemich ha fet axió. Y los criats li digueren: ¿Voleu que hi anem y la cullim?

29 No, los respongué: no fos cas que cullint la sisanya, arrancasseu també ab ella lo blat.

30 Deixau que cresca l'una y l'altra fins al segar, y al temps de la sega diré jo als segadors: Culliu primer la sisanya y lligaula en gavellas pera cremarla; emperó lo blat arreplegaulo en mon graner.

31 Altra parábola los proposá, dihent: Lo regne del cel es semblant á un gra de mostassa, que un home prengué y sembrá en son camp.

32 Lo qual *gra* certament es la més petita de totas las llavors; emperó desprès que creix, es major que totas las llegums, y se fa un arbre; de manera que'ls aucells del ayre venen á fer niu en sas brancas.

33 Los digué un altra parábola: Es semblant lo regne del cel al llevat que pren una dona, y'l barreja ab tres mesuras de farina fins que tot ha fermentat.

34 Totas aquestas cosas las digué Jesús á la gent ab parábolas, y no'ls parlava may sens parábolas.

35 Peraqué's cumplís lo que havía dit lo profeta, que diu: Obriré la boca ab parábolas, y enunciaré cosas que han estat escondidas desde la fundació del mon.

36 Llavors despedida la gent se'n vingué á casa, y acercántseli sos deixebles li digueren: Explicaunos la parábola de la sisanya del camp.

37 Ell los respongué, dihent: Aquell que sembra la bona llavor es lo Fill del home.

38 Y'l camp es lo mon. Y la bona llavor son los fills del regne. Y la sisanya son los fills de la iniquitat.

39 Y l'enemich que la sembrá es lo diable, y la sega es la consumació del sigle. Y'ls segadors son los ángels.

40 De manera que axí com se cull la sisanya y's crema en lo foch, axí succehirá en la fi del mon.

41 Lo Fill del home enviará sos ángels, y aplegarán de son regne tots los escándols y aquells que obran iniquitat,

42 Y'ls tirarán á la fornal del foch. Allí serán los plors y'l cruxir de dents.

43 Llavors los justos resplandirán com lo sol en lo regne de son Pare. Qui té orellas pera ohir, oyga.

44 Es semblant lo regne del cel
á un tresor escondit en lo camp,
que quant un home lo troba l'es-
condeix, y gosós del encontre se'n
va y ven tot lo que té, y compra
aquell camp.
45 Del mateix modo es semblant
lo regne del cel á un negociant,
que busca perlas bonas.
46 Y havent trobat una de gran
valor se'n aná, y vengué tot quant
tenía, y la comprá.
47 També es semblant lo regne
del cel á un filat, que tirat al mar
arreplega tota mena de peixos.
48 Y quant está plé lo trauhen
á la bora los pescadors, y assentats
allí trían los bons y los posan en
sos coves, y llansan los dolents.
49 Així esdevindrá en la consu-
mació del sigle: vindrán los ángels
y separarán los dolents d'entre los
bons;
50 Y'ls posarán en la fornal del
foch: allí serán los plors y'l cruxir
de dents.
51 Y Jesús li digué: ¿Haveu
compres totas aquestas cosas? Ells
digueren: Si.
52 Y ell anyadí: Per aixó qual-
sevol escriba instruhit en lo regne
del cel, es semblant á un pare de
familia, que trau de son tresor co-
sas novas y cosas vellas.
53 Y quant Jesús hagué conclós
aquestas parábolas, se'n aná d'allí.
54 Y vingué á sa patria, y'ls ins-
truhía en las sinagogas d'ells, de
manera que's maravellavan y de-
yan: ¿D'ahont li vé á aquest tal
sabiduría y tals miracles?
55 ¿Per ventura no es aquest
lo fill del fuster? ¿No's diu sa mare
María, y sos germans Jaume, y
Joseph, y Simó, y Judas?
56 ¿Y sas germanas no habi-
tan totas entre nosaltres? ¿Puix
d'ahont li venen á aquest totas
aqueixas cosas?
57 Y s'escandalisavan d'ell. Mes
Jesús los digué: No hi ha profeta
sens honor sinó en sa patria y en
sa casa.
58 Y no feu allí molts miracles
per rahó de l'incredulitat d'ells.

CAP. 14.

Mort de Joan Baptista: miracle dels cinch pans: Jesús camina, y fa que Sant Pere camini sobre las olas del mar; y cura á tots los malalts que se li presentan ó tocan son vestit.

EN aquell temps Herodes lo
tetrarca oygué la fama de
Jesús,
2 Y digué á sos criats: Aquest
es Joan lo Baptista que ressusci-
tá d'entre los morts, y per aixó
s'obran en ell prodigis.
3 Perqué Herodes havía fet pén-
drer á Joan, y lligat lo posá en la
presó per causa de Herodías mu-
ller de son germá.
4 Puix li deya Joan: No t'es lí-
cit tenirla.
5 Y volentlo matar temé al poble,
perque'l miravan com á un profeta.
6 Mes en lo dia del cumpleanys
d'Herodes, la filla d'Herodías, ba-
llá devant de tots, y agradá á He-
rodes.
7 Per lo que prometé ab jura-
ment donarli tot quant li demanás.
8 Y ella, previnguda per sa ma-
re, digué: Dóna'm aquí en una

plata lo cap de Joan Baptista.
9 Y'l rey s'entristí; mes per rahó
del jnrament, y dels que estavan
ab ell á taula, maná donárseli.
10 Y enviá y feu degollar á Joan
en la presó.
11 Y portaren son cap en una
plata, y donat que fou á la noya,
esta lo portá á sa mare.
12 Acudiren desprès sos deixe-
bles á recullir lo cos, y l'enterra-
ren, y anaren á donarne part á
Jesús.
13 Y haventho ohit Jesús, se re-
tirá d'allí en una barca á un lloch
desert y apartat: y haventho ohit
la gent, lo seguiren de las ciutats
á peu.
14 Y al eixir vegé una gran mul-
titut de gent, y tingué compassió
d'ells, y curá sos malalts.
15 Y haventse fet vespre se li
acercaren sos deixebles, y li digue-
ren: Aquest es un lloch desert, y
l'hora ja es passada; despedi la
gent, peraqué anant als pobles se
comprin de menjar.
16 Y Jesús los digué: No tenen
necessitat de anarse'n; donaulos
vosaltres de qué menjar.
17 Li respongueren: No tenim
aquí més que cinch pans y dos
peixos.
18 Jesús los digué: Portáume'ls
aquí.
19 Y havent manat á la gent que
s'assentassen sobre l'herba, pren-
gué los cinch pans y'ls dos peixos,
y alsant los ulls al cel, benehí, y
partí los pans, y'ls va donar als
deixebles, y aquestos á la gent.
20 Y tots menjaren y quedaren
saciats. Y recullidas las sobras um-
pliren dotse coves dels bossins.
21 Y'l número dels que menja-
ren fou cinch mil homes, sens con-
tar donas ni criaturas.
22 Y luego Jesús compelí á sos
deixebles á pujar en la barca, y á
que passassen antes que ell al al-
tra banda del estany, mentres que
ell despedía á la gent.
23 Y quant hagué despedit la
turba, se'n puja á una montanya
á fer oració. Y arribat lo vespre
estava ell tot sol allí.
24 Y la barca en mitg del mar
era combatuda de las olas, puix
era contrari lo vent.
25 Emperó á la quarta vetlla de
la nit, vingué Jesús envers ells,
caminant per sobre'l mar.
26 Y quant lo vegeren caminar
per sobre'l mar, se turbaren, di-
hent: Es una fantasma. Y de por
comensaren á cridar.
27 Mes Jesús al mateix temps
los parlá, y digué: Teniu bon áni-
mo, jo so: no temau.
28 Y respongué Pere, dihent:
Senyor, si sou vos, manaume que
vinga per sobre l'aygua cap á vos.
29 Y ell li digué: Vina. Y baixant
Pere de la barca, caminava sobre
l'aygua per arribar á Jesús.
30 Emperó vehent que'l vent era
fort, tingué temor; y com comen-
sás á enfonsarse, cridá dihent: Se-
nyor, salvaume.
31 Y luego allargant Jesús sa
má, l'agafá, y li digué: Home de
poca fe, ¿perqué has dubtat?
32 Y tant prest com entraren en
la barca, cessá lo vent.

33 Y'ls que estavan en la barca
s'acercaren y l'adoraren, dihent:
Verdaderament sou lo Fill de Deu.
34 Y havent passat al altre cos-
tat del estany, vingueren á la te-
rra de Genesar.
35 Y haventlo conegut los ho-
mes de aquell lloch, enviaren per
tota aquella comarca, y li presen-
tavan tots los malalts.
36 Y li suplicavan que'ls deixás
tocar tant solament la bora de son
vestit. Y tants quants la tocaren
quedaren sans.

CAP. 15.

Condemna Jesús las tradicions humanas oposadas als preceptes de Deu: cura á la filla de la Cananéa que dona mostras de gran fe; y dona menjar en lo desert á una gran multitut de gent ab set pans y alguns peixos.

LLAVORS s'acercaren á ell al-
guns escribas y Fariséus de
Jerusalem, dihent:
2 ¿Perqué tos deixebles traspas-
san la tradició dels ancians? Puix
no's rentan las mans quant men-
jan pá.
3 Y ell responent los digué: Y
vosaltres, ¿perqué traspassau lo
manament de Deu per vostra tra-
dició? Puix Deu digué:
4 Honra al pare y á la mare. Y
aquell que malehesca al pare ó á
la mare morirá de mort.
5 Emperó vosaltres diheu: Qual-
sevol que diga á son pare ó á sa
mare: Tot dó que jo ofresca vos
aprofitará;
6 Y no honra á son pare ó á sa
mare, queda desobligat; y així ha-
veu fet va lo manament de Deu
per vostra tradició.
7 ¡Hipócritas! bé profetisá Isaías
de vosaltres, dihent:
8 Aquesta gent se m'acerca ab
sa boca, y ab los llavis m'honra;
emperó son cor está lluny de mi.
9 Y me honran en va, ensenyant
doctrinas y manaments de homes.
10 Y convocada així la gent, los
digué: Ohiu y enteneu.
11 No contamina al home lo que
entra en la boca; sinó lo que ix de
la boca, això es lo que contamina
al home.
12 Llavors acercántseli sos dei-
xebles, li digueren: ¿No sabeu que
los Fariséus s'han escandalisat
quant han ohit aquesta paraula?
13 Emperó ell responent, di-
gué: Tota planta que no ha plan-
tat mon Pare celestial, será arran-
cada d'arrel.
14 Deixaulos: son cegos y guías
de cegos. Y si un cego guia á altre
cego, los dos cauhen en lo fosso.
15 Y responent Pere, li digué:
Explicaunos aquesta parábola.
16 Y Jesús digué: ¿Encara estáu
vosaltres sens comprensió?
17 ¿No compreneu que tot alló
que entra en la boca passa al ven-
tre, y se llansa en lloch secret?
18 Emperó lo qu'ix de la boca,
del cor ix, y això es lo que conta-
mina al home.
19 Puix del cor ixen los mals
pensaments, los homicidis, los
adulteris, las fornicacions, los ro-
bos, los falsos testimonis, las blas-
femias.
20 Aqueixas cosas son las que

contaminan al home. Emperó lo
menjar sens rentarse las mans no
contamina al home.
21 Y eixint Jesús d'allí, se retirá
als confins de Tyro y de Sydon.
22 Y veus aquí una dona Cana-
néa, que havía eixit de aquells con-
fins, cridava dihent: Senyor, fill
de David, teniu compassió de mi:
la meva filla está cruelment ator-
mentada del dimoni.
23 Y ell no li respongué parau-
la. Y acercántseli sos deixebles li
suplicavan, dihent: Despatxaula,
puix vé cridant al derrera de no-
saltres.
24 Y ell los respongué, dihent:
Jo no so enviat sinó á las ovellas
perdudas de la casa de Israel.
25 Emperó ella vingué y l'ado-
rá, dihent: Senyor, valeume.
26 Y ell respongué, dihent: No
es just lo péndrer lo pá dels fills
y tirarlo als cans.
27 Y ella digué: Així es, Senyor;
mes los cadells menjan de las
engrunas que cauhen de la taula
de sos amos.
28 A las horas Jesús responent
li digué: Gran es ta fe, ¡oh dona!
com tu vols, així se't fassa. Y des-
de aquell punt quedá sana sa filla.
29 Y havent Jesús eixit d'allí
vingué cerca del mar de Galiléa,
y pujant á una montanya s'assen-
tá allí.
30 Y se li acercá gran multitut
de gent, ab qui venían muts, ce-
gos, coixos, baldats y molts altres,
y'ls posaren á sos peus; y'ls curá:
31 De manera que's maravellava
la gent, vehent parlar los muts,
caminar los coixos, veurer los ce-
gos; y glorificavan al Deu d'Israel.
32 Emperó Jesús cridant á sos
deixebles, digué: Me compadesch
de aquesta gent, perqué ja fa tres
dias que permaneixen ab mi, y no
tenen res pera menjar, y no vull
despatxarlos en dejú, perqué no's
desmayin en lo camí.
33 Y los deixebles li digueren:
¿Com havem de trobar en aquest
desert tants pans pera saciar á
tanta multitut de gent?
34 Y Jesús los digué: ¿Quants
pans teniu? Y ells respongueren:
Set, y uns pochs peixets.
35 Y maná á la gent que s'assen-
tassen sobre de l'herba.
36 Y prenent los set pans y los
peixos, y donant gracias, los par-
tí, y doná á sos deixebles, y'ls dei-
xebles los donaren á la gent.
37 Y tots menjaren, y quedaren
saciats. Y dels bussins que sobra-
ren ne umpliren set coves.
38 Y los que menjaren foren
quatre mil homes, sens contar do-
nas ni criaturas.
39 Y despatxada la gent entrá
en una barca, y passá als confins
de Magedan.

CAP. 16.

*Fariséus y Saducéus confundits: corrup-
ció de sa doctrina: confessió de Sant
Pere: promesas que li foren fetas: re-
pren lo Senyor á Sant Pere; y exorta
á tots á que prengan la creu y lo se-
guescan.*

Y S'ACERCAREN á ell los Fa-
riséus y'ls Saducéus á fi de
tentarlo, y li demanaren que'ls
mostrás algun senyal del cel.

2 Y ell responent los digué:
Quant arriba lo vespre diheu:
Fará bon temps, perqué lo cel es
vermell.
3 Y al dematí: Avuy hi haurá
tempestat, perqué lo cel está nu-
bolós y rogeja.
4 ¡Hipócritas! ¿Sabeu distinguir
l'aspecte del cel, y no podeu dis-
cernir los senyals dels temps? La
generació perversa y adultera de-
mana un senyal, y no se li donará
senyal, sinó lo senyal del profeta
Jonás. Y deixantlos se'n aná.
5 Y havent vingut sos deixebles
al altra banda, se havían olvidat
de péndrer pá.
6 Jesús los digué: Teniu compte
y guardaus del llevat dels Fari-
séus y dels Saducéus.
7 Mes ells pensavan, dihent en-
tre si: Axió es perqué no havem
pres pá.
8 Y coneixentho Jesús los digué:
Homes de poca fe, ¿perqué anau
pensant dintre de vosaltres ma-
teixos perqué no teniu pá?
9 ¿No compreneu encara, ni us
recordau dels cinch pans pera cinch
mil homes, y quants coves de bus-
sins ne recullireu?
10 ¿Ni dels set pans pera quatre
mil homes, y quants coves ne re-
cullireu?
11 ¿Com no compreneu que no's
per lo pá que us diguí: Guardaus
del llevat dels Fariséus y dels Sa-
ducéus?
12 A las horas entengueren que
no havía dit que's guardassen del
llevat dels pans, sinó de la doctri-
na dels Fariséus y dels Saducéus.
13 Y vingué Jesús als confins de
Cesaréa de Filipo, y preguntava á
sos deixebles, dihent: ¿Qui diuhen
los homes qu'es lo Fill del home?
14 Y ells respongueren: Uns diu-
hen qu'es Joan Baptista, altres
qu'es Elías, y altres qu'es Jeremías
ó un dels profetas.
15 Y Jesús los digué: ¿Y vosal-
tres qui diheu que so jo?
16 Respongué Simó Pere y di-
gué: Vos sou Christo lo Fill de
Deu viu.
17 Y responent Jesús li digué:
Benaventurat ets, Simó, fill de
Jonás, perqué axió no t'ho ha re-
velat la carn ni la sang, sinó mon
Pare que está en lo cel.
18 Y jo't dich també que tu ets
Pere, y que sobre aquesta pedra
edificaré ma iglesia, y las portas
del infern no prevaleixerán con-
tra d'ella.
19 Y á tu te donaré las claus del
regne del cel. Y tot alló que lli-
guis sobre la terra estará lligat
en lo cel, y tot lo que deslliguis
sobre la terra será també deslligat
en lo cel.
20 A las horas maná á sos dei-
xebles, que no diguessen á ningú
que ell era Jesús lo Christo.
21 Desde aquell punt comensá
Jesús á declarar á sos deixebles,
que convenía que ell anás á Jeru-
salem, y que sufrís moltas cosas
de part dels ancians y dels escri-
bas, y dels princeps dels sacer-
dots, y que morís, y que ressusci-
tás al tercer dia.
22 Y prenentlo Pere á part, co-
mensá á reconvenirlo, dihent: Se-

nyor, lluny de vos tal cosa; no,
no us esdevindrá.
23 Mes Jesús girantse á ell li
digué: Aparta't d'aquí, Satanás,
que m'escandalisas; perqué tu no
trobas gust en las cosas que son de
Deu, sinó en las dels homes.
24 Llavors digué Jesús á sos
deixebles: Si algú me vol seguir,
negui's á si mateix y prenga sa
creu y seguesca'm.
25 Puix aquell que vulga salvar
sa vida, la perdrá; emperó aquell
que perdi sa vida per amor de mi,
la trobará.
26 ¿Puix de qué li serveix al ho-
me lo guanyar tot lo mon si pert
sa ánima? ¿O que donará l'home
en cambi de sa ánima?
27 Perqué lo Fill del home ha de
venir en la gloria de son Pare ab
sos ángels, y llavors donará á cada
qual la recompensa segons sas
obras.
28 En veritat vos dich, que dels
que están aquí n'hi ha alguns que no
tastarán la mort, fins que vejan ve-
nir en son regne al Fill del home.

CAP. 17.

Transfiguració del Senyor: cura de un llunatich endemoniat: Jesús paga lo tribut del temple.

AL cap de sis dias, Jesús pren
ab ell á Pere, y á Jaume, y
á son germá Joan, y se'ls ne porta
apart á una montanya elevada.
2 Y se transfigurá devant d'ells.
Y son rostro resplandía com lo
sol, y sas vestiduras se tornaren
blancas com la neu.
3 Y veus aquí que se'ls aparegue-
ren Moysés y Elías parlant ab ell.
4 Y prenent Pere la paraula, di-
gué á Jesús: Senyor, bó es que'ns
estem aquí: si voleu farem aquí
tres tabernacles, un pera vos, altre
pera Moysés, y altre pera Elías.
5 Encara estava parlant, quant
un núbol resplandent vingué á cu-
brirlos. Y veus aquí una veu des-
de'l núbol que deya: Aquest es mon
Fill l'amat, en qui jo m'he ben
complagut: ohiu á ell.
6 Y al ohirlo los deixebles caygue-
ren de rostro en terra, y tingue-
ren gran temor.
7 Y Jesús s'acercá y'ls tocá, y'ls
digué: Alsaus, y no temau.
8 Y ells alsant los ulls no vege-
ren á altre més que á Jesús.
9 Y al baixar ells de la monta-
nya, los maná Jesús, dihent: A nin-
gú digau lo que haveu vist fins
que lo Fill del home ressusciti
d'entre los morts.
10 Y sos deixebles li pregunta-
ren, dihent: ¿Puix com diuhen los
escribas que primer ha de venir
Elías?
11 Ell los respongué, dihent:
Certament vindrá Elías, y resta-
blirá totas las cosas.
12 Emperó jo us dich, que Elías
ja vingué, y no'l conegueren, ans
bé feren d'ell lo que'ls plagué: així
també farán ells patir al Fill del
home.
13 A las horas comprengueren
los deixebles que'ls havía parlat de
Joan Baptista.
14 Y quant arribá al lloch ahont
era la multitut, se li acercá un
home, y posat de genolls en terra

devant d'ell, li digué: Senyor,
apiadaus de mon fill qu'es lluna-
tich, y pateix cruelment; puix
moltas vegadas cau en lo foch, y
sovint en l'aygua.
15 Y l'he portat á vostres deixe-
bles, y no l'han pogut curar.
16 Y responent Jesús, digué: ¡O
rassa incrédula y perversa! ¿Fins
á quant estaré ab vosaltres? ¿fins
á quant vos sufriré? Portaume'l
aquí.
17 Y Jesús reprengué al dimoni,
y eixí aquest del jove, lo qualque-
dá curat desde aquell punt.
18 Llavors los deixebles parla-
ren apart ab Jesús, y li digueren:
¿Com es que nosaltres no'l pogue-
rem llansar?
19 Jesús los digué: Per causa de
vostra incredulitat. Puix jo us dich
en veritat, que si teniu fe com un
gra de mostassa, diréu á esta mon-
tanya: Traslladat't d'aquí allí, y's
traslladará; y res vos será impos-
sible.
20 Emperó aquesta casta de di-
monis, no's llansa sinó per medi de
la oració y del dejuni.
21 Y estant ells en Galiléa, los di-
gué Jesús: Lo Fill del home ha de
ser entregat en mans dels homes.
22 Y'l matarán, y ressuscitará al
tercer dia. Y ells se contristaren
en gran manera.
23 Y havent arribat á Cafar-
naum, s'acercaren á Pere los que
cobravan lo tribut de las dos drac-
mas, y li digueren: ¡Qué! ¿Vostre
Mestre no paga lo tribut?
24 Sí, respongué. Y havent en-
trat en la casa, Jesús li parlá pri-
mer, dihent: ¿Qué t'apar, Simó?
Los reys de la terra, ¿de qui co-
bran tribut ó cens? ¿De sos fills, ó
dels estranys?
25 Dels estranys, respongué Pe-
re. Jesús li digué: Luego los fills
son franchs.
26 Apesar d'aixó, perqué no'ls es-
candalisem, vés al mar, tira l'am,
y pren lo primer peix que isca; y
obrintli la boca trobarás una mo-
neda de quatre dracmas: prenla y
dónalsela pera mi y pera tu.

CAP. 18.

Doctrina de Jesús sobre l'humilitat, sobre lo pecat d'escándol, y sobre la correcció fraterna: parábola del bon Pastor: sobre la potestat de perdonar pecats, compassió dels pecadors, y perdó dels enemichs: parábola dels deu mil talents.

EN aquella hora s'acercaren los
deixebles á Jesús, dihentli:
¿Qui es lo major en lo regne del
cel?
2 Y Jesús cridant un infant lo
colocá en mitg d'ells,
3 Y digué: En veritat vos dich,
que si no us convertiu y feu com
los infants, no entraréu en lo reg-
ne del cel.
4 Quiscum donchs que s'humi-
lii com aquest infant, eix será lo
major en lo regne del cel.
5 Y qui rebi á un tal infant en
mon nom, á mi'm reb.
6 Y qualsevol que escandalisi á
un de aquestos infants que creu-
hen en mi, més li valdría que li
penjassen una roda de molí al coll,
y s'anegás en lo profundo del mar.
7 ¡Ay del mon per causa dels es-
candols! Puix es precís que vin-

gan escandols; emperó ¡ay del home, per qui vé l'escandol!
8 Per lo tant si ta má ó ton peu t'escandalisan, tálla'l y llánsa'l fora de tu; puix més te val entrar en la vida manco ó coix, que tenint duas mans ó dos peus ser llansat al foch etern.
9 Y si ton ull t'escandalisa, tráute'l, y llánsa'l fora de tu; perqué més te val entrar en la vida ab un sol ull, que tenir dos ulls y ser llansat al foch del infern.
10 Cuydado que no menysprebeu á un d'aquestos infants; perqué jo us dich, que sos ángels en lo cel veuhen sempre la cara de mon Pare que está en lo cel.
11 Puix lo Fill del home ha vingut á salvar lo que estava perdut.
12 Qué us apar, ¿si un home tingués cent ovellas, y s'esgarriás una, no deixará las noranta nou en la montanya, y anirá en busca de la que s'esgarriá?
13 Y si li esdevingués lo trobarla, vos dich en veritat, que's complaurá més ab ella, que ab las noranta nou que no s'esgarriaren.
14 Així que, no es la voluntat de vostre Pare que está en lo cel, que's perdi un de aquestos petits.
15 Per lo tant, si ton germá pecás contra de tu, vés y corretgeixlo entre tu y ell solament; y si t'escoltás, haurás guanyat á ton germá.
16 Y si no t'escoltás, preu encara una ó duas personas, peraqué per boca de dos ó tres testimonis consti tota paraula.
17 Y si no 'ls escoltás, dígasho á la iglesia. Y si no oygués á la iglesia, ténlo per un Gentil y un publicá.
18 En veritat vos dich, que tot quant lligueu sobre la terra, lligat será també en lo cel; y tot quant deslligaréu sobre la terra, deslligát será també en lo cel.
19 Altra vegada vos dich, que si dos de vosaltres se convinguessen sobre la terra per demanar alguna cosa, sia la que's vulla, se'ls será otorgada per mon Pare que está en lo cel.
20 Puix allá ahont se troban congregats dos ó tres en mon nom, allí estich jo en mitg d'ells.
21 Llavors Pere acercantse á ell digué: Senyor, ¿quantas vegadas pecant mon germá contra de mi, lo tinch de perdonar? ¿fins á set vegadas?
22 Jesús li digué: No't dich fins á set, sinó fins á setanta vegadas set.
23 Per això lo regne del cel es semblant á un rey que volgué pendrer comptes á sos criats.
24 Y havent comensat á pendre'ls, se li presentá un que li debía deu mil talents.
25 Y com no tingués d'ahont pagar, maná son amo que fos vengut ell, sa muller, sos fills y tot quant tenía, y que pagás.
26 Llavors lo criat llansantse á sos peus li suplicava, dihent: Senyor, teniu paciencia que tot vos ho pagaré.
27 Y compadescut l'amo de aquell criat, lo deixá llibre, y li perdoná lo deuta.

28 Emperó luego que aquell criat
isqué fora, encontrá á un de sos
companys criats que li debía cent
diners, y agarrantlo pe'l coll l'ofe-
gaba dihent: Pága'm lo que'm deus.
29 Y llansantse á sos peus son
company, li suplicava, dihent: Té
un poch de paciencia, y jo't ho pa-
garé tot.
30 Emperó ell no ho volgué, sinó
que marxá, y'l feu posar en la pre-
só, fins que pagás lo deuta.
31 Y vehent los altres criats
companys seus lo que passava, se
contristaren en extrem, y foren á
contar á son amo lo que havía
passat.
32 Llavors lo cridá son amo y li
digué: ¡O criat pervers! jo't perdo-
ní tot lo deuta perqué m'ho supli-
cares:
33 ¿No debías donchs tu tenir
compassió també de ton company,
aixís com jo'n tinguí de tu?
34 Y irritat son amo, lo feu en-
tregar als atormentadors, fins que
hagués pagat tot quant debía.

CAP. 19.

Ensenya Jesús que lo matrimoni es indisoluble, que sols hi ha una causa per la separació ó divorci: dona consells sobre la perfecció: parla de la dificultat de salvarse los richs; y del premi de aquells que per amor seu renuncian totas las cosas.

Y SUCCEHI que quant Jesús
hagué acabat estas pláticas,
partí de Galiléa y vingué als con-
fins de la Judéa, al altra banda del
Jordá.
2 Y lo seguí una gran multitut
de gent; y los curá allí.
3 Y s'acercaren á ell los Fari-
séus pera tentarlo, dihent: ¿Es lí-
cit á un home repudiar sa muller
per qualsevol causa?
4 Ell los respongué dihent: ¿No
haveu llegit que'l que criá l'home
desde'l principi, criá mascle y fa-
mella?
5 Y digué per axó: Deixará l'ho-
me á pare y mare, y s'unirá ab sa
muller, y serán dos en una carn.
6 Axí que ja no son duas, sinó
una carn. Per lo tant lo que Deu
juntá, no ho separi l'home.
7 Y ells replicaren: ¿Perqué
donchs maná Moysés donar carta
de repudi y despatxarla?
8 Ell los digué: Perqué Moysés
per la duresa de vostres cors vos
permeté repudiar á vostras mu-
llers: mes al principi no fou axí.
9 Y jo us dich, que qualsevol que
repudii á sa muller, á no ser per
causa de fornicació, y ne prenga
un altra, comet adulteri; y aquell
que's casi ab la repudiada comet
adulteri.
10 Los deixebles li digueren: Si
tal es la condició del home respec-
te de sa muller, no es convenient
lo casarse.
11 Ell los digué: No tots son ca-
passos d'axó, sinó aquells á qui
s'ha concedit.
12 Perqué hi ha eunuchs que
nasqueren axí del ventre de sa
mare; y hi ha eunuchs que ho fo-
ren per los homes; y hi ha eunuchs
que's castraren á si mateixos per
amor del regne del cel. Qui sia ca-
pás d'aixo, que ho sia.
13 Llavors li presentaren uns in-

fants, peraqué imposás las mans
sobre d'ells y orás; emperó los dei-
xebles los reprenían.
14 Y Jesús los digué: Deixau es-
tar als infants, y no'ls destorveu
de venir á mi; puix dels tals es lo
regne del cel.
15 Y quant los hagué imposat
las mans, se'n aná d'allí.
16 Y veus aquí vingué un y li
digué: Bon Mestre, ¿que faré jo de
bó pera conseguir la vida eterna?
17 Ell li digué: ¿Perqué'm dius
bó? No hi ha sinó un qu'es bó, y es
Deu. Emperó si vols entrar en la
vida, guarda los manaments.
18 Ell li digué: ¿Quins? Y Jesús
respongué: No matarás: no come-
trás adulteri: no robarás: no lleva-
rás falsos testimonis:
19 Honra á ton pare y á ta ma-
re; y amarás á ton prohisme com
á tu mateix.
20 Lo jove li diu: Jo he guardat
totas aquestas cosas desde ma ju-
ventut: ¿qué més me falta ara?
21 Jesús li digué: Si vols esser
perfet, vés, ven tot quant tens, y
donau als pobres, y tindrás un
tresor en lo cel; després vina y se-
gueixme.
22 Y quant lo jove ohí aqueixas
paraulas, se'n aná trist; puix tenía
moltas possessions.
23 Y Jesús digué á sos deixe-
bles: En veritat vos dich, qu'ab
dificultat entrará un rich en lo
regne del cel.
24 Y altra vegada vos dich: Qu'es
més facil passar un camell per lo
forat d'una agulla, que l'entrar un
rich en lo regne del cel.
25 Los deixebles al ohir aixó se
maravellaren molt, y digueren:
¿Donchs qui's podrá salvar?
26 Y mirantlos Jesús, los digué:
Pera los homes aixó es impossi-
ble, mes pera Deu tot es possible.
27 Llavors prenent Pere la pa-
raula li digué: Veus aquí nosal-
tres ho havem abandonat tot, y
vos havem seguit: ¿qu'es donchs
lo que tindrém?
28 Y'ls digué Jesús: En veritat
vos dich, que vosaltres que'm ha-
veu seguit, quant en la regenera-
ció lo Fill del home s'assentará en
lo trono de sa gloria, vos sentaréu
també vosaltres en dotse tronos
pera judicar á las dotse tribus
d'Israel.
29 Y qualsevol que haurá deixat
casa, ó germans, ó germanas, ó pa-
re, ó mare, ó muller, ó fills, ó ter-
ras, per causa de mon nom, rebrá
cent per hu, y possehirá la vida
eterna.
30 Emperó molts que son pri-
mers serán derrers, y los derrers
primers.

CAP. 20.

Parábola dels jornalers cridats á treballar en la vinya á diferents horas: Jesús prediu sa mort y resurrecció: respon á la pretensió de la mare dels fills de Zebedeu: dona vista á dos cegos.

LO regne del cel es semblant á
un pare de familias que isqué
de bon matí á llogar treballadors
pera sa vinya.
2 Y havent fet lo ajust ab los
treballadors de á diner per dia, los
enviá á sa vinya.
3 Y eixint envers la hora de ter-

cia, ne vejé d'altres en la plassa
qu'estaban ociosos.
4 Y'ls digué: Anau vosaltres també á ma vinya, y vos donaré lo que sia just.
5 Y ells hi ánaren. Torná á eixir envers la hora de sexta y de nona, y feu lo mateix.
6 Y eixí envers l'hora undécima, y ne trobá d'altres que estaban sens fer res, y los digué: ¿Perqué'us estáu aquí tot lo dia ociosos?
7 Y ells li respongueren: Perque ningú'ns ha llogat. Ell los digué: Anau també vosaltres á ma vinya, y rebreu tot allo que sia just.
8 Y havent arribat lo vespre, digué l'amo de la vinya á son majordom: Crida als treballadors y pága'ls son jornal, comensant desde'ls últims als primers.
9 Quant vingueren los que hi havían anat envers l'hora undécima, cada hu rebé son diner.
10 Y quant arribaren los primers, cregueren que'ls donarían més; peró no reberen sinó un diner cada hu.
11 Y després de haverlo rebut, murmuraban contra'l pare de familias,
12 Dihent: Aqueixos derrers no han treballat més que una hora, y los haveu igualats ab nosaltres, que havem suportat tot lo pes del dia y del calor.
13 Mes ell en resposta, digué á un d'ells: Amich, jo no't faig tort: ¿no t'ajustares ab mi per un diner?
14 Pren lo que's teu, y marxa; puix jo vull donar á aquest derrer lo mateix que á tu.
15 ¿No m'es lícit fer lo que'm plau de lo qu'es meu? ¿Es ton ull mal perqué jo so bó?
16 Per lo tant los derrers serán primers, y los primers derrers; puix molts son los cridats, y pochs los elegits.
17 Y pujant Jesús á Jerusalem, prengué á part en lo camí á sos dotse deixebles, y'ls digué:
18 Mirau, nosaltres pujam á Jerusalem, y lo Fill del home será entregat als prínceps dels sacerdots y als escribas, y lo condemnarán á mort,
19 Y l'entregarán als Gentils peraqué se'n tragan mofa, y'l assotin, y'l crucifiquin; emperó al tercer dia ressuscitará.
20 Llavors se li acercá la mare dels fills del Zebedeu ab sos fills, adorantlo y demanantli alguna cosa.
21 Ell li digué: ¿Qué vols? Ella respongué: Diheu que aquestos dos fills meus s'assentin en vostre regne, un á la dreta y altre á l'esquerra vostra.
22 Y Jesús responent, digué: No sabeu lo que us demanau. ¿Podeu vosaltres beurer lo calser que jo he de beurer? ¿y ser batejats ab lo baptisme ab que jo so batejat? Y li diuhen: Sí, que podem.
23 Llavors ell los diu: En veritat vosaltres beuréu mon cálser y seréu batejats ab lo baptisme ab que jo so batejat; emperó l'estar sentat á má dreta ó esquerra, no m'es donat á mi lo concedirho, sinó á aquells pera qui mon Pare ho té preparat.

24 Y quant los deu ohiren aixó,
s'indignaren contra'ls dos ger-
mans.
25 Mes Jesús los cridá envers
sí, y digué: Sabeu que'ls prínceps
dels Gentils avasallan á sos pobles,
y que'ls que son poderosos exer-
ceixen domini sobre d'ells.
26 No será així entre vosaltres;
sinó que qualsevol que vulla ferse
major entre vosaltres, sia criat
vostre:
27 Y aquell que entre vosaltres
vulla ser primer, sia criat vostre.
28 Així com lo Fill del home no
vingué pera ser servit, sinó pera
servir, y pera donar sa vida en
rescat de molts.
29 Y al eixir ells de Jericó, lo
seguí una gran multitut de gent.
30 Y veus aquí dos cegos sentats
á la bora del camí, ohiren que Je-
sús passava, y comensaren á cri-
dar, dihent: Senyor, Fill de David,
teniu misericordia de nosaltres.
31 Y la gent los renyava pera-
qué callassen; emperó ells crida-
van més, dihent: Senyor, Fill de
David, teniu misericordia de no-
saltres.
32 Y Jesús s'aturá, y los cridá, y
digué: ¿Qué voleu que jo us fassa?
33 Senyor, li respongueren, que
s'obrin nostres ulls.
34 Y Jesús compadescut d'ells,
los tocá los ulls. Y en aquell ma-
teix instant vegeren, y lo seguiren.

CAP. 21.

Jesús entra triunfant en Jerusalem: trau del temple als que estavan venent allí: maleheix una figuera; y confon als seus émuls ab parábolas y rahons.

Y AL acercarse á Jerusalem,
quant arribaren á Bethpha-
ge, prop de la montanya del Olive-
rar, Jesús enviá dos de sos deixe-
bles,
2 Dihentlos: Anau á aquell lloch
que está devant de vosaltres, y
luego trobaréu una somera ferma-
da, y un pollí ab ella: desfermaula
y menáume'ls.
3 Y si algú vos digués res, res-
poneuli que'l Senyor los ha menes-
ter; y tot seguit los deixará.
4 Y tot aixó fou fet peraqué 's
cumplís lo que havía dit lo pro-
feta, que diu:
5 Diheu á la filla de Sion: Mira
que ton Rey vé, plé de mansuetut,
envers tu, assentat sobre una so-
mera y son pollí, fill de la qu'está
avesada al jou.
6 Y los deixebles se'n anaren, y
feren lo que 'ls havía manat Jesús,
7 Y menaren la somera y lo pollí,
y posaren sobre d'ells sos vestits,
y lo feren assentar demunt.
8 Y una gran multitut de gent
estenía sas vestiduras en lo camí;
y altres tallavan ramas d'arbres y
las estenían en lo camí.
9 Y la turba que anava devant,
y la que venía detrás, cridavan,
dihent: ¡Hosana al Fill de David!
¡Benehit sia'l qui vé en lo nom del
Senyor: Hosana en las alturas!
10 Y havent entrat en Jerusa-
lem, se conmogué tota la ciutat,
dihent: ¿Qui es aquest?
11 Y la gent responía: Aquest es
Jesús lo profeta de Nazaret de
Galiléa.
12 Y entrá Jesús en lo temple

de Deu, y treya fora á tots los que
veníau y compravan en lo temple;
y trabucá las taulas dels cambia-
dors, y'ls sitis dels que veníau pa-
lomas;
13 Y'ls digué: Escrit está: Ma
casa será anomenada casa de ora-
ció; emperó vosaltres l'haveu con-
vertida en cova de lladres.
14 Y s'acercaren á ell cegos y
coixos en lo temple, y'ls curá.
15 Mes vehent los prínceps dels
sacerdots y'ls escribas las mara-
vellas que havía fet, y als petits
clamant en lo temple, y dihent:
¡Hosana al Fill de David! s'in-
dignaren,
16 Y li digueren: ¿No ohiu lo
que aquestos diuhen? Y Jesús los
respongué: Sí, ¿no haveu vosaltres
llegit, que de la boca dels petits y
dels que maman tragueres alaban-
sa perfeta?
17 Y deixantlos se'n aná fora de
la ciutat á Bethania, y se quedá
allí.
18 Y'l endemá dematí, quant
tornava á la ciutat, tingué fam.
19 Y vehent una figuera prop
del camí, s'acercá á ella, y no tro-
banthi més que fullas, li digué:
Per may més nasca fruit de tu. Y
al punt quedá seca la figuera.
20 Y quant los deixebles vegeren
axó, se maravellaren y deyan:
¡Com s'ha secat al instant la fi-
guera!
21 Jesús responent, los digué:
En veritat vos dich, que si tin-
guesseu fe, y no dubtasseu, no tant
solament faríau lo de la figuera,
sinó que si diguesseu á esta mon-
tanya: Apárta't y tíra't al mar, se
verificaría.
22 Y totas las cosas que dema-
neu en la oració, tenint fe, las con-
seguiréu.
23 Y havent anat al temple, los
prínceps dels sacerdots, y los an-
cians del poble, s'acercaren á ell
en ocasió en que estava ensenyant,
y li digueren: ¿Ab quina autoritat
fas tu aquestas cosas? ¿Y qui t'ha
donat tal potestat?
24 Responent Jesús los digué:
També jo us vull preguntar una
cosa, que si me la diheu, vos diré
igualment ab quina potestat faig
jo aquestas cosas.
25 ¿Lo baptisme de Joan d'ahont
era? ¿Del cel ó dels homes? Y ells
discurrían entre sí, dihent:
26 Si dihem que del cel, nos
dirá: ¿Puix perqué no'l creguereu?
Y si dihem, dels homes, temem al
poble; perqué tothom tenía á Joan
per un profeta.
27 Y respongueren á Jesús, di-
hent: No ho sabem. Y ell los digué:
Ni jo us diré donchs ab quina po-
testat faig jo aquestas cosas.
28 ¿Emperó qué us apareix? Un
home tenía dos fills, y acercantse
al primer, li diu: Fill, vés avuy á
treballar en ma vinya.
29 Y responent ell li digué: No
vull anarhi. Emperó després s'ar-
repentí, y se'n hi va anar.
30 Y acostantse al altre, li digué
del mateix modo; y ell responent
digué: Ja hi vaig, Senyor; mes no
hi va anar.
31 ¿Qual dels dos feu la voluntat
del pare? Ells diuhen: Lo primer.

Jesús los diu: En veritat vos dich,
que los publicans y las rameras
vos passarán devant en lo regne
de Deu.
32 Puix vingué Joan á vosaltres
per lo camí de la justicia, y vosal-
tres no'l creguereu: y los publi-
cans y las rameras lo cregueren, y
vosaltres vehent aixó, no us arre-
pentireu desprès pera créurerlo.
33 Ohiu un'altra parábola: Hi
havía un pare de familias que plan-
tá una vinya, y la rodejá de una
tanca, y cavant feu allí un cup, y
edificá una torre, y l'arrendá á uns
pagesos, y s'ausentá lluny.
34 Y quant s'acercá la cullita
dels fruits, enviá sos criats als
pagesos, peraqué percibissen los
fruits d'ella.
35 Emperó los pagesos agarra-
ren als criats, feriren á un, ma-
taren á un altre, y al altre l'ape-
dregaren.
36 Novament enviá altres criats
en major número que'ls primers, y
foren tractats del mateix modo.
37 Finalment los enviá son fill,
dihent: Tindrán respecte á mon fill.
38 Emperó los pagesos quant
vegeren al fill, digueren entre sí:
Aquest es l'hereu, veniu, matem-
lo, y tindrem sa herencia.
39 Y agarrantlo, lo tragueren
fora de la vinya, y lo mataren.
40 Quant vinga l'amo de la vin-
ya, ¿que'ls fará á estos pagesos?
41 Ells li digueren: Destruirá
als perversos miserablement, y ar-
rendará sa vinya á altres pagesos,
que á son degut temps li pagarán
lo fruit.
42 Jesús los diu: ¿No haveu lle-
git may en las escripturas: La pe-
dra que recusaren los que edifica-
van, eixa fou feta cap de cantona-
da? Aixó fou fet per lo Senyor, y
es cosa maravellosa á nostres ulls.
43 Per lo tant vos dich, que us se-
rá llevat lo regne de Deu, y donat
á gent que produhesca fruits d'ell.
44 Y qualsevol que cayga sobre
aqueixa pedra será romput, y
aquell sobre qui ella cayga será
fet engrunas.
45 Y quant los prínceps dels sa-
cerdots y los Fariséus ohiren sas
parábolas, comprengueren que
parlava d'ells.
46 Y discorrent com péndrerlo,
tingueren por del poble, perqué
era mirat com á profeta.

CAP. 22.

*Parábola del rey que convidá á las espo-
sallas de son fill: si ha de pagarse lo
tribut al César: doctrina sobre la re-
surrecció: amor de Deu y del prohis-
me: Christo Fill y Senyor de David.*

Y RESPONENT Jesús, los tor-
ná á parlar de nou ab pará-
bolas, dihent:
2 Lo regne del cel es semblant
á un rey que feu las esposallas pe-
ra son fill.
3 Y enviá sos criats á que cri-
dassen als convidats á las esposa-
llas; emperó ells no hi volgueren
venir.
4 Enviá de nou altres criats, di-
hent: Diheu als convidats, Veus
aquí he aparellat mon dinar, mos
toros, y los demes animals grassos
son ja morts, tot está á punt. Ve-
niu á las esposallas.

5 Ells emperó no'n feren cas, y
se'n anaren, l'un á sa granja, y
l'altre á son tráfic.
6 Y'ls altres agarraren als criats,
y desprès de haverlos ultrajat, los
mataren.
7 Y'l rey quant ho sabé, s'irritá,
y enviant sos exercits acabá ab
aquells homicidas, é incendiá sa
ciutat.
8 Llavors digué á sos criats: Las
esposallas certament están apare-
lladas; emperó los que havían es-
tat convidats no eran dignes.
9 Anau donchs á las eixidas dels
camins, y á tots quants trobeu,
convidaulos á las esposallas.
10 Y havent eixit sos criats als
camins, reuniren tots los que tro-
baren, bons y dolents, y s'umpli-
ren las esposallas de convidats.
11 Quant entrá lo rey pera veu-
rer als hostes, vegé allí un home
que no anava vestit ab robas d'es-
posallas:
12 Y li digué: ¿Amich, com es
que has entrat aquí no anant ves-
tit d'esposallas? Emperó ell callá.
13 Llavors lo rey digué á sos
criats: Lligaulo de peus y mans,
y tiraulo á las tenebras exteriors:
allí serán los plors y'l cruxir de
dents.
14 Puix molts son los cridats, y
pochs los elegits.
15 A las horas los Fariséus se'n
anaren, y tingueren consell sobre
com podrían sorpendre'l en lo que
parlás.
16 Y li envían sos deixebles junt
ab los Herodians, dihent: Mestre,
sabem qu'ets home verídich, y que
ensenyas lo camí de Deu en veri-
tat, y que no't cuydas de ningú,
perqué no miras la persona dels
homes.
17 Dígans donchs, ¿que t'apa-
reix? ¿es lícit ó no donar tribut al
César?
18 Emperó Jesús, coneixent la
malicia d'ells, digué: ¡¿Perqué'm
tentau, hipócritas?
19 Mostraume la moneda del
tribut. Y ells li presentaren un di-
ner.
20 Y Jesús los digué: ¿De qui
es eixa efigie é inscripció?
21 Li responen: Del César. Lla-
vors los digué: Puix pagueu al
César lo qu'es del César, y á Deu
lo qu'es de Deu.
22 Y al ohir aixó se maravella-
ren, y deixantlo se'n anaren.
23 En aquell dia s'acercaren á
ell los Saducéus, que diuhen no
hi ha resurrecció, y li pregunta-
ren,
24 Dihent: Mestre, Moysés di-
gué: Si morís algú sens fill, des-
posis son germá ab sa muller, y
doni successió á son germá.
25 Donchs havía entre nosaltres
set germans, y haventse casat lo
primer, morí, y per no haver tin-
gut successió, deixá sa muller á
son germá.
26 Y lo mateix feu lo segon, y
lo tercer, fins al seté.
27 Y desprès de tots morí tam-
bé la muller.
28 Donchs en la resurrecció, ¿de
quin dels set será la muller? puix
ella de tots ho fou.
29 Y responent Jesús los digué:

Anau errats, no entenent las escripturas, ni'l poder de Deu.
30 Perqué en la resurreció, ni s'esposarán, ni serán donats en matrimoni, sinó que serán com ángels de Deu en lo cel.
31 Y de la resurrecció dels morts, ¿no haveu llegit lo que vos té dit Deu:
32 Jo so lo Deu d'Abraham, y lo Deu d'Isaac, y lo Deu de Jacob? No es Deu de morts, sinó de vius.
33 Y al ohir axió la gent, se maravellava de sa doctrina.
34 Emperó los Fariséus, quant ohiren que havía fet callar als Sadducéus, se juntaren en consell.
35 Y un d'ells, que era doctor de la lley, li preguntá pera tentarlo:
36 Mestre, ¿quin es lo gran manament de la lley?
37 Jesús li respongué: Amarás al Senyor ton Deu de tot ton cor, y de tota ta ánima, y de tot ton enteniment.
38 Aquest es lo més gran y lo primer manament.
39 Y lo segon es semblant á ell: Amarás á ton prohisme com á tu mateix.
40 De aquestos dos manaments dependeix tota la lley y los profetas.
41 Y estant junts los Fariséus, Jesús los preguntá,
42 Dihent: ¿Qué us apar de Christo? ¿de qui es fill? Li responen: De David.
43 Y ell los diu: ¿Puix com es que David en esperit l'anomena Senyor, dihent:
44 Digué'l Senyor á mon Senyor: Asséntat á ma dreta, fins que posi tos enemichs pera peanya de tos peus?
45 Donchs si David l'anomena Senyor, ¿com es ell son fill?
46 Y ningú li podía respondrer paraula, ni desde aquell dia se atreví ningú á ferli més preguntas.

CAP. 23.

Condemna Jesús lo rigor extremat dels Fariséus en la doctrina que ensenyan al poble: parla de sa hipocresía y superbia, de las falsas explicacions que donan á la lley, de la mort violenta dels profetas, y de la destrucció de Jerusalem.

LLAVORS Jesús parlá á la multitut, y á sos deixebles,
2 Dihent: Sobre la cátedra de Moysés están sentats los escribas y'ls Fariséus.
3 Observau donchs, y feu tot alló que us digan; emperó no ho feu segons sas obras; perqué ells diuhen, y no fan.
4 Puix lligan cárregas pesadas é insoportables, y las carregan sobre las espatllas dels homes; emperó ells ni un sol dit aplican pera móurerlas.
5 Y fan totas las obras pera ser vistos dels homes. Y aixís aixamplan sas filacterias, y engrandeixen sas franjas,
6 Y apeteixen los primers puestos en los festins, y'ls primers sitis en las sinagogas,
7 Y que'ls saludin en las plassas, y que'ls homes los apellidin rabís.
8 Emperó vosaltres no vullau ser anomenats rabís; puix un sol es vostre Mestre, lo Christo, y tots vosaltres sou germans.

9 Y á ningú sobre la terra apellideu pare vostre, perqué un es vostre Pare, que está en lo cel.
10 Ni us apellideu mestres, perqué un es vostre Mestre, lo Christo.
11 Aquell qu'es major entre vosaltres será vostre criat.
12 Y qualsevol que s'exalti, será humiliat; y aquell que s'humilii, será exaltat.
13 Emperó, ¡ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que tancau lo regne del cel devant dels homes! Puix ni vosaltres entrau, ni deixau entrar als que hi entrarían.
14 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que ab pretext de llargas plegarias devorau las casas de las viudas: per aixó sufriréu un judici més rigorós!
15 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, perqué rodau lo mar y la terra pera fer un prosélit; y desprès de haberlo fet, lo feu fill del infern al doble de vosaltres mateixos!
16 ¡Ay de vosaltres, guias cegos, que diheu: Qualsevol que juri per lo temple, no es res: emperó aquell que juri per l'or del temple, es deutor!
17 ¡Necis, y cegos! ¿qu'es més, l'or, ó lo temple que santifica l'or?
18 Y qualsevol que juri per l'altar, no es res: emperó aquell que juri per l'oferta que está sobre d'ell, es deutor.
19 ¡Cegos! ¿qu'es més, l'oferta, ó l'altar que santifica l'oferta?
20 Aquell donchs que jura per l'altar, jura per ell, y per tot lo que está sobre d'ell.
21 Y qualsevol que jura per lo temple, jura per ell, y per aquell que habita en ell.
22 Y qui jura per lo cel, jura per lo trono de Deu, y per lo qui está assentat sobre d'ell.
23 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que pagau delme de la menta, del anet, y del cumí, y haveu deixat las cosas que son més importants de la lley, la justicia, la misericordia, y la fe! Aquestas cosas convenía fer sens omitir aquellas.
24 ¡Guias cegos, que colau un mosquit, y vos engulliu un camell!
25 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que netejau la part de defora de la copa y del plat, y dintre estáu plens de rapinya y de inmundicia!
26 ¡Fariséu cego, neteja primer lo interior de la copa y del plat, á fi de que sia limpio lo que está defora!
27 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que sou semblants als sepulcres emblanquits, los quals per defora apareixen hermosos als homes, y per dins están plens d'ossos de morts y de tota inmundicia!
28 Així també vosaltres, per defora vos mostrau en veritat justos als homes; emperó de part de dins estáu plens de hipocresía é iniquitat.
29 ¡Ay de vosaltres, escribas y Fariséus, hipócritas, que edificau los sepulcres dels profetas, y adornau los monuments dels justos!
30 Y diheu: Si haguessem vis-

cut en los dias de nostres pares,
no'ns hauríam associat ab ells pera
derramar la sanch dels profetas.
31 Y aixís serviu de testimoni á
vosaltres mateixos, de que sou fills
de aquells que mataren als profetas.
32 Umpliu donchs la mesura de
vostres pares.
33 Serpents, rassa de vívoras,
¿com escaparéu de la sentencia del
infern?
34 Perqué veus aquí, jo us envío
á vosaltres, profetas, y sabis, y escribas,
y d'ells ne mataréu y crucificaréu,
y d'ells n'assotaréu en
vostras sinagogas, y los perseguiréu
de ciutat en ciutat.
35 Peraqué vinga sobre vosaltres
tota la sanch innocent que s'ha
derramat sobre la terra, desde la
sanch d'Abel lo just, fins á la
sanch de Zacharías, fill de Barachías,
á qui matareu entre 'l temple
y l'altar.
36 En veritat vos dich, que totas
aquestas cosas vindrán sobre
aquesta generació.
37 ¡Jerusalem, Jerusalem, que
matas als profetas, y apedregas á
aquells que 't son enviats, quantas
vegadas volguí arreplegar tos fills,
així com la gallina arreplega sos
pollets dessota de sas alas, y no ho
volguereu!
38 Veus aquí que us quedará deserta
vostra casa.
39 Puix jo us dich, que desd'aquest
punt no'm veuréu més fins
que digau: Benehit sia aquell que
vé en lo nom del Senyor.

CAP. 24.

Jesu-Christ pronostica la ruina de Jerusalem y del temple: anuncia á sos deixebles lo que succehiría durant la promulgació del evangeli, y en sa segona vinguda: avisa als verdaders fiels lo que deurían fer per no ser enganyats dels falsos Christos: los encarrega que estigan sempre alerta, peraqué la segona vinguda no'ls trobi desprevinguts.

HAVENT Jesús eixit del temple, se retirava. Y s'acercaren
á ell sos deixebles pera mostrarli
los edificis del temple.
2 Emperó ell responent los digué:
¿No veheu tot axó? En veritat
vos dich, que no quedará aquí
pedra sobre pedra sens ser derrocada.
3 Y estant ell assentat en la
montanya del Oliverar, se li acercaren
sos deixebles secretament,
y li digueren: Diheunos, ¿quant
esdevindrán aquestas cosas? ¿y
quin senyal hi haurá de vostra vinguda,
y de la consumació del sigle?
4 Y responent Jesús los digué:
Teniu compte que ningú vos seduhesca.
5 Puix vindrán molts en mon
nom, y dirán: Jo so'l Christo, y á
molts seduhirán.
6 Y ohiréu també guerras y rumors
de guerras; feu que no us
turbeu. Puix totas estas cosas convé
que succehescan, mes encara
no es lo fi.
7 Perqué s'alsará gent contra
gent, y regne contra regne, y hi
haurá pestilencias, y fams, y terratrémols
en diferents llochs.
8 Y totas aquestas cosas son
principi de dolors.

9 Llavors seréu entregats á la
tribulació, y vos matarán, y seréu
aborrits de tot hom per causa de
mon nom.
10 Y molts á las horas s'escan-
dalisarán, y's trahirán uns als al-
tres, y's tindrán odi entre sí.
11 Y s'alsarán molts profetas
falsos, y seduhirán á molta gent.
12 Y perqué abundará l'iniquitat,
se refredará la caritat de molts.
13 Emperó aquell que perseve-
ria fins al fi, aqueix se salvará.
14 Y aqueix evangeli del regne
será predicat per tot lo mon, en
testimoni á totas las nacions, y á
las horas vindrá lo fi.
15 Per lo tant, quant vejau que
l'abominació desoladora, pronosti-
cada per lo profeta Daniel, está
en lo lloch sant, (qui llegeix en-
tenga,)
16 Llavors los que's trobin en
la Judéa, fugin á las montanyas:
17 Y lo qui's trobi en lo terrat,
no baxi á pendrer res de sa casa:
18 Y lo qui's trobi en lo camp,
no torni á pendrer sa túnica:
19 Emperó, ¡ay de las que están
prenyadas, y de las que criarán
en aquells dias!
20 Pregau donchs, que vostra
fugida no esdevinga en ivern, ó en
dia de dissapte:
21 Puix hi haurá á las horas gran
tribulació, tal que no n'hi ha ha-
gut d'igual desde'l comensament
del mon fins ara, ni'n hi haurá.
22 Y si no fossen abreviats
aquells dias, ninguna carn se sal-
varía: mes per amor dels elegits
serán abreviats aquells dias.

23 Llavors si algú vos digués:
Mira, lo Christo está aquí, ó allí,
no'l cregau.
24 Puix s'alsarán falsos Christos,
y falsos profetas; y donarán grans
senyals y prodigis, de manera, que
fins los elegits, si fos possible,
caurán en error.
25 Mirau que vos ho he predit.
26 Per lo tant si us diguessen:
Veus aquí que está en lo desert,
no iscau: Mirau que está en lo més
escondit de la casa, no ho cregau.
27 Perqué així com lo llampech
ix del orient, y's deixa veurer fins
en l'occident, així será també l'ad-
veniment del Fill del home.
28 En qualsevol part que's trobi
lo cadáver, allí se juntarán també
las áligas.
29 Y luego desprès de la tribu-
lació de aquells dias, s'obscurirá
lo sol, y la lluna perdrá son res-
plandor, y las estrellas caurán del
cel, y las potestats del cel serán
conmogudas.
30 Y llavors apareixerá lo senyal
del Fill del home en lo cel; y á las
horas se lamentarán totas las tri-
bus de la terra, y veurán al Fill
del home, que vindrá en los nubols
del cel ab gran poder y majestat.
31 Y enviará sos ángels ab trom-
petas y ab gran clamor; y congre-
garán sos elegits de tots los qua-
tre vents, desde un extrem á l'altre
del cel.
32 Apreneu de la figuera una
comparació: Quant sas brancas
están tendras, y las fullas han bro-
tat, coneixeu que está cerca l'estiu.
33 Donchs de la mateixa mane-

ra, quant vejau tot aixó, sabeu que
está ell cerca á la porta.
34 En veritat vos dich, que no
passará aquesta generació fins que
totas estas cosas se cumplin.
35 Lo cel y la terra passarán; em-
peró mas paraulas no passarán.
36 Mes d'aquell dia ni d'aquella
hora ningú sab res, ni los ángels
del cel, sinó tan sols lo Pare.
37 Y aixís com en los dias de Noé,
així será també la vinguda del Fill
del home.
38 Puix així com en los dias an-
tes del diluvi estavan menjant y
bebent, casantse y donant en ma-
trimoni, fins al dia que Noé va en-
trar en l'arca;
39 Y no ho comprengueren fins
que arribá lo diluvi, y se'n portá á
tothom; així será també la vingu-
da del Fill del home.
40 Llavors dos se trobarán en lo
camp, l'un será pres, y l'altre dei-
xat.
41 Duas donas moldrán en un
molí, será presa la una, y deixada
l'altra.
42 Vetllau donchs, puix no sabeu
á quina hora ha de venir vostre
Senyor.
43 Emperó enteneu, que si'l pa-
re de familias sabés á que hora ha-
vía de venir lo lladre, sens dubte
estaría vetllant, y no deixaría mi-
nar sa casa.
44 Per lo tant estau vosaltres á
punt també, perqué á l'hora me-
nos pensada ha de venir lo Fill
del home.
45 ¿Qui pensau que's lo criat fiel
y prudent, á qui son amo consti-
tueix sobre sa familia, peraque'ls
doni de menjar á l'hora?
46 Benaventurat aquell criat, á
qui son senyor trobi fent aixó
quant vinga.
47 En veritat vos dich, que'l cons-
tituirá sobre tots sos bens.
48 Emperó si aquell criat dolent
digués en son cor: Lo meu senyor
tarda á venir:
49 Y comensás á maltractar á
sos companys, y á menjar y beu-
rer ab los que s'embriagan:
50 Vindrá'l senyor del tal criat
en lo dia que no l'espera, y á l'hora
que menos pensa:
51 Y'l dividirá, y posará sa por-
ció entre'ls hipocrítas. Allí serán
los plors, y'l cruxir de dents.

CAP. 25.

Parábolas de las deu verges y dels talents, ab las quals Jesús mana estar alerta y practicar bonas obras, peraqué no siam condemnats en sa segona vinguda y judici final.

LLAVORS lo regne del cel será
semblant á deu verges, que
prenent sas llanternas, eixiren á re-
brer al espós.
2 Emperó cinch d'ellas eran fa-
tuas, y las altras cinch prudents.
3 Y las cinch fatuas, havent pres
sas llanternas, no se'n portaren oli.
4 Emperó las discretas se'n por-
taren oli en sos vasos, junt ab las
llanternas.
5 Y com tardás á venir l'espós,
s'endormiscaren totas, y se queda-
ren dormidas.
6 Y á mitja nit s'ohí un clamor:
Mirau que vé l'espós, eixiu á re-
brerlo.

7 Llavors s'alsaren totas aquellas
verges, y compongueren sas llan-
ternas.
8 Y las fatuas digueren á las pru-
dents: Donaunos oli del vostre,
puix nostras llanternas s'apagan.
9 Mes las prudents respongue-
ren, dihent: Com tal vegada no bas-
taría pera nosaltres y pera vosal-
tres, anau abans als quel venen, y
compraune pera vosaltres.
10 Y mentres qu'ellas foren á
comprarlo, vingué l'espós, y las
qu'estavan á punt entraren ab
ell á las esposallas, y la porta fou
tancada.
11 Al últim vingueren també las
altras verges, dihent: Senyor, Se-
nyor, obriunos.
12 Mes ell respongué dihent: En
veritat vos dich, que no us conech.
13 Vetllau donchs, pues no sabeu
lo dia ni l'hora en que ha de venir
lo Fill del home.
14 Perqué axó es com un home,
que al anarse'n lluny, cridá á sos
criats, y'ls entregá sos bens.
15 Y al un li doná cinch talents,
al altre dos, y al altre un, á quis-
cun segons sa capacitat, y se'n aná
inmediatament.
16 Donchs aquell que havía rebut
los cinch talents, se'n aná á nego-
ciar ab ells, y ne guanyá altres
cinch.
17 E igualment aquell que'n ha-
vía rebut dos, ne guanyá també
altres dos.
18 Emperó aquell que'n havía re-
but un, se'n aná y cavá en terra, y
escondí allí lo diner de son senyor.
19 Al cap de molt temps, vin-
gué'l senyor de aquells criats, y'ls
cridá á comptes.
20 Y arribant aquell que havía
rebut los cinch talents, n'hi pre-
sentá altres cinch, dihent: Senyor,
cinch talents m'entregareu vos,
veus en aquí altres cinch que jo n'he
guanyat.
21 Son senyor li digué: Molt bé,
criat fiel y bó, ja que fores fiel en
lo poch, jo't posaré sobre lo molt,
entra en lo goig de ton senyor.
22 Y s'acercá també aquell que
havía rebut los dos talents, y di-
gué: Senyor, dos talents m'entre-
gareu vos, aquí'n teniu altres dos
que'n he guanyat.
23 Son senyor li digué: Molt bé,
criat fiel y bó, ja que fores fiel en
lo poch, jo't posaré sobre lo molt,
entra en lo goig de ton senyor.
24 Y havent arribat també aquell
que havía rebut un talent, digué:
Senyor, jo sé que sou un home de
carácter dur, que segau allá ahont
no haveu sembrat, y qu'arreplegau
allá ahont no haveu escampat.
25 Y possehit de temor me'n aní,
y vaig escondir ton talent en la
terra: aquí teniu lo qu'es vostre.
26 Y responentli son senyor, li
digué: Criat dolent y peresós, tu
sabías que sego allá ahont no sem-
bro, y qu'arreplego allá ahont no
he espargit:
27 Donchs debías haver donat
mon diner als cambiadors, y al
venir jo hauría rebut certament ab
usura lo que era meu.
28 Preneuli puix lo talent, y do-
naulo al que té deu talents.
29 Puix á quiscun tinga, li será

donat, y tindrá abundancia; em-
peró al que no tinga, li será llevat
fins alló que apareix que té.
30 Y al criat inútil tiraulo á las
tenebras exteriors: allí serán los
plors y'l cruxir de dents.
31 Quant vinga lo Fill del home
en sa majestat, y tots los sants
ángels ab ell, llavors s'assentará
sobre'l trono de sa magestat.
32 Y totas las gents se juntarán
devant d'ell, y separará los uns
dels altres, així com lo pastor se-
para las ovellas dels cabrits.
33 Y posará las ovellas á sa má
dreta, y los cabrits á l'esquerra.
34 A las horas dirá lo Rey als
que están á sa dreta: Veniu, be-
nehits de mon Pare, possehiu lo
regne que vos está preparat desde
la fundació del mon.
35 Puix jo tinguí fam, y me do-
nareu menjar: tinguí sed, y me
donareu beurer: era foraster, y
m'allotjareu:
36 Desnú, y me cubrireu: ma-
lalt, y me visitareu: estava en la
presó, y me vinguereu á veurer.
37 Llavors li respondrán los jus-
tos, dihent: Senyor, ¿quant vos ve-
gerem ab fam, y vos donarem
menjar? ¿ó ab sed, y vos donarem
beurer?
38 ¿Y quant vos vegerem foras-
ter, y vos allotjarem; ó desnú, y
vos vestirem?
39 ¿O quant vos vegerem malalt,
y en la presó, y vos anarem á veu-
rer?
40 Y responent lo Rey, los dirá:
En veritat vos dich, que sempre y
quant ho haveu fet ab un de aques-
tos petits mos germans, ho haveu
fet ab mi.
41 Llavors dirá també als que
están á l'esquerra: Apartaus de
mi, malehits, al foch etern, que es-
tá aparellat pera'l diable y pera sos
ángels.
42 Puix tinguí fam, y no'm do-
nareu menjar: tinguí sed, y no'm
donareu beurer:
43 Era foraster, y no'm allotja-
reu: estava desnú, y no'm cubri-
reu: malalt, y en la presó, y no'm
vinguereu á veurer.
44 Llavors ells també li respon-
drán, dihent: Senyor, ¿quant vos
havem vist ab fam, ó ab sed, ó fo-
raster, ó desnú, ó malalt, ó en la
presó, y no us havem servit?
45 A las horas los respondrá ell,
dihent: En veritat vos dich, que
sempre que no ho fereu ab un d'a-
questos petits, tampoch ho fereu
ab mi.
46 Y anirán aquestos al suplici
etern; y los justos á la vida eterna.

CAP. 26.

Cena de Jesús en Bethania, ahont una dona derrama bálsam sobre d'ell: cena del anyell pasqual en Jerusalem, en la qual parlá de la traició de Judas: institució de la cena del Senyor: presa y sentencia de Jesús: negacions y arrepentiment de Sant Pere.

Y SUCCEHI, que quant Jesús
hagué conclós totas aques-
tas pláticas, digué á sos deixebles:
2 Sabeu que dins dos dias vindrá
la pasqua, y'l Fill del home será
entregat pera que'l crucifiquin.
3 Llavors se congregaren los
prínceps dels sacerdots y'ls escri-

bas y'ls ancians del poble, en lo palaci del sumo sacerdot, anomenat Cayfás,

4 Y tingueren consell com podrían pendrer dolosament á Jesús, y ferlo morir.

5 Mes ells deyan: No en dia de festa, no sia'l cas que succehesca algun alborot en lo poble.

6 Y estant Jesús en Bethania, en casa de Simó leprós,

7 Se li acercá una dona que portava un vas d'alabastre ab unguent preciós, y lo derramá sobre son cap, quant estava sentat á taula.

8 Y al veurerho sos deixebles, s'indignaren, dihent: ¿A qué vé aqueix desperdici?

9 Puix això podía véndrerse á bon preu, y donarse als pobres.

10 Emperó comprenentho Jesús, los digué: ¿Perqué molestau aquesta dona? Puix ha fet ab mi una bona obra.

11 Perqué sempre teniu pobres ab vosaltres, mes á mi no'm tindréu sempre.

12 Puix derramant ella aquest unguent sobre mon cos, ho feu pera sepultarme.

13 En veritat vos dich, que en qualsevulla part que's prediqui aqueix evangeli per tot lo mon, se contará també lo que aqueixa dona ha fet en memoria seva.

14 Llavors un dels dotse, anomenat Judas Iscariot, se'n aná á trobar als prínceps dels sacerdots,

15 Y'ls digué: ¿Qué'm voleu donar, y jo us l'entregaré? Y ells li senyalaren trenta monedas de plata.

16 Y desde aquell moment buscava ocasió d'entregarlo.

17 Y lo primer dia dels azims, s'acercaren los deixebles á Jesús, y li digueren: ¿Ahont voleu que disposem menjar la pasqua?

18 Y Jesús digué: Anau á la ciutat á casa de un cert home, y diheuli: Lo Mestre diu: Mon temps s'acerca, en ta casa faré la pasqua ab mos deixebles.

19 Y los deixebles ho feren de la manera que Jesús havía manat, y aparellaren la pasqua.

20 Y vingut lo vespre, estava sentat á taula ab sos dotse deixebles.

21 Y mentras ells estavan menjant, los digué: En veritat vos dich, que un de vosaltres m'ha d'entregar.

22 Y estant contristat en gran manera, comensá cada hu á dir: ¿So tal vegada jo, Senyor?

23 Y ell respongué, dihent: Aquell que posa ab mi la má en lo plat, eix m'entregará.

24 Lo Fill del home certament se'n va; així com está escrit d'ell: mes ¡ay de aquell home per qui será entregat lo Fill del home! més li valdría al tal que no hagués nat.

25 Y responent Judas, qui l'entregá, digué: ¿So jo per ventura, Mestre? Li diu: Tu ho has dit.

26 Y quant ells menjavan, prengué Jesús lo pá, y lo benehí y lo partí, y lo doná á sos deixebles, dihent: Preneu y menjau: aquest es mon cos.

27 Y prenent lo cálser, doná gra-

cias, y'l se'l doná, dihent: Bebeu
tots d'aquest.
28 Puix aquesta es ma sanch del
Nou Testament, que será derra-
mada per molts pera remissió dels
pecats.
29 Y jo us dich, que desde avuy
no beuré més d'aquest fruit de la
parra, fins á aquell dia en que'l be-
guia de nou ab vosaltres en lo
regne de mon Pare.
30 Y després que hagueren can-
tat l'himne, se 'n anaren á la mon-
tanya del Oliverar.
31 Llavors Jesús los digué: Tots
vosaltres patiréu escándol en mi
aquesta nit. Puix escrit está: Fe-
riré al Pastor, y s'esgarriarán las
ovellas del ramat.
32 Emperó després que haja res-
suscitat, aniré devant de vosaltres
en la Galiléa.
33 Respongué Pere y li digué:
Per més que tots s'escandalisin
en vos, jo may m'escandalisaré.
34 Jesús li digué: En veritat te
dich, que aquesta nit, abans que'l
gall canti, me negarás tres ve-
gadas.
35 Pere li digué: Encara que'm
sia precís morir ab vos, jo no us
negaré. Y tots los demés deixebles
digueren lo mateix.
36 A las horas se 'n aná Jesús ab
ells á una granja que s'anomena
Getsemaní, y digué á sos deixe-
bles: Assentaus aquí, mentras que
jo vaig allá á orar.
37 Y prenent ab ell á Pere y als
dos fills del Zebedeu, comensá á
entristirse y á angustiarse.
38 Y á las horas los digué: Tris-
ta está l'ánima meva fins á la
mort: aguardau aquí y vetllau
ab mi.
39 Y haventse'n anat un poch
més enllá, se postrá de rostro en
terra orant, y dihent: Pare meu,
si es possible, passi de mi aquest
cálser; emperó no com jo vull, sinó
com vos voleu.
40 Y vingué á sos deixebles, y'ls
encontrá dormint, y digué á Pe-
re: ¡Qué! ¿no haveu pogut vetllar
una hora ab mi?
41 Vetllau y orau, perqué no
entreu en tentació. L'esperit, en
veritat está prompte, pero la carn
débil.
42 Segona vegada se 'n torná y
orá, dihent: Pare meu, sinó pot
passar aquest cálser sens que jo'l
begui, fassas la vostra volun-
tat.
43 Y vingué altra vegada, y'ls
trobá dormint, puix sos ulls esta-
van pesats.
44 Y'ls deixá, y de nou se 'n torná
á orar per tercera vegada, dihent
las mateixas paraulas.
45 Llavors vingué á sos deixe-
bles, y'ls digué: Dormiu ja y des-
cansau, veus aquí que l'hora es
arribada, y'l Fill del home será en-
tregat en mans dels pecadors.
46 Alsaus, anem, mirau que j'ha
arribat aquell que m'entregará.
47 Y encara ell estava parlant,
veus aquí que arribá Judas un dels
dotse, y junt ab ell una gran tur-
ba de gent ab espasas y bastons,
enviada per los prínceps dels sa-
cerdots y los ancians del poble.
48 Y aquell que l'entregá, los do-

ná lo senyal, dihent: A qui jo besi, ell es, preneulo.
49 Y tot seguit s'acercá á Jesús, y digué: Salve, Mestre. Y'l besá.
50 Y Jesús li digué: Amich, ¿á qué has vingut? Al mateix temps arribaren, y posaren las mans sobre Jesús y'l prengueren.
51 Y veus aquí un dels que estavan ab Jesús, estenent la má desambayná son coltell, y ferint á un criat del pontífice, li tallá l'orella.
52 Llavors li digué Jesús: Torna á son lloch ton coltell; perqué tots los que prengan coltell, á coltell morirán.
53 ¿Per ventura pensas que no puch pregar á mon Pare, y'm donará al instant més de dotse legions d'ángels?
54 Emperó, ¿com se cumplirán las escripturas, de que així convé que's fassa?
55 En aquella hora digué Jesús á la turba: ¿Com si fos jo un lladre, haveu vingut á pendre'm á mi ab coltells y bastons? Tots los dias estava assentat ab vosaltres en lo temple ensenyant, y no'm prenguereu.
56 Emperó tot aixó fou fet, peraqué's cumplissen las escripturas dels profetas. Llavors tots los deixebles lo desampararen y fugiren.
57 Emperó los que havían pres á Jesús lo portaren á casa de Cayfás, príncep dels sacerdots, ahont se havían juntat los escribas y los ancians.
58 Y Pere lo seguía de lluny fins al palacio del príncep dels sacerdots. Y havent entrat dins, s'estava sentat ab los criats, pera veurer lo fi.
59 Emperó los príncePs dels sacerdots y'ls ancians y tot lo consell, buscavan algun testimoni fals contra Jesús pera ferlo morir.
60 Y no'l trobáren, á pesar de haverse presentat molts falsos testimonis: *y* no'l trobáren. Emperó al últim arribaren dos testimonis falsos,
61 Y digueren: Aqueix digué: Puch destruir lo temple de Deu, y reedificarlo en tres dias.
62 Y alsantse lo príncep dels sacerdots, li digué: ¿No respons res á lo que aquestos testifican contra tu?
63 Y Jesús callava. Y lo príncep dels sacerdots li digué: Te conjuro per Deu viu, que'ns digas si tu ets lo Christo, lo Fill de Deu.
64 Jesús li diu: Tu ho has dit; y encara més vos dich, que d'aquí en avant veureu al Fill del home assentat á la dreta del poder de Deu, y venir en los nubols del cel.
65 Llavors lo príncep dels sacerdots rompé sas vestiduras, y digué: Ha blasfemat. ¿Quina necessitat tenim ja de testimonis? Mirau, ara acabau d'ohir la blasfemia.
66 ¿Que us n'apar? Y ells responent digueren: Es reo de mort.
67 A las horas li escupiren á la cara, y'l maltractaren á cops de puny, y altres li donaren bofetadas en lo rostro,
68 Dihent: Endevina'ns, Christo, ¿qui es lo qui t'ha ferit?
69 Mentrestant Pere estava de-

fora en lo pati, y se li acercá una sirventa, dihent: Tu també erats ab Jesús lo Galiléu.

70 Mes ell negá devant de tots, dihent: No sé lo que't dius.

71 Y al eixir ell á la porta lo vegé un altra sirventa, y digué als que estavan allí: Aquest també era ab Jesús de Nazaret.

72 Y altra vegada negá ab jurament, dihent: No conech tal home.

73 Y d'allí á poch s'acercaren los que estavan allí, y digueren á Pere: Certament tu també ets un d'ells, puix ton parlar te descubreix.

74 Llavors comensá á malehir y á jurar, que no conexía tal home. Y en aquell punt lo gall cantá.

75 Y Pere se recordá de las paraulas que li havía dit Jesús: Antes que'l gall canti, me negarás tres vegadas. Y havent eixit defora, plorá amargament.

CAP. 27.

Judas se penja: Jesús es assotat, escarnit, crucificat, y blasfemat: prodigis que succehiren en sa mort: es sepultat, y son sepulcre sellat y custodiat.

ARRIBANT lo dematí, tots los príncceps dels sacerdots y los ancians del poble entraren en consell contra Jesús pera ferló morir.

2 Y'l portaren lligat, y'l entregaren al president Pons Pilat.

3 Llavors Judas, que'l havía entregat, quant vegé que'l havían condemnat, s'arrepentí, y torná las trenta monedas de plata als príncceps dels sacerdots y als ancians,

4 Dihent: He pecat entregant la sanch innocent. Emperó ells digueren, ¿Que'ns importa á nosaltres? allá t'ho veurás.

5 Y llansant las monedas de plata en lo temple, se retirá, y se 'n aná, y's penjá ab un llas.

6 Y'ls príncceps dels sacerdots, prenent las monedas de plata, digueren: No es lícit posarlas en lo tresor, perqué es preu de sanch.

7 Y havent tingut consell sobre aixó, compraren ab ellas lo camp d'un oller, per'enterrar als forasters.

8 Per qual rahó aquell camp es anomenat fins al dia d'avuy, Haceldama, que vol dir, Camp de sanch.

9 Llavors se cumplí lo que fou dit per lo profeta Jeremías, que digué: Y prengueren las trenta monedas de plata, preu del apreciat, al qual apreciaren dels fills de Israel:

10 Y las donaren per lo camp del oller, així com ho maná lo Senyor.

11 Y Jesús fou presentat devant del president, y li preguntá lo president, dihent: ¿Ets tu lo Rey dels Jueus? Jesús li digué: Tu ho dius.

12 Y essent acusat per los príncceps dels sacerdots, y per los ancians, no respongué res.

13 Llavors li diu Pilat: ¿No ohus quantas cosas testifican contra tu?

14 Y no li respongué á paraula alguna, de modo que'l president se maravellá en gran manera.

15 Y acostumava lo president, en dias de la gran festivitat, entre-

llibre al poble un dels presos, lo
qui ells volían.
16 Y en aquella ocasió tenía un
pres molt famós, anomenat Bar-
rabás.
17 Y haventse ells juntat, Pilat
los digué: ¿A qui voleu que jo us
deslliuri? ¿á Barrabás, ó á Jesús,
que s'anomena Christo?
18 Puix savía que per enveja
l'havian entregat.
19 Y estant ell sentat en son
tribunal, li enviá á dir sa muller:
No vullas tenir res que fer ab eix
just; puix moltas cosas he sufert
jo avuy en somnis per causa
d'ell.
20 Emperó los prínceps dels sa-
cerdots y'ls ancians, persuadiren á
la turba que demanás á Barrabás,
y que fes morir á Jesús.
21 Y'l president los respongué, y
digué: ¿A quin dels dos voleu
que us entregui llibre? Y ells di-
gueren: A Barrabás.
22 Pilat los diu: ¿Qué faré donchs
de Jesús anomenat Christo?
23 Diuhen tots: Sia crucificat.
Los diu lo president: ¿Puix quin
mal ha fet? Y ells cridavan més,
dihent: Sia crucificat.
24 Y vehent Pilat que de res
aprofitava, ans bé creixía més l'al-
borot, prenent aygua, se rentá las
mans devant del poble, dihent: Jo
so innocent de la sanch de aquest
just: allá vos ho vejau.
25 Y responent tot lo poble, di-
gué: Sobre nosaltres y sobre nos-
tres fills sia la seva sanch.
26 Llavors los deslliurá Barra-
bás, y després de haver fet assotar
á Jesús, los l'entregá peraqué fos
crucificat.
27 A las horas los soldats del pre-
sident prenent á Jesús pera con-
duhirlo al pretori, feren formar
tota la cohort á son alrededor:
28 Y despullantlo, li posaren un
manto de grana:
29 Y texint una corona d'espinas
la posaren sobre son cap, y una
canya en sa má dreta: y ageno-
llantse devant d'ell l'escarnían, di-
hent: Salve, Rey dels Jueus.
30 Y escupintli, prengueren la
canya, y ferían son cap.
31 Y després de haverse mofat
d'ell, li llevaren lo manto, y'l vesti-
ren ab sas vestiduras, y se'l ne por-
taren á crucificar.
32 Y al eixir fora, encontraren
un home de Cirene, per nom Si-
mó, á qui obligaren á que carre-
gás ab la creu de Jesús.
33 Y vingueren á un lloch ano-
menat Golgotha, es dir, lloch de
la Calavera.
34 Y li donaren á beurer vi mes-
clat ab fel. Y haventlo gustat no'l
volgué beurer.
35 Y després que'l hagueren cru-
cificat, repartiren sas vestiduras,
tirant á sort; peraqué's cumplís lo
que fou dit per lo profeta, que diu:
Se repartirán mas vestiduras, y
sobre ma túnica tirarán á sort.
36 Y sentats, li feyan guarda.
37 Y posaren sobre son cap la se-
va causa escrita: Aquest es Jesús,
lo Rey dels Jueus.
38 Llavors crucificaren dos lla-
dres ab ell, l'un á la dreta, y l'al-
tre al esquerra.

39 Y los que passavan lo blasfemavan, movent sos caps,
40 Y dihent: He, tu que destrueixes lo temple, y'l reedificas en tres dias, salvat á tu mateix. Si ets lo Fill de Deu, baixa de la creu.
41 Així mateix insultantlo també los prínceps dels sacerdots ab los escribas y ancians, deyan:
42 Salvá á altres, y no's pot salvar á sí mateix: si es lo Rey d'Israel, que baixi ara de la creu, y'l creurem.
43 Confiá en Deu: que'l deslliuri ara si l'ama: puix digué: So lo Fill de Deu.
44 Y los lladres, que eran crucificats ab ell, també li deyan improperis.
45 Emperó desde l'hora de sexta hi hagué tenebras sobre tota la terra, fins á l'hora de nona.
46 Y cerca l'hora de nona exclamá Jesús ab una gran veu, dihent: ¿Eli, Eli, lamma Sabacthani? que vol dir: ¿Deu meu, Deu meu, perqué m'has desamparat?
47 Alguns donchs dels qu'eran allí, quant ohiren aixó, deyan: A Elías crida aquest.
48 Y al instant un d'ells corrent prengué una esponja, y l'empapá en vinagre, y la posá al cap de una canya, y li donava á beurer.
49 Y los altres deyan: Deixau, vejam si vé Elías á lliurarlo.
50 Emperó Jesús clamant segona vegada ab una gran veu, entregá l'esperit.
51 Y veus aquí que's rompé lo vel del temple en dos trossos de dalt baix, y tremolá la terra, y las pedras se partiren,
52 Y s'obriren las sepulturas: y molts cossos de sants que havían mort, ressuscitaren,
53 Y eixint de las sepulturas després que ell ressuscitá, vingueren á la ciutat santa, y s'aparegueren á molts.
54 Emperó lo centurió, y'ls que ab ell estavan fent guarda á Jesús, vist lo terratrémol, y las cosas que passavan, s'atemorisaren molt, y deyan: Verdaderament aquest era Fill de Deu.
55 Y hi havía allí moltas donas observant desde lluny, que havían seguit á Jesús desde Galiléa servintlo:
56 Entre las quals estava María Magdalena, y María mare de Jaume y de Joses, y la mare dels fills de Zebedeu.
57 Y havent arribat lo vespre, vingué un home rich de Arimathea, anomenat Joseph, lo qual era també deixeble de Jesús.
58 Aquest tal aná á trobar á Pilat, y li demaná lo cos de Jesús. Llavors Pilat maná donarli lo cos.
59 Y prenent Joseph lo cos, l'embolicá ab un llansol net,
60 Y'l posá en un sepulcre seu nou, que havía fet obrir en una roca. Y arrimá una gran llosa á l'entrada del sepulcre, y se 'n aná.
61 Y María Magdalena, y l'altra María, estavan assentadas allí al devant del sepulcre.
62 Y al dia seguent, qu'es lo dia després del de la preparació, los príncepes dels sacerdots y'ls

Fariséus acudiren junts á Pilat,
63 Dihent: Senyor, nos recordam
de que aquell impostor digué
quant encara vivía: Després de
tres dias ressuscitaré.
64 Mana donchs que's guardi lo
sepulcre fins al tercer dia, no sia
que sos deixebles vingan de nit,
y'l robin, y digan al poble: Ressuscitá
d'entre los morts; y l'últim
error será pitjor que'l primer.
65 Pilat los digué: Guardas teniu,
anau, y guardaulo tant bé
com pugau.
66 Y ells se 'n anaren, y per assegurar
lo sepulcre, sellaren la pedra,
y hi posaren guardas.

CAP. 28.

Ressurrecció de Jesús: sa aparició á las santas donas: se apareix també als apóstols, y'ls promet sa protecció.

AL acabar lo dissapte, y apuntant lo primer dia de la semana, vingué María Magdalena y l'altra María á veurer lo sepulcre.
2 Y veus aquí que hi hagué un
gran terratrémol; puix un ángel
del Senyor baixá del cel, y acercantse
remogué la pedra, y s'assentá
sobre d'ella.
3 Y son rostro era com un llampech,
y sas vestiduras com la neu.
4 Y'ls guardas espavordits s'aterraren,
y quedaren com si fossen
morts.
5 Emperó l'ángel prenent la paraula,
digué á las donas: No tingau
por vosaltres, perqué sé que
buscau á Jesús que fou crucificat.
6 No está aquí, puix ha ressuscitat,
com digué. Veniu y veheu
lo lloch ahont havía estat colocat
lo Senyor.
7 Y anau inmediatament, y diheu
á sos deixebles que ha ressuscitat:
y veus aquí que va devant
de vosaltres en Galiléa: allí lo
veureu. Mirau, jo us ho he avisat.
8 Y al instant eixiren del sepulcre
ab temor y gran alegría, y
corregueren á donar la nova á sos
deixebles.
9 Y veus aquí Jesús los eixí al
encontre, dihent: Deu vos guardi.
Y ellas se li acercaron, y abrassaren
sos peus, y l'adoraren.
10 Llavors los digué Jesús: No
tingau por: anau, donau la nova á
mos germans peraqué vajan á Galiléa:
allí'm veurán.
11 Y haventsen ellas anat, veus
aquí alguns dels guardas vingueren
á la ciutat, y donaren avís als
princeps dels sacerdots de tot
quant havía ocorregut.
12 Y haventse juntat ab los ancians,
y pres consell, donaren una
gran suma de diner als soldats,
13 Dihent: Diheu, que de nit
vingueren sos deixebles, y lo robaren
mentras que nosaltres estavam
dormint.
14 Y si aixó arribás á oidos del
president, nosaltres l'hi farém
creurer, y mirarém per vostra seguretat.
15 Y ells prenent los diners, ho
feren com se'ls havía dit. Y aquesta
veu que's divulgá entre'ls Jueus,
dura fins vuy dia.
16 Y los onse deixebles se 'n anaren
á la Galiléa, á la montanya
ahont Jesús los havía manat.

17 Y quant lo vegeren, l'adoraren; emperó alguns dubtaren.
18 Y arribant Jesús los parlá, dihent: Se m'ha donat tota potestat en lo cel y en la terra.
19 Anau donchs, y ensenyau á tota la gent, batejantlos en lo nom del Pare, y del Fill, y del Esperit Sant:
20 Ensenyantlos á observar totas las cosas que us he manat. Y mirau, que jo estich ab vosaltres tots los dias fins á la consumació del sigle.

LO EVANGELI DE JESU-CHRIST

SEGONS

SANT MARCH.

CAP. 1.

Predicació y baptisme de Joan: Jesús después de batejat en lo Jordá, y tentat en lo desert, comensa á predicar l'evangeli en Galiléa: vocació de Sant Pere y altres deixebles: Jesu-Christ obra varios miracles.

PRINCIPI del evangeli de Jesu-Christ, Fill de Deu:
2 Així com está escrit en los profetas: Veus aquí, jo envío mon ángel devant ton rostro, lo qual aparellará ton camí devant de tu.
3 Veu del que clama en lo desert: Aparellau lo camí del Senyor; feu drets sos camins.
4 Estava Joan en lo desert batejant, y predicant lo baptisme d'arrepentiment, pera remissió dels pecats.
5 Y eixía envers ell tota la terra de Judéa, y tots los de Jerusalem, y eran batejats per ell en lo riu Jordá, confessant sos pecats.
6 Anava Joan vestit de pell de camell, y portava un cenyidor de cuyro al entorn de sos lloms, y menjava llagostas y mel silvestre.
Y predicava, dihent:
7 Detrás de mi vé un qu'es més fort que jo, devant del qual jo no so digne de postrarme pera desferli la corretja de las sandalias.
8 Jo us he batejat ab aygua; mes ell vos batejará en Esperit Sant.
9 Y succehí, que en aquells dias Jesús vingué de Nazaret de Galiléa, y fou batejat per Joan en lo Jordá.
10 Y pujant tot seguit del aygua, vegé los cels oberts, y al Esperit en figura de paloma, que baixava y se posava sobre d'ell mateix:

11 Y s'ohí una veu del cel, *que*
deya: Tu ets mon Fill, l'amat, en
tu m'he complascut.
12 Y l'Esperit lo compelí al de-
sert.
13 Y estigué en lo desert qua-
ranta dias y quaranta nits, y lo
tentá Satanás, y morava ab las fie-
ras, y'ls ángels lo servían.
14 Mes desprès que Joan fou
prés, vingué Jesús á Galiléa predi-
cant l'evangeli del regne de Deu,
15 Y dihent: Puix que'l temps
s'ha cumplert, y s'ha acercat lo
regne de Deu, arrepentiuvos y
creheu l'evangeli.
16 Y passant per la ribera del
mar de Galiléa, vegé á Simó y á
Andreu son germá, que tiravan
sos filats en lo mar, puix eran pes-
cadors.
17 Y Jesús los digué: Veniu de-
tras de mi, y jo faré que siau pes-
cadors d'homes.
18 Y al instant deixaren los fi-
lats, y'l seguiren.
19 Y anant un poch més en
avant, vegé á Jaume fill del Zebe-
deu, y á Joan son germá, que es-
tavan també en una barca adobant
los filats.
20 Y tot seguit los cridá. Y ells,
deixant en la barca á Zebedeu son
pare ab los jornalers, lo seguiren.
21 Y entraren en Cafarnaum; y
luego en los dissaptes entrant en
la sinagoga, los ensenyava.
22 Y's maravellavan de sa doc-
trina, perqué'ls instruía com un
que té potestat, y no com los es-
cribas.
23 Y havía en la sinagoga d'ells
un home possehit del esperit im-
pur, que comensá á cridar,
24 Dihent: Deixa'ns estar. ¿Qué
tenim nosaltres que veurer ab tu,
Jesús de Nazaret? ¿Has vingut á
destruirnos? Sé qui ets, lo Sant
de Deu.
25 Y Jesús lo reprengué, dihent:
Calla, é ix del home.
26 Y maltractantlo l'esperit im-
pur, y fent grans crits, eixí d'ell.
27 Y's maravellavan tots, de tal
manera, que's preguntavan los uns
als altres, dihent: ¿Qu'es aixó?
¿Quina nova doctrina es aquesta?
Puix fins als esperits impurs mana
ab autoritat, y l'obeheixen.
28 Y luego s'espargí sa fama per
tota la terra de Galiléa.
29 Y eixint tot seguit de la sina-
goga, se 'n anaren á casa de Simó
y d'Andreu, ab Jaume y Joan.
30 Y la sogra de Simó jeya en
lo llit ab febra, y luego li parla-
ren d'ella.
31 Y acostantse, la prengué per
la má, y l'alsá, y al punt la deixá
la febra, y'ls servía.
32 Y á la tarde, post ja lo sol,
li portavan tots los que estavan
malalts, y'ls esperitats.
33 Y tota la ciutat s'havía re-
unit á la porta.
34 Y curá á molts que patían de
diferents mals, y llansá molts di-
monis, y no'ls permetía dir que sa-
bían qui era.
35 Y alsantse de bon matí, isqué
y se 'n aná á un lloch desert, y allí
feya oració.
36 Y Simó, y los que eran ab ell
lo seguían.

37 Y quant lo encontraren, li di-
gueren: Tots van en busca de vos.
38 Y ell los digué: Anem als po-
blets y ciutats vehinas, pera pre-
dicar també allí, puix per assó he
vingut.
39 Y predicava en las sinagogas
d'ells, y per tota la Galiléa, y llan-
sava los dimonis.
40 Y vingué á ell un leprós, pre-
gantli y agenollántseli digué: Si
vos voleu me podeu fer net.
41 Y Jesús compadescut d'ell,
estengué sa má, y tocantlo li di-
gué: Vull, sias net.
42 Y al acabar de dir aixó, al
instant desaparagué d'ell la lepra,
y quedá net.
43 Y *Jesús* l'amenassá, é inme-
diatament lo despedí,
44 Dihentli: Mira, no ho digas á
ningú, aus bé vés, preséntat al
príncep dels sacerdots, y ofereix
per ta limpiesa lo que Moysés
maná en testimoni á ells.
45 Emperó ell luego que isqué
comensá á publicarho, y á divulgar
l'acontescut, de manera que Je-
sús ja no podía entrar de manifest
en la ciutat, sinó que s'estava de-
fora en paratges deserts, y acudían
á ell de totas parts.

CAP. 2.

Cura Jesús á un paralítich en proba de sa potestat de perdonar pecats: crida al apostolat á Matheu, cobrador de tributs; y reprimeix ab sa doctrina l'orgull é hipocresía dels Fariséus.

AL cap d'alguns dias torná á
entrar en Cafarnaum.
2 Y corregué la veu que estava
en una casa, y acudí tal multitut
de gent que no hi cabía, ni en la
porta, y'ls predicava la paraula.
3 Y vingueren á ell, portantli un
paralítich, que'l duyan entre qua-
tre.
4 Y com no poguessen presen-
tarli al devant per causa del tro-
pell de gent, descubriren lo teu-
lat *de la casa* en que estava, y ha-
venthi fet un forat, baixaren lo llit
en que jeya lo paralítich.
5 Y quant Jesús vegé la fe d'ells,
digué al paralítich: Fill, tos pe-
cats te son perdonats.
6 Y estavan allí sentats alguns
dels escribas, pensant en son in-
terior,
7 ¿Com aquest *home* parla aixi?
Blasfema. ¿Qui pot perdonar pe-
cats sinó Deu solament?
8 Jesús, coneixent al instant en
son esperit que pensavan d'aquei-
xa manera, los diu: ¿Perqué pen-
sau així dintre de vostres cors?
9 ¿Qu'es més fácil, dir al paralí-
tich: Perdonats te son tos pecats,
ó dirli: Alsat, pren ton llit y ca-
mina?
10 Peraqué donchs sapiau que'l
Fill del home té potestat en la
terra de perdonar pecats, (diu al
paralítich,)
11 A tu t'ho dich: Alsat, pren
ton llit, y véste'n á ta casa.
12 Y al instant s'alsá, y prenent
son llit se 'n aná á vista de tothom,
de manera que tots se maravella-
ren y glorificaren á Deu, dihent:
May vegerem semblant cosa.
13 Isqué altra vegada envers lo
mar, y venía á ell tota la gent, y'ls
ensenyava.

14 Y al pasar vegé á Leví, fill d'Alfeu, que estava sentat al banch dels tributs, y li digué: Segueixme. Y alsantse, lo seguí.

15 Y succehí que estant sentat á taula en casa d'est, molts publicans y pecadors estavan també á taula ab Jesús y sos deixebles, perqué hi havía molts que'l seguían.

16 Y al veurer los escribas y'ls Fariséus que menjava ab los publicans y pecadors, deyan á sos deixebles: ¿Perqué vostre Mestre menja y veu ab los publicans y ab los pecadors?

17 Quant Jesús oygué aixó, los digué: Los que están bons no necessitan de metge, sinó los que están malalts; puix no he vingut a cridar justos, sinó pecadors per'arrepentiment.

18 Y'ls deixebles de Joan y dels Fariséus que solían dejunar, venen á ell, y li diuhen: ¿Perqué'ls deixebles de Joan y'ls dels Fariséus dejunan, y vostres deixebles no dejunan?

19 Y Jesús los digué: ¿Per ventura los fills de las bodas poden dejunar mentras que está ab ells l'Espós? Mentras que tenen ab ells l'Espós, no poden dejunar.

20 Emperó vindrán dias en que l'Espós los será llevat, y llavors dejunarán en aquells dias.

21 Ningú posa en un vestit vell un pedás de panyo nou: d'altra manera lo pedás nou se'n porta'l vell, y's fa més gran l'esquinus.

22 Y ningú posa vi novell en bots vells: d'altra manera'l vi reventará'ls bots, y's vessará, y's farán malbé'ls bots: sinó que deu posarse'l vi novell en bots nous.

23 Y esdevingué altra vegada, que passant lo Senyor per uns sembrats en dia de dissapte, sos deixebles s'avansaren, y comensaren á arrancar espigas.

24 Y'ls Fariséus li deyan: Mira, ¿perqué fan en dissapte lo que no es lícit?

25 Y ell los digué: ¿No haveu may llegit lo que feu David quant se trobá en necessitat, y tingueren fam, ell y los que ab ell estavan:

26 Com entrá en la casa de Deu en temps d'Abiathar príncep dels sacerdots, y se menjá los pans de la proposició, dels quals no era lícit menjarne sinó als sacerdots, y encara ne doná als que estavan ab ell?

27 Y'ls deya: Lo dissapte fou fet pera l'home, y no l'home pera'l dissapte.

28 Així que'l Fill del home es també Senyor del dissapte.

CAP. 3.

Cura Jesús á un home que tenía la má seca: es seguit de totas parts: elegeix als dotse apóstols, y respon ab gran mansuetut als dicteris y blasfemias dels escribas.

Y ENTRA novament en la sinagoga, y hi havía allí un home que tenía seca una má.

2 Y'l estavan observant, si curaría en dia de dissapte, per'acusarlo.

3 Y digué al home que tenía la má seca: Alsat al mitx.

4 Y'ls diu: ¿Es lícit en dia de

dissapte fer bé, ó mal? ¿salvar la vida, ó llevarla? Emperó ells callavan.
5 Y mirantlos ab indignació, dolentse de la ceguera de son cor, diu al home: Exten ta má. Y l'extengué, y li fou restablerta la má com l'altra.
6 Mes los Fariséus eixint d'allí, tingueren luego consell ab los Herodians contra d'ell, pera veurer com lo farían perdre:
7 Emperó Jesús se retirá ab sos deixebles envers lo mar, y'l seguí una gran multitut de gent de la Galiléa, y de la Judéa,
8 Y de Jerusalem, y de la Iduméa, y del altra ribera del Jordá; y'ls de la comarca de Tyro y Sidon, quant ohiren las cosas que feya, vingueren á ell en gran multitut.
9 Y maná á sos deixebles, que li tinguessen una barca á punt, per causa del tropell de la gent, á fi de que no l'oprimís.
10 Perqué curava á molts, de manera que tots los que patían d'algun mal, s'abalansavan á ell pera tocarlo.
11 Y al véurerlos los esperits impurs, se postravan devant d'ell, y cridavan, dihent:
12 Tu ets lo Fill de Deu. Mes ell los amenassava fortament, peraqué no'l descubrissen.
13 Y pujant á una montanya, cridá envers sí á aquells que ell volgué; y vingueren á ell.
14 Y escullí á dotse, peraqué estiguessen ab ell, y per'enviarlos á predicar.
15 Y'ls doná poder pera curar mals, y pera llansar dimonis.
16 Y á Simó li posá lo nom de Pere:
17 Y á Jaume de Zebedeu, y á Joan germá de Jaume, als quals doná lo nom de Boanerges, que vol dir, Fills del tro;
18 Y á Andreu, y á Felip, y á Barthomeu, y á Matheu, y á Tomás, y á Jaume d'Alfeu, y á Tadeu, y á Simó lo Cananeu,
19 Y á Judas Iscariot, que l'entregá.
20 Y vingueren á la casa; y comparegué de nou tanta multitut de gent, que ni pá podían menjar.
21 Y quant ho ohiren los seus, isqueren per'apoderarse d'ell, perqué deyan: Está fora de sí.
22 Y'ls escribas que havían baixat de Jerusalem, deyan: Té á Beelzebub, y per virtut del príncep dels dimonis, llansa los dimonis.
23 Y haventlos convocat los deya ab parábolas: ¿Com pot Satanás llansar á Satanás?
24 Y si un regne está dividit contra de sí mateix, no pot durar lo tal regne.
25 Y si una casa estigués dividida contra de sí mateixa, no pot permaneixer la tal casa.
26 Y si Satanás s'alsás contra de sí mateix, está dividit, y no podrá durar, ans bé está cerca son fi.
27 Ningú pot entrar en la casa del valent, y robar sas alhajas, si primer no lliga al valent, pera poder després saquejar sa casa.
28 En veritat vos dich, que als fills dels homes los serán perdo-

nats tots los pecats, y las blasfe-
mias als que hajan blasfemat;
29 Mes aquell que blasfemi con-
tra l'Esperit Sant, may més tin-
drá perdó, sinó que será reo de
pena eterna.
30 Perqué ells deyan: Té l'espe-
rit impur.
31 Y arribá sa mare y sos ger-
mans, y quedantse defora, envia-
ren á demanarlo.
32 Y estava sentada al rodador
d'ell una multitut de gent, y li
digueren: Mirau, vostra mare y
vostres germans vos demanan allá
fora.
33 Y'ls respongué, dihent: ¿Qui es
la meva mare, y qui mos germans?
34 Y mirant als que estavan sen-
tats al rodador de sí: ¡Veus aquí,
los digué, la meva mare y mos
germans!
35 Perqué qualsevol que fassa la
voluntat de Deu, eix es mon ger-
má, y ma germana, y ma mare.

CAP. 4.

Parábola del sembrador, y sa explicació: la llum sobre del candelero: llavor que naix y creix dormint lo qui la sembrá: altra parábola del gra de mostassa: tempestat en lo mar sossegada de repente.

Y NOVAMENT se posá á en-
senyar á la bora del mar; y
s'arrimá á son rodador tanta gent,
que entrantse'n en una barca s'as-
sentá dins, en lo mar, y tota la
gent estava á la bora en terra.
2 Y'ls ensenyava moltas cosas ab
parábolas, y'ls deya en sa doctrina:
3 Ohiu: Veus aquí, isqué un sem-
brador á sembrar:
4 Y al temps de sembrar, una
part caygué prop del camí, y vin-
gueren los ancells del ayre y se la
menjaren.
5 Y altra caygué sobre pedregals,
ahont no hi havía molta terra, y
nasqué al instant, perqué no hi
havía fundaria de terra:
6 Pero tant prest com isqué lo
sol, s'abrusá, y com no tenía arrel,
se secá.
7 Y altra caygué entre espinas,
y cresqueren las espinas, y la su-
focaren, y no doná fruyt.
8 Y altra caigué en bona terra,
y doná fruyt, que pujá y cresqué,
y una doná á trenta, altra á xixan-
ta, y altra á cent.
9 Y'ls deya: Qui té orellas per'o-
hir, oyga.
10 Y quant estigué sol, los dotse
que estavan ab ell, li preguntavan
de la parábola.
11 Y'ls digué: A vosaltres es do-
nat lo compendrer lo misteri del
regne de Deu; mes als que están
fora, tot se'ls anuncia ab pará-
bolas.
12 Perqué mirant mirin, y no
vejan; y oyent oygan, y no com-
prengan: no sia que's convertescan
alguna vegada, y se'ls perdonin
sos pecats.
13 Y'ls digué: ¿No compreneu
aquesta parábola? ¿Com entendreu
donchs totas las parábolas?
14 Lo sembrador, *es lo qui* sem-
bra la paraula.
15 Y'ls sembrats prop del camí,
son aquells en qui's sembra la pa-
raula; emperó desprès que l'han
ohida, vé al instant Satanás, y'ls

pren la paraula que fou sembrada
en sos cors.
16 Y aixi mateix los sembrats en
pedregals, son aquells que ohida la
paraula, al instant la reben ab goig;
17 Mes no tenen arrel en sí, y
aixi no dura sinó per algun temps,
y desprès quant s'alsa tribulació y
persecució per rahó de la paraula,
al instant s'escandalisan.
18 Y'ls sembrats entre espinas,
son los que ouhen la paraula;
19 Emperó'ls afanys del sigle, y
l'engany de las riquesas, y'ls de-
sitgs d'altras cosas, á que donan
entrada, sufocan la paraula, y no
dona fruyt algun.
20 Y'ls sembrats en bona terra,
son los que ouhen la paraula, y la
reben, y donan fruyt, un á trenta,
altre á xixanta, y altre á cent.
21 Y'ls deya: ¿Per ventura se por-
ta una candela pera posarla desso-
ta d'una mesura, ó sota del llit?
¿No la portan pera posarla sobre
un candelero?
22 Perqué no hi ha cosa escon-
dida, que no s'haja de manifestar;
ni cosa feta en ocult, que no haja
de ferse pública.
23 Si algú té orellas per'ohir,
oyga.
24 Y'ls deya: Teniu compte lo
que anau á ohir: Ab la mida ab
que midaréu, seréu midats; y als
que ohiu, se us donará més.
25 Perqué al que té, se li dona-
rá; y al que no té, fins alló que té
li será pres.
26 També deya: Així es lo regne
de Deu, com un home que tiri la
llavor sobre la terra;
27 Y que dormi, y s'alsi de nit
y de dia, y la llavor broti y cres-
ca sens qu'ell se 'n adoni.
28 Perqué la terra de sí dona
fruyt, primer herba, desprès espi-
ga, y per últim gra plé en l'es-
piga.
29 Y quant ha produhit los
fruyts, inmediatament hi aplica la
fals, perqué la sega ha arribat.
30 Y deya: ¿A que assemblarém
lo regne de Deu? ¿ó ab quina pa-
rábola lo compararém?
31 Es com lo gra de la mostas-
sa, que quant se sembra en la ter-
ra, es la més xica de totas las lla-
vors que hi ha en la terra:
32 Peró quant es sembrada, pu-
ja y creix més que tots los lle-
gums, y fa brancas grans, de ma-
nera que'ls aucells del ayre poden
reposar sota de sa sombra.
33 Y ab moltas parábolas sem-
blants á estas, los proposava la pa-
raula, segons sa capacitat de
ohirla.
34 Y no'ls parlava may sens pa-
rábolas; mes quant estava apartat
ab sos deixebles, los ho desxifrava
tot.
35 Y aquell dia, haventse fet
tart, los digué: Passem á l'altra
banda.
36 Y desprès d'haver despedit la
gent, lo prengueren així com esta-
va en la barca; y hi havía també
ab ell altras barcas.
37 Y se mogué una gran tem-
pestat de vent, que feya entrar las
olas en la barca, de manera que
esta s'omplía d'aygua.
38 Y ell estava en la popa dor-

mint sobre un cuxí, y'l despertan,
y li diuhen: Mestre, ¿que no us fa
res que'ns perdem?
39 Y alsantse amenassá al vent,
y digué al mar: Calla, sosségat.
Y pará'l vent, y sobrevingué una
gran bonansa.
40 Y'ls digué: ¿Perqué estáu
tant temerosos? ¡Qué! ¿no teniu
encara fe? Y quedaren possehits
de gran temor, y's deya l'un al al-
tre: ¿Qui es aquest, á qui obehei-
xen fins lo vent y lo mar?

CAP. 5.

Jesús expelleix los dimonis d'un home, y'ls permet entrar en una ramada de porchs: cura á una dona d'un fluix de sanch inveterat, y ressuscita á la filla de Jayro.

Y PASSAREN al altra banda
del mar al territori dels Ge-
rassens.
2 Y al eixir Jesús de la barca,
tot seguit l'isqué al encontre dels
sepulcres un home possehit del
esperit impur;
3 Lo qual tenía son domicili en
los sepulcres, y ningú lo podía lli-
gar ja ni ab cadenas:
4 Perqué haventlo lligat moltas
vegadas ab grillons y ab cadenas,
havía romput las cadenas, y fet
trossos los grillons, y ningú'l po-
día subjectar.
5 Y estava sempre de nit y de dia
en los sepulcres y en las montan-
yas, cridant, y ferintse ab pedras.
6 Y quant vegé á Jesús desde
lluny, corregué á ell, y l'adorá:
7 Y clamant en alta veu digué:
¿Que tinch jo que veurer ab tu,
Jesús, Fill de Deu altíssim? Te
conjuro per Deu, que no m'ator-
mentis.
8 Puix li deya: Ix del home, es-
perit impur.
9 Y li preguntava: ¿Qual es ton
nom? Y li diu: Mon nom es Lle-
gió, perqué som molts.
10 Y li pregava molt que no l'ex-
pellís d'aquella terra.
11 Estava llavors pasturant en
aquell lloch una ramada gran de
porchs á la falda d'un serrat.
12 Y li demanavan los esperits,
dihent: Envía'ns als porchs, pera-
qué entrem en ells.
13 Y Jesús al instant los ho con-
cedí. Y eixint los esperits impurs,
s'introduhiren en los porchs, y'l
ramat en número com de dos mil,
se precipitá ab gran ímpetu en lo
mar, y s'ofegaren.
14 Y'ls que'ls feyan pasturar, fu-
giren, y ho contaren en la ciutat
y en los camps. Y eixiren á veurer
lo que havía succehit.
15 Y venen á Jesús, y veuhen al
que havía estat atormentat del di-
moni, sentat, vestit, y en son ca-
bal judici, y tingueren temor.
16 Y'ls que ho havían vist, los
relataren tot lo fet tal com havía
succehit al endemoniat, y lo dels
porchs.
17 Y comensaren á pregarli,
que's retirás dels seus confins.
18 Y quant entrá en la barca,
aquell que havía estat possehit
del dimoni, comensá á demanarli
que'l deixás estar ab ell.
19 Mes Jesús no li permeté, sinó
que li digué: Vesté'n á ta casa ab
los teus, y cónta'ls quant grans

son las cosas que ha fet pera tu lo
Senyor, y la misericordia que t'ha
tingut.
20 Y se 'n aná, y comensá á pu-
blicar en Decapolis quant grans
cosas havía fet Jesús per'ell, y se
maravellaven tots.
21 Y havent Jesús passat en la
barca altra vegada al altre costat,
se li acercá una gran multitut de
gent, y ell estava prop del mar.
22 Y veus aquí vingué un dels
prínceps de la sinagoga, anomenat
Jayro, y luego que'l vegé se postrá
á sos peus,
23 Y li pregava molt, dihent: Ma
filla está á las derrerías. Veniuli
á posar la má sobre, peraqué's cu-
ri, y visca.
24 Y se 'n aná ab ell; y lo seguía
molta gent, y l'oprimían.
25 Y una dona que patía un fluix
de sanch dotse anys havía,
26 Y que havía sufert molt en
mans de molts metges, y gastat
tot quant tenía sens haver conse-
guit millora, ans bé estava pitjor:
27 Quant oygué parlar de Jesús,
arribá per detrás entre la confusió
de la gent, y tocá son vestit.
28 Perqué deya: Tant solament
puga jo tocar sa vestidura, me cu-
raré.
29 Y en aquell mateix punt ces-
sá son fluix de sanch, y sentí en
son cos que estava curada d'aque-
lla plaga.
30 Emperó Jesús, coneixent al
instant en sí mateix la virtut que
havía eixit d'ell, haventse girat
envers la gent, digué: ¿Qui ha to-
cat ma vestidura?
31 Y sos deixebles li deyan: Ve-
heu la gent que vos está oprimint,
y diheu: ¿Qui m'ha tocat?
32 Y mirava al rodedor pera veu-
rer á la que ho havía fet.
33 Llavors la dona espavorida
y tremolant, sabent lo que li ha-
vía passat, s'acercá, y se postrá
devant d'ell, y li digué tota la
veritat.
34 Y ell li digué: Filla, ta fe
t'ha curat, véste'n en pau, y sias
sana de ta plaga.
35 Estava encara parlant, quant
arribaren de casa del príncep de
la sinagoga, y li digueren: Ta filla
es morta: ¿perqué incomodas més
al Mestre?
36 Emperó Jesús, quant ohí lo
que deyan, digué al príncep de la
sinagoga: No tingas temor, creu
solament.
37 Y no permeté á ningú que'l
seguís, excepte Pere, y Jaume, y
Joan germá de Jaume.
38 Y arriban á casa del príncep
de la sinagoga, y veu l'avalot y
als que ploravan, y donavan grans
alarits.
39 Y havent entrat los digué:
¿Peraqué feu aqueix brugit y es-
tau plorant? La noya no es morta,
sinó que dorm.
40 Y's burlavan d'ell. Mes ell
haventlos tret á tots fora, pren
ab sí al pare y á la mare de la
noya, y als que estavan ab ell, y
entra ahont estava jayent la noya.
41 Y prenent la má á la noya,
li digué: Talitha cumi, que vol
dir: Noya, á tu t'ho dich, álsat.
42 Y al moment s'alsá la noya,

y se posá á caminar; y tenía dotse
anys; y quedaren aturdits ab gran
temor.
43 Y ell los maná molt estreta-
ment, que ningú ho sabés, y di-
gué que li donássen alguna cosa
de menjar.

CAP. 6.

Jesús obra pochs miracles en su patria, castigant així sa incredulitat: missió dels apóstols: presső y mort de Joan Baptista: miracle dels cinch pans y dos peixos: Jesús camina sobre l'aygua, y cura á molts malalts.

Y HAVENT eixít d'allí, se'n
aná á sa patria, y'l seguían
sos deixebles.
2 Y arribat lo dissapte, comensá
á ensenyar en la sinagoga; y molts
que l'ohían se maravellavan de sa
doctrina, dihent: ¿De ahont trau
aquest totas estas cosas? ¿y quina
sabiduría es esta que se li ha do-
nat, y tals maravellas com obra
per sas mans?
3 ¿No es aquest lo menestral, fill
de María, germá de Jaume, y de
Joseph, y de Judas, y de Simó?
¿y sas germanas no están també
aquí ab nosaltres? Y s'escandali-
savan d'ell.
4 Y Jesús los deya: No hi ha pro-
feta sens honra, sinó en sa patria,
y en sa casa, y entre sos parents.
5 Y no podía allí fer miracle
algun: solament curá alguns pochs
malalts, posant las mans sobre
d'ells.
6 Y estava maravellat de l'in-
credulitat d'ells; y anava predi-
cant per tots los poblets del en-
contorn.
7 Y convocá als dotse, y co-
mensá á enviarlos de dos en dos,
y'ls donava potestat sobre los es-
perits impurs;
8 Y'ls maná que no se'n portas-
sen res pera'l camí, ni alforja, ni
pá, ni diners en lo cenyidor, sinó
solament un gayato:
9 Emperó que se'n portassen
sandalias, y que no's possasen dos
túnicas.
10 Y'ls deya: En qualsevulla part
que entreu en una casa, quedau-
vos en ella fins que iscau d'allí.
11 Y tots los que no us rebin,
ni vos escoltin, al eixir d'allí sa-
cudiu la pols de vostres peus en
testimoni contra d'ells. En veritat
vos dich, que Sodoma y Gomorra
serán més tolerablement tracta-
das en lo dia del judici, que aque-
lla ciutat.
12 Y eixint predicavan á tots,
que s'arrepentissen.
13 Y llansavan molts dimonis, y
ungían ab oli molts malalts, y cu-
raban.
14 Y axió arribá á oidos del rey
Herodes, (puix son nom s'havía
fet notori,) y deya: Joan Baptista
ha ressucitat d'entre'ls morts, y
per axió s'obran prodigis en ell.
15 Altres deyan: Qu'es Elías.
Altres emperó deyan: Qu'es pro-
feta, ó com un dels profetas.
16 Quant Herodes ho ohí, digué:
Aquest es aquell Joan, que jo fiu
degollar, lo qual ha resuscitat
d'entre'ls morts.
17 Perqué'l mateix Herodes ha-
vía enviat á pendrer á Joan, y
l'havía fet posar ab grillons en la

presó, á causa de Herodías muller
de Filipo son germá, perqué s'ha-
vía desposat ab ella.
18 Puix deya Joan á Herodes:
No t'es lícit tenir la muller de ton
germá.
19 Y Herodías l'insidiava, y'l vo-
lía fer morir, emperó no podía.
20 Perqué Herodes temía á Joan,
sabent que era un varó just y
sant, y'l tenía en custodia, y per
son consell feya moltas cosas, y'l
ohía de bona gana.
21 Fins que per últim arribá un
dia favorable, en que Herodes en
celebració de son cumpleanys, do-
ná un convit als magnates de sa
cort, y als tribuns y als principals
de la Galiléa.
22 Y havent entrat la filla d'He-
rodías, y dansat, y agradat á He-
rodes y als que estavan ab ell á
taula, digué'l rey á la minyona:
Demána'm lo que vullas, y t'ho
donaré.
23 Y li va jurar, *dihent:* Tot lo
que'm demanis t'ho donaré, en-
caraqué sia la meytat de mon
regne.
24 Y havent ella eixit, digué á sa
mare: ¿Que demanaré? Y ella di-
gué: Lo cap de Joan Baptista.
25 Y tornant luego á entrar
apressuradament ahont estava'l
rey, demaná, dihent: Vull que'm
doneu en una plata lo cap de Joan
Baptista.
26 Y'l rey se contristá: mes per
rahó del jurament, y dels que es-
tavan á taula ab ell, no volgué dis-
gustarla.
27 Sinó que enviant un de sa
guardia, li maná portar lo cap de
Joan en una plata. Y'l degollá en
la presó,
28 Y portá son cap en una plata,
y lo doná á la minyona; y la min-
yona lo doná á sa mare.
29 Y quant sos deixebles ho sa-
beren, vingueren y prengueren son
cos, y'l posaren en un sepulcre.
30 Y reunintse los apóstols ab
Jesús, li contaren tot lo que ha-
vían fet y ensenyat.
31 Y'ls digué: Veniu, apartemnos
á un lloch solitari, y descansau un
poch. Puix eran molts los que ana-
van y venían, y no tenían temps
ni pera menjar.
32 Y entrant en una barca, se
retiraren á un lloch desert y
apartat.
33 Y molts los vegeren com se'n
anavan, y'ls conegueren; y con-
corregueren allí á peu de totas las
ciutats, y arribaren abans qu'ells.
34 Y al desembarcar, vegé Jesús
una gran multitut, y tingué com-
passió d'ells, perqué eran com
ovellas que no tenen pastor, y co-
mensá á ensenyarlos moltas cosas.
35 Y com fos ja tart, s'acercaren
á ell sos deixebles, y li digueren:
Desert es aquest lloch, y l'hora es
ja passada:
36 Despediulos, peraqué vajen á
las granjas y poblets de la comar-
ca, y comprin pans; perqué no
tenen res pera menjar.
37 Y ell responent los digué:
Donaulos vosaltres de menjar. Y
li digueren: ¡Qué! ¿anirém á com-
prar pans per doscents diners, y'ls
donarém que menjar?

38 Y ell los diu: ¿Quants pans
teniu? Anau, y veheuho. Y quant
ho hagueren vist, diuhen: Cinch,
y dos peixos.
39 Y'ls maná que'ls fessen sentar á tots en pletas sobre l'herba.
40 Y s'assentaren en pletas de cent en cent, y de cincuanta en cincuanta.
41 Y prenent los cinch pans y los dos peixos, alsant los ulls al cel, benehí, y partí los pans, y'ls doná á sos deixebles peraqué'ls presentassen á la gent, y ell repartí entre tots los dos peixos.
42 Y ne menjaren tots, y quedaren saciats.
43 Y alsaren las sobras, y ompliren dotse coves dels bossins y dels peixos.
44 Y'ls que ne menjaren eran cinch mil homes.
45 Y luego doná pressa á sos deixebles peraqué entrassen en la barca, y anassen antes que ell á Bethsayda, al altre costat del estany, mentras que ell despedía al poble.
46 Y després que'ls hagué despedit, se'n aná á orar en la montanya.
47 Y essent ja tart, estava la barca en mitg del mar, y ell sol en terra;
48 Y vehentlos remar ab gran fatiga, puix lo vent los era contrari; y cerca de la quarta vetlla de la nit, vingué cap á ells caminant sobre del mar, y volía deixarlos detrás.
49 Emperó ells quant lo vegeren caminar sobre'l mar, pensaren que era un fantasma, y exclamaren.
50 Puix tots lo vegeren, y's turbaren. Emperó inmediatament parlá ab ells, y'ls digué: Teniu bon ánimo; so jo, no temau.
51 Y se'n pujá ab ells á la barca, y pará lo vent: y ells més y més se pasmavan en son interior.
52 Perqué encara no havían comprés lo dels pans, puix son cor estava obcecat.
53 Y quant estigueren al altra banda, vingueren al territori de Genesarét, y atracaren á terra.
54 Y havent eixit de la barca, al instant lo conegueren,
55 Y recorrent tota aquella comarca, li portavan de tota ella los malalts en sos llits, tant pres com ohiren que estava allí.
56 Y en qualsevulla part que entrás, en llochs, en granjas, ó en ciutats, posavan los malalts en los carrers, y li suplicavan que almenos los permetés tocar la bora de son vestit; y tots quants la tocavan quedavan sans.

CAP. 7.

Jesús repren la hipocresía y superstició dels Fariséus: fe gran de la Cananéa, per lo qual deslliura del dimoni á sa filla: cura á un home sort y mut.

Y S'ACERCAREN á ell los Fariséus, y alguns dels escribas, que havían vingut de Jerusalem.
2 Y quant vegeren menjar alguns de sos deixebles ab las mans impuras, so es, sens havérselas rentat, ho vituperaren.
3 Perqué los Fariséus y tots los Jueus, si no's rentan las mans ab

frequencia, no menjan, seguint la
tradició dels ancians.
4 Y quant tornan de la plassa,
no menjan si abans no's rentan; y
observan moltas altras cosas que
tenen per tradició, com es lo ren-
tar copas, y gerros, y utensilis de
metall, y llits.
5 Y'ls Fariséus y'ls escribas li
preguntavan: ¿Perqué tos deixe-
bles no van conforme á la tradició
dels ancians, sinó que menjan pá
sens rentarse las mans?
6 Y ell respongué, y'ls digué: Hi-
pócritas, bé profetisá Isaías de vo-
saltres com está escrit: Aquesta
gent m'honra ab los llavis, empe-
ró son cor está lluny de mi.
7 En vá donchs m'honran ensen-
yant doctrinas y manaments d'ho-
mes.
8 Perqué deixant lo manament
de Deu, vos agafau ab la tradició
dels homes, com lo rentar de las
copas y gerros, y'l fer moltas al-
tras cosas semblants á estas.
9 Y'ls deya: Molt bé feu vá lo
manament de Deu, per observar
vostra tradició.
10 Perqué Moysés digué: Honra
á ton pare y á ta mare: y, Aquell
que malehesca á son pare ó á sa
mare, mori de mort.
11 Emperó vosaltres diheu: Si
l'home diu á son pare ó á sa mare:
Qualsevol corban (so es, lo dó)
que jo ofresca, á tu t'aprofitará:
12 Y no li permeteu que fassi
ningun altra cosa per lo pare, ó per
la mare, *queda desobligat;*
13 Fent així vana la paraula de
Deu per vostra tradició, que trans-
metereu; y fent moltas cosas sem-
blants á esta.
14 Y convocant novament al po-
ble, los deya: Ohiume tots, y en-
teneu.
15 No hi ha res fora del home,
que entrant en ell puga contami-
nar; emperó las cosas qu'ixen d'ell,
eixas son las que contaminan al
home.
16 Si hi ha algú que tinga ore-
llas per'ohir, oyga.
17 Y luego que deixá la gent y
entrá en casa, li preguntavan sos
deixebles sobre la parábola.
18 Y'ls digué: ¿Pues qué, també
vosaltres careixeu d'intelligencia?
¿No compreneu que qualsevol cosa
extrínseca que entra en l'home,
no'l pot contaminar?
19 Puix no entra en son cor,
sinó que passa al ventre, y des-
prés se llansa en llochs secrets,
depurant tots los menjars.
20 Y deya: Las cosas qu'ixen del
home son las que contaminan al
home.
21 Perqué de dins del cor del
home, ixen los mals pensaments,
los adulteris, las fornicacions, los
homicidis,
22 Los furts, las avaricias, las
maldats, lo frau, las deshoneste-
dats, l'ull maligne, la blasfemia,
la superbia, la fatuitat.
23 Tots aquestos mals ixen de
dins, y fan al home impur.
24 Y alsantse d'allí, se 'n aná als
confins de Tyro y de Sidon; y en-
trant en una casa, no volía que
ningú ho sabés, mes no's pogué
encubrir.

25 Perqué una dona que tenía
una filla possehida del esperit im-
pur, quant oygué parlar d'ell, en-
trá y se llansá á sos peus.
26 Y la dona era Gentil, y de na-
ció Syrophenisia. Y li suplicava que
expellís lo dimoni de sa filla.
27 Mes Jesús li digué: Deixa
primerament saciar los fills, per-
qué no es bó pendrer lo pá dels
fills y tirarlo als cans.
28 Emperó ella respongué y li di-
gué: Així es, Senyor, mes los ca-
dells menjan sota la taula de las
engrunas dels fills.
29 A las horas li digué: Per això
que tu has dit, vés, que'l dimoni
ha eixit de ta filla.
30 Y quant arribá á casa sua,
trobá sa filla ajaguda sobre'l llit, y
y que'l dimoni havía eixit d'ella.
31 Y deixant novament los con-
fins de Tyro, se 'n aná per Sidon al
mar de Galiléa, atravessant lo ter-
ritori de Decapolis.
32 Y li portaren un sort y mut,
y li suplicavan que posás la má
sobre d'ell.
33 Y prenentlo á part d'entre la
turba, li posá los dits en sas ore-
llas; y escupint, li tocá la llengua;
34 Y alsant los ulls al cel, sospi-
rá, y li digué: Ephphatha, que vol
dir: Obríus.
35 Y al instant foren obertas sas
orellas, y quedá desfeta la lligadu-
ra de sa llengua, y parlava distinc-
tament.
36 Y'ls maná que no ho diguessen
á ningú; emperó com més los ho
manava més ho divulgavan;
37 Y tant més se maravellavan,
dihent: Tot ho ha fet bé, ha fet ohir
als sorts y parlar als muts.

CAP. 8.

Miracle dels set pans: Jesús instruheix á sos deixebles: dona vista á un cego: Pere lo confessa per Messías: los revela sa passió y mort: repren á Pere, y los anima á portar la creu.

EN aquells dias, haventse juntat
altra vegada un gran núme-
ro de gent, y no tenint que men-
jar, cridant Jesús á sos deixebles,
los digué:
2 Tinch compassió d'aquesta
gent, perqué fa tres dias que están
ab mi, y no tenen que menjar.
3 Y si'ls envío dejuns á sa casa,
se defallirán en lo camí, perqué
alguns d'ells han vingut de lluny.
4 Y sos deixebles li respongue-
ren: ¿Qui podrá saciarlos de pá
aquí en aquesta soledat?
5 Y'ls preguntá: ¿Quants pans
teniu? Ells digueren: Set.
6 Y maná á la gent que s'assen-
tás en terra. Y prenent los set
pans, donant gracias, los partí, y
doná á sos deixebles peraqué'ls dis-
tribuissen, y'ls distribuhiren entre
la gent.
7 Tenían també alguns peixets,
y'ls benehí, y maná que'ls destri-
buhissen també.
8 Y menjaren, y se saciaren; y
reculliren dels bossins que havían
sobrat, set senallas.
9 Y'ls que'n menjaren eran com
cuatre mil; y'ls despedí.
10 Y entrant luego en la barca
ab sos deixebles, passá al territori
de Dalmanutha.
11 E isqueren los Fariséus, y's

posaren á disputar ab ell, demanantli un senyal del cel, pera tentarlo.

12 Emperó Jesús, suspirant en son interior, los digué: ¿Perqué esta generació demana senyal? En veritat vos dich, que no's donará senyal á esta generació.

13 Y deixantlos, torná á entrar en la barca, y passá al altra banda del estany.

14 Y s'havían ovidat de pendrer pá, ni tenían ab ells més que un pá en la barca.

15 Y'ls maná, dihent: Teniu compte, y guardauvos del llevat dels Fariséus, y del llevat d'Herodes.

16 Y discurrían entre sí, dihent: Això es perqué no tenim pá.

17 Y haventho conegut Jesús, los digué: ¿Que estau pensant, perqué no teniu pá? ¿Encara no coneixeu ni enteneu? ¿Encara teniu obcecat vostre cor?

18 ¿Tenint ulls, no veheu? y ¿tenint orellas, no ohiu? ¿Y no us recordau?

19 Quant jo partí los cinch pans entre cinch mil, quants coves reculliren plens de bossins? Dotse, li respongueren.

20 Y quant los set pans entre quatre mil, ¿quantas senallas omplireu de bossins? Set, li digueren.

21 Y'ls deya: ¿Puix com no compreneu encara?

22 Y vingueren á Bethsaida; y li portaren un cego, y li suplicavan que'l tocás.

23 Y prenent per la má al cego, lo tragué fora del lloch, y escupintli en los ulls, y posantli las mans dessobre, li preguntá si hi veya res.

24 Y ell alsant los ulls, digué: Veig los homes com arbres que caminan.

25 Y li posá altra vegada las mans sobre'ls ulls, y comensá á veurer, y quedá sá, de manera que veya clarament totas las cosas.

26 Y l'enviá á casa seva, dihent: Véste'n á ta casa, y si entras en lo lloch no ho contis á ningú del lloch.

27 E isqué Jesús ab sos deixebles per los llochs de Cesaréa de Filipo, y en lo camí preguntava á sos deixebles, dihentlos: ¿Qui diuhen los homes que so jo?

28 Ells li respongueren, dihent: Joan lo Baptista, alguns Elías, y altres com un dels profetas.

29 A las horas los digué: ¿Y vosaltres que diheu que so jo? Respongué Pere, y li digué: Vos sou lo Christo.

30 Y'ls prohibí rigorosament que á ningú diguessen això d'ell.

31 Y comensá á declararlos, que convenía que'l Fill del home patís molt, y que fos despreciat per los ancians, y per los prínceps dels sacerdots, y per los escribas, y que fos mort, y que ressuscitás al cap de tres dias.

32 Y clarament deya aquesta plática. Llavors Pere prenentlo á part, comensá á reconvenirlo.

33 Emperó ell, girantse y mirant á sos deixebles, reprengué á Pere, dihent: Fuigme d'aquí, Satanás, perqué no trobas gust en las cosas que son de Deu,

sinó en las que son dels homes.
34 Y convocant al poble ab sos
deixebles, los digué: Quiscun vu-
lla seguirme, neguis á si mateix,
y prenga la creu, y seguesca'm.
35 Perqué'l qui vulla salvar sa
vida, la perdrá;. emperó'l qui per-
di sa vida per causa de mi y del
evangeli, la salvará.
36 Puix ¿qué li aprofitará al ho-
me si guanya tot lo mon, y pert
s'ánima?
37 ¿O qué donará en cambi l'ho-
me per s'ánima?
38 Y qui s'avergonyesca de mi, y
de mas paraulas en mitg de aques-
ta generació adúltera y pecadora,
lo Fill del home també s'avergon-
yirá d'ell quant vinga en la gloria
de son Pare acompanyat dels sants
ángels.
39 Y'ls deya: En veritat vos dich,
qui hi h'alguns dels que están
aquí, que no tastarán la mort fins
que vejan lo regne de Deu que vé
ab poder.

CAP. 9.

*Transfiguració de Jesús: cura á un ende-
moniat mut: poder de la fe, de l'oració,
y del dejuni: instruheix á sos deixebles
en la humilitat, y en los danys que acar-
réa lo pecat d'escándol.*

Y AL cap de sis dias prengué
Jesús *ab ell* á Pere, y á Jau-
me, y á Joan, y se'ls ne portá sols á
una montanya alta en un lloch
apartat, y's transfigurá á presen-
cia d'ells.
2 Y sos vestits se tornaren res-
plandents, y en extrem blanchs
com una neu, de tal manera, que
no hi ha blanquejador en lo
mon que puga ferlos tornar tant
blanchs.
3 Y se'ls aparegué Elías ab Moy-
sés, y estavan conversant ab Jesús.
4 Y prenent Pere la paraula,
digué á Jesús: Mestre, bó será
que'ns estém aquí, y fassam três
tabernacles, un pera Vos, altre
pera Moysés, y altre per'Elías.
5 Perqué ell no sabía lo que's de-
ya, puix estavan aterrats d'espant.
6 Y se formá un núvol que'ls fe-
ya sombra, y isqué una veu del
núvol, que deya: Aquest es mon
Fill lo molt amat, ohiulo.
7 Y mirant luego al rodedor, no
vegeren ab ells á ningú més que
á Jesús.
8 Y quant baixavan de la mon-
tanya, los maná que á ningú di-
guessen lo que havían vist fins
que'l Fill del home hagués ressus-
citat d'entre los morts.
9 Y guardaren en secret lo quels
havía dit, preguntantse entre sí,
que significaría lo de quant hagués
ressuscitat d'entre los morts.
10 Y li preguntaren, dihent:
¿Puix com diuhen los Fariséus
y'ls escribas, que primer ha de ve-
nir Elías?
11 Ell los respongué y digué:
Elías certament vindrá primer, y
restablirá totas las cosas; y com
está escrit del Fill del home, que
ha de patir molt y ser despreciat.
12 Emperó jo us dich, que Elías
ja vingué, y feren d'ell tot lo que'ls
plagué, conforme está escrit d'ell.
13 Y venint á sos deixebles, ve-
gé cerca d'ells una gran multitut

de gent, y que'ls escribas estavan
disputant ab ells.
14 Y al instant tot lo poble, al
veurer á Jesús, quedá pasmat, y
plé de temor, y acudiren corrent
á saludarlo.
15 Y'ls preguntá: ¿De qué estáu
disputant entre vosaltres?
16 Y responent un de la multi-
tut, digué: Mestre, vos he portat
aquí mon fill que está possehit
d'un esperit mut.
17 Y en qualsevulla part que
l'agafa, lo tira per terra, y li fa
traurer brumera y cruxir las dents,
y se va tornant sech; y diguí á vos-
tres deixebles que'l llansassen, y
no pogueren.
18 Y *Jesús* los respongué y di-
gué: ¡O generació incrédula! ¿Fins
á quant estaré jo ab vosaltres?
¿Fins á quant vos sufriré? Por-
táume'l aquí.
19 Y l'hi portaren. Y tant prest
com lo vegé, comensá l'esperit á
atormentarlo; y tirat á terra, se
revolcava trayent brumera.
20 Y preguntá al pare d'ell:
¿Quant temps ha que li passa això?
Y ell digué: Desde l'infancia.
21 Y moltas vegadas l'ha tirat
al foch y al aygua pera destruirlo.
Emperó si podeu alguna cosa,
ajudaunos, tenint compassió de
nosaltres.
22 Y Jesús li digué: Si pots
creurer, totas las cosas son possi-
bles per'aquell que creu.
23 Y exclamant al moment lo
pare del noy, deya plé de llágri-
mas: Crech, Senyor, ajudau ma
incredulitat.
24 Y quant vegé Jesús que la
gent anava venint ab tropell, ame-
nassá al esperit impur, dihentlí:
Esperit sort y mut, jo t'ho mano,
ix d'ell, y no entris may més en ell.
25 A las horas donant grans ala-
rits, y atormentantlo molt, isqué
d'ell; y quedá com si fos mort, de
manera que molts deyan: Es mort.
26 Emperó Jesús prenentlo per
la má, l'ajudá á alsarse, y s'aixecá.
27 Y després que entrá en la ca-
sa, sos deixebles li preguntaren á
solas: ¿Perqué nosaltres no'l po-
guerem llansar?
28 Y'ls digué: Aquesta rassa no
pot eixir ab res més que ab l'o-
ració y'l dejuni.
29 Y havent partit d'allí, atra-
vessaren la Galiléa, y no volía que
ningú ho sabés.
30 Y ensenyava á sos deixebles,
y'ls deya: Lo Fill del home será
entregat en mans dels homes, y'l
farán morir, y després de mort
ressuscitará al tercer dia.
31 Emperó estos no entenían
això que'ls deya, y temían lo pre-
guntarli.
32 Y arribaren á Cafarnaum. Y
quant estava en la casa los pre-
guntava: ¿De qué estavan trac-
tant en lo camí?
33 Emperó ells callavan, perqué
en lo camí habían disputat entre
sí, sobre quin d'ells sería lo major.
34 Y sentantse cridá als dotse, y'ls
digué: Si algú vol ser lo primer, se-
rá'l derrer de tots, y'l criat de tots.
35 Y prenent un infant, lo posá
en mitg d'ells; y després de haver-
lo abrassat, los digué:

36 Qualsevol que rebi á un d'a-
questos infants en mon nom, me
reb á mi; y quiscun me rebi á
mi, no reb á mi sinó á aquell que
m'ha enviat.
37 Y li respongué Joan, dihent:
Mestre, havem vist á un que llan-
sava dimonis en ton nom, lo qual
no'ns segueix, y l'hi havem prohi-
bit.
38 Y Jesús digué: No l'hi pro-
hibiu; puix no hi ha ningú que
fassa miracles en mon nom, y pu-
ga luego parlar mal de mi.
39 Perqué qui no es contra vos-
altres, está pera vosaltres.
40 Y qualsevol que vos doni á
beurer un got d'aygua en mon
nom, perqué sou de Christo, en
veritat vos dich, que no perdrá
son gallardó.
41 Y quisvulla que escandalisi
á un d'aquestos infants que creu-
hen en mi, més li valdría que li
lligassen al coll una mola de mo-
lí, y que'l tirassen al mar.
42 Y si ta má t'escandalisás, tá-
llala: més te val entrar manco en
la vida, que tenir dos mans y anar
al infern, al foch inextinguible:
43 Ahont lo cuch d'aquells no
mor, y lo foch may s'apaga.
44 Y si ton peu t'escandalisa,
tálla'l: més te val lo entrar coix en
la vida eterna, que tenir dos peus
y ser llansat en l'infern de foch
inextinguible:
45 Ahont lo cuch d'aquells no
mor, y lo foch may s'apaga.
46 Y si ton ull t'escandalisa,
tráute'l; més te val entrar ab un
ull en lo regne de Deu, que tenirne
dos, y ser llansat al foch del infern:
47 Ahont no mor lo cuch d'a-
quells, y lo foch may s'apaga:
48 Perqué tots serán salats ab
foch, y tota víctima será salada
ab sal.
49 Bona es la sal; emperó si la
sal se dessaborís, ¿ab que li dona-
réu sabor? Teniu sal en vosaltres,
y guardau pau entre vosaltres.

CAP. 10.

Ensenya Jesús la indisolubilitat del matrimoni: los perills de las riquesas, y'l premi de aquells que deixan totas las cosas pera seguirlo: torna á anunciar á sos deixebles, que havía de morir y ressuscitar: respon á la petició dels fills de Zebedeu, y recomana altra vegada l'humilitat: dona la vista al cego Bartimeu.

Y PARTINT d'allí se'n aná als
confins de la Judéa al altra
part del Jordá, y torná la gent á
reunirse ab ell, y novament los en-
senyava segons tenía de costum.
2 Y acercantse los Fariséus, li
preguntavan pera tentarlo: Si es
lícit al marit repudiar *sa* muller.
3 Emperó ell responent, los di-
gué: ¿Qué vos maná Moysés?
4 Ells digueren: Moysés perme-
té escriurer carta de divorci y re-
pudiar.
5 Y Jesús los respongué y di-
gué: Per causa de la duresa de
vostre cor vos deixá escrit aquest
manament.
6 Emperó al principi de la crea-
ció, mascle y famella los criá Deu.
7 Per aixo deixará l'home á son
pare y á sa mare, y's juntará ab sa
muller:
8 Y serán dos *en* una carn. Així

que no son ja duas, sinó una carn.
9 Puix lo que Deu juntá, l'home no ho separi.
10 Y tornaren á preguntarli sos deixebles en casa sobre'l mateix.
11 Y'ls digué: Qualsevol que repudii á sa muller, y's casi ab una altra, comet adulteri contra aquella.
12 Y si la dona repudiás á son marit, y's casás ab un altre, comet adulteri.
13 Y li presentaren uns infants, peraque'ls tocás. Emperó los deixebles renyavan als que'ls hi presentavan.
14 Y quant ho vegé Jesús ho prengué molt á mal, y'ls digué: Deixau venir á mi los infants, y no'ls ho destorveu; perqué dels tals es lo regne de Deu.
15 En veritat vos dich: Que'l que no rebi lo regne de Deu com un infant, no entrará en ell.
16 Y abrassantlos, y posant las mans sobre d'ells, los benehía.
17 Y havent eixit *per posarse* en camí, vingué un corrent á ell, y agenollántseli devant, li preguntava: Bon Mestre, ¿qué faré jo pera conseguir la vida eterna?
18 Y Jesús li digué: ¿Perqué'm dius bó? Ningú es bó, sinó Deu solament.
19 Tu sabs los manaments: No cometis adulteri: No matis: No robis: No digas falsos testimonis: No fassas fraus: Honra á ton pare y á ta mare.
20 Mes ell li respongué, dihent: Mestre, tot aixó ho he observat desde ma juventut.
21 Y fixant Jesús los ulls en ell, li mostrá carinyo, y li digué: Una sola cosa te falta; vés, ven tot quant tens, y dónau als pobres, y tindrás tresor en lo cel; y vina, pren ta creu, y segueixme.
22 Emperó ell afligit al ohir estas paraulas, se retirá contristat; perqué tenía moltas possessions.
23 Y Jesús mirant al rodedor, digué á sos deixebles: ¡Quant dificilment entrarán en lo regne de Deu los que tenen riquesas!
24 Y'ls deixebles se pasmavan de sas paraulas. Emperó Jesús los respongué altra vegada, dihent: Fills, ¡quant dificil es entrar en lo regne de Deu als que confian en las riquesas!
25 Més fácil es lo passar un camell per lo cos d'una agulla, que entrar lo rich en lo regne de Deu.
26 Ells se maravellavan més, y's deyan los uns als altres: ¿Qui podrá donchs salvarse?
27 Llavors mirantlos Jesús, digué: Pera'ls homes cosa impossible es, mes no pera Deu; perqué totas las cosas son possibles pera Deu.
28 Y comensá Pere á dirli: Veus aquí, nosaltres ho havem deixat tot, y vos havem seguit.
29 Respongué Jesús, dihent: En veritat vos dich, que no hi ha ningú que haja deixat casa, ó germans, ó germanas, ó pare, ó mare, ó muller, ó fills, ó terras, per amor de mi y del evangeli,
30 Que no rebi cent vegadas més ara en aquest temps, casas, y germans, y germanas, y mares, y

fills, y terras, ab persecucions; y en
lo sigle venider la vida eterna.
31 Emperó molts primers serán
derrers, y los derrers primers.
32 Y estavan en lo camí pujant
á Jerusalem; y Jesús anava devant
d'ells, y's maravellavan; y'l seguían
plens de temor. Y prenent altra
vegada á part als dotse, comensá
á dirlos las cosas que li havían de
passar,
33 *Dihent:* Veus aquí, nosaltres
pujam á Jerusalem, y'l Fill del ho-
me será entregat als príncep dels
sacerdots, y als escribas, y als an-
cians; y'l sentenciarán á mort, y
l'entregarán als Gentils:
34 Y's mofarán d'ell, li escupi-
rán, y l'assotarán, y'l farán morir:
y al tercer dia ressuscitará.
35 Llavors s'acercaren á ell Jau-
me y Joan fills de Zebedeu, dihen-
tli: Mestre, volem que'ns concediu
tot quant vos demanem.
36 Y ell los digué: ¿Qué voleu
que fassa pera vosaltres?
37 Y digueren: Concediunos
que'ns assentem en vostra gloria,
l'un á la dreta, y l'altre á l'esquer-
ra de vos.
38 Emperó Jesús los digué: No
sabeu lo que vos demanau. ¿Podeu
beurer lo cálser que jo bech? ¿ó
ser batejats ab lo baptisme ab que
jo so batejat?
39 Y ells li digueren: Podem. Y
Jesús los digué: Vosaltres en ve-
ritat beuréu lo cálser que jo bech,
y seréu batejats ab lo baptisme
ab que so jo batejat:
40 Mes lo sentarse á ma dreta
ó á ma esquerra, no está en mi lo
donárvosho, sinó á aquells pera
qui está aparellat.
41 Y quant los deu l'oygueren,
comensaren á indignarse contra
Jaume y Joan.
42 Emperó Jesús los cridá, y'ls
digué: Sabeu que aquells á qui's
veu manar sobre las nacions, las
dominan, y sos magnates tenen
poder sobre ellas.
43 Emperó no será així entre
vosaltres; ans bé lo qui vulla ser
major, será vostre criat;
44 Y'l que vulla ser primer entre
vosaltres, será criat de tots.
45 Perqué fins lo Fill del home
no vingué pera ser servit, sinó
pera servir, y donar sa vida pera
redempció de molts.
46 Y vingueren á Jerichó, y al
eixir de Jerichó ell y sos deixebles,
y molta gent *ab ells*, Bartimeu lo
cego, fill de Timeu, estava assen-
tat á la bora del camí demanant
almoyna.
47 Y quant oygué que era Jesús
de Nazaret, comensá á cridar, di-
hent: Jesús, fill de David, teniu
misericordia de mi.
48 Y molts lo renyavan pera fer-
lo callar; emperó ell cridava molt
mes: Fill de David, teniu miseri-
cordia de mi.
49 Y Jesús parantse, lo maná
cridar. Cridan donchs al cego, y li
diuhen: Té bon ánimo; álsa't, que't
crida.
50 Lo qual tirá la capa, y saltant,
se'n aná envers ell.
51 Y prenent Jesús la paraula, li
digué: ¿Que vols que't fassa? Y'l ce-
go li digué: Mestre, que jo hi veja.

52 Y Jesús li digué: Vés, ta fe
t'ha curat. Y al moment hi vegé,
y lo seguía per lo camí.

CAP. 11.

Entrada triunfant de Jesús en Jerusalem: maledicció de la figuera: los mercaders trets fora del temple: poder de la fe: perdó dels enemichs: confon als prínceps dels sacerdots.

Y QUANT s'acercaren á Jeru-
salem, y á Bethania prop de
la montanya del Oliverar, enviá
dos de sos deixebles,
2 Y'ls digué: Anau al lloch que
está devant de vosaltres, y luego
qu'hauréu entrat en ell, trobaréu
un pollí fermat, sobre'l qual no
s'ha sentat ningú encara: desfer-
maulo y menáume'l.
3 Y si algú vos digués: ¿Que feu?
diheuli que'l Senyor lo necessita, y
tot seguit vos l'en deixará menar.
4 Y se'n anaren, y trobaren lo
pollí fermat devant de la porta fo-
ra en una encreuhada de dos ca-
mins, y'l desfermaren.
5 Y alguns dels que estavan allí,
los deyan: ¿Qué feu? ¿Perqué des-
fermau lo pollí?
6 Ells los respongueren del mo-
do que Jesús los havía manat; y
los el deixaren menar.
7 Y menaren lo pollí á Jesús, y
posaren sobre d'ell sos vestits; y
s'assentá en ell.
8 Y molts estengueren sos ves-
tits en lo camí, y altres tallavan
ramas d'arbres y las espargiren
per lo camí.
9 Y'ls que anavan al devant, y'ls
que venían detrás cridavan, dihent:
Hosanna:
10 Benehit lo qui vé en lo nom
del Senyor. Benehit sia lo regne
de nostre pare David, que vé en
lo nom del Senyor: Hosanna en las
alturas.
11 Y entrá Jesús en Jerusalem
en lo temple, y després de haver
regonegut totas las cosas, sent ja
tart, se'n aná á Bethania ab los
dotse.
12 Y al dia seguent, al eixir de
Bethania, tingué fam.
13 Y vehent de lluny una figuera
que tenía fullas, aná allí per si
acás hi trobava en ella alguna
cosa; y quant hi arribá, no hi trobá
més que fullas, perqué no era
temps de figas.
14 Y responent li digué: Per may
més menji ningú fruyt de tu. Y
sos deixebles ho ohiren.
15 Venen donchs á Jerusalem. Y
havent Jesús entrat en lo temple,
comensá á traurer fora als que ve-
nían y compravan en lo temple, y
trabucá las taulas dels cambiadors,
y'ls sitis dels que venían palomas;
16 Y no permetía que ningú
transportás vas algun per lo temple.
17 Y'ls ensenyava, dihent: ¿No
está escrit: Que ma casa será ano-
menada per totas las nacions casa
d'oració? Emperó vosaltres l'haveu
feta cova de lladres.
18 Y haventho ohit los príncceps
dels sacerdots y'ls escribas, medi-
tavan com ferlo morir; puix lo te-
mían, perqué tota la gent estava
maravellada de sa doctrina.
19 Y quant hagué arribat la tar-
de, se'n aná fora de la ciutat.
20 Y l'endemá matí al temps de

passar, vegeren que la figuera se
havía secat d'arrel.
21 Y haventse'n recordat Pere,
li digué: Mestre, veus aquí la figue-
ra que malehireu, s'ha assecat.
22 Y responent Jesús, los digué:
Teniu fe en Deu.
23 En veritat vos dich, que qual-
sevol que diga á esta montanya:
Alsa't y tíra't al mar, y en son cor
no dubti, ans bé crega que succe-
hirá lo que diu, tot li será fet.
24 Per lo tant vos dich, que to-
tas las cosas que demaneu orant,
creheu que las rebréu y vos vindrán.
25 Y quant vos poseu á orar, si
teniu alguna cosa contra d'algú,
perdonaulo; á fi de que vostre
Pare que está en lo cel vos perdo-
ni també vostres pecats.
26 Perqué si vosaltres no perdo-
nau, vostre Pare que está en lo
cel tampoch vos perdonará vostres
pecats.
27 Y tornaren altra vegada á Je-
rusalem. Y mentras estava passe-
jant ell en lo temple, se li acerca-
ren los prínceps dels sacerdots,
y'ls escribas, y'ls ancians,
28 Y li digueren: ¿Ab quina au-
toritat fas tu aquestas cosas? ¿y
qui t'ha donat tal poder pera fer
estas cosas?
29 Y Jesús los respongué y di-
gué: També jo us faré una pregun-
ta, y responeume; y'us diré ab
quina autoritat faitg jo aquestas
cosas?
30 ¿Lo baptisme de Joan era del
cel ó dels homes? Responeume.
31 Y ells estavan discorrent en-
tre sí, y deyan: Si dihem que del
cel, nos dirá: ¿Perqué no'l cre-
guereu?
32 Si dihem dels homes, temem
al poble. Puix tots estavan persua-
dits que Joan era verdaderament
profeta.
33 Y respongueren á Jesús, di-
hent: No ho sabem. Y Jesús los res-
pongué, y digué: Puix ni jo tam-
poch vos diré ab quina autoritat
faitg aquestas cosas.

CAP. 12.

Parábola de la vinya plantada y arrendada: Jesús convens als Fariséus y Saducéus, y'ls reconvé: sobre pagar lo tribut al César, y sobre la resurrecció dels morts: Christo Senyor de David: superbia dels escribas: oferta tenue de la viuda, preferible á tots los grans oferiments dels richs.

Y COMENSÁ á parlarlos ab
parábolas. Un home plantá
una vinya, y la voltá d'una cerca,
y feu un cup, y fabricá una torre,
y l'arrendá á uns pagesos, y se 'n
aná lluny de son país.
2 Y á son temps enviá un dels
seus sirvents als pagesos, peraqué
rebés dels pagesos lo fruyt de la
vinya.
3 Ells l'agafaren, l'abastoneja-
ren, y'l despatxaren sens donarli
res.
4 Y torná á enviarlos altre sir-
vent; y l'apedregaren y'l feriren
en lo cap, y li feren moltas befas.
5 Y novament enviá un altre; y
lo mataren; y á molts altres, dels
quals feriren á uns, y mataren á
altres.
6 Emperó tenint un fill á qui
molt estimaba, los enviá finalment

també est, dihent: Respectarán á
mon fill.
7 Emperó aquells pagesos digue-
ren entre sí: Aquest es l'hereu,
veniu, matemlo, y será nostra la
heretat.
8 Y agarrantlo, lo mataren, y'l
tiraren fora de la vinya.
9 ¿Que fará donchs l'amo de la
vinya? Vindrá y destruirá als pa-
gesos, y donará la vinya á altres.
10 ¿Ni haveu llegit aquesta es-
criptura? La pedra que despreciá-
ren los que edificavan, aqueixa
mateixa fou feta cap de cantonada:
11 Per lo Senyor ha estat fet
això, y es cosa maravellosa á nos-
tres ulls.
12 Y ells maquinavan com pén-
drerlo; emperó temeren al poble,
perqué conexían que contra ells
había dit aquesta parábola. Y dei-
xantlo, se'n anaren.
13 Y li enviaren alguns dels Fa-
riséus y dels Herodians, peraqué
lo sorpreuguessen en alguna pa-
raula.
14 Quant ells arribaren, li diu-
hen: Mestre, sabem que sou home
verídich, y que no teniu respectes
humans; puix no mirau als homes
per l'apariencia, sinó que ensen-
yau lo camí de Deu en veritat: ¿Es
lícit donar tribut al César, ó no?
15 ¿Li donarém, ó no li donarém?
Ell comprenent la malicia d'ells,
los digué: ¿Perqué'm tentau? Por-
taume aquí un diner peraqué ho
veja.
16 Y ells l'hi portaren. Y'ls di-
gué: ¿De qui es esta efigie é ins-
cripció? Del César, respongueren.
17 Y responent Jesús, los digué:
Donau donchs al César lo qu'es del
César, y á Deu lo qu'es de Deu. Y
se maravellaren d'ell.
18 Y vingueren á ell los Sadu-
céus, que negan la resurrecció, y
li preguntavan, dihent:
19 Mestre, Moysés nos deixá es-
crit, que si morís lo germá de al-
gú, y deixás muller, y no tingués
fills, que prenga son germá la do-
na d'aquell, y que alsi descen-
dencia á son germá.
20 Puix eran set germans, y'l
major prengué muller, y morí sens
deixar descendencia.
21 Y lo segon la prengué, y morí,
y tampoch deixá descendencia. Y
de la mateixa manera lo tercer.
22 Y així mateix la prengueren
los set, y no deixaren descenden-
cia. Y l'última de tots morí la mu-
ller.
23 ¿Al temps donchs de la re-
surrecció, quant ressuscitin, de
qual d'ells será muller? perqué
tots set la tingueren per muller.
24 Y responent Jesús, los digué:
¿No veheu que anau errats, per-
qué no compreneu las escriptu-
ras, ni'l poder de Deu?
25 Puix quant ressuscitarán
d'entre'ls morts, ni's casarán, ni
serán donats en matrimoni, sinó
que serán com los ángels en lo cel.
26 Y en quant als morts que
han de ressuscitar, ¿no haveu lle-
git en lo llibre de Moysés, com
Deu li va parlar en lo esberser,
dihent: Jo so'l Deu d'Abraham, y'l
Deu d'Isaac, y'l Deu de Jacob?
27 No es Deu de morts, sinó de

vius. Y així vosaltres anau molt
errats.
28 Y se li acercá un dels escri-
bas que'ls havía ohit disputar, y
vehent que'ls havía respost bé, li
preguntá: ¿Quin era lo primer de
tots los manaments?
29 Y Jesús li respongué: Lo pri-
mer manament de tots es: Ou, Is-
rael, lo Senyor ton Deu, un sol
Deu es:
30 Y amarás al Senyor ton Deu
de tot ton cor, y de tota ta áni-
ma, y de tot ton enteniment, y
ab totas tas forsas. Aquest es lo
primer manament.
31 Y'l segon es semblant á ell:
Amarás á ton prohisme com á tu
mateix, No hi ha altre manament
major que estos.
32 Y l'escriba li digué: Mestre,
en veritat haveu dit bé, que un es
Deu, y no hi ha altre fora d'ell.
33 Y amarlo de tot lo cor, y de
tot l'enteniment, y de tota l'áni-
ma, y ab tot lo poder, y amar al
prohisme com á sí mateix, es més
que tots los oferiments y sacrificis.
34 Y Jesús quant vegé que havía
respost sabiament, li digué: No es-
tás lluny del regne de Deu. Y ja
ningú s'atrevía á ferli més pre-
guntas.
35 Y responent Jesús deya en-
senyant en lo temple: ¿Com diu-
hen los escribas, que Christo es
fill de David?
36 Perqué lo mateix David diu
per l'Esperit Sant: Digué'l Sen-
yor á mon Senyor: Asséntat á ma
dreta, fins que posi tos enemichs
per peanya de tos peus.
37 Puix lo mateix David l'apelli-
da Senyor: ¿d'ahont donchs es son
fill? Y una gran multitut del po-
ble l'ohía ab gust.
38 Y'ls deya en sa doctrina:
Guardauvos dels escribas, que
aman lo portar vestimentas llar-
gas, y que'ls saludin en las plassas;
39 Y estar en los primers sitis en
las sinagogas, y en los primers
puestos en los festins;
40 Que devoran las casas de las
viudas ab pretext de llargas ora-
cions: aquestos serán judicats ab
major rigor.
41 Y estant Jesús assentat en
devant del arca dels oferiments,
estava mirant com la gent tirava
diners en l'arca, y molts richs n'hi
tiravan molts.
42 Y vingué una pobre viuda, y
tirá dos pessas petitas del valor
d'una malla.
43 Y cridant á sos deixebles los
digué: En veritat vos dich, que
més hi ha posat aquesta pobre viu-
da, que tots los demés que hi ti-
raren en l'arca:
44 Perqué tots hi han tirat de
lo que'ls sobrava; emperó aquesta,
de sa pobresa hi tirá tot lo que
tenía, tot son manteniment.

CAP. 13.

Profecías de la destrucció de Jerusalem, y de la segona vinguda de Jesús, ab los senyals que precehirán.

Y AL eixir del temple li digué un
dels deixebles: ¡Mestre, mi-
rau quinas pedras y quins edificis!
2 Y responent Jesús, li digué:
¿Veus tots aquestos grans edifi-

cis? No quedará pedra sobre pedra
que no sia dorrocada.
3 Y estant sentat en la montan-
ya del Oliverar de cara al temple,
li preguntavan á part Pere, y Jau-
me, y Joan, y Andreu:
4 Diheunos, ¿quant succehirán
aquestas cosas? ¿y quin senyal hi
haurá quant totas aquestas cosas
comensin á cumplirse?
5 Y responent Jesús, comensá á
dirlos: Teniu compte que ningú
vos enganyi:
6 Perqué molts vindrán en mon
nom, dihent: Jo so *lo Christo*, y
enganyarán á molts.
7 Emperó quant oygau de guer-
ras y de rumors de guerras, no te-
mau; puix es precís que aixó sia:
emperó no será encara'l fi.
8 Perqué s'alsará gent contra
gent, y regne sobre regne, y hi
haurá terratrémols en diferents
llochs, y fam. Aixó será principi
de dolors.
9 Emperó guardauvos á vosal-
tres mateixos. Perqué vos entre-
garán en los consells, y seréu as-
sotats en las sinagogas, y vos pre-
sentarán devant dels governadors
y reys per causa de mi, en testi-
moni contra d'ells.
10 Y primer es necessari que sia
predicat l'evangeli á totas las na-
cions.
11 Y quant vos portin pera ser
entregats, no premediteu lo que
haveu de dir, sinó diheu lo que en
aquella hora vos será donat; per-
qué no sou vosaltres los que par-
lau, sinó l'Esperit Sant.
12 Y lo germá entregará son
germá á la mort, y'l pare al fill,
y'ls fills s'alsarán contra'ls pares,
y'ls matarán.
13 Y seréu odiats de tots per
causa de mon nom. Emperó lo qui
perseveri fins al fi, aqueix se sal-
vará.
14 Y quant vejas l'abominació
de la desolació, de que parla lo
profeta Daniel, que está ahont no
deu, (qui llegeix entenga,) llavors
los que están en la Judéa, fugin
á las montanyas:
15 Y'l qui's trobi en lo terrat, no
baxi á la casa, ni entri dins pera
pendrer cosa alguna de sa casa:
16 Y'l qui estiga en lo camp, no tor-
ni atrás pera pendrer son vestit.
17 Emperó, ¡ay de las prenyadas,
y de las que crihin en aquells dias!
18 Pregau donchs perqué estas
cosas no succehescan en ivern.
19 Perqué en aquells dias serán
tals las tribulacions, quals no han
existit desde'l principi de la crea-
ció, que criá Deu, fins ara, ni hi
serán.
20 Y si'l Senyor no hagués abre-
viat aquells dias, no's salvaría nin-
guna carn: emperó per amor dels
elegits, que escullí, abreviá aquells
dias.
21 Y llavors si algú vos digués:
Mirau, aquí está'l Christo, ó véuse'l
aquí, no ho cregau.
22 Puix s'alsarán falsos Christos
y falsos profetas, y donarán senyals
y prodigis, pera seduhir, si fos pos-
sible, als elegits.
23 Estáu donchs vosaltres pre-
vinguts. Mirau que tot vos ho he
pronosticat.

24 Emperó en aquells dias, des-
prés de aquella tribulació, s'obs-
curirá'l sol, y la lluna no donará
son resplandor,
25 Y caurán las estrellas del cel,
y las potestats que están en lo cel
serán conmogudas.
26 Y á las horas veurán al Fill
del home, que vindrá en los núbols
ab gran poder y gloria.
27 Y llavors enviará sos ángels,
y congregará sos elegits dels qua-
tre vents, desde un extrem de la
terra fins al extrem del cel.
28 Y apreneu una parábola de la
figuera: Quant sas brancas son ja
tendras, y las fullas han nat, co-
neixeu que está prop l'estiu.
29 Puix així també, quant vejau
que succeheixen aquestas cosas,
sabeu que está *ell* cerca á la porta.
30 En veritat vos dich, que no
passará aquesta generació sens que
tot això sia cumplert.
31 Lo cel y la terra passarán,
emperó mas paraulas no passarán.
32 Mes d'aquell dia ni d'aquella
hora ningún sab res, ni'ls ángels
que están en lo cel, ni'l Fill, sinó'l
Pare.
33 Teniu compte, vetllau y orau,
perqué no sabeu quant será'l
temps.
34 Així com un home, que anant-
se'n lluny, deixá sa casa, y encar-
regá á quiscun de sos sirvents lo
que havía de fer, y maná el porter
que vetllás.
35 Vetllau donchs, perqué no
sabeu quant vindrá l'amo de la
casa, si á la tarde, ó á mitja nit,
ó al cantar del gall, ó al dematí.
36 No sia que venint de repente,
vos trobi dormint.
37 Y lo que vos dich á vosaltres,
á tots ho dich. Vetllau.

CAP. 14.

Principi de la passió de Jesús: ultima cena y institució de la cena del Senyor: oració en l'hort: lo Senyor es presentat á Caifás: negació de Sant Pere.

Y DOS dias després era la pas-
qua y los azyms: y los prín-
ceps dels sacerdots y los escribas
anavan maquinant com lo pen-
drían dolosament, y lo matarían.
2 Emperó deyan: No en dia de
festa, no fos cas que's mogués al-
gun motí en lo poble.
3 Y estant *Jesús* en Bethania en
casa de Simó'l leprós, sentat á
taula, vingué una dona que porta-
va un vas d'alabastre de unguent
molt preciós de la espiga del nar-
do, y rompent lo vas, derramá *lo
bálsam* sobre son cap.
4 Y alguns de'ls qu'estavan allí
s'indignaren dintre de sí mateixos,
y deyan: ¿A qué est desperdici
d'unguent?
5 Puix aquest unguent podía vén-
drerse per més de trescents diners,
y donarse als pobres. Y murmu-
ravan fortament contra d'ella.
6 Emperó Jesús digué: Deixau-
la, ¿perqué la molestau? Una bona
obra ha fet ella ab mi.
7 Perqué sempre teniu pobres ab
vosaltres, y quant vullau los podeu
fer bé: mes á mi no'm teniu sempre.
8 Ella ha fet lo que ha pogut:
s'anticipá á ungir mon cos pera la
sepultura.
9 En veritat vos dich, que ahont

se valla se prediqui aquest evangeli per tot lo mon, també lo que aquesta ha fet se contará en memoria d'ella.
10 Y Judas Iscariot, un dels dotse, aná als prínceps dels sacerdots per'entregárlose'l.
11 Y quant ells ho ohiren s'alegraren, y prometeren donarli moneda. Y buscava una oportunitat per'entregarlo.
12 Y al primer dia dels azyms, quant sacrificavan la pasqua, li diuhen sos deixebles: ¿Ahont voleu que anem y aparellem, peraqué menjeu la pasqua?
13 Y enviá dos de sos deixebles, y'ls diu: Anau á la ciutat, y trobaréu un home que porta un canti d'aygua, seguiulo.
14 Y en qualsevol part qu'entri, diheu al amo de la casa: Lo Mestre diu: ¿Ahont está la sala en que he de menjar la pasqua ab mos deixebles?
15 Y ell vos ensenyará un menjador gran, amoblat y preparat: aparellau allí *la pasqua* pera nosaltres.
16 Y partiren los deixebles, y anaren á la ciutat, y l'encontraren com los ho havía dit, y aparellaren la pasqua.
17 Y arribada l'hora, hi aná ab los dotse.
18 Y estant sentats y menjant á taula, los digué Jesús: En veritat vos dich, que un de vosaltres, que menja ab mi, m'entregará.
19 Llavors ells comensaren á contristarse y á dirli cada hu de per sí: ¿So jo acás?
20 Y ell los respongué: Un dels dotse, lo qui fica ab mi la má en lo plat.
21 Y'l Fill del home va en veritat, com está escrit d'ell: emperó, ¡ay de aquell home per qui será entregat lo Fill del home! Bó li sería al tal home que may hagués nat.
22 Y estant ells menjant prengué Jesús lo pá, y benehintlo lo partí, y'l se'l doná, y digué: Preneu, menjau; aquest es mon cos.
23 Y prenent lo cálser, donadas gracias, los el doná, y begueren tots d'ell.
24 Y'ls digué: Aquesta es ma sanch del Nou Testament, que pera molts será derramada.
25 En veritat vos dich, que no beuré ja de aquest fruyt de la parra, fins aquell dia que'l beuré nou en lo regne de Deu.
26 Y cantat l'himne, isqueren á la montanya del Oliverar.
27 Y Jesús los digué: Aquesta nit tots vos escandalisaréu en mi, perqué está escrit: Feriré al Pastor, y s'esgarriarán las ovellas.
28 Emperó després de ressuscitat, aniré devant de vosaltres en Galiléa.
29 Y Pere li diu: Encara que tots s'escandalisin en vos, emperó jo no.
30 Y Jesús li digué: En veritat te dich, que avuy aquesta nit, abans que'l gall haja cantat duas vegadas, me negarás tu tres.
31 Mes ell ab major firmesa deya: Encara que sia menester que jo mori juntament ab vos, no us

negaré. Y lo mateix deyan també
tots.
32 Y anaren á una granja ano-
menada Gethsemaní. Y digué á
sos deixebles: Sentauvos aquí,
mentres que jo orí.
33 Y se'n portá ab ell á Pere, y
á Jaume, y á Joan, y comensá á
atemorisarse y á congoxarse.
34 Y'ls digué: La mia ánima es-
tá trista fins á la mort, esperau
aquí, y vetllau.
35 Y havent anat un poch més
en devant, se postrá en terra, y
pregava, que si era possible pas-
sás d'ell aquella hora.
36 Y digué: Abba, Pare, totas
las cosas vos son possibles, apar-
tau de mi aquest cálser; emperó
no lo que jo vull, sinó lo que vos.
37 Y vingué, y'ls trobá dormint,
y digué á Pere: ¿Simó, dorms?
¿una hora no has pogut vetllar
ab mi?
38 Vetllau y orau, peraqué no
entreu en tentació. L'esperit, en
veritat, está prompte, mes la carn
débil.
39 Y altra vegada torná á orar,
dihent las mateixas paraulas.
40 Y quant retorná, los trobá
novament dormint, puix sos ulls
estavan pesats, y no sabían que
respóndrerli.
41 Y tercera vegada vingué, y'ls
digué: Dormiu ja, y reposau. Bas-
ta: l'hora es arribada: veus aquí
que'l Fill del home va á ser entre-
gat en mans de pecadors.
42 Alsauvos, anem. Veus aquí,
lo qui m'ha de entregar está cerca.
43 Y estant ell encara parlant,
arribá Judas Iscariot, un dels dot-
se, y junt ab ell una gran turba
de gent ab espasas y bastons, de
part dels prínceps dels sacerdots
y dels escribas y ancians.
44 Y'l traydor los havía donat
una senyall, dihent: Aquell á qui
jo besi, ell es: preneulo y portaulo
ab cuydado.
45 Y quant arribá, s'acercá in-
mediatament á ell, y li digué: Sal-
ve, Mestre, y'l besá.
46 A las horas ells li posaren las
mans sobre, y'l prengueren.
47 Y un dels que estavan *ab Je-
sús*, desembaynant la espasa, ferí
á un criat del sumo sacerdot, y li
tallá l'orella.
48 Y prenent Jesús la paraula,
los digué: ¿Com si jo fos un lladre,
haveu eixit á péndrerme ab espa-
sas y bastons?
49 Tots los dias estava ab vosal-
tres ensenyant en lo temple, y
no'm prenguereu. Emperó las es-
cripturas havían de cumplirse.
50 Llavors desamparantlo sos
deixebles, fugiren tots.
51 Y un jove anava detrás d'ell,
cubertas sas carns solament ab un
llansol, y'l prengueren.
52 Emperó deixant lo llansol,
s'escapá d'ells desnú.
53 Y portaren á Jesús á casa del
sumo sacerdot, y se juntaren tots
los sacerdots, y'ls escribas, y'ls
ancians.
54 Mes Pere l'anava seguint
desde lluny fins á dins del palaci
del sumo sacerdot, y s'estava sen-
tat al foch ab los criats escal-
fantse.

55 Y'ls prínceps dels sacerdots,
y tot lo consell, cercavan algun
testimoni contra de Jesús pera
ferlo morir, y no'l trobavan.
56 Perqué molts testificavan fal-
sament contra d'ell, mes no con-
cordavan sos testimonis.
57 Y alsantse uns, testificaren
en fals contra d'ell, dihent:
58 Nosaltres li havem ohit dir:
Jo destruiré aquest temple fet de
má, y dins tres dias n'edificaré un
altre sens ser fet de má.
59 Mes ni en aixó convenían los
testimonis.
60 Y alsantse en mitg lo sumo
sacerdot, preguntá á Jesús, di-
hent: ¿No respons res á lo que
aquestos testifican contra de tu?
61 Emperó ell callava, y no res-
pongué res. Li torná á preguntar
lo sumo sacerdot, y li digué: ¿Ets
tu lo Christo, lo Fill de Deu be-
nehit?
62 Y Jesús li digué: Jo so, y
veuréu al Fill del home sentat á
la dreta del poder de Deu, y venir
en los nubols del cel.
63 Llavors lo sumo sacerdot,
rompent sas vestiduras, digué:
¿Quina necessitat tenim ja de tes-
timonis?
64 Haveu ohit la blasfemia:
¿qué us ne apar? Y'l condemna-
ren tots ells á que era reo de mort.
65 Y alguns comensaren á es-
cupirli, y á taparli la cara, y á do-
narli cops, y li deyan: Endevina;
y'ls criats l'abofetejavan.
66 Y estant Pere abaix en lo pa-
ti, arribá una de las criadas del
sumo sacerdot:
67 Y quant vegé á Pere que
s'escalfava, li pegá una mirada, y
li digué: Tu també erats ab Jesús
de Nazaret.
68 Emperó ell ho negá, y digué:
Ni'l conech ni sé lo que't dius.
Y s'en isqué fora devant del pati,
y'l gall cantá.
69 Y novament vehentlo la cria-
da, comensá á dir als circunstants:
Aquest es *un* d'ells.
70 Emperó ell ho negá altra ve-
gada. Y al cap de poch, los que
estavan allí deyan á Pere: Verda-
derament tu ets *un* d'ells, perqué
també ets Galiléu; y ton parlar es
semblant.
71 Y ell comensá á malehir, y á
jurar, *dihent:* No conech á aqueix
home de qui'm parlau.
72 Y en aquell mateix punt can-
tá lo gall segona vegada. Y se
recordá Pere de la paraula que
Jesús li havía dit: Abans que'l
gall canti duas vegadas, tu'm ne-
garás tres *vegadas:* y comensá á
plorar.

CAP. 15.

Jesús es presentat á Pilat, assotat, coronat de espinas, y crucificat entre dos lladres: prodigis que succeheixen en sa mort, y com fou sepultat.

Y LUEGO al dematí, los prín-
ceps dels sacerdots havent
tingut consell ab los ancians, y'ls
escribas, y tot lo consistori, lliga-
ren á Jesús, se'l enportaren, y'l
entregaren á Pilat.
2 Y Pilat li preguntá: ¿Ets tu
lo Rey dels Jueus? Y ell respo-
nentli, li digué: Tu ho dius.
3 Y'ls prínceps dels sacerdots

l'acusavan de moltas cosas, emperó ell no respongué res.

4 Y Pilat li preguntá altra vegada, dihent: ¿No respons res? Mira de quantas cosas t'acusan.

5 Emperó Jesús ni per aixó respongué res, de manera que Pilat se maravellava.

6 Mes acostumava en dia de festivitat donar llibertat á un dels presos, qualsevols qu'ells demanassen.

7 Y hi havía un anomenat Barrabás, que estava pres ab altres sediciosos, per haver comés un homicidi en un motí.

8 Y reunit lo poble, cridant, comensá á demanarli la gracia que sempre'ls feya.

9 Y Pilat los respongué, dihent: ¿Voleu que us lliberti lo Rey dels Jueus?

10 Perqué sabía que per enveja l'havían entregat los prínceps dels sacerdots.

11 Emperó los prínceps dels sacerdots incitaren al poble, peraqué ell los llibertás abans á Barrabás.

12 Y Pilat responent, los digué altra vegada: ¿Puix que voleu que li fassa *á aquest* á qui apellidau Rey dels Jueus?

13 Y ells de nou cridaren: Crucificaulo.

14 Emperó Pilat los deya: ¿Donchs quin mal ha fet? Y ells cridavan més: Crucificaulo.

15 Y Pilat, volent contentar al poble, los llibertá Barrabás, y després de haver fet assotar á Jesús, l'entregá peraqué fos crucificat.

16 Y los soldats lo portaren al atri del pretori, y convocaren tota la cohort,

17 Y lo vestiren de púrpura, y teixint una corona d'espinas l'hi posaren,

18 Y comensaren á saludarlo, *dihent:* ¡Salve, Rey dels Jueus!

19 Y lo ferían en lo cap ab una canya, y l'escupían y arrodillantse l'adoravan.

20 Y després de haverlo escarnit, lo despullaren de la púrpura, y'l vestiren ab sas robas, y'l tragueren fora pera crucificarlo.

21 Y compeliren á un que passava, *anomenat* Simó Cirineu, pare d'Alexandre y de Ruf, que venía de una granja, á que's carregás sa creu.

22 Y'l conduhiren á un lloch *anomenat* Golgotha, que s'interpreta, lloch de la Calavera.

23 Y li donavan á veurer vi mesclat ab mirra, y no'l prengué.

24 Y després de haverlo crucificat, repartiren sas robas, tirant á sort sobre d'ellas, pera veurer lo que cada un se'n portaría.

25 Era donchs l'hora de tercia quant lo crucificaren.

26 Y'l títol escrit de sa sentencia era: Lo Rey dels Jueus.

27 Y crucificaren ab ell dos lladres, l'un á sa dreta, y l'altre á sa esquerra.

28 Y se cumplí l'escriptura, que diu: Y fou contat entre los malvats.

29 Y'ls que passavan, blasfemavan d'ell, movent sos caps, y dihent: ¡Ha! tu que destruheixes lo

temple de Deu, y en tres dias lo
reedificas:
30 Sálva't á tu mateix, baixant
de la creu.
31 Y d'aqueix modo, escarnintlo
també'ls príncеps dels sacerdots,
se deyan los uns als altres ab los
escribas: A altres salvá, y no's pot
salvar á sí mateix.
32 Lo Christo, lo Rey d'Israel,
que baxi ara de la creu, peraqué
vejam y cregam. També los que
estavan crucificats ab ell l'ultra-
javan.
33 Y quant fou l'hora de sexta,
se cubrí de tenebras tota la terra
fins á l'hora de nona.
34 Y á l'hora de nona exclamá
Jesús ab gran crit, dihent: Eloi,
Eloi, ¿lamma sabacthani? que vol
dir: ¿Deu meu, Deu meu, per-
qué'm haveu desamparat?
35 Y alguns dels que estavan
presents quant l'ohiren, deyan:
Mirau, á Elías crida.
36 Y corrent un, y empapant
una esponja ab vinagre, y lligantla
á una canya, li donava beurer, di-
hent: Deixaulo, vejam si vé Elías
á baixarlo.
37 Emperó Jesús, donant un
gran crit, espirá.
38 Y se partí'l vel del temple en
dos trossos de dalt baix.
39 Y quant lo centurió, que es-
tava devant, vegé que havía espi-
rat clamant aixís, digué: Verda-
derament aquest home era lo Fill
de Deu.
40 Y hi havía també allí unas
donas mirant desde lluny; entre
las quals estava María Magdale-
na, y María mare de Jaume lo
menor y de Joseph, y Salomé;
41 (Las quals, quant estava en
Galiléa, lo seguían, y'l servían,) y
moltas altras que junt ab ell ha-
vían pujat á Jerusalem.
42 Y essent ja vespre, puix era
la parasceve, qu'es la vigilia del
dissapte,
43 Vingué Joseph d'Arimathea,
illustre senador, qui esperava tam-
bé lo regne de Deu, y entrá atre-
vidament *á la presencia* de Pilat,
y demaná'l cos de Jesús.
44 Y Pilat se maravellava de
que hagués mort tant prompte; y
cridant al centurió, li preguntá si
havía ja mort.
45 Y després de saberho per lo
centurió, doná'l cos á Joseph.
46 Y Joseph comprá un llansol,
y baixantlo, l'embolicá en lo llan-
sol, y'l posá en un sepulcre que
estava obert en la roca, y arrimá
una llosa á la boca del sepulcre.
47 Y María Magdalena, y María
mare de Joseph estavan mirant
ahont lo posavan.

CAP. 16.

Resurrecció de Jesús: s'apareix á María Magdalena, y als deixebles y als apóstols, y envía á estos á batejar y á predicar l'evangeli: sa ascensió al cel.

Y PASSAT lo dissapte, María
Magdalena, y María *mare* de
Jaume, y Salomé, compraren aro-
matichs per'anar á embalsamar á
Jesús.
2 Y de bon matí en lo primer
dia de la semana venen al sepul-
cre eixit ja'l sol.
3 Y deyan entre sí: ¿Qui'ns des-

arrimará la llosa de la porta del
sepulcre?
4 Emperó observant vegeren la
llosa remoguda, puix era molt
gran.
5 Y entrant en lo sepulcre ve-
geren á un jove sentat á la dreta,
cubert d'una vestidura blanca, y
s'espavoriren.
6 Ell los diu: No us assusteu:
vosaltres buscau á Jesús de Naza-
ret que fou crucificat: ha ressusci-
tat, no está aquí, mirau lo siti
ahont lo posaren.
7 Emperó anau, y diheu á sos
deixebles y á Pere, que va devant
de vosaltres en Galiléa: allí'l veu-
réu com ell vos digué.
8 Y ellas marxaren depressa fu-
gint del sepulcre, perqué tremo-
lavan y estavan espavoridas, y no
digueren res á ningú, perqué es-
tavan plenas de temor.
9 Emperó havent ressuscitat de
bon matí, lo primer *dia* de la se-
mana, s'aparegué primerament á
María Magdalena, de la qual ha-
vía llansat set dimonis.
10 Ella aná á dirho als que ha-
vían estat ab ell, que estavan afli-
gits y plorant.
11 Y ells quant ohiren que era
viu, y que ella l'havía vist, no ho
cregueren.
12 Mes desprès d'aixó, se mostrá
en altra forma á dos d'ells que
anavan á una granja.
13 Y aquestos anaren á contarho
als demés, y tampoch los cregue-
ren.
14 Finalment estant sentats á
taula los onse, se'ls aparegué; y'ls
reprengué sa incredulitat y duresa
de cor, per no haver cregut als
que'l havían vist ressuscitat.
15 Y'ls digué: Anau per tot lo
mon, y predicau l'evangeli á totas
las criaturas.
16 Lo qui crega y sia batejat, se
salvará; mes lo qui no crega, se
condemnará.
17 Y aquestos senyals seguirán
als que cregan: Llansarán dimo-
nis en mon nom; parlarán novas
llenguas;
18 Agafarán serpents; y si be-
guessen alguna cosa mortífera,
no'ls danyará: posarán las mans
sobre dels malalts, y's curarán.
19 Y'l Senyor Jesús desprès que
los hagué parlat, fou rebut dalt
en lo cel, y está sentat á la dreta
de Deu.
20 Y ells eixiren y predicaren
en totas parts; cooperant lo Se-
nyor ab *ells*, y confirmant la pa-
raula ab los miracles que l'acom-
panyavan. Amen.

LO EVANGELI DE JESU-CHRIST

SEGONS

SANT LLUCH.

CAPITOL 1.

L'ángel Gabriel anuncía lo naixement de Sant Joan lo precursor, y de Jesús lo Fill de Deu: visita la verge María á Santa Elisabeth: cántich de la verge: naixement de Sant Joan: cántich de Zacharías: prodigis que antes y després succehiren.

JA que molts han emprés posar
en orde la narració de las
cosas que entre nosaltres s'han
cumplert:
2 Conforme nos las contaren
aquells que desde'l comensament
las vegeren ab sos propis ulls, y
foren ministres de la paraula;
3 També á mi m'ha aparegut,
després d'haverme informat ab di-
ligencia com passaren desde'l
principi, escríurertelas ab orde,
¡o digníssim Theófilo!
4 Peraqué conegas la veritat de
las cosas que se t'han ensenyat.
5 En temps d'Herodes, rey de
Judéa, hi hagué un sacerdot ano-
menat Zacharías, del torn d'Abías,
y sa muller una de las fillas d'Aa-
ron, y tenía per nom Elisabeth.
6 Y un y altre eran justos devant
de Deu, caminant irreprensible-
ment en tots los manaments y es-
tatuts del Senyor.
7 Y no tenían fill algún, perqué
Elisabeth era estéril, y los dos
eran ja entrats en dias.
8 Y succehí, que exercint Za-
charías son ministeri de sacerdot
devant de Deu, segons l'orde de
son torn,
9 Conforme la consuetut del sa-
cerdoci, li tocá per sort entrar en
lo temple del Senyor á posar encens:
10 Y tota la multitut del poble
estava pregant defora á l'hora del
encens.
11 Y se li aparegué un ángel
del Senyor, estant en peu á la dre-
ta del altar del encens.
12 Y Zacharías quant *lo* vegé se
turbá, y lo temor s'apoderá d'ell.
13 Emperó l'ángel li digué: No
temis, Zacharías, puix ta prega-
ria ha estat ohida, y ta muller
Elisabeth te parirá un fill, y li po-
sarás per nom Joan.
14 Y tindrás goig y alegría, y
molts se regositjarán en son nai-
xement.
15 Perqué será gran devant del
Senyor, y no beurá vi, ni altra
beguda forta, y estará plé del Es-
perit Sant ja desde'l ventre de sa
mare.
16 Y á molts dels fills d'Israel
convertirá al Senyor Deu d'ells.

17 Perqué ell lo precehirá ab
l'esperit y virtut d'Elías, pera con-
vertir los cors dels pares als fills,
y'ls incréduls á la prudencia dels
justos, per'aparellar al Senyor un
poble perfet.
18 Y digué Zacharías al ángel:
¿Com coneixeré jo axió? perqué jo
so ja vell, y ma muller d'edat
avansada.
19 Y responent l'ángel li digué:
Jo so Gabriel, que estich devant
de Deu, y so enviat pera parlarte,
y portarte aquesta bona nova.
20 Y tu't tornarás mut, y no po-
drás parlar fins al dia en que axió
s'haja verificat, perqué no has
cregut mas paraulas, que's cum-
plirán á son temps.
21 Y lo poble estava aguardant
á Zacharías, y se maravellava de
que s'estés tant en lo temple.
22 Y quant isqué, no'ls podía
parlar, y comprengueren que ha-
vía tingut alguna visió en lo tem-
ple. Y ell los ho donava á enten-
drer ab senyas, y permanesqué mut.
23 Y succehí, que quant s'ha-
gueren cumplert los dias de son
ministeri, se'n aná á sa casa.
24 Y després de aquestos dias
concebí Elisabeth sa muller, y
s'estigué oculta per espay de cinch
mesos, dihent:
25 Perqué'l Senyor ha fet assó
ab mí en los dias en que ha volgut
apartar mon oprobi d'entre'ls ho-
mes.
26 Y al sisé mes, Deu enviá
l'ángel Gabriel á una ciutat de
Galiléa, anomenada Nazaret,
27 A una verge desposada ab un
varó, anomenat Joseph, de la casa
de David, y lo nom de la verge era
María.
28 Y havent entrat l'ángel ahont
ella estava, digué: Deu vos salvi,
plena de gracia: lo Senyor es ab
vos: beneyta vos entre las donas.
29 Y quant ella lo hagué vist,
quedá sorpresa de sas paraulas, y
estava pensant quina salutació se-
ría aquella.
30 Y l'ángel li digué: No te-
mau, María, puix haveu trobat
gracia envers lo Senyor.
31 Veus aquí, concebiréu en
vostre ventre, y pariréu un fill, y
l'anomenaréu Jesús:
32 Aquest será gran, y s'apelli-
dará Fill del Altíssim, y lo Se-
nyor Deu li donará lo trono de Da-
vid son pare, y regnará en la casa
de Jacob pera sempre.
33 Y son regne no tindrá fi.
34 Y digué María al ángel: ¿Com
será axió, puix jo no conech varó?
35 Y responent l'ángel li digué:
L'Esperit Sant vindrá sobre vos,
y la virtut del Altíssim vos cubri-
rá de sa sombra. Y per axió lo
Sant que naixerá de vos, será ano-
menat Fill de Deu.
36 Y mirau Elisabeth vostra co-
sina, també ella ha concebut un
fill en sa vellesa, y aquest es lo
sisé mes de aquella qu'es anome-
nada estéril.
37 Perqué pera Deu no hi ha
res impossible.
38 Y digué María: Veus aquí la
esclava del Senyor, fassas en mi
segons ta paraula: y se retirá d'ella
l'ángel.

39 Y en aquells dias, alsantse
María se'n aná á tota pressa á las
montanyas *de la Judéa*, á una ciu-
tat de Judá;
40 Y entrá en la casa de Zacha-
rías, y saludá á Elisabeth.
41 Y succehí, que quant Elisa-
beth oygué la salutació de María,
la criatura saltá en son ventre, y
Elisabeth quedá plena del Espe-
rit Sant:
42 Y exclamá en alta veu, y di-
gué: Beneyta tu entre las donas,
y benehit lo fruyt de ton ventre.
43 ¿Y d'ahont me vé tanta ditxa,
que la mare de mon Senyor vinga
á mí?
44 Perqué, veus aquí, tant prest
com arribá á mos oidos la veu de
ta salutació, l'infant saltá de goig
en mon ventre.
45 Y benaventurada tu que cre-
gueres, perque's cumplirá lo que't
fou dit de part del Senyor.
46 Y digué María: Ma ánima
glorificá al Senyor;
47 Y mon esperit se ha regosit-
jat en Deu mon Salvador.
48 Perqué posá los ulls en la hu-
mil condició de sa esclava; puix
veus aquí ja desde aquest moment
me dirán benaventurada totas las
generacions.
49 Perqué ha fet en mi grans
cosas lo qui es poderós, y es sant
lo seu nom.
50 Y sa misericordia *está* en los
que'l temen de generació en gene-
ració.
51 Manifestá poder en son bras,
y dissipá los superbos en los pen-
saments de sos cors.
52 Destroná als poderosos, y
exaltá als humils.
53 Umplí de bens als que tenían
fam, y despedí als richs sens co-
sa alguna.
54 Haventse recordat de sa mi-
sericordia, ampará á Israel son
servo;
55 Així com havía dit á nostres
pares, á Abraham, y á sa descen-
dencia per sigles de sigles.
56 Y María se detingué ab ella
com cosa de tres mesos, y se'n tor-
ná á sa casa.
57 Emperó á Elisabeth, se li
cumplí los temps en que havía de
parir, y parí un fill.
58 Y sos vehins y sos parents
ohirén, quel Senyor havía mani-
festat una gran misericordia en-
vers ella, y se'n congratulavan ab
ella.
59 Y succehí, que al vuyté dia
vingueren á circuncidar l'infant,
y li donavan lo nom de son pare,
Zacharías.
60 Y responent sa mare, digué:
De ninguna manera, sinó que s'a-
nomenará Joan.
61 Y li deyan: No hi ha ningú en
ta parantela que tinga aqueix nom.
62 Y preguntavan ab senyas al
pare del infant, com volía que'l
anomenasen.
63 Y demaná una tauleta, y es-
crigué, dihent: Joan es son nom.
Y tots se maravellaren.
64 Y al instant s'obrí sa boca, y
quedá *llibre* sa llengua, y parlava
benehint á Deu.
65 Y s'ompliren de temor tots
sos vehins, y's difundiren aquestos

veus per totas las montanyas de
la Judéa.
66 Y tots los que *las* ohían *las*
depositaren en son cor, dihent:
¿Qui pensau que será aquest in-
fant? Perqué la má del Senyor es-
tava ab ell.
67 Y Zacharías son pare quedá
plé del Esperit Sant, y profetisá,
dihent:
68 Benehit *sia* lo Senyor Deu
d'Israel, perqué visitá, y obrá la
redempció de son poble,
69 Y erigí pera nosaltres lo corn
de salvació en la casa de David
son servo;
70 Segons havía dit per boca de
sos sants profetas, que han existit
desde'l principi del mon:
71 Que havíam de ser salvos de
nostres enemichs, y de la má de
tots los que nos aborreixen;
72 Exercint misericordia envers
nostres pares, en memoria de son
sant pacte;
73 Jurament que feu á Abra-
ham nostre pare, que ell nos otor-
garía,
74 Que deslliurats de las mans
de nostres enemichs, lo servissem
sens temor,
75 En santedat y en justicia de-
vant d'ell tots los dias de nostra
vida.
76 Y tu, infant, serás apellidat
profeta del Altíssim, perqué ani-
rás devant lo rostro del Senyor,
per'aparellar sas vias;
77 Pera donar coneixement de
salvació á son poble en remissió
de sos pecats;
78 Per las entranyas de mise-
ricordia de nostre Deu, ab que
l'Orient de lo alt nos ha visitat;
79 Pera illuminar als que están
sentats en mitg de las tenebras,
y en la sombra de la mort; per'en-
caminar nostres passos en lo camí
de la pau.
80 Y l'infant crexía, y se forta-
lexía en esperit, y estigué en los
deserts fins al dia que s'havía de
manifestar á Israel.

CAP. 2.

Jesús naix en Bethlem, es anunciat per los ángels als pastors, y es circuncidat al vuyté dia: cántich y profecía de Simeon: Jesús á l'edat de dotse anys disputa en lo temple ab los doctors de la lley: viu en Nazaret sumís á sos pares.

Y SUCCEHI en aquells dias,
que's proclamá un edicte de
César August, manant que tothom
fos empadronat.
2 Y aquest primer empadrona-
ment fou fet per Cyreno, essent
governador de la Syria.
3 Y anavan tots á allistarse cada
qual en sa ciutat.
4 Y pujá també Joseph desde
Nazaret en Galiléa, á Judéa, á la
ciutat de David, anomenada Beth-
lem; puix era de la casa y familia
de David,
5 Pera empadronarse ab María
sa muller, que estava prenyada.
6 Y trobantse allí, esdevingué
que's cumpliren los dias en que
havía de parir.
7 Y parí son fill primogenit, y
l'embolicá en bolqués, y lo recli-
ná en un pessebre, puix no hi ha-
vía lloch per'ells en la posada.
8 Y hi havía uns pastors en aque-

lla comarca, que estavan vetllant
y guardant son bestiar durant
la nit.
9 Y veus aquí que s'aparegué
cerca d'ells un ángel del Senyor,
y la claredat de Deu los circuhí
de resplandor, y un gran temor
s'apoderá d'ells.
10 Y l'ángel los digué: No temau,
perqué veus aquí jo us anuncio
novas que serán d'un gran
goig pera tota la gent.
11 Perqué avuy vos ha nat en la
ciutat de David lo Salvador, qu'es
Christo lo Senyor.
12 Y *servéscaus* de senyal: Que
trobaréu al infant embolicat en
bolqués, y reclinat en lo pessebre.
13 Y de repente comparagué ab
l'ángel un exercit de la milicia
celestial, que alabava á Deu, y
deya:
14 Gloria á Deu en las alturas,
y en la terra pau, y als homes bona
voluntat.
15 Y succehí, que tant prest com
los ángels se retiraren d'ells al cel,
los pastors se deyan uns á altres:
Anem fins á Bethlem, y vejam aixó
que ha ocorregut, y que'l Senyor
nos ha manifestat.
16 Y partiren corrent, y trobaren
á María, y á Joseph, y al infant
en lo pessebre.
17 Y quant *ho* hagueren vist,
comprengueren lo que'ls havía estat
dit de aquell infant.
18 Y tots los que *ho* ohiren ne
quedáren maravellats, y igualment
de las cosas que'ls havían referit
los pastors.
19 Emperó María guardava totas
estas cosas, meditant*las* en
son cor.
20 Y'ls pastors se'n tornaren,
glorificant y alabantá Deu per
totas las cosas que havían vist y
ohit, del modo que'ls las havían
ditas.
21 Y després de haver passat
los vuyt dias pera circuncidar al
infant, li posáren lo nom de Jesús,
com l'ángel l'havía anomenat
abans que fos concebut en lo
ventre.
22 Y cumplerts que foren los
dias de la purificació de María,
conforme á la lley de Moysés, lo
portaren á Jerusalem pera presentarlo
al Senyor,
23 Segons está escrit en la lley
del Senyor, Que tot varó que nasca
primer, será consagrat al Senyor.
24 Y pera donar l'oferiment,
conforme está escrit en la lley del
Senyor, d'un parell de tórtolas ó
dos colomins.
25 Y en aquella ocasió hi havía
en Jerusalem un home anomenat
Simeon, y aquest home just y temerós
de Deu esperava la consolació
d'Israel; y l'Esperit Sant estava
sobre ell.
26 Y li havía estat revelat per
l'Esperit Sant, que ell no veuría
la mort sens veurer abans lo Christo
del Senyor.
27 Y mogut del Esperit vingué
al temple. Y portant los pares al
infant Jesús, pera practicar per
ell lo que la lley manava,
28 Llavors lo prengué ell en sos
brassos, y benehí á Deu, y digué:
29 Ara, Senyor, despediu en pau

á vostre servo, conforme á vostra
paraula;
30 Perqué mos ulls han vist la
vostra salut,
31 La qual aparellareu á presen-
cia de tots los pobles;
32 Llum per'illuminar als gen-
tils, y pera gloria d'Israel vostre
poble.
33 Y Joseph y sa mare estavan
maravellats de aquellas cosas que
deyan d'ell.
34 Y Simeon los benehí, y digué
á María sa mare: Veus aquí,
aquest infant está posat pera rui-
na y pera restauració de molts en
Israel, y pera ser lo blanch de la
contradicció dels homes,
35 (Y una espasa traspassará ta
propia ánima,) peraqué sian des-
cuberts los pensaments de molts
cors.
36 Y hi havía una profetisa ano-
menada Ana, filla de Phanuel, de
la tribu d'Aser: era ja d'edat molt
avansada, y havía viscut set anys
ab son marit desde sa virginitat.
37 Y ella *era* viuda, y com de
vuytanta quatre anys, la qual no
s'apartava del temple, servint dia
y nit ab dejunis y oracions.
38 Y arribant ella en aquella
mateixa hora, alabá al Senyor, y
parlava d'ell á tots los que espera-
van la redempció d'Israel.
39 Y quant ells hagueren cum-
plert totas las cosas, conforme á
la lley del Senyor, se'n tornaren á
sa ciutat de Nazaret en Galiléa.
40 Y l'infant crexía, y se fortifi-
cava, estant plé de sabiduría; y la
gracia de Deu era ab ell.
41 Y sos pares anavan tots los
anys á Jerusalem en lo dia solem-
ne de la pasqua.
42 Y essent ja d'edat de dotse
anys, pujant á Jerusalem segons
lo costum del dia de la festa,
43 Y acabats los dias, quant se'n
tornaren, se quedá l'infant Jesús
en Jerusalem sens que ho adver-
tissen sos pares.
44 Mes suposant que ell estaría
ab los de la comitiva, feren un dia
de camí, y llavors lo buscavan en-
tre los parents y coneguts.
45 Y no haventlo trobat, regres-
saren á Jerusalem en busca d'ell.
46 Y succehí, que al cap de tres
dias lo trobaren en lo temple sen-
tat en mitg dels doctors, ohintlos
y preguntantlos.
47 Y tots quants l'ohían, s'atur-
dían de sa sabiduría y de sas res-
postas.
48 Y quant *sos pares* lo vegeren
quedaren admirats. Y li digué sa
mare: Fill, ¿perqué t'has portat
aixi ab nosaltres? Mira com ton
pare y jo afligits t'hem estat bus-
cant.
49 Y los respongué: ¿Peraqué'm
buscavau? ¿no sabíau que jo dech
emplearme en las cosas de mon
Pare?
50 Emperó ells no comprengue-
ren las paraulas que'ls havía dit.
51 Y baixá ab ells, y vingué á
Nazaret, y estigué sumís á ells. Y
sa mare guardava totas aquestas
paraulas en son cor.
52 Y Jesús crexía en sabiduría,
y en edat, y en gracia devant de
Deu y dels homes.

CAP. 3.

Predicació y baptisme de Sant Joan: bateja aquest á Jesús, y prodigis que succeheixen: genealogía de Jesús.

Y EN l'any quinse del imperi
de Tiberi César, essent Pons
Pilat governador de la Judéa, y
Herodes tetrarcha de Galiléa, y
son germá Filipo tetrarcha d'Ituréa
y de la provincia de Trachonite,
y Lysanias tetrarcha d'Abilina,
2 Essent sumos sacerdots Anás
y Cayfás, la paraula del Senyor
vingué sobre Joan, fill de Zacharías,
en lo desert.
3 Y vingué por tota la comarca
del Jordá, predicant baptisme de
penitencia pera remissió dels pecats;
4 Com está escrit en lo libre de
las paraulas del profeta Isaías, dihent:
Veu del que clama en lo
desert: Aparellau lo camí del Senyor:
feu dretas sas sendas.
5 Tota vall será rublerta, y tot
serrat y coll será abaixat, y los
camins torts se tornarán drets, y
los escabrosos serán aplanats;
6 Y tota carn veurá la salvació
de Deu.
7 Y deya á la multitut de gent
que venían á que'ls batejás: ¡Rassa
de vívoras! ¿qui vos ha ensenyat
á fugir de la ira que ha de venir?
8 Feu donchs fruyts dignes de
arrepentiment, y no comenseu á
dir dintre de vosaltres: Tenim per
pare á Abraham. Perqué jo us
dich, que poderós es Deu per'alsar
d'aquestas pedras fills á Abraham.
9 Perqué ja está posada la destral
al arrel dels arbres. Puix tot
arbre que no fa bon fruyt, será
tallat, y tirat al foch.
10 Y li preguntavan la gent, y
deyan: ¿Donchs qué farem?
11 Y responent los deya: Aquell
que té dos vestits, donin al que
non té; y lo qui té que menjar,
fassa lo mateix.
12 Y vingueren també publicans
á ell peraqué'ls batejás, y li digueren:
¿Mestre, qué farem?
13 Y ell los digué: No exigiu
més de'ls que us está manat.
14 Y li preguntavan també los
soldats, dihent: ¿Y nosaltres qué
farem? Y'ls digué: No maltracteu
á ningú, ni'l calumnieu, y contentaus
ab lo vostre pre.
15 Y com lo poble estava en expectació,
y estavan pensant en son
interior, si tal vegada Joan era lo
Christo,
16 Respongué Joan, dihent á
tots: En veritat jo us batejo ab
aygua, emperó ne vindrá un més
fort que jo, de qui no so digne de
desfer la corretja de sas sabatas:
Ell vos batejará en Esperit Sant
y en foch.
17 Lo ventador del qual *está* en
sa má, y netejará sa era, y arreplegará
lo blat en son graner, y
cremará la palla en un foch inextinguible.
18 Y axí anunciava moltas altras
cosas al poble en sas exortacions.
19 Emperó Herodes lo tetrarcha,
essent représ per ell á causa
d'Herodías muller de son germá,
y per tots los mals que Herodes
havía fet,

20 Y anyadí á tots los de-
més lo de fer tancar á Joan en la
presó.
21 Y succehí, que al rébrer tot
lo poble lo baptisme, Jesús fou
batejat també, y estant ell orant
s'obrí lo cel,
22 Y baixá sobre d'ell l'Esperit
Sant en forma corporal com de
una paloma, y s'oygué aquesta
veu del cel: Tu ets mon fill l'a-
mat: en tu m'he complagut.
23 Y lo mateix Jesús comensa-
va á ser com de trenta anys
d'edat, fill, segons se reputava, de
Joseph, que ho fou de Helí, que
ho fou de Mathat,
24 Que ho fou de Leví, que ho
fou de Melchí, que ho fou de
Janne, que ho fou de Joseph,
25 Que ho fou de Mathatías, que
ho fou d'Amós, que ho fou de Na-
hum, que ho fou de Heslí, que ho
fou de Nagge.
26 Que ho fou de Mahath, que
ho fou de Mathatías, que ho fou
de Semeí, que ho fou de Joseph,
que ho fou de Judá,
27 Que ho fou de Joanna, que
ho fou de Resa, que ho fou de Zo-
robabel, que ho fou de Salathiel,
que ho fou de Neri,
28 Que ho fou de Melchí, que
ho fou de Addí, que ho fou de Co-
san, que ho fou de Helmadan, que
ho fou de Her,
29 Que ho fou de Jesús, que ho
fou d'Eliezer, que ho fou de Jo-
rim, que ho fou de Mathat, que
ho fou de Leví,
30 Que ho fou de Simeon, que
ho fou de Judas, que ho fou de Jo-
seph, que ho fou de Jonás, que ho
fou d'Eliakim,
31 Que ho fou de Mélea, que ho
fou de Menna, que ho fou de Me-
thatha, que ho fou de Nathan, que
ho fou de David,
32 Que ho fou de Jessé, que ho
fou de Obed, que ho fou de Booz,
que ho fou de Salmon, que ho fou
de Naasson,
33 Que ho fou d'Aminadab, que
ho fou d'Aram, que ho fou d'Es-
ron, que ho fou de Phares, que ho
fou de Judas.
34 Que ho fou de Jacob, que ho
fou d'Isaac, que ho fou d'Abra-
ham, que ho fou de Thare, que ho
fou de Nachor,
35 Que ho fou de Sarug, que ho
fou de Ragau, que ho fou de Pha-
leg, que ho fou de Heber, que ho
fou de Salé,
36 Que ho fou de Cainan, que
ho fou d'Arphaxad, que ho fou de
Sem, que ho fou de Noé, que ho
fou de Lamech,
37 Que ho fou de Mathusalé,
que ho fou de Henoch, que ho fou
de Jared, que ho fou de Malaleel,
que ho fou de Cainan,
38 Que ho fou d'Henós, que ho
fou de Seth, que ho fou d'Adam,
que ho fou de Deu.

CAP. 4.

Dejuni y tentació de Jesu-Christ en lo desert: predica en Nazaret: va á Cafarnaum, ahon deslliura á una esperitada: cura la sogra de Sant Pere, y fa altres miracles.

EMPERO Jesús, plé del Esperit
Sant, se'n torná del Jordá, y

fou impelit per lo mateix Esperit
al desert,
2 Ahont estigué quaranta dias,
y era tentat del diable. Y en
aquells dias no menjá res, passats
los quals tingué fam.
3 Y li digué lo diable: Si ets Fill
de Deu, digas á aquesta pedra
que's torni pá.
4 Y Jesús li respongué: Escrit
está: No viu l'home de pá sola-
ment, sinó de tota paraula de
Deu.
5 Y'l portá lo diable á una mon-
tanya molt alta, y al moment li
mostrá tots los regnes del univers,
6 Y li digué: Te donaré tot
aquest poder, y la gloria d'ells;
puix á mi se m'ha donat, y ho do-
no á qui vull.
7 Per lo tant, si postrat m'ado-
ras ses, tots serán teus.
8 Y responent Jesús li digué:
Apárta't de mi, Satanás, perque
escrit está: A Deu ton Senyor
adorarás, y á ell sol servirás.
9 Y'l portá á Jerusalem, y'l po-
sá sobre lo pinacle del temple, y
li digué: Si ets fill de Deu, tíra't
de dalt baix:
10 Puix escrit está, que maná
á sos ángels te guardin;
11 Y te sostingan en *sas* mans,
peraqué ton peu no ensopegui en
pedra alguna.
12 Y responent Jesús li digué:
Dit está: No tentarás al Senyor
ton Deu.
13 Y acabadas totas estas tenta-
cions, se retirá lo diable d'ell per
algun temps.
14 Y per virtut del Esperit tor-
ná Jesús á Galiléa, y sa fama s'es-
pargí per tota la comarca.
15 Y ell ensenyava en las sina-
gogas d'ells, y era alabat de tots.
16 Y aná á Nazaret ahont se ha-
vía criat, y segons tenía de cos-
tum entrá en dia de dissapte en la
sinagoga, y s'alsá á llegir.
17 Y li donaren lo llibre del pro-
feta Isaías. Y quant obrí lo llibre,
trobá lo passatge en que estava
escrit:
18 L'Esperit del Senyor *es* so-
bre mi, per lo que m'ha ungit, y
m'ha enviat á predicar l'evangeli
als pobres, á curar als contrits de
cor,
19 A anunciar la redempció als
catius, á donar vista als cegos, á
posar en llibertat als que están
oprimits, á publicar l'any de mi-
sericordia del Senyor, y lo dia del
gallardó.
20 Y havent tancat lo llibre, *l'*en-
tregá al ministre y se sentá. Y
tots quants se trobavan en la sina-
goga tenían la vista fixada en ell.
21 Y comensá á dirlos: Avuy
s'ha cumplert esta escriptura que
acabau d'ohir.
22 Y tots li donavan testimoni,
y se maravellavan de las paraulas
de gracia que eixían de sa boca, y
deyan: ¿No es aquest lo fill de Jo-
seph?
23 Y ell los deya: Vosaltres sens
dubte me diréu aquell proverbi:
Metge, cúra't á tu mateix: totas
aquellas grans cosas que havem
ohit á dir que foren fetas en Ca-
farnaum, féslas aquí també en ta
patria.

24 Y deya: En veritat vos dich,
que ningun profeta es ben rebut
en sa patria.
25 Certament vos dich, que en
los dias de Elías, quant lo cel fou
tancat tres anys y sis mesos, de
modo que hi hagué gran fam per
tota la terra, hi havía moltas viu-
das en Israel;
26 Emperó á ninguna d'ellas fou
enviat Elías, sinó á una viuda en
Sarepta, *ciutat* de Sidonia.
27 Y molts leprosos hi havía en
Israel en temps del profeta Eli-
seu; emperó ningú d'ells fou fet
net sinó Naaman de Syria.
28 Y tots los que estavan en la
sinagoga, al ohir aixó, s'irritaren,
29 Y s'alsaren, y lo tragueren
fora de la ciutat, y lo conduhiren
á la punta d'una montanya ahont
estava edificada sa ciutat, pera ti-
rarlo de dalt baix.
30 Mes ell, passant per entre-
mitg d'ells se'n aná,
31 Y baixá á Cafarnaum, ciutat
de la Galiléa, y allí los ensenyava
en los dissaptes.
32 Y se maravellavan de sa doc-
trina, puix sa paraula era ab auto-
ritat.
33 Y estava en la sinagoga un
home possehit d'un dimoni impur,
y exclamá en altra veu,
34 Dihent: Déixa'ns; ¿qué tens
tu que veurer ab nosaltres, Jesús
de Nazaret? ¿Has vingut á des-
truirnos? Conech bé qui ets tu, lo
Sant de Deu.
35 Y Jesús lo reprengué, y di-
gué: Calla, y ix d'ell. Y lo di-
moni tirantlo á terra en mitg *de*
tots, isqué d'ell, y no li feu dany
algun.
36 Y quedaren tots plens d'es-
pant, y se parlavan uns á altres, di-
hent: ¿Quinas paraulas son estas?
Perqué ell ab poder y autoritat
mana als esperits impurs, y ixen.
37 Y se difundí sa fama per tots
los llochs de la comarca.
38 Y eixint Jesús de la sinagoga
entrá en casa de Simó. Y la sogra
de Simó patía una gran febre, y
li suplicaren per ella.
39 Llavors haventse acostat *á la*
malalta, reprengué á la febre, y *la*
febre la deixá. Y ella se llevá lue-
go, y los servía.
40 Y á la posta del sol, tots los
que tenían malalts de diferents
dolencias los hi portavan. Y ell
posant las mans sobre cada hu
d'ells los curava.
41 Y de molts eixían los dimo-
nis, cridant y dihent: Tu est lo Fill
de Deu. Y ell *los* reprenía, y no'ls
permetía dir que sabían que ell
era lo Christo.
42 Y quant fou de dia, isqué
per'anarse'n á un lloch desert; y
la gent lo buscava, y anaren fins
allá ahont ell estava, y lo detenían
peraqué no s'apartás d'ells.
43 Mes ell los digué: Es menes-
ter que vaja jo també á las altras
ciutats á predicar lo regne de Deu,
puix per aixó he estat enviat.
44 Y anava predicant en las si-
nagogas de la Galiléa.

CAP. 5.

Predica Jesús desde la barca de Sant Pe-re: pesca milagrosa: curació d'un le-prós, y d'un paralítich: vocació de Sant

Matheu: perqué no dejunavan los deixebles de Jesús.

Y SUCCEHI, que com la gent
vinguésatropelladament sobre d'ell, per'ohir la paraula de Deu, estant á la bora del estany de Genesareth,
2 Vegé dos barcas que estavan á la bora del estany, y los pescadors havían saltat *en terra*, y rentavan sos filats.
3 Y entrant en una d'aquestas barcas, que era de Simó, li demaná que s'allargás un poch de terra. Y estant sentat adoctrinava á la gent desde la barca.
4 Y quant acabá de parlar, digué á Simó: Allárga't més endins, y tirau los filats pera pescar,
5 Y responent Simó, li digué: Mestre, tota la nit he m'estat treballant sens haver agafat res, emperó baix de vostra paraula tiraré lo filat.
6 Y haventho fet axís, agafaren una multitut tant gran de peixos, que's rompía lo filat.
7 Y feren senyal als *seus* companys, que estavan en l'altra barca, peraqué vinguessen á ajudarlos. Y vingueren, y de tal manera umpliren las dos barcas, que casi se'n anavan á fons.
8 Y quant Simó Pere vegé axó, se llansá als peus de Jesús, dihent: Senyor, apartauvos de mi, que so un home pecador.
9 Puix ell y tots quants estavan ab ell, quedaren aturdits de l'agafada de peix que havían fet;
10 Y així mateix Jaume y Joan fills de Zebedeu, que eran companys de Simó. Y digué Jesús á Simó: No temis, de avuy en avant serás pescador de homes.
11 Y atracadas las barcas á terra, ho abandonaren tot, y'l seguiren.
12 Y succehí, que estant ell en una d'aquellas ciutats, vingué un home cubert de lepra; y quant vegé á Jesús se postrá de rostro *en terra*, y li suplicá, dihent: Senyor, si vos voleu, podeu ferme net.
13 Y ell extenent la má, lo tocá, dihent: Vull: sias net. Y luego lo deixá la lepra.
14 Y li maná que no ho digués á ningú, ans bé, véste'n, li digué, y presénta't al sacerdot, y ofereix per ta netedat segons maná Moysés, en testimoni á ells.
15 Y tant més s'extenía sa fama, y acudía gent en gran número per'ohirlo, y pera ser curats de sas dolencias.
16 Emperó ell se retirava al desert y orava.
17 Y succehí, que un dia estant ell ensenyant, hi havía allí també sentats alguns Fariséus y doctors de la lley, que havían vingut de tots los pobles de Galiléa, y de Judea, y de Jerusalem; y lo poder del Senyor obrava pera curarlos.
18 Y veus aquí uns homes, que portavan en un llit á un paralítich, y buscavan com ficarlo dintre de la casa, y posar*lo* devant d'ell.
19 Emperó no sabent com ferho, á causa de la gran multitut de gent, se'n pujaren al teulat, y per entre las teulas, despenjaren lo llit, posantlo al mitg devant de Jesús.

20 Y quant vegé la fe d'ells, di-
gué: Home, perdonats te son tos
pecats.
21 Y'ls escribas y Fariséus co-
mensaren á discorrer, dihent: ¿Qui
es aquest que diu blasfemias? ¿qui
pot perdonar pecats sinó tant sols
Deu?
22 Y coneixent Jesús los pensa-
ments d'ells, los respongué, di-
hent: ¿Qué pensau en vostre cor?
23 ¿Qu'es més fácil, dir, Perdo-
nats te son tos pecats, ó dir, Alsa't
y camina?
24 Peraqué sapiau donchs que'l
Fill del home té potestat sobre la
terra de perdonar pecats, digué al
paralítich: A tu t'ho dich, álsa't,
pren ton llit, y véste'n á ta casa.
25 Y al instant s'alsá á vista
d'ells, y prengué lo llit en que
jeya, y se'n aná á sa casa glorifi-
cant á Deu.
26 Y quedaren tots aturdits, y
glorificavan á Deu, y cuberts de
temor deyan: Avuy hem vist cosas
maravellosas.
27 Y després d'aixó isqué, y ve-
gé á un publicá anomenat Leví,
que estava sentat en lo banch dels
tributs, y li digué: Segueixme.
28 Y alsantse ho deixá tot, y lo
seguí.
29 Y li doná Leví un gran con-
vit en sa casa, y hi havía un gran
número de publicans y altres que
estavan á taula ab ells.
30 Y'ls Fariséus y'ls escribas mur-
muravan d'ells, y deyan á sos dei-
xebles: ¿Perqué menjau y bebeu
ab los publicans y'ls pecadors?
31 Y Jesús los respongué, y di-
gué: Los que están sans no ne-
cessitan de metge, sinó los que
están malalts.
32 No he vingut á cridar los
justos á arrepentiment, sinó los
pecadors.
33 Y ells li digueren: ¿Perqué
'los deixebles de Joan dejunan fre-
quentment, y fan oració, y també
los dels Fariséus, y los teus men-
jan y beuhen?
34 Als quals ell digué: ¿Per ven-
tura podeu fer que'ls amichs del
espós dejunin, mentres está ab
ells l'espós?
35 Emperó ja vindrán dias en
que los será pres l'espós, y llavors
dejunarán en aquells dias.
36 Y'ls digué un símil: Ningú
posa un pedás de panyo nou en un
vestit vell, perqué d'altra manera
lo nou romp lo vell, y ademés que
no cau bé lo pedás nou ab lo vell.
37 Y ningú posa vi novell en bots
vells, perqué d'altra manera lo vi
novell reventará los bots, se ves-
sará lo vi, y se farán malbé los bots.
38 Ans bé lo vi novell se deu
posar en bots nous, y aixi l'un y
l'altre se mantindrán.
39 Y ningú que beu del *vi* vell
vol després lo novell; puix dirá:
Lo vell es millor.

CAP. 6.

Jesús defensa als seus deixebles, y recon-vé als escribas y Fariséus acerca l'observancia del dissapte: anomena los dotse apóstols: cura malalts, y predica aquell admirable sermó, en que declara las excellencias de la lley christiana.

Y SUCCEHI en lo segon dis-
sapte després del primer, que

passant per uns sembrats, sos deixebles cullían espigas, y exgrunantlas entre las mans, se las menjavan.
2 Y alguns dels Fariséus los deyan: ¿Perqué feu lo que no es lícit en dissapte?
3 Y Jesús responent los digué: ¿Ni haveu llegit encara aixó que feu David, quant tingué fam, ell y los que eran ab ell:
4 Com entrá en la casa de Deu, y prengué'ls pans de la proposició, y'n menjá, y'n doná als que estavan ab ell, encaraque no podían menjar d'ells sinó tant sols los sacerdots?
5 Y'ls digué: Lo Fill del home es també Senyor del dissapte.
6 Y succehí, que un altre dissapte entrá també en la sinagoga, y ensenyava. Y hi havía allí un home que tenía seca la má dreta.
7 Y'ls escribas y Fariséus l'estavan observant, pera veurer si curaría en dissapte, á fi de poderlo acusar.
8 Emperó ell conexía los pensaments d'ells, y digué al home que tenía seca la má: Alsa't, y pósa't al mitg. Y ell alsantse se posá en peu.
9 Y Jesús li digué: Vos preguntaré una cosa: ¿Es lícit fer bé, ó fer mal en dissapte; salvar la vida, ó llevar*la*?
10 Y mirantse'ls á tots al rodador, digué al home: Exten ta má. Ell l'extengué y li fou restablerta la má sana com l'altra.
11 Y ells s'umpliren de rabia, y conferenciavan entre sí, qu'es lo que podrían fer á Jesús.
12 Y succehí en aquells dias, que ell se'n aná á una montanya á fer oració, y passá allí tota la nit orant á Deu.
13 Y al ser de dia cridá á sos deixebles, y elegí dotse d'ells, que anomená apóstols:
14 Simó, á qui li posá lo sobrenom de Pere, y Andreu son germá, Jaume y Joan, Felip y Barthomeu,
15 Matheu y Tomás, Jaume d'Alfeu, y Simó anomenat lo Zelador,
16 Y Judas *germá* de Jaume, y Judas Iscariot, que fou lo traydor.
17 Y baixant ab ells, se deturá en un pla, junt ab la companyía de sos deixebles, y d'una multitut de gent de tota la Judéa, y de Jerusalem, y de la marina, y de Tyro y de Sydon,
18 Que havían vingut á ohirlo, y á que'ls curás de sos mals. Y'ls que eran atormentats dels esperits impurs se curavan.
19 Y tota la gent procurava tocarlo, perqué eixía d'ell una virtut que'ls curava á tots.
20 Y ell alsant los ulls envers sos deixebles, deya: Benaventurats los pobres, perqué de vosaltres es lo regne de Deu.
21 Benaventurats los que ara teniu fam, puix seréu saciats. Benaventurats los que ara ploran, puix riuréu.
22 Seréu benaventurats quant los homes vos aborrescan, y apartin de sí, y *vos* insultin, y despreciin vostre nom com á dolent, per causa del Fill del home.

23 Alegrauvos en aquell dia, y
regositjauvos, perqué será gran
vostre gallardó en lo cel; puix de
aquesta manera sos pares tractaren
als profetas.
24 Emperó, ¡ay de vosaltres los
richs, perqué ja teniu vostre consol
en la terra!
25 ¡Ay de vosaltres los que estáu
saciats, puix tindréu fam! ¡Ay
de vosaltres los que ara riheu,
puix gemegaréu y ploraréu!
26 ¡Ay de vosaltres quant los
homes vos aplaudescan; perqué
així sos pares ho feyan ab los falsos
profetas!
27 Emperó jo us dich á vosaltres
los que ohíu: Amau á vostres
enemichs, feu bé als que us volen
mal,
28 Benehiu als que us malehei-
xen, y pregau pera los que us calumniin.
29 Y al que't feresca en una
galta, preséntali l'altra també. Y
al que't prenga la capa, no t'oposis
tampoch á *que se te'n* duga la
túnica.
30 Dona á tots los que't demanin,
y al que prenga lo qu'es teu,
no tornis á demanarli.
31 Y'l que vullau que'ls homes
fassan pera vosaltres, això mateix
feuho per'ells.
32 Y si amau als que us aman,
¿quin grat vos ne sentirán? perqué'ls
pecadors també aman als
que'ls aman á ells.
33 Y si feu bé als que us fan
bé, ¿quin grat vos ne sentirán?
puix los pecadors també ho fan.
34 Y si prestau á aquells de qui
esperau rébrer, ¿quin grat vos ne
sentirán? puix los pecadors també
prestan als pecadors pera rébrer
altre tant.
35 Amau donchs á vostres enemichs:
feu bé y prestau, sens esperar
interés; y vostre gallardó
será gran, y seréu fills del Altíssim,
perqué ell es bó fins pera'ls
desagrahits y dolents.
36 Siau donchs vosaltres misericordiosos,
així com es misericordiós
també vostre Pare.
37 No judiqueu, y no seréu judicats;
no condemneu, y no seréu
condemnats: perdonau, y seréu
perdonats:
38 Donau, y se us donará; bona
mesura, apretada, y crumullada
se us tirará á la falda. Puix ab la
mateixa mida ab que amidaréu,
seréu amidats.
39 Y'ls deya també un símil:
¿Per ventura un cego podrá guiar
á altre cego? ¿no caurán los dos
en lo fosso?
40 No es lo deixeble superior al
mestre, ans bé será perfet qualsevol
que sia com lo mestre.
41 ¿Y perqué miras lo bolva en
l'ull de ton germá, y no t'adonas
de la viga que tens en ton ull?
42 ¿O com pots dir á ton germá:
Déixamte traurer, germá, la bolva
de ton ull, no reparant tu la viga
que tens en ton ull? ¡Hipócrita!
trau primer la viga de ton ull, y
desprès hi veurás pera traurer la
bolva del ull de ton germá.
43 Puix no es bon arbre lo qui fa
fruyt mal, ni mal arbre lo qui fa
bon fruyt.

44 Perqué cada arbre es conegut per son fruyt. Puix no's cullen figas de'ls arsos, ni rahims de'ls esbersers.

45 L'home bó del bon tresor de son cor trau lo bé, y l'home dolent del mal tresor de son cor trau la maldat. Puix de l'abundancia del cor parla la boca.

46 ¿Perqué donchs me cridau, Senyor, Senyor, y no feu lo que jo us dich?

47 Tot aquell que vé á mi, y ou mas paraulas, y las cumpleix, jo vos mostraré á qui se sembla:

48 Es semblant á un home que edificá una casa, lo qual cavá, enfondí, y posá los fonaments sobre roca: y quant vingué una riuhada, pegá ab furia lo riu contra aquella casa, y no pogué mourerla, perqué estava fundada sobre roca.

49 Emperó aquell que ou, y no fa, es semblant á un home que fabricá sa casa sobre terra, sens fonaments; y contra la qual pegá ab ímpetu la riuhada, y tot seguit caygué, y fou gran la ruina de la tal casa.

CAP. 7.

Cura Jesús al criat del centurió: ressuscita al fill de la viuda de Naim: respon als missatgers de Joan Baptista: repren als Jueus, y los compara á uns noys que jugan: una dona li ungeix los peus: parábola dels dos deutors.

Y QUANT hagué acabat estas pláticas al poble que l'escoltava, entrá en Cafarnaum.

2 Y hi havía allí á las horas molt mal, y á punt de morir, un criat d'un centurió, á qui est volía molt.

3 Y havent ohit parlar de Jesús, li enviá alguns ancians dels Jueus, suplicantli que vingués á curar á son criat.

4 Y ells tant prest como arribaren á Jesús, li pregavan ab gran instancia, dihent: Mereix que li fassau eix favor;

5 Perqué es afecte á nostra nació, y nos ha edificat una sinagoga.

6 Jesús donchs anava ab ells. Y essent ja prop de la casa, lo centurió li enviá sos amichs, dihentli: Senyor, no us prengau tanta pena, puix jo no so digne de que vos entreu en ma casa:

7 Per lo que ni jo m'he considerat digne de eixirvos á rébrer: emperó diheu sols una paraula, y mon criat quedará sá.

8 Perqué jo també so home constituit baix authoritat, que tinch soldats á mas ordes, y dich á est: Vés, y va; y al altre: Vina, y vé; y á mon criat: Fes això, y *ho* fa.

9 Quant Jesús ho oygué, quedá admirat; y girantse envers lo gent que'l seguían, digué: En veritat vos dich, que ni en Israel he trobat una fe tant gran.

10 Y tornats á casa los que havían estat enviats, trobaren sá al criat que havía estat malalt.

11 Y succehí després, que anava á una ciutat anomenada Naim, y l'acompanyavan sos deixebles y una gran multitut de gent.

12 Y al arribar prop de las portas de la ciutat, veus aquí que treyan fora á un difunt, fill unich de sa mare, que era viuda, y venía ab ella molta gent de la ciutat.

13 Al punt que'l Senyor la vegé,
mogut de compassió envers ella,
li digué: No ploris.
14 Y s'acerca y tocá las andes.
Y'ls que'l portavan se pararen. Y
digué: Jove, á tu t'ho dich, álsa't.
15 Y'l difunt se sentá, y comensá
á parlar. Y Jesús l'entregá á sa
mare.
16 Y un temor s'apoderá de tots,
y glorificavan á Deu, dihent: Un
gran profeta s'ha alsat entre nosaltres,
y Deu ha visitat á son
poble.
17 Y aquest rumor d'ell se espargí
per tota la Judéa y sa comarca.
18 Y'ls deixebles de Joan contaren
á ell totas estas cosas.
19 Y Joan cridá á dos de sos
deixebles, y *los* enviá á Jesús, dihent:
¿Sou vos lo qui ha de venir,
ó debem esperarne un altre?
20 Y havent arribat á ell aquestos
homes, *li* digueren: Joan Baptista
nos ha enviat á vos, y diu:
¿Sou vos lo qui ha de venir, ó debem
esperarne un altre?
21 Y Jesús en aquella mateixa
hora curá á molts de malaltías, de
llagas, y d'esperits malignes, y
doná vista á molts cegos.
22 Llavors responent Jesús, los
digué: Anau, y diheu á Joan lo
que haveu ohit y vist: que'ls cegos
veuhen, los coixos caminan, los
leprosos quedan nets, los sorts
ouhen, los morts ressuscitan, es
anunciat l'evangeli als pobres.
23 Y benaventurat es lo qui no
s'escandalisi en mi.
24 Y quant se'n hagueren tornat
los missatgers de Joan, comensá
Jesús á parlar de Joan á la
gent, *dihent:* ¿Qué eixíreu á veurer
en lo desert? ¿Una canya moguda
pe'l vent?
25 Mes ¿qué isquereu á veurer?
¿Un home vestit ab robas delicadas?
Certament que'ls que vesteixen
robas preciosas, y viuhen en
deleytes, en palacis de reys están.
26 Emperó ¿qué isquereu á veurer?
¿Un profeta? Si, jo us dich, y
més que profeta.
27 Aqueix es de qui está escrit:
Veus aquí envío mon missatger
devant de ton rostro, que aparellará
ton camí devant teu.
28 Perqué jo us dich, que entre
los nats de donas no hi ha profeta
major que Joan Baptista: emperó
qui es menor en lo regne de Deu,
es major que ell.
29 Y tot lo poble, y'ls publicans
que'l ohiren, glorificaren á Deu,
sent batejats ab lo baptisme de
Joan.
30 Mes los Fariséus, y'ls doctors
de la lley, despreciaren lo consell
de Deu en dany de si mateixos,
no essent batejats per aquell.
31 Y digué'l Senyor: Donchs ¿á
qui diré que s'assemblan los homes
d'aquesta generació, y á qui
son semblants?
32 Son semblants als noys que
están sentats en la plassa, parlant
entre sí, y dihent: Vos havem tocat
flautas, y no haveu ballat; vos
havem lamentat, y no haveu plorat.
33 Perqué vingué Joan Baptista,
que no menjava pá ni bebía vi,
y diheu: Té lo dimoni.
34 Vingué'l Fill del home que

menja y beu, y diheu: Veus aquí
un glotó y un vinós, amich de pu-
blicans y de pecadors.
35 Emperó la sabiduría ha estat
justificada per tots sos fills.
36 Y li suplicava un dels Fari-
séus, que anás á menjar ab ell: y
havent entrat en la casa del Fari-
séu, se sentá á taula.
37 Y veus aquí hi havía en la
ciutat una dona, pecadora, que
quant sabé que *Jesús* estava á
taula en casa del Fariséu, portá un
vas d'alabastre plé d'unguent,
38 Y posada á sos peus detrás
d'ell, comensá á regarli los peus
ab llágrimas, y'*ls* aixugava ab los
cabells de son cap, y li besava sos
peus, y'*ls* ungía ab unguent.
39 Y quant lo Fariséu que'l ha-
vía convidat vegé axió, deya entre
sí mateix, dihent: Si aquest home
fos profeta, bé sabría qui y quina
especie de dona *es aquesta* que'l
toca, perqué ella pecadora es.
40 Y Jesús li respongué, dihent:
Simó, una cosa tinch que dirte. Y
ell respongué: Mestre, diheu.
41 Un acreedor tenía dos deu-
tors, l'un *li* debía cinch cents di-
ners, y l'altre cincuanta.
42 Emperó com no tinguessen
de que pagarlo, condoná als dos
son deute. ¿Donchs quin de ells
l'amará més?
43 Respongué Simó, dihent: Jo
penso que será aquell á qui més
li condoná. Y *Jesús* li replicá: Tu
has judicat rectament.
44 Y girantse envers la dona,
digué á Simó: ¿Veus aquesta do-
na? Jo entrí en ta casa, y tu no'm
donares aygua pera los peus; em-
peró ella ab sas llágrimas ha regat
mos peus, y'*ls* ha aixugat ab sos
cabells.
45 No'm donares un bes; emperó
ella desde que ha entrat no ha
cessat de besar mos peus.
46 No ungires mon cap ab oli;
emperó ella ha ungit mos peus ab
unguent.
47 Per lo tant te dich: Que li
son perdonats sos molts pecats,
perqué amá molt. Puix aquell á
qui menos se perdona, menos ama.
48 Y digué á ella: Perdonats te
son tos pecats.
49 Y los que estavan allí men-
jant, conmensaren á dir entre si:
¿Qui es aquest que fins los pecats
perdona?
50 Y digué á la dona: Ta fe t'ha
salvat, veste'n en pau.

CAP. 8.

Parábola del sembrador: llum sobre del candelero: Jesús exerceix son poder sobre'l mar, sobre'ls dimonis, sobre una dolencia incurable, y sobre la mort, ressuscitant á la filla de Jayro.

Y SUCCEHÍ després, que *Jesús*
caminava per las ciutats y
llochs, predicant y anunciant lo
regne de Deu; y *estavan* ab ell los
dotse *apóstols*.
2 Y també algunas donas, á qui
ell havía curat dels esperits ma-
lignes y de dolencias, María, ano-
menada Magdalena, de la qual
havía expellit set dimonis,
3 Y Joana, muller de Chusa, pro-
curador de Herodes, y Susanna, y
moltas altras que'l assistían ab sos
bens.

4 Y com hagués concorregut un
número crescut de gent, que ve-
nía ansiosa ab ell desde las ciutats,
los digué per parábola:
5 Un sembrador isqué á sembrar
sa llavor, y al sembrarla, una part
caygué á la bora del camí, y fou
trapitjada, y se la menjaren los
aucells del ayre.
6 Y altra caygué sobre pedras,
y quant hagué nat, se secá, perqué
no tenía humor.
7 Y altra caygué entre espinas,
y las espinas que nasqueren junt
ab ella la sufocaren.
8 Y altra caygué en terra bona,
y nasqué, y doná fruyt á cent per
una. Conclós aixó comensá á dir
en alta veu: Qui té orellas pera
ohir, oyga.
9 Y'ls deixebles li preguntavan:
¿Qué parábola era aquesta?
10 Ell los digué: A vosaltres se
us ha donat lo coneixer lo miste-
ri del regne de Deu; emperó als
demés en parábolas, peraqué ve-
hent no vejan, y entenent no en-
tengan.
11 Es donchs aquesta parábola:
La llavor es la paraula de Deu.
12 La sembrada á la bora del ca-
mí, son aquells que l'ouhen; em-
peró luego vé lo diable, y sé'n
porta la paraula del cor d'ells, pe-
raqué no se salvin crehent.
13 La que *caygué* sobre pedras,
son aquells que reben ab goig la
paraula quant l'ouhen, pero no
posa en ells arrel, puix per algun
temps creuhen, mes en temps de
la tentació tornan atrás.
14 Y la que caygué entre espi-
nas, son aquells que l'ohiren, mes
desprès quedan sufocats per los
afanys, riquesas, y players de esta
vida, y no donan fruyt.
15 Emperó la que caygué en
bona terra, son aquells, que ohint
la paraula de bon cor y molt sá,
la preservan y donan fruyt ab pa-
ciencia.
16 Ningú encen una candela y la
tapa ab un vas, ni *la* posa sota del
llit; sinó que la posa sobre un can-
delero, peraqué los que entran
vejan la llum.
17 Puix no hi ha res encubert
que no haja de ser manifest, ni
res escondit que no haja de descu-
brirse y ferse publich.
18 Teniu compte donchs com
ohiu; puix á aquell que té se li do-
nará, y al que no té, fins alló ma-
teix que ell pensa tenir li será lle-
vat.
19 Y vingueren á ell sa mare y
sos germans, y no podían acercár-
seli per rahó del gentiu.
20 Y li digueren: Ta mare y tos
germans están defora que't volen
veurer.
21 Emperó ell respongué, y'ls
digué: Ma mare y mos germans
son aquells que ouhen la paraula
de Deu y la practícan.
22 Y succehí, que un dia entrá
ell ab sos deixebles en una barca,
y'ls digué: Passem al altra banda
del estany. Y partiren.
23 Y mentres estavan navegant,
ell se dormí; y sobrevingué un tem-
poral de vent en l'estany, y s'ompli-
ren *d'aygua*, y estavan en perill.
24 Y acercantse á ell lo desper-

taren, dihent: Mestre, Mestre,
que'ns perdem. Y ell alsantse reprengué al vent y á la tempestat d'aygua, y cesá; y vingué bonansa.
25 Y'ls digué: ¿Ahont es vostra
fe? Y ells plens de temor se maravellavan, dihentse los uns als altres: ¿Qui será aquest que així mana als vents y al mar, y l'obeheixen?
26 Y navegaren al territori dels
Gerasens, que está enfront de la Galiléa.
27 Y luego que saltá en terra, se
li acercá un home que molt temps havía estava possehit dels dimonis, y no portava vestit algun, ni habitava en casa, sinó dintre dels sepulcres.
28 Aquest, tant prest com vegé
á Jesús, se postrá devant d'ell, y exclamant en alta veu, digué: ¿Qué tens tu que veurer ab mí, Jesús, fill de Deu altíssim? Te suplico que no m'atormentis.
29 (Y es perqué manava al espe-
rit impur que eixís del home; puix llarch temps havía que estava apoderat d'ell, y encaraque'l tenían tancat, y lligat ab grillons y cadenas, rompía los vincles, y era transportat pe'l dimoni als deserts.)
30 Y Jesús li preguntá, dihent:
¿Qual es ton nom? Y ell respongué: Llegió: puix havían entrat en ell molts dimonis.
31 Y li suplicavan, que no'ls
manás anar al abisme.
32 Y estava alli pasturant en la
montanya una gran ramada de porchs; y li suplicavan que'ls deixás entrar en ells. Y los ho permeté.
33 Isqueren donchs los dimonis
del home, y se ficaren dins dels porchs; y la ramada se despenyá ab impetu per un barranch en lo estany, y s'ofegaren.
34 Quant los pastors vegeren lo
que havía succehít, fugiren, y anaren y ho contaren en la ciutat, y en las masías.
35 Y eixiren á veurer lo que ha-
vía succehít; y vingueren á Jesús, y encontraren sentat al home de qui havían eixit los dimonis, lo qual estava ja vestit y en son cabal judici á sos peus, y s'atemorisaren.
36 Y'ls que ho havían vìst los
contaren de la manera que havía estat deslliurat de la llegió.
37 Y li demaná tota la gent del
territori dels Gerasens, que se retirás de ells, puix tenían gran temor. Y ell se'n pujá en una barca y se'n torná.
38 Y l'home de qui havían eixit
los dimonis li suplicava poderse quedar ab ell. Mes Jesús la despatxá, dihent:
39 Tórnate'n á casa teva, y conta
quant grans cosas ha fet Deu pera tu. Y aná publicant per tota la ciutat quant gran mercé li havía fet Jesús.
40 Y succehí, que havent tornat
Jesús, lo rebé la multitut, puix tothom lo estava esperant.
41 Y veus aquí que vingué un
home anomenat Jayro, que era príncep de la sinagoga, y postrantse als peus de Jesús, li suplicava que entrás en sa casa.
42 Perqué tenía sa única filla,

de la edat de dotse anys, que s'es-
tava morint. Y succehí que men-
tres que ell hi anava lo oprimía
la multitut.
43 Y certa dona que patía de un
fluix de sanch dotse anys feya, y
que havía gastat tot quant tenía
en metges, y ningú la havía po-
guda curar,
44 Se acercá *á ell* per derrera, y
tocá la bora de son vestit; y en
aquell mateix instant se estroncá
lo fluix de sanch.
45 Y Jesús digué: ¿Qui m'ha to-
cat? Y negantho tots, digué Pere
y los que eran ab ell: Mestre, la
gent vos empeny y oprimeix, y
preguntau: ¿Qui m'ha tocat?
46 Y Jesús digué: Algú m'ha
tocat, puix jo he conegut que ha
eixit virtut de mi.
47 Y quant la dona se vegé des-
cuberta, vingué tremolant, y se
llansá á sos peus; y declará devant
de tothom la causa perqué'l havía
tocat, y com al moment havía
quedat sana.
48 Y ell li digué: Filla, té bon ani-
mo, ta fe t'ha salvat, véste'n en
pau.
49 Encara no havía acabat de
parlar, quant vingué un al príncep
de la sinagoga, y li digué: Ta filla
es morta; no incomodis al Mestre.
50 Emperó al ohir*ho* Jesús, di-
gué al pare de la noya: No temis,
creu solament, y será salva.
51 Y quant arribá á la casa, no
deixá entrar ningú ab ell, sinó á
Pere, y á Jaume, y á Joan, y al
pare y á la mare de la noya.
52 Y tots ploravan, y se condo-
lían d'ella. Y ell digué: No ploreu;
no es morta la noya, sinó que dorm.
53 Y se burlavan d'ell, sabent
que era morta.
54 Y ell los tragué á tots fora,
y la prengué per la má, y cridá
dihent: Noya álsa't.
55 Y son esperit retorná *á ella*,
y s'alsá luego. Y maná que li do-
nassen de menjar.
56 Y sos pares quedaren atur-
dits; y ell los maná que no digues-
sen á ningú lo que havía acontes-
cut.

CAP. 9.

*Missió y poder dels apóstols: multipli-
cació dels pans y dels peixos: confessió
de Pere: transfiguració de Jesús: cura
de un llunatich: passió predita: dispu-
ta dels apóstols sobre la primacía: zel
indiscret dels fills de Zebedeu: un ho-
me que vol seguir Jesu-Christ.*

Y HAVENT convocat als dotse
apóstols, los doná poder y
autoritat sobre tots los dimonis, y
virtut de curar las dolencias.
2 Y'ls enviá á predicar lo regne
de Deu, y á curar los malalts.
3 Y'ls digué: No us emporteu
res pera'l camí, ni bastó, ni alforja,
ni pá, ni diners, ni tingau duas
túnicas.
4 Y en qualsevol casa en que
entreu, permaneixeu en ella, y no
iscau d'allí.
5 Y si nó hi hagués qui us vol-
gués rébrer, eixint d'aquella ciu-
tat, sacudiu fins la pols de vostres
peus en testimoni contra d'ells.
6 Y havent eixit, anavan pe'ls
pobles predicant l'evangeli, y cu-
rant per tot arreu.
7 Y arribá á ohidos de Herodes

lo tetrarcha tot lo que havía fet
Jesús, y estava suspés, per lo que
alguns deyan,
8 Que Joan havía ressuscitat
d'entre'ls morts; y altres, que
Elías havía aparegut; y altres, que
un dels antichs profetas havía res-
suscitat.
9 Y digué Herodes: Jo fiu de-
gollar á Joan: ¿qui es donchs
aquest de qui oych tals cosas? Y
cercava com véurerlo.
10 Y havent tornat los apóstols,
li contaren lo que havían fet: y
cridantlos ell á part, se retirá á un
paratge solitari, que es del terri-
tori de Bethsayda.
11 Y lo poble quant *ho* sabé, lo
seguía: y ell los rebé, y'ls parla-
va del regne de Deu, y curava als
que necessitavan de cura.
12 Y comensava á caurer lo dia,
quant acercántseli los dotse, li di-
gueren: Despatxau aquesta gent,
peraqué vajan als llochs y masías
del veynat, s'allotgin y trobin que
menjar, puix aquí estam en un
lloch desert.
13 Y'ls digué: Donaulos vosal-
tres de menjar. Y ells digueren:
No tenim més que cinch pans y
dos peixos, á no ser que vajam
nosaltres á comprar vianda per to-
ta aquesta gent.
14 Perqué eran com cosa de
cinch mil homes. Y ell digué á
sos deixebles: Feulos sentar en
pletas de cincuanta en cincuanta.
15 Y axí ho feren, y los feren
sentar á tots.
16 Y prenent los cinchs pans y
los dos peixos, alsá los ulls al cel,
los benehí, y partí, y doná á sos
deixebles, peraqué los posassen
devant de la gent.
17 Y menjaren tots y quedaren
saciats. Y de lo que sobrá, ne alsa-
ren dotse coves de bussins.
18 Y succehí que estant orant, se
trobavan ab ell sos deixebles, y los
preguntá, dihent: ¿Qui diu la gent
que so jo?
19 Y ells respongueren, dihent:
Joan lo Baptista, altres, Elías, y
altres, que ha ressuscitat algun dels
antichs profetas.
20 Y vosaltres, los digué, ¿qui
diheu que so jo? Respongué Simó
Pere, dihent: Lo Christo de Deu.
21 Llavors ell los apercebí, y ma-
ná que no ho diguessen á ningú,
22 Dihent*los:* Es precís que'l
Fill del home patesca moltas co-
sas, y que sia despreciat per los
ancians, y'ls prínceps del sacer-
dots, y per los escribas, y que sia
mort, y que ressusciti al tercer
dia.
23 Y digué á tots ells: Qui vulla
seguir, neguis á sí mateix, y pren-
ga sa creu cada dia, y seguesca'm.
24 Perqué'l qui vulla salvar sa
vida, la perdrá; y qui perdi sa vida
per causa de mi, la salvará.
25 ¿Puix qué li aprofitará á un
home lo guanyar tot lo mon, si's
pert ell á sí mateix, y's causa son
dany?
26 Perqué aquell que s'avergo-
nyesca de mi, y de mas paraulas,
lo Fill del home s'avergonyirá
d'ell, quant vinga en sa gloria, y
en la del Pare, y dels sants ángels.
27 Emperó jo us dich en veritat:

Que hi ha alguns aquí, que no
gustarán la mort fins que vejan lo
regne de Deu.
28 Y succehí, que com cosa de
vuyt dias després de *haver dit*
aquestas paraulas, prengué *ab sí*
á Pere, y á Jaume, y á Joan, y
se'n pujá á una montanya á orar.
29 Y mentres feya oració la figu-
ra de son rostro aparegué diferent,
y sos vestits *se tornaren* blanchs y
resplandents.
30 Y veus aquí que parlavan ab
ell dos varons, y eran Moysés y
Elías:
31 Los quals aparegueren en
gloria, y parlavan de sa partida
del mon, que havía de verificarse
en Jerusalem.
32 Emperó Pere y los que esta-
van ab ell se trobavan carregats
de son; y despertantse vegeren la
gloria de Jesús, y als dos varons
que estavan ab ell.
33 Y quant se apartaren d'ell,
digué Pere á Jesús: Mestre, bó
es que'ns estem aquí, y fassam
tres tendas, una pera vos, altra
pera Moysés, y altra per Elías, no
sabent lo que's deya.
34 Mentres estava dihent això,
se formá un núbol, y'ls cubrí; y
s'umpliren de temor al entrar
aquells en lo núbol.
35 Y isqué una veu del núbol,
dihent: Aquest es mon Fill l'amat,
ohiulo.
36 Y al eixir aquesta veu troba-
ren á Jesús sol: y ells callaren, y
en aquells dias á ningú digueren
cosa alguna de lo que havían vist.
37 Y succehí que al dia seguent,
al baixar ells de la montanya, los
isqué al encontre una gran multi-
tut de gent.
38 Y veus aquí un home de la
turba que exclamá, dihent: Mes-
tre, vos suplico que vejau á mon
fill, perqué's l'unich que tinch.
39 Y veus aquí que un esperit
l'agarrá, y repentinament se posá
á cridar, y'l tirá per terra, y li
causá fortas convulsions, fentli
traurer brumera, y ab dificultat
se separá d'ell despedassantlo.
40 Y vaig suplicar á vostres dei-
xebles que'l llansassen fora, y no
pogueren.
41 Y responent Jesús digué: ¡O
rassa infiel y malvada! ¿fins á
quant estaré ab vosaltres y vos
sufriré? Pórta'm aquí ton fill.
42 Y quant s'aproximava, lo di-
moni lo tirá per terra y'*l* mal-
tractá.
43 Emperó Jesús reprengué al
esperit impur, y curá al jove, y
restituhí á son pare.
44 Y s'aturdían tots del gran
poder de Deu; y maravellantse de
totas las cosas que Jesús feya, di-
gué ell á sos deixebles: Gravau en
vostre cor aquestas paraulas: per-
qué lo Fill del home ha de ser
entregat en mans dels homes.
45 Emperó ells no entenían
aquesta plática, y era per ells tan
obscura, que no la comprenían,
y temían lo preguntarli acerca
d'aquesta plática.
46 Y'ls vingué lo pensament,
qui d'ells sería lo major.
47 Emperó coneixent Jesús lo
que pensavan en son cor, prengué

un infant, y se'l posá prop de sí,
48 Y'ls digué: Lo qui rebi á est
infant en mon nom, me reb á mi;
y qualsevol que'm rebi á mi, reb á
aquell que m'ha enviat: puix lo
qui es menor entre vosaltres,
aqueix es lo major.
49 A las horas Joan prenent la
paraula digué: Mestre, havem vist
á un que llansava los dimonis en
nom vostre, y l'hi havem prohibit,
perqué no us segueix ab nosaltres.
50 Y Jesús li digué: No l'hi pro-
hibiu; perqué lo qui no es contra
nosaltres está pera nosaltres.
51 Y succehí, que estant pera
cumplirse lo temps de ser rebut
en lo alt, posá lo semblant resolt
de anar á Jerusalem.
52 Y despatxá devant d'ell mis-
satgers: y partiren, y entraren en
una ciutat dels Samaritans per
aparellarli *hospedatge.*
53 Y no'l reberen, perqué lo seu
semblant era de anar á Jerusalem.
54 Y quant los seus deixebles
Jaume y Joan vegeren *aixó*, di-
gueren: Senyor, ¿voleu que digam
que baxi foch del cel, y'ls abrasi,
com també feu Elias?
55 Emperó ell girantse *envers
ells*, los reprengué, dihent: No sa-
beu de quin esperit sou.
56 Lo Fill del home no ha vin-
gut á perdrer las ánimas, sinó á
salvar*las*. Y se'n anaren á un altre
lloch.
57 Y succehí que mentres ana-
van caminant, digué un á Jesús: Jo
us seguiré ahont vulla que aneu.
58 Emperó Jesús li respongué:
Las guineus tenen caus, y los au-
cells del aire nius; mes lo Fill del
home no té ahont reclinar lo cap.
59 Y á un altre li digué: Segueix-
me. Y ell *li* respongué: Senyor, dei-
xaume anar primer á enterrar mon
pare.
60 Y Jesús li digué: Deixa que'ls
morts enterrin á sos morts; emperó
tu, vés y anuncia lo regne de Deu.
61 Y un altre *li* digué: Vos se-
guiré, Senyor; mes primer dei-
xaume anar á donar disposició de
lo que tinch en casa.
62 Jesús li digué: Ningú, que
desprès de haver posat sa má al
arada mira en derrera, es apte
pera'l regne de Deu.

CAP. 10.

*Missió y instrucció dels setanta dos dei-
xebles: ciutats obstinadas: parábola del
Samaritá: Marta y María hospedan á
Jesús.*

Y DESPRÉS d'axió, elegí lo
Senyor també altres setanta
dos; y los envía de dos en dos de-
vant seu á cada ciutat ó lloch
ahont ell havía de venir.
2 Y'ls digué: La cullita certa-
ment *es* gran, mes los treballadors
pochs. Suplicau donchs al Senyor
de la cullita, que envii treballa-
dors á sa cullita.
3 Anau: veus aquí jo us envio
com anyells en mitg de llops.
4 No us emporteu bossa, ni al-
forja, ni calsat, ni saludeu á nin-
gú en lo camí.
5 En qualsevulla casa que en-
treu, diheu abans de tot: La pau
sia en aquesta casa.
6 Y si hi hagués allí algun fill
de la pau, descansará vostra pau

sobre d'ell; y sinó, se'n tornará á
vosaltres.
7 Y perseverau en la mateixa
casa, menjant y bebent lo que ells
tingan; puix digne es lo treballa-
dor de son salari. No passeu de
casa en casa.
8 Y en qualsevol ciutat en que
entreu, y vos rebin, menjau lo que
us posin devant;
9 Y curau als malalts que hi haja
en ella, y diheulos: S'ha acercat á
vosaltres lo regne de Deu.
10 Emperó si en la ciutat en
que entrareu no us rebessen, eixint
per sas plassas, diheu:
11 Fins la pols que se'ns ha aga-
fat de vostra ciutat, la sacudim
contra vosaltres: ab tot sabeu, que
s'ha acercat lo regne de Deu.
12 Emperó jo us dich, que en
aquell dia hi haurá menos rigor
pera Sodoma que pera la tal ciutat.
13 ¡Ay de tu, Chorozain! ¡ay de
tu, Bethsayda! que si en Tyro y en
Sydon s'haguessen obrat los mira-
cles que s'han obrat en vosaltres,
temps ha que cubertas de cilici y
cendra se haurían arrepentit.
14 En veritat, pera Tyro y Sydon
hi haurá en lo judici menos rigor
que pera vosaltres.
15 Y tu, Capernaum, que t'has
exaltat fins al cel, serás abatuda
fins al profundo del infern.
16 Qui á vosaltres ou, me ou á
mi; y qui á vosaltres desprecia, me
desprecia á mí; y qui'm desprecia
á mi, desprecia á aquell que'm ha
enviat.
17 Y tornaren los setanta dos
plens de goig, dihent: Senyor, fins
los dimonis se someten á nosaltres
per virtut de vostre nom.
18 Y ell los digué: Jo vegí á Sa-
tanás caurer del cel com un llam.
19 Mirau, jo us he donat potes-
tat pera trapitjar las serpents y'ls
escorpins, y sobre tot lo poder
del enemich, y res vos danyará.
20 Emperó no us regositjeu d'ai-
xó, que'ls esperits vos están sujec-
tes; ans bé alegraus de que los
vostres noms están escrits en
lo cel.
21 En aquella mateixa hora Je-
sús se regositjá en l'Esperit Sant,
y digué: Vos alabo, Pare, Senyor
del cel y de la terra, perqué escon-
direu aquestas cosas als sabis y
als prudents, y las haveu revela-
das als petits. Així es, Pare, per-
qué així vos ha plagut.
22 Totas las cosas me son entre-
gadas de mon Pare. Y ningú sab
qui's lo Fill, sinó'l Pare; ni qui's
lo Pare, sinó'l Fill, y aquell á qui
lo Fill ho vulla revelar.
23 Y girat envers sos deixebles,
digué: Benaventurats los ulls que
veuhen lo que vosaltres veheu:
24 Puix jo us dich, que molts
profetas y reys volgueren veurer
lo que vosaltres veheu, y no ho
vegeren; y ohir lo que vosaltres
ohiu, y no ho ohiren.
25 Y veus aquí un doctor de la
lley s'alsá y li digué pera tentarlo:
Mestre, ¿qué faré jo pera possehir
la vida eterna?
26 Y ell li digué: ¿Qu'es lo que
está escrit en la lley? ¿com llegei-
xes?
27 Y ell responent digué: Ama-

rás al Senyor ton Deu de tot ton
cor, y de tota ta ánima, y ab totas
tas forsas, y de tot ton enteniment;
y al teu prohisme com á tu mateix.
28 Y li digué: Bé has respost,
fes ho aixís, y viurás.
29 Emperó ell volentse justificar
á sí mateix, digué á Jesús: Y
¿qui es mon prohisme?
30 Y Jesús prenent la paraula,
digué: Baixava un home de Jeru-
salem á Jerichó, y caygué en *mans*
de lladres; que'l despullaren, y des-
prés de haver*lo* ferit, se'n anaren,
deixant*lo* mitg mort.
31 Succehí donchs, que baixava
per lo mateix camí un sacerdot,
y quant lo vegé, passá de llarch.
32 Y igualment un Levita, arri-
bant cerca de aquell lloch, y ve-
hentlo, passá també de llarch.
33 Emperó un Samaritá que fe-
ya son camí s'acercá á ell, y al
veure'l tingué compassió,
34 Y acostantse li envená las
feridas, xupántlashi ab oli y vi, y
cabalgantlo sobre son jument, lo
portá á un hostal, y tingué cuy-
dado d'ell.
35 Y al dia seguent quant par-
tía, tragué dos diners, y'*ls* doná al
hostaler, y li digué: Cúyda'l; y tot
quant gastis de més, jo t'ho refa-
ré á la tornada.
36 ¿Qual de aquestos tres te sem-
bla que fou lo prohisme d'aquell
que doná en *mans* dels lladres?
37 Y ell respongué: Aquell que
usá ab ell de misericordia. Donchs
vés, li digué llavors Jesús, y fes
tu lo mateix.
38 Y succehí que seguint son
camí, entra *Jesús* en un lloch; y
una dona que's deya Martha, l'hos-
pedá en sa casa.
39 Y tenía ella una germana
anomenada María, la qual senta-
da també als peus del Senyor ohía
sa paraula.
40 Emperó Martha continua-
ment estava aqueferada ab las fey-
nas de la casa, y vingué á ell, y *li*
digué: Senyor, ¿no vehen com ma
germana m'ha deixat sola pera
servir? Diheuli donchs que m'ajudi.
41 Y'l Senyor li respongué, di-
hent: Martha, Martha, tu estás
molt afanada y't fatigas en moltas
cosas:
42 Emperó una sola cosa es ne-
cessaria: y María ha escullit la mi-
llor part, la qual no li será presa.

CAP. 11.

L'oració dominical: perseverancia en orar: dimoni mut: blasfemias dels Jueus: parábola del valent armat: Jesús repren als Fariséus y als doctors de la lley.

Y SUCCEHÍ, que estant ell
orant en cert lloch, quant
concluhí, li digué un de sos deixe-
bles: Senyor, ensénya'ns á orar,
aixi com ensenyá Joan á sos dei-
xebles.
2 Y'ls digué: Quant oreu, diheu:
Pare nostre que estáu en lo cel,
sia santificat lo vostre nom. Vinga
lo vostre regne: fássa's la vostra
voluntat, aixi en la terra com en
lo cel.
3 Donaunos avuy lo nostre pá de
cada dia.
4 Y perdonaunos nostres pecats,
aixi com nosaltres perdonam á

tots los que'ns deuhen. Y no'ns deixeu caurer en la tentació: ans deslliuraunos de mal.

5 Y'ls digué també: Si algú de vosaltres tingués un amich, y anás á ell á mitja nit, y li digués: Amich, déixa'm tres pans;

6 Perqué acaba d'arribar de jornada un amich meu, y no tinch res que donarli;

7 Y si l'altre respongués desde dins, dihent: No'm enfadis, ja la porta está tancada, y las mevas criaturas son al llit ab mi, no'm puch llevar á donarte'ls.

8 Y si l'altre insistís en trucar á la porta: jo us dich, que si no's llevás á donárloshi per rahó de ser amich seu, certament se llevará per sa importunitat, y li donará quants pans haja menester.

9 Y jo us dich á vosaltres: Demanau, y se us donará; cercau, y trobaréu; trucau, y se us obrirá.

10 Perqué tot aquell que demana, reb; y'l qui cerca, troba; y al que truca, li obran.

11 ¿Y si algú de vosaltres demanás pá á son pare, li donará ell per ventura una pedra? ¿O *si demana* un peix, li donará una serp en lloch de peix?

12 ¿O si li demanás un ou, li donará tal vegada un escorpí?

13 Si vosaltres, donchs, sent mals, sabeu donar regalos bons á vostres fills, ¿quant més vostre Pare celestial donará l'Esperit bó als que'l hi demanin?

14 Y *Jesús* estava llansant un dimoni, lo qual era mut; y quant hagué llansat lo dimoni, parlá lo mut; y la gent se maravellava.

15 Emperó alguns d'ells deyan: Per *virtut de* Beelzebub, príncep dels dimonis, llansa los dimonis.

16 Y altres pera tentar*lo* li demanavan algun senyal del cel.

17 Mes *Jesús*, penetrant sos pensaments, los digué: Tot regne dividit contra sí mateix será destruit; y casa *dividida* contra sí mateixa será arruinada.

18 Puix si Satanás está també dividit contra sí mateix, ¿com podrá subsister son regne? perqué vosaltres diheu, que jo llanso los dimonis per *virtut de* Beelzebub.

19 Donchs si jo llanso los dimonis per *virtut de* Beelzebub, ¿vostres fills, per *virtut de* qui *los* llansan? Per aixó ells serán vostres jutges.

20 Emperó si jo llanso los dimonis mediant lo dit de Deu, certament que'l regne de Deu ha arribat á vosaltres.

21 Quant l'home valent armat guarda sa casa, están en pau totas las cosas que ell posseheix.

22 Mes si venint un més fort que ell lo vens, li pendrá totas las armas en que ell confiava, y repartirá sas despullas.

23 Lo qui no está ab mi, contra mi está; y'l qui no arreplega ab mi, escampa.

24 Quant l'esperit impur ha eixit d'un home, divaga per llochs áridos, cercant repós; y quant no'l troba, diu: Me'n tornaré á ma casa d'ahont he eixit.

25 Y quant torna, la troba escombrada y alhajada.

26 Llavors va y pren *ab ell* altres
set esperits pitjors que ell, y en-
tran dintre y habitan allí; y lo
derrer *estat* de aquell home es pit-
jor que'l primer.
27 Y succehí, que estant dihent
això, una dona dél mitg del poble
alsá la veu, y digué: Benaventu-
rat lo ventre que t'ha portat, y los
pits que has mamat.
28 Y ell digué: Ans bé, benaven-
turats los que ouhen la paraula de
Deu, y la guardan.
29 Y com la gent acudís de to-
tas parts, comensá á dir: Aquesta
rassa es una rassa perversa; de-
mana senyal, y no se li donará
senyal, sinó lo senyal del profeta
Jonás.
30 Perqué així com Jonás fou
senyal pera los Ninivitas, així
també lo Fill del home ho será
per'aquesta generació.
31 La reyna del mitgdia s'alsará
en judici contra los homes d'aques-
ta generació, y'ls condemnará;
perqué vingué dels extrems de la
terra á ohir la sabiduría de Salo-
mó, y veusne aquí un qu'es més
que Salomó.
32 Los Ninivitas s'alsarán en ju-
dici contra aquesta generació, y
la condemnarán; perque s'arre-
pentiren á la predicació de Jonás,
y veusne aquí un qu'es més que
Jonás.
33 Ningú encenent una candela
la posa en un lloch escondit, ni
sota d'una mesura, sinó sobre un
candelero, peraqué los que entrin
vejan la llum.
34 Llum de ton cos es ton ull.
Si ton ull fos sencill, tot ton cos
será illuminat; emperó si fos mal,
també ton cos será tenebrós.
35 Cuyda donchs de que la llum
que hi ha en tu no sian tenebras,
36 Y així si tot ton cos fos res-
plandent, sens tenir part alguna
tenebrosa, tot ell será lluminós, y
t'illuminará com una llum resplan-
dent.
37 Y mentres estava parlant, un
Fariséu lo convidá á dinar ab ell.
Y havent entrat, se sentá á taula.
38 Y'l Fariséu comensá á pensar,
y á dir dintre de sí: ¿Perqué no
s'haurá rentat antes de dinar?
39 Y'l Senyor li digué: Vosal-
tres los Fariséus teniu gran cuy-
dado de netejar per defora las
copas y los plats, emperó vostre
interior está plé de rapinya y de
maldat.
40 ¡Insensats! ¿lo qui feu lo que
está de part de fora, no ha fet
també lo que está de part de dins?
41 No obstant, de lo que us resta
feune almoyna, y totas las cosas
serán limpias pera vosaltres.
42 Emperó, ¡ay de vosaltres,
Fariséus, que pagau delme de la
menta, y de la ruda, y de totas
las herbas, y traspassau la justicia,
y l'amor de Deu! Era necessari
observasseu aquestas cosas sens
ometrer aquellas.
43 ¡Ay de vosaltres, Fariséus,
que amau tenir los primers sitis
en las sinagogas, y ser saludats en
las plassas!
44 ¡Ay de vosaltres, escribas y
Fariséus, hipócritas, que sou com
los sepulcres que no's veuhen, y

sobre *los* que caminan los homes
sens *que ho* conegan!
45 Llavors un dels doctors li
digué: Mestre, dihent aquestas
cosas nos injurias també á nosaltres.
46 Y ell respongué: ¡Ay de vosaltres, doctors de la lley, que carregau los homes ab cárregas que
no poden dur, y vosaltres no las
tocau ni ab la punta del dit!
47 ¡Ay de vosaltres, que edificau
los sepulcres dels profetas, y vostres pares los mataren!
48 Verdaderament donau testimoni de que consentiu en las obras
de vostres pares; perqué ells en
veritat los mataren, mes vosaltres
edificau sos sepulcres.
49 Per aixó digué també la sabiduría de Deu: Los enviaré profetas y apóstols, y d'ells ne matarán á uns, y'n perseguirán *á altres*.
50 Peraqué á esta rassa se li demani la sanch de tots los profetas,
que fou derramada desde'l principi del mon;
51 Desde la sanch d'Abel fins á
la sanch de Zacharías, que fou
mort entre l'altar y'l temple. Jo us
ho dich, que se'n demanará compte
á esta rassa.
52 ¡Ay de vosaltres, doctors de
la lley, que vos apoderareu de la
clau de la ciencia! Vosaltres no
entrareu, y ho prohibireu als que
hi volían entrar.
53 Y dihentlos aquestas cosas,
los Fariséus y'ls doctors de la lley,
comensaren á instar fortament, y
á abrumarlo ab moltas preguntlas,
54 Armantli paranys, y procurant cullir de sa boca alguna cosa
pera poderlo acusar.

CAP. 12.

Llevat dels Fariséus: no temer sinó á Deu: rich del sigle: no afanarse pera menjar y vestir: tresor y cor en lo cel: majordom fiel y prudent: criat violent y infiel: Jesús vingué á posar foch sobre la terra.

Y COM s'hagués arreplegat al
rodador de Jesús molta gent,
de tal manera, que los uns atropellavan als altres, comensá á dir á
sos deixebles: Guardauvos del llevat dels Fariséus, qu'es hipocresía.
2 Puix no hi ha cosa encuberta,
que no s'haja de descubrir; ni res
ocult, que no s'haja de saber.
3 Perqué las cosas que haveu dit
en las tenebras, serán ditas en la
claredat; y lo que diguereu al oido
en las estancias, será anunciat sobre los terrats.
4 A vosaltres donchs, amichs
meus, vos dich: Que no temau
aquells que matan lo cos, y després
d'aixó no poden fer res més.
5 Emperó jo us ensenyaré á qui
haveu de temer: Temeu aquell que
després de haver llevat la vida, té
poder de llansar al infern. A est,
vos dich, es á qui haveu de temer.
6 ¿No's venen cinch aucellets per
dos diners, y n'obstant ningú de
ells es olvidat de Deu?
7 Fins los cabells de vostre cap
están tots contats. Donchs no temau, perqué més valeu vosaltres
que molts aucellets.
8 També vos dich: Que tot aquell
que'm confessi devant dels homes,
lo Fill del home lo confessará á

ell devant dels ángels de Deu.
9 Emperó lo qui'm negui devant
dels homes, será negat devant dels
ángels de Deu.
10 Y á tot aquell que parli con-
tra lo Fill del home, l'hi será per-
donat est pecat; emperó aquell
que blasfemi contra del Esperit
Sant, no tindrá perdó.
11 Y quant vos portin á las si-
nagogas, y als magistrats, y á las
potestats, no passeu cuydado de lo
que haveu de dir ó com haveu de
respondrer:
12 Perqué l'Esperit Sant vos
mostrará en aquella hora lo que
us convinga dir.
13 Llavors un del poble li digué:
Mestre, diheu á mon germá que
partesca ab mi la heretat.
14 Emperó ell li respongué: Ho-
me, ¿qui m'ha fet á mi jutge ó re-
partidor entre vosaltres?
15 Y'ls digué: Anáu alerta, guar-
dauvos de tota avaricia; puix la
vida de cada qual no está en l'abun-
dancia de las cosas que posseheix.
16 Y los referí una parábola,
dihent: Lo camp d'un home rich
havía portat abundancia de fruits.
17 Y discurría entre sí, dihent:
¿Qué faré jo, perqué no tinch
ahont recullir mos fruyts?
18 Y digué: Faré assó: tiraré á
terra mos graners, y los faré més
grans, y allí recullirè tots mos
fruyts y mos bens.
19 Y diré á ma ánima: ¡Oh áni-
ma! molts bens tens de reserva
pera molts anys; reposa, menja,
beu, *y* dóna't bona vida.
20 Emperó Deu li digué: ¡Neci!
aquesta nit te van á demanar l'áni-
ma: ¿pera qui será tot quant has
arreplegat?
21 Això es lo que passa al que
atresora pera sí, y no es rich en-
vers Deu.
22 Y digué á sos deixebles: Per
lo tant vos dich: No aneu afanats
pera la vostra vida sobre que men-
jaréu, ni pera lo vostre cos sobre'l
que vestiréu.
23 Més val l'anima que'l menjar,
y lo cos més que'l vestit.
24 Reparau los corbs, que no
sembran, ni segan, ni tenen re-
bost, ni graner; y ab tot Deu los
alimenta. ¿Puix quant més valeu
vosaltres que ells?
25 ¿Y qui de vosaltres per molt
que discorri pot aumentar un col-
se á sa estatura?
26 Donchs si no teniu poder
pera las cosas més petitas, ¿á que
afanarvos pera las demés?
27 Mirau los lliris com creixen;
no treballan, ni filan; puix jo us
dich, que may Salomó ab tota sa
gloria se vestí com un d'ells.
28 Donchs si á la herba, que
avuy está en lo camp y demá es
tirada al forn, vesteix Deu així,
¿quant més á vosaltres, gent de
poca fe?
29 No aneu donchs afanats pera
lo que haveu de menjar ó beurer,
y no tingau l'ánimo suspés.
30 Puix totas estas *son* cosas
pera las que la gent del mon s'afa-
na: y sab vostre Pare que teniu
necessitat d'ellas.
31 Per lo tant, buscau primera-
ment lo regne de Deu y sa justi-

cia, y totas aquestas altras cosas
se us serán afegidas.
32 No temau donchs, petit ramat, puix es plagut á vostre Pare
lo donarvos lo regne.
33 Veneu lo que possehiu, y feu
almoyna. Feuvos bossas que no's
tornin vellas, tresor en lo cel que
may falta; del qual ni s'apodera lo
lladre, ni l'arna lo destruheix.
34 Perqué allá ahont es vostre
tresor, allí estará també lo vostre cor.
35 Teniu vostres lloms cenyits,
y las candelas encesas en vostras
mans.
36 Y siau semblants á aquells
homes que esperan á son Senyor,
que ha de tornar de las bodas; á
fi de que quant vinga y truqui *á
la porta*, li obrin tot seguit.
37 Benaventurats aquells sirvents á qui trobi vetllant lo Senyor
quant vinga: en veritat vos dich,
que's cenyirá son vestit, y'ls fará
assentar á taula, y passant los
anirá servint.
38 Y si vingués á la segona vetlla,
ó vingués á la tercera vetlla, y'*ls*
trobás en eix *estat*, benaventurats
son los tals sirvents.
39 Teniu emperó per cert, que
si lo pare de familia sabés l'hora
en que havía de venir lo lladre,
vetllaría sens dubte, y no deixaría
foradar sa casa.
40 Estáu donchs vosaltres sobre
l'avís, perqué á l'hora que menos
penseu vindrá lo Fill del home.
41 Y Pere li digué: Senyor,
¿diheu aquesta parábola pera nosaltres, ó també pera tots?
42 Y'l Senyor li digué: ¿Qui
creus qu'es lo majordom fiel y prudent, á qui *son* amo constituhí sobre sos criats, peraqué los donás la
mesura de blat á son degut temps?
43 Benaventurat lo tal sirvent,
á qui quant lo Senyor vinga lo
trobi fent aixó.
44 En veritat vos dich: Que li
donará lo maneitg dels bens que
possehesca.
45 Emperó si digués lo tal sirvent en son cor: Lo meu Senyor
tarda á venir, y comensás á tractar
mal als criats y á las criadas, y á
menjar y beurer, y á embriagarse;
46 Vindrá lo Senyor de tal sirvent en lo dia que no *l'*espera, y á
l'hora que no sab, y lo separará, y
li donará sa part ab los infiels.
47 Perqué aquell criat que sabía
la voluntat de son senyor, y no's
posá á punt, y no obrá segons sa
voluntat, será molt assotat.
48 Emperó lo qui no la sabé, y
feu cosas dignas de cástich, será
poch assotat. Perqué á tot aquell
á qui li fou donat molt, de molt se
li demanará compte; y al que li
confiaren molt, se li demanará
més.
49 Jo he vingut á posar foch en
la terra; ¿y qué he de voler donchs,
sinó que s'encenga?
50 Y ab un baptisme he de ser
batejat; ¡y com tinch l'ánimo afligit
fins que's cumpli!
51 ¿Pensau que he vingut á posar pau en la terra? Vos dich que
no, ans bé desunió;
52 Puix d'aquí en avant si hi ha
cinch personas en una casa, esta-

rán dividits los tres contra los dos,
y los dos contra los tres.
53 Lo pare estará dividit contra'l
fill, y'l fill contra'l pare; la mare
contra la filla, y la filla contra la
mare; la sogra contra la nora, y la
nora contra la sogra.
54 Y deya també al poble: En
vehent un núbol que s'alsa de po-
nent, luego diheu: Temporal vé; y
succeheix així;
55 Y quant corre vent de mitg-
dia, diheu: Fará calor; y es així.
56 ¡Hipócritas! sabeu distingir
lo semblant del cel y de la terra;
¿com donchs no sabeu regoneixer
lo temps present?
57 Y ¿perqué no judicau per
vosaltres mateixos lo qu'es just?
58 Quant vas ab ton contrari
devant del magistrat, fes lo possi-
ble pera deslliurarte d'ell en lo
camí, á fi de que no't porti al jut-
ge, y lo jutge t'entregui al agusil,
y l'agusil te posi en la presó.
59 Te dich, que no eixirás d'allí
fins haver pagat la última malla.

CAP. 13.

Exortació al arrepentiment: figuera estéril: cura en dissapte á una dona encorvada: parábolas del gra de mostassa y del llevat: los pochs que se salvan: passió predita: Jerusalem homicida dels profetas.

Y EN aquest mateix temps hi
havía allí uns que contavan
novas á Jesús dels Galiléus, la
sanch dels quals havía mesclat Pi-
lat ab la dels seus sacrificis.
2 Y Jesús los respongué, dihent:
¿Pensau que aquells Galiléus foren
més grans pecadors que tots los
Galiléus, per haver patit tals cosas?
3 Vos dich que no: emperó si
no us arrepentiu, vos perdréu tots
de la mateixa manera.
4 Així com també aquells divuyt
homes sobre'ls quals caygué la
torre de Siloe, y'ls matá; ¿pensau
que ells eran més culpables que
los demés habitants de Jerusalem?
5 Vos dich que no: emperó si
no us arrepentiu, tots vosaltres pe-
reixeréu de la mateixa manera.
6 Y'ls deya també aquesta pará-
bola: Un home tenía una figuera
plantada en sa vinya, y aná á bus-
car fruyt en ella, y no n'hi trobá.
7 Y digué al vinyader: Mira, fa
tres anys que vinch á cercar fruyt
en aquesta figuera, y no n'hi trobo:
tállala donchs; ¿perqué ha de ocu-
par encara la terra?
8 Mes ell responent li digué:
Senyor, deixaula també per aquest
any, y cavaré al seu rodador, y *li*
posaré fems,
9 A veurer si així dona fruyt, y
sinó la tallaréu després.
10 Y'ls dissaptes estava ense-
nyant en la sinagoga.
11 Y veus aquí una dona pos-
sehida del esperit, que estava mala
feya divuyt anys, y tan encorvada
que no podía mirar en alt.
12 Quant Jesús la vegé, la cridá
envers sí, y li digué: Dona, cura-
da estás de ta dolencia.
13 Y imposá las mans sobre ella,
y al instant s'adressá, y glorificava
á Deu.
14 Y prenent la paraula lo prín-
cep de la sinagoga irritat, perqué
Jesús havía curat en dissapte, di-

gué al poble: Sis dias hi ha en
que's pot treballar; en aqueixos
veniu y que us curi, mes no en
dissapte.
15 Mes lo Senyor responent li
digué: ¡Hipócrita! ¿cada hu de
vosaltres no desferma en dissapte
son bou ó *son* ase de la menjadora,
y no'*l* mena á abeurar?
16 ¿Y á esta filla d'Abraham, á
qui Satanás ha tingut lligada, com
veheu, divuyt anys, no convenía
deslligarla d'aquest llas en dis-
sapte?
17 Y dihent aquestas cosas se
avergonyiren tots sos contraris;
emperó tot lo poble se complahía
en sas gloriosas accions.
18 Deya també *Jesús:* ¿A qué es
semblant lo regne de Deu? ¿y ab
qué'l compararé?
19 Es semblant á un gra de
mostassa, que un home prengué
y'l sembrá en son hort; y cresqué,
y se feu tant gran l'arbre, que'ls
aucells del ayre reposavan en sas
ramas.
20 Y digué altra vegada: ¿A
qué diré qu'es semblant lo regne
de Deu?
21 Es semblant al llevat que una
dona prengué, y *lo* barrejá ab tres
mesuras de farina, fins que tota *la
massa* quedá fermentada.
22 Y anava ensenyant per las
ciutats y llochs, caminant á Jeru-
salem.
23 Y li digué un home: ¿Senyor,
es cert que son pochs los que se
salvan? Y ell los digué:
24 Esforsauvos á entrar per la
porta estreta; perqué vos dich,
que molts procurarán entrar y no
podrán.
25 Y quant lo pare de familias
haurá entrat y tancat la porta, vo-
saltres quedaréu defora, y comen-
saréu á trucar á la porta, dihent:
Senyor, Senyor, obriunos; y ell
vos respondrá, dihent: No sé d'a-
hont sou vosaltres.
26 Llavors comensaréu á dir:
Devant vostre menjarem y begue-
rem, y vos ensenyareu en nos-
tras plassas.
27 Y ell vos dirá: No sé d'ahont
sou vosaltres: apartauvos de mi
tots los que obrau iniquitat.
28 Allí será lo plor y lo cruxir de
dents, quant veuréu á Abraham,
y á Isaach, y á Jacob, y á tots los
profetas en lo regne de Deu, y que
vosaltres sou expellits fora.
29 Y vindrán d'orient y d'occi-
dent, del nort y del mitgdia, y se
sentarán á taula en lo regne de
Deu.
30 Y veus aquí que son derrers
los que serán primers, y que son
primers los que serán derrers.
31 En aquell mateix dia se li
acercaren alguns dels Fariséus, y
y li digueren: Eixiu d'aquí, anau-
se'n, perqué Herodes vos vol matar.
32 Y ell los digué: Anau, y di-
heu á aquell rabós: Mira que jo
llanso dimonis, y dono perfeta sa-
lut avuy y demá, pero al tercer
dia seré finat.
33 Mes es precis que jo camini
avuy y demá, y lo dia seguent,
perqué no cab que un profeta mo-
ri fora de Jerusalem.
34 Jerusalem, Jerusalem, que

matas als profetas, y apedregas
als que't son enviats; ¡quantas ve-
gadas volguí reunir tos fills, com
l'aucell sa niuhada sota sas alas, y
no ho volguereu!
35 Veus aquí que vostra casa
quedará deserta. Y vos dich, que
no'm veuréu fins que arribi lo dia
en que digan: Benehit lo qui vé
en nom del Senyor.

CAP. 14.

Curació d'un hidrópich en dissapte: parábola del gran convit: qui vulla seguir á Jesús ha de portar sa creu: sal dessaborida.

Y SUCCEHÍ, que entrant Je-
sús en dissapte en casa de un
dels principals Fariséus pera men-
jar pá, ells l'estavan observant.
2 Y veus aquí un home hidró-
pich que estava devant d'ell.
3 Y Jesús dirigint sa paraula als
doctors de la lley y als Fariséus, los
digué: ¿Es lícit curar en dissapte?
4 Emperó ells callaren. Llavors
ell tocant *al hidrópich*, lo curá y
despedí.
5 Y'ls respongué y digué: ¿Qui
hi ha entre vosaltres, que vehent
son bou ó son ase caygut en un
pou no'l tragui immediatement,
encaraqué sia dia de dissapte?
6 Y no li podían respondrer á es-
tas cosas.
7 Y observant també com los
convidats escullían los primers
puestos en la taula, los proposá
una parábola y digué:
8 Quant sias convidat á bodas,
no't assentis en lo primer siti, no
sia que hi haja allí altre convidat
de més consideració que tu.
9 Y que vinga'l qui't va convi-
dar á tu y á ell, y't diga: Cedeix
lo puesto á aquest; y á las horas
tingas tu, avergonyit, que acudir
á ocupar l'últim siti.
10 Ans bé quant sias convidat,
vés, y asséntat't en l'últim puesto
á fi de que quant vinga lo qui
t'ha convidat, te diga: Amich,
feste més amunt. Llavors serát
honrat devant dels que estigan
ab tu en la taula.
11 Perqué'l qui s'exalta será hu-
miliat, y'l qui s'humilii será exal-
tat.
12 Y deya també al que l'havía
convidat: Quant donis un dinar ó
un sopar, no convidis á tos amichs,
ni á tos germans, ni á tos parents,
ni á *tos* vehins richs, no sia que't
tornin á convidar, y te sia donat
en recompensa.
13 Sinó quant fassas un convit,
convida als pobres, als tullits, als
coixos y cegos.
14 Y serás benaventurat, perqué
no tenen ab que correspondre't;
emperó te servirá de gallardó en
la resurrecció dels justos.
15 Havent ohit estas paraulas
un dels que menjavan á taula, li
digué: Benaventurat lo qui men-
jará pá en lo regne de Deu.
16 Mes ell li digué: Un home feu
un gran sopar, y convidá á molts.
17 Y quant arribá l'hora del so-
par, enviá son criat á dir als con-
vidats: Veniu, perqué tot está
apunt.
18 Y tots á un temps comensa-
ren á escusarse. Lo primer li di-
gué: He comprat una granja, y

tinch d'anar á véurerla; vos suplico que'm doneu per escusat.
19 Y l'altre digué: He comprat cinch parells de bous, y vull anar á probarlos; vos suplico que'm doneu per escusat.
20 Y digué l'altre: He pres muller, y per això no hi puch anar.
21 Y tornantse'n lo criat, doná compte al senyor de tot aixó. Llavors irritat lo pare de familia, digué á son criat: Ix luego á las plassas y als carrers de la ciutat, y pórta'm aquí los pobres, y'ls mancos, y'ls cegos, y'ls coixos.
22 Y digué'l criat: Senyor, ja he fet lo que m'haveu manat, emperó encara queda lloch.
23 Y digué'l Senyor al criat: Vés als camins y als cercats, y obliga'*ls* á entrar, peraqué s'ompli ma casa.
24 Perqué vos dich, que ningú d'aquells que foren convidats gustará mon sopar.
25 Y molta gent anava ab ell, y girantse los digué:
26 Si algú vé á mi, y no aborreix á son pare, y á sa mare, y muller, y fills, y germans, y germanas, y fins sa propia vida, no pot ser mon deixeble.
27 Y'l qui no porta sa creu, y no'm segueix, tampoch será mon deixeble.
28 Perqué ¿qui de vosaltres es que volent edificar una torre, no fa cálculs primer dels gastos que son necessaris, á fi de veurer si té per'acabarla?
29 No sia que després de haver posat los fonaments, y no poder-*la* acabar, tots quants *la* vejan comensin á traurer burla d'ell,
30 Dihent: Aqueix home comensá á edificar, pero no ha pogut conclourer.
31 ¿O qui es lo rey que volent eixir á pelear contra un altre rey, no considera despay abans, si podrá ab deu mil homes eixir á fer frente al que vé contra d'ell ab vint mil?
32 Sinó que li enviará una embaixada, quant encara está lluny, demanantli tractats de pau.
33 Per lo tant, qualsevol de vosaltres que no renuncii tot quant posseheix, no pot ser mon deixeble.
34 Bona es la sal; emperó si la sal se dessaborís, ¿ab qué se li tornará lo sabor?
35 No es ja bona ni pera la terra, ni pera'l femer, sinó pera ser llansada fora. Qui té orellas per'ohir, oyga.

CAP. 15.

Parábolas de l'ovella esgarriada, de la dragma perduda, y del fill pródich, pera confusió dels Fariséus vanitosos, y aliento dels pecadors arrepentits.

Y S'ACERCAVAN á Jesús los publicans y pecadors per' ohirlo.
2 Y'ls Fariséus, y'ls escribas murmuravan, dihent: Aquest home reb als pecadors, y menja ab ells.
3 Llavors los proposá aquesta parábola, dihent:
4 ¿Qui de vosaltres es l'home, que tenint cent ovellas, y haventne perdut una, no deixa las noranta nou en lo desert, y no va en busca de la que's perdé, fins haverla trobada?

5 Y quant la troba, se la carre-
ga á las espatllas plé de goig.
6 Y arribant á casa, crida á *sos*
amichs y vehins, dihentlos: Do-
naume la enhorabona, puix he
trobat l'ovella que se'ns havía
perdut.
7 Vos dich, que així mateix hi
haurá més goig en lo cel per'un
pecador que s'arrepentesca, que
pera noranta nou justos que no
necessitan penitencia.
8 ¿O qui es la dona que tenint
deu dragmas, si'n perdés una, no
encen una candela, y escombrant
la casa, no la busca ab cuydado
fins á trobar*la*?
9 Y després que *l*'ha encontrada,
reuneix las amigas y vehinas, y
diu: Donaume la enhorabona, puix
he trobat la dragma que havía
perdut.
10 Per lo tant vos dich, que hi
haurá goig devant dels ángels de
Deu per un pecador que s'arre-
pentesca.
11 Mes ell digué: Un home tenía
dos fills:
12 Y'l més petit digué á *son*
pare: Pare, donaume la part que'm
toca de vostres bens. Y ell los re-
partí los bens.
13 Y al cap de pochs dias, jun-
tant lo fill menor tot lo que era
seu, se'n aná lluny á un país es-
trany, y allí dissipá tots sos bens
vivint dissolutament.
14 Y quant ho hagué gastat,
vingué una gran fam en aquella
terra, y comensá á patir miseria.
15 Llavors se'n aná, y s'arrimá
á un dels ciutadans d'aquella ter-
ra, qui l'enviá á sa granja á guar-
dar porchs.
16 Y desitjava umplir son ventre
de las triaduras de que'ls porchs
menjavan, y ningú las hi donava.
17 Emperó tornant en sí, digué:
¡Quants jornalers en casa de mon
pare tenen lo pá de sobras, y jo
aquí m'estich morint de fam!
18 M'alsaré, y aniré á mon pare,
y li diré: Pare, he pecat contra'l
cel y contra vos;
19 Ja no so digne de ser anome-
nat fill vostre: traçtaume com á
un de vostres jornalers.
20 Y alsantse se'n vingué á son
pare. Y quant estava encara lluny,
lo vegé son pare, y se compades-
qué; y corrent á ell se li tirá al
coll, y'l besá.
21 Y lo fill li digué: Pare, he
pecat contra'l cel y contra de vos;
ja no so digne de ser apellidat fill
vostre.
22 Mes lo pare digué á sos criats:
Portau aquí la roba més bona, y
vestiulo, y posauli un anell en son
dit, y calsat en sos peus:
23 Y portau lo vadell engreixat,
y matau*lo*, y menjam y celebrem
un convit;
24 Perqué aquest fill meu era
mort, y ha ressuscitat; s'havía per-
dut, y ha estat trobat. Y comen-
saren á menjar alegrement.
25 Y son fill major estava en lo
camp; y quant vingué y s'acercá
á la casa, oygué la música y la
dansa,
26 Y cridant á un dels criats, li
preguntá: ¿Qué era alló?
27 Y aquest li digué: Ton germá

ha vingut, y ton pare ha fet matar
lo vadell gras, perqué l'ha recobrat ab salut.
28 Llavors ell s'irritá, y no volía entrar; emperó eixint son pare comensá á pregarlo.
29 Y ell respongué á son pare, dihentli: Veus aquí tants anys ha que jo us servesch, sens haveros desobehit en res de lo que m'haveu manat, y may m'haveu donat un cabrit pera menja'l alegrement ab mos amichs.
30 Y quant ha arribat aqueix fill teu, que ha gastat tota sa llegítima ab donas de mala vida, haveu fet matar per'ell lo vadell gras.
31 Llavors *lo pare* li digué: Fill, tu sempre estás ab mi, y tots mos bens son teus.
32 Mes rahó era que fessem un convit, y nos alegrassem; puix ton germá era mort, y ha ressuscitat; s'havía perdut, y ha estat trobat.

CAP. 16.

Parábola del majordom injust: ningú pot servir á dos amos: indissolubilitat del matrimoni: rich avariciós, y Lássaro pobre.

JESÚS digué també á sos deixebles: Hi havía un home rich, que tenía un majordom, lo qual fou acusat devant d'ell de haverli dissipat sos bens.
2 Y'l cridá y li digué: ¿Qu'es aixó que he ohit *á dir* de tu? Dóna'm compte de ta majordomía, perqué ja no podrás administrar més mos bens.
3 Llavors lo majordom digué entre sí: ¿Qué faré ara que mon amo me pren la administració? Jo no so bó pera cavar, y me dono vergonya de demanar caritat.
4 Mes ja sé lo que tinch de fer, á fi de que quant m'hajan tret de la majordomía, trobi qui'm vulga rébrer en sa casa.
5 Cridá donchs un per un als deutors de son amo, y digué al primer: ¿Quant deus tu á mon senyor?
6 Y ell li respongué: Cent cortans d'oli. Y ell li digué: Pren ton alvará, asénta't immediatament, y escriune cincuanta.
7 Després digué al altre: ¿Y tu quant deus? Y est respongué: Cent quarteras de blat. Ell li digué: Pren ton alvará, y escriune vuytanta.
8 Y'l senyor alabá al majordom infiel, perqué feu aixó ab sagacitat; puix los fills d'aquest sigle son més prudents en sa generació que'ls fills de la llum.
9 Y jo us dich: Que procureu guanyaros amichs ab las riquesas de la iniquitat, á fi de que quant vindreu á menos, ells vos rebin en las eternas moradas.
10 Lo qui es fiel en lo poch, també es fiel en lo molt; y lo qui es injust en lo poch, també es injust en lo molt.
11 Si donchs no haveu estat fiels en las riquesas injustas, ¿qui us fiará las verdaderas?
12 ¿Y si no foreu fiels en lo dels altres, lo que es vostre qui us ho donará?
13 Ningun criat pot servir á dos amos; perqué ó aborrirá al un, y amará al altre, ó s'aficionará á un, y despreciará al altre. No po-

deu servir á Deu y á las riquesas.
14 Emperó los Fariséus que eran
avariciosos, ohían totas estas co-
sas, y se burlavan d'ell.
15 Y'ls digué: Vosaltres sou los
que us veneu per justos devant dels
homes; emperó Deu coneix vos-
tres cors, perqué lo que'ls homes
tenen per excels, es abominació
devant de Deu.
16 La lley y'ls profetas *han du-
rat* fins á Joan: desde llavors es
anunciat lo regne de Deu, y tots
hi entran á pura forsa.
17 Y més fácil es que passin lo
cel y la terra, que no que deixi de
cumplirse una sola titlla de la lley.
18 Qualsevol que deixa sa muller,
y'n pren un altra, comet adulteri;
y aquell que's casa ab la que repu-
dia lo marit, també comet adulteri.
19 Hi havía un home rich, que
anava vestit de púrpura y de tela
finíssima, y que's tractava sempre
ab esplendor:
20 Y també hi havía un pobre
anomenat Lássaro, que estava aja-
gut á la porta d'aquell, tot plé de
llagas,
21 Desitjant saciarse ab las mo-
llas que queyan de la taula del
rich, y ningú las hi donava; em-
peró venían los cans, y li llepavan
las llagas.
22 Y succehí, que quant morí
aquell pobre, lo portaren los án-
gels al seno d'Abraham. Y morí
també'l rich, y fou sepultat.
23 Y en lo infern alsant los ulls
quant estava en los torments, vegé
de lluny á Abraham, y á Lássaro
en son seno.
24 Y cridant digué: Pare Abra-
ham, compadeixeuvos de mí, y
enviaume Lássaro, peraqué mu-
llant la punta de son dit en aygua,
refresqui ma llengua; puix estich
atormentat en aquestas llamas.
25 Y Abraham li digué: Fill,
recórda't que reberes tos bens en
ta vida, y que Lássaro no rebé sinó
mals: així es que ara ell es aquí
aconsolat, y tu atormentat.
26 Ademés de que hi ha un
abisme insondable entre nosaltres
y vosaltres; de manera que los
qui vullan passar d'aquí á vosal-
tres, no poden, ni tampoch d'allá
á aquí.
27 Y digué *lo rich:* Donchs jo us
suplico, pare, que l'envieu á casa
de mon pare;
28 Perqué tinch cinch germans,
á fi de que los testifiqui *assó*, no
sia que vingan ells també á aquest
lloch de torments.
29 Y Abraham li digué: Allá te-
nen á Moysés y als profetas; que'ls
oygan.
30 Emperó ell replicá: No, pare
Abraham; mes si algú dels morts
anás á ells, s'arrepentirían.
31 Y *Abraham* li digué: Si nó
ouhen á Moysés ni als profetas,
encara que algun dels morts res-
susciti, tampoch creurán.

CAP. 17.

Ensenya Jesús á sos deixebles quant mal es l'escándol: que s'han de perdonar los agravis: que tots som servos inútils: cura á deu leprosos; y parla de sa segona vinguda.

DIGUÉ també á sos deixebles:
Es impossible que no vin-

gan escándols. Emperó ¡ay d'aquell
per qui venen!
2 Més li valdría que li posassen
al coll una mola de molí, y lo ti-
rassen al mar, que no que escan-
dalisás á un d'aquestos petits.
3 Atenéu: Si ton germá pecás
contra de tu, corretgeixlo; y si
s'arrepentís, perdona'l.
4 Y si pecás contra de tu set ve-
gadas en un dia, y set vegadas en
un dia vingués á trobarte, dihent:
Me'n arrepentesch, perdóna'l.
5 A las horas los apóstols digue-
ren al Senyor: Aumentaunos la fe.
6 Y digué'l Senyor: Si tingues-
seu fe com un gra de mostassa,
direu á esta morera: Arránca't
d'arrel, y trasplánta'tal mar, y vos
obehirá.
7 ¿Y qui de vosaltres tenint un
servo, que llaura ó guarda bestiar,
tant prest com torna del camp, li
diu: Vina, sénta't á taula?
8 Ans bé li diu: Prepára'm lo
sopar, cenyeixte, y serveixme men-
tres jo menjo y bech, que després
menjarás y beurás tu.
9 ¿Per ventura l'amo li ha de
estar agrahit al tal criat, perqué
feu lo que li mana?
10 Jo crech que no. Així també
vosaltres, quant fassau totas las
cosas que vos son manadas, diheu:
Servos inútils som, havem fet lo
que debíam fer.
11 Y succehí que anant ell á
Jerusalem, passava per mitg de la
Samaria y de la Galiléa:
12 Y al entrar en un lloch, is-
queren á son encontre deu lepro-
sos, que s'aturaren desde lluny,
13 Y alsaren la veu, dihent: Je-
sús, Mestre, teniu misericordia de
nosaltres.
14 Quant ell los vegé, digué:
Anau, manifestaus als sacerdots.
Y succehí, que mentres hi anavan
quedaren curats.
15 Y un d'ells quant vegé que
havía quedat net, torná atrás glo-
rificant á Deu en alta veu,
16 Y caygué sobre son rostro als
peus *de Jesús*, donantli gracias; y
aquest era Samaritá.
17 Y respongué Jesús, y digué:
¿Per ventura no son deu los que
quedáren nets? ¿Ahont son los al-
tres nou?
18 ¿No hi ha hagut altre que
tornás y glorificás á Deu, sinó
aquest estranger?
19 Y li digué: Alsa't, vés; que ta
fe t'ha salvat.
20 Y preguntantli los Fariséus:
¿Quant vindría lo regne de Deu?
los respongué y digué: Lo regne
de Deu no vindrá de manera que's
fassa observar;
21 Ni dirán: Véuse'l aquí, ó véu-
se'l allí. Puix miráu, lo regne de
Deu está dintre de vosaltres.
22 Y digué á sos deixebles: Vin-
drá temps en que vosaltres desit-
jaréu veurer un dels dias del Fill
del home, y no'l veuréu;
23 Y vos dirán: Véuse'l aquí, ó
véuse'l allí: no hi vullau anar, ni'ls
seguiu.
24 Perqué així com lo llampech,
que brillant en la regió inferior
del cel, resplandeix desde l'una
part al altra, així será lo Fill del
home en son dia.

25 Emperó abans es menester
que ell patesca molt, y que sia re-
probat d'aquesta generació.
26 Y lo que succehí en los dias
de Noé, aixi també succehirá en
los dias del Fill del home.
27 Menjavan y bebían: los homes
prenían mullers, las mullers ma-
rits, fins al dia en que Noé entrá
en l'arca; y vingué lo díluvi y aca-
bá ab tothom.
28 Y com esdevingué en los dias
de Lot, menjavan y bebían, com-
pravan y venían, plantavan y edifi-
cavan:
29 Y'l dia que isqué Lot de So-
doma plogué foch y sofre del cel,
y'*ls* consumí á tots.
30 Lo mateix será en lo dia
en que's manifesti lo Fill del
home.
31 En aquella hora lo qui's tro-
bi en lo terrat, y tinga sas alha-
jas dintre de casa, no baixi á pén-
drerlas; y'l qui's trobi en lo camp,
tampoch torni atrás.
32 Recordauvos de la muller de
Lot.
33 Qualsevol que procuri salvar
sa vida, la pêrdrá; y qui la perdi,
la salvará.
34 Vos declaro, que en aquella
nit estarán dos en un llit; l'un será
pres, y l'altre deixat.
35 Estarán duas donas molent
juntas; l'una será presa, y l'altra
deixada: dos en un camp; l'un será
pres, y l'altre deixat.
36 Ells respongueren y li digue-
ren: ¿Ahont *esdevindrá aixó*, Se-
nyor?
37 Y'ls respongué: En qualse-
vol part ahont se trebi lo cos, allí
se juntarán també las áligas.

CAP. 18.

Parábolas de la viuda, y del mal jutge; y del Fariséu y del publicá: Jesús reb amorosament als infants: dona consells de perfecció: mostra lo perill de las riquesas; y cura al cego de Jerichó.

LOS proposá també aquesta pa-
rábola, *pera mostrarlos* que
convé orar continuament, y no
defallir,
2 Dihent: Hi havía un jutge en
certa ciutat, que no tenía temor
de Deu, ni respecte als homes.
3 Y hi havía en la mateixa ciutat
una viuda, que venía á ell, y li
deya: Feume justicia del meu con-
trari.
4 Y ell en molt temps no ho vol-
gué. Mes desprès digué entre sí:
Encaraque no temo á Deu, ni
tinch respecte als homes;
5 Ab tot, com aquesta viuda
m'importuna, li faré justicia, á fi
de que no vinga tantas vegadas á
molestarme.
6 Y digué lo Senyor: Escoltau
lo que diu aquest jutge pervers.
7 ¿Y no fará donchs Deu justi-
cia á sos elegits, que dia y nit cla-
man á ell? ¿y sufrirá sempre que
se'ls oprimesca?
8 Vos dich, que prest los venjará.
Emperó ¿quant vinga lo Fill del
home, pensau que trobará fe en la
terra?
9 Y digué també aquesta pará-
bola á uns que confiavan en sí ma-
teixos, com si fossen justos, y des-
preciavan als demés:
10 Dos homes pujaren al temple

á orar, l'un era Fariséu, y l'altre
publicá.
11 Lo Fariséu posat en peu, ora-
va en son interior d'esta manera:
¡Oh Deu! gracias vos dono, per-
qué no so com los altres homes,
que son lladres, injustos, adulteros;
ni com aquest publicá:
12 Dejuno dos vegadas la sema-
na, pago delme de tot lo que pos-
sehesch.
13 Lo publicá, al contrari, es-
tant apartat no s'atrevía ni á alsar
los ulls al cel, sinó que's pegava
cops al pit, dihent: ¡Oh Deu! te-
niu pietat de mi, pecador.
14 Vos declaro, que est y no
aquell se'n torná justificat á sa
casa; perqué tot home que s'exal-
ta, será humiliat; y'l que s'humilii,
será exaltat.
15 Y li portavan també alguns
infants peraqué'ls tocás. Y vehent-
ho los deixebles los renyavan.
16 Emperó Jesús los cridá, y
digué: Deixau que vingan á mi los
infants, y no'ls ho impediu, perqué
dels tals es lo regne de Deu.
17 En veritat vos dich: Que lo
qui no rebi lo regne de Deu com
un infant, no entrará en ell.
18 Y un home principal li pre-
guntá, dihent: Bon Mestre, ¿qué
podré jo fer pera conseguir la vida
eterna?
19 Y Jesús li digué: ¿Peraqué'm
dius bó? Ningú es bó, sinó Deu
tant solament.
20 Ja sabs los manaments: No
matarás, No fornicarás, No roba-
rás, No llevarás falsos testimonis,
Honra á ton pare y á ta mare.
21 Ell digué: Tots aqueixos *ma-
naments* los he guardat desde ma
juventut.
22 Lo que haventho ohit Jesús,
li digué: Encara te falta un cosa:
ven tot quant tens, y donau als
pobres, y tindrás un tresor en lo
cel: després vina y segueixme.
23 Quant ell ohí axó se contris-
tá, perqué era molt rich.
24 Y Jesús quant lo vegé trist,
li digué: ¡Oh quant dificilment en-
trarán en lo regne de Deu los que
tenen riquesas!
25 Puix es més fácil passar un
camell per lo cos d'una agulla, que
entrar un rich en lo regne de Deu.
26 Y los que'l ohían deyan: ¿Qui
donchs podrá salvarse?
27 Ell los digué: Lo qu'es im-
possible pera'ls homes, es possible
pera Deu.
28 Y digué Pere: Ja veheu que
nosaltres ho havem deixat tot pe-
ra seguirvos.
29 Ell los digué: En veritat vos
dich, que no hi ha ningú que haja
deixat casa, ó pares, ó germans, ó
muller, ó fills, per lo regne de Deu,
30 Que no rebi molt més en
aquest mon, y en lo sigle venider
la vida eterna.
31 Y prenent després Jesús á
part als dotse, los digué: Mirau,
nosaltres anam á Jerusalem, y se-
rán cumplertas totas las cosas que
escrigueren los profetas del Fill
del home.
32 Puix será entregat als Gen-
tils, y será escarnit, y assotat, y
escupit.
33 Y després que'l haurán asso-

tat, lo farán morir, y al tercer dia ressuscitará.
34 Mes ells no comprengueren res d'aixó, ans bé aquesta plática era impenetrable per'ells, y no entenían lo que'ls deya.
35 Y succehí, que acercantse á Jerichó, estava un cego assentat á la bora del camí demanant almoyna.
36 Y ohint lo tropell de la gent que passava, preguntá que era alló.
37 Y li digueren, que Jesús Nassaret passava per allí.
38 Y se posá á cridar, dihent: Jesús, fill de David, teniu misericordia de mi.
39 Y'ls que anavan devant lo reprenían, á fi de que callás. Emperó ell cridava més alt: Fill de David, teniu misericordia de mi.
40 Y parantse Jesús, maná que'l hi portassen. Y quant estigué cerca, li preguntá,
41 Dihent: ¿Que vols que't fassa? Y ell respongué: Senyor, que jo tinga vista.
42 Y Jesús li digué: Tíngasla, la teva fe t'ha salvat.
43 Y al instant vegé, y lo seguía glorificant á Deu. Y tot lo poble quant vegé aixó doná alabansas á Deu.

CAP. 19.

Conversió de Zacheu: parábola de las cent minas: entra Jesús triunfant en Jerusalem: plora sobre aquesta ciutat, y anuncia sa ruina y desolació: trau del temple als que'l profanavan comprant y venent.

Y HAVENT *Jesús* entrat, passava per Jerichó.
2 Y veus aquí un home anomenat Zacheu, lo principal dels publicans, que era molt rich:
3 Cercava com veurer á Jesús, y coneixerlo; emperó no podía á causa de la molta gent; y perqué ell era petit de estatura.
4 Y s'avansá corrent, y se'n pujá á una sicómoro pera véurerlo, puix havía de passar per allí.
5 Y arribat que fou Jesús á aquell lloch, alsant los ulls lo vegé, y li digué: Zacheu, baixa inmediatament, perqué convé que jo avuy m'hospedi en ta casa.
6 Y ell baixá á tota pressa, y lo rebé ab alegría.
7 Al veurer aixó tots murmuravan, dihent: Que havía anat á hospedarse en casa d'un home pecador.
8 Emperó Zacheu, presentantse devant del Senyor, li digué: Mirau, Senyor, la meytat del que tinch ho vaig á donar als pobres; y si he defraudat res á algú, li restituhiré quatre vegadas més.
9 Y Jesús li digué: Avuy ha vingut la salvació á esta casa, perqué aquest es també fill d'Abraham.
10 Perqué lo Fill del home ha vingut á buscar y salvar lo que estava perdut.
11 Y estant ells oyent aixó, proseguí dihentlos una parábola, per causa de estar prop de Jerusalem, y perqué pensavan que luego se manifestaría lo regne de Deu.
12 Digué donchs: Un home de illustre naixement aná á una terra distant, pera rébrer allí un regne, y tornase'n desprès.
13 Y havent convocat á deu de sos criats, los doná deu minas *de*

plata, y'ls digué: Negociáu ab ellas
fins que jo torni.
14 Emperó com sos ciutadans
l'aborrían, li enviaren una embai-
xada, dihentli: No volem que
aquest regni sobre nosaltres.
15 Y quant torná després d'ha-
ver pres possessió de son regne,
maná que vinguessen aquells criats
á qui havía donat son diner, per'in-
formarse de'l que cada hu havía
negociat.
16 Y arribá lo primer y digué:
Senyor, vostra mina ha guanyat
deu minas.
17 Y li digué: Está bé, ó bon criat;
ja que en lo poch has estat fiel,
tindrás potestat sobre deu ciutats.
18 Y vingué lo segon y digué:
Senyor, vostra mina ha guanyat
cinch minas.
19 Digué á est: Tu tindrás man-
do també sobre cinch ciutats.
20 Y vingué lo tercer y digué:
Senyor, aquí teniu vostra mina, la
qual he tingut guardada dins
d'una toballola.
21 Puix tinguí temor de vos,
sabent que sou home d'un geni
dur, que preneu lo que no haveu
depositat, y segau lo que no haveu
sembrat.
22 Llavors ell li digué: Mal criat,
per ta propia boca te condemno.
Sabías que jo era home de carác-
ter dur, que me'n porto lo que no
he depositat, y sego lo que no he
sembrat:
23 ¿Donchs perqué no posares
mon diner al banch, á fi de que
quant jo tornás lo recobrás ab ga-
nancia?
24 Y digué als que estavan allí:
Preneuli la mina, y donau*la* al
que té las deu minas.
25 Y li respongueren: Senyor, ja
té deu minas.
26 Puix jo us dich, que á tot
aquell que té, se li donará, y tin-
drá més; emperó al que no té, se
li pendrá fins alló que té.
27 Y en quant á aquells ene-
michs meus, que no volgueren que
jo regnás sobre ells, portaume'*ls*
aquí y matau*los* devant meu.
28 Y dit aixó proseguí son viatge
á Jerusalem, y anava devant *de tots*.
29 Y succehí, que estant cerca
de Bethphage y de Bethania en la
montanya dita del Oliverar, enviá
dos de sos deixebles,
30 Dihent*los:* Anau á aquell lloch
que está devant *de vosaltres*, y lue-
go que entreu en ell, trobaréu un
pollí fermat, sobre'l qual ningú
s'ha sentat encara, desfermaulo y
menaume'l.
31 Y si algú vos preguntás:
¿Perqué'l desfermau? Li respon-
dréu així: Perqué'l Senyor l'ha
menester.
32 Partíren donchs los que ell
enviá, y trobaren lo pollí que es-
tava del modo que'ls havía dit.
33 Y quant lo desfermavan, los
digueren los amos d'ell: ¿Perqué
desfermau lo pollí?
34 Y ells digueren: Perqué'l Sen-
yor l'ha menester.
35 Y lo menaren á Jesús, y po-
sant sas vestiduras sobre'l pollí,
feren sentar Jesús sobre.
36 Mentres *Jesús* anava passant,
extenían sas vestiduras en lo camí.

37 Y quant s'acercá á la baixada
de la montanya del Oliverar, tots
los deixebles en gran número,
transportats de goig, comensaren
á alabar á Deu en altas veus, per
tots los prodigis que havían vist,
38 Dihent: Benehit sia lo Rey
que vé en nom del Senyor; pau en
lo cel, y gloria en las alturas.
39 Y alguns dels Fariséus que
estavan entre la gent, li digueren:
Mestre, repren á tos deixebles.
40 Ell los respongué: Vos dich,
que si aquestos callan, las pedras
alsarán la veu.
41 Y quant arribá cerca, al veurer la ciutat, plorá sobre ella, dihent:
42 ¡Ah si tu regoneguesses al
menos en aquest dia que se t'ha
donat, lo que *pot procurarte* la
pau! Emperó ara está escondit de
tos ulls.
43 Perqué vindrán dias contra de
tu en que tos enemichs te circuirán ab trinxeras, y't posarán siti,
y t'apretarán de totas parts,
44 Y't derrocarán, aixís com á
tos fills que están dintre de tu, y
no deixarán pedra sobre pedra en
tu, per quant has desconegut lo
temps en que Deu t'ha visitat.
45 Y havent entrat en lo temple,
comensá á traurer fora á tots los
que venían y compravan en ell,
46 Dihentlos: Escrit está: Ma
casa es casa d'oració. Emperó
vosaltres l'haveu feta cova de lladres.
47 Y tots los dias ensenyava en
lo temple. Mes los príncceps dels
sacerdots, y'ls escribas, y'ls principals del poble cercavan com ferlo
morir.
48 Y no sabían que ferse ab ell.
Puix tot lo poble estava ab la boca
oberta escoltantlo.

CAP. 20.

Jesús confon als sacerdots y als escribas: parábola dels vinyaders: pedra cantonera: tribut al César: resurrecció dels morts: Jesu-Christ fill y Senyor de David: superbia y avaricia dels escribas.

Y SUCCEHÍ un dia, que estant
ell en lo temple instruhint
al poble, y anunciantli l'evangeli, se juntaren los prínceps dels
sacerdots, y'ls escribas, ab los ancians,
2 Y li parlaren d'aquest modo:
¿Díga'ns ab quina autoritat fas tu
aquestas cosas? ¿ó qui es lo qui t'ha
donat semblant poder?
3 Emperó Jesús los respongué,
dihent: També jo vull feros una
pregunta. Responeume:
4 ¿Lo baptisme de Joan era del
cel ó dels homes?
5 Mes ells pensavan entre sí, dihent: Si responem que del cel,
dirá: ¿Puix perqué no'l creguereu?
6 Y si dihem que dels homes, tot
lo poble nos apedregará; puix está
persuadit que Joan era profeta.
7 Y respongueren que no sabían d'ahont era.
8 Y Jesús los digué: Donchs
tampoch jo us diré ab quina autoritat faitg jo aquestas cosas.
9 Llavors ell comensá á dir al
poble aquesta parábola: Un home
plantá una vinya, y l'arrendá á
uns pagesos, y ell s'ausentá per
larch temps de son pays.

10 Y arribada la estació envià
un dels seus criats als pagesos,
peraqué li donassen del fruyt de
la vinya. Mes ells, després de ha-
verlo maltractat, lo despatxaren
sens res.
11 Torná á enviar altre criat.
Emperó ells també feriren á aquest,
y umplintlo de vituperis, lo en-
viaren sens res.
12 Y envià encara lo tercer, á qui
ells feriren també, y'l tragueren
fora.
13 Digué á las horas l'amo de
la vinya: ¿Que faré? enviaré á mon
fill estimat, pot ser que quant lo
vejan li tingan respecte.
14 Quant los pagesos lo vege-
ren, pensaren entre sí y digueren:
Aquest es l'hereu, matemlo, á fi
de que la hizenda sia pera nosal-
tres.
15 Y trahentlo fora de la vinya
lo mataren. ¿Que fará donchs ab
ells l'amo de la vinya?
16 Vindrá y destruhirá los vin-
yaders, y donará sa vinya á altres.
Lo que ohit per *los príncеps dels
sacerdots*, digueren: No ho per-
meti Deu.
17 Y ell mirantlos digué: Puix
que vol dir això que está escrit:
La pedra que despreciaren los que
edificavan, aqueixa vingué á ser la
principal del cantó.
18 Qualsevol que cayga sobre
aquesta pedra, se fará trossos; y
aquell sobre qui ella cayga, será
fet micas.
19 Llavors los príncеps dels sa-
cerdots y'ls escribas desitjavan
péndrerlo en aquella mateixa hora;
puix comprengueren que havía dit
aquella parábola contra ells, em-
peró temeren al poble.
20 Y observant*lo* enviaren es-
pías que's fingissen homes de bé,
pera sorpéndre'l en alguna expres-
sió y entregarlo á la jurisdicció
y potestat del president.
21 Aquestos donchs li pregun-
taren, dihent: Mestre, sabem que
parlau y ensenyau lo qu'es just, y
que no teniu respecte á personas,
sinó que ensenyau lo camí de Deu
en veritat.
22 ¿Nos es lícit pagar lo tribut
al César, ó no?
23 Y ell coneixent sa mala fe,
los digué: ¿Perqué'm tentau?
24 Mostraume un diner. ¿De qui
es l'efigie y inscripció que té? De
César, li respongueren.
25 Y ell los digué: Pagau donchs
al César lo qu'es del César, y á
Deu lo qu'es de Deu.
26 Y no pogueren repéndrer sas
paraulas devant del poble, ans bé
maravellats de sa resposta calla-
ren.
27 S'acercaren després alguns
dels Saduceus, que negan la re-
surrecció, y li preguntaren,
28 Dihent: Mestre, Moysés nos
deixá escrit: Si morís lo germá
d'algú, tenint muller, y no deixás
fills, que's casi ab ella son germá,
y que alsi descendencia á son
germá.
29 Eran donchs set germans. Lo
primer prengué muller, y morí
sens fills.
30 Y lo segon se casá ab ella, y
també morí sens fills.

31 Y la prengué lo tercer. Y així en seguida tots set, los quals moriren sens deixar descendencia.

32 Y á la fi la muller morí també després d'ells.

33 Donchs en la resurrecció ¿de qual d'ells será muller, puix tots set la tingueren per muller?

34 Y Jesús los digué: Los fills d'aquest sigle se casan y son donats en matrimoni;

35 Mes los que serán judicats dignes de aquell sigle y de la resurrecció dels morts, ni's casarán, ni serán donats en matrimoni:

36 Perqué ja no podrán morirse més, per quant serán iguals als ángels; y sent fills de la resurrecció serán fills de Deu.

37 Y que'ls morts han de ressuscitar, ho declará també Moysés, quant estant prop de la romaguera, li digué lo Senyor: *Jo so* lo Deu d'Abraham, y lo Deu d'Isaach, y lo Deu de Jacob.

38 Y no es Deu de morts sinó de vius, perqué envers ell tots son vius.

39 Y responent alguns dels escribas, li digueren: Mestre, has dit bé.

40 Y desde aquell punt no s'atrevían á ferli més preguntas.

41 Emperó *Jesús* los digué: ¿Com diuhen que lo Christo es fill de David?

42 Sent axís que'l mateix David diu en lo llibre dels Salms: Digué lo Senyor á mon Senyor: Asséntat't á ma dreta,

43 Fins y á tant que jo posi á tos enemichs pera peanya de tos peus.

44 Anomenantlo donchs David Senyor, ¿com pot esser fill seu?

45 Desprésdigué á sos deixebles, estantlo ohint tot lo poble que l'escoltava.

46 Guardauvos dels escribas, que aman lo passejarse ab vestiduras llargas, y gustan de ser saludats en las plassas, y d'ocupar los primers banchs en las sinagogas, y los primers sitis en los convits;

47 Que baix la pretext de llargas oracions, devoran las casas de las viudas. Estos serán condemnats ab major rigor.

CAP. 21.

Almoyna de la viuda: predicació de la ruina del temple: senyals que precehirán á la destrucció de Jerusalem, y lo segon adveniment de Jesu-Christ.

Y ESTANT *Jesús* mirant las almoynas que posavan los richs en l'arca,

2 Vegé també una pobre viuda que hi tirava dos petitas monedas,

3 Y digué: En veritat vos dich, que aquesta pobre viuda ha donat més que tots los altres:

4 Perqué tots ells han fet oferiments á Deu de lo que'ls sobrava; emperó aquesta ha donat de sa pobresa tot lo que li quedava pera sa subsistencia.

5 Y dihentli alguns que'l temple estava fabricat ab pedras hermosas, y adornat de richs dons, los respongué:

6 Vindrá temps en que tot axó que veheu será destruit, de tal manera que no quedará pedra sobre pedra.

7 Y ells li preguntaren: ¿Mes-

tre, y quant succehirán aquestas
cosas, y quin senyal hi haurá quant
això estiga pera cumplirse?
8 Ell digué: Teniu compte que
no us enganyin; perqué molts
vindrán en mon nom, dihent: Jo
so *lo Christo;* y lo temps está
próxim: guardauvos de seguir-
los.
9 Y quant oygau rumors de
guerras y de sedicions, no us ate-
moriseu; perqué es necessari que
això succehesca primer: mes no
será tant prest lo fi.
10 Llavors los deya: S'alsará
poble contra poble, y regne contra
regne:
11 Y hi haurá grans terratré-
mols en diferents llochs, y pestilen-
cias y fams; y hi haurá cosas es-
pantosas, y senyals extraordinaris
en lo cel.
12 Mes antes que succehescan
totas aquestas cosas s'apoderarán
de vosaltres, y *vos* perseguirán, y
entregarán á las sinagogas, y *vos*
posarán en la presó, y vos portarán
devant de'ls reys y governadors
per causa de mon nom.
13 Y això vos succehirá en testi-
moni.
14 Fixeu donchs en vostres cors
lo no pensar antes com haveu de
respondrer:
15 Puix jo vos donaré una boca
y una sabiduría, á la que no po-
drán resistir ni contradir tots vos-
tres enemichs.
16 Y seréu entregats per vostres
pares, y germans, y parents, y
amichs, y'n farán morir alguns de
vosaltres.
17 Y seréu aborrits de tots per
causa de mon nom.
18 No obstant ni un cabell de
vostre cap se perdrá.
19 Y ab vostra paciencia posse-
hiréu vostras ánimas.
20 Y quant vejau que un exercit
está circuhint á Jerusalem, sabeu
que sa desolació está próxima.
21 Llavors los que están en la Ju-
déa, fugin á las montanyas; y los
que's trobin en mitg d'ella, retí-
rinse; y los que's trobin en los
camps, no entrin.
22 Perqué aquestos dias son
dias de venjansa, á fi de que's cum-
pli tot lo que está escrit.
23 Emperó ¡ay de las prenyadas,
y de las que donan de mamar en
aquells dias! Perqué hi haurá
grans treballs en la terra, y la ira
del cel caurá sobre d'aquest poble.
24 Y morirán al fil de lo espa-
sa, y serán portats en cautiveri
per totas las nacions; y Jerusa-
lem será trapitjada dels Gentils,
fins que's cumplin los temps de
las nacions.
25 Y hi haurá senyals en lo sol,
y en la lluna, y en las estrellas;
y en la terra la gent estará cons-
ternada per la confusió que cau-
sará lo roncar del mar y de sas
olas,
26 Quedant los homes aterrats
de temor y de sobresalt, per las
cosas que han de sobrevenir á tot
lo mon; puix las virtuts del cel
serán conmogudas.
27 Llavors veurán al Fill del
home, que vindrá sobre d'un nú-
bol ab gran poder y magestat.

28 Quant comensin donchs á cumplirse aquestas cosas, mirau y alsau lo cap, puix está cerca vostra redempció.

29 Y en seguida los proposá aquesta comparació: Reparau en la figuera y en los demés arbres:

30 Quant ja comensan á donar de sí lo fruyt, coneixeu que está prop l'estiu.

31 Així també vosaltres, quant vejau arribar aquestas cosas, sabeu que está prop lo regne de Deu.

32 En veritat vos dich, que no passará aquesta generació, sens que totas estas cosas sian cumplertas.

33 Lo cel y la terra passarán, emperó mas paraulas no passarán.

34 Teniuvos donchs compte, no sia que vostres cors s'engordescan ab la glotonería y l'excés de vi, y ab los afanys d'aquesta vida, y que aquell dia vos vinga de repente á sorpéndre'us.

35 Puix com un llas vindrá sobre tots los que habitan en la superficie de la terra.

36 Vetllau donchs, orant en tot lo temps, peraqué siau dignes d'evitar totas aquestas cosas que succehirán, y d'apareixer ab confiansa devant del Fill del home.

37 Y estava ensenyant de dia en lo temple, y de nit eixía, y s'estava en la montanya anomenada del Oliverar.

38 Y tot lo poble acudía á ell de bon matí en lo temple pera ohirlo.

CAP. 22.

Trahició de Judas: cena pasqual y institució de la eucharistía: disputa sobre la primicia: Jesús prediu la negació de Sant Pere: sa agonía en l'hort: es pres y ultrajat en la casa del sumo sacerdot.

Y ESTANT ja cerca la festa dels azyms dita la pasqua,

2 Los prínceps dels sacerdots y'ls escribas cercavan com fer morir á Jesús, empero temían al poble.

3 Y Satanás entrá en Judas, per sobre nom Iscariot, un de'ls dotse.

4 Lo qual se'n aná á tractar ab los prínceps dels sacerdots y ab los magistrats, la manera de entregárlose'l.

5 Ells se'n alegraren, y pactaren lo donarli una cantitat de diner.

6 Y *Judas* s'obligá, y buscava l'oportunitat de entregárlose'l sens concurrencia del poble.

7 Entretant arribá lo dia dels azyms, en que era necessari sacrificar la pasqua.

8 Y enviá á Pere y á Joan, dihent*los:* Anau á aparellar *lo necessari* pera menjar la pasqua.

9 Y ells li digueren: ¿Ahont voleu que l'aparellem?

10 Y'ls digué: Veus aquí que al entrar en la ciutat trobaréu un home, que porta un canti d'aygua; seguiulo fins á la casa ahont entri.

11 Y diréu al pare de familias de la casa: Lo Mestre t'envía á dir: ¿Ahont es la estancia en que he de menjar la pasqua ab mos deixebles?

12 Y ell vos mostrará una gran sala alhajada; aparellaula allí.

13 Y haventse'n anat, ho trobaren tot com los ho havía dit, y aparellaren la pasqua.

14 Y quant l'hora fou arribada, se sentá á taula, y'ls dotse apóstols ab ell.

15 Y'ls digué: Ab gran ansia desitjava menjar ab vosaltres aquesta pasqua antes de ma passió:

16 Perqué vos dich, que ja no menjaré més d'ella, fins que tinga son cumpliment en lo regne de Deu.

17 Y prenent lo cálser, doná gracias, y digué: Preneu, y distribuhiu*lo* entre vosaltres:

18 Perqué vos dich, que no beuré més del fruyt de la parra, fins que vinga lo regne de Deu.

19 Després prengué lo pá, y havent donat gracias, *lo* partí, y los el doná, dihent: Aquest es mon cos que's donat pera vosaltres: feu assó en memoria de mi.

20 Així mateix prengué lo cálser, després de haver sopat, dihent: Aquest cálser es lo Nou Pacte en ma sanch, que será derramada pera vosaltres.

21 Emperó veus aquí la má del que m'entrega, está aquí ab mi á taula.

22 Y veritat es que'l Fill del home se'n va segons lo que está determinat. Mes ¡ay de aquell home per qui ell será entregat!

23 Y ells comensaren á preguntarse los uns als altres, quin de ells sería lo qui fes tal cosa.

24 Y se mogué també entre ells una disputa, sobre qual d'ells sería eputat lo major:

25 Emperó ell los digué: Los reys de las nacions las tractan ab imperi, y'ls que tenen poder sobre ellas, son apellidats benefactors.

26 Que no *sia* així ab vosaltres; ans bé, lo qui es major entre vosaltres, fassi's com lo menor; y'l qui preceheix, com lo qui serveix.

27 Perqué ¿quin es major, lo qui está sentat á taula, ó lo qui serveix? ¿no es major lo qui está sentat á taula? Ab tot jo estich en mitg de vosaltres, com lo qui serveix.

28 Mes vosaltres sou los que haveu permanescut ab mi en mas tentacions:

29 Y per axó jo us preparo lo regne, com mon Pare me l'ha preparat á mi;

30 A fi de que menjau y begau á ma taula en mon regne, y vos senteu sobre tronos, pera judicar á las dotse tribus d'Israel.

31 Ademés digué lo Senyor: Simó, Simó, mira que Satanás vos ha demanat, pera garbellar*vos* com se garbella lo blat.

32 Emperó jo he pregat pera tu, á fi de que ta fe no't falti. Quant donchs estigas convertit, confirma á tos germans.

33 Ell li respongué: Senyor, estich prompte per anar ab vos, encaraqué sia á la presó y fins á la mort.

34 Mes *Jesús* li digué: Te dich, Pere, que no cantará avuy lo gall sens que hajas negat tres vegadas que'm coneixes. Y'ls digué:

35 ¿Quant vos envií sens bossa, y sens alforja, y sens calsat, vos

faltá per ventura alguna cosa?
36 Y ells respongueren: No, res.
Y ell los digué: Ara donchs qui té
bossa que *la* prenga, y axí mateix
alforja; y qui no té espasa, venga
sa túnica y ne compri.
37 Perqué us asseguro, qu'es ne-
cessari se cumpli en mi encara lo
que está escrit: Y fou contat entre
los malvats. Puix las cosas que fo-
ren *preditas* de mi tenen cum-
pliment.
38 Mes ells respongueren: Se-
nyor, veus aquí dos espasas. Y ell
los digué: Basta.
39 Y eixint se'n aná, segons te-
nía de costum, á la montanya del
Oliverar. Y'l seguiren també sos
deixebles.
40 Y quant hagué arribat allí
los digué: Orau á fi de que no cay-
gau en tentació.
41 Y apartantse d'ells com cosa
de un tir de pedra, y posat de ge-
nolls *en terra*, orava,
42 Dihent: Pare, si voleu, trans-
feriu de mi aquest cálser: emperó
no's fassa ma voluntat sinó la
vostra.
43 Y llavors se li aparegué un
ángel del cel que'l confortava. Y
estant en agonía pregava ab major
ansia;
44 Y li vingué un suor com de
gotas de sanch que corrían fins á
terra.
45 Y alsantse després de l'oració
vingué á sos deixebles, y'ls trobá
dormint per causa de la tristesa,
46 Y'ls digué: ¿Perqué dormiu?
Alsauvos, y orau á fi de que no en-
treu en la tentació.
47 Y encara estava ell parlant,
quant comparegué una turba de
gent, devant de la qual anava un
dels dotse anomenat Judas, y
s'acercá á Jesús pera besarlo.
48 Emperó Jesús li digué: ¿Ju-
das, ab un bes entregas lo Fill del
home?
49 Y quant vegeren los que es-
tavan ab ell lo que anava á succe-
hir, li digueren: Senyor, ¿ferirém
ab espasa?
50 Y un d'ells ferí á un criat del
príncep dels sacerdots, y li tallá
l'orella dreta.
51 Mes Jesús prenent la parau-
la, digué: Deixaulo fins aquí. Y li
tocá l'orella y'l curá.
52 Y Jesús digué als príncеps
dels sacerdots, y als magistrats
del temple, y als ancians que ha-
vían vingut á ell: ¿Haveu vingut
armats d'espasas y de bastons com
contra un lladre?
53 Sent aixís que estant tots los
dias ab vosaltres en lo temple, no
posareu las mans sobre mí; empe-
ró aquesta es la vostra hora y lo
poder de las tenebras.
54 Y en seguida lo prengueren
y conduhiren á la casa del prín-
cep dels sacerdots: y Pere lo seguía
de lluny á lluny.
55 Y havent encés foch en mitg
del pati, y estantse ells al roda-
dor, també Pere estava entre ells.
56 Y haventlo vist una criada
sentat al foch, lo mirá ab atenció
y digué: Aquest també era ab ell.
57 Mes ell lo negá, dihent: Do-
na, no'l conech.
58 Al cap d'un poch vehentlo un

altre *li* digué: Y tu ets d'aquells.
Mes Pere digué: Home, no ho so.
59 Y passant com cosa d'una
hora afirmava un altre, y deya:
Certament aquest estava ab ell,
puix es Galiléu també.
60 Y digué Pere: Home, no sé
lo que't dius. Y en aquell mateix
instant, quant encara estava ell
parlant, cantá lo gall.
61 Y girantse lo Senyor mirá á
Pere. Y Pere se recordá de la pa-
raula que'l Senyor li havía dit:
Abans que'l gall canti, me nega-
rás tres vegadas.
62 Y eixint Pere defora plorá
amargament.
63 Entretant los que tenían á
Jesús lo escarnían y *li* donavan
cops.
64 Haventli posat una vena als
ulls, l'abofetejavan y li pregunta-
van, dihent*li*: Endevina qui t'ha
pegat.
65 Y deyan altras moltas cosas
blasfemant contra d'ell.
66 Luego que fou de dia, se jun-
taren los ancians del poble, y'ls
príncepe dels sacerdots, y'ls escri-
bas, y'l feren venir á son consell,
y *li* digueren: Si tu ets lo Christo,
dígasnosho.
67 Y ell los respongué: Si us *ho*
digués no'm creuríau;
68 Y si jo us pregunto, no'm
respondréu ni'm deixaréu llibre.
69 Mes desde ara lo Fill del
home estará sentat á la dreta del
poder de Deu.
70 Y digueren tots: ¿Tu ets
donchs lo Fill de Deu? Ell los res-
pongué: Vosaltres diheu que ho so.
71 Y ells digueren: ¿Que neces-
sitam ja buscar altres testimonis,
quant nosaltres mateixos ho ha-
vem ohit de sa boca?

CAP. 23.

Jesu-Christ es acusat devant de Pilat: enviat á Herodes: posposat á Barrabás: entregat als Jueus: crucificat, y insultat: inscripció de la creu: del bon lladre: tenebras: mort del Senyor: confessió del centurió: sepulcre de Jesús.

Y ALSANTSE tota la multitut
d'ells, lo portaren á Pilat.
2 Y comensaren á acusarlo, di-
hent: Havem trobat á aquest sub-
vertint á la nació nostra, y pro-
hibintlos de donar tribut al César,
y dihent que ell es Christo Rey.
3 Y Pilat li preguntá dihent*li*:
¿Ets tu lo Rey dels Jueus? Y ell
li respongué y digué: Tu *ho* dius.
4 Y Pilat digué als príncepe dels
sacerdots y al poble: Ningun de-
licte trobo en aquest home.
5 Mes ells insistían, dihent: Té
alborotat lo poble ab la doctrina
que espargeix per tota la Judéa,
comensant desde la Galiléa fins
aquí.
6 Pilat ohint parlar de la Gali-
léa, preguntá si ell era Galiléu.
7 Y havent entés que era de la
jurisdicció de Herodes, lo remeté á
Herodes, lo qual en aquella oca-
sió estava també en Jerusalem.
8 Y Herodes al veurer á Jesús
tingué un gran goig; puix temps
havía que ho desitjava, per haver
ohit á dir moltas cosas d'ell, y es-
perava véurerli fer algun miracle.
9 Li feu donchs moltas pregun-
tas. Empero *Jesús* no responía res.

10 Entre tant los príncceps dels
sacerdots y'ls escribas persistían
obstinadament en acusarlo.
11 Mes Herodes ab sa comitiva
lo despreciá; y pera escarni li feu
posar una vestidura blanca, y'l
torná á enviar á Pilat.
12 Y aquell dia quedaren amichs
Herodes y Pilat, que antes esta-
van enemistats.
13 Y Pilat havent convocat als
prínceps dels sacerdots, als ma-
gistrats y al poble,
14 Los digué: M'haveu presen-
tat aquest home com un perverti-
dor del poble, y ab tot havent*lo*
interrogat devant de vosaltres, no
l'he trobat culpable de ningun dels
crims de que vosaltres l'acusau:
15 Ni Herodes tampoch; perqué
jo us dirigí á ell, y sembla que no
se li ha probat res per lo que me-
resca la mort.
16 Y així vaitg á llibertarlo des-
prés de haver*lo* castigat.
17 Y estava obligat á entregar-
los llibre á un en lo dia de la festa.
18 Y tot lo poble comensá á cri-
dar, dihent: Via fora aqueix y des-
lliuraunos Barrabás:
19 Lo qual havía estat posat pres
per causa d'una sedició ocorreguda
en la ciutat, y per un homicidi.
20 Y Pilat los parlá de nou, vo-
lent deslluirar á Jesús.
21 Mes ells tornavan á cridar,
dihent: Crucificau*lo*, crucificaulo.
22 Y ell tercera vegada los di-
gué: ¿Puix quin mal ha fet aquest?
Jo no trobo res en ell que meresca
la mort; lo castigaré donchs y *lo*
posaré en llibertat.
23 Mes ells insistían, demanant
ab grans crits que fos crucificat:
y sos clamors s'aumentavan.
24 Y Pilat ordená que s'execu-
tás lo que ells demanavan.
25 Y'ls posa en llibertat al que
per causa de sedició y homicidi
havía estat posat en presó, y ells
demanavan, y entregá Jesús á vo-
luntat d'ells.
26 Y quant se'l ne portavan,
prengueren un home de Cirene
anomenat Simó, que venía d'una
granja; y li carregaren la creu pe-
raqué *la* portás detrás de Jesús.
27 Y lo seguía una gran multi-
tut de gent, y de donas que's la-
mentavan y ploravan.
28 Emperó Jesús girantse en-
vers ellas, digué: Fillas de Jeru-
salem, no ploreu sobre mí, ans bé
plorau sobre vosaltres mateixas y
sobre vostres fills.
29 Perqué vindrán dias en que
dirán: Ditxosas las estérils, y los
ventres que no concebiren, y los
pits que no alletaren.
30 A las horas comensarán á dir
á las montanyas: Caheu sobre
nosaltres; y als serrats: Cubriu-
nos.
31 Perqué si al arbre vert lo trac-
tan de aqueixa manera, ¿qué farán
ab lo sech?
32 Y portavan també ab ell al-
tres dos homes, que eran mal-
factors, pera ferlos morir.
33 Y quant hagueren arribat al
lloch anomenat Calvari, crucifi-
caren allí á Jesús y als lladres, un
á la dreta y altre á la esquerra.
34 Emperó Jesús deya: Pare, per-

donaulos, perqué no saben lo que
fan. Y dividiren sos vestits y'ls
tiraren á sort.
35 Y'l poble estava mirant: y'ls
prínceps juntament ab ells ne fe-
yan burla, y deyan: Salvá á al-
tres, que se salvi á sí mateix, si
ell es lo Christo, l'elegit de Deu.
36 Los soldats també l'insulta-
van, acercantse á ell, y presen-
tantli vinagre,
37 Y dihent: Si tu ets lo Rey
dels Jueus, sálva't á tu mateix.
38 Y hi havía també sobre ell
un rétol escrit en grech, en llatí,
y en hebreu, *que deya:* Aquest es
lo Rey dels Jueus.
39 Y l'un dels lladres que eran
crucificats ab ell, l'insultava, di-
hent: Si tu ets lo Christo, sálva't
á tu mateix y á nosaltres.
40 Emperó l'altre responent, lo
reprengué, dihent: ¿Ni tu tems á
Deu, encara, estant en lo mateix
suplici?
41 En quant á nosaltres es ab
justicia, que sufrim la pena que
nostres crims mereixían; emperó
aquest no ha fet ningun mal.
42 Y deya á Jesús: Senyor,
recordauvos de mi quant arribeu
al vostre regne.
43 Y Jesús li digué: En veritat
te dich, que avuy estarás ab mi
en lo paradís.
44 Y era ja cercá l'hora de
sexta, y tota la terra se cubrí de
tenebras fins á l'hora de nona.
45 Y lo sol s'obscurí, y lo vel
del temple se rompé pe'l mitg.
46 Y Jesús donant un gran crit,
digué: Pare, en vostras mans en-
comano mon esperit. Y al dir ai-
xó espirá.
47 Y quant lo centurió vegé lo
que havía succehit, glorificá á
Deu, dihent: Certament aquest
home era just.
48 Y tot lo gentiu que assistí á
est espectacle, y veya lo que pas-
sava, se'n tornava pegantse cops
al pit.
49 Y tots sos coneguts, y las
donas que'l havían seguit desde
la Galiléa, estavan mirant desde
lluny aquestas cosas.
50 Y veus aquí un varó ano-
menat Joseph, lo qual era sena-
dor, y home virtuós y just:
51 (Que no havía consentit en lo
consell, ni en lo que est havía
fet,) lo qual *era* d'Arimathéa,
ciutat de la Judéa, qui esperava
també lo regne de Deu.
52 Aquest donchs aná á trobar
á Pilat, y li demaná lo cos de Je-
sús.
53 Y haventlo baixat *de la creu*,
lo embolicá en un llansol, y lo
posá en un sepulcre obert en
una roca, en lo qual ningú hi ha-
vía estat posat encara.
54 Y era lo dia de parasceve,
y anava ja á entrar lo dissapte.
55 Y las donas que havían vingut
de Galiléa ab ell, havent seguit
á Joseph, observaren lo sepulcre,
y la manera ab que havía estat
depositat lo cos *de Jesús*.
56 Y tornantse'n prepararen aro-
máticho y unguents, y descansa-
ren en lo dissapte conforme á la
lley.

CAP. 24.

Jesús ressuscita: van al sepulcre las santas donas: incredulitat dels apóstols: deixebles que van á Emmaús: s'apareix als apóstols: los promet l'Esperit Sant; y se'n puja al cel.

Y LO primer *dia* de la semana, anaren aquestas *donas*
de bon matí al sepulcre, portant
los aromátichs que havían preparat.
2 Y trobaren remoguda la llosa
del sepulcre.
3 Mes havent entrat dins, no trobaren lo cos del Senyor Jesús.
4 Y quedant ab aqueix motiu
molt consternadas, veus aquí que
s'aparegueren devant d'ellas dos
homes ab vestiduras resplandents.
5 Y estant ellas atemorisadas, y
tenint lo rostro inclinat á terra,
ells las digueren: ¿Perqué buscau entre'ls morts al que está viu?
6 No está aquí, sinó que ha
ressuscitat: recordaus del modo
que us parlá estant encara en Galiléa,
7 Dihent: Es menester que'l
Fill del home sia entregat en
mans dels homes pecadors, y que
sia crucificat, y que ressusciti al
tercer dia.
8 Llavors se recordaren de las
paraulas d'ell.
9 Y isqueren del sepulcre, y anaren á contar tot aixó als onse *apóstols* y á tots los demés.
10 Y las que referiren als apóstols aquestas cosas, eran María
Magdalena, y Joana, y María mare de Jaume, y las demés que estavan ab ellas.
11 Y ells tingueren per un desvari estas paraulas, y no las cregueren.
12 Emperó alsantse Pere, corregué al sepulcre: y abaixantse,
vegé deixada allí sola la mortalla,
y se'n torná, admirat de lo que
havía vist.
13 Y veus aquí que dos d'ells
aquell mateix dia anavan á un
lloch anomenat Emmaús, que distava de Jerusalem xixanta estadis.
14 Y conversavan sobre lo que
havía passat.
15 Y mentres estavan parlant y
conferenciant l'un ab l'altre, y
assolintlos Jesús, caminava en companyía d'ells.
16 Emperó sos ulls estavan com
detinguts, peraqué no'l conseguessen.
17 Y'ls digué: ¿Que estáu platicant entre vosaltres en lo camí?
¿peraqué estáu tristos?
18 Un d'ells anomenat Cleofas,
prenent la paraula, li digué: ¿Sols
tu ets tan foraster en Jerusalem,
que no sapis lo que ha passat allí
aquestos dias?
19 Ell los digué: ¿Qué? Lo de
Jesús Nazaret, respongueren, que
fou un gran Profeta en obras y en
paraulas devant de Deu y de tot
lo poble.
20 Y com los princeps dels sacerdots y nostres senadors l'entregaren peraqué fos condemnat á
mort, y l'han crucificat:
21 Emperó nosaltres esperavam
que ell sería lo qui rescataría á
Israel; y no obstant després de

tot axió, avuy es lo tercer dia després que han succehit estas cosas.
22 Es veritat que algunas donas
de las que estavan ab nosaltres nos pasmaren, perqué havent anat antes de dia á son sepulcre,
23 Y no havent trobat son cos,
tornaren, dihent que havían vist una visió d'angels, los quals diuhen que víu.
24 Y alguns dels nostres havent
anat també al sepulcre, han trobat *totas las cosas* com las donas los havían referit; mes á ell no'l trobaren.
25 Y ell los digué á las horas:
¡O necis y tardos de cor pera creurer tot lo que los profetas han dit!
26 Puix ¿no era menester que'l
Christo patís aquestas cossas, y entrás així en sa gloria?
27 Y comensant per Moysés y
enseguida per tots los profetas, los explicava en totas las escripturas lo que *s'havía dit* d'ell.
28 Y al acercarse al castell
ahont anavan, ell feu mostras de passar endevant.
29 Emperó ells lo detingueren
per forsa, dihent: Quéda't ab nosaltres, perqué es ja tart y lo dia va declinant. Y entrá ab ells:
30 Y estant junts á taula, pren-
gué lo pá y *lo* benehí, y havent*lo* partit, los el doná.
31 Ab lo que se'ls obriren los
ulls, y'l conegueren; y ell dels ulls d'ells se devanesqué.
32 Y se deyan l'un al altre:
¿No es veritat que sentíam nostre cor abrasarse, quant nos parlava en lo camí, y nos explicava las escripturas?
33 Y alsantse immediatament,
se'n tornaren á Jerusalem; y trobaren congregats als onse *apóstols* y als que estavan ab ells,
34 Dihent: Verdaderament lo
Senyor ha ressuscitat, y s'ha aparegut á Simó.
35 Y ells contaren lo que'ls ha-
vía succehit en lo camí, y com l'havían conegut al partir lo pá.
36 Mentres estavan parlant de
aquestas cosas, se presentá Jesús en mitg d'ells, y'ls digué: La pau *sia* ab vosaltres; so jo, no temau.
37 Emperó ells turbats y espan-
tats, pensavan que veyan algun esperit.
38 Y'ls digué: ¿Perqué estáu
turbats, y perqué alsau *tals* pensaments en vostres cors?
39 Mirau mas mans y mos peus:
Jo mateix so: palpau y considerau que un esperit no té carn ni ossos, com vosaltres veheu que jo tinch.
40 Y dit axió los mostrá las
mans y los peus.
41 Emperó com ells encara no
acabassen de créure'l, estant transportats de goig y admiració, los digué: ¿Teniu aquí alguna cosa pera menjar?
42 Y ells li presentaren un bossí
de peix fregit y una bresca.
43 Y havent menjat devant
d'ells, prengué las sobras y los las doná.
44 Y'ls digué: Aquestas son las
paraulas que jo us deya quant en-

cara estava ab vosaltres; que era
necessari que's cumplís tot quant
está escrit de mi en la lley de
Moysés, y en los profetas, y en los
salms.
45 Llavors los obrí l'enteniment
peraqué entenguessen las escrip-
turas.
46 Y'ls digué: Així estava es-
crit, y així era menester que'l
Christo patís, y que ressuscitás
d'entre los morts al tercer dia;
47 Y que en son nom se predi-
cás la penitencia y la remissió dels
pecats á totas las nacions, comen-
sant per Jerusalem.
48 Y vosaltres sou testimoni
d'aquestas cosas.
49 Y jo vaitg á enviarvos la pro-
mesa de mon Pare: mes entre tant
permaneixeu aquí en la ciutat Je-
rusalem, fins que estigau reves-
tits del poder de dalt.
50 Després los guiá fora, camí
de Bethania, y alsant las mans los
benehí.
51 Y mentres los benehía s'ana-
va separant d'ells, y era elevat al
cel.
52 Y haventlo adorat, se'n tor-
naren á Jerusalem ab gran goig:
53 Y estavan sempre en lo tem-
ple alabant y benehint á Deu.

LO EVANGELI DE JESU-CHRIST

SEGONS

SANT JOAN.

CAP. 1.

Existencia eterna y divinitat del Verb: sa encarnació: testimoni de Joan Baptista: vocació dels primers deixebles.

EN lo principi era lo Verb, y lo
Verb era ab Deu, y lo Verb
era Deu.
2 Ell era en lo principi ab Deu.
3 Per ell foren fetas totas las co-
sas, y sens ell ninguna cosa fou
feta de lo que ha estat fet.
4 En ell era la vida, y la vida
era la llum dels homes.
5 Y la llum resplandeix en las
tenebras, y las tenebras no la com-
prengueren.
6 Hi hagué un home enviat de
Deu que s'anomenava Joan.
7 Est vingué *á servir* de testi-
moni, pera testificar de la llum, á
fi de que tots creguessen per me-
di d'ell.
8 No era ell la llum, sinó *en-
viat* pera donar testimoni de la
llum.
9 *Aquell* era la verdadera llum,

que illumina á tot home que vé á
est mon.
10 Ell era en lo mon, y'l mon
ha estat fet per ell, y'l mon no'l
conegué.
11 Vingué á sa propia *casa*, y'ls
seus no'l reberen.
12 Mes á tots los que'l reberen,
que son los que creuhen en son
nom, los doná poder de ferse fills
de Deu.
13 Los quals no han nat de la
sanch, ni de la voluntat de la carn,
ni de la voluntat del home, sinó
de Deu.
14 Y'l Verb fou fet carn, y habi-
tá entre nosaltres, y nosaltres ve-
gerem sa gloria, gloria com del
Unigenit del Pare, plé de gracia y
de veritat.
15 Joan doná testimoni d'ell, y
clamá dihent: Aqueix es aquell de
qui jo us deya: Lo qui ha de ve-
nir després de mi ha estat preferit
á mi, per quant ell era abans que jo.
16 Y tots nosaltres havem parti-
cipat de sa plenitut, y gracia per
gracia.
17 Puix la lley fou donada per
Moysés, mes la gracia y la veritat
fou feta per Jesu-Christ.
18 A Deu ningú l'ha vist may:
l'unigenit fill que está en lo seno
del Pare, es lo qui l'ha donat á
coneixer.
19 Y est es lo testimoni que do-
ná Joan, quant los Jueus li envia-
ren desde Jerusalem los sacerdots,
y los Levitas pera preguntarli: ¿Tu
qui ets?
20 Puix ell confessá, y no negá,
y confessá: Jo no so lo Christo.
21 Y li preguntaren: ¿Qué
donchs? ¿Ets tu Elías? Y digué:
No ho so. ¿Ets tu lo profeta? Y'ls
respongué: No.
22 Donchs ¿qui ets, li digueren,
á fi de que pugam donar alguna
resposta als que'ns han enviat?
¿Qué dius de tu mateix?
23 Jo so, *los* digué, la veu del
que clama en lo desert: Feu dretas
las sendas del Senyor, com digué
Isaías lo profeta.
24 Y'ls que havían estat enviats
á ell eran Fariséus,
25 Y li preguntaren, y li digue-
ren: ¿Perqué donchs batejas tu, si
no ets ni'l Christo, ni Elías, ni'l
profeta?
26 Joan los respongué dihent:
Jo batejo ab aygua; emperó en
mitg de vosaltres hi ha un á qui
no coneixeu.
27 Ell es lo qui ha de venir des-
prés de mi lo qual ha estat preferit
á mi, y á qui jo no so digne de des-
lligar la corretja de la sabata.
28 Assó esdevingué en Bethania
al altra banda del Jordá, ahont
Joan estava batejant.
29 Al endemá Joan vegé á Jesús
que venía á ell, y digué: Veus aquí
l'anyell de Deu, veus aquí aquell
que trau lo pecat del mon.
30 Aquest es lo mateix de qui jo
he dit: Després de mi vé un varó
que m'ha estat preferit, perqué
ell era abans que jo.
31 Y jo no'l conexía; emperó pe-
raqué fos regonegut en Israel, per
això he vingut jo á batejar ab ay-
gua.
32 Y Joan doná testimoni, di-

hent: He vist l'Esperit Sant bai-
xar del cel com una paloma, y po-
sarse sobre d'ell.
33 Jo no'l conexía, emperó lo
qui m'envià á batejar ab aygua,
aquell me digué: Sobre lo qui ve-
jas baixar l'Esperit, y reposar so-
bre d'ell, aqueix es lo qui bateja ab
l'Esperit Sant.
34 Y jo'l vegí, y vaitg donar tes-
timoni de que est es lo Fill de Deu.
35 Al endemá Joan estava en-
cara allí ab dos de sos deïxebles;
36 Y mirant á Jesús que passava,
digué: Veus aquí l'anyell de Deu.
37 Y los dos deixebles l'oygue-
ren parlar, y seguiren á Jesús.
38 Llavors Jesús se girá, y ve-
hent que'l seguían, los digué: ¿Qué
buscau? Los quals li digueren:
Rabbi, (que interpretat vol dir,
Mestre,) ahont habitau?
39 Ell los digué: Veniu, y ve-
heu. Vingueren donchs y veheren
ahont habitava, y permanesqueren
ab ell aquell dia: llavors era com
l'hora decima.
40 Y un dels dos que havían
ohit *dir això* á Joan, y que havían
seguit á Jesús, era Andreu ger-
má de Simó Pere.
41 Lo primer á qui ell trobá fou
son germá Simó, y li digué: Ha-
vem encontrat al Messías, que vol
dir, lo Christo.
42 Y'l conduhí á Jesús. Y Jesús
haventlo mirat, li digué: Tu ets
Simó, fill de Joná, tú serás apelli-
dat Cefas, que vol dir, Pere.
43 Al endemá Jesús determiná
anar á Galiléa, y trobá á Felip. Y
Jesús li digué: Segueixme.
44 Felip era de Bethsayda, ciu-
tat d'Andreu y de Pere.
45 Felip havent trobat á Na-
thanael, li digué: Nosaltres ha-
vem encontrat á aquell de qui
Moysés en la lley, y'ls profetas
escrigueren, Jesús de Nazaret, fill
de Joseph.
46 Y Nathanael li digué: ¿Per
ventura pot eixir alguna cosa bona
de Nazaret? Felip li digué: Vina
y veuho.
47 Jesús vehent á Nathanael
que venía á *encontrarlo*, li digué:
¡Veus aquí un verdader Israelita
en qui no hi ha engany!
48 Nathanael li digué: ¿Ahont
m'haveu conegut? Jesús respon-
gué, y li digué: Abans que Felip
te cridás, quant tu estavas sota de
la figuera, jo't vegí.
49 Nathanael respongué y li di-
gué: Rabbi, vos sou lo Fill de Deu,
vos sou lo Rey d'Israel.
50 Jesús li replicá, y digué: Tu
creus perqué t'he dit que't vegí
sota de la figuera: cosas majors
que estas veurás.
51 Y li digué: En veritat, en
veritat vos dich, que veuréu obert
lo cel, y sobre lo Fill del home
pujant y baixant los angels de
Deu.

CAP. 2.

Bodas de Caná, ahont Jesús converteix l'aygua en vi: trau del temple als que traficavan en ell: anuncia sa resurrecció: obra varios miracles.

DE allí á tres dias se feren unas bodas en Caná de Galiléa, y s'hi trobava la mare de Jesús.

2 Fou també convidat á las bodas Jesús, y sos deixebles.
3 Y venint á faltar lo vi, la mare de Jesús li digué: No tenen vi.
4 Jesus li digué: Dona, ¿qué tinch jo que fer ab vos? Encara no es arribada ma hora.
5 Sa mare digué als que servían: Feu tot quant ell vos diga.
6 Y hi havía allí sis grans gerras de pedra pera las purificacions que s'usaban entre'ls Jueus, en cada una de las quals cabían duas ó tres mesuras.
7 Jesús los digué: Umpliu las gerras d'aygua: y ells las umpliren fins á dalt.
8 Y Jesús los digué: Traheune ara, y portaune al mestre de sala: y li'n portaren.
9 Tant prest com lo mestre de sala hagué gustat aquesta aygua convertida en vi, y no sabent d'ahont l'havían treta, encaraqué los sirvents que l'havían treta ho sabían, cridá al espós,
10 Y li digué: Tothom dona lo bon vi al principi, y després que'n han begut molt, ne serveixen del que no es tant bó, emperó tu has guardat fins ara lo bon vi.
11 Ab aquest, dona Jesús en Caná de Galiléa principi á sos miracles, y manifestá sa gloria, y sos deixebles cregueren en ell.
12 Després d'aixó passá á Cafarnaum, ell, y sa mare, y sos germans, y sos deixebles, ahont se detingueren per pochs dias.
13 Y la pasqua dels Jueus estava próxima, y Jesús se'n aná á Jerusalem.
14 Y havent trobat en lo temple gent que venían bous, ovellas, y palomas, y cambiadors sentats en sas taulas,
15 Feu com uns assot de cordills, y'ls tragué á tots del temple, ab sas ovellas y bous, y tirá á terra la moneda dels cambiadors, y trabucá sas taulas:
16 Y als que venían palomas los digué: Traheu aixó d'aquí, y no feu la casa de mon Pare casa de tráfich.
17 Llavors se recordaren sos deixebles de lo que está escrit: Me devora lo zel de vostra casa.
18 Y'ls Jueus respongueren y li digueren: ¿Quin senyal nos mostrau pera fer aquestas cosas?
19 Jesús respongué y'ls digué: Destruhíu aqueix temple, y jo'l reedificaré en tres dias.
20 Los Jueus replicaren: En quaranta sis anys se edificá aquest temple, ¿y'l restabliréu vos en tres dias?
21 Emperó ell los parlava del temple de son cos.
22 Després donchs que hagué ressuscitat d'entre los morts, sos deixebles se recordaren de que'ls havía dit aixó, y ells cregueren l'escriptura, y la paraula que Jesús havía dit.
23 Mentres qu'ell estigué en Jerusalem ab motiu de la pasqua, molts cregueren en son nom, vehent los miracles que feya.
24 Emperó Jesús no's fiava d'ells, perqué'ls coneixía á tots;
25 Y no necessitava que ningú li donás testimoni del home, puix

ell coneixía per sí mateix lo que
hi havía en l'home.

CAP. 3.

Nicodemus vé á trobar á Jesu-Christ: instrucció que est li dona: disputa entre los deixebles de Joan Baptista y los de Jesu-Christ: resposta de Joan á sos deixebles.

HI havía un home de la secta
dels Fariséus anomenat Ni-
codemus, príncep dels Jueus,
2 Que vingué de nit á trobar á
Jesús, y li digué: Rabbi, nosaltres
sabem que sou un Mestre enviat
de Deu, puix que ningú pot fer
los miracles que vos feu, si Deu
no es ab ell.
3 Respongué Jesús y li digué:
En veritat, en veritat jo't dich,
que ningú sinó aquell que nasca de
nou, pot veurer lo regne de Deu.
4 Nicodemus li digué: ¿Com pot
naixer un home essent vell? ¿pot
tornar al ventre de sa mare y nai-
xer de nou?
5 Jesús li respongué: En veri-
tat, en veritat jo't dich, que á me-
nos que un home no renasca del
aygua, y del Esperit Sant, no pot
entrar en lo regne de Deu.
6 Lo qui de la carn es nat, carn
es; y lo qui es nat del Esperit,
esperit es.
7 No't maravellis donchs de que't
haja dit: Es precís naixer de nou.
8 L'esperit alena en qualsevol
part, y ous sa veu, mes no sabs
d'ahont vé, ni ahont va, lo mateix
succeheix á qualsevol home nat
del Esperit.
9 Nicodemus li respongué: ¿Com
pot ferse axó?
10 Jesús respongué y li digué:
¿Y tu ets mestre en Israel, y ig-
noras aquestas cosas?
11 En veritat, en veritat jo't
dich, que dihem lo que sabem, y
que testificam lo que havem vist,
y vosaltres no admeteu lo nostre
testimoni.
12 Si no creheu quant vos parlo
de las cosas de la terra, ¿com creu-
réu quant vos parli de las cosas
del cel?
13 Y ningú puja al cel, sinó lo
qui baixá del cel, lo Fill del home
que está en lo cel.
14 Y així com Moysés alsá la
serpent en lo desert, així també
es necessari que lo Fill del home
sia alsat;
15 A fi de que tothom que creu
en ell no peresca, ans bé tinga la
vida eterna.
16 Puix Deu ha amat de tal mo-
do al mon, que ha donat son Uni-
genit Fill, á fi de que tothom que
creu en ell no peresca, ans bé tin-
ga la vida eterna.
17 Puix Deu no ha enviat son
Fill al mon pera condemnar lo
mon, sinó perque'l mon se salvi
per medi d'ell.
18 Qualsevol que creu en ell no
es condemnat; emperó qui no creu
es ja condemnat, per axó mateix
que no creu en lo nom del Unige-
nit Fill de Deu.
19 Aquest es donchs lo judici,
que la llum vingué al mon, y los
homes han amat més las tenebras
que la llum, perqué sas obras eran
malas.
20 Puix tot aquell que obra mal

aborreix la llum, y no s'acerca á
la llum, per temor de que sas
obras no sian reprobadas.
21 Emperó qui obra veritat
s'acerca á la llum, á fi de que sas
obras sian descuvertas, puix han
estat fetas en Deu.
22 Després d'axió Jesús se'n
aná ab sos deixebles á la Judéa, y
allí s'estava ab ells, y batejava.
23 Y Joan estava també bate-
jant en Ennon prop de Salim, per-
qué allí hi havía molta aygua: y
veníau y eran batejats.
24 Puix llavors Joan encara no
havía estat posat en la presó.
25 Y se mogué una disputa en-
tre'ls deixebles de Joan y'ls Jueus
tocant á la purificació.
26 Y anaren á Joan, y li digue-
ren: Mestre, aquell que estava ab
vos al altra banda del Jordá, de
qui vos donareu testimoni, veus
aquí que bateja, y tots van á ell.
27 Joan respongué y digué:
L'home no pot rébrer res sinó
que li sia donat del cel.
28 Vosaltres mateixos sou testi-
moni de que diguí: Jo no so lo
Christo, sinó que he estat enviat
devant d'ell.
29 Aquell que té l'esposa, es
l'espós; emperó l'amich del espós
que está en peu, y'l ou, s'omple de
goig al ohir la veu del espós. Aquest
mon goig donchs es cumplert.
30 Es necessari que ell cresca, y
jo disminuhesca.
31 Lo qui vé de dalt es sobre
tots. Lo qui es de la terra es ter-
renal, y parla de la terra. Lo qui
vé del cel es sobre tots.
32 Y dona testimoni de lo que
ha vist y ohit, y ningú reb son
testimoni.
33 Lo qui ha rebut son testimo-
ni, sellá que Deu es verdader.
34 Perqué aquell á qui Deu ha
enviat, diu paraulas de Deu, puix
Deu no *li* doná l'Esperit ab mida.
35 Lo Pare ama al Fill, y posá
totas las cosas en sas mans.
36 Lo qui creu en lo Fill té la
vida eterna; mes qui no creu en lo
Fill no veurá la vida, sinó que
l'ira de Deu está sobre d'ell.

CAP. 4.

Conversió de la Samaritana, y de molts Samaritans: instrucció que ab eix motiu dona lo Senyor á sos deixebles: cura milagrosament al fill d'un gran senyor.

QUANT donchs Jesús entengué
que'ls Fariséus havían sabut
que ell feya més deixebles, y bate-
java més que Joan,
2 (Encaraqué Jesús no batejava
per sí mateix, sinó *per medi de* sos
deixebles,)
3 Deixá la Judéa, y se'n torná
á Galiléa.
4 Y com hagués de passar per la
Samaria,
5 Vingué á una ciutat de la Sa-
maria anomenada Sichar, prop de
la heretat que doná Jacob á son
fill Joseph.
6 Y estava allí la font de Jacob.
Jesús donchs, fatigat del camí, es-
tava sentat sobre de la font, y era
ja envers l'hora sexta.
7 Vingué una dona de Samaria
á traurer aygua. Jesús li digué:
Dona'm beurer.
8 (Puix los deixebles havían anat

á la ciutat á comprar que menjar.)
9 Emperó aquesta dona Samari-
tana li digué: ¿Com es que tu,
essent Jueu, me demanas beurer
á mi, que so Samaritana? Puix los
Jueus no tenen tracte ab los Sa-
maritans.
10 Jesús respongué y li digué:
Si tu coneguesses lo dó de Deu,
y qui es lo qui't diu: Dona'm beu-
rer; tu li ho haurías demanat á ell,
y ell te hauría donat aygua viva.
11 Li diu la dona: Senyor, vos
no teniu ab que tráurerla, y lo
pou es fondo: ¿ahont donchs teniu
l'aygua viva?
12 ¿Sou vos per ventura major
que nostre padre Jacob, que nos
doná aquest pou, y ne begué ell
mateix, y sos fills, y son bestiar?
13 Jesús respongué, y li digué:
Qualsevol que bega d'aquesta
aygua, tindrá altra vegada set;
mes lo qui bega del aygua que jo
li donaré, no tindrá may més set:
14 Ans bé l'aygua que jo li do-
naré, será en ell una font d'aygua
que rajará fins á la vida eterna.
15 La dona li digné: Senyor,
donaume d'aqueixa aygua, á fi de
que may més tinga jo set, ni haja
de venir á tráurerla.
16 Jesús li digué: Vés, crida á
ton marit, y torna aquí.
17 Respongué la dona y digué:
Jo no tinch marit. Jesús li digué:
Tens rahó de dir que no tens marit:
18 Perqué cinch marits has tin-
gut, y'l que tens ara no es marit
teu: en aixó has dit veritat.
19 Digué li la dona: Senyor, jo
veig que vos sou un profeta.
20 Nostres pares adoraren en
aquesta montanya, y vosaltres di-
heu que Jerusalem es lo lloch ahont
se deu adorar.
21 Jesús li digué: Dona, creume
que vé l'hora en que vosaltres no
adoraréu al Pare en aquesta mon-
tanya, ni en Jerusalem.
22 Vosaltres adorau lo que no
coneixeu; nosaltres *emperó* ado-
ram lo que coneixem, perqué la
salut vé dels Jueus.
23 Mes ja vé l'hora, y ara es,
quant los verdaders adoradors ado-
rarán al Pare en esperit y en ve-
ritat, perqué tals son los que'l Pare
busca que l'adorin.
24 Deu es Esperit, y es menester
que'ls que l'adoran, l'adorin en es-
perit y en veritat.
25 La dona li diu: Sé que'l Mes-
sías (so es, lo Christo) ha de venir:
quant haja vingut, ell nos decla-
rará totas aquestas cosas.
26 Jesús li digué: Eix so jo que
parlo ab tu.
27 Al mateix temps arribaren
sos deixebles, y s'admiravan de
que parlás ab aquella dona. Ab tot
ningú li digué: ¿Qué li preguntau?
ó ¿perqué parlau ab ella?
28 La dona emperó deixant allí
son canti se'n torná á la ciutat,
y digué á la gent:
29 Veniu á veurer un home
que m'ha dit tot quant jo he fet.
¿No es aquest lo Christo?
30 Isqueren donchs de la ciutat,
y vingueren á encontrarlo.
31 Mentrestant los deixebles
l'instavan, dihent*li:* Rabbi, men-
jau.

32 Y ell los respongué: Jo tinch per alimentarme un menjar que vosaltres no coneixeu.
33 Los deixebles se deyan uns á altres: ¿Si li haurá algú portat que menjar?
34 Jesús los digué: Mon aliment es fer la voluntat d'aquell que m'ha enviat, peraqué doni cumpliment á sa obra.
35 ¿No diuheu vosaltres: Que encara hi ha quatre mesos d'aquí á la sega? Veus aquí jo us dich: Alsau los ulls y contemplau los camps, que son ja blanchs á punt de segar.
36 Y aquell que sega reb la recompensa, y arreplega los fruyts pera la vida eterna, á fi de que gosi així lo qui sembra com lo qui sega.
37 Perqué en aixó se verifica aquell refrá: Un es lo qui sembra, y altre lo qui sega.
38 Jo us he enviat á segar lo que vosaltres no haveu treballat; altres treballaren, y vosaltres haveu entrat en sos treballs.
39 Y molts dels Samaritans d'aquella ciutat cregueren en ell per las paraulas d'aquella dona, que asegurava, que li havía dit tot lo que ella havía fet.
40 Y havent vingut á ell los Samaritans li pregaren que's quedás allí: y s'hi detingué dos dias.
41 Y n'hi hagué molts més que cregueren en ell per haverlo ohit parlar;
42 Y deyan á la dona: Ja no crehem per lo que tu has dit, puix nosaltres mateixos *l'*havem ohit, y havem conegut que ell es verdaderament lo Salvador del mon.
43 Al cap de dos dias isqué d'allí, y se'n aná á Galiléa.
44 Perqué lo mateix Jesús doná testimoni de que un profeta no es honrat en sa patria.
45 Arribat donchs á la Galiléa, los Galileus lo reberen, havent vist tot lo que havía fet en Jerusalem en la dia de la festa, perqué ells havían assistit també á la festa.
46 Y Jesús vingué novament á Caná de Galiléa, ahont havía convertit l'aygua en vi. Y hi havía un noble que tenía un fill malalt en Cafarnaum.
47 Havent ohit aquest que Jesús venía de Judéa á la Galiléa, aná á trobarlo, y li demaná que baixás, y curás son fill, puix estava pera morirse.
48 Jesús donchs li digué: Vosaltres sinó veheu miracles y prodigis no creheu.
49 Aquell noble li digué: Senyor, veniu abans que mon fill mori.
50 Jesús li digué: Vés, ton fill viu. L'home cregué la paraula que Jesús li havía dit, y se n'aná.
51 Y quant anava, baixant l'isqueren al encontre sos criats, dihent que son fill vivía.
52 Y haventlos preguntat l'hora en que ell se sentí millor, li respongueren: Ahí á las set lo deixá la febre.
53 Y regonegué lo pare que aquella era l'hora en que Jesús li havía dit: Ton fill viu: y cregué ell, y tota sa casa.
54 Aquest *fou* lo segon miracle

que Jesús feu quant hagué vingut
de Judéa á Galiléa.

CAP. 5.

Jesús cura al paralítich de la piscina: los Jueus lo calumnian per aquest miracle, y'l Senyor alega contra ells á son favor testimonis irrefragables.

DESPRÉS d'aixó essent la festa dels Jueus, Jesús pujá á
Jerusalem.
2 Y en Jerusalem está la piscina
de las ovellas, anomenada en hebreu, Bethesda, la qual té cinch
porxos;
3 En los quals jeya una gran
multitut de malalts, cegos, coixos, paralítichs, que aguardavan lo moviment de las ayguas.
4 Puix un ángel del Senyor baixava en cert temps á la piscina, y agitava l'aygua; y lo primer que entrava després de haver estat agitada l'aygua, quedava curat qualsevol que fos son mal.
5 Y hi havía allí un home que
feya trenta vuyt anys que estava malalt.
6 Y vehentlo Jesús que jeya, y
coneixent que molt temps havía *estava malalt*, li digué: ¿Vols esser curat?
7 Lo malalt li respongué: Senyor, jo no tinch ningú que'm fiqui en la piscina quant l'aygua es agitada, y mentres jo hi vaitg, un altre hi baixa primer que jo.
8 Jesús li diu: Alsa't, pren ton
llit, y marxa.
9 Y aquest home fou curat en
un instant, y prengué son llit, y se posá á caminar. Y era aquell un dia de dissapte.
10 Los Jueus donchs deyan al
que havía estat curat: Avuy es dissapte, no t'es lícit portarte'n lo llit.
11 Ell los respongué: Aquell
que m'ha curat, m'ha dit: Pren ton llit y camina.
12 Ells li preguntaren: ¿Qui es
aqueix home que t'ha dit: Pren ton llit y camina?
13 Emperó lo qui havía estat
curat no sabía qui era, perqué Jesús s'havía retirat de la turba que hi havía allí.
14 Després Jesús trobá aquest
home en lo temple, y li digué: Ja veus que has estat curat, no pequis més, no sia que't succehesca alguna cosa pitjor.
15 Aquest home se'n aná á trobar als Jueus, y'ls contá que era Jesús lo qui l'havía curat.
16 Y per aquest motiu los Jueus
perseguiren á Jesús, y cercavan com ferlo morir, perqué feya aquestas cosas en dissapte.
17 Mes Jesús los respongué:
Mon Pare fins ara está obrant, y jo també obro.
18 Per lo que los Jueus cercavan molt més com ferlo morir, perqué no solament trencava lo dissapte, sinó que deya que Deu era son pare, fentse igual á Deu. Y així los respongué Jesús, dihent:
19 En veritat, en veritat vos
dich, que'l Fill no pot fer per sí cosa alguna, sinó lo que veu fer al Pare; perqué qualsevol cosa que'l Pare fassa, ho fa també lo Fill.
20 Perqué'l Pare ama lo Fill, y
li manifesta tot lo que fa, y li ma-

nifestará obras majors que estas,
de manera que vosaltres quedaréu
plens d'admiració.
21 Puix així com lo Pare ressus-
cita los morts, y'*ls* dona la vida,
així també lo Fill dona la vida á
qui li plau.
22 Y ni'l Pare judica á persona
alguna, sinó que ha comés tot ju-
dici al Fill:
23 A fi de que tots honrin al Fill
així com honran al Pare. Lo qui
no honra al Fill, tampoch honra
al Pare que l'ha enviat.
24 En veritat, en veritat jo us
dich, que qualsevol que escolta
ma paraula, y creu al qui m'ha
enviat, té la vida eterna, y no su-
frirá condemnació, sinó que ha
passat de mort á vida.
25 En veritat, en veritat jo us
dich, que l'hora vé, y estam ja en
ella, en que'ls morts ohirán la veu
del Fill de Deu; y'ls que l'oygan,
viurán.
26 Perqué així com lo Pare té
vida en sí mateix, així ha donat
també al Fill lo tenir vida en sí
mateix;
27 Y li ha donat també lo poder
de judicar, perqué es Fill del home.
28 No us admireu d'aixó, perqué
vé l'hora en que los que están en
los sepulcres, ohirán la veu del Fill
de Deu.
29 Y los que hajan fet obras bo-
nas eixirán pera ressuscitar á la
vida; emperó los que hajan fet
obras malas, *eixirán* pera ressusci-
tar á sa condemnació.
30 Jo de mi mateix no puch fer
cosa alguna. Judico segons oych,
y mon judici es just; puix no bus-
co ma voluntat, sinó la voluntat
d'aquell que m'ha enviat.
31 Si jo dono testimoni de mi ma-
teix, mon testimoni no es verdader.
32 Un altre es lo qui dona testi-
moni de mi, y jo sé que'l testimoni
que dona es verdader.
33 Vosaltres enviareu á Joan, y
ell doná testimoni á la veritat.
34 Emperó jo no prench testi-
moni d'home, sinó que dich aixó á
fi de que siau salvos.
35 Ell era una antorxa que cre-
mava y illuminava. Y vosaltres
per algun temps volguereu ale-
grarvos en sa llum.
36 Emperó jo tinch un testimoni
major que'l de Joan; perqué las
obras que'l Pare m'ha donat á
cumplir, estas mateixas obras que
jo faitg, donan testimoni de mi,
que'l Pare m'ha enviat.
37 Y lo Pare que m'ha enviat,
ha donat testimoni de mi: ni vo-
saltres haveu ohit may sa veu, ni
vist son semblant.
38 Y sa paraula no está habitant
en vosaltres, perqué no creheu á
aquell á qui ell ha enviat.
39 Escudrinyau las escripturas,
ja que creheu trobar en ellas la
vida eterna; y ellas son las que do-
nan testimoni de mi.
40 Y no voleu venir á mi perque
tingau vida.
41 Jo no rebo gloria dels homes.
42 Mes jo us conech, que no te-
niu l'amor de Deu en vosaltres.
43 Jo he vingut en nom de mon
Pare, y no'm rebeu: si vingués un
altre en son nom propi, lo rebréu.

44 ¿Com podeu vosaltres creurer, los que rebeu gloria los uns dels altres, y no cercau la gloria que vé de Deu solament?
45 No penseu que sia jo lo qui us haja d'acusar devant del Pare: hi ha un que us acusa, so es, Moysés, en qui vosaltres confiau.
46 Puix si creguesseu á Moysés, també me creuríau á mi, perqué ell escrigué de mi.
47 Mes si no creheu en sos escrits, com creuréu en mas paraulas?

CAP. 6.

Miracles dels cinch pans: camina Jesús sobre'l mar: parla del pá del cel: anuncia la trahició de Judas.

DESPRÉS d'aixó, passá Jesús al altra part del mar de Galiléa, que es *lo mar* de Tiberiades.
2 Y'l seguía una gran multitut de gent, perqué veyan los miracles que feya sobre los que estavan malalts.
3 Y Jesús pujá á una montanya, y s'assentá allí ab sos deixebles.
4 Y estava ja cerca la pasqua, qu'es una festa dels Jueus.
5 Y com alsás Jesús los ulls, y vegés que una gran multitut de gent venía á ell, digué á Felip: ¿Ahont comprarem pans peraque aquestos menjin?
6 Emperó deya aixó pera probarlo, puix ell sabía lo que havía de fer.
7 Felip li respongué: Doscents diners de pá no'ls bastan pera donarne un bossí á cada hu.
8 Un de sos deixebles, que era Andreu, germá de Simó Pere, li digué.
9 Aquí hi ha un minyó que té cinch pans d'ordi, y dos peixos; emperó ¿qu'es aixó per tanta *gent?*
10 Y Jesús digué: Feu assentar la gent. Y estava aquell lloch cubert d'herba. Se sentaren donchs, com en número de cinch mil homes.
11 Jesús prengué los pans, y havent donat gracias, *los* distribuhí als que estavan sentats, així com los peixos, *donántlosne* tant com volgueren.
12 Després que quedaren saciats, digué á sos deixebles: Recullíu los bossins que han sobrat, á fi de que no's perdi res.
13 Los recullíren donchs, y umpliren dotse coves de bossins, que havían sobrat dels cinch pans d'ordi, després que tots ne havían menjat.
14 Y havent vist aquells homes lo miracle que Jesús havía fet, deyan: Aquest es verdaderament lo profeta que ha de venir al mon.
15 Emperó Jesús sabent que havían de venir pera portársele'n á la forsa, y ferlo rey, fugí tot sol altra vegada á la montanya.
16 Y arribada la tarde, sos deixebles baixaren á la bora del mar.
17 Y haventse'n pujat en una barca, se'n anaren al altre costat del mar en Cafarnaum. Y era ja de nit, y Jesús encara no havía vingut á ells.
18 Y'l mar comensá á alborotarse per rahó del gran vent que feya.
19 Així que havent remat com cosa de vint y cinch ó trenta estadis, veuhen á Jesús que cami-

nava sobre del mar, y que s'acer-
cava á la barca, y tingueren temor.
20 Emperó ell los diu: So jo, no
temau.
21 Volgueren donchs rébrerlo en
la barca, y esta arribá luego á la
terra ahont ells anavan.
22 Al dia seguent, la gent que
estava al altre costat del mar vegé
que no hi havía allí més que una
barca, y que Jesús no hi havía
entrat ab sos deixebles, sinó que
los deixebles se'n havían anat sols:
23 Mes arribaren altras barcas
de Tiberiades, prop del lloch en
que (havent lo Senyor donat gra-
cias,) ells havían menjat lo pá.
24 Havent donchs vist la turba
que Jesús no estava allí, ni tam-
poch sos deixebles, se'n pujaren á
las barcas, y vingueren á Cafar-
naum en busca d'ell.
25 Y haventlo encontrat al altre
costat del mar, li digueren: Rabbi,
¿quant haveu vingut aquí?
26 Jesús los respongué y digué:
En veritat, en veritat jo us dich,
que vosaltres me cercau, no per
rahó dels miracles que haveu vist,
sinó perque menjareu de aquells
pans, y vos saciareu.
27 Treballau, no per lo menjar
que's consum, sin per aquell que
dura fins á la vida eterna; lo qual
vos donará lo Fill del home: puix
en est lo Pare Deu ha imprés son
sello.
28 Y ells li preguntaren: ¿Qué
farem nosaltres pera fer las obras
de Deu?
29 Respongué Jesús, y'ls digué:
L'obra de Deu es, que vosaltres
cregau en aquell qu'ell ha enviat.
30 Y li digueren: ¿Quin miracle
donchs feu vos, peraqué vejam, y
vos cregam? ¿Quina obra feu vos?
31 Nostres pares menjaren lo
manná en lo desert, segons está es-
crit: Los doná á menjar pá del cel.
32 Y Jesús los respongué: En
veritat, en veritat jo us dich: Moy-
sés no us doná lo pá del cel, mes
mon Pare es qui us doná lo verda-
der pá del cel.
33 Perqué lo pá de Deu es aquell
que baixá del cel, y doná la vida
al mon.
34 Llavors ells li digueren: Se-
nyor, donaunos sempre d'aquest pá.
35 Y Jesús los respongué: Jo so
lo pá de vida; aquell que vé á mi
no tindrá fam, y aquell que creu
en mi no tindrá may més sed.
36 Emperó jo us diguí: Que m'ha-
veu vist, y no creheu.
37 Tot lo que'l Pare me dona,
vindrá á mi; y aquell que á mi
vinga, no'l llansaré fora.
38 Puix he baixat del cel, no pe-
ra fer ma voluntat, sinó la volun-
tat d'aquell que m'ha enviat.
39 Y esta es la voluntat del Pare
que m'ha enviat, que jo no perdi
res de tot lo que m'ha donat, sinó
que ho ressusciti al últim dia.
40 Y aquesta es la voluntat de
mon Pare que m'ha enviat, que
tot aquell que ve al Fill, y creu
en ell, tinga la vida eterna, y jo'l
ressuscitaré en lo derrer dia.
41 Y'ls Jueus se posaren llavors
á murmurar d'ell, perqué havía dit:
Jo so lo pá viu que he baixat del cel.
42 Y deyan: ¿No es aquest Jesús

fill de Joseph, lo pare y mare del
qual coneixem? ¿Com diu ell
donchs que ha baixat del cel?
43 Emperó Jesús respongué, y'ls
digué: No murmureu entre vosaltres.
44 Ningú pot venir á mi si no es
que'l porti lo Pare que m'ha enviat,
y jo'l ressuscitaré al derrer dia.
45 Escrit está en los profetas: Y
tots serán ensenyats de Deu. Tot
aquell donchs que oygué, y aprengué
del Pare, vé á mi.
46 No perqué algú haja vist al
Pare, sinó aquell que es de Deu,
aqueix vegé al Pare.
47 En veritat, en veritat jo us
dich, que aquell que creu en mi
té la vida eterna.
48 Jo so lo pá de vida.
49 Vostres pares menjaren lo
manná en lo desert, y moriren.
50 Aquest es lo pá que baixá
del cel, peraqué lo qui menji de
ell no mori.
51 Jo so lo pá viu que he baixat
del cel. Qui menji d'aquest pá,
viurá eternament: y lo pá que jo
donaré, es ma carn, la que jo donaré
pera la vida del mon.
52 Y'ls Jueus donchs disputavan
entre sí, dihent: ¿Com pot aquest
donarnos á menjar sa carn?
53 Y Jesús los digué: En veritat,
en veritat vos dich, que si no menjau
la carn del Fill del home, y no
bebeu sa sanch, no tindréu vida
en vosaltres.
54 Qui menja ma carn, y beu ma
sanch, té vida eterna, y jo'l ressuscitaré
al derrer dia.
55 Perqué ma carn es verdaderament
menjar, y ma sanch es verdaderament
beurer.
56 Qui menja ma carn, y beu ma
sanch, habita en mi, y jo en ell.
57 Així com lo Pare viu m'ha
enviat, y jo visch per lo Pare, així
qui'm menja á mi també viurá per
mi.
58 Aquest es lo pá que baixá del
cel. No es com lo manná que vostres
pares menjaren, y moriren: qui
menja aquest pá viurá eternament.
59 Aquestas cosas digué ell en
la sinagoga, ensenyant en Cafarnaum.
60 Y haventlas ohit molts de
sos deixebles, digueren: Duras son
aquestas paraulas, y ¿qui podrá
escoltarlas?
61 Emperó Jesús, sabent en sí
mateix que sos deixebles murmuravan
d'aixó, los digué ¿Assó us
escandalisa?
62 ¡Puix que si vegesseu pujar
al Fill del home ahont antes estava!
63 L'esperit es lo qui vivifica: la
carn no aprofita pera res. Las
paraulas que jo us dich, esperit y
vida son.
64 Mes entre vosaltres hi ha alguns
que no creuhen. Puix Jesús
sabía desde'l principi qui eran los
que no creyan, y qui sería lo qui
l'havía d'entregar.
65 Y deya: Per aixó jo us he
dit, que ningú pot venir á mi si
mon Pare no'l hi concedeix.
66 Desde aquella *hora* molts de
sos deixebles se retiraren *de sa comitiva*,
y ja no anavan ab ell.
67 Per lo que Jesús digué als

dotse: ¿Y vosaltres, vos ne voleu anar també?

68 Simó Pere donchs li respongué: ¿Senyor, á qui anirem? Vos teniu paraulas de vida eterna.

69 Y nosaltres havem cregut y conegut que vos sou lo Christo, lo Fill de Deu viu.

70 Jesús los respongué: ¿No so jo qui escullí á vosaltres dotse, y ab tot un de vosaltres es diable?

71 Deya aixó per Judas Iscariot, *fill* de Simó, qui essent un dels dotse, l'havía d'entregar.

CAP. 7.

Va Jesús á Jerusalem per la festa dels tabernacles: ensenya en lo temple: proba la veritat de sa missió y doctrina: muda lo cor dels que venían á pêndre'l: es defensat per Nicodemus.

DESPRÉS d'estas cosas anava Jesús per la Galiléa, no volent passar per la Judéa, perqué los Jueus cercavan com ferlo morir.

2 Llavors estava próxima la festa dels Jueus *dita* dels tabernacles.

3 Y sos germans li digueren: Parteix d'aquí, y véste'n á la Judéa, á fi de que tos deixebles vejan las obras que fas.

4 Perqué ningú que busca ser conegut en publich, fa res en secret. Si tu donchs fas estas cosas, manifésta't al mon.

5 Puix ni sos germans creyan en ell.

6 Llavors Jesús los digué: Mon temps no ha arribat encara, mes vostre temps sempre está preparat.

7 A vosaltres lo mon no pot aborrirvos, mes á mi me aborreix, perqué jo dono testimoni d'ell que sas obras son malas.

8 Pujau vosaltres á eixa festa: jo no vaitg encara á eixa festa, perqué mon temps no s'ha cumplert encara.

9 Havent dit aixó, se quedá en Galiléa.

10 Emperó tant prest com sos germans hagueren partit, ell marxá també á la festa, no publicament, sinó com de ocult.

11 Y'ls Jueus lo buscavan en lo dia de la festa, y deyan: ¿Ahont es aquell?

12 Y hi havía gran enrahonament acerca d'ell entre la gent. Perqué uns deyan: Ell es home de bé. Altres deyan: No, ans bé seduheix al poble.

13 Emperó ningú parlava publicament d'ell per temor dels Jueus.

14 Y envers lo mitg de la festa Jesús pujá al temple, y ensenyava.

15 Y'ls Jueus se maravellavan, dihent: ¿Com sab aquest las escripturas, sens haverlas aprés?

16 Jesús los respongué, y digué: Ma doctrina no es meva, sinó d'aquel que m'ha enviat.

17 Qualsevol que vulla fer la voluntat d'aquell, coneixerá per la doctrina, si es de Deu, ó si jo parlo de mi mateix.

18 Qui parla de si mateix, busca sa propia gloria; mes aquell que busca la gloria del que l'ha enviat, es verídich, y en ell no hi ha injusticia.

19 ¿Per ventura Moysés no us doná la lley, y ab tot ningú de vosaltres l'observa?

20 ¿Perqué anau donchs cercant
com matarme? Lo poble li respon-
gué: Estás possehit del dimoni;
¿qui't vol matar?
21 Respongué Jesús y'ls digué:
He fet una obra, y tots vos ne
maravellau.
22 Per aixó vos doná Moysés la
circumcisió, (no perqué sia de Moy-
sés, sinó dels pares,) y circumci-
dau al home en dissapte.
23 Si'l home reb la circumcisió
en dissapte, per no violar la lley
de Moysés, ¿perqué vos indignau
contra de mi per haver jo curat un
home del tot en dissapte?
24 No judiqueu per l'apariencia,
ans bé judicau judici recte.
25 Llavors alguns dels de Jeru-
salem deyan: ¿No es aquest al qui
buscan per donarli la mort?
26 Veus aquí que parla publica-
ment, y no li diuhen res. ¿Per
ventura los senadors han conegut
de cert qu'es aquest lo Christo?
27 Emperó aquest sabem nosal-
tres d'ahont es, mes quant vinga
lo Christo, ningú sabrá d'ahont
es ell.
28 Y Jesús en lo temple anava
ensenyant en alta veu, y dihent:
Vosaltres me coneixeu, y sabeu
d'ahont so jo; mes jo no he vingut
de mi mateix, sinó que es verídich
aquell que m'ha enviat, al qual no
coneixeu vosaltres;
29 Mes jo'l conech, perqué d'ell
so, y ell m'ha enviat.
30 Buscavan donchs com pén-
dre'l, y ningú posá las mans sobre
ell, perqué la seva hora no havía
arribat encara.
31 Y molts del poble cregueren
en ell, y deyan: ¿Quant vinga lo
Christo, fará per ventura més mi-
racles que'ls que fa aquest?
32 Los Fariséus oygueren estos
enrahonaments que la gent tenía
de ell; y'ls Fariséus y'ls princeps
dels sacerdots enviaren ministres
pera péndre'l.
33 Mes Jesús los digué: Encara
estaré ab vosaltres un poch de
temps, y *desprès* me'n vaitg á
aquell que m'ha enviat.
34 Vosaltres me buscaréu, y no'm
trobaréu, y allá ahont jo so, no hi
podeu venir vosaltres.
35 Y digueren los Jueus entre
sí: ¿Ahont anirá aquest, que no'l
pugam trobar? ¿Se'n anirá per ven-
tura entre las nacions espargidas
per lo mon á predicar als Gentils?
36 ¿Qué paraulas son aquestas
que ha dit: Me cercaréu, y no'm
trobaréu; y allá ahont so jo, vo-
saltres no hi podeu venir?
37 Y en lo derrer dia, que era lo
gran *dia* de la festa, Jesús se posá
en peu, y en alta veu deya: Si algú
té sed, vinga á mí, y bega.
38 Lo qui creu en mi, eixirán de
son ventre, com diu la escriptura,
rius d'aygua viva.
39 Aixó ho digué del Esperit,
que los que creuhen en ell havían
de rébrer; puix encara no havía es-
tat comunicat l'Esperit, per quant
Jesús no estava encara glorificat.
40 Per aixó molts del poble, al
ohir d'ell estas paraulas, deyan:
Aquest certament es lo profeta.
41 Aquest es lo Christo, deyan
altres. Emperó alguns replicavan:

¿Per ventura lo Christo ha de venir de Galiléa?

42 ¿No diu l'escriptura, que Christo vindrá de la rassa de David, y del lloch de Bethlem, d'ahont era David?

43 Axí que lo poble estava dividit per causa d'ell.

44 Y alguns d'ells volían péndre'l, mes ningú posá sobre ell las mans.

45 Y així los ministres tornaren als prínceps dels sacerdots y als Fariséus, y'ls digueren: ¿Perqué no l'haveu portat?

46 Los ministres respongueren: Ja may home algun ha parlat com aquest home.

47 Y'ls Fariséus respongueren; ¿Qué, també vosaltres haveu quedat seduhits?

48 ¿Acás algun dels prínceps ó dels Fariséus ha cregut en ell?

49 Emperó sols aquesta turba que no compren la lley es malehida.

50 Nicodemus, aquell mateix que á la nit vingué á Jesús, y era un d'ells, los digué:

51 ¿Per ventura nostra lley condemna á ningú, antes de ohirlo, y de saber lo que fa?

52 Ells respongueren y li digueren: ¿Ets tu per ventura també Galiléu? Examina las escripturas, y mira com no ix profeta algun de Galiléa.

53 En seguida se retirá cada qual á sa propia casa.

CAP. 8.

Deslliura Jesús de la mort á una dona adúltera, confundint á sos acusadors: declara de varias maneras ser ell lo Fill de Deu, y respon ab gran mansuetut á las blasfemias dels Jueus.

JESÚS se'n aná á la montanya del Oliverar.

2 Y al apuntar lo dia torná al temple, y tot lo poble vingué á ell, y assentantse, los ensenyava.

3 Llavors los escribas y Fariséus li portaren una dona que l'havían sorpresa en adulteri, y haventla colocada en mitg de tots,

4 Li digueren: Mestre, aquesta dona acaba de ser sorpresa en adulteri.

5 Y Moysés nos té manat en la lley apedregar las tals. Vos donchs ¿que diheu?

6 Lo que li preguntavan tentantlo pera poderlo acusar. Mes Jesús, inclinantse, escribía ab lo dit en terra.

7 Y com perseverassen ells en preguntarli, s'alsá dret, y'ls digué: Aquell de vosaltres que's trobi sens pecat sia lo primer en tirarli la pedra.

8 Y tornantse á inclinar, continuava á escriurer en terra.

9 Y ohit axó, y estant convensuts per sas conciencias, marxavan l'un detrás del altre, comensant per los més vells, y quedá sol Jesús, y la dona que estava al mitg.

10 Llavors Jesús alsantse dret, y no vehent ningú sinó la dona, li digué: Dona, ¿ahont son los que t'acusavan? ¿Ningú t'ha condemnat?

11 Ella respongué: Ningú, Senyor. Y Jesús digué: Puix jo tampoch te condemnaré. Véste'n, y no pequis may més.

12 Jesús torná á parlarlos, di-

hent: Jo so la llum del mon: lo
qui'm segueix á mi no camina en
las tenebras, sinó que tindrá la
llum de la vida.
13 Y replicaren los Fariséus: Tu
donas testimoni de tu mateix; ton
testimoni no es verídich.
14 Respongué Jesús, y'ls digué:
Encaraque jo doni testimoni de mi
mateix, mon testimoni es verídich,
perqué jo sé d'ahont vinch y ahont
vaitg: mes vosaltres no sabeu d'a-
hont vinch, ni ahont vaitg.
15 Vosaltres judicau segons la
carn; jo no judico á ningú.
16 Y si judico, mon judici es ve-
rídich, perqué no so jo sol, sinó
jo, y lo Pare que m'ha enviat.
17 En vostra lley está escrit, que
lo testimoni de dos personas es
verídich.
18 Jo so lo qui dono testimoni
de mi mateix, y'l Pare que m'ha en-
viat dona també testimoni de mi.
19 Llavors ells li deyan: ¿Ahont
es ton Pare? Jesús respongué:
Ni'm coneixeu á mi, ni á mon Pare.
Si'm coneguesseu á mi, també co-
neixeríau á mon Pare.
20 Jesús digué aquestas parau-
las en lo lloch del tresor, mentres
estava ensenyant en lo temple, y
ningú'l prengué, perqué sa hora
encara no era arribada.
21 Y Jesús los tornà á dir: Jo me'n
vaitg, y vosaltres me cercaréu, y
moriréu en vostre pecat. Allá ahont
jo vaitg no podeu venir vosaltres.
22 Los Jueus deyan á las horas:
¿Voldrá tal vegada matarse á sí
mateix, y per axió diu: Alla ahont
jo vaitg no podeu venir vosaltres?
23 Y ell los deya: Vosaltres sou
d'abaix, jo so de dalt; vosaltres sou
d'aquest mon, jo no so d'aquest
mon.
24 Per axió us he dit que mori-
réu en vostres pecats; perqué si no
creheu que so jo, moriréu en vos-
tres pecats.
25 Y ells li deyan: ¿Qui ets tu?
Jesús los respongué: Lo principi,
lo mateix que us parlo.
26 Tinch moltas cosas que dir
de vosaltres, y que condemnar;
emperó lo qui m'ha enviat es verí-
dich, y jo parlo al mon aquellas
cosas que he ohit d'ell.
27 Y ells no comprengueren que
deya que Deu era son Pare.
28 Per lo tant Jesús los digué:
Quant haureu alsat en alt al Fill
del home, llavors coneixeréu que
jo so, y que no faitg res de mi
mateix, sinó que parlo lo que m'ha
ensenyat lo Pare.
29 Y'l qui m'ha enviat está ab mi,
y no m'ha deixat sol, perqué jo faitg
sempre lo que es de son agrado.
30 Estant ell dihent estas cosas,
molts cregueren en ell.
31 Y Jesús deya als Jueus que
creyan en ell: Si perseverau en
ma paraula, seréu verdaderament
deixebles meus:
32 Y coneixeréu la veritat, y la
veritat vos fará llibres.
33 Ells li respongueren: No-
saltres som de la descendencia
d'Abraham, y jamay havem es-
tat esclaus de ningú. ¿Com dius
donchs tu que serem llibres?
34 Jesús los replicá: En veritat,
en veritat vos dich, que tot aquell

que comet pecat es esclau del pecat.
35 Així es que'l esclau no habita
sempre en la casa; emperó lo Fill
permaneix sempre *en ella*.
36 Si donchs lo Fill vos dona llibertad, seréu verdaderament llibres.
37 Ja sé que sou fills d'Abraham; emperó cercau com donarme la mort, perqué ma paraula no
té cabuda en vosaltres.
38 Jo dich lo que he vist en mon
Pare: y vosaltres feu lo que haveu
vist en vostre pare.
39 Li respongueren, dihent:
Nostre pare es Abraham. Si fosseu fills d'Abraham, replicá Jesús,
faríau las obras d'Abraham.
40 Emperó vosaltres buscau com
llevarme la vida, á un home que
us he dit la veritat que he ohit de
Deu: això no ho feu Abraham.
41 Vosaltres feu las obras de vostre pare. Y ells li replican: Nosaltres no som nats de fornicació; tenim un pare, *que es* Deu.
42 Y'ls digué Jesús: Si Deu fos
vostre pare, certament me amaríau á mi; puix jo he procehit y vingut de Deu; no he vingut de mi
mateix, sinó que ell m'ha enviat.
43 ¿Perqué donchs no enteneu lo
meu llenguatge? Es perqué no podeu ohir ma paraula.
44 Vosaltres sou de vostre pare
lo diable, y voleu satisfer los apetits de vostre pare. Ell fou homicida desde'l principi, y no ha permanescut en la veritat, perqué no hi
ha veritat en ell. Quant diu mentida, parla com ell es, puix es mentider y pare de la *mentida*.
45 A mi emperó no'm creheu,
perqué *vos* dich la veritat.
46 ¿Qui de vosaltres me convencerá de pecat? Donchs si us dich la
veritat, ¿perqué no'm creheu?
47 Lo qui es de Deu, escolta las
paraulas de Deu. Per això vosaltres no *las* escoltau, perqué no sou
de Deu.
48 Y'ls Jueus respongueren y li
digueren: ¿No tenim rahó de dir
que tu ets un Samaritá, y que estás possehit del dimoni?
49 Jesús respongué: Jo no estich possehit del dimoni, sinó que
honro á mon Pare, y vosaltres me
deshonrau á mi.
50 Y jo no cerco ma propia gloria; hi ha qui *la* cerqui y judiqui.
51 En veritat, en veritat jo us
dich, que qui observi ma paraula
no veurá may la mort.
52 Y'ls Jueus li digueren: Ara
coneixem que estás possehit del dimoni. Abraham es mort, y los profetas també, y tu dius: Si algú observa ma paraula no tastará may
la mort.
53 ¿Ets tu per ventura major
que nostre pare Abraham, lo qual
morí, y que'ls profetas que també
moriren? ¿Qui't fas tu mateix?
54 Jesús respongué: Si jo'm glorifico á mi mateix, la meva gloria
no es res; mon Pare es qui'm glorifica, aquell de qui diheu vosaltres, que es vostre Deu:
55 Y no l'haveu conegut; mes
jo l'he conegut, y si digués que
no'l conech, sería un mentider com
vosaltres. Mes jo'l conech, y observo sa paraula.

56 Abraham, vostre pare, se re-
gositjá de veurer mon dia: *lo* vegé,
y s'umplí de goig.
57 Los Jueus donchs li digueren:
¿Tu no tens encara cincuanta anys,
y has vist á Abraham?
58 Jesús los respongué: En ve-
ritat, en veritat vos dich, que an-
tes que Abraham fos, jo so.
59 Llavors prengueren pedras per
tirárlashi; emperó Jesús s'ocultá,
y isqué del temple, havent passat
pe'l mitg d'ells, y així se'n aná.

CAP. 9.

Jesús dona vista á un cego de naixement: murmuran los Fariséus d'aquest miracle, y excomunican al cego, que instruhit per Jesús, creu en ell, y l'adora.

Y AL passar vegé Jesús un ho-
me cego de naixement.
2 Y sos deixebles li pregunta-
van: Rabbi, ¿qui ha pecat, est, ó
sos pares, perqué haja nat cego?
3 Jesús respongué: Ni ell pecá,
ni sos pares, sinó que aixó es per-
qué las obras de Deu se manifes-
tassen en ell.
4 Convé que jo fassa las obras
del que m'ha enviat, mentres du-
ra'l dia: vé la nit, en que ningú pot
treballar.
5 Mentres estich en lo mon, jo
so la llum del mon.
6 Així que hagué dit aixó, escupí
en terra, y formá fanch ab la saliva,
y l'aplicá sobre'ls ulls *del cego.*
7 Y li digué: Marxa, vés, y rén-
ta't en la piscina de Siloé, que sig-
nifica, Enviat. Hi aná donchs, se
rentá, y torná ab vista.
8 Per lo que los vehins, y'ls que
antes l'havían vist demanar cari-
tat, deyan: ¿No es aquest aquell
que assentat demanava caritat?
Aqueix es, responían alguns,
9 Y altres *deyan:* No es ell, sinó
algú que se li sembla. Emperó ell
deya: So jo.
10 Llavors ells li digueren: ¿Com
es que se t'han overt los ulls?
11 Respongué: Aquell home,
que's diu Jesús, feu fanch, y l'a-
plicá á mos ulls, y'm digué: Vés
á la piscina de Siloé, y rénta't. Hi
aní, me rentí, y hi veitg.
12 Y li digueren: ¿Ahont es
aqueix? Respongué: No ho sé.
13 Y portaren als Fariséus al que
avans era cego.
14 Y era dissapte quant Jesús
feu lo fanch, y obrí sos ulls.
15 Y novament los Fariséus li
preguntavan, com havía recobrat
la vista. Ell los digué: Me posá
fanch als ulls, me rentí, y hi veitg.
16 Per lo que deyan alguns dels
Fariséus: Aquest home no es de
Deu, perqué no guarda lo dissapte.
Emperó altres deyan: ¿Com un
home pecador pot fer aquestos mi-
racles? Y hi havía dissensió entre
ells.
17 Digueren donchs novament
al cego: ¿Y tu que dius del que t'ha
obert los ulls? Y ell respongué:
Que es un profeta.
18 Emperó los Jueus no cregue-
ren de ell que hagués estat cego,
y recobrat la vista, fins que crida-
ren als pares del que hi veya.
19 Y'ls preguntaren, dihent: ¿Es
aquest lo vostre fill, lo qual diheu
vosaltres que nasqué cego? ¿Com
es donchs que hi veu ara?

20 Sos pares los respongueren, dihent: Nosaltres sabem que aquest es lo nostre fill, y que nasqué cego.

21 Mes com es que ara hi veu, no ho sabem, ni tampoch sabem qui li ha obert los ulls. Té la edat, preguntaulo, ell parlará per sí.

22 Sos pares digueren estas cosas per temor dels Jueus; puix los Jueus estavan ja convinguts en traurer de la sinagoga á qualsevol que regonegués á Jesús per Christo.

23 Per aixó sos pares digueren: Ja que té la edat, preguntauli á ell.

24 Cridaren donchs novament al home que havía estat cego, y li digueren: Glorifica á Deu; nosaltres sabem que aquest home es un pecador.

25 Y ell respongué y digué: Si es pecador jo no ho sé; una cosa sé, que jo que era cego ara hi veitg.

26 Li tornaren á dir: ¿Qué't feu? ¿Com t'obrí los ulls?

27 Ell los respongué: Ja vos *ho* diguí, y vosaltres *ho* oyguereu: ¿á que fi voleu ohir*ho* de nou? ¿Voleu tal vegada fervos vosaltres també deixebles seus?

28 Llavors l'umpliren de maldicions, y li digueren: Sias tu deixeble seu, que nosaltres som deixebles de Moysés.

29 Sabem que Deu parlá á Moysés; emperó aquest, no sabem d'ahont es.

30 Respongué aquell home, y'ls digué: En aixó está lo miracle, que vosaltres no sabeu d'ahont es aquest, y *ab tot* ell ha obert mos ulls.

31 Lo que sabem es, que Deu no ou als pecadors, sinó que aquell que adora á Deu, y fa sa voluntat, aqueix es á qui Deu ou.

32 Desde que'l mon es mon no s'ha ohit jamay, que ningú haja obert los ulls á un cego de naixement.

33 Si aquest home no fos de Deu no podría fer res.

34 Respongueren y li digueren: Nasqueres plé de pecats, ¿y'ns ensenyas? Y'l tragueren fora.

35 Oygué Jesús que l'havían tret fora, y haventlo encontrat, li digué: ¿Creus tu en lo Fill de Deu?

36 Ell respongué, y digué: ¿Qui es, Senyor, peraqué jo crega en ell?

37 Y li digué Jesús: Y tu lo vegeres, y es lo mateix que está parlant ab tu.

38 Llavors digué ell: Crech, Senyor: y postrantse, l'adorá.

39 Y Jesús digué: Pera *exercir* judici he vingut á est mon, á fi de que los que no hi veuhen, vejan; y los que hi veheu se quedin cegos.

40 Y alguns dels Fariséus que estavan ab ell oygueren aixó, y li digueren: ¿Puix que també nosaltres som cegos?

41 Jesús los digué: Si fosseu cegos no tindríau pecat: mes ara diheu: Nosaltres hi vehem; per lo que vostre pecat permaneix.

CAP. 10.

Parábola del bon pastor: va Jesús al temple en lo dia de la dedicació, y declara que es lo Messías: los Jueus prenen

pedras pera tirárlashi com á blasfema-
dor, perqué deya que era Fill de Deu.

EN veritat, en veritat vos dich,
Lo qui no entra per la porta
en lo corral de las ovellas, sinó que
puja per altra part, lo tal es un
lladre y un robador.
2 Emperó qui entra per la porta,
es lo pastor de las ovellas.
3 A est es á qui lo porter obra,
y las ovellas escoltan sa veu; y ell
crida per son nom á las ovellas
propias, y las guia defora.
4 Y quant ha fet eixir sas ove-
llas propias, va devant d'ellas; y
las ovellas lo segueixen, perqué
coneixen sa veu.
5 Mes á un estrany no'l seguei-
xen, sinó que fugen d'ell, perqué
no coneixen la veu dels estranys.
6 Aquesta parábola los posá Je-
sús, peró no entengueren lo que'ls
deya.
7 Y Jesús los digué segona vega-
da: En veritat, en veritat vos dich,
que so la porta de las ovellas.
8 Tots los que han vingut fins
ara son lladres y robadors, peró
las ovellas no'ls escoltaren.
9 Jo so la porta. Lo qui entri
per mi se salvará, y entrará, y
eixirá, y trobará pastura.
10 Lo lladre no vé sinó pera ro-
bar, y matar, y destruir. Jo he
vingut peraqué ellas tingan vida,
y *la* tingan ab més abundancia.
11 Jo so lo bon pastor. Lo bon pas-
tor sacrifica la vida per sas ovellas.
12 Mes lo mercenari, y lo qui no
es pastor, y del qual no son pro-
pias las ovellas, veu venir lo llop, y
abandona las ovellas y fuitg; y'l
llop las agarra, y esbarria lo bes-
tiar.
13 Lo mercenari fuitg, perqué es
asalariat, y no té interés algun en
las ovellas.
14 Jo so lo bon pastor, y conech
mas *ovellas*, y ellas me coneixen
á mi.
15 Així com lo Pare me coneix
á mi, així jo conech al Pare, y dono
mi vida per mas ovellas.
16 Y tinch altras ovellas que no
son d'aquest ramat, las quals he
de recullir, y ohirán la meva veu,
y se'n fará un sol ramat y un sol
pastor.
17 Per aixó mon Pare me ama,
perqué jo dono ma vida peraqué
puga péndrerla de nou.
18 Ningú me la pren, sinó que
jo la dono de ma voluntat, y tinch
potestat de donarla, y tinch potes-
tat de recobrarla. Aquest es lo ma-
nament que rebí de mon Pare.
19 Y hi hagué una nova divisió
entre los Jueus per causa d'esta
plática.
20 Y molts d'ells deyan: Está
possehit del dimoni, y ha perdut
l'enteniment, ¿perqué'l escoltau?
21 Altres deyan: Aquestas no
son paraulas d'un que está posse-
hit del dimoni. ¿Per ventura lo di-
moni pot obrir los ulls dels cegos?
22 Y se celebrava en Jerusalem
la festa de la dedicació, y era en
hivern.
23 Y Jesús se passejava en lo
temple en lo pórtich de Salomó.
24 Y'ls Jueus vingueren á son
rodador, y li deyan: ¿Fins á quant
has de tenir nostre ánimo suspés?

Si ets lo Christo dígasnos*ho* clarament.

25 Jesús los respongué: Vos parlo, y no'm creheu; las obras que jo faitg en nom de mon Pare, estas donan testimoni de mi.

26 Mes vosaltres no creheu, perqué no sou de mas ovellas, com jo us he dit.

27 Mas ovellas ouhen ma veu, y jo las conech, y'm segueixen:

28 Y jo'ls dono la vida eterna, y no's perdrán may, y ningú las arrancará de mas mans.

29 Mon Pare lo que m'ha donat es superior á totas *las cosas*, y ningú pot arrancarho de la má de mon Pare.

30 Jo y lo Pare som una *mateixa cosa*.

31 Y los Jueus prengueren pedras per apedregarlo.

32 Y Jesús los respongué: Moltas obras bonas vos he mostrat de mon Pare, ¿per quina d'aquellas obras m'apedregau?

33 Respongueren los Jueus: No't apedregam per ninguna obra bona, sinó per la blasfemia, y perqué essent tu home, te fas Deu.

34 Jesús los respongué: ¿No está escrit en vostra lley que jo diguí: Vosaltres sou deus?

35 Si anomená deus á aquells á qui vingué la paraula de Deu, y la escriptura no pot faltar:

36 ¿De mi, á qui lo Pare ha santificat, y ha enviat al mon, dihen vosaltres que blasfémo, perqué he dit: So Fill de Deu?

37 Si no faitg las obras de mon Pare, no'm cregau.

38 Mes si las faitg y no'm voleu creurer á mi, creheu á las obras, á fi de que conegau, y cregau que lo Pare está en mi y jo en lo Pare.

39 Y'ls cercavan com péndrerlo, emperó ell s'escapá de sas mans,

40 Y se'n aná altra vegada al altra part del Jordá, á aquell lloch ahont primerament havía estat Joan batejant, y permanesqué allí.

41 Y acudiren molts á ell, dihent: Joan no ha fet miracle algun;

42 Mes totas quantas cosas Joan digué d'aquest eran verdaderas. Y molts cregueren en ell.

CAP. 11.

Resurrecció de Lássaro: consell dels pontífices y Fariséus: ahont se resol la mort de Jesús, y que ha de morir un home per tots: Jesu-Christ se retira á Efrem, ciutat de Galilea.

Y HI havía malalt un home *anomenat* Lássaro, resident en Bethania, lloch de María y de Marta, germanas sevas.

2 Y esta María era *aquella* que havía ungit ab unguent al Senyor, y netejat los peus ab sos cabells; lo germá de la qual, Lássaro, era lo qui estava malalt.

3 Las germanas d'aquest donchs enviaren á dirli: Senyor, miran que aquell á qui vos amau está malalt.

4 Y ohint*ho* Jesús los digué: Aquesta malaltia no es mortal, sinó qu'es per la gloria de Deu, á fi de que lo Fill de Deu sia glorificat per ella.

5 Y Jesús amava á Marta, y á sa germana María, y á Lássaro.

6 Quant ohigué donchs que aquest estava malalt, se detingué en-

cara dos dias en lo mateix lloch.
7 Y desprès d'aixó digué á sos
deixebles: Anem altra vegada á la
Judéa.
8 Los deixebles li diuhen: Rabbi,
¿ara que los Jueus volían apedre-
garvos, anau allí altra vegada?
9 Jesús respongué: ¿No hi ha
dotse horas en lo dia? Lo qui va de
dia no ensepega, perqué veu la llum
d'aquest mon.
10 Mes lo qui va de nit ensepe-
ga, perqué no hi ha llum en ell.
11 Digué estas cosas, y després
los anyadí: Nostre amich Lássaro
dorm, emperó jo vaitg á despertar-
lo del somni.
12 Y digueren sos deixebles: Se-
nyor, si dorm, se curará.
13 Emperó Jesús parlava de sa
mort, y ells pensaren que havía
parlat del somni natural.
14 Jesús los digué á las horas
clarament: Lássaro es mort;
15 Y per vosaltres m'alegro de
no haverme trobat allí, á fi de que
cregau. Emperó anem á ell.
16 Y Tomás, anomenat Didimo,
digué á sos condeixebles: Anemhi
també nosaltres, á fi de morir
ab ell.
17 Arribá donchs Jesús, y trobá
que havía ja quatre dias que Lás-
saro estava en la sepultura.
18 Y distava Bethania de Jerusa-
lem com cosa de quinse estadios.
19 Y molts Jueus havían vingut
á Marta y á María, pera consolar-
las *de la mort* de son germá.
20 Y quant Marta oygué que
Jesús venía, isqué á rébrerlo, em-
peró María se quedá en casa.
21 Y Marta digué á Jesús: Se-
nyor, si vos haguesseu estat aquí,
no hauría mort mon germá.
22 Emperó també sé ara, que
qualsevol cosa que demaneu á Deu,
Deu vos *la* concedirá.
23 Jesús li digué: Ton germá
ressuscitará.
24 Marta li respon: Ja sé que
ressuscitará en la resurrecció en lo
derrer dia.
25 Jesús li digué: Jo so la resu-
rrecció y la vida; lo qui creu en mi,
encaraqué hagués mort, viurá.
26 Y aquell que viu, y creu en
mi no morirá may més. ¿Creus
tu aixó?
27 Ella li respongué: Senyor,
sí, crech que vos sou lo Christo,
lo Fill de Deu viu, que ha vingut
á est mon.
28 Y dit aixó se'n aná y cridá
secretament á María sa germana,
dihent*li*: Aquí está lo Mestre, y't
demana.
29 Y luego que ella *ho* oygué,
s'alsá á tota pressa, y vingué á ell.
30 Perqué Jesús no havía entrat
encara en lo poblet, sinó que es-
tava en aquell mateix paratge
ahont Marta l'havía encontrat.
31 Mes los Jueus que estavan
ab María en casa, y l'aconsolavan,
vehent que s'alsava de repente y
eixía fora, la seguiren, dihent:
Aquesta va á la sepultura pera
plorar allí.
32 Y havent arribat María al
siti ahont estava Jesús, y vehentlo,
se llansá á sos peus, y li digué:
Senyor, si vos haguesseu estat
aquí, no hauría mort mon germá.

33 Jesús donchs al véurerla plo-
rar, y que ploravan també los
Jueus que havían vingut ab ella,
gemí en son esperit, y's perturbá,
34 Y digué: ¿Ahont l'haveu po-
sat? Veniu, Senyor, li digueren,
y'l veuréu.
35 Y Jesús plorá.
36 Llavors digueren los Jueus:
¡Mirau com l'amava!
37 Y alguns d'ells digueren:
Aquest donchs que obrí los ulls de
un cego de naixement, ¿no podría
fer de manera que Lássaro no
morís?
38 Gemint donchs Jesús altra
vegada en sí mateix vingué al
sepulcre, que era una gruta, y te-
nía una pedra posada sobre.
39 Jesús digué: Traheu la pe-
dra. Marta, germana del difunt,
li respongué: Senyor, ja fa fetor,
puix quatre dias fa ja qu'es mort.
40 Jesús li digué: ¿No t'he dit,
que si creguesses, veurás la gloria
de Deu?
41 Tragueren donchs la pedra.
Y Jesús alsant los ulls al cel, di-
gué: Pare, vos dono gracias per-
qué m'haveu ohit.
42 Bé sabía jo que sempre m'o-
hiu; emperó *ho* he dit per causa
d'aquesta gent que está al rodador
de mi, á fi de que cregan que vos
m'haveu enviat.
43 Havent dit aixó, cridá en alta
veu: Lássaro, ix fora.
44 Y al instant isqué lo qui ha-
vía mort, lligat de peus y mans ab
faxas, y tapada la cara ab un su-
dari. Jesús los digué: Deslligaulo,
y deixaulo anar.
45 Y molts dels Jueus que ha-
vían vingut á *veurer* á María y á
Marta, y que havían vist lo que
Jesús havía fet, cregueren en ell.
46 Emperó alguns d'ells se'n
anaren á *trobar* als Fariséus, y'ls
contaren las cosas que Jesús ha-
vía fet.
47 Llavors los pontífices, y'ls Fa-
riséus juntaren consell, y digue-
ren: ¿Qué farem, perqué aquest
home fa molts miracles?
48 Si'l deixam fer, tots creurán
en ell, y vindrán los Romans, y
arruinarán nostre lloch y la nació.
49 Emperó un d'ells anomenat
Cayfás, que era lo sumo pontífice
d'aquell any, los digué: Vosaltres
no hi enteneu res,
50 Ni reflexionau que us convé
que un sol home mori per lo po-
ble, y no que's perdi tota la nació.
51 Mes ell no ho digué de sí ma-
teix, sinó que essent aquell any
pontífice, profetisá que Jesús ha-
vía de morir per la nació,
52 Y no tant per la nació, sinó
també pera congregar en un als
fills de Deu que estavan dispersos.
53 Y així desde aquell dia no
pensavan sinó com poderlo fer
morir.
54 Per lo que Jesús ja no anava
publicament entre'ls Jueus, sinó
que's retirá á un territori prop del
desert, en la ciutat dita Efrem, y
allí permanesqué ab sos deixebles.
55 Y era próxima la pasqua dels
Jueus, y molts d'aquella comarca
pujaren á Jerusalem antes de la
pasqua, pera purificarse.
56 Y cercavan á Jesús, y'ls que

estavan en lo temple se deyan uns
á altres: ¿Qué pensau? ¿perqué no
ha vingut á la festa? Y'ls pontífi-
ces y'ls Fariséus havían ja donat
l'orde de que si algú sabía ahont
era ell *lo* denunciás pera ferlo
péndrer.

CAP. 12.

María germana de Lássaro derrama unguent preciós sobre los peus de Jesús: los Jueus maquinan la mort d'aquest: entrada triunfant de Jesu-Christ en Jerusalem: alguns Gentils volen veurer á Jesús: declara est que fins després de mort no fará fruyt entre'lls.

DONCHS sis dias abans de la
pasqua vingué Jesús á Be-
thania, ahont ell havía ressusci-
tat á Lássaro que havía mort.
2 Allí li aparellaren una cena, y
Marta servía, y Lássaro era un
dels que estavan á taula ab ell.
3 Y havent pres María una lliura
d'unguent preciós de nardo ver-
dader, lo derramá sobre los peus
de Jesús, y'ls aixugá ab sos ca-
bells; y la casa s'omplí de la fra-
gancia del perfum.
4 Llavors Judas Iscariot, un de
sos deixebles, que era lo qui l'ha-
vía d'entregar, digué:
5 ¿Perqué no s'ha vengut est
unguent per trescents diners, y
donat *son preu* als pobres?
6 Mes digué aixó, no perqué ell
passás cuydado dels pobres, sinó
perqué era lladre, y tenint la bos-
sa, portava *lo diner* que's posava
en ella.
7 Mes Jesús respongué: Deixau-
la, que'l guardía pera'l dia de ma
sepultura.
8 Perqué als pobres sempre los
teniu ab vosaltres, mes á mi no'm
teniu sempre.
9 Y una gran multitut de Jueus
sabé que Jesús estava allí. Y vin-
gueren, no tant per Jesús, quant
pera veurer á Lássaro, á qui ha-
vía ressuscitat d'entre los morts.
10 Per aixó los prínceps dels sa-
cerdots resolgueren fer morir tam-
bé á Lássaro;
11 Perqué molts Jueus per sa
causa se'n anavan d'ells, y creyan
en Jesús.
12 Y l'endemá una gran multi-
tut de gent, que havía vingut á la
festa, havent sabut que Jesús ve-
nía á Jerusalem,
13 Prengueren ramas de palmers
y eixiren á rébrerlo, y cridavan:
Hosanna, Benehit *sia* lo qui vé
en nom del Senyor, Rey d'Israel.
14 Y trobá Jesús un pollí, y s'as-
sentá sobre ell, conforme está es-
crit:
15 No temis, filla de Sion: mira
á ton Rey que vé assentat sobre
un pollí d'una somera.
16 Los deixebles al principi no
entengueren aquestas cosas, em-
peró quant Jesús fou glorificat lla-
vors se recordaren que d'ell esta-
van escritas estas cosas, y que ells
li havían fet aquestas cosas.
17 Y la turba que's trobava ab
Jesús quant cridá á Lássaro del
sepulcre, y'l ressuscitá d'entre'ls
morts, donava testimoni *d'ell*.
18 Per aixó isqué la turba á ré-
brerlo, per haver ohit que havía
fet aquest miracle.
19 Y los Fariséus se deyan los
uns als altres: ¿Veheu com no ade-

lantam res? Veus aquí que tot lo
mon se'n va detrás d'ell.
20 Hi havía alguns Gentils dels
que pujaren per adorar á *Deu* en
la festa.
21 Estos donchs s'acercaren á
Felip, natural de Bethsayda en Ga-
liléa, y li suplicaren, dihent: Se-
nyor, voldriam véurer á Jesús.
22 Felip vingué á dirho á An-
dreu, y Andreu y Felip altra ve-
gada *ho* digueren á Jesús.
23 Y Jesús los respongué, di-
hent: Arribada es l'hora en que lo
Fill del home ha de ser glorificat.
24 En veritat, en veritat vos
dich, que si lo gra del forment
que cau en terra no mor, queda
tot sol: emperó si mor, produheix
molt fruit.
25 Així mateix lo qui ama sa vi-
da, la perdrá; emperó aquell que
aboreix sa vida en aquest mon, la
conserva pera la vida eterna.
26 Si algú'm serveix, seguesca'm,
que allí ahont jo so, allí estará
també mon sirvent; y'l que'm
servesca, mon Pare l'honrará.
27 Ara ma ánima está pertur-
bada; y ¿qué diré? ¿Pare, deslliu-
ranme d'aquesta hora? Mes per
això he vingut en aquesta hora.
28 Pare, glorificau vostre nom.
Y vingué una veu del cel, *dihent:
Lo* he glorificat ja, y'*l* glorificaré
encara més.
29 La gent donchs que estava allí
y ho oygué, deya: Que era un tro.
Altres deyan: Un ángel li ha parlat.
30 Y Jesús los respongué, di-
hent: Aquesta veu no ha vingut
pera mi, sinó pera vosaltres.
31 Ara es lo judici del mon, ara
lo princep d'aquest mon será llan-
sat fora.
32 Y si jo fos elevat de la terra,
atrauré á tots envers mi.
33 Això ho deya pera significar
de quina mort havia de morir.
34 La gent li respongué: No-
saltres havem ohit de la lley que
lo Christo permaneix eternament.
¿Com dius donchs tu que es neces-
sari que sia elevat lo Fill del ho-
me? ¿Qui es aqueix Fill del home?
35 Jesús los respongué: La llum
encara está per un poch de temps
ab vosaltres: caminau donchs men-
tres teniu llum, peraqué las tene-
bras no us sorprengan: puix lo qui
camina en tenebras no sab ahont va.
36 Mentres teniu llum, crehèu
en la llum, peraqué siau fills de la
llum. Estas cosas digué Jesús, y
se'n aná, y s'ocultá d'ells.
37 Mes encaraqué havia fet tants
miracles en presencia d'ells, no
creyan en ell:
38 A fi de que's cumplissen las
paraulas del profeta Isaías, lo qual
digué: Senyor, ¿qui ha cregut lo
que'ns ha ohit á nosaltres, y á
qui lo bras del Senyor ha estat
revelat?
39 Per això no podian creurer,
perqué Isaías digué ademés:
40 Cegá sos ulls, y endurí son
cor, peraqué no vejan ab los ulls,
ni comprengan ab *son* cor, y's con-
vertescan, y jo'ls curi.
41 Això digué Isaías quant vegé
sa gloria y parlá d'ell.
42 Ab tot molts dels senadors
cregueren en ell; emperó per cau-

sa dels Fariséus no'*l* confessavan
publicament, per temor de que'ls
expellissen de la sinagoga:
43 Puix ells amaren més la glo-
ria dels homes que la gloria de
Deu.
44 Jesús donchs alsá la veu, y
digué: Qui creu en mi no creu en
mi, sinó en aquell que m'ha enviat.
45 Y lo qui'm veu á mi veu al
que m'ha enviat.
46 Jo llum he vingut al mon,
peraqué tot aquell que creu en mi
no permanesca en tenebras.
47 Y si algú ou mas paraulas, y
no las observa, jo no'l judico; puix
no he vingut pera judicar lo mon,
sinó pera salvar lo mon.
48 Lo qui'm desprecia, y no reb
mas paraulas, té qui'l judica: la
paraula que jo he predicat, aquei-
xa será la que'l judicará en lo der-
rer dia.
49 Puix jo no he parlat de mi
mateix, sinó que'l Pare que m'en-
viá es lo qui m'ha ordenat lo que
tinch de dir y lo que tinch de parlar.
50 Y jo sé que son mandato es la
vida eterna. Las cosas donchs que
jo dich, las dich com lo Pare m'ha
ordenat.

CAP. 13.

Ultima cena del Senyor: Jesús renta los peus á sos deixebles: prediu la trahició de Judas: recomana la caritat, y anuncia la negació de Pere.

ABANS de la festa de la pasqua,
sabent Jesús que havía arri-
bat l'hora de son tránsit de est
mon al Pare, havent amat als seus
que eran en lo mom, los amá fins
al fi.
2 Y concluida la cena, havent lo
diable posat en lo cor de Judas
Iscariot, *fill* de Simó, *lo designi*
d'entregarlo,
3 Jesús sabent que'l Pare li ha-
vía posat totas las cosas en las
mans, que havía vingut de Deu, y
que tornava á Deu,
4 S'alsá de la cena, y trahentse
sas vestiduras, prengué una tova-
llola, y se *la* cenyí.
5 Posá en seguida aygua en una
conca, y comensá á rentar los peus
dels deixebles, y á aixugar*los* ab la
tovallola que tenía cenyida.
6 Arribá donchs á Simó Pere, y
Pere li diu: Senyor, ¿vos rentarme
á mi los peus?
7 Respongué Jesús dihentli: Lo
que jo faitg, tu no ho comprens
ara, y ho sabrás després.
8 Pere li diu: Jamay me renta-
réu vos los peus. Jesús li respon: Si
jo no't rento no tindrás part ab mi.
9 Li diu Simó Pere: Senyor, no
solament mos peus, sinó las mans
y lo cap també.
10 Jesús li diu: Lo qui está ren-
tat no necessita sinó rentarse los
peus, puix está tot net. Y vosaltres
nets estáu, emperó no tots.
11 Puix sabía qui era lo qui
l'havía d'entregar; per aixó digué:
No tots estáu nets.
12 Després donchs que ell los
hagué rentat los peus, y pres altra
vegada sas vestiduras, y haventse
sentat novament á taula, los di-
gué: ¿Sabeu lo que he fet ab vo-
saltres?
13 Vosaltres m'anomenau Mestre
y Senyor, y diheu bé, perqué ho so.

14 Donchs si jo, que so lo Mes-
tre y Senyor, vos he rentat los
peus, també vosaltres debeu ren-
tarvos los peus los uns als altres.
15 Perqué jo us he donat exem-
ple; perqué així com jo he fet ab vo-
saltres, així fassau vosaltres també.
16 En veritat, en veritat vos
dich, que'l criat no es major que
son amo, ni l'enviat major que
aquell que l'envià.
17 Si compreneu estas cosas, seréu
benaventurats si las practiqueu.
18 No ho dich de tots vosaltres.
Jo sé als que tinch elegits, si-
nó peraqué's cumpli l'escriptura:
Aquell que menja pá ab mi, alsará
contra mi son taló.
19 Vos ho dich desd'ara abans
que esdevinga, á fi de que quant
succehesca cregau que so jo.
20 En veritat, en veritat vos dich,
que'l qui rebi al que jo hauré en-
viat, me reb á mi; y'l qui'm reb á
mi, reb á aquell que m'ha enviat.
21 Havent Jesús dit aquestas
paraulas se turbá en *son* esperit, y
declará obertament, dihent: En
veritat, en veritat vos dich, que
un de vosaltres me trahirá.
22 Los deixebles donchs se mira-
van uns á altres, dubtant de qui
parlava.
23 Y un de sos deixebles, á qui
Jesús amava, estava reclinat en lo
seno de Jesús.
24 Y Simó Pere li feu senya, di-
hentli: ¿Qui es aquest de qui parla?
25 Y estant aquell reclinat en lo
seno de Jesús, li digué: Senyor,
¿qui es aquest?
26 Jesús *li* respongué: Es aquell
á qui jo donaré pá sucat. Y havent
sucat lo pá, *lo* doná á Judas, *fill* de
Simó, Iscariot.
27 Y després *d'haver pres* lo bossí
entrá en ell Satanás. Y Jesús li di-
gué: Fes prestament lo que tu fas.
28 Emperó ningú dels que esta-
van á taula comprengué lo fi per-
qué li deya.
29 Perqué com Judas tenía la
bossa, pensavan alguns que Jesús
li havía dit: Compra lo que neces-
sitem pera la festa, ó que donás
alguna cosa als pobres.
30 Ell luego que prengué lo
bossí isqué fora, y era *ja* de nit.
31 Per així després d'haverse'n
anat *Judas*, digué Jesús: Ara es
glorificat lo Fill del home, y Deu
es glorificat en ell.
32 Y si Deu es glorificat en ell,
Deu igualment lo glorificará en si
mateix, y'l glorificará luego.
33 Fillets, per un poch de temps
encara estich ab vosaltres. Vosal-
tres me buscaréu, y així com jo
diguí als Jueus: Allá ahont jo
vaitg, no hi podeu venir vosaltres;
així mateix vos ho dich ara á vo-
saltres.
34 Vos dono un manament nou,
que us ameu los uns als altres, y
que de la manera ab que jo us he
amat, vos ameu recíprocament.
35 En així coneixerán tots que
sou mos deixebles, si us teniu amor
los uns als altres.
36 Simó Pere li digué: Senyor,
¿ahont anau vos? Jesús li respon-
gué: Allá ahont jo vaitg, tu no
pots seguirme ara, mes me segui-
rás després.

37 Pere li digué: Senyor, ¿per-
qué no us puch seguir ara? Donaré
per vos la meva vida.
38 Jesús li replicá: ¿Tu donarás
la vida per mi? En veritat, en ve-
ritat te dich: No cantará lo gall
abans que tu m'hajas negat tres
vegadas.

CAP. 14.

Plática de Jesu-Christ á sos deixebles.

QUE no's perturbi vostre cor.
Creheu en Deu, y creheu
també en mi.
2 En la casa de mon Pare hi ha
moltas habitacions; si no fos axí
jo us ho hauría dit: puig vaitg á
preparar lo lloch pera vosaltres.
3 Y quant me'n hauré anat y
hauré preparat lo lloch pera vosal-
tres, tornaré, y us pendré ab mi,
peraqué allá ahont so jo estigueu
també vosaltres.
4 Y ja sabeu ahont vaitg, y sabeu
també vosaltres lo camí.
5 Tomás li digué: Senyor, no
sabem ahont anau, ¿com podem
donchs saber lo camí?
6 Jesús li respon: Jo so lo camí,
y la veritat, y la vida. Ningú vé al
Pare sinó per mi.
7 Si m'haguesseu conegut á mi
hauríau conegut també á mon Pa-
re, y desd'ara lo coneixeu, y l'ha-
veu vist.
8 Felip li digué: Senyor, mos-
traunos lo Pare, y nos basta.
9 Jesús li respon: ¿Tant temps
ha que estich ab vosaltres, y no'm
haveu conegut, Felip? lo qui'm veu
á mi, veu també al Pare. Donchs
¿com dius, Mostraunos lo Pare?
10 ¿No creheu que jo estich en
lo Pare, y que lo Pare está en
mi? Las paraulas que jo us dich,
no las dich de mi mateix: y'l Pare
que está en mi, ell mateix fa las
obras.
11 ¿No creheu que jo *estich* en lo
Pare, y que lo Pare está en mi?
12 Creuheuho, almenos per las
obras que jo faitg. En veritat, en
veritat vos dich, que qui creu en
mi, aqueix fará també las obras que
jo faitg, y las fará encara majors,
perqué jo me'n vaitg al Pare.
13 Y tot quant demaneu al Pare
en mon nom, ho faré, á fi de que'l
Pare sia glorificat en lo Fill.
14 Si demanau alguna cosa en
mon nom, la faré.
15 Si m'amau, guardau mos ma-
naments.
16 Y jo pregaré al Pare, y vos
donará altre Consolador, peraqué
habiti ab vosaltres eternament:
17 *So es*, l'Esperit de veritat, á
qui lo mon no pot rébrer, perqué
no'l veu, ni'l coneix. Emperó vo-
saltres lo coneixeréu, perqué ha-
bitará ab vosaltres, y estará en vo-
saltres.
18 No us deixaré hórfans: torna-
ré á vosaltres.
19 Encara un poch de temps, y
lo mon ja no'm veurá. Mes vo-
saltres me veheu, perqué jo visch,
y vosaltres viuréu també.
20 En aquell dia coneixeréu que
jo estich en mon Pare, y que vo-
saltres *estáu* en mi, y jo en vo-
saltres.
21 Qui té mos manaments, y'ls
guarda, aqueix me ama. Y'l qui

m'ama será amat de mon Pare, y jo l'amaré, y jo'm manifestaré á ell.

22 Judas (no lo Iscariot) li diu: Senyor, ¿per quina rahó vos manifestaréu á nosaltres, y no al mon?

23 Jesús respongué y li digué: Si algú m'ama, guardará mas paraulas, y mon Pare l'amará, y vindrem á ell, y farem mansió en ell.

24 Lo qui no m'ama no guarda mas paraulas. Y la paraula que haveu ohit no es meva, sinó del Pare que m'ha enviat.

25 Vos he dit aquestas cosas permaneixent encara ab vosaltres.

26 Emperó lo Consolador, l'Esperit Sant, que'l Pare enviará en mon nom, vos ensenyará totas las cosas, y vos recordará tot lo que us he dit.

27 Lo pau vos deixo: la pau meva vos dono: no us *la* dono jo com *la* dona lo mon. No's perturbi vostre cor, ni s'acobardesca.

28 Ohireu que us diguí: Me'n vaitg y torno á vosaltres. Si m'amasseu, vos alegraríau sens dubte, de que vaitg al Pare, perqué'l Pare es major que jo.

29 Y jo us ho dich ara abans que esdevinga, á fi de que quant succehesca, cregau.

30 Ja no parlaré molt ab vosaltres, puix vé lo príncep d'aquest mon, mes no té res ab mi.

31 Emperó á fi de que'l mon conega que jo amo al Pare, y com me doná manament lo Pare, així faitg també. Alsaus y anemse'n d'aquí.

CAP. 15.

Continúa la plática de Jesu-Christ.

JO so la verdadera vinya; y mon Pare es lo vinyader.

2 Tallará tots los sarments que no portan fruyt en mi, y aquells que donin fruyt los podará, perqué ne donin més.

3 Vosaltres sou ja purs per medi de la paraula que vos he parlat.

4 Permaneixeu en mi, y jo *permaneixeré* en vosaltres. A la manera que'l sarment no pot de per sí donar fruyt, sinó está unit al cep, així tampoch vosaltres, sinó estáu units ab mi.

5 Jo so lo cep, vosaltres los sarments. Lo qui está unit ab mi, y jo ab ell, aqueix dona molt fruyt; puix que sens mi no podeu res.

6 Lo qui no permaneix en mi será llansat fora com un sarment, se secará, y'l pendrán, y'l posarán al foch, y cremará.

7 Si permaneixeu en mi, y mas paraulas permaneixen en vosaltres, demanaréu tot lo que vullau, y se us concedirá.

8 Es la gloria de mon Pare que vosaltres porteu molt fruyt, y siau deixebles meus.

9 Així com me ama lo Pare, així vos he amat jo. Continuau en mon amor.

10 Si guardau mos manaments, permaneixeréu en mon amor; així com jo he guardat també los preceptes de mon Pare, y permanesch en son amor.

11 Aquestas cosas vos las he ditas á fi de que mon goig sia en

vosaltres, y vostre goig sia cumplert.

12 Mon precepte es que us ameu los uns als altres, com jo us he amat á vosaltres.

13 Ningú pot tenir un amor més gran que aquell que dona sa vida per sos amichs.

14 Vosaltres sou mos amichs, si feu lo que jo us mano.

15 Ja no us apellidaré sirvents, perqué lo sirvent no sab lo que fa son amo. Emperó á vosaltres vos he apellidat amichs, perqué us he fet á saber quantas cosas he ohit de mon Pare.

16 No m'elegireu vosaltres á mi, sinó que jo us he elegit á vosaltres, y vos he destinat peraqué aneu y fassau fruyt, y vostre fruyt sia durader, á fi de que qualsevol cosa que demaneu al Pare en mon nom vos la concedesca.

17 Lo que jo us mano es que us ameu uns á altres.

18 Si'l mon vos aborreix, sabeu que primer que á vosaltres m'aborrí á mi.

19 Si fosseu del mon, lo mon *vos* amaría *com* á cosa seva; mes com no sou del mon, sinó que jo us elegí d'entre'l mon, per axó lo mon vos aborreix.

20 Recordauvos d'aquella sentencia que jo us he dit: Lo sirvent no es major que son amo. Si m'han perseguit á mi, també us han de perseguir á vosaltres: si han guardat mas paraulas, també guardarán las vostras.

21 Mes totas estas cosas las farán ab vosaltres per causa de mon nom, perqué no coneixen al que m'ha enviat.

22 Si jo no hagués vingut, y no'ls hagués predicat, no tindrían pecat; emperó ara no tenen escusa de son pecat.

23 Lo qui m'aborreix á mi, aborreix també á mon Pare.

24 Si jo no hagués fet entre'lls obras que ningú altre ha fet, no tindrían culpa; mes ara ells las han vistas y m'han aborrit á mi y á mon Pare:

25 A fi de que's cumplís la paraula escrita en sa lley: Me han aborrit sens causa alguna.

26 Emperó quant vinga lo Consolador, l'Esperit de la veritat que proceheix del Pare, y que jo us enviaré de part de mon Pare, ell donará testimoni de mi.

27 Y també vosaltres donaréu testimoni, ja que desde'l principi estáu en ma companyía.

CAP. 16.

Jesu-Christ conclou la plática.

AQUESTAS cosas vos las he ditas, peraqué no us escandaliseu.

2 Vos traurán de las sinagogas, y vé'l temps en que qualsevol que us mati creurá fer una cosa agradable á Deu.

3 Y vos tractarán d'aquesta manera, perqué no han conegut al Pare ni á mi.

4 Mes jo us he parlat aquestas cosas, peraqué quant vingui l'hora, vos recordeu de que jo us las havía anunciat.

5 Y no us las diguí al principi,

Si ets lo Christo dígasnos*ho* clarament.
25 Jesús los respongué: Vos parlo, y no'm creheu; las obras que jo faitg en nom de mon Pare, estas donan testimoni de mi.
26 Mes vosaltres no creheu, perqué no sou de mas ovellas, com jo us he dit.
27 Mas ovellas ouhen ma veu, y jo las conech, y'm segueixen:
28 Y jo'ls dono la vida eterna, y no's perdrán may, y ningú las arrancará de mas mans.
29 Mon Pare lo que m'ha donat es superior á totas *las cosas*, y ningú pot arrancarho de la má de mon Pare.
30 Jo y lo Pare som una *mateixa cosa.*
31 Y los Jueus prengueren pedras per apedregarlo.
32 Y Jesús los respongué: Moltas obras bonas vos he mostrat de mon Pare, ¿per quina d'aquellas obras m'apedregau?
33 Respongueren los Jueus: No t'apedregam per ninguna obra bona, sinó per la blasfemia, y perqué essent tu home, te fas Deu.
34 Jesús los respongué: ¿No está escrit en vostra lley que jo diguí: Vosaltres sou deus?
35 Si anomená deus á aquells á qui vingué la paraula de Deu, y la escriptura no pot faltar:
36 ¿De mi, á qui lo Pare ha santificat, y ha enviat al mon, diheu vosaltres que blasfemo, perqué he dit: So Fill de Deu?
37 Si no faitg las obras de mon Pare, no'm cregau.
38 Mes si las faitg y no'm voleu creurer á mi, creheu á las obras, á fi de que conegau, y cregau que lo Pare está en mi y jo en lo Pare.
39 Y'ls cercavan com péndrerlo, emperó ell s'escapá de sas mans,
40 Y se'n aná altra vegada al altra part del Jordá, á aquell lloch ahont primerament havía estat Joan batejant, y permanesqué allí.
41 Y acudiren molts á ell, dihent: Joan no ha fet miracle algun;
42 Mes totas quantas cosas Joan digué d'aquest eran verdaderas. Y molts cregueren en ell.

CAP. 11.

Resurrecció de Lássaro: consell dels pontífices y Fariséus; ahont se resol la mort de Jesús, y que ha de morir un hom per tots: Jesu-Christ se retira á Efrem, ciutat de Galiléa.

Y HI havía malalt un home *anomenat* Lássaro, resident en Bethania, lloch de María y de Marta, germanas sevas.
2 Y esta María era *aquella* que havía ungit ab unguent al Senyor, y netejat los peus ab sos cabells; lo germá de la qual, Lássaro, era lo qui estava malalt.
3 Las germanas d'aquest donchs enviaren á dirli: Senyor, mirau que aquell á qui vos amau está malalt.
4 Y ohint*ho* Jesús los digué: Aquesta malaltía no es mortal, sinó qu'es per la gloria de Deu, á fi de que lo Fill de Deu sia glorificat per ella.
5 Y Jesús amava á Marta, y á sa germana María, y á Lássaro.
6 Quant oygué donchs que aquest estava malalt, se detingué en-

cara dos dias en lo mateix lloch.
7 Y després d'axió digué á sos
deixebles: Anem altra vegada á la
Judéa.
8 Los deixebles li diuhen: Rabbi,
¿ara que los Jueus volían apedre-
garvos, anau allí altra vegada?
9 Jesús respongué: ¿No hi ha
dotse horas en lo dia? Lo qui va de
dia no ensepega, perqué veu la llum
d'aquest mon.
10 Mes lo qui va de nit ensepe-
ga, perqué no hi ha llum en ell.
11 Digué estas cosas, y després
los anyadí: Nostre amich Lássaro
dorm, emperó jo vaitg á despertar-
lo del somni.
12 Y digueren sos deixebles: Se-
nyor, si dorm, se curará.
13 Emperó Jesús parlava de sa
mort, y ells pensaren que havía
parlat del somni natural.
14 Jesús los digué á las horas
clarament: Lássaro es mort;
15 Y per vosaltres m'alegro de
no haverme trobat allí, á fi de que
cregau. Emperó anem á ell.
16 Y Tomás, anomenat Didimo,
digué á sos condeixebles: Anemhi
també nosaltres, á fi de morir
ab ell.
17 Arribá donchs Jesús, y trobá
que havía ja quatre dias que Lás-
saro estava en la sepultura.
18 Y distava Bethania de Jerusa-
lem com cosa de quinse estadios.
19 Y molts Jueus havían vingut
á Marta y á María, pera consolar-
las *de la mort* de son germá.
20 Y quant Marta oygué que
Jesús venía, isqué á rébrerlo, em-
peró María se quedá en casa.
21 Y Marta digué á Jesús: Se-
nyor, si vos haguesseu estat aquí,
no hauría mort mon germá.
22 Emperó també sé ara, que
qualsevol cosa que demaneu á Deu,
Deu vos *la* concedirá.
23 Jesús li digué: Ton germá
ressuscitará.
24 Marta li respon: Ja sé que
ressuscitará en la resurrecció en lo
derrer dia.
25 Jesús li digué: Jo so la resu-
rrecció y la vida; lo qui creu en mi,
encaraqué hagués mort, viurá.
26 Y aquell que viu, y creu en
mi no morirá may més. ¿Creus
tu axió?
27 Ella li respongué: Senyor,
sí, crech que vos sou lo Christo,
lo Fill de Deu viu, que ha vingut
á est mon.
28 Y dit axió se'n aná y cridá
secretament á María sa germana,
dihent*li*: Aquí está lo Mestre, y't
demana.
29 Y luego que ella *ho* oygué,
s'alsá á tota pressa, y vingué á ell.
30 Perqué Jesús no havía entrat
encara en lo poblet, sinó que es-
tava en aquell mateix paratge
ahont Marta l'havía encontrat.
31 Mes los Jueus que estavan
ab María en casa, y l'aconsolavan,
vehent que s'alsava de repente y
eixía fora, la seguiren, dihent:
Aquesta va á la sepultura pera
plorar allí.
32 Y havent arribat María al
siti ahont estava Jesús, y vehentlo,
se llansá á sos peus, y li digué:
Senyor, si vos haguesseu estat
aquí, no hauría mort mon germá.

33 Jesús donchs al véurerla plo-
rar, y que ploravan també los
Jueus que havían vingut ab ella,
gemí en son esperit, y's perturbá,
34 Y digué: ¿Ahont l'haveu po-
sat? Veniu, Senyor, li digueren,
y'l veuréu.
35 Y Jesús plorá.
36 Llavors digueren los Jueus:
¡Mirau com l'amava!
37 Y alguns d'ells digueren:
Aquest donchs que obrí los ulls de
un cego de naixement, ¿no podría
fer de manera que Lássaro no
morís?
38 Gemint donchs Jesús altra
vegada en sí mateix vingué al
sepulcre, que era una gruta, y te-
nía una pedra posada sobre.
39 Jesús digué: Traheu la pe-
dra. Marta, germana del difunt,
li respongué: Senyor, ja fa fetor,
puix quatre dias fa ja qu'es mort.
40 Jesús li digué: ¿No t'he dit,
que si creguesses, veurás la gloria
de Deu?
41 Tragueren donchs la pedra.
Y Jesús alsant los ulls al cel, di-
gué: Pare, vos dono gracias per-
qué m'haveu ohit.
42 Bé sabía jo que sempre m'o-
hiu; emperó *ho* he dit per causa
d'aquesta gent que está al rodador
de mi, á fi de que cregan que vos
m'haveu enviat.
43 Havent dit aixó, cridá en alta
veu: Lássaro, ix fora.
44 Y al instant isqué lo qui ha-
vía mort, lligat de peus y mans ab
faxas, y tapada la cara ab un su-
dari. Jesús los digué: Deslligaulo,
y deixaulo anar.
45 Y molts dels Jueus que ha-
vían vingut *á veurer* á María y á
Marta, y que havían vist lo que
Jesús havía fet, cregueren en ell.
46 Emperó alguns d'ells se'n
anaren *á trobar* als Fariséus, y'ls
contaren las cosas que Jesús ha-
vía fet.
47 Llavors los pontífices, y'ls Fa-
riséus juntaren consell, y digue-
ren: ¿Qué farem, perqué aquest
home fa molts miracles?
48 Si'l deixam fer, tots creurán
en ell, y vindrán los Romans, y
arruinarán nostre lloch y la nació.
49 Emperó un d'ells anomenat
Cayfás, que era lo sumo pontífice
d'aquell any, los digué: Vosaltres
no hi enteneu res,
50 Ni reflexionau que us convé
que un sol home mori per lo po-
ble, y no que's perdi tota la nació.
51 Mes ell no ho digué de sí ma-
teix, sinó que essent aquell any
pontífice, profetisá que Jesús ha-
vía de morir per la nació,
52 Y no tant per la nació, sinó
també pera congregar en un als
fills de Deu que estavan dispersos.
53 Y així desde aquell dia no
pensavan sinó com poderlo fer
morir.
54 Per lo que Jesús ja no anava
publicament entre'ls Jueus, sinó
que's retirá á un territori prop del
desert, en la ciutat dita Efrem, y
allí permanesqué ab sos deixebles.
55 Y era próxima la pasqua dels
Jueus, y molts d'aquella comarca
pujaren á Jerusalem antes de la
pasqua, pera purificarse.
56 Y cercavan á Jesús, y'ls que

estavan en lo temple se deyan uns
á altres: ¿Qué pensau? ¿perqué no
ha vingut á la festa? Y'ls pontífi-
ces y'ls Fariséus havían ja donat
l'orde de que si algú sabía ahont
era ell *lo* denunciás pera ferlo
péndrer.

CAP. 12.

María germana de Lássaro derrama unguent preciós sobre los peus de Jesús: los Jueus maquinan la mort d'aquest: entrada triunfant de Jesu-Christ en Jerusalem: algunas Gentils volen veurer á Jesús: declara est que fins desprès de mort no fará fruyt entre'lls.

DONCHS sis dias abans de la
pasqua vingué Jesús á Be-
thania, ahont ell havía ressusci-
tat á Lássaro que havía mort.
2 Allí li aparellaren una cena, y
Marta servía, y Lássaro era un
dels que estavan á taula ab ell.
3 Y havent pres María una lliura
d'unguent preciós de nardo, ver-
dader, lo derramá sobre los peus
de Jesús, y'ls aixugá ab sos ca-
bells; y la casa s'omplí de la fra-
gancia del perfum.
4 Llavors Judas Iscariot, un de
sos deixebles, que era lo qui l'ha-
vía d'entregar, digué:
5 ¿Perqué no s'ha vengut est
unguent per trescents diners, y
donat *son preu* als pobres?
6 Mes digué aixó, no perqué ell
passás cuydado dels pobres, sinó
perqué era lladre, y tenint la bos-
sa, portava *lo diner* que's posava
en ella.
7 Mes Jesús respongué: Deixau-
la, que'l guardía pera'l dia de ma
sepultura.
8 Perqué als pobres sempre los
teniu ab vosaltres, mes á mi no'm
teniu sempre.
9 Y una gran multitut de Jueus
sabé que Jesús estava allí. Y vin-
gueren, no tant per Jesús, quant
pera veurer á Lássaro, á qui ha-
vía ressuscitat d'entre los morts.
10 Per aixó los prínceps dels sa-
cerdots resolgueren fer morir tam-
bé á Lássaro;
11 Perqué molts Jueus per sa
causa se'n anavan d'ells, y creyan
en Jesús.
12 Y l'endemá una gran multi-
tut de gent, que havía vingut á la
festa, havent sabut que Jesús ve-
nía á Jerusalem,
13 Prengueren ramas de palmers
y eixiren á rébrerlo, y cridavan:
Hosanna, Benehit *sia* lo qui vé
en nom del Senyor, Rey d'Israel.
14 Y trobá Jesús un pollí, y s'as-
sentá sobre ell, conforme está es-
crit:
15 No temis, filla de Sion: mira
á ton Rey que vé assentat sobre
un pollí d'una somera.
16 Los deixebles al principi no
entengueren aquestas cosas, em-
peró quant Jesús fou glorificat lla-
vors se recordaren que d'ell esta-
van escritas estas cosas, y que ells
li havían fet aquestas cosas.
17 Y la turba que's trobava ab
Jesús quant cridá á Lássaro del
sepulcre, y'l ressuscitá d'entre'ls
morts, donava testimoni *d'ell*.
18 Per aixó isqué la turba á ré-
brerlo, per haver ohit que havía
fet aquest miracle.
19 Y los Fariséus se deyan los
uns als altres: ¿Veheu com no ade-

lantam res? Veus aquí que tot lo
mon se'n va detrás d'ell.
20 Hi havía alguns Gentils dels
que pujaren per adorar *á Deu* en
la festa.
21 Estos donchs s'acercaren á
Felip, natural de Bethsayda en Ga-
liléa, y li suplicaren, dihent: Se-
nyor, voldríam véurer á Jesús.
22 Felip vingué á dir*ho* á An-
dreu, y Andreu y Felip altra ve-
gada *ho* digueren á Jesús.
23 Y Jesús los respongué, di-
hent: Arribada es l'hora en que lo
Fill del home ha de ser glorificat.
24 En veritat, en veritat vos
dich, que si lo gra del forment
que cau en terra no mor, queda
tot sol; emperó si mor, produheix
molt fruit.
25 Així mateix lo qui ama sa vi-
da, la perdrá; emperó aquell que
aboreix sa vida en aquest mon, la
conserva pera la vida eterna.
26 Si algú'm serveix, seguesca'm,
que allí ahont jo so, allí estará
també mon sirvent; y'l que'm
servesca, mon Pare l'honrará.
27 Ara ma ánima está pertur-
bada; y ¿qué diré? ¿Pare, deslliu-
raume d'aquesta hora? Mes per
això he vingut en aquesta hora.
28 Pare, glorificau vostre nom.
Y vingué una veu del cel, *dihent:
Lo* he glorificat ja, y'*l* glorificaré
encara més.
29 La gent donchs que estava allí
y ho oygué, deya: Que era un tro.
Altres deyan: Un ángel li ha parlat.
30 Y Jesús los respongué, di-
hent: Aquesta veu no ha vingut
pera mi, sinó pera vosaltres.
31 Ara es lo judici del mon, ara
lo príncep d'aquest mon será llan-
sat fora.
32 Y si jo fos elevat de la terra,
atrauré á tots envers mí.
33 Això ho deya pera significar
de quina mort havía de morir.
34 La gent li respongué: No-
saltres havem ohit de la lley que
lo Christo permaneix eternament.
¿Com dius donchs tu que es neces-
sari que sia elevat lo Fill del ho-
me? ¿Qui es aqueix Fill del home?
35 Jesús los respongué: La llum
encara está per un poch de temps
ab vosaltres: caminau donchs men-
tres teniu llum, peraqué las tene-
bras no us sorprengan; puix lo qui
camina en tenebras no sab ahont va.
36 Mentres teniu llum, creheu
en la llum, peraqué siau fills de la
llum. Estas cosas digué Jesús, y
se'n aná, y s'ocultá d'ells.
37 Mes encaraqué havía fet tants
miracles en presencia d'ells, no
creyan en ell:
38 A fi de que's cumplissen las
paraulas del profeta Isaías, lo qual
digué: Senyor, ¿qui ha cregut lo
que'ns ha ohit á nosaltres, y á
qui lo bras del Senyor ha estat
revelat?
39 Per això no podían creurer,
perqué Isaías digué ademés:
40 Cegá sos ulls, y endurí son
cor, peraqué no vejan ab los ulls,
ni comprengan ab *son* cor, y's con-
vertescan, y jo'ls curi.
41 Això digué Isaías quant vegé
sa gloria y parlá d'ell.
42 Ab tot molts dels senadors
cregueren en ell; emperó per cau-

sa dels Fariséus no'*l* confessavan
publicament, per temor de que'ls
expellissen de la sinagoga:
43 Puix ells amaren més la gloria dels homes que la gloria de
Deu.
44 Jesús donchs alsá la veu, y
digué: Qui creu en mi no creu en
mi, sinó en aquell que m'ha enviat.
45 Y lo qui'm veu á mi veu al
que m'ha enviat.
46 Jo llum he vingut al mon,
peraqué tot aquell que creu en mi
no permanesca en tenebras.
47 Y si algú ou mas paraulas, y
no las observa, jo no'l judico; puix
no he vingut pera judicar lo mon,
sinó pera salvar lo mon.
48 Lo qui'm desprecia, y no reb
mas paraulas, té qui'l judica: la
paraula que jo he predicat, aqueixa será la que'l judicará en lo derrer dia.
49 Puix jo no he parlat de mi
mateix, sinó que'l Pare que m'envió es lo qui m'ha ordenat lo que
tinch de dir y lo que tinch de parlar.
50 Y jo sé que son mandato es la
vida eterna. Las cosas donchs que
jo dich, las dich com lo Pare m'ha
ordenat.

CAP. 13.

Ultima cena del Senyor: Jesús renta los peus á sos deixebles: prediu la trahició de Judas: recomana la caritat, y anuncia la negació de Pere.

ABANS de la festa de la pasqua, sabent Jesús que havía arribat l'hora de son tránsit de est mon al Pare, havent amat als seus que eran en lo nom, los amá fins al fi.
2 Y concluida la cena, havent lo
diable posat en lo cor de Judas
Iscariot, *fill* de Simó, *lo designi*
d'entregarlo,
3 Jesús sabent que'l Pare li havía posat totas las cosas en las
mans, que havía vingut de Deu, y
que tornava á Deu,
4 S'alsá de la cena, y trahentse
sas vestiduras, prengué una tovallola, y se *la* cenyí.
5 Posá en seguida aygua en una
conca, y comensá á rentar los peus
dels deixebles, y á aixugar*los* ab la
tovallola que tenía cenyida.
6 Arribá donchs á Simó Pere, y
Pere li diu: Senyor, ¿vos rentarme
á mi los peus?
7 Respongué Jesús dihentli: Lo
que jo faitg, tu no ho comprens
ara, y ho sabrás després.
8 Pere li diu: Jamay me rentaréu vos los peus. Jesús li respon: Si
jo no't rento no tindrás part ab mi.
9 Li diu Simó Pere: Senyor, no
solament mos peus, sinó las mans
y lo cap també.
10 Jesús li diu: Lo qui está rentat no necessita sinó rentarse los
peus, puix está tot net. Y vosaltres
nets estáu, emperó no tots.
11 Puix sabía qui era lo qui
l'havía d'entregar; per aixó digué:
No tots estáu nets.
12 Després donchs que ell los
hagué rentat los peus, y pres altra
vegada sas vestiduras, y haventse
sentat novament á taula, los digué: ¿Sabeu lo que he fet ab vosaltres?
13 Vosaltres m'anomenau Mestre
y Senyor, y diheu bé, perqué ho so.

14 Donchs si jo, que so lo Mestre y Senyor, vos he rentat los peus, també vosaltres debeu rentarvos los peus los uns als altres.
15 Perqué jo us he donat exemple; perqué així com jo he fet ab vosaltres, així fassau vosaltres també.
16 En veritat, en veritat vos dich, que'l criat no es major que son amo, ni l'enviat major que aquell que l'envià.
17 Si compreneu estas cosas, seréu benaventurats si las practiqueu.
18 No ho dich de tots vosaltres. Jo sé als que tinch elegits, sinó peraqué's cumpli l'escriptura: Aquell que menja pá ab mi, alsará contra mi son taló.
19 Vos ho dich desd'ara abans que esdevinga, á fi de que quant succehesca cregau que so jo.
20 En veritat, en veritat vos dich, que'l qui rebi al que jo hauré enviat, me reb á mi; y'l qui'm reb á mi, reb á aquell que m'ha enviat.
21 Havent Jesús dit aquestas *paraulas* se turbá en *son* esperit, y declará obertament, dihent: En veritat, en veritat vos dich, que un de vosaltres me trahirá.
22 Los deixebles donchs se miravan uns á altres, dubtant de qui parlava.
23 Y un de sos deixebles, á qui Jesús amava, estava reclinat en lo seno de Jesús.
24 Y Simó Pere li feu senya, dihentli: ¿Qui es aquest de qui parla?
25 Y estant aquell reclinat en lo seno de Jesús, li digué: Senyor, ¿qui es aquest?
26 Jesús *li* respongué: Es aquell á qui jo donaré pá sucat. Y havent sucat lo pá, *lo* doná á Judas, *fill* de Simó, Iscariot.
27 Y després *d'haver pres* lo bossí entrá en ell Satanás. Y Jesús li digué: Fes prestament lo que tu fas.
28 Emperó ningú dels que estavan á taula comprengué lo fi perqué li deya.
29 Perqué com Judas tenía la bossa, pensavan alguns que Jesús li havía dit: Compra lo que necessitem pera la festa, ó que donás alguna cosa als pobres.
30 Ell luego que prengué lo bossí isqué fora, y era *ja* de nit.
31 Per axó després d'haverse'n anat *Judas*, digué Jesús: Ara es glorificat lo Fill del home, y Deu es glorificat en ell.
32 Y si Deu es glorificat en ell, Deu igualment lo glorificará en si mateix, y'l glorificará luego.
33 Fillets, per un poch de temps encara estich ab vosaltres. Vosaltres me buscaréu, y així com jo diguí als Jueus: Allá ahont jo vaitg, no hi podeu venir vosaltres; així mateix vos ho dich ara á vosaltres.
34 Vos dono un manament nou, que us ameu los uns als altres, y que de la manera ab que jo us he amat, vos ameu recíprocament.
35 En axó coneixerán tots que sou mos deixebles, si us teniu amor los uns als altres.
36 Simó Pere li digué: Senyor, ¿ahont anau vos? Jesús li respongué: Allá ahont jo vaitg, tu no pots seguirme ara, mes me seguirás després.

37 Pere li digué: Senyor, ¿per-
qué no us puch seguir ara? Donaré
per vos la meva vida.
38 Jesús li replicá: ¿Tu donarás
la vida per mi? En veritat, en ve-
ritat te dich: No cantará lo gall
abans que tu m'hajas negat tres
vegadas.

CAP. 14.

Plática de Jesu-Christ á sos deixebles.

QUE no's perturbi vostre cor.
Creheu en Deu, y creheu
també en mi.
2 En la casa de mon Pare hi ha
moltas habitacions; si no fos així
jo us ho hauría dit: puig vaitg á
preparar lo lloch pera vosaltres.
3 Y quant me'n hauré anat y
hauré preparat lo lloch pera vosal-
tres, tornaré, y us pendré ab mi,
peraqué allá ahont so jo estigueu
també vosaltres.
4 Y ja sabeu ahont vaitg, y sabeu
també vosaltres lo camí.
5 Tomás li digué: Senyor, no
sabem ahont anau, ¿com podem
donchs saber lo camí?
6 Jesús li respon: Jo so lo camí,
y la veritat, y la vida. Ningú vé al
Pare sinó per mi.
7 Si m'haguesseu conegut á mi
hauríau conegut també á mon Pa-
re, y desd'ara lo coneixeu, y l'ha-
veu vist.
8 Felip li digué: Senyor, mos-
traunos lo Pare, y nos basta.
9 Jesús li respon: ¿Tant temps
ha que estich ab vosaltres, y no'm
haveu conegut, Felip? lo qui'm veu
á mi, veu també al Pare. Donchs
¿com dius, Mostraunos lo Pare?
10 ¿No creheu que jo estich en
lo Pare, y que lo Pare está en
mi? Las paraulas que jo us dich,
no las dich de mi mateix: y'l Pare
que está en mi, ell mateix fa las
obras.
11 ¿No creheu que jo *estich* en lo
Pare, y que lo Pare está en mi?
12 Creuheuho, almenos per las
obras que jo faitg. En veritat, en
veritat vos dich, que qui creu en
mi, aqueix fará també las obras que
jo faitg, y las fará encara majors,
perqué jo me'n vaitg al Pare.
13 Y tot quant demaneu al Pare
en mon nom, ho faré, á fi de que'l
Pare sia glorificat en lo Fill.
14 Si demanau alguna cosa en
mon nom, la faré.
15 Si m'amau, guardau mos ma-
naments.
16 Y jo pregaré al Pare, y vos
donará altre Consolador, peraqué
habiti ab vosaltres eternament:
17 *So es*, l'Esperit de veritat, á
qui lo mon no pot rébrer, perqué
no'l veu, ni'l coneix. Emperó vo-
saltres lo coneixeréu, perqué ha-
bitará ab vosaltres, y estará en vo-
saltres.
18 No us deixaré hórfans: torna-
ré á vosaltres.
19 Encara un poch de temps, y
lo mon ja no'm veurá. Mes vo-
saltres me veheu, perqué jo visch,
y vosaltres viuréu també.
20 En aquell dia coneixeréu que
jo estich en mon Pare, y que vo-
saltres *estáu* en mi, y jo en vo-
saltres.
21 Qui té mos manaments, y'ls
guarda, aqueix me ama. Y'l qui

m'ama será amat de mon Pare, y jo
l'amaré, y jo'm manifestaré á ell.
22 Judas (no lo Iscariot) li diu:
Senyor, ¿per quina rahó vos ma-
nifestaréu á nosaltres, y no al
mon?
23 Jesús respongué y li digué:
Si algú m'ama, guardará mas pa-
raulas, y mon Pare l'amará, y
vindrem á ell, y farem mansió
en ell.
24 Lo qui no m'ama no guarda
mas paraulas. Y la paraula que ha-
veu ohit no es meva, sinó del Pare
que m'ha enviat.
25 Vos he dit aquestas cosas per-
maneixent encara ab vosaltres.
26 Emperó lo Consolador, l'Es-
perit Sant, que'l Pare enviará en
mon nom, vos ensenyará totas las
cosas, y vos recordará tot lo que us
he dit.
27 Lo pau vos deixo: la pau me-
va vos dono: no us *la* dono jo com
la dona lo mon. No's perturbi vos-
tre cor, ni s'acobardesca.
28 Ohireu que us diguí: Me'n
vaitg y torno á vosaltres. Si
m'amasseu, vos alegraríau sens
dubte, de que vaitg al Pare, per-
qué'l Pare es major que jo.
29 Y jo us ho dich ara abans que
esdevinga, á fi de que quant suc-
cehesca, cregau.
30 Ja no parlaré molt ab vosal-
tres, puix vé lo príncep d'aquest
mon, mes no té res ab mi.
31 Emperó á fi de que'l mon
conega que jo amo al Pare, y com
me doná manament lo Pare, així
faitg també. Alsaus y anemse'n
d'aquí.

CAP. 15.

Continúa la plática de Jesu-Christ.

JO so la verdadera vinya; y mon
Pare es lo vinyader.
2 Tallará tots los sarments que
no portan fruyt en mi, y aquells
que donin fruyt los podará, per-
qué ne donin més.
3 Vosaltres sou ja purs per medi
de la paraula que vos he parlat.
4 Permaneixeu en mi, y jo *per-
maneixeré* en vosaltres. A la ma-
nera que'l sarment no pot de per
sí donar fruyt, sinó está unit al
cep, així tampoch vosaltres, sinó
estáu units ab mi.
5 Jo so lo cep, vosaltres los sar-
ments. Lo qui está unit ab mi, y
jo ab ell, aqueix dona molt fruyt;
puix que sens mi no podeu res.
6 Lo qui no permaneix en mi
será llansat fora com un sarment,
se secará, y'l pendrán, y'l posarán
al foch, y cremará.
7 Si permaneixeu en mi, y mas
paraulas permaneixen en vosal-
tres, demanaréu tot lo que vullau,
y se us concedirá.
8 Es la gloria de mon Pare que
vosaltres porteu molt fruyt, y siau
deixebles meus.
9 Així com me ama lo Pare, així
vos he amat jo. Continuau en mon
amor.
10 Si guardau mos manaments,
permaneixeréu en mon amor; així
com jo he guardat també los pre-
ceptes de mon Pare, y permanesch
en son amor.
11 Aquestas cosas vos las he
ditas á fi de que mon goig sia en

vosaltres, y vostre goig sia cumplert.
12 Mon precepte es que us ameu los uns als altres, com jo us he amat á vosaltres.
13 Ningú pot tenir un amor més gran que aquell que dona sa vida per sos amichs.
14 Vosaltres sou mos amichs, si feu lo que jo us mano.
15 Ja no us apellidaré sirvents, perqué lo sirvent no sab lo que fa son amo. Emperó á vosaltres vos he apellidat amichs, perqué us he fet á saber quantas cosas he ohit de mon Pare.
16 No m'elegireu vosaltres á mi, sinó que jo us he elegit á vosaltres, y vos he destinat peraqué aneu y fassau fruyt, y vostre fruyt sia durader, á fi de que qualsevol cosa que demaneu al Pare en mon nom vos la concedesca.
17 Lo que jo us mano es que us ameu uns á altres.
18 Si'l mon vos aborreix, sabeu que primer que á vosaltres m'aborrí á mi.
19 Si fosseu del mon, lo mon *vos* amaría *com* á cosa seva; mes com no sou del mon, sinó que jo us elegí d'entre'l mon, per aixó lo mon vos aborreix.
20 Recordauvos d'aquella sentencia que jo us he dit: Lo sirvent no es major que son amo. Si m'han perseguit á mi, també us han de perseguir á vosaltres: si han guardat mas paraulas, també guardarán las vostras.
21 Mes totas estas cosas las farán ab vosaltres per causa de mon nom, perqué no coneixen al que m'ha enviat.
22 Si jo no hagués vingut, y no'ls hagués predicat, no tindrían pecat; emperó ara no tenen escusa de son pecat.
23 Lo qui m'aborreix á mi, aborreix també á mon Pare.
24 Si jo no hagués fet entre'lls obras que ningú altre ha fet, no tindrían culpa; mes ara ells las han vistas y m'han aborrit á mi y á mon Pare:
25 A fi de que's cumplís la paraula escrita en sa lley: Me han aborrit sens causa alguna.
26 Emperó quant vinga lo Consolador, l'Esperit de la veritat que proceheix del Pare, y que jo us enviaré de part de mon Pare, ell donará testimoni de mi.
27 Y també vosaltres donaréu testimoni, ja que desde'l principi estáu en ma companyía.

CAP. 16.

Jesu-Christ conclou la plática.

AQUESTAS cosas vos las he ditas, peraqué no us escandaliseu.
2 Vos traurán de las sinagogas, y vé'l temps en que qualsevol que us mati creurá fer una cosa agradable á Deu.
3 Y vos tractarán d'aquesta manera, perqué no han conegut al Pare ni á mi.
4 Mes jo us he parlat aquestas cosas, peraqué quant vingui l'hora, vos recordeu de que jo us las havía anunciat.
5 Y no us las diguí al principi,

perqué estava ab vosaltres. Em-
peró ara me'n vaitg á aquell que
m'ha enviat; y ningú de vosaltres
me pregunta, ¿Ahont anau vos?
6 Mes perqué us he dit aquestas
cosas, vostre cor está plé de tris-
tesa.
7 Emperó jo us dich la veritat:
Vos convé que jo me'n vaja, per-
qué si no me'n vaitg lo Consolador
no vindrá á vosaltres, mes si me'n
vaitg, vos l'enviaré.
8 Y quant vinga, convencerá al
mon de pecat, de justicia, y de ju-
dici:
9 De pecat, perqué no creguereu
en mi:
10 De justicia, perqué jo me'n
vaitg al Pare, y ja no'm veuréu
més:
11 Y de judici, perqué'l príncep
d'aquest mon ha estat ja judicat.
12 Encara tinch moltas altras
cosas que dirvos: mes ara no podeu
portarlas.
13 Emperó quant vinga aquell
Esperit de veritat, vos ensenyará
tota veritat, perqué no parlará de
sí mateix, sinó que dirá totas las
cosas que haurá ohit, y us anun-
ciará las que han de venir.
14 Ell me glorificará, perqué pen-
drá del meu, y vos ho anunciará.
15 Tot lo que té lo Pare es meu;
per això he dit que rebrá del meu,
y vos *ho* anunciará.
16 Dintre de poch ja no'm veu-
réu, y altra vegada dintre de poch
me veuréu, perqué me'n vaitg al
Pare.
17 Donchs alguns dels deixebles
se deyan los uns als altres: ¿Que'ns
voldrá dir ab: Dintre de poch no'm
veuréu, emperó al cap de poch me
tornaréu á veurer, y perqué me'n
vaitg al Pare?
18 Deyan donchs: ¿Qué signifi-
ca això que diu: Dintre de poch?
No sabem lo que está parlant.
19 Emperó Jesús conegué que
volían preguntarlo, y'ls digué: Vo-
saltres estáu inquirint los uns
dels altres perqué he dit: Dintre
de poch ja no'm veuréu, mes al
cap de poch me tornaréu á veurer.
20 En veritat, en veritat vos
dich, que vosaltres ploraréu y ge-
megaréu, emperó lo mon se rego-
sitjará; y vosaltres estaréu tristes,
mes vostra tristesa se convertirá
en goig.
21 La dona quant está de part
está possehida de tristor, perqué
ha arribat sa hora; emperó tant
prest com ha donat á llum l'in-
fant, ja no's recorda de sa congoi-
xa, ab lo goig de que un home ha
nat en lo mon.
22 Y vosaltres al present patiu
en veritat tristesas, mes jo tornaré
á véure'us, y vostre cor s'alegrará,
y ningú vos pendrá lo vostre goig.
23 Y en aquell dia no'm dema-
naréu cosa alguna. En veritat, en
veritat vos dich, que tot quant de-
maneu al Pare en mon nom vos
ho concedirá.
24 Fins ara no haveu demanat
res en mon nom. Demanau y re-
bréu, á fi de que vostre goig sia
plé.
25 Aquestas cosas vos las he di-
tas en parábolas. Ja vé l'hora en
que no us parlaré ab parábolas, sinó

que us parlaré obertament del Pare.
26 En aquell dia demanaréu en
mon nom, y no us dich que jo suplicaré al Pare per vosaltres:
27 Perqué lo Pare mateix vos
ama, perqué vosaltres m'haveu amat, y cregut que jo he eixit de Deu.
28 Isquí del Pare, y vinguí al
mon: ara deixo lo mon y altra vegada me'n vaitg al Pare.
29 Los deixebles li diuhen: Ara
si que parlau clarament, y no diheu parábolas.
30 Ara coneixem que vos ho sa-
beu tot, y que no necessitau que ningú vos pregunti: per aixó crehem que haveu eixit de Deu.
31 Jesús los respongué: ¿Y vo-
saltres creheu ara?
32 Veus aquí que vé l'hora, y ja
ha arribat, en que seréu dispersats cada qual per son costat, y'm deixaréu sol; emperó jo no estich sol, perqué'l Pare está ab mi.
33 Vos he dit aquestas cosas, pe-
raqué tingau pau en mi. En lo mon tindréu que sufrir aficcions; emperó teniu confiansa, jo he vensut al mon.

CAP. 17.

Plegaria afectuosa de Jesús á son etern Pare.

ESTAS cosas digué Jesús, y alsant los ulls al cel, digué: Pare, l'hora es arribada, glorificau á vostre Fill, á fi de que vostre Fill vos glorifiqui á vos:
2 Com li haveu donat poder so-
bre tota carn, peraqué doni la vida eterna á tots aquells que li haveu donat.
3 Y aquesta es la vida eterna:
Que vos conegan á vos, sol Deu verdader, y á Jesu-Christ á qui vos enviareu.
4 Jo us he glorificat sobre la te-
rra: tinch acabada l'obra que'm encarregareu fer.
5 Y ara glorificaume vos, ¡oh
Pare! ab vos mateix, ab aquella gloria que tinguí ab vos abans que fos lo mon.
6 He manifestat vostre nom als
homes que'm donareu del mon: eran vostres, y me'ls haveu donat, y ells han guardat vostra paraula.
7 Ara han conegut que tot lo
que'm donareu vé de vos.
8 Perqué jo'ls he donat las pa-
raulas que vos me donareu, y ells *las* reberem, y conegueren verdaderament que jo he eixit de vos, y han cregut que vos m'haveu enviat.
9 Jo prego per ells. No prego
per lo mon, sinó per aquestos que'm donareu, perqué son vostres.
10 Y totas mas cosas son vostras,
y las vostras son mevas; y ab ellas he estat clarificat.
11 Y jo ja no estich en lo mon,
mes aquestos quedan en lo mon, y jo vinch á vos. ¡O Pare sant! guardau en vostre nom á aquells que vos me donareu, á fi de que ells sian una mateixa cosa com nosaltres.
12 Mentres jo era ab ells los
conservava en vostre nom. He conservat los que'm donareu, y ningú d'ells s'ha perdut, sinó'l fill de la perdició, peraqué's cumpli l'escriptura.
13 Emperó ara vinch á vos, y

dich aixó estant encara en lo mon, á fi de que tingan goig cumplert en sí mateixos.
14 Jo'ls he donat vostra paraula, y'l mon los ha aborrit, perqué no son del mon, així com jo tampoch so del mon.
15 No us demano que'ls tragueu del mon, sinó que'ls guardeu del mal.
16 Ells no son del mon, així com jo tampoch so del mon.
17 Santificaulos en vostra veritat. La paraula vostra es la veritat.
18 Així com vos m'haveu enviat al mon, així jo'ls he enviat á ells també al mon.
19 Y per ells jo'm santifico, á fi de que ells sian també santificats en la veritat.
20 Emperó jo no prego per ells solament, sinó per aquells també que han de creurer en mi per medi de sa paraula;
21 A fi de que tots sian una mateixa cosa, així com vos, Pare, *sou* en mi, y jo en vos, així també sian ells una cosa ab nosaltres, á fi de que'l mon crega que vos m'haveu enviat.
22 Y jo'ls he donat la gloria que vos me donareu, peraqué ells sian una mateixa cosa, així com ho som nosaltres:
23 Jo en ells, y vos en mí, peraqué ells sian fets perfets en una mateixa cosa, y peraqué conega lo mon que vos m'haveu enviat, y los haveu amat així com m'amareu á mi.
24 Pare, jo desitjo qu'aquells que vos m'haveu donat estigan ab mi allá ahont jo so, peraqué vegin ma gloria que m'haveu donat, puix vos m'haveu amat desde antes de la creació del mon.
25 ¡O Pare just! lo mon no us ha conegut; jo sí que us he conegut, y estos conegueren que vos m'haveu enviat.
26 Y'ls he fet y faré coneixer vostre nom, perqué'l amor ab que vos m'haveu amat sia en ells, y jo en ells.

CAP. 18.

Jesús es pres: Malcos ferit: fugen los apóstols: Pere nega á Jesús: interrogatori que li fan lo sumo pontífice y lo president Pilat.

HAVENT Jesús dit aquestas cosas se'n aná ab sos deixebles al altra banda del torrent Cedron, ahont hi havía un hort en lo qual entrá ell y sos deixebles.
2 Y Judas que'l trahía sabía també aquest siti, perqué Jesús hi anava frequentment ab sos deixebles.
3 Judas donchs havent pres una companyía de soldats, y'ls ministres *enviats* per los pontífices y per los Fariséus, vingué á est lloch ab llanternas, atxas y armas.
4 Emperó Jesús sabent las cosas que li havían de succehir, s'avansá y'ls digue: ¿A qui buscau?
5 Li respongueren: A Jesús de Nazaret. Los diu Jesús: So jo. Estava també entre ells Judas que'l trahía.
6 Apenas *Jesús* los hagué dit: So jo, retrocediren y caygueren en terra.
7 Ell los preguntá novament: ¿A

qui buscau? Y ells digueren: A
Jesús de Nazaret.
8 Jesús replicá: Ja us he dit que
so jo: si donchs me buscau á mi,
deixau anar aquestos:
9 Peraqué's cumplís la paraula
que havía dit: *Pare*, no he perdut
á ningú dels que vos me donareu.
10 Llavors Simó Pere que tenía
una espasa, la desembayná, y do-
nant un cop á un criat del pontífice,
li tallá l'orella dreta. Y aquest
criat s'anomenava Malcos.
11 Y Jesús digué á Pere: Tor-
na l'espasa á la bayna. Lo cálser
que m'ha donat mon Pare ¿no he
de béure'l?
12 Y'ls soldats, y son capitá, y'ls
ministres dels Jueus prengueren á
Jesús, y'l lligaren,
13 Y'l conduhiren primerament
á Anás, perqué era sogre de Cay-
fás, que era pontífice aquell any.
14 Y Cayfás era lo qui havía do-
nat als Jueus lo consell de que con-
venía de que un home morís per
lo poble.
15 Anavan seguint á Jesús Si-
mó Pere y altre deixeble; y est
deixeble era conegut del pontífice,
y així entrá ab Jesús en la casa
del pontífice.
16 Y Pere estava fora en la por-
ta. Llavors l'altre deixeble, cone-
gut del pontífice, isqué y parlá á
la portera, y introduhí á Pere.
17 Donchs la sirventa que guar-
dava la porta, digué á Pere: ¿No
ets tu també dels deixebles d'aquest
home? Ell li respongué: No ho so.
18 Y'ls criats y'ls ministres se
estavan al foch, perqué feya fret,
y s'escalfavan. Pere igualment es-
tava en peu escalfantse.
19 Y'l pontífice se posá á fer pre-
guntas á Jesús sobre sos deixebles
y sa doctrina.
20 Jesús li respongué: Jo he par-
lat publicament al mon; jo sempre
he ensenyat en la sinagoga y en lo
temple ahont concorren tots los
Jueus, y en secret no he dit res.
21 ¿Perqué'm preguntas? Pre-
gunta als que han ohit lo que jo'ls
he dit, puix ells saben las cosas
que jo he dit.
22 Y havent dit aixó, un dels mi-
nistres que era allí doná una bofe-
tada á Jesús, dihent: ¿Així respons
al pontífice?
23 Jesús li respongué: Si jo he
parlat mal, dona testimoni del mal,
mes si he parlat bé ¿perqué'm fe-
reixes?
24 Y Anás l'enviá lligat al pon-
tífice Cayfás.
25 Y Simó Pere estava dret es-
calfantse. Diguérenli donchs: ¿No
ets tu també *un* de sos deixebles?
Ell *ho* negá, y digué: No ho so.
26 Li digué un dels criats del
pontífice, parent d'aquell á qui
Pere havía tallat l'orella: ¿Puix
que no t'he vist jo en l'hort ab ell?
27 Negá Pere altra vegada, y al
punt cantá lo gall.
28 Portaren desprès á Jesús des-
de casa de Cayfás al pretori. Y era
al matí: y ells no entraren en lo
pretori per no contaminarse, á fi
de poder menjar la pasqua.
29 Y Pilat isqué defora y'ls di-
gué: ¿Quina acusació produhiu
contra aquest home?

30 Li respongueren, dihent: Sinó
fos aquest un malfactor no te l'hau-
ríam entregat.
31 Y'ls digué Pilat: Donchs pre-
neulo vosaltres y judicaulo segons
la vostra lley. Los Jueus emperó
li digueren: A nosaltres no'ns es
permés donar la mort á ningú:
32 Peraqué's cumplís la paraula
que Jesús digué, indicant de qui-
na mort havía de morir.
33 Torná donchs Pilat á entrar
en lo pretori, y cridá á Jesús, y li
digué: ¿Ets tu lo Rey dels Jueus?
34 Jesús li respongué: ¿Dius
axió de tu mateix, ó altres t'ho
han dit de mi?
35 Replicá Pilat: ¿So jo per ven-
tura Jueu? Ta nació y'ls pontífices
t'han entregat á mi: ¿qué has fet?
36 Respóngué Jesús: Mon regne
no es d'aquest mon. Si mon regne
fos d'aquest mon, sens dubte que
ma gent haurían peleat, peraqué
no caygués en mans dels Jueus;
emperó mon regne no es d'aquí.
37 Llavors li digué Pilat: ¿Donchs
tu ets Rey? Jesús respongué: Tu
ho dius que jo so Rey. Per axió jo
he nat, y per axió he vingut al
mon, á fi de donar testimoni á la
veritat. Tot aquell que es de la
veritat, ou ma veu.
38 Pilat li diu: ¿Qué es la veri-
tat? Y quant hagué dit axió, isqué
segona vegada envers los Jueus,
y'ls digué: Jo no trobo en ell causa
alguna.
39 Emperó com es la costum en-
tre vosaltres de que jo us lliberti un
per la pasqua, ¿voleu que us posi
en llibertat al Rey dels Jueus?
40 Llavors tots ells tornaren á
cridar, dihent: No á est, sinó á
Barrabás. Y Barrabás era un lladre.

CAP. 19.

Passió, mort y sepultura de Jesús.

LLAVORS Pilat prengué á Je-
sús, y *l*'assotá.
2 Y'ls soldats formaren una co-
rona d'espinas, y *la* hi posaren so-
bre'l cap, y li vestiren un manto
de púrpura,
3 Y venían á ell y deyan: ¡Salve,
ó Rey dels Jueus! y li donavan
bofetadas.
4 Y altra vegada Pilat isqué á
fora, y'ls digué: Veus aquí, jo us
lo trach fora, peraqué regonegau
que no trobo en ell causa alguna.
5 Isqué Jesús donchs portant la
corona d'espinas y lo manto de
púrpura. Y *Pilat* los digué: Veus
aquí l'home.
6 Y luego que'ls pontífices y sos
ministres lo vegeren, se posaren á
cridar, dihent: Crucificau*lo*, cruci-
ficaulo. Pilat los diu: Preneulo vo-
saltres y crucificau*lo*, que jo no
trobo en ell causa alguna.
7 Respongueren li los Jueus: No-
saltres tenim una lley, y segons
aquesta lley deu morir, perqué ell
s'ha fet Fill de Deu.
8 Quant Pilat oygué aquesta pa-
raula temé més;
9 Y torná á entrar en lo pretori,
y digué á Jesús: ¿D'ahont ets tu?
Emperó Jesús no li torná resposta.
10 Per lo que Pilat li diu: ¿A mi
no'm parlas? ¿No sabs que está en
mon poder lo crucificarte, y en
mon poder está lo llibertarte?

11 Jesús respongué: No tindrías
poder algú sobre mi si no't fos do-
nat del alt. Per lo que aquell que
m'ha entregat á tu es reo de pecat
més grave.
12 Y desde aquell punt Pilat
buscava com llibertarlo. Emperó
los Jueus cridavan, dihent: Si lli-
bertas á est, no ets amich del Cé-
sar; puix tot aquell que's fa Rey
contradiu al César.
13 Y Pilat havent ohit estas pa-
raulas tragué á Jesús fora *del pre-
tori*, y s'assentá en lo tribunal en
un lloch anomenat Lithostrotos,
y en hebreu Gabbatha.
14 Y era lo dia de la preparació
de la pasqua, y envers l'hora sex-
ta, y digué als Jueus: ¡Aquí teniu
á vostre Rey!
15 Ells emperó cridavan: Afora,
afora; crucificaulo. Pilat los deya:
¿Crucificaré jo á vostre Rey? Los
pontífices responen: No tenim al-
tre rey que César.
16 Y llavors los entregá peraqué
fos crucificat. Y prengueren á Je-
sús y'*l* tragueren fora.
17 Y portant sa creu al coll aná
caminant envers lo lloch anome-
nat Calvari, y en hebreu Golgo-
tha:
18 Ahont lo crucificaren, y dos
altres ab ell, l'un á un costat, l'al-
tre al altre, y Jesús al mitg.
19 Y Pilat escrigué un rétol, y'*l*
posá sobre la creu: y l'escrit era:
Jesús Nazareno, Rey dels Jueus.
20 Aquest rétol donchs lo llegi-
ren molts dels Jueus, perqué lo
lloch en que fou Jesús crucificat
estava inmediat á la ciutat; y es-
tava escrit en hebreu, en grech,
y en llatí.
21 Y'ls prínceps dels sacerdots
deyan á Pilat: No escrigau, Rey
dels Jueus, sinó que ell ha dit: Jo
so Rey dels Jueus.
22 Pilat respongué: Lo que he
escrit, he escrit.
23 Havent donchs los soldats
crucificat á Jesús, prengueren sos
vestits, y ne feren quatre parts,
una per cada soldat; y la túnica;
mes la túnica no tenía costura,
sinó que era de un sol texit de dalt
baix.
24 Y digueren entre sí: No la
partim, sinó tirem á sort per veu-
rer de qui será: peraqué's cumplís
l'escriptura, que diu: Se partiren
mos vestits entre ells, y tiraren á
la sort ma túnica. Això es lo que
feren los soldats.
25 Y estavan prop de la creu de
Jesús, sa mare, y la germana de
sa mare María de Cleofas, y María
Magdalena.
26 Y havent vist Jesús á sa ma-
ré, y al deixeble á qui ell amava,
lo qual estava allí dret, digué á sa
mare: ¡Dona, ve't aquí ton fill!
27 Després digué al deixeble:
¡Ve't aquí ta mare! Y desde aquella
hora la tingué ab ell en sa *casa*.
28 Després d'aixó sabent Jesús
que totas las cosas estavan cum-
plertas, peraqué's cumplís l'es-
criptura, digué: Tinch set.
29 Y hi havía allí un vas plé de
vinagre, y ells posant al rodador
del hisop una esponja empapada
en vinagre, li aplicaren á la boca.
30 Jesús tant prest com hagué

pres lo vinagre, digué: Está consumat. Y inclinant lo cap entregá son esperit.

31 Y per axió los Jueus, á fi de que no quedassen los cossos en la creu en lo dissapte, puix era la preparació, y aquell dia de dissapte era un gran dia, suplicaren á Pilat que'ls trencassen las camas, y'ls traguessen d'allí.

32 Vingueren donchs los soldats, y trencaren las camas del primer, y del altre que havía estat crucificat ab ell.

33 Y havent vingut á Jesús, y vehentlo ja mort, no li trencaren las camas:

34 Mes un dels soldats ab la llansa li obrí lo costat, y al instant isqué sanch y aygua.

35 Y qui ho vegé ne ha donat testimoni, y son testimoni es verdader: y ell sab que diu la veritat, á fi de que vosaltres ho cregau també.

36 Puix aquestas cosas succehiren peraqué's cumplís l'escriptura: No trencaréu ni un os d'ell.

37 Y també altra escriptura diu: Mirarán á aquell á qui traspassaren.

38 Desprès d'axió, Joseph *natural* de Arimathea, que era deixeble de Jesús, bé que en secret, perqué temía als Jueus, suplicá á Pilat que li permetés traurer d'allí lo cos de Jesús, y havent*li* Pilat concedit, vingué y se'n portá lo cos de Jesús.

39 Vingué també Nicodemus (aquell mateix que havía primerament vingut de nit *á trobar* á Jesús) portant ab sí com cosa de cent lliuras d'una confecció de mirra y aloes.

40 Y prengueren lo cos de Jesús, y l'embolicaren ab los aromátichs en telas, conforme á la costum que tenen d'enterrar los Jueus.

41 En lo lloch ahont fou crucificat hi havía un hort, y en ell un sepulcre nou, en lo qual no havía estat encara posat ningú.

42 Allí donchs, per causa de la parasceve dels Jueus, perqué estava cerca lo sepulcre, posaren á Jesús.

CAP. 20.

Resurrecció de Jesús, y algunas de sas aparicions.

Y'L primer *dia* de la semana, quant era encara obscur al dematí, vingué María Magdalena al sepulcre, y vegé que havían tret d'ell la pedra.

2 Y corregué, y vingué á Simó Pere, y á aquell altre deixeble amat de Jesús, y'ls digué: Se'n han portat lo Senyor del sepulcre, y no sabem ahont l'han posat.

3 Isqué donchs Pere y també aquell altre deixeble, y vingueren al sepulcre.

4 Corrían los dos junts; emperó l'altre deixeble corregué més depressa que Pere, y vingué primer al sepulcre.

5 Y haventse inclinat, vegé las telas en terra; mes no entrá dins.

6 Llavors Simó Pere, que venía seguintlo, entrá en lo sepulcre, y vegé las telas en terra,

7 Y lo sudari que havía estat

sobre lo cap d'ell, no junt ab las
demés telas, sinó separat y plegat
en altre lloch.
8 Llavors entrá també l'altre
deixeble que havía arribat primer
al sepulcre, y vegé y cregué.
9 Perqué ells encara no havían
entés l'escriptura, que convenía
que Jesús ressuscitás d'entre'ls
morts.
10 Aquestos deixebles se'n anaren
altra vegada á sa casa.
11 Emperó María estava fora
plorant cerca del sepulcre, y estant
així plorant s'abaixá, y mirá en lo
sepulcre,
12 Y vegé á dos ángels vestits
de blanch sentats, un al cap, y altre
als peus *del siti* ahont havía
estat posat lo cos de Jesús.
13 Ells li diuhen: Dona, ¿perqué
ploras? Ella los digué: Es que se'n
han portat d'aquí á mon Senyor,
y no sé ahont l'han posat.
14 Y havent dit això, se girá en
detrás, y vegé á Jesús dret; emperó
no conexía que fos Jesús.
15 Li diu Jesús: Dona, ¿perqué
ploras? á qui cercas? Ella, suposant
que sería l'hortelá, li diu:
Senyor, si sou vos lo qui l'haveu
tret, diheume ahont lo posareu, y
jo me'l ne portaré.
16 Jesús li diu: María. Se girá
ella, y li digué: Rabboni, que vol
dir, Mestre.
17 Jesús li diu: No'm toquis, perqué
no he pujat encara á mon Pare:
emperó vés á mos germans, y
díga'ls: Jo me'n pujo á mon Pare,
y Pare vostre, mon Deu, y Deu
vostre.
18 Vingué María Magdalena,
donchs, anunciant als deixebles:
He vist al Senyor, y m'ha dit estas
cosas.
19 Y á la vesprada d'aquell mateix
dia, que era lo primer de la
semana, y estant tancadas las portas
d'ahont se havían reunit los
deixebles per temor dels Jueus,
vingué Jesús, y presentantse al
mitg *d'ells*, los digué: La pau *sia*
ab vosaltres.
20 Y después d'haver dit això los
mostrá las mans, y'l costat: y s'ompliren
de goig los deixebles ab la
vista del Senyor.
21 Y'ls torná á dir: La pau *sia*
ab vosaltres. Com lo Pare m'ha
enviat á mi, així vos envío jo també
á vosaltres.
22 Havent dit aquestas *paraulas*
alená sobre *d'ells*, y'ls digué: Rebeu
l'Esperit Sant.
23 Aquells á qui vosaltres perdonaréu
los pecats, quedarán perdonats,
y aquells á qui vosaltres
los retindréu, quedarán retinguts.
24 Emperó Tomás un dels dotse,
anomenat Didymo, no estava ab
ells quant vingué Jesús.
25 Y li digueren los altres deixebles:
Havem vist al Senyor. Y
ell los digué: Si jo no veitg en sas
mans lo senyal dels claus, y no fico
lo dit en lo forat dels claus, y no
fico ma má en son costat, no ho
creuré.
26 Al cap de vuyt dias estavan
altra vegada los deixebles dintre,
y Tomás ab ells. Vingué Jesús,
estant tancadas las portas, y se pre-

sentá en mitg *d'ells*, y'ls digué: La
pau *sia* ab vosaltres.
27 Després diu á Tomás: Posa
aquí ton dit, y mira mas mans, y
dóna'm ta má, y pósa*la* en mon
costat, y no sias incrédul sinó fiel.
28 Tomás respongué y li digué:
Senyor meu, y Deu meu.
29 Jesús li digué: Tu has cregut, Tomás, perqué m'has vist.
Benaventurats aquells que no han
vist y han cregut.
30 Molts altres miracles feu també Jesús en presencia de sos deixebles que no están escrits en aquest
llibre:
31 Emperó aquestos s'han escrit,
á fi de que cregau que Jesús es lo
Christo, lo Fill de Deu, y peraqué
crehent, tingau la vida en son nom.

CAP. 21.

Aparició de Jesús cerca del mar de Tiberiades: pesca milagrosa: amor de Sant Pere: Jesús li encomana apasturar sas ovellas, y li prediu son martiri.

DESPRÉS Jesús s'aparegué
altra vegada als deixebles
en lo mar de Tiberiades, y se manifestá d'esta manera:
2 Estavan junts Simó Pere, y
Tomás anomenat Didymo, y Natanael, lo qual era de Caná de Galiléa, y los fills de Zebedeu, y altres dos de sos deixebles.
3 Los diu Simó Pere: Me'n vaitg
á pescar. Li responen ells: Nosaltres també venim ab tu. Marxaren donchs, y entraren en una barca, y aquella nit no agafaren res.
4 Vingut lo matí comparegué
Jesús en la platja, mes los deixebles no conegueren que fos Jesús.
5 Y Jesús los digué: Minyons,
¿teniu res per menjar? Ells respongueren: No.
6 Ell los digué: Tirau lo filat á
la dreta de la barca, y encontraréu.
L'hi tiraren donchs, y ja no podían
tráure'l per la multitut de peixos
que tenía.
7 Llavors lo deixeble aquell á qui
Jesús amava, digué á Pere: Es lo
Senyor. Y Simó Pere apenas oygué
que era lo Senyor, se vestí la túnica, puix estava nu, y se tirá al
mar.
8 Y'ls demés deixebles vingueren á la barca tirant lo filat plé de
peixos, (puix no estava lluny de
terra sinó com uns doscents colses.)
9 Y al saltar en terra vegeren
preparadas unas brasas, y un peix
posat desobre, y pá.
10 Jesús los digué: Portau aquí
peixos dels que haveu agafat ara.
11 Simó Pere pujá y tragué en
terra lo filat plé de cent cincuanta
y tres peixos grans. Y á pesar de
ser tants, no's rompé lo filat.
12 Jesús los diu: Veniu *y* dinau.
Y ningú dels que estavan menjant
gosava preguntarli: ¿Qui sou vos?
sabent que era lo Senyor.
13 Jesús donchs s'acercá, y pren
lo pá, y los *lo* distribuheix, y així
mateix los peixos.
14 Aquesta fou ja la tercera vegada que Jesús s'aparegué á sos
deixebles després de haver ressuscitat d'entre'ls morts.
15 Acabat donchs de dinar, Jesús
diu á Simó Pere: Simó, *fill* de Jona, ¿me amas tu més que aquestos?

Li diu: Sí, Senyor, vos sabeu que
us amo. Jesús li diu: Apastura
mos anyells.
16 Segona vegada li diu: Simó,
fill de Jona, ¿me amas? Li respon:
Sí, Senyor, vos sabeu que us amo.
Li diu: Apastura mos anyells.
17 Li diu tercera vegada: Simó,
fill de Jona, ¿me amas? Pere se
contristá de que per tercera vegada
li preguntás: ¿Me amas? y
així li digué: Senyor, vos sabeu
totas las cosas, vos sabeu que jo us
amo. Jesús li digué: Apastura mas
ovellas.
18 En veritat, en veritat te dich,
que quant eras jove, te cenyías á
tu mateix, y anavas allá ahont volías;
mes quant te fassas vell, estendrás
tas mans, y un altre te
cenyirá, y'*t* conduhirá ahont no
vullas.
19 Li digué això per' indicarli ab
quina especie de mort havía de
glorificar á Deu. Y després d'això
li anyadí: Segueixme.
20 Haventse Pere girat, vegé
venir detrás seu al deixeble amat
de Jesús, aquell que en la cena estava
reclinat en son seno, y havía
preguntat: Senyor, qui es lo qui
vos fará trahició?
21 Pere donchs haventlo vist, digué
á Jesús: Senyor, y aquest ¿qué
fará?
22 Li respon Jesús: Si jo vull
que's quedi així fins á ma vinguda,
¿á tu que t'importa? Tu segueixme.
23 Y s'espargí aquesta veu entre'ls
germans que est deixeble no
moriría. Emperó Jesús no li digué:
No morirá, sinó, Si jo vull
que's quedi així fins á ma vinguda,
¿á tu que t'importa?
24 Aquest es aquell deixeble que
doná testimoni de estas cosas, y
las ha escritas, y sabem que son
testimoni es verdader.
25 Y son moltas altras cosas que
Jesús feu, las que si s'escriguessen
una per una, me sembla que
no cabrían en lo mon los llibres
que se'n haurían d'escriurer.

LOS FETS DELS APOSTOLS.

CAP. 1.

Promesa del Esperit Sant: ascensió del Senyor: elecció de Mathías pera l'apostolat.

HE parlat, ó Theofilo, en lo meu
primer tractat, de totas las
cosas, que Jesús comensá á fer y
ensenyar,
2 Fins al dia en que, després de
haver instruit per l'Esperit Sant
als apóstols que havía elegit, fou
rebut en lo alt:
3 Als quals se mostrá viu també
després de sa passió ab moltas probas,
apareixéntse'ls per l'espay de
quaranta dias, y parlant*los* del
regne de Deu:
4 Y menjant ab ells, los maná

que no partissen de Jerusalem, sinó que esperassen la promesa del Pare, que ohireu vosaltres (digué ell) de ma boca.
5 Perqué Joan, en veritat, batejá ab aygua; mes vosaltres seréu batejats en l'Esperit Sant no molt desprès d'aquestos dias.
6 Llavors los que s'havían congregat li preguntavan, dihent: Senyor, ¿si restituiréu en aquest temps lo regne á Israel?
7 Y'ls digué: No us toca á vosaltres lo saber lo temps, ó'ls moments, que posá lo Pare en son poder.
8 Emperó rebréu la virtut del Esperit Sant que vindrá sobre vosaltres, y'm seréu testimoni en Jerusalem, y en tota la Judéa, y la Samaria, y fins al extrem de la terra.
9 Y havent dit aquestas paraulas, á la vista d'ells fou elevat, y lo rebé un núbol que l'ocultá á sos ulls.
10 Y estant mirant al cel quant ell s'anava elevant, veus aquí que s'aparegueren prop d'ells dos varons ab vestiduras blancas:
11 Los quals los digueren també: Varons de Galiléa, ¿perqué estáu mirant al cel? Aquest Jesús, que desde vosaltres ha estat rebut en lo cel, vindrá així com l'haveu vist anar al cel.
12 Llavors se'n tornaren á Jerusalem desde la montanya anomenada del Oliverar, que dista de Jerusalem la jornada d'un dissapte.
13 Y quant entraren, pujaren á una habitació alta, ahont estavan Pere y Joan, Jaume y Andreu, Felip y Tomás, Barthomeu y Matheu, Jaume d'Alfeu, y Simó lo Zelós, y Judas *germá* de Jaume.
14 Tots aquestos perseveravan unánims en oració ab las donas, y ab María mare de Jesús, y ab los germans d'ell.
15 En aquells dias, alsantse Pere en mitg dels germans, (y eran los que estavan allí junts com unas cent y vint *personas*) digué:
16 Varons germans, era precis que's cumplís l'escriptura, que predigué l'Esperit Sant per boca de David, acerca de Judas que fou lo guia d'aquells que prengueren á Jesús.
17 Lo qual era contat ab nosaltres, y tenía part en aquest ministeri.
18 Aquest donchs possehí un camp ab lo preu de l'iniquitat, y penjantse se reventá pe'l mitg, y totas sas entranyas quedaren espargidas.
19 Y fou notori á tots los habitants de Jerusalem; de manera que fou anomenat aquell camp en sa llengua, Haceldama, so es, Camp de sanch.
20 Perqué escrit está en lo llibre dels Salms: Quedi deserta sa habitació, y no hi haja qui habiti en ella, y prenga un altre son bisbat.
21 Convé donchs que d'aquestos varons que han estat en companyía nostre tot lo temps que'l Senyor Jesús entrá y isqué ab nosaltres,
22 Comensant desde'l baptisme de Joan, fins al dia en que d'entre nosaltres fou rebut á dalt, que un

sia testimoni ab nosaltres de sa resurrecció.
23 Y senyalaren á dos, á Joseph que era anomenat Barsabas, y tenía per sobrenom lo Just, y á Mathías.
24 Y orant digueren: Vos, Senyor, que coneixeu los cors de tots, mostraunos d'aquestos dos qual haveu elegit,
25 Peraqué ocupi lo puesto en aquest ministeri y apostolat, del qual per sa prevaricació caygué Judas, per anarse'n á son lloch.
26 Y tiraren sorts, y caygué la sort á Mathías, y fou contat ab los onse apóstols.

CAP. 2.

Vinguda del Esperit Sant: dó de llenguas: primer sermó de Sant Pere: tres mil personas se converteixen: vida dels primers fiels.

Y AL cumplirse los dias de Pentecostas estavan tots junts en un mateix lloch;
2 Y vingué de repente un ruido del cel, com una ratxada de vent, que omplí tota la casa ahont estavan ells sentats.
3 Y se'ls aparegueren unas llenguas partidas com de foch, y's posaren sobre cada hu d'ells.
4 Y quedaren tots plens del Esperit Sant, y comensaren á parlar en varias llenguas com l'Esperit Sant los donava á parlar.
5 Y llavors habitavan en Jerusalem Jueus, varons piadosos, de totas las nacions que hi ha baix del cel.
6 Divulgada donchs la veu, acudí molta gent, y quedá aturdida, puix cada qual los ohía parlar en sa propia llengua.
7 Y tothom estava pasmat, y's maravellava, dihent: ¿Mirau, no son tots aquestos que parlan Galiléus?
8 Puix ¿com nosaltres *los* ohim *parlar* cada hu en nostra llengua nativa?
9 Partos, y Medas, y Elamitas, y'ls que habitan en la Mesopotamia, en Judéa, y Capadocia, en Ponto, y Asia,
10 En Frigia, y Pamphilia, Egipte y terras de la Libia, que está als confins de Cirene, y'ls que han vingut de Roma,
11 Així Jueus, com proselitas, Cretenses, y Arabs, los ohim parlar en nostras llenguas las grandesas de Deu.
12 Se pasmavan donchs tots, y's maravellavan, dihentse los uns als altres: ¿Que vé á ser aixó?
13 Emperó altres burlantse, deyan: Aquestos están plens de most.
14 Mes Pere, que estava allí en peu ab los onse, alsá sa veu, y'ls digué: Varons de Judéa, y vosaltres tots los que habitau en Jerusalem, sía us assó notori, y prestau oidos á mas paraulas:
15 Puix aquestos no están embriagats, com vosaltres creheu, essent l'hora de tercia del dia.
16 Emperó aixó es lo que fou dit per lo profeta Joel:
17 Y esdevindrá en los derrers dias, diu lo Senyor, que jo derramaré mon Esperit sobre tota carn; y profetisarán vostres fills y vostras fillas, y vostres joves veurán

visions, y vostres ancians somia-
rán somnis:
18 Y certament en aquells dias
derramaré mon Esperit sobre mos
servos, y sobre mas servas; y pro-
fetisarán:
19 Y faré apareixer prodigis dalt
en lo cel, y senyals baix en la
terra, sanch, y foch, y vapor de
fum.
20 Lo sol se convertirá en tene-
bras, y la lluna en sanch, abans
que vinga lo dia gran é illustre
del Senyor.
21 Y esdevindrá, que tot aquell
que invoqui lo nom del Senyor se-
rá salvo.
22 Varons d'Israel, ohiu aques-
tas paraulas: A Jesús Nazareno,
varó aprobat per Deu entre vosal-
tres ab virtuts, y prodigis, y se-
nyals, que Deu obrá por ell en mitg
de vosaltres, com també sabeu,
23 A est que per determinat
consell y presciencia de Deu fou
entregat, lo matareu, crucificantlo
per maus de malvats:
24 Al qual Deu ha ressuscitat,
havent soltat los dolors de la mort,
per quant era impossible ser de-
tingut per ella.
25 Perqué David diu d'ell: Veya
sempre al Senyor devant de mi;
puix ell está á ma dreta peraqué
jo no sia remogut:
26 Per aixó s'alegra mon cor,
y's regositja ma llengua, y además
ma carn reposará en l'esperansa:
27 Perqué no deixarás ma áni-
ma en lo infern, ni permetrás que
ton Sant veja corrupció.
28 Me farás coneixer los camins
de la vida, y m'omplirás de goig
ab ta cara.
29 Varons germans, sía'm per-
més parlarvos ab llibertat del pa-
triarca David, que morí y fou se-
pultat, y son sepulcre está entre
nosaltres fins al dia d'avuy.
30 Essent donchs profeta, y sa-
bent que Deu li havía promés ab
jurament, que del fruyt de sos
lloms, segons la carn, alsaría lo
Christo pera sentarlo en son trono:
31 Prevehentho parlá de la re-
surrecció del Christo, que ni fou
deixat en lo infern, ni sa carn ve-
gé may corrupció.
32 A aquest Jesús ressuscitá
Deu, de lo que som testimonis
tots nosaltres.
33 Elevat donchs per la dreta de
Deu, y havent rebut del Pare la
promesa del Esperit Sant, ha de-
rramat est sobre nosaltres, al qual
vosaltres veheu y ohiu.
34 Perqué David no pujá al cel,
y ab tot diu: Digué'l Senyor á mon
Senyor: Assénta't á ma dreta,
35 Mentres poso tos enemichs
pera peanya de tos peus.
36 Sapi donchs de cert tota la
casa d'Israel, que á est Jesús, á
qui vosaltres crucificareu, Deu lo
feu Senyor y també Christo.
37 Y oidas aquestas cosas, se
compungiren de cor, y digueren á
Pere y als demés apóstols: Varons
germans, ¿que farém?
38 Y Pere los digué: Arrepen-
tius, y sia batejat cada hu de vo-
saltres en lo nom de Jesu-Christ
en remissió de vostres pecats, y
rebréu lo dó del Esperit Sant.

39 Perqué la promesa es pera vosaltres, y pera vostres fills, y pera tots los que están lluny, y pera quants cridi á sí lo Senyor nostre Deu.

40 Y ab moltíssimas altras paraulas ho testificá, y'*ls* exortava, dihent: Salvaus d'aquesta generació perversa.

41 Y'ls que reberen sa paraula foren batejats, y se'ls anyadiren aquell dia cerca de tres mil personas.

42 Y ells perseveravan en la doctrina dels apóstols, y en la comunicació de la fracció del pá, y en las oracions.

43 Y tota persona tenía temor, y molts prodigis y senyals eran fets per los apóstols.

44 Y tots los que creyan estavan units, y tenían totas las cosas comunas.

45 Venían sas possessions y bens, y los repartían entre tots, conforme á la necessitat de cada hu.

46 Y cada dia continuant unánims en lo temple, y partint lo pá per las casas, prenían lo menjar ab alegría y sensillés de cor,

47 Alabant á Deu, y trobant gracia en tota la gent. Y'l Senyor anyadía á l'iglesia cada dia aquells que havían de ser salvos.

CAP. 3.

Un coix de naixement es curat á la porta del temple: segon sermó de Sant Pere.

Y PUJAVAN al temple Pere y Joan á l'oració de l'hora de nona.

2 Y un home, que era coix desde'l ventre de sa mare, era portat *allí*, y posat tots los dias á la porta del temple anomenada l'Hermosa, peraqué demanás almoyna als que entravan en lo temple:

3 Aquest com vegés á Pere y á Joan que anavan á entrar en lo temple, demanava li donassen almoyna.

4 Y Pere fixant la vista en ell juntament ab Joan, digué: Míra'ns.

5 Y ell los mirava ab atenció esperant rebrer d'ells alguna cosa.

6 Y Pere digué: No tinch or ni plata, mes lo que tinch t'ho dono: En nom de Jesu-Christ de Nazaret, álsa't y camina.

7 Y prenentlo per la má dreta, l'alsá; y en aquell mateix instant se li enfortiren las camas y las plantas.

8 Y d'un salt se posá en peus, y caminava, y entrá ab ells en lo temple caminant, saltant, y alabant á Deu.

9 Y tothom lo veya caminar y alabar á Deu:

10 Y conexían que ell era lo mateix que's sentava á la porta Hermosa del temple al almoyna, y quedaren plens d'espant, y com fora de sí per lo que havía succehit á aquell.

11 Y tenint per la má á Pere y á Joan, vingué apresuradament á ells tot lo poble aturdit al pórtich anomenat de Salomó.

12 Y vehent aixó Pere, digué al poble: Varons d'Israel, ¿perqué us maravellau d'aixó, ó perqué fixau los ulls en nosaltres, com si per

nostra virtut y poder haguessem
fet caminar á aquest?
13 Lo Deu d'Abraham, y'l Deu
d'Isaach, y'l Deu de Jacob, Deu de
nostres pares, ha glorificat á son
Fill Jesús, á qui vosaltres entre-
gareu y negareu devant de Pilat,
judicant est que havía de ser des-
lliurat.
14 Emperó vosaltres negareu al
Sant y al Just, y demanareu que
se us donás un homicida;
15 Y matareu al Autor de la vi-
da, á qui Deu ressuscitá d'entre'ls
morts, de lo que nosaltres som
testimoni.
16 Y son nom, per la fe en son
nom, ha fortalescut á est, á qui
vosaltres haveu vist, y coneixeu; y
la fe que es per ell li ha donat
aquesta perfecta salut á vista de
tots vosaltres.
17 Y ara, germans, jo sé que ho
fereu per ignorancia, així com
també vostres príncеps.
18 Emperó Deu ha cumplert
així lo que tenía anunciat avans
per boca de tots los profetas, que
son Christo patiría.
19 Arrepentius donchs, y conver-
tius, peraqué us sian borrats vos-
tres pecats,
20 Pera quant vingan los temps
del refrigeri devant del Senyor, y
envii aquell Jesu-Christ que us
fou predicat:
21 Al qual certament es menes-
ter que lo cel recibi fins al temps
de la restauració de totas las co-
sas, las quals parlá Deu per boca
dels seus sants profetas desde'l
principi del mon.
22 Perqué Moysés digué verda-
derament als pares: Lo Senyor
vostre Deu vos alsará un profeta
d'entre vostres germans, com á
mi: á ell ohiréu en tot quant vos
diga.
23 Y succehirá, que tota ánima
que no oyga á aquell profeta, será
exterminada del poble.
24 Y tots los profetas desde Sa-
muel, y quants han parlat després,
anunciaren aquestos dias.
25 Vosaltres sou los fills dels
profetas y de l'aliansa que Deu feu
ab nostres pares, dihent á Abra-
ham: En ta descendencia serán
benehidas totas las familias de la
terra.
26 Deu ressuscitant á son Fill
Jesús vos l'ha enviat primerament
á vosaltres, perqué us benehesca,
á fi de que cada hu s'aparti de sa
maldat.

CAP. 4.

Los apóstols presos, y examinats sobre la curació del tullit, confessan la fe de Jesu-Christ: se'ls mana que no prediquin: s'aumentan los fiels, y viuhen ab perfecta unió.

Y ESTANT ells parlant al po-
ble, sobrevingueren los sa-
cerdots, y'l magistrat del temple,
y'ls Saduceus,
2 Queixantse de que ensenyassen
al poble, y que predicassen en Je-
sús la resurrecció dels morts.
3 Y'ls agafaren, y'ls posaren en
la presó fins al dia seguent, per-
qué era ja tart.
4 Emperó molts dels que havían
ohit la paraula, cregueren; y fou
lo número dels varons cinch mil.

5 Y succehí, que al dia seguent
se juntaren en Jerusalem los prín-
ceps d'ells, y'ls ancians, y'ls es-
cribas,
6 Y Anás lo príncep dels sacer-
dots, y Cayfás, y Joan, y Alexan-
dri, y tots quants eran del llinat-
ge sacerdotal.
7 Y fentlos presentar al mitg,
los preguntaren: ¿Ab quin poder,
ó en nom de qui haveu vosaltres
fet axó?
8 Llavors Pere, plé del Esperit
Sant, los digué: Prínceps del po-
ble y ancians d'Israel, ohiu:
9 Ja que avuy se'ns demana ra-
hó del bé fet á un home malalt, per
virtut de qui ha estat est curat,
10 Sia notori á tots vosaltres y
á tot lo poble d'Israel, que en nom
de nostre Senyor Jesu-Christ de
Nazaret, á qui vosaltres crucifica-
reu, y á qui Deu ressuscitá d'en-
tre'ls morts, per *virtut d'*ell está
sá aquest devant de vosaltres.
11 Aquest es la pedra que vosal-
tres los arquitectes haveu refusat,
y que ha estat posada per cap de
cantonada.
12 Y no hi ha salut en ningun
altre. Perqué no hi ha altre nom
baix del cel donat als homes, per
lo qual degam salvarnos.
13 Y vehent ells la firmesa de
Pere y de Joan, y sabent que eran
homes sens lletras y idiotas, se
maravellavan, y conexían que ha-
vían ells estat ab Jesús.
14 Y vehent que estava també ab
ells l'home que havía estat curat,
no podían dir res en contra.
15 Emperó los manaren eixir
fora del consell, y conferenciavan
entre sí,
16 Dihent: ¿Que'ls farém á
aquestos homes? perqué que ha
estat fet per ells un miracle nota-
ble, es manifest á tots los habitants
de Jerusalem, y no ho podem ne-
gar.
17 Emperó perqué no's divulgui
més en lo poble, amenassemlos
que de aquí en avant no parlin á
ningun home en aquest nom.
18 Y cridantlos, los intimaren
que may més parlassen ni ense-
nyassen en nom de Jesús.
19 Llavors Pere y Joan los di-
gueren: Si es just devant de Deu
ohirvos á vosaltres abans que á
Deu, judicauho vosaltres;
20 Puix no podem deixar de par-
lar las cosas que havem vist y ohit.
21 Llavors ells amenassantlos
los deixaren anar llibres, no tro-
bant motiu de castigarlos per te-
mor del poble, perqué tots glori-
ficavan á Deu per lo que havía
succehit.
22 Puix l'home en qui se havía
obrat aquell prodigi de la cura te-
nía més de quaranta anys.
23 Y posats aquells en llibertat
vingueren als seus, y'ls contaren
tot lo que'ls havían dit los prín-
ceps dels sacerdots y'ls ancians.
24 Y quant ho oygueren, tots
unánims alsaren la veu á Deu, y
digueren: Senyor, vos sou lo qui
fereu lo cel y la terra, lo mar, y
tot lo que hi ha en ells:
25 Lo qui en Esperit Sant per
boca de nostre pare David, ton
servo, digué: ¿Perqué bramaren

las gents, y'ls pobles pensaren cosas vanas?
26 S'alsaren los reys de la terra,
y'ls príncepsse juntaren á una contra'l Senyor y contra son Christo:
27 Perqué verdaderament se colligaren en esta ciutat contra ton sant Infant Jesús, á qui ungires, Herodes y Pons Pilat ab los Gentils y'ls pobles d'Israel,
28 Pera fer lo que vostra má y vostre consell decretaren que's fes.
29 Y ara, Senyor, mirau sas amenassas, y concediu á vostres servos que ab tota firmesa parlin vostra paraula,
30 Extenent vostra má á curar las dolencias, y á que's fassan maravellas y prodigis en nom de vostre sant Infant Jesús.
31 Y quant hagueren orat, tremolá lo lloch en que estavan congregats, y quedaren tots plens d'Esperit Sant, y parlavan la paraula de Deu ab firmesa.
32 Y la multitut dels creyents eran d'un cor y d'un esperit, y ningú d'ells deya que fos propi res del que possehía, sinó que totas las cosas eran comunas entr'ells.
33 Y ab gran fortalesa donavan los apóstols testimoni de la resurrecció de Jesu-Christ nostre Senyor, y hi havía molta gracia en tots ells.
34 Y no hi havía ningú menesterós entr'ells, perqué tots quants possehían camps ó casas, las venían, y portavan lo preu d'ellas,
35 Y'l posavan als peus dels apóstols, y se repartía á cada hú segons lo que tenía menester.
36 Y Joseph, á qui'ls apóstols donavan lo sobrenom de Barnabé, (que voll dir, fill de consolació,) Levita, natural de Chipre,
37 Com tingués un camp, lo vengué, y portá'l preu, y'l posá als peus dels apóstols.

CAP. 5.

Cástich d'Ananías y Safira: los apóstols son novament perseguits y presos, y per consell de Gamaliel posats en llibertat desprès d'haverlos assotat.

Y UN home anomenat Ananías ab sa muller Safira vengué un camp,
2 Y defraudá del preu del camp, consentinthi sa muller; y portant una part, la posá als peus dels apóstols.
3 Y Pere digué: Ananías, ¿perqué Satanás ha tentat ton cor, á fi de que mentisses al Esperit Sant, y defraudasses del preu del camp?
4 ¿No es veritat que conservantlo quedava pera tu, y venentlo lo tenías en ton poder? ¿Perqué donchs posares semblant cosa en ton cor? Tu no mentires als homes, sinó á Deu.
5 Ananías aixi que oygué estas paraulas, caygué y espirá: y s'apoderá un gran temor de tots los que ho ohiren.
6 Y alsantse uns joves lo retiraren, y portántsele'n l'enterraren.
7 Y d'allí á tres horas entrá també sa muller, no sabent lo que havía succehit.
8 Y Pere li digué: Diga'm, dona, ¿vengueres per tant l'heretat? Y ella digué: Sí, per tant.

9 Llavors Pere li digué: ¿Per-
qué us haveu concertat pera ten-
tar al Esperit del Senyor? Ve't
aquí á la porta los peus dels que
han enterrat á ton marit, y se te'n
portarán á tu.
10 Al instant caygué devant de
sos peus, y espirá. Y havent en-
trat los joves, la trobaren morta,
y se la'n portaren á enterrar ab
son marit.
11 Y sobrevingué un gran te-
mor en tota l'iglesia, y en tots los
que oygueren aquestas cosas.
12 Y per las mans dels apóstols
se feyan molts miracles y prodigis
en lo poble: (y estavan tots unà-
nims en lo pórtich de Salomó.
13 Y ningú dels altres se gosa-
va unir ab ells; emperó lo poble
los venerava en gran manera.
14 Y s'aumentava més lo núme-
ro dels homes y donas que creyan
en lo Senyor:)
15 Tant que treyan los malalts
als carrers, y'ls posavan en llits y
lliteras, peraqué al venir Pere,
almenos sa sombra passás sobre
d'ells, y quedassen deslliurats de
sos mals.
16 Y acudía també á Jerusalem
molta gent de las ciutats comar-
canas, portant los malalts, y'ls
que eran atormentats dels esperits
impurs, tots los quals eran curats.
17 Emperó alsantse lo príncep
dels sacerdots, y tots los que esta-
van ab ell, (que era la secta dels
Saduceus,) s'umpliren de zel:
18 Y prengueren als apóstols,
y'ls posaren en la presó pública.
19 Mes l'ángel del Senyor, obrint
de nit las portas de la presó y
trahentlos fora, los digué:
20 Anau, y presentantvos al
temple, predicau al poble totas las
paraulas d'aquesta vida.
21 Ells quant oygueren aixó, en-
traren de bon matí en lo temple,
y ensenyavan. Emperó arribant lo
príncep dels sacerdots y'ls que es-
tavan ab ell, convocaren lo consell
y á tots los ancians dels fills d'Is-
rael, y enviaren á la presó pera-
qué'ls portassen.
22 Emperó quant anaren los mi-
nistres, y obrint la presó, no'ls
trobaren, tornaren á donar l'avís,
23 Dihent: Certament havem
trobat la presó molt ben tancada,
y'ls guardas que estavan devant
de las portas; mes haventlas obert
no trobarem ningú dins.
24 Y quant oygueren estas ra-
hons, lo sumo sacerdot, lo magis-
trat del temple y'ls príncceps dels
sacerdots estavan en dubte sobre
que s'havía fet d'ells.
25 Emperó al mateix temps arri-
bá un, y'ls digué: Mirau, aquells
homes que posareu á la presó, son
al temple, y están ensenyant al
poble.
26 Llavors aná lo magistrat ab
sos ministres, y'ls portá sens vio-
lencia, perqué temían que'l poble
no'ls apedregás.
27 Y així que'ls portaren, los
presentaren al consell. Y'l príncep
dels sacerdots los preguntá,
28 Dihent: Ab exprés manament
vos manarem que no ensenyaseu
en aquest nom; y veus aquí que
haveu umplert Jerusalem de vos-

tra doctrina, y voleu fer cáurer
sobre nosaltres la sanch d'aquest
home.
29 Y responent Pere y'ls após-
tols, digueren: Es precís obehir á
Deu primer que als homes.
30 Lo Deu de nostres pares res-
suscitá á Jesús, á qui vosaltres
matareu, penjantlo en un arbre.
31 A est exaltá Deu ab sa dreta
per Princep y Salvador, pera do-
nar arrepentiment á Israel, y re-
missió dels pecats.
32 Y nosaltres som testimoni
d'aquestas paraulas, y també l'Es-
perit Sant, lo qual ha donat Deu
á tots los que l'obeheixen.
33 Y quant oygueren aixó, re-
ventavan *de rabia*, y consultaren
com los donarían la mort.
34 Emperó alsantse en lo consell
un Fariséu, anomenat Gamaliel,
doctor de la lley, home ben repu-
tat de tot lo poble, maná que is-
quessen fora aquells homes per un
curt espay,
35 Y'ls digué: Varons d'Israel,
teniu compte lo que anau á fer ab
aquestos homes.
36 Perqué antes d'aquestos dias
s'alsá un cert Teodas, jactantse de
que ell era algú; y hi hagué com
cosa de quatrecents homes que'l
seguiren, y desprès lo mataren, y
tots quants li donaren crédit foren
dissipats y aniquilats.
37 Desprès d'aixó s'alsá Judas de
Galiléa en lo temps del empadro-
nament, y arrastrá tras de sí al
poble: ell fou mort també, y tots
los que'l seguiren foren dispersats.
38 Donchs ara jo us dich, que
no us fiqueu ab aquestos homes, y
que'ls deixeu estar, perqué si est
consell ó aquesta obra es dels ho-
mes, se disoldrá:
39 Peró si es de Deu, no la po-
deu desbaratar, y no sia que us tro-
beu fins combátrer contra Deu. Y's
conformaren ab ell.
40 Y havent cridat als apóstols,
desprès d'haverlos fet assotar, los
manaren que no parlassen més en
nom de Jesús, y'ls deixaren anar.
41 Emperó ells se'n anaren ale-
gres de devant del consell, perqué
havían estat contats dignes de su-
frir injurias per lo nom de Jesús.
42 Y tots los dias, en lo temple
y en las casas, no cessavan d'en-
senyar y predicar á Jesu-Christ.

CAP. 6.

Nombrament dels set diacas: Esteve se distingeix entre tots; fa grans miracles, y s'alsan contra ell molts Jueus.

EN aquells dias, creixent lo nú-
mero dels deixebles, se mo-
gué una murmuració dels Grechs
contra'ls Hebreus, perqué sas viu-
das eran despreciadas en lo minis-
teri de cada dia.
2 Per lo tant los dotse convocant
la multitut dels deixebles, digue-
ren: No est just que deixem no-
saltres la paraula de Deu per ser-
vir las taulas.
3 Esculliu donchs, germans,
d'entre vosaltres set varons de bo-
na reputació, plens d'Esperit Sant
y de sabiduría, als quals encarre-
garém aquesta obra.
4 Y nosaltres atendrem conti-
nuament á l'oració y á l'adminis-
tració de la paraula.

5 Y agradá aquesta proposició á
tota la junta. Y elegiren á Esteve,
varó plé de fe y del Esperit Sant,
y á Felip, y á Procoro, y á Nicanor, y á Temon, y á Parmenas, y
á Nicolau prosélit d'Antioquía.
6 Presentaren á estos devant
dels apóstols, los quals fent oració
imposaren las mans sobre d'ells.
7 Y la paraula del Senyor crexía, y's multiplicava molt lo número dels deixebles en Jerusalem. Y
una gran multitut de sacerdots
obehía també á la fe.
8 Y Esteve, plé de gracia y de
fortalesa, feya grans prodigis y miracles en lo poble.
9 Y alguns de la sinagoga anomenada dels Llibertins, y dels Cirineus, y dels Alexandrins, y dels
que eran de Cilicia, y del Asia,
s'alsaren á disputar ab Esteve:
10 Mes no podían resistir á la
sabiduría y al esperit ab que parlava.
11 Llavors subornaren á alguns,
pera que diguessen, que ells li havían ohit dir paraulas blasfemas
contra Moysés y contra Deu.
12 Y conmogueren al poble, y
als ancians, y als escribas; y conjurats, l'arrebataren y'*l* portaren
al consell,
13 Y presentaren testimonis falsos, que deyan: Aquest home no
cessa de dir paraulas contra lo
lloch sant y contra la lley:
14 Perqué li havem ohit dir: Que
aqueix Jesús de Nazaret destruirá
aquest lloch, y mudará las tradicions que'ns doná Moysés.
15 Y fixant en ell los ulls, tots
quants estavan en lo consell, vegeren son rostre com si fos lo
rostre d'un ángel.

CAP. 7.

Plática de San Esteve en lo consell dels Jueus, y son martiri.

LLAVORS lo sumo sacerdot digué: ¿Son axí aquestas cosas?
2 Y ell digué: Varons germans,
y pares, ohiu: Lo Deu de la gloria
s'aparegué á nostre pare Abraham
quant era en Mesopotamia, abans
que habitás en Caran,
3 Y li digué: Véste'n de ton país
y de ta parentela, y vina á la terra
que jo't mostraré.
4 Llavors isqué de la terra dels
Caldeus, y habitá en Caran. Y
després que morí son pare, lo traslladá á esta terra, en que vosaltres
ara habitau.
5 Y no li doná heretat alguna
en ella, ni l'espay d'un peu; emperó li prometé que li donaría
possessió d'ella, y á sa descendencia després d'ell, quant no tenía
fill.
6 Y li digué Deu: Que sa descendencia habitaría en terra estrangera, y que'ls reduirían á esclavitut, y'ls tractarían mal per
espay de quatrecents anys.
7 Mes jo judicaré al poble á qui
hajan servit, digué Deu, y després
d'axó eixirán, y'm servirán en
aquest lloch.
8 Y li doná lo pacte de circumcisió. Y engendrá axí á Isaac,
y'l circumcidá al cap de vuyt dias;
y Isaac *engendrá* á Jacob, y Jacob als dotse patriarcas.
9 Y'ls patriarcas, moguts d'en-

veja, vengueren á Joseph *pera ser*
portat á Egipte; mes Deu era ab
ell,
10 Y'l deslliurá de totas sas tri-
bulacions, y li doná gracia y sabi-
duría devant de Faraó, rey d'Egip-
te, qui'l feu governador d'Egipte
y de tota sa casa.
11 Vingué després fam en tota
la terra d'Egipte y de Canaan, y
gran tribulació: y nostres pares
no trobavan que menjar.
12 Mes quant Jacob oygué que
hi havía blat en Egipte, enviá allí
á nostres pares per la primera ve-
gada.
13 Y á la segona, Joseph fou
conegut de sos germans, y descu-
bert son llinatge á Faraó.
14 Y enviant Joseph, feu venir
á son pare Jacob y á tota sa paren-
tela, que constava de setanta cinch
personas.
15 Y Jacob baixá á Egipte, y
morí ell y'ls nostres pares,
16 Y foren transportats á Si-
chem, y posats en lo sepulcre, que
Abraham comprá á preu de plata
dels fills d'Hemor *pare* de Sichem.
17 Y quant s'acercá lo temps de
la promesa que Deu havía jurat á
Abraham, cresqué lo poble y se
multiplicá en Egipte,
18 Fins que s'alsá un altre rey en
Egipte, que no conexía á Joseph:
19 Aquell, usant d'astucia con-
tra nostra nació, afligí á nostres
pares, fins á obligarlos á abando-
nar sos infants, á fi de que no vis-
quessen.
20 En aquell temps nasqué Moy-
sés, que fou grat á Deu, y per
espay de tres mesos criat en la
casa de son pare.
21 Emperó havent estat aban-
donat, lo prengué la filla de Faraó,
y'l criá com á fill seu.
22 Y Moysés fou instruhit en
tota la sabiduría dels Egipcis, y
fou poderós en paraulas y en obras.
23 Y arribat á la edat de qua-
ranta anys, se li posá al cor lo vi-
sitar á sos germans los fills d'Is-
rael.
24 Y com vegés á un que era
agraviat, lo defensá; y venjá al
que sufría l'agravi, matant al
Egipci.
25 Y ell pensava que sos ger-
mans haurían entés, que Deu per
sa má les donaría la salut, mes
no ho entengueren.
26 Y al dia seguent quant ells
estavan renyint, se'ls presentá,
y'ls posá en pau, dihent: Varons,
sou germans, ¿perqué us maltrac-
tau l'un al altre?
27 Emperó lo qui agraviava á
son prohisme, se'l tragué de de-
vant, dihent: ¿Qui t'ha fet á tu
príncep y jutge sobre nosaltres?
28 ¿O per ventura vols matarme
com matares ahí al Egipci?
29 Y á aquestas paraulas fugí
Moysés; y habitá com un estrany
en terra de Madian, ahont engen-
drá dos fills.
30 Y passats quaranta anys, se
li aparegué en lo desert de la
montanya de Sina l'ángel del Se-
nyor en la llama d'un esberser
que cremava.
31 Quant Moysés *lo* vegé, se
maravellá d'aquesta visió, y al

acercarse ell pera considerar*la*,
sobrevingué una veu del Senyor,
que deya:
32 Jo so lo Deu de tos pares, lo
Deu d'Abraham, lo Deu d'Isaach,
y'l Deu de Jacob. Emperó Moy-
sés tremolant, no s'atrevía á mirar.
33 Llavors lo Senyor li digué:
Traute lo calsat de tos peus, per-
qué lo lloch ahont estás terra san-
ta es.
34 He vist, he vist l'aflicció del
meu poble que habita en Egipte,
y he ohit sos gemechs, y he baixat
á llibertarlos. Ara vina tu y t'en-
viaré á Egipte.
35 A est Moysés á qui ells refu-
saren, dihent: ¿Qui t'ha fet prín-
cep y jutge? á est enviá Deu per
capitá y redemptor per má del án-
gel que se li aparegué en l'esberser.
36 Aquest los llibertá, fent pro-
digis y miracles en terra d'Egipte,
y en lo mar Vermell, y en lo desert
per espay de quaranta anys.
37 Aquest es lo Moysés que di-
gué als fills d'Israel: Un profeta
vos alsará Deu d'entre vostres
germans, com jo; á ell ohiréu.
38 Aquest es aquell que estigué
en l'iglesia en lo desert ab l'ángel,
que li parlava en la montanya de
Sina, y ab nostres pares: lo qui rebé
paraulas de vida pera donárvoslas:
39 A qui no volgueren obehir
nostres pares, ans bé *lo* refusaren,
y ab sos cors se'n tornaren á Egipte,
40 Dihent á Aaron: Feunos deus
que vajan devant de nosaltres,
perqué no sabem que s'ha fet de
Moysés que'ns tragué d'Egipte.
41 Y fabricaren un badell en
aquells dias, y oferiren sacrifici al
ídol, y's regositjavan en las obras
de sas mans.
42 Llavors Deu s'apartá, y'ls
abandoná á que servissen la mili-
cia del cel, així com está escrit en
lo llibre dels profetas: ¡Oh casa
d'Israel! ¿per ventura no m'oferi-
res víctimas y sacrificis *per espay*
de quaranta anys en lo desert?
43 Y ans bé portareu lo taberna-
cle de Moloch, y l'estrella de vos-
tre deu Rempham, figuras que fe-
reu per adorarlas. Jo us transpor-
taré donchs més allá de Babilonia.
44 Lo tabernacle del testimoni
estigué ab nostres pares en lo de-
sert, així com ho ordená Deu, di-
hent á Moysés, que'l fes segons la
forma que havía vist.
45 Lo qual també nostres pares
que vingueren després, lo portaren
baix la conducta de Josué á la pos-
sessió dels Gentils, als quals Deu
expellí fora de la presencia de nos-
tres pares, fins als días de David,
46 Lo qual encontrá gracia de-
vant de Deu, y demaná trobar ta-
bernacle pera'l Deu de Jacob.
47 Emperó Salomó li edificá una
casa.
48 Mes l'Altíssim no habita tem-
ples fets de má, com diu lo profeta:
49 Lo cel es mon trono, y la te-
rra la peanya de mos peus: ¿quina
casa m'edificaréu? diu lo Senyor,
ó ¿quin es lo lloch de mon repos?
50 ¿No feu la meva má totas es-
tas cosas?
51 Vosaltres, caps durs, y incir-
cumcidats de cor y d'orellas, re-
sistiu sempre al Esperit Sant, com

feren vostres pares, així vosaltres.
52 ¿A quin dels profetas no per-
seguiren vostres pares? Ells ma-
taren als que anunciavan la vingu-
da del Just, del qual vosaltres ha-
veu estat traydors y homicidas:
53 Vosaltres que rebereu la lley
per ministeri d'angels, y no *l'*ha-
veu guardada.
54 Al ohir tals cosas son cor re-
ventava de rabia, y cruxían de
dents contra ell.
55 Emperó com ell estava plé
del Esperit Sant, mirant al cel, ve-
gé la gloria de Deu, y á Jesús que
estava en peu á la dreta de Deu,
56 Y digué: Aquí veitg los cels
oberts, y al Fill del home que es-
tá en peu á la dreta de Deu.
57 Mes ells exclamant á grans
veus, se taparen las orellas, y tots
plegats embestiren impetuosa-
ment contra ell,
58 Y trahentlo fora de la ciutat,
l'apedregavan; y'ls testimonis po-
saren sos vestits als peus d'un jo-
ve anomenat Saulo.
59 Y apedregavan á Esteve, que
pregava y deya: Senyor Jesús, re-
beu mon esperit.
60 Y agenollat clamava en alta
veu, dihent: Senyor, no'ls imputeu
aquest pecat. Y quant hagué dit
això dormí en lo Senyor. Y Saulo
consentía en sa mort.

CAP. 8.

Saulo persegueix l'iglesia: Felip predica en Samaria, ahont son enviats Pere y Joan: pecat comés per Simó lo mago: Felip bateja al eunuch d'Etiopia.

EN aquell temps s'alsá una gran
persecució contra l'iglesia
de Jerusalem, y foren tots disper-
sos per las provincias de Judéa y
de Samaria, exceptats los apóstols.
2 Y uns homes piadosos porta-
ren á enterrar á Esteve, y feren
gran condol sobre ell.
3 Emperó Saulo assolava l'igle-
sia, entrant per las casas, y arran-
cantne homes y donas, *los* feya po-
sar en presó.
4 Y'ls que havían estat dispersos,
transitavan d'una part al altra
anunciant la paraula de Deu.
5 Y Felip baixant á una ciutat
de Samaria, los predicava á Christo.
6 Y la gent escoltava ab atenció
lo que Felip deya, oyentlo ab un
mateix ánimo, y vehent los mira-
cles que feya.
7 Perqué molts dels que tenían
esperits impurs, eixían donant
grans veus: y molts coixos y para-
lítichs foren curats.
8 Y aquella ciutat s'umplí d'a-
legría.
9 Hi havía allí un varó anomenat
Simó, que havía estat mago abans
en la ciutat, enganyant als Sama-
ritans, dihent que ell era un gran
personatge;
10 Y tothom l'escoltava desde'l
més xich al més gran, y deyan:
Aquest home es lo gran poder de
Deu.
11 Y l'atendían, perqué feya molt
temps que'ls tenía encantats ab
sa magia.
12 Mes havent cregut á Felip
que'ls predicava del regne de Deu,
se batejavan en lo nom de Jesu-
Christ homes y donas.
13 Llavors cregué també Simó,

y després de ser batejat se juntá
ab Felip. Y vehent los grans mi-
racles y prodigis que feyan, esta-
va atónit y plé d'admiració.
14 Y havent ohit los apóstols
que estavan en Jerusalem, que
Samaria havía rebut la paraula de
Deu, los enviaren á Pere y á Joan:
15 Los quals aixi que arribaren,
feren oració per ells, á fi de que
rebessen l'Esperit Sant:
16 Perqué no havía baixat enca-
ra sobre ningú d'ells, sinó que so-
lament havían estat batejats en
nom del Senyor Jesús.
17 Llavors posavan las mans so-
bre ells, y rebían l'Esperit Sant.
18 Mes com vegés Simó, que
per la imposició de las mans dels
apóstols se donava l'Esperit Sant,
los oferí diners,
19 Dihent: Donaume també
aquesta potestat, peraqué tot
aquell á qui jo imposi las mans
rebi l'Esperit Sant. Y Pere li di-
gué:
20 Tos diners sian junt ab tu en
la perdició, perqué has judicat
que'l dó de Deu s'alcansava ab
diners.
21 No tens tu part ni sort en
aquest negoci, perqué ton cor no
es recte devant de Deu.
22 Arrepenteixte donchs d'a-
questa maldat teva, y prega á Deu
per si acás te será perdonat aquest
pensament de ton cor.
23 Perqué veitg que estás en fel
d'amargura, y en lo llas de l'ini-
quitat.
24 Y responent Simó, digué:
Pregau vosaltres pera mi al Se-
nyor, peraqué no vinga sobre mi
ninguna cosa de las que haveu dit.
25 Y ells, desprès d'haver donat
testimoni y anunciat la paraula
del Senyor, se'n tornaren á Jeru-
salem, y predicavan l'evangeli en
molts llochs dels Samaritans.
26 Y l'ángel del Senyor parlá á
Felip, dihent; Alsa't, y véste'n cap
al mitgdia per la senda que baixa
de Jerusalem á Gaza, la qual está
deserta.
27 Y alsantse marxá. Y veus
aquí un home Etiope, eunuch,
privat de Candace, reyna d'Etio-
pia, lo cual era superintendent de
tots sos tresors, y havía vingut
per adorar en Jerusalem,
28 Y se'n tornava, y sentat so-
bre son carro llegía al profeta
Isaías.
29 Llavors l'Esperit digué á Fe-
lip: Acósta't, y arríma't á est
carro.
30 Y Felip acercantse oygué que
llegía en lo profeta Isaías, y li
digué: ¿Entens lo que llegeixes?
31 Ell respongué: ¿Y com puch,
si no hi ha algú que m'ho expli-
qui? Y suplicá á Felip que pujás
y s'assentás ab ell.
32 Y'l passatge de l'escriptura
que llegía era aquest: Fou portat
com ovella al escorxador, y com
anyell mut devant del tonedor no
obrí sa boca.
33 En son abatiment fou tret
son judici. ¿Sa generació qui la
declarará? perqué sa vida es treta
de la terra.
34 Y responent l'eunuch á Fe-
lip, digué: Te demano, ¿de qui

digué aixó lo profeta, de sí mateix
ó d'algun altre?
35 Llavors Felip obrint sa boca,
y donant principi per aquesta es-
criptura, li anunciá Jesús.
36 Y mentres anavan de camí
arribaren á un lloch ahont hi ha-
vía aygua, y digué l'eunuch: Veus
aquí aygua, ¿qué impedeix que jo
sia batejat?
37 Y Felip digué: Si creus de
tot ton cor, bé pots. Y ell respon-
guéy digué: Crech que Jesu-Christ
es lo Fill de Deu.
38 Y maná parar lo carro; y
baixaren los dos dintre l'aygua,
Felip y l'eunuch, y'l bateja.
39 Y quant eixiren del aygua,
l'Esperit del Senyor arrebatá á
Felip, y l'eunuch no'l vegé més.
Y se'n aná gosós per son camí.
40 Y Felip se trobá en Assoto:
y passant predicava l'evangeli á
totas las ciutats, fins que arribá á
Cesaréa.

CAP. 9.

Conversió de Saulo: predica desprès en Damasco: va á Jerusalem, y es enviat á Tarso: Sant Pere cura á Enéas y ressuscita á Tabita.

SAULO donchs, respirant en-
cara amenassas y mort con-
tra los deixebles del Senyor, se
presentá al príncep dels sacer-
dots,
2 Y li demaná cartas pera las si-
nagogas de Damasco, ab lo fi de
portar presos á Jerusalem á quants
encontrás d'aquesta profesió, ho-
mes ó donas.
3 Y anant pe'l camí, succehí que
estant ja cerca de Damasco, re-
pentinament lo rodeja de resplan-
dor una llum del cel.
4 Y caygué en terra, y oygué
una veu que li deya: Saulo, Sau-
lo, ¿perqué'm persegueixes?
5 Ell digué: ¿Qui sou vos, Se-
nyor? Y'l Senyor respongué: Jo
so Jesús, á qui tu persegueixes.
Cosa dura es tirar cossas contra
l'agulló.
6 Y tremolant y espavorit, digué:
Senyor, ¿qué voleu que jo fassa?
7 Y'l Senyor li *respongué:* Al-
sa't, y entra en la ciutat, y allí
se't dirá lo que't convé fer. Y'ls
homes que l'acompanyavan, que-
daren aturdits, oyent la veu y no
vehent á ningú.
8 Y Saulo s'alsá de terra, y
oberts los ulls, no veya res. Y ells
prenentlo per la má, *l'*introduhi-
ren en Damasco.
9 Y estigué allí tres dias sens
vista, y no menjá ni begué.
10 Y en Damasco hi havía un
deixeble anomenat Ananías, y'l
Senyor li digué en visió: Ananías.
Y ell digué: Veheu, aquí estich,
Senyor.
11 Y'l Senyor li *digué:* Alsa't, y
vés al carrer que s'anomena Dret,
y busca en casa de Judas á *un ho-
me* de Tarso, anomenat Saulo, per-
qué veus aquí está orant;
12 Y ha vist en visió un home
per nom Ananías, que entrava y
l'imposava las mans, peraqué re-
cobrás la vista.
13 Y respongué Ananías: Se-
nyor, he ohit parlar á molts d'a-
quest home, quant mal feu á vos-
tres sants en Jerusalem:

14 Y aquí té poder dels prínceps
dels sacerdots de péndrer á tots
quants invocan ton nom.
15 Emperó lo Senyor li digué:
Vés, perqué est es un vas escullit
per mi, pera portar mon nom de-
vant dels Gentils, y dels reys, y
dels fills d'Israel:
16 Puix jo li mostraré quantas
cosas convé que sufresca per mon
nom.
17 Y Ananías marxá y entrá en
la casa, y posant las mans sobre
ell, digué: Germá Saulo, lo Se-
nyor Jesús que se t'aparegué en
lo camí per ahont venías, m'ha
enviat, peraqué recobris la vista,
y sias umplert del Esperit Sant.
18 Y immediatament caygueren
de sos ulls unas com escatas, y re-
cobrá la vista, y alsantse, fou ba-
tejat.
19 Y després que prengué ali-
ment recobrá las forsas; y estigué
alguns dias ab los deixebles que
estavan en Damasco.
20 Y en seguida predicava en las
sinagogas á Jesús, que est era lo
Fill de Deu.
21 Y quedavan aturdits tots
quants *l*'ohían, y deyan: ¿Puix no
es aquest aquell que perseguía
en Jerusalem als que invocavan
aquest nom, y per axó vingué
aquí pera portarlos presos als
prínceps dels sacerdots?
22 Emperó Saulo s'esforsava
molt més, y confunía als Jueus que
habitavan en Damasco, afirmant
que aquest era lo Christo.
23 Y després d'haver passat
molts dias, los Jueus se juntaren
en consell pera donarli la mort.
24 Emperó Saulo fou advertit
de sas insidias. Y guardavan las
portas de dia y de nit pera donarli
la mort.
25 Y'ls deixebles lo prengueren
de nit, y posantlo en un cove, *lo*
baixaren per la muralla.
26 Y quant vingué á Jerusalem
desitjava juntarse ab los deixe-
bles; emperó tots lo temían, no
creyent que fos deixeble.
27 Llavors Barnabé prenentlo,
lo conduhí als apóstols, y'ls contá
com havía vist al Senyor en lo ca-
mí, y que li havía parlat, y com
després havía predicat llibrement
en Damasco en nom de Jesús.
28 Y estava ab ells en Jerusalem
entrant y eixint, y parlant ab lli-
bertat en lo nom del Senyor.
29 Y parlava també ab los Gen-
tils, y disputava ab los Grechs, y
ells tractavan de donarli la mort.
30 Y quant ho comprengueren
los germans, l'acompanyaren á
Cesaréa, y l'enviaren á Tarso.
31 L'iglesia, tenint llavors pau
en tota la Judéa, y Galiléa, y Sa-
maria, s'edificava; y caminant en
lo temor del Senyor, y ab lo consol
del Esperit Sant, se multiplicava.
32 Y succehí que visitant Pere
á tothom, arribá als sants que ha-
bitavan en Lydda.
33 Y trobá allí un home anome-
nat Enéas, que vuyt anys havía
feya llit, perqué estava paralítich.
34 Y Pere li digué: Enéas, lo
Senyor Jesu-Christ te cura: álsa't,
y plega'l llit. Y al instant s'alsá.
35 Y'l vegeren tots los habitants

de Lydda y de Sarona, y's convertiren al Senyor.
36 Havía també en Joppe una deixebla anomenada Tabita, que vol dir Dorcas: aquesta estava plena d'obras bonas y de caritats que feya.
37 Y succehí que en aquells dias caygué malalta, y's morí. Y després que *l*'hagueren rentada, la posaren en un aposento alt.
38 Y com Lydda estava cerca de Joppe, ohint los deixebles que Pere estava allí, li enviaren dos homes, suplicant*li* que sens detenció anás á ells.
39 Llavors Pere s'alsá, y aná ab ells. Y aixi que arribá lo portaren al aposento alt, y'l rodejaren totas las viudas, plorant y ensenyant las túnicas y'ls vestits que'ls feya Dorcas.
40 Mes Pere, havent fet eixir á tothom defora, s'agenollá, pregá, y girantse envers lo cos, digué: Tabita, álsa't. Y ella obrí los ulls, y vehent á Pere, s'assentá.
41 Y ell li doná la má y l'alsá, y cridant als sants y á las viudas *los* la presentá viva.
42 Y fou notori en tot Joppe, y molts cregueren en lo Senyor.
43 Y així fou, que Pere permanesqué molts dias en Joppe en casa d'un blanquer, *anomenat* Simó.

CAP. 10.

Pere bateja al centurió Corneli, y á varios altres Gentils parents y amichs d'aquest.

Y HI havía en Cesaréa un cert home anomenat Corneli, centurió d'una companyía que's diu Itálica,
2 Religiós y temerós de Deu ab tota sa casa, que feya moltas caritats al poble, y estava pregant á Deu continuament.
3 Aquest vegé clarament en una visió envers l'hora de nona, que un ángel de Deu entrava en ell, y li deya: Corneli.
4 Y est fixant en ell la vista y plé de temor, digué: ¿Qu'es axó, Senyor? Y ell li digué: Tas oracions y tas almoynas han pujat en memoria devant de Deu.
5 Envía donchs ara homes á Joppe, y fes venir aquí á un tal Simó per sobrenom Pere:
6 Aquest posa en casa d'un cert Simó, blanquer, que té la casa prop del mar; ell te dirá lo que't convé fer.
7 Y luego que's retirá l'ángel que li parlava, cridá á dos de sos doméstichs y á un soldat temerós de Deu, d'aquells que estavan baix sas ordres.
8 Y haventlos contat tot axó, los enviá á Joppe.
9 Y al endemá, anant ells per son camí, y estant ja prop de la ciutat, pujá Pere á dalt de la casa á fer oració envers l'hora de sexta.
10 Y com sentís fam, volgué menjar. Y mentres li aparellavan caygué en un éxtasis,
11 Y vegé lo cel obert, y que baixava envers ell un vas com un gran llansol, que lligat per las quatre puntas baixava del cel á la terra,
12 En lo cual hi havía tota mena

de quadrúpedos y reptils de la te-
rra, y aucells del cel.
13 Y vingué á ell una veu *que li*
deya: Alsa't, Pere, mata, y menja.
14 Y digué Pere: No, Senyor,
perqué may he menjat cosa algu-
na comuna ni impura.
15 Y altra vegada la veu li *digué*:
Lo que Deu ha purificat no ho
anomenis tu comú.
16 Y aixó se repetí tres vegadas,
y luego lo vas se'n torná al cel.
17 Y mentres Pere dubtava en-
tre sí, que sería aquella visió que
havía vist, veus aquí los homes
que havía enviat Corneli, que pre-
guntant per la casa de Simó, arri-
baren á la porta,
18 Y havent trucat, pregunta-
van sí posava allí Simó, per sobre-
nom Pere.
19 Y pensant Pere en la visió, li
digué l'Esperit: Ve't aquí tres ho-
mes que't buscan.
20 Alsa't donchs, baixa, y marxa
ab ells sens dubtar, perqué jo'ls
he enviat.
21 Y baixant Pere envers los ho-
mes, los digué: Veheume aquí,
jo so lo qui buscau: ¿qual es la cau-
sa perqué haveu vingut?
22 Y ells digueren: Lo centurió
Corneli, varó just y temerós de
Deu, y que té'l testimoni de tota
la nació dels Jueus, rebé avís per
medi d'un sant ángel de que't cri-
dás á sa casa, y que oygués tas pa-
raulas.
23 *Pere* donchs, fentlos entrar,
los hospedá. Y al endemá, s'alsá, y
se'n aná ab ells: y alguns dels ger-
mans l'acompanyaren desde Joppe.
24 Y al dia seguent entraren en
Cesaréa. Y Corneli los estava es-
perant, havent convidat á sos pa-
rents y amichs més íntims.
25 Y succehí que quant Pere es-
tava per'entrar, isqüé Corneli á ré-
brerlo, y postrantse á sos peus,
*l'*adorá.
26 Mes Pere l'alsá y digué: Aixé-
ca't, jo també so home.
27 Y entrá parlant ab ell, y en-
contrá á molts que s'havían reunit.
28 Y'ls digué: Vosaltres sabeu
qu'es cosa abominable per'un Jueu
lo juntarse ó acercarse á un estran-
ger; emperó Deu m'ha mostrat
que á ningún home anomenás co-
mú ó impur.
29 Y per aixó he vingut sens
dificultat tant prest com m'haveu
cridat. Pregunto donchs, ¿per qui-
na causa m'haveu fet venir?
30 Y digué Corneli: Quatre dias
ha que jo estava dejunant fins
aquesta hora, y á la hora nona
pregava en ma casa, quant veus
aquí que se'm presenta devant un
varó ab una vestidura blanca, y'm
digué:
31 Corneli, ta pregaria ha estat
ohida, y tas almoynas han estat
recordadas devant de Deu.
32 Envía donchs á Joppe, y fes
cridar á Simó, que té per sobre-
nom Pere: posa en casa de Simó
lo blanquer, prop del mar, lo qual
quant vinga te parlará.
33 Y tot seguit t'envihí á bus-
car, y tu has fet bé en venir. Y
ara nosaltres tots estam en la pre-
sencia de Deu per'ohir totas las
cosas que'l Senyor t'ha manat.

34 Llavors Pere obrí sa boca, y digué: Verdaderament regonech que Deu no fa distinció de persones,
35 Sinó que en qualsevol nació, aquell que'l tem, y obra justicia, es de son agrado.
36 Deu enviá paraula als fills d'Israel, anunciantlos pau per Jesu-Christ: (aquest es lo Senyor de tots:)
37 Vosaltres sabeu la paraula que ha estat publicada per tota la Judéa, y comensant desde la Galiléa desprès del baptisme que predicá Joan,
38 A Jesús de Nazaret, com Deu l'ungí ab l'Esperit Sant y ab poder: lo qual aná fent bé y curant á tots los oprimits del dimoni, perqué Deu estava ab ell.
39 Y nosaltres som testimoni de tot quant feu en la regió dels Jueus y en Jerusalem: al qual ells mataren penjantlo en un arbre.
40 A est lo ressuscitá Deu al tercer dia, y volgué que's manifestás,
41 No á tot lo poble, sinó als testimonis que Deu havía ordenat abans; á nosaltres que menjarem y beguerem ab ell desprès que ressuscitá d'entre'ls morts.
42 Y'ns maná que predicassem al poble, y que donassem testimoni de que ell es lo qui Deu ha posat per Jutge de vius y de morts.
43 A est dónan testimoni tots los profetas, de que per son nom serán perdonats de tots sos pecats tots los que cregan en ell.
44 Estant encara Pere dihent estas paraulas, baixá l'Esperit Sant sobre tots los que ohían aquesta plática.
45 Y quedaren pasmats los fiels que eran de la circumcisió, los quals havían vingut ab Pere, de que la gracia del Esperit Sant se difundís també sobre'ls Gentils.
46 Perqué'ls ohían parlar en llenguas, y dir grans cosas de Deu.
47 Llavors Pere respongué: ¿Pot ningú negar l'aygua perqué no sian batejats aquestos que han rebut l'Esperit Sant així com nosaltres?
48 Y maná que fóssen batejats en lo nom del Senyor Jesu-Christ. Y á las horas li suplicaren que's quedás ab ells alguns dias.

CAP. 11.

Pere reconvingut dona rahó de sa conducta: los deixebles dispersats predican als Jueus, y desprès als Gentils: Barnabé y Saulo predican en Antioquía: los deixebles son anomenats Christians.

Y'LS apóstols, y'ls germans que estavan en la Judéa oygueren que'ls Gentils havían també rebut la paraula de Deu.
2 Y quant Pere passá á Jerusalem disputavan contra d'ell los que eran de la circumcisió,
3 Dihent: ¿Perqué entrares en casa de gents incircumcidadas, y menjares ab ells?
4 Y Pere prenent *las cosas* desde'l principi, los *las* declará per son ordre, dihent:
5 Jo estava orant en la ciutat de Joppe, y vegí en un éxtasis una visió, que baixava un vas com una gran tela, que per las quatre pun-

tas baixava del cel, y vingué fins
á mi.
6 Y com jo l'estigués mirant y
contemplant, vegí allí animals te-
rrestres de quatre peus, y fieras, y
reptils, y aucells del cel.
7 Y oyguí també una veu que'm
deya: Alsa't, Pere, mata y menja.
8 Y diguí: No ho faré, Senyor,
perqué jamay entrá en ma boca
cosa comuna ni impura.
9 Y'm respongué altra vegada
la veu del cel: Lo que Deu ha pu-
rificat, no ho anomenis tu comú.
10 Y així fou fet tres vegadas,
y tot aixó se'n torná al cel.
11 Y veus aquí que luego arri-
baren tres varons á la casa ahont
jo posava, enviats á mi desde Ce-
saréa.
12 Y'm digué l'Esperit que me'n
anás ab ells sens titubejar. Y vin-
gueren també ab mi aquestos sis
germans, y entrarem en casa
d'aquell varó.
13 Y'ns contá com havía vist en
sa casa un ángel que se li posá
devant, y li digué: Envía homes
á Joppe, y fes venir á Simó, per
sobrenom Pere,
14 Lo qual te dirá paraulas per
las quals serás salvo tu y tota ta
casa.
15 Y quant comensí á parlar,
l'Esperit Sant baixá sobre d'ells,
així com sobre nosaltres al prin-
cipi.
16 Y llavors me recordí de las
paraulas del Senyor, com ell ha-
vía dit: Joan certament batejá ab
aygua, mes vosaltres seréu bate-
jats ab l'Esperit Sant.
17 Puix si Deu doná á aquells
la mateixa gracia que á nosaltres
que creguerem en lo Senyor Jesu-
Christ, ¿qui era jo que pogués
oposarme á Deu?
18 Ohidas estas cosas callaren, y
glorificaren á Deu, dihent: Donchs
Deu ha concedit també arrepen-
timent als Gentils pera la vida.
19 Y'ls altres que havían estat
espargits per la tribulació que ha-
vía ocorregut per causa d'Esteve,
arribaren fins á Fenicia, y Chipre,
y Antioquía, no predicant la pa-
raula á ningú sinó als Jueus sola-
ment.
20 Y entr'ells hi havía varons
de Chipre y de Cirene, los quals
al entrar en Antioquía parlavan
també als Grechs, y anunciavan
al Senyor Jesús.
21 Y la má del Senyor era ab
ells, y un gran número creguerem,
y's convertiren al Senyor.
22 Y arribá la fama d'aquestas
cosas á oidos de l'iglesia que esta-
va en Jerusalem, y enviaren á
Antioquía á Barnabé:
23 Lo qual quant arribá y vegé
la gracia de Deu s'umplí de goig,
y exortava á tots que ab proposit
de cor perseverassen en lo Senyor;
24 Perqué ell era varó just, y
plé d'Esperit Sant, y de fe. Y
s'agregá molta gent al Senyor.
25 Y desde allí marxá Barnabé
á Tarso en busca de Saulo, y quant
l'hagué trobat, lo conduhí á An-
tioquía.
26 Y estigueren tot un any en
aquesta iglesia; y instruhiren una
gran multitut de gent, de manera

que los deixebles foren primer ano-
menats Christians en Antioquía.
27 Y en aquestos dias baixaren
de Jerusalem á Antioquía uns
profetas;
28 Y alsantse un d'ells, anome-
nat Agabo, donava á enténdrer
per l'Esperit, que hi havía d'haver
una gran fam en tot lo mon, la
que esdevingué en los dias de
Claudi Cesar.
29 Llavors los deixebles, cada
qual segons sa possibilitat, resol-
gueren enviar algun socorro als
germans que habitavan en la Judéa:
30 Lo que feren, enviantho als
ancians per má de Barnabé y de
Saulo.

CAP. 12.

Martiri de Sant Jaume: presó y llibertat de Sant Pere: mort del rey Herodes.

Y EN aqueix mateix temps lo
rey Herodes alsá la má pera
maltractar á alguns de l'iglesia.
2 Y matá ab espasa á Sant Jau-
me, germá de Joan.
3 Y vehent que agradava als
Jueus, passá á péndrer també á
Pere. Llavors eran los dias dels
azims.
4 Y haventlo fet péndrer *lo* posá
á la presó, y'*l* feu guardar per
quatre piquets de quatre soldats
cada hu, volentlo presentar al po-
ble desprès de pasqua.
5 Y mentres que Pere estava així
guardat en la presó, l'iglesia pre-
gava á Deu per ell sens cessar.
6 Y quant Herodes l'havía de
presentar, aquella mateixa nit es-
tava Pere dormint entre dos sol-
dats, lligat ab duas cadenas, y'ls
guardas devant de la porta guar-
dant la presó.
7 Y veus aquí sobrevingué l'án-
gel del Senyor, y resplandí una
llum en aquell lloch, y tocant á
Pere en lo costat, lo despertá, y
digué: Alsa't immediatement. Y
caygueren las cadenas de sas mans.
8 Y l'ángel li digué: Cenyeixte,
y cálsa't las sandalias. Y ho feu
així. Y li digué: Tíra't desobre tos
vestits, y segueixme.
9 Y isqué, y l'anava seguint; y
no sabía que fos veritat lo que
l'ángel feya, sinó que's pensava
que veya una visió.
10 Y passant la primera y la se-
gona guardia, arribaren á la porta
de ferro que va á la ciutat, la que
se'ls obrí per sí mateixa. Y havent
eixit, atravessaren un carrer, y
luego s'apartá d'ell l'ángel.
11 Llavors Pere tornant en sí,
digué: Ara conech verdaderament
que'l Senyor ha enviat son ángel,
y m'ha llibertat de la má d'Hero-
des, y de tota la expectació del po-
ble dels Jueus.
12 Y considerant això se'n aná
á casa de María mare de Joan,
anomenat March, ahont se troba-
van molts congregats y en oració.
13 Y trucant ell á la porta del
pati, una minyona anomenada
Rhode isqué á escoltar.
14 Y així que conegué la veu de
Pere, de goig no obrí la porta, si-
nó que corregué dintre, y doná la
nova de que Pere estava á la porta.
15 Y ells li digueren: Tu estás
fora de sí. Mes ella assegurava

que era així. Y ells li deyan: Es son ángel.
16 Y Pere continuá trucant, y haventli obert, lo vegeren y quedaren pasmats.
17 Y signantlos ab la má que callassen, los contá de quina manera lo Senyor l'havía tret de la presó, y digué: Feuho á saber á Jaume y als germans. Y eixint d'allí, se'n aná á altre lloch.
18 Y quant fou de dia hi hagué no poca confusió entre'ls soldats, sobre que s'havía fet de Pere.
19 Y Herodes haventlo fet buscar, y no trobantlo, després d'examinats los guardas, maná donar*los* la mort. Y ell passá de Judéa á Cesaréa ahont permanesqué.
20 Y estava ayrat contra los de Tyro y de Sydon. Emperó ells unánims vingueren á ell, y havent guanyat á Blasto, que era camarer del rey, solicitaren la pau, perqué las terras d'ells estavan abastadas del territori del rey.
21 Y al dia senyalat, Herodes vestit de rey se sentá en lo tribunal, y'ls arengava.
22 Y'l poble l'aplaudía, *dihent:* Veus de Deu y no d'home.
23 Y al punt lo ferí l'ángel del Senyor, per quant no havía donat á Deu honra. Y espirá menjat de cuchs.
24 Mes la paraula del Senyor crexía y's multiplicava.
25 Y Barnabé y Saulo tornaren de Jerusalem, després d'haver cumplert *son* ministeri, prenent ab ells á Joan, per sobrenom March.

CAP. 13.

Saulo y Barnabé son enviats per l'Esperit Sant á predicar als Gentils: conversió del procónsul Sergio Paulo: Sant Pau predica en Antioquía de Pisidia, converteix á molts Gentils, y abandona als Jueus incréduls.

HI havía donchs en la iglesia que estava en Antioquía varios profetas y doctors, y entre ells Barnabé, y Simó, anomenat Negre, y Lucy de Cyrene, y Manahen, germá de llet de Herodes lo tetrarca, y Saulo.
2 Y estant ellos ministrant al Senyor, y dejunant, l'Esperit Sant *los* digué: Separaume á Saulo y á Barnabé pera l'obra á que'ls he destinat.
3 Y quant hagueren dejunat, y orat, y imposat las mans sobre d'ells, los enviaren.
4 Y ells enviats así per l'Esperit Sant anaren á Seleucia, y desd'allí navegaren á Chipre.
5 Y quant arribaren á Salamina predicavan la paraula de Deu en las sinagogas dels Jueus. Y tenían també á Joan en lo ministeri.
6 Y havent atravessat tota la isla fins á Papho, trobaren un cert mago, profeta fals y Jueu, anomenat Barjesús;
7 Lo qual estava ab lo procónsul Sergio Paulo, varó prudent: y est feu cridar á Barnabé y á Saulo, puix tenía ganas d'ohir la paraula de Deu.
8 Emperó Elymas lo mago (perqué així s'interpreta son nom) se'ls oposava, procurant apartar al procónsul de la fe.
9 Mes Saulo, *anomenat* també

Pau, plé del Esperit Sant, fixant en ell los ulls,
10 Digué: ¡O home plé de tot engany y de tota astucia, fill del diable, enemich de tota justicia! ¿no deixarás de trastornar los camins drets del Senyor?
11 Emperó ve't aquí ara la má del Senyor sobre tu, y serás cego, no vehent lo sol fins á cert temps. Y luego caygué sobre ell obscuritat y tenebras, y girantse á totas parts cercava qui li donás la má.
12 Llavors lo procónsul, quant vegé aquest fet, cregué, maravellantse de la doctrina del Senyor.
13 Y haventse fet á la vela desde Papho, Pau y los que eran ab ell vingueren á Perges de Pamphilia. Emperó Joan separantse d'ells, se'n torná á Jerusalem.
14 Y ells passant de llarch en Perges, vingueren á Antioquía de Pisidia, y havent entrat en la sinagoga un dia de dissapte, se sentaren.
15 Y després de la lectura de la lley y dels profetas, los príncceps de la sinagoga enviaren á ells, dihent: Varons germans, si teniu que dir alguna paraula d'exortació al poble, parlau.
16 Y alsantse Pau, y fent ab la má senyal de silenci, digué: Varons d'Israel, y'ls que temeu á Deu, ohiu:
17 Lo Deu del poble d'Israel elegí á nostres pares, y exaltá al poble, essent ells estrangers en terra d'Egipte, y ab bras poderós los tragué d'ella.
18 Y per l'espay de quaranta anys suportá sos costums en lo desert.
19 Y destruint set nacions en terra de Canaan, los distribuhí per sort la terra d'estas.
20 Y després d'axió *los* doná jutges per l'espay de quatre cents y cincuanta anys, fins al profeta Samuel.
21 Y després demanaren rey, y Deu los doná á Saul fill de Cis, varó de la tribú de Benjamí, per l'espay de quaranta anys.
22 Y remogut aquest, los alsá per rey á David, al qual doná testimoni, dihent: He trobat á David fill de Jessé, home segons mon cor, lo qual fará totas mas voluntats.
23 Y del llinatge d'aquest, segons la promesa, ha portat Deu lo Salvador Jesús á Israel:
24 Havent Joan predicat abans de sa vinguda lo baptisme de penitencia á tot lo poble d'Israel.
25 Y quant Joan cumplía sa carrera, deya: ¿Qui pensau vosaltres que so jo? Jo no so *ell*. Mes veus aquí després de mí vé un á qui jo no so digne de deslligar lo calsat de *sos* peus.
26 Varons germans, fills del llinatge d'Abraham, y los que entre vosaltres temeu á Deu, á vosaltres es enviada la paraula d'aquesta salvació.
27 Perqué los que habitavan en Jerusalem, y sos príncceps, no coneixent á est, ni á las veus dels profetas que's llegeixen cada dissapte, *las* cumpliren condemnant*lo*.
28 Y no trobant en ell ninguna causa de mort, demanaren á Pilat que li fos llevada la vida.

29 Y quant hagueren cumplert totas las cosas que estavan escritas d'ell, lo baixaren del arbre, y'l posaren en un sepulcre.
30 Mes Deu lo ressuscitá al tercer dia d'entre'ls morts, y'l vegeren molts dias aquells
31 Que pujaren juntament ab ell de la Galiléa á Jerusalem, los quals fins ara donan testimoni d'ell al poble.
32 Y nosaltres vos anunciam aquella promesa que fou feta á nostres pares:
33 La qual certament Deu ha cumplert á nosaltres fills seus, ressuscitant á Jesús, com també está escrit en lo salm segon: Tu ets lo Fill meu, avuy t'he engendrat jo.
34 Y que l'haja ressuscitat d'entre'ls morts, pera no tornar may més á la corrupció, ho digué d'aquesta manera: Jo us donaré fielment las misericordias promesas á David.
35 Y per axó diu també en altre *lloch*: No permetréu que vostre Sant veja corrupció.
36 Perqué David, després que hagué servit á sa propia generació, segons la voluntat de Deu, morí, y fou enterrat ab sos pares, y vegé corrupció:
37 Mes aquell á qui Deu ha ressuscitat d'entre'ls morts no ha vist corrupció.
38 Sía us notori donchs, varons germans, que per aquest se us anuncia la remissió dels pecats, y de tot lo que no poguereu ser justificats per la lley de Moysés
39 En aquest es justificat tot aquell que creu.
40 Per conseguent feu que no vinga sobre vosaltres lo que está dit en los profetas:
41 Mirau, menyspreadors, y maravellaus, desapareixeu; perqué jo obro una obra en vostres dias, obra que no creuréu vosaltres si algú vos la contás.
42 Y quant los Jueus hagueren eixit de la sinagoga, los Gentils li suplicaren en lo dissapte seguent que'ls fóssen predicadas aquestas paraulas.
43 Y despedida la sinagoga, molts dels Jueus y dels prosélits, temerosos de Deu, seguiren á Pau y á Barnabé, los quals ab sas rahons los persuadían á perseverar en la gracia de Deu.
44 Y al dissapte seguent concorregué casi tota la ciutat á ohir la paraula de Deu.
45 Mes quant los Jueus vegeren la multitut, s'ompliren de zel, y blasfemant contradeyan las cosas que deya Pau.
46 Llavors Pau y Barnabé los digueren ab gran firmesa: A vosaltres convenía que fos primer anunciada la paraula de Deu; mes ja que la repelliu, y us judicau indignes de la vida eterna, desd'aquest punt nos ne tornam als Gentils.
47 Perqué lo Senyor així nos ho maná, *dihent:* Jo t'he posat per llum dels Gentils, perqué sias la salvació fins al cap del mon.
48 Y quant ohiren axó los Gentils, se regositjaren, y glorificavan la paraula del Senyor, y cregueren

tots quants havían estat predestinats pera la vida eterna.
49 Y la paraula del Senyor s'espargía per tota la terra.
50 Emperó los Jueus instigaren á algunas donas devotas y illustres, y als homes principals de la ciutat, y mogueren una persecució contra Pau y Barnabé, y'ls espelliren de sos confins.
51 Emperó ells, sacudint la pols dels seus peus contra d'ells, se'n anaren á Iconi.
52 Y'ls deixebles estavan plens de goig y del Esperit Sant.

CAP. 14.

Miracle de Pau y Barnabé: lo que sufriren en Iconi, y altras ciutats de Licaonia: van á Derbe, y tornan á Antioquía de Siria.

Y SUCCEHÍ en Iconi que entraren junts en la sinagoga dels Jueus, y allí predicaren, de manera que cregué una gran multitut de Jueus y també de Grechs.
2 Emperó los Jueus incréduls, se sublevaren y irritaren los ánimos dels Gentils contra sos germans.
3 Y per aixó se detingueren allí molt temps, treballant ab confiansa en lo Senyor, que donava testimoni de la paraula de sa gracia, concedint que's fessen per sas mans prodigis y miracles.
4 Y la multitut de la ciutat se dividí, y'ls uns eran de la part dels Jueus, y'ls altres de la dels apóstols.
5 Mes com los Gentils, y'ls Jueus ab sos capitans s'amotinassen pera ultrajar*los* y apedregarlos,
6 Entenent*ho* ells, fugiren á Lystra y á Derbe, ciutats de Licaonia, y á tota aquella comarca, y allí predicavan l'evangeli.
7 Y en Lystra hi havía un home coix desde'l ventre de sa mare, lo qui no havía caminat may, y per ser lisiat de peus estava sentat.
8 Aquest oygué predicar á Pau: lo qual fixant en ell los ulls, y vehent que tenía fe pera ser curat,
9 Digué en alta veu: Alsa't dret sobre tos peus: y ell saltá y caminava.
10 Y las gents quant vegeren lo que Pau havía fet, alsaren sa veu, y digueren en llengua de Licaonia: Han baixat Deus á nosaltres en figura d'homes.
11 Y anomenavan á Barnabé, Júpiter, y á Pau, Mercuri, perqué est era lo qui portava la paraula.
12 També lo sacerdot de Júpiter, que estava á la entrada de la ciutat, portant devant de las portas toros y guirnaldas, volía sacrificar ab lo poble.
13 Y quant ho oygueren los apóstols Barnabé y Pau, rompent sas túnicas, saltaren en mitg de la gent, exclamant,
14 Y dihent: Varons, ¿perqué feu aixó? Nosaltres som mortals y homes semblants á vosaltres, y vos predicam perqué d'aquestas cosas vanas vos convertiu al Deu viu que feu lo cel, y la terra, y'l mar, y tot quant hi ha en ells.
15 Lo qui en los sigles passats ha permés á tots los Gentils anar per sos camins.
16 Emperó ell may deixá de donar testimoni de sí, fent bé des-

de'l cel, donant plujas y temps favorables pe'ls fruyts, omplint de manteniment y d'alegría nostres cors.

17 Y dihent això apenas pogueren contenir al poble que no sacrificas á ells.

18 Emperó sobrevingueren alguns Jueus d'Antioquía y de Iconi, que persuadiren al poble, y apedregant á Pau, *lo* tragueren arrastrant fora de la ciutat, pensantse que era mort.

19 Emperó rodejantlo los deixebles s'alsá y entrá en la ciutat, y al dia seguent marxá ab Barnabé á Derbe.

20 Y havent predicat l'evangeli áaquella ciutat, y ensenyat á molts, se'n tornaren á Lystra, y á Iconi, y á Antioquía,

21 Confirmant los cors dels deixebles, exortantlos á perseverar en la fe, y que'ns es precís passar per moltas tribulacions per'entrar en lo regne de Deu.

22 Y desprès que en cada iglesia d'ells hagueren ordenat presbíteros, y hagueren fet oració ab dejunis, los encomanaren al Senyor en qui ells creyan.

23 Y atravessant la Pisidia vingueren á Pamphilia.

24 Y desprès que hagueren anunciat la paraula del Senyor en Perges, baixaren á Atalia:

25 Y desde allí navegaren á Antioquía, d'ahont havían estat recomanats á la gracia de Deu, pera la obra que havían acabat.

26 Y havent arribat y congregat l'iglesia, contaren totas las cosas que Deu havía fet ab ells, y com havía obert la porta de la fe als Gentils.

27 Y se detingueren allí no poch temps ab los deixebles.

CAP. 15.

Concili de Jerusalem sobre las observancias de la lley: Judas y Silas profetas. Pau y Barnabé se separan.

Y VINGUEREN alguns de la Judéa que ensenyavan als germans: Si no us circumcidau segons la costum de Moysés, no us podeu salvar.

2 S'originá d'aquí una gran disensió y disputa de Pau y Barnabé contra ells, y se resolgué que Pau y Barnabé y alguns dels altres passassen á Jerusalem als apóstols y presbíteros, per rahó d'aquesta questió.

3 Ells donchs enviats per l'iglesia passaren per la Fenicia y la Samaria, contant la conversió dels Gentils, y donavan gran contento á tots los germans.

4 Y quant aribaren á Jerusalem foren rebuts per l'iglesia, y per los apóstols, y per los ancians, á qui referían totas las cosas que Deu havía obrat ab ells.

5 Mes s'alsaren alguns de la secta dels Fariséus que havían cregut, dihent: Que era precís que ells fossen circumcidats, y que se'ls manás també guardar la lley de Moysés.

6 Y'ls apóstols y'ls ancians se congregaren per examinar aquesta controversia.

7 Y desprès de haver disputat molt, alsantse Pere, los digué: Va-

rons germans, vosaltres sabeu que
molt temps ha ordená Deu entre
nosaltres, que per ma boca oygues-
sen los Gentils la paraula del
evangeli, y creguessen.
8 Y Deu, que coneix los cors, do-
ná testimoni d'aixó, donant á ells
l'Esperit Sant així com á nosaltres.
9 Y no feu diferencia entr'ells
y nosaltres, havent purificat sos
cors ab la fé.
10 Donchs ara ¿perqué tentau á
Deu, posant un jou sobre'l coll dels
deixebles, que ni nostres pares ni
nosaltres poguerem suportar?
11 Emperó crehem que mediant
la gracia del Senyor Jesu-Christ se-
rém salvos nosaltres així com ells.
12 Callá á las horas tota la mul-
titut, y escoltavan á Barnabé y á
Pau, que'ls contavan quant grans
senyals y prodigis havía fet Deu
entre'ls Gentils per medi d'ells.
13 Y deprés que callaren res-
pongué Jaume, dihent: Varons
germans, ohiume:
14 Simó ha contat com Deu vi-
sitá primer als Gentils, pera pén-
drer d'ells un poble pera son nom.
15 Y en aixó convenen las parau-
las dels profetas, com está escrit:
16 Desprès d'aixó tornaré, y
reedificaré lo tabernacle de David
que caygué, y repararé sas ruinas,
y l'alsaré:
17 Peraqué busquin al Senyor
los demés homes, y tots los Gen-
tils, sobre qui ha estat invocat
mon nom, diu lo Senyor que fa
estas cosas.
18 Desde l'eternitat té Deu co-
negudas sas obras.
19 Per lo que judico que no se
incomodin als Gentils que's con-
verteixen á Deu,
20 Sinó que se'ls escriga que
s'abstingan de las contaminacions
dels ídols, y de fornicació, y de
cosas ofegadas, y de sanch.
21 Perqué Moysés, desde temps
antich, té en cada ciutat qui'l pre-
diqui en las sinagogas, ahont es
llegit tots los dissaptes.
22 Llavors plagué als apóstols
y als ancians ab tota l'iglesia ele-
gir alguns varons d'entr'ells, y en-
viarlos á Antioquía ab Pau y Bar-
nabé, á Judas per sobrenom Bar-
sabás, y á Silas, varons principals
entre los germans.
23 Y'ls escrigueren per má d'ells
així: Los apóstols y'ls ancians ger-
mans, als germans que son dels
Gentils, y están en Antioquía, y
en Syria, y en Cilicia, salut.
24 Per quant havem ohit que
alguns que han eixit de nosaltres,
trastornant vostres cors, vos han
alarmat ab paraulas, dihent: Vo-
saltres haveu de ser circumcisats,
y haveu de guardar la lley: als
quals no'ls havem donat semblant
encárrech:
25 Nos aparegué bé, estant con-
gregats de un acort, elegir varons,
y enviarlos á vosaltres ab nostres
molt amats Barnabé y Pau,
26 Homes que han exposat sas
vidas per lo nom de nostre Senyor
Jesu-Christ.
27 Enviam també á Judas y á
Silas, los quals vos dirán també
de paraula lo mateix.
28 Perqué ha aparegut bé al

Esperit Sant, y á nosaltres, no im-
posar sobre vosaltres més cárrega
que aquestas cosas necessarias:
29 Que us abstingau de cosas sa-
crificadas als ídols, y de sanch, y
de cosas ofegadas, y de fornicació;
de lo que si us ne guardau, faréu
bé. Deu sia ab vosaltres.
30 Ells donchs despatxats d'a-
questa maneraanaren á Antioquía;
y havent congregats los fiels en-
tregaren la carta.
31 Y quant l'hagueren llegida se
regositjaren per lo consol.
32 Y Judas y Silas, que eran
profetas, consolaren ab moltas pa-
raulas als germans, y'*ls* confirma-
ren *en la fe*.
33 Y després d'haverse detingut
allí per algun temps, los germans
los despediren en pau als que'ls
havían enviat.
34 Silas emperó tingué á bé lo
quedarse allí, y Judas se'n torná
sol á Jerusalem.
35 Y Pau y Barnabé s'estavan
en Antioquía, ensenyant y predi-
cant la paraula del Senyor ab molts
altres.
36 Y al cap d'alguns dias digué
Pau á Barnabé: Tornem á visitar
als germans per totas las ciutats
ahont havem predicat la paraula
del Senyor, *á fi de véurer* com los va.
37 Y Barnabé volía portarse'n
també á Joan que tenía per sobre-
nom March.
38 Mes Pau creya que no debía
portárselen'n, puix s'havía separat
d'ells desde Pamphilia, y no'ls ha-
vía acompanyat en la obra.
39 Y hi hagué tal dissensió en-
tr'ells, que se separaren l'un del
altre; y Barnabé haventse'n portat
á March, navegá á Chipre:
40 Y Pau, havent elegit á Silas,
partí, encomanat á la gracia de
Deu per los germans.
41 Y aná per la Syria y per Cili-
cia, confirmant las iglesias, ma-
nant que s'observassen los precep-
tes dels apóstols y dels ancians.

CAP. 16.

Pau en Lystra: circumcisa á Timotéu, y se'l ne porta per company: Lluch se'ls junta en Troade: van á Macedonia, y arriban á Filipos: conversió de Lydia: Pau y Silas son assotats, posats á la presó, y llibertats.

Y ARRIBA á Derbe y á Lystra.
Y veus aquí que allí hi havía
un deixeble anomenat Timotéu, fill
d'una Jueua fiel, y de pare Gentil:
2 De est donavan bon testimoni
los germans que estavan en Lys-
tra y en Iconi.
3 Pau volgué que est anás ab
ell, y'*l* prengué, y'l circumcisá per
causa dels Jueus que hi havía en
aquells llochs, perqué tots sabían
que son pare era Gentil.
4 Y al passar per las ciutats los
ensenyavan á guardar los decrets
que havían estat acordats per los
apóstols y per los ancians en Je-
rusalem,
5 Y així las iglesias se confirma-
van en la fe, y crexían en número
cada dia.
6 Y quant hagueren atravessat
la Frigia y la provincia de Gala-
cia, l'Esperit Sant los prohibí que
predicassen la paraula de Deu en
l'Asia.

7 Y després d'haver arribat á
Mysia, volían passar á Bitinia,
mes tampoch los ho permeté l'Es-
perit de Jesús.
8 Y havent atravessat la Mysia,
baixaren á Troade.
9 Y una visió de nit s'aparegué
á Pau, y estant de peus un home
de Macedonia li pregava, dihent:
Passa á Macedonia y ajúda'ns.
10 Y luego que hagué vist la
visió, procurarem anar á Macedo-
nia, cerciorats de que Deu nos
havía cridat peraqué'ls predicas-
sem l'evangeli.
11 Per lo que, embarcantnos en
Troade, navegarem via recta á Sa-
motracia, y al dia seguent á Nápols;
12 Y desd'allí á Filipos, que es
una colonia y la ciutat principal
d'aquella part de Macedonia. Y en
aquesta ciutat nos detinguerem
alguns dias conferenciant.
13 Y en un dels dissaptes isque-
rem fora de la ciutat á la bora del
riu, ahont s'acostumava fer l'ora-
ció, y assentantnos *allí* parlarem á
las donas que havían acudit *allí*.
14 Y una certa dona, anomena-
da Lydia, de la ciutat de Tiatira,
venedora de púrpura, temerosa de
Deu, oygué; á la qual lo Senyor
obrí lo cor peraqué atengués á las
cosas que deya Pau.
15 Y quant fou batejada ella y
sa familia *nos* suplicá, dihent: Si
haveu fet judici que jo so fiel al
Senyor, entrau en ma casa y que-
daus *allí*. Y nos obligá á axó.
16 Succehí donchs que anant
nosaltres á l'oració se'ns feu al en-
contre una minyona, que tenía
esperit de python, y donava molt
guany á sos amos endevinant.
17 Ella seguint á Pau y á
nosaltres, donava veus, dihent:
Aquestos homes son servos de Deu
Altíssim, los quals vos anuncian
lo camí de la salvació.
18 Y hi havía molts dias que feya
axó; y Pau enfadantse, se girá, y
digué al esperit: Te mano en nom
de Jesu-Christ que iscas d'ella. Y
en aquella mateixa hora isqué.
19 Y quant vegeren sos amos que
se'ls havía escapat l'esperansa del
seu guany, agafaren á Pau y á Si-
las, y'*ls* portaren al tribunal devant
dels prínceps.
20 Y presentantlos als magistrats,
digueren: Aquestos homes, essent
Jueus, perturban nostra ciutat;
21 Y ensenyan costums que no'ns
es lícit rébrer ni practicar, essent
Romans.
22 Y'l poble se llansá contra ells;
y'ls magistrats, després de esquin-
sadas las túnicas d'aquells, los ma-
naren assotar ab vergas.
23 Y després d'haverlos donat
molts assots, los ficaren á la presó,
manant al escarceller que'ls guar-
dás ab diligencia.
24 Ell axí que rebé aquest or-
dre los posá en una presó interior,
y de peus al cep.
25 Emperó á mitja nit, posats
en oració Pau y Silas, alabavan á
Deu; y'ls que estavan presos los
ohían.
26 Y de repente esdevingué un
terratrémol tant gran, que's con-
mogueren los funaments de la pre-
só, y s'obriren tot seguit totas las

portas, y quedaren desfetas las
lligaduras de tots *los presos.*
27 Y haventse despertat l'escar-
celler, quant vegé obertas las por-
tas de la presó, desembayná l'es-
pasa, y's volía matar, pensant
que'ls presos s'havían escapat.
28 Emperó Pau clamá en alta
veu, dihent: No't fassas dany, que
tots som aquí.
29 Llavors ell demaná una llum,
y entrá dintre, y tremolant se
llansá als peus de Pau y de Silas;
30 Y trahentlos fora los digué:
Senyors, ¿que he de fer jo pera
salvarme?
31 Y ells li digueren: Creu en lo
Senyor Jesu-Christ, y serás salvo,
tu y ta casa.
32 Y li anunciaren la paraula del
Senyor, aixi com á tots los que es-
tavan en sa casa.
33 Y prenentlos en aquella ma-
teixa hora de nit, los rentá las lla-
gas; y immediatament fou batejat
ell y tota sa familia.
34 Y haventlos conduhit á sa casa,
los presentá la taula, y s'alegrá ab
tots los de sa casa, creyent en Deu.
35 Y quant fou de dia, los ma-
gistrats li enviaren á dir per los
aguasils: Deixa anar llibres á eixos
homes.
36 Y l'escarceller doná avís d'ai-
xó á Pau, dihent: Los magistrats
han enviat ordre peraqué us posi
en llibertat: donchs eixiu ara y
anause'n en pau.
37 Emperó Pau los digué: Ells
nos han assotat publicament sens
forma de judici; essent Romans
nos posaren á la presó, ¿y ara nos
trauhen fora en secret? No, no será
aixi, sinó vingan
38 Y que'ns tragan fora ells ma-
teixos. Y'ls aguasils reportaren
aquestas rahons als magistrats.
Y ells temeren quant ohiren que
eran Romans.
39 Y vingueren, demanantlos
perdó, y trahent*los* fora, *los* supli-
cavan que eixissen de la ciutat.
40 Y així que isqueren de la
presó, entraren en *casa de* Lydia,
y visitant als germans, los conso-
laren, y partiren.

CAP. 17.

Pau converteix als de Tessalónica: es perseguit dels Jueus: predica en Beréa: es conduhit á Atenas, y parla en l'Areopago.

Y QUANT hagueren passat per
Amphipolis y Apolonia, arri-
baren á Tessalónica, ahont hi ha-
vía una sinagoga de Jueus.
2 Y Pau, segons tenía de cos-
tum, entrá en ella, y durant tres
dissaptes disputá ab ells sobre las
escripturas,
3 Declarant y mostrant, que ha-
vía estat precís que patís Christo,
y ressuscitás d'entre'ls morts; y
aquest es Jesu-Christ, lo qual jo
us anuncio.
4 Y alguns d'ells cregueren, y
se juntaren ab Pau y ab Silas,
com també una gran multitut de
Gentils, y devots, y no pocas do-
nas illustres.
5 Emperó los Jueus incréduls,
moguts d'enveja, y prenent ab sí
alguns homes dolents de la plebe,
y juntant una turba, alborotaren
la ciutat, y asaltaren la casa de

Jason, volentlos presentar devant lo poble.
6 Y no haventlos trobat, portaren ab violencia á Jason y alguns dels germans devant dels magistrats de la ciutat, cridant: Aquestos son los que alborotan la ciutat, y han vingut aquí:
7 Als quals ha acullit Jason, y tots aquestos van contra los decrets de César, dihent que hi ha un altre Rey, *lo qual es* Jesús.
8 Y alborotaren al poble, y als principals de la ciutat, que ohían aquestas cosas:
9 Emperó rebuda satisfacció de Jason y dels altres, los deixaren anar llibres.
10 Y'ls germans immediatament enviaren de nit á Pau y á Silas á Beréa, y quant arribaren entraren en la sinagoga dels Jueus.
11 Y aquestos eran més nobles que los de Tessalónica, puix reberen la paraula ab gran ansia, escudrinyant tots los dias las escripturas per si estas cosas eran així.
12 Y així molts d'ells cregueren, junt ab moltas donas Gentils y de distincció, y no pochs homes.
13 Mes quant los Jueus de Tessalónica saberen que Pau havía predicat també en Beréa la paraula de Deu, vingueren allí á perturbar y alborotar la multitut.
14 Y'ls germans, immediatament feren eixir á Pau, peraqué anás envers lo mar; emperó Silas y Timoteu se quedaren allí.
15 Y'ls que acompanyavan á Pau lo conduhiren fins á Atenas, y després d'haver rebut son mandato, peraqué Silas y Timotéu anassen luego ab ell, se'n anaren.
16 Y mentres que Pau los aguardava en Atenas, son esperit s'inflamava en son interior, vehent la ciutat entregada á l'idolatría.
17 Y per aixó disputava en la sinagoga ab los Jueus y ab los prosélits, y en la plassa tots los dias ab los que se li presentavan devant.
18 Y alguns filosophs Epicurians y Estoichs disputavan ab ell; y'ls uns deyan: ¿Que'ns voldrá dir aquest enrahonador? Y altres *deyan:* Sembla que es predicador de deus nous: puix los anunciava á Jesús y la resurrecció.
19 Y l'agafaren y'l portaren al Areopago, dihent: ¿No podrem saber qué cosa es aqueixa nova doctrina de que tu parlas?
20 Puix posas en nostras orellas certas novedats, y voldríam saber que significan aquestas cosas.
21 Perqué tots los Atenienses y'ls forasters que residían allí, no passavan lo temps en res més que en contar ó escoltar novedats.
22 Pau donchs, posat dret en mitg del Areopago, digué: Varons Atenienses, ara advertesch que en totas las cosas sou excesivament supersticiosos.
23 Perqué passant y vehent vostres simulacres, trobí un ara en que estava escrit: Al Deu no conegut. Aquell donchs que vosaltres adorau sens coneixerlo, aqueix es lo qui jo us anuncio.
24 Lo Deu que feu lo mon y totas las cosas que hi ha en ell, aqueix, essent Senyor de cel y te-

rra, no habita en los temples fets
de má;
25 Ni es servit per mans d'homes, com si necessitás d'alguna cosa, puix que ell mateix dona á tots vida, y respiració, y tota cosa;
26 Y d'un sol feu tot lo llinatge humá, peraqué habitás sobre tota la cara de la terra, senyalant l'ordre dels temps y'ls límits de sa habitació;
27 Peraqué buscassen á Deu, si per ventura lo podin tocar y trobar, encaraqué no está lluny de cada hu de nosaltres;
28 Perqué en ell mateix vivim, y'ns movem, y som; com digueren també alguns de vostres poetas: Perqué nosaltres també som progenie seva.
29 Essent donchs nosaltres progenie de Deu, debem pensar que la divinitat es semblant no al or, ó plata, ó pedra, treballada ab art ó industria del home.
30 Y Deu dissimulant los temps d'aquesta ignorancia, ara intima á tots los homes en totas parts que s'arrepentescan,
31 Per quant té determinat lo dia en que ha de judicar al mon segons justicia, per aquell varó que havía ordenat, donant una proba certa á tots, ressuscitantlo d'entre'ls morts.
32 Y quant oygueren resurrecció dels morts, los uns se burlavan, y'ls altres digueren: En altra ocasió t'ohirém sobre aixó.
33 Així Pau isqué del mitg d'ells.
34 No obstant alguns se li juntaren y cregueren, entre'ls quals *fou* Dionisi Areopagita, y una dona anomenada Damaris, y ab ells alguns altres.

CAP. 18.

Fruyt que feu Pau en Corinto: es acusat al procónsul: parteix á Efeso, y torna á Jerusalem: Apolo es instruhit per Priscila y Aquila.

DESPRÉS d'aixó, isqué Pau d'Atenas, y se'n aná á Corinto:
2 Y trobant un Jueu anomenat Aquila, natural de Ponto, que feya poch havía vingut d'Italia, y á Priscila sa muller, (puix Claudi havía manat eixir de Roma á tots los Jueus,) se juntá ab ells.
3 Y com era del seu mateix art, estava ab ells, y treballava, perqué son ofici era fer tendas.
4 Y disputava cada dissapte en la sinagoga, y fent entrar en sas pláticas lo nom del Senyor Jesús, persuadía als Jueus y als Grechs.
5 Y quant Silas y Timotéu hagueren vingut de Macedonia, Pau estimulat del Esperit, testificava als Jueus que Jesús era lo Christo.
6 Emperó contradint*lo* ells y blasfemant, sacudí sos vestits, y'ls digué: Vostra sanch *sia* sobre vostres caps; jo net *estich*, y desd'ara me'n vaitg als Gentils.
7 Y partint d'allí, entrá en casa d'un que's deya Tito Just, temerós de Deu, la casa del qual estava junt á la sinagoga.
8 Y Crispo, que era príncep de la sinagoga, cregué en lo Senyor ab tots *los de* sa casa; y molts dels de Corinto ohint*lo*, creyan y eran batejats.

9 Y digué lo Senyor á Pau de
nit en una visió: No temis, ans bé
parla, y no guardis silenci;
10 Perqué jo so ab tu, y ningú
se't arrimará pera danyarte, puix
tinch molta gent en esta ciutat.
11 Y permanesqué allí un any y
sis mesos, ensenyantlos la parau-
la de Deu.
12 Y essent Galio procónsul de
l'Acaya, los Jueus s'alsaren tots á
una contra Pau, y'l conduhiren al
tribunal,
13 Dihent: Aquest persuadeix als
homes que servescan á Deu con-
tra la lley.
14 Y com Pau comensás á obrir
sa boca, digué Galio als Jueus: Si
fos una cosa iniqua, ó un crim
enorme, vos ohiría en justicia, ó
Jueus;
15 Emperó si no son més que
questions de paraula, y de nom, y
de vostra lley, allá vos ho vejau
vosaltres, que jo no vull ser jutge
d'aquestas cosas.
16 Y'ls tragué fora del tribunal.
17 Llavors tots los Grechs ti-
rantse sobre de Sostenes, príncep
de la sinagoga, lo maltractavan á
colps devant del tribunal, sens que
Galio fes cas d'estas cosas.
18 Emperó Pau que havía per-
manescut allí encara per molts
dias, despedintse dels germans,
se'n aná per mar á la Syria, y ab
ell Priscila y Aquila, y s'havía fet
tallar los cabells en Cencres, puix
tenía vot.
19 Y arribá á Efeso, y'ls deixá
allí. Y entrant en la sinagoga dis-
putava ab los Jueus.
20 Y demanant*li* ells que's que-
dás allí per més temps, no hi con-
sentí,
21 Sinó que's despedí d'ells, di-
hent: De totas maneras he de
guardar aquesta festa que vé en
Jerusalem; emperó tornaré á
veure'us, si Deu vol. Y partí
d'Efeso.
22 Y quant hagué desembarcat
en Cesaréa pujá á saludar l'iglesia,
y desd'allí passá á Antioquía.
23 Y havent estat algun temps
allí, partí y recorregué per son or-
dre la terra de Galacia y la Frigia,
confortant á tots los deixebles.
24 Y vingué á Efeso un Jueu
anomenat Apolo, natural d'Ale-
xandria, home eloquent y molt
docte en las escripturas.
25 Estava aquest instruhit en lo
camí del Senyor, y fervorós d'es-
perit parlava y ensenyava ab di-
ligencia las cosas de Jesús, co-
neixent solament lo baptisme de
Joan.
26 Aquest donchs comensá á
parlar llibrement en la sinagoga.
Y quant Priscila y Aquila l'oy-
gueren, se le'n portaren ab ells, y
l'instruhiren més á fondo en lo ca-
mí del Senyor.
27 Y volent ell anar á l'Acaya,
los germans escrigueren exortant
als deixebles que'l rebessen: lo
qual havent arribat allí fou de
gran profit als que havían cre-
gut:
28 Perqué ab gran vehemencia
convencía publicament als Jueus,
mostrantlos ab las escripturas que
Jesús era lo Christo.

CAP. 19.

Torna Pau á Efeso, y bateja á varios que solament havían rebut lo baptisme de Joan: obra molts miracles: son cremats los llibres dolents: Demetri argenter mou una sedició contra l'apóstol.

Y SUCCEHÍ que estant Apolo
en Corinto, Pau després
d'haver atravessat las provincias
altas, vingué á Efeso, y encontrant
alguns deixebles,
2 Los digué: ¿Rebereu lo Sant
Esperit després que abrassareu la
fe? Y ells li respongueren: Ni tam-
poch havem ohit hi haja Esperit
Sant.
3 Y ell los digué: Donchs ¿en
qué haveu estat batejats? Y ells
respongueren: En lo baptisme de
Joan.
4 Y Pau digué: Joan bateja cer-
tament ab lo baptisme de peniten-
cia, dihent al poble: Que cregues-
sen en aquell que havía de venir
després d'ell, so es, en Jesús.
5 Ohit aixó foren batejats en lo
nom del Senyor Jesús.
6 Y haventlos Pau imposat las
mans, vingué sobre d'ells l'Esperit
Sant, y parlavan en llenguas y
profetisavan.
7 Y eran en tots com dotse per-
sonas.
8 Y entrant en la sinagoga par-
lá llibrement per espay de tres
mesos, disputant y persuadint las
cosas tocant al regne de Deu.
9 Mes com alguns d'ells s'en-
durissen de cor y no creguessen,
malehint lo camí del Senyor de-
vant de la multitut, apartantse
d'ells separá los deixebles, dispu-
tant tots los dias en la escola de
un tal Tyrá.
10 Y aixó durá per espay de dos
anys, de manera que tots los que
habitavan en l'Asia ohían la pa-
raula del Senyor Jesús, Jueus y
Gentils.
11 Y Deu obrá miracles extra-
ordinaris per má de Pau:
12 De manera que aplicavan als
malalts los mocadors y cenyidors
de son cos, y desaparexían d'ells
las dolencias, y eixían los esperits
malignes.
13 Y alguns Jueus exorcistas
que rodavan d'una part á altra,
probaren l'invocar lo nom del Se-
nyor Jesús sobre los que estavan
possehits dels esperits malignes,
dihent: Jo us conjuro per Jesús
que Pau predica.
14 Y'ls que feyan aixó eran set
fills d'un Jueu princep dels sacer-
dots, anomenat Sceva.
15 Emperó l'esperit maligne
respongué y digué: Conech á Je-
sús, y sé qui es Pau, mès vosaltres
¿qui sou?
16 Y l'home en qui estava l'es-
perit maligne saltá sobre d'ells, y
apoderantse de dos prevalesqué
contra ells, de manera que nusos
y ferits fugiren d'aquella casa.
17 Y aixó fou notori á tots los
Jueus y Gentils que habitavan en
Efeso; y vingué un temor sobre
tots ells, y era exaltat lo nom del
Senyor Jesús.
18 Y molts dels que havían cre-
gut venían confessant y declarant
sos fets.
19 Y molts d'aquells que havían

seguit las arts vanas, portaren los llibres, y'ls cremaren devant de tothom; y calculat son valor, trobaren que pujava á cincuanta mil denaris.

20 D'aqueix modo crexía y's fortalexía la paraula de Deu.

21 Y cumplertas aquestas cosas proposá Pau en esperit anar á Jerusalem, atravessant la Macedonia y l'Acaya, dihent: Perqué desprès que jo estiga allí es necessari també que jo veja Roma.

22 Y havent enviat á Macedonia á dos dels que l'assistían, Timotéu y Erasto, ell se mantingué per algún temps en Asia.

23 Y en aquell temps s'alsá una perturbació no petita acerca del camí del Senyor.

24 Perqué un argenter, anomenat Demetri, que feya capelletas de plata de Diana, donava no poch que guanyar als artistas;

25 Als quals ell convocá junt ab los que treballavan en obras semblants, y digué: Varons, vosaltres sabeu lo guany que us resulta d'aquesta industria:

26 Y estáu vehent y ohint, que no tant solament en Efeso, sinó en tota l'Asia, retrau ab sas persuasions aquest Pau á molta gent, dihent: Que no son Deus los fets de má.

27 Per lo qual, no solament perillam de que nostre ofici quedi desacreditat, sinó que sia despreciat lo temple de la gran Diana, y comensi á no ferse cas de la majestat d'aquella á qui tota l'Asia y'l mon adoran.

28 Ohit aixó s'umpliren d'ira, y cridaren dihent: Gran *es* la Diana dels Efesios!

29 Y s'umplí tota la ciutat de confusió, y tots á una enbestiren ab ímpetu al teatro, arrebatant á Gayo y á Aristarco, Macedonis, companys de Pau.

30 Y volent Pau presentarse al poble, los deixebles no li permeteren.

31 Y també alguns dels principals del Asia, que eran amichs seus, li enviaren á dir que no's presentás en lo teatro.

32 Uns cridavan una cosa, altres un altra, perqué en lo concurs reynava la confusió, y la major part no sabía peraqué s'havían aplegat.

33 Y tragueren á Alexandre d'entre la turba, empenyantlo en avant los Jueus. Y Alexandre fent senyal ab la má de que callassen, volía donar rahó al poble.

34 Emperó luego que conegueren que era Jueu, tots á una per espay de dos horas, cridaren: Gran *es* la Diana dels Efesios!

35 Llavors lo secretari, havent apaciguat la gent, digué: Varons d'Efeso, ¿quin home hi ha que no sapi que la ciutat d'Efeso dona adoració á la gran Diana, filla de Júpiter?

36 Vehent donchs que aixó no's pot contradir, convé que us sossegueu, y que no feu res inconsideradament.

37 Perqué aquestos homes que haveu portat aquí, no son sacrilechs, ni blasfemadors de vostra deesa.

38 Emperó si Demetri y'ls artis-

tas que l'acompanyan tenen queixas contra algú, audiencia pública hi ha y procónsuls: acúsinse los uns als altres.
39 Y si teniu alguna pretensió sobre altres negocis, se podrá decidir en llegítim ajuntament.
40 Perqué hi ha perill que'ns acusin de sediciosos per l'alborot d'avuy, no haventhi causa alguna, per la qual pugam donar rahó d'aquest tumulto. Y havent dit aixó, feu retirar la reunió.

CAP. 20.

Pau, després de haver recorregut la Macedonia, predica en Troade, ahont ressuscita á Eutich: plática de Pau en Milet.

Y DESPRÉS que cessá l'alborot, convocant Pau als deixebles y fentlos una plática, se despedí d'ells y partí per anar á Macedonia.
2 Y després d'haver recorregut aquellas terras, y d'haverlos exortat ab moltas pláticas, se'n vingué á la Grecia,
3 Ahont permanesqué tres mesos. Y'ls Jueus li pararen emboscadas quant estava per navegar á la Syria, y així determiná tornarse'n per Macedonia.
4 Y l'acompanyaren Sopatri de Beréa, *fill* de Pyrrho; y dels de Tessalónica, Aristarco y Secundo; y Gayo de Derbe, y Timotéu; y dels d'Asia, Tichich y Trophim.
5 Y haventse aquestos adelantat nos aguardavan en Troade:
6 Y nosaltres després dels días dels azims nos ferem á la vela desde Filipos, y arribarem en cinch días á Troade, ahont ells eran, y'ns detinguerem allí set días.
7 Y al primer *día* de la semana, haventse los deixebles juntat pera partir lo pá, Pau que havía de marxar al dia seguent, conferenciava ab ells, allargant la plática, fins á mitja nit.
8 Y hi havía moltas llantias en l'aposento superior ahont estavan congregats.
9 Y un jove anomenat Eutich s'assentá en una finestra, y caygué en una profunda son: y com Pau predicás per llarch temps, vensut de la son, caygué desde'l tercer pis de la casa abaix, y l'alsaren mort.
10 Y Pau baixá, y se recliná sobre ell, y abrassant*lo* digué: No us turbeu, perqué hi ha vida en ell.
11 Y pujant, y havent partit lo pá, y menjat, y havent*los* parlat llargament fins que fou de dia, marxá.
12 Y portaren viu al jove, de lo que reberen un consol extraordinari.
13 Emperó nosaltres nos embarcarem, y anarem á Asson pera rébrer allí á Pau, puix així ell ho havía disposat, intentant fer lo viatge á pèu.
14 Y haventse juntat ab nosaltres en Asson, lo prenguerem y anarem á Mytilene.
15 Y navegant desde allí, lo dia seguent nos posarem en frente de Chio, y al altre *dia* prenguerem port en Samos, y al seguent vinguerem á Milet.
16 Perqué Pau s'havía proposat navegar més allá d'Efeso per no

detenirse en l'Asia; puix s'apressurava tot quant podía, pera celebrar en Jerusalem lo dia de Pentecostes.

17 Y desde Milet enviá á Efeso, cridant als ancians de l'iglesia:

18 Los quals havent vingut, y estant junts, los digué: Vosaltres sabeu desdé'l primer dia que entrí en l'Asia de quina manera m'he conduhit tot lo temps que he estat ab vosaltres,

19 Servint al Senyor ab tota humilitat, y ab llágrimas, y ab tentacions esdevingudas per las insidias dels Jueus;

20 Com no m'he retret de dirvos tot lo que us fos útil, y d'ensenyarvos en públich y en las casas,

21 Predicant als Jueus y als Gentils l'arrepentiment envers Deu, y la fe envers nostre Senyor Jesu-Christ.

22 Y ara veus aquí que jo lligat del Esperit me'n vaitg á Jerusalem, no sabent las cosas que allí m'han de succehir:

23 Sinó que l'Esperit Sant testifica per totas las ciutats, dihent: Que m'aguardan en Jerusalem cadenas y tribulacions.

24 Emperó no temo ninguna d'aquestas cosas, ni estimo més ma vida que á mi mateix, ab tal que acabi ma carrera, y'l ministeri de la paraula que he rebut del Senyor Jesús, pera donar testimoni del evangeli de la gracia de Deu.

25 Y ara veus aquí, jo sé que tots vosaltres, entre qui he anat predicant lo regne de Deu, no veuréu més la meva cara.

26 Per lo tant jo us protesto en aquest dia, que estich net de la sanch de tots.

27 Perqué no he fugit d'anunciarvos tot lo consell de Deu,

28 Mirau per vosaltres y per tot lo ramat, en lo qual l'Esperit Sant vos ha posat per bisbes pera governar l'iglesia de Deu, la qual ell adquirí ab sa sanch.

29 Jo sé que després de ma partida vos assaltarán llops devoradors que no perdonarán lo ramat.

30 Y també d'entre vosaltres mateixos s'alsarán homes que parlarán cosas perversas pera portarse'n deixebles tras de sí.

31 Per lo tant vetllau, y teniu present que per espay de tres anys no he cessat nit y dia d'amonestar ab llágrimas á cada hu de vosaltres.

32 Y ara vos encomano á Deu y á la paraula de sa gracia, á aquell qu'es poderós pera edificar, y donarvos herencia entre tots los santificats.

33 No he codiciat ni plata, ni or, ni vestit de ningú,

34 Com vosaltres mateixos sabeu; perqué estas mans m'han subministrat las cosas necessarias á mi y als que estavan ab mi.

35 Jo us he mostrat en totas las cosas, que treballant d'aquesta manera es menester sostenir los flachs, y recordarse d'aquellas paraulas que digué lo Senyor Jesús: Cosa més benaventurada es donar que rébrer.

36 Y havent dit aixó s'agenollá, y feu oració ab tots ells.

37 Y's mogué un gran plor entre

tots; y tirantse al coll de Pau, lo besavan,

38 Afligits en gran manera per las paraulas que havía dit, que no veurían més sa cara. Y l'anaren á acompanyar fins á la barca.

CAP. 21.

Viatge de Pau á Jerusalem: lo profeta Agabo li prediu los trebalts que li han de succehir: allí se purifica en lo temple, y maltractat dels Jueus es deslliurat per lo tribú Lysias.

Y HAVENTNOS fet á la vela després que'ns separarem d'ells, anarem via recta á Coos, y al dia seguent á Rodas, y desd'allí á Pátara:

2 Y havent trobat una barca que passava á Fenicia, entrarem en ella, y'ns ferem á la vela.

3 Y quant haguerem arribat á Chipre, deixantlo á má esquerra, navegarem ab rumbo á Syria, y arribarem á Tyro, ahont la barca havía de deixar lo cárrech.

4 Y com encontrassem deixebles, nos detinguerem allí set dias: los quals deyan á Pau per medi del Esperit, que no pujás á Jerusalem.

5 Y passats aquestos dias isquerem d'allí, acompanyantnos tots ab sas donas y criaturas fins á fora de la ciutat, y agenollats en la ribera ferem oració.

6 Y despedintnos los uns dels altres entrarem en la barca, y ells se'n tornaren á sas casas.

7 Y nosaltres, conclosa *nostra* navegació, passarem de Tyro á Ptolemayda, y havent saludat als germans nos detinguerem un dia ab ells.

8 Y al dia seguent partint d'allí arribarem á Cesaréa. Y entrant en casa de Felip l'evangelista, que era un dels set, nos hospedarem en sa casa.

9 Y aquest tenía quatre fillas donsellas que profetisavan.

10 Y com nos detinguessem *allí* alguns dias, arribá de la Judéa un profeta anomenat Agabo:

11 Lo qual, així com vingué á nosaltres, prengué lo cenyidor de Pau, y lligantse los peus y las mans, digué: Assó diu l'Esperit Sant: Així lligarán los Jueus en Jerusalem al varó de qui es aquest cenyidor, y *l'*entregarán en mans dels Gentils.

12 Y quant haguerem ohit aixó, nosaltres y'ls que estavan en aquell lloch, li pregavam que no pujás á Jerusalem.

13 Llavors Pau respongué, dihent: ¿Que feu plorant y afligint mon cor? Perqué jo estich aparellat no solament pera ser lligat, sinó també pera morir en Jerusalem per lo nom del Senyor Jesús.

14 Y com no'l poguessem persuadir cessárem, dihent: Fassa's la voluntat del Senyor.

15 Y després d'aquestos dias, haventnos preparat *per lo viatge*, pujarem á Jerusalem.

16 Y *alguns* dels deixebles vingueren també ab nosaltres desde Cesaréa, los quals portavan ab ells un deixeble antich de Chipre *anomenat* Mnason, pera que'ns hospedás *en sa casa.*

17 Y quant arribarem á Jeru-

salem, los germans nos reberen ab
bona voluntat.
18 Y al dia seguent Pau entrá
ab nosaltres en casa de Jaume,
ahont se juntaren tots los ancians.
19 Y haventlos saludat, los con-
tá una per una totas las cosas que
Deu havía fet entre'ls Gentils per
son ministeri.
20 Y quant ells *ho* oygueren,
glorificavan á Deu, y li digueren:
Tu veus, germá, quants mils Jueus
hi ha que han cregut, y tots son
zelosos de la lley.
21 Y han ohit á dir de tu, que
ensenyas als Jueus que están en-
tre'ls Gentils lo abandonar á Moy-
sés, dihent: Que no han de cir-
cumcidar á sos fills, ni caminar
segons los costums.
22 ¿Qué s'ha *de fer* donchs? Cer-
tament es necessari que la multi-
tut se junti, perqué ohirán que
tu has vingut.
23 Fes donchs lo que anam á
dirte: Aquí tenim quatre varons
que tenen vot sobre sí:
24 Prenlos, y purifica't ab ells,
y fes los lo gasto peraqué s'afey-
tin lo cap, y sabrá tothom qu'es
fals tot quant oygueren de tu, y
que al contrari tu continuas guar-
dant la lley.
25 Y acerca d'aquells Gentils que
cregueren, nosaltres havem escrit,
manant que s'abstingan de lo que
fos sacrificat als ídols, de sanch, y
animals sufocats, y de fornicació.
26 Llavors Pau havent pres
aquells homes, purificat ab ells
entrá lo dia seguent en lo temple,
fent á saber lo cumpliment dels
dias de la purificació, fins que fes
l'oferta per cada hu d'ells.
27 Y quant estavan per acabar
los set dias, los Jueus del Asia que
estavan allí, quant lo vegeren en
lo temple, alborotaren á tot lo po-
ble, y'l prengueren, cridant:
28 Varons d'Israel, ajuda. Aquest
es l'home que per totas parts en-
senya á tothom contra lo poble,
y contra la lley, y contra aquest
lloch, y ha introduhit ademés los
Gentils en lo temple, y ha profa-
nat aquest sant lloch.
29 Puix havían vist anar ab ell
per la ciutat á Trophim d'Efeso, y
cregueren que Pau l'havía entrat
en lo temple.
30 Y's conmogué tota la ciutat
y s'amotiná tot lo poble. Y pre-
nent á Pau lo tragueren arrastrant
fora del temple, y tot seguit foren
tancadas las portas.
31 Y mentres estavan tractant
de matarlo, fou donat avís al tri-
bú de la cohort, de que tot Jeru-
salem estava alborotat:
32 Lo qual prengué immediata-
ment soldats y centurions, y co-
rregué á ells: los quals així que
vegeren al tribú y als soldats ces-
saren de maltractar á Pau.
33 Llavors arribant lo tribú, lo
prengué, y'l maná lligar ab dos
cadenas, y *li* preguntá qui era, y
que havía fet.
34 Y dels de la turba, los uns
cridavan una cosa, y'ls altres un
altra; y vehent que no podía sa-
ber cosa certa per causa del albo-
rot, maná que'l portassen á la for-
talesa.

35 Y quant arribá á las gradas
fou precís que'ls soldats lo portas-
sen en pes, á causa de la violencia
del poble.
36 Perqué'l seguía la multitut
del poble, cridant: Mataulo.
37 Y quant comensavan ja á fi-
car á Pau en la fortalesa, digué
al tribú: ¿Me será permés dirte
alguna cosa? Y ell respongué:
¿Sabs Grech?
38 ¿Ets tu per ventura aquell
Egipci que pochs dias ha mogue-
res un alborot, y te'n portares al
desert quatre mil bandolers?
39 Y Pau li digué: Jo certa-
ment so home Jueu, ciutadá de
Tarso, ciutat no poch noble de la
Cilicia. Emperó te demano que'm
dexis parlar al poble.
40 Y haventli donat permís *lo
tribú*, posantse Pau en peus sobre
las gradas, feu senyal al poble ab
la má; y haventse seguit un gran
silenci, parlá en llengua hebréa,
dihent:

CAP. 22.

Plática de Sant Pau als Jueus: furor d'estos contra ell: vol lo tribú ferlo assotar, y ell se declara ciutadá Romá.

VARONS germans y pares,
ohiu lo que vaitg á dirvos
en ma defensa.
2 Y quant oygueren que'ls par-
lava en llengua hebréa, guardaren
major silenci,
3 Y digué: Jo so home Jueu, na-
tiu de Tarso en Cilicia, peró m'he
criat en aquesta ciutat, instruhit
als peus de Gamaliel, conforme á
la veritat de la lley de nostres pa-
res, zelós envers Deu, axí com ho
sou tots vosaltres en lo dia d'avuy.
4 Y he proseguit aquest camí
fins á la mort, lligant y posant á
la presó homes y donas.
5 Com lo príncep dels sacerdots
y tot lo consistori dels ancians
me son testimoni, dels quals ha-
vent pres també cartas pera'ls
germans, anava jo á Damasco ab
lo fi de portarlos lligats desde allí
á Jerusalem, peraqué fossen cas-
tigats.
6 Y succehí que quant jo anava
y estava ja cerca de Damasco, en
mitg del dia, me vegí rodejat re-
pentinament d'una gran llum del
cel;
7 Y cahent en terra oyguí una
veu que'm deya: Saulo, Saulo,
¿perqué'm persegueixes?
8 Y jo responguí: Qui sou vos,
Senyor? Y'm digué: Jo so Jesús
de Nazaret á qui tu perseguei-
xes.
9 Y'ls que eran ab mi vegeren
realment la llum, y tingueren te-
mor; emperó no oygueren la veu
del que'm parlava.
10 Y jo diguí: ¿Qué faré, Senyor?
Y'l Senyor me respongué: Alsa't,
y vés á Damasco, y allí se't dirá
tot lo que't toca fer.
11 Y com jo no hi vegés per cau-
sa del resplandor d'aquella llum,
guiat de la má per los companys,
entrí en Damasco.
12 Y un cert Ananías, varó just
segons la lley, de qui donavan tes-
timoni tots los Jueus que residían
allí,
13 Venint á mi y posantse'm de-
vant, digué: Saulo germá, reco-

bra la vista. Y en aquell mateix
instant lo vegí.
14 Y ell digué: Lo Deu de nos-
tres pares t'ha predestinat peraqué
coneguesses sa voluntat, y veges-
ses al Just, y oyguesses la veu de
sa boca.
15 Perqué tu li serás testimoni
devant de tots los homes de las co-
sas que has vist y ohit.
16 Y ara ¿perqué't detens? Al-
sa't, y bateja't, y renta tos pecats
invocant son nom.
17 Y succehí, que quant torní á
Jerusalem y estava fent oració en
lo temple, vaitg esser arrebatat
fora de mi,
18 Y'l vegí que'm deya: Dóna't
pressa y marxa luego de Jerusa-
lem, perqué no rebrán ton testi-
moni de mi.
19 Y jo diguí: Senyor, ells ma-
teixos saben que jo ficava en la
presó y assotava en las sinagogas
als que creyan en vos,
20 Y quant se derramá la sanch
de vostre mártir Esteve, jo estava
present també, y consentí en sa
mort, y guardava los vestits dels
que'l matavan.
21 Y ell me digué: Vés, perqué
jo't vull enviar lluny d'aquí als
Gentils.
22 Y l'estigueren escoltant fins á
esta paraula; emperó llavors alsa-
ren lo crit, dihent: Trau fora del
mon á semblant home, perqué no
es just que visca.
23 Y com ells continuassen cri-
dant, y llansassen de sí sos vestits,
y tirassen pols al ayre,
24 Lo tribú maná ficarlo á la
fortalesa y donarli torment asso-
tantlo, pera saber per quina causa
clamavan aixi contra d'ell.
25 Y quant l'hagueren lligat ab
corretjas, digué Pau al centurió
que estava allí: ¿Vos es lícit á
vosaltres assotar á un home Romá,
y sens esser condemnat?
26 Quant lo centurió oygué aixó
aná al tribú y li doná avís, dihent:
Mira lo que vas á fer, perqué
aquest home es ciutadá Romá.
27 Y venint lo tribú li digué:
¿Díga'm si tu ets Romá? Y ell di-
gué: Sí, *ho so.*
28 Y respongué lo tribú: Jo
per una gran suma obtinguí aquest
privilegi de ciutadá. Puix jo, res-
pongué Pau, ho so de naixe-
ment.
29 Al punt donchs s'apartaren
d'ell los que li havían de donar
torment, y fins lo tribú entrá en
temor per haverlo lligat, tant
prest com sabé que era ciutadá
Romá.
30 Y al dia seguent, volent sa-
ber de cert la causa que tenían los
Jueus per acusarlo, lo feu des-
lligar, y maná que's juntassen los
sacerdots y tot lo consell, y tra-
hent á Pau lo presentá en mitg
d'ells.

CAP. 23.

Pau ab sas paraulas ocasiona una dispu-ta entre Fariséus y Saducéus: Lysias l'envía ab escolta militar á Cesaréa á Felix, gobernador Romá, á fi de deslliu-rarlo d'una conjuració horrible.

PAU donchs fixant los ulls en
lo consell, digué: Varons
germans, fins avuy m'he conduhit

devant de Deu ab tota bona conciencia.
2 Y Ananías, príncep dels sacerdots, maná als que estavan prop d'ell que'l ferissen en la boca.
3 Llavors Pau li digué: Deu te ferirá á tu, paret emblanquida. ¿Tu estás sentat pera judicarme segons la lley, y me manas ferir contra la lley?
4 Y'ls que estavan allí digueren: ¿Maleheixes tu al sumo sacerdot de Deu?
5 Y digué Pau: No sabía, germans, que fos lo príncep dels sacerdots, perqué escrit está: No malehirás al príncep de ton poble.
6 Y sabent Pau que una part *d'ells* era Saducéus y altra Fariséus, digué en alta veu en lo consell: Varons germans, jo so Fariséu, fill de Fariséu, per l'esperansa y resurrecció dels morts so jo judicat.
7 Y quant hagué dit aixó se mogué una gran dissensió entre'ls Fariséus y'ls Saducéus, y se dividí la multitut.
8 Perqué'ls Saducéus diuhen que no hi ha resurrecció, ni ángel, ni esperit; emperó los Fariséus confessan las dos cosas.
9 Així que's mogué una gran clamor. Y alsantse alguns dels Fariséus, altercavan, dihent: No trobam ningun mal en aquest home: y si li ha parlat un esperit ó un ángel, no pugném contra Deu.
10 Y per la gran dissensió que hi havía, tement lo tribú que ells no despedassassen á Pau, maná venir als soldats, y que'l traguessen del mitg d'ells, y que'l portassen á la fortalesa.
11 Y á la nit seguent se li aparegué lo Senyor, y digué: Té constancia, Pau; perqué així com has donat testimoni de mi en Jerusalem, convé que'l donis també en Roma.
12 Y quant fou de dia se juntaren alguns dels Jueus, y se conjuraren baix maledicció, dihent: Que no havían de menjar ni beurer fins que haguessen mort á Pau.
13 Y eran més de quaranta homes los que havían entrat en aquesta conjuració;
14 Los quals anaren als príncеps del sacerdots y als ancians, y digueren: Nosaltres nos havem obligat, baix de maledicció, á no tastar bossí fins que matem á Pau.
15 Donchs ara vosaltres ab lo concili significau al tribú que us lo traguí fora, com que voleu coneixer ab més certesa de sa causa. Y nosaltres estarém esperant pera matarlo abans que arribi.
16 Y quant oygué aquesta conspiració un fill de la germana de Pau, aná y entrá en la fortalesa, y doná avís á Pau.
17 Y Pau cridant á un dels centurions, digué: Conduheix aquest jove al tribú, perqué té que participarli certa cosa.
18 Prenentlo lo centurió, *lo* conduhí al tribú, y digué: Pau, lo pres, me demaná que us conduhís aquest jove, perqué té que comunicarvos alguna cosa.
19 Y prenentlo lo tribú per la

má, y retirantlo á part, li preguntá: ¿Qu'es lo que tens que dirme?
20 Y ell digué: Los Jueus han concertat suplicarvos, que demá presenteu á Pau al consell, com que volen inquirir d'ell alguna cosa ab més certesa.
21 Emperó vos no'ls cregau, puix hi ha més de quaranta d'ells que l'esperan de parada, y han jurat baix pena de maledicció que no menjarían ni beurían fins haverlo mort, y ara están ja alerta aguardant aqueixa promesa de vos.
22 Llavors lo tribú despedí al jove, y *li* maná que no digués á ningú que li havía donat avís d'aixó.
23 Y cridant á dos centurions los digué: Teniu previnguts doscents soldats que vajan fins á Cesaréa, y setanta de cavall, y doscentas llansas, desde l'hora tercia de la nit.
24 Y aparellau cavalcaduras en que sia conduhit Pau á cavall ab tota seguretat al gobernador Felix.
25 (Puix temía no s'apoderassen de Pau los Jueus, y'l matassen, y després lo calumniassen á ell de que havía rebut diner.)
26 Y escrigué una carta en aquestos termes: Claudi Lysias al excelentíssim gobernador Felix, salut.
27 A est home que prengueren los Jueus, y estavan á punt de matarlo, sobrevenint jo ab la tropa, lo deslliurí, sabent que era Romá.
28 Y volent averiguar lo delicte que l'imputavan, lo portí al consell d'ells:
29 Y trobí que l'acusavan sobre questions de sa lley, sens haver en ell delicte algú que meresqués mort ó presó.
30 Y quant me digueren que'ls Jueus li tenían posadas paradas, vos l'he enviat á vos, intimant també als acusadors que apellin á vos, si *tenen res* que dir contra ell. Salut.
31 Los soldats donchs, conforme al ordre que tenían, prengueren á Pau, y'*l* portaren de nit á Antipatride.
32 Y al dia seguent despatxant als de cavall perqué anassen ab ell, se'n tornaren los demés á la fortalesa.
33 Y quant arribaren á Cesaréa entregaren la carta al gobernador, y presentaren també á Pau devant d'ell.
34 Y haventla llegida, y preguntat de quina provincia era, y sabut que *era* de Cilicia,
35 Li digué: Te ohiré quant vingan tos acusadors. Y doná ordre de que fos guardat en lo pretori d'Herodes.

CAP. 24.

Pau, acusat devant de Felix, se defensa: queda pres: Felix fa compareixer á Pau, y atemorisat de lo que est li diu lo reserva en presó per son successor Porcio Festo.

Y AL cap de cinch dias vingué Ananías, príncep dels sacerdots, ab alguns ancians, y ab un orador *anomenat* Tertullo, y comparegueren devant del gobernador contra Pau.
2 Y citant á Pau, comensá Tertullo á acusar*lo*, dihent: Lo gosar nosaltres per vos de gran quietut,

y de que molts *desordres* son corregits per vostras providencias,

3 En tot temps y lloch *ho* regoneixem, excelentíssim Felix, ab acció de gracias.

4 Mes per no detenirvos molt temps, vos suplico, que segons vostra clemencia, nos escolteu per curts moments.

5 Havent trobat que aquest home es pestilencial, y que mou sedicions entre'ls Jueus per tot lo mon, y es cap de la secta revoltosa dels Nazarens;

6 Lo qual intenta ademés profanar lo temple, y haventlo posat pres, volguerem judicarlo segons nostra lley.

7 Emperó sobrevenint lo tribú Lysias, ab gran violencia nos l'arrancá de las mans,

8 Manant que sos acusadors acudissem á vos: examinantlo vos mateix podreu péndrer coneixement de las cosas de que l'acusam.

9 Y'ls Jueus anyadiren dihent que aquestas cosas eran aixi.

10 Llavors Pau, haventli lo gobernador fet senyal de que parlás, respongué: Sabent jo que fa molts anys que ets jutge d'aquesta nació, emprench ab més bon ánimo lo justificarme;

11 Perqué vos facilment podeu saber, que no fa més de dotse dias que jo pují á Jerusalem per adorar:

12 Y no'm trobaren en lo temple disputant ab ningú, ni aplegant gent en las sinagogas,

13 Ni en la ciutat, ni podrán probar las cosas de que ara me acusan.

14 Peró confesso assó devant de vos, que segons la via que ells anomenan heretgía, servesch jo á mon Pare y Deu, crehent totas las cosas que están escritas en la lley y en los profetas;

15 Tenint l'esperansa en Deu, com ells mateixos tenen, de que ha de venir la resurrecció dels justos y dels pecadors.

16 Y per aixó procuro tenir sempre ma conciencia sens culpa devant de Deu y dels homes.

17 Y després de molts anys he vingut á portar almoynas als de la meva nació, y ofertas, y vots.

18 Y estant en aixó es quant certs Jueus del Asia me trobaren purificat en lo temple, no ab reunió de gent ni ab tumult:

19 Los quals debían compareixer devant de vos y acusarme, si tenían alguna cosa contra de mi.

20 Altrament digan aquestos mateixos si trobaren en mi alguna maldat quant jo compareguí devant del consell,

21 Except que sia per *aquestas paraulas* que proferí en alta veu estant en mitg d'ells: Per la resurrecció dels morts so jo judicat per vosaltres en aquest dia.

22 Felix donchs havent ohit aquestas cosas, y estant ben informat d'aquest camí, los remeté á un altra ocasió, dihent: Quant baxi lo tribú Lysias vos donaré audiencia.

23 Y maná á un centurió que guardás á Pau, y li deixás tenir llibertat, y que no s'impedís á ningú dels seus l'entrar á servirlo.

24 Y després d'alguns dias vin-

gué Felix ab Drusila sa esposa,
que era Jueua, y cridá á Pau, y
l'ohí *parlar* de la fe que está en
Jesu-Christ.
25 Emperó com *Pau* parlás de
la justicia, de la castedat, y del ju-
dici que ha de venir, espantat Fe-
lix, li digué: Per ara retíra't, que
quant sia ocasió jo't cridaré.
26 Y esperava que Pau li dona-
ría diners perqué'l soltás; y per
aixó lo cridava més sovint, y con-
versava ab ell.
27 Emperó al cap de dos anys,
Porcio Festo succehí á Felix, lo
qual, volentse congraciar ab los
Jueus, deixá á Pau en la presó.

CAP. 25.

Pau se defensa devant de Festo: apella á César: lo rey Agripa desitja véurer á Pau, y Festo lo presenta á ell.

FESTO donchs, havent vingut
á la provincia, al cap de tres
dias pujá de Cesaréa á Jerusalem.
2 Y'ls prínceps dels sacerdots,
y'ls principals dels Jueus acudiren
á ell contra Pau, y li suplicavan,
3 Demanantli favor contra ell,
peraqué'l manás venir á Jerusa-
lem, posantli emboscadas en lo ca-
mí per' assessinarlo.
4 Emperó Festo respongué, que
Pau estava guardat en Cesaréa, y
que ell quant antes partiría *per allí*.
5 Per lo tant, digué, que vingan
los principals d'entre vosaltres ab
mi, y si hi ha algun delicte en
aquest home, que l'acusin.
6 Y haventse detingut entre ells
més de deu dias, baixá á Cesaréa; y
al dia seguent, sentantse en lo tri-
bunal, maná que li portassen á Pau.
7 Luego que hagué vingut, lo
rodejaren los Jueus que havían
vingut de Jerusalem, acusantlo de
molts y graves delictes que no po-
dían probar.
8 Y Pau se defensava, *dihent:* En
res he pecat, ni contra la lley dels
Jueus, ni contra lo temple, ni con-
tra César.
9 Emperó Festo, volentse con-
graciar ab los Jueus, respongué á
Pau, y digué: ¿Vols pujar á Jeru-
salem, y ser judicat d'aquestas
cosas devant de mi?
10 Y Pau digué: Devant del tri-
bunal del César estich, en ell dech
jo ser judicat; ningun mal he fet
als Jueus, com vos sabeu molt bé.
11 Y si'ls he fet algun agravi ó
cosa digna de mort, no rehuso lo
morir; emperó si no hi ha res de
quant ells m'acusan, ningú pot
entregarme á ells: apello al César.
12 Llavors Festo, després d'ha-
ver conferenciat ab lo consell, res-
pongué: ¿Has apellat al César?
Anirás al César.
13 Y passats alguns dias, lo rey
Agripa y Berenice vingueren á Ce-
saréa á saludar á Festo.
14 Y haventse detingut allí molts
dias, Festo declará al rey la causa
de Pau, dihent: Aquí hi ha un
home que Felix deixá pres,
15 Acerca del qual, quant jo era
á Jerusalem, acudiren á mi los
prínceps dels sacerdots y'ls an-
cians dels Jueus, demanant que'l
condemnás:
16 Als quals responguí: Que no
es costum entre'ls Romans con-
demnar á ningun home, sens que

l'acusat tinga devant sos acusadors, y sens donarli lloch de defensarse del crim que l'imputan.
17 Y havent ells acudit aquí sens la menor dilació, al dia seguent me vaitg sentar en lo tribunal, y maní portar devant de mi aquest home:
18 Los acusadors del qual, estant presents, ningun delicte l'imputaren dels que jo suspitava:
19 Solament teníau contra ell algunas questions sobre la seva superstició, y sobre un cert Jesús mort, lo qual Pau afirmava que era viu.
20 Y estant en dubte acerca d'aquesta questió, li vaitg dir si volía anar á Jerusalem, y ser allí judicat d'aquestas cosas.
21 Emperó havent apellat Pau que se'l reservás per lo judici d'August, vaitg manar que'l guardassen fins que jo l'envii al César.
22 Llavors Agripa digué á Festo: Jo també desitjaría ohir á aquest home. Y ell respongué: Demá l'ohiréu.
23 Y al dia seguent, venint Agripa y Berenice ab una gran ostentació, y havent entrat en l'audiencia ab los tribuns, y ab las principals personas de la ciutat, se presentá Pau per ordre de Festo.
24 Y Festo digué: Rey Agripa, y tots los que aquí estáu ab nosaltres, vosaltres veheu á aquest home, contra del qual tota la multitut dels Jueus ha recorregut á mi en Jerusalem, demanant á crits que no debía viurer més.
25 Mes jo no trobí que hagués comés res que'l fes digne de mort. Emperó havent ell apellat á August, resolguí enviarlo *á ell:*
26 Del qual jo no tinch cosa certa que escriurer al senyor. Per lo qual vos lo he presentat, y majorment á vos, ó rey Agripa, á fi de tenir desprès del interrogatori alguna cosa que escriurer.
27 Puix me sembla una cosa fora de rahó enviar un home pres, y no informar de las acusacions *que li fan.*

CAP. 26.

Pau se justifica devant d'Agripa: Festo lo tracta d'insensat: Agripa regoneix sa inocencia.

Y DIGUÉ Agripa á Pau: Te es permés parlar en ta defensa. Llavors Pau extenent la má comensá á justificarse:
2 Me tinch per ditxós, ó rey Agripa, en poder justificarme en vostra presencia de tot quant m'acusan los Jueus:
3 Majorment quant vos sabeu totas las cosas, y las costums, y questions que hi ha entre'ls Jueus; per lo qual jo us suplico que m'oygau ab paciencia.
4 Y en veritat que la vida que jo fiu en Jerusalem entre los de ma nació desde'l principi de ma juventut, la saben tots los Jueus;
5 Coneixent desde'l principi (si volguessen testificarho) que jo, segons la secta més segura de nostra religió, vaitg viurer qual Fariséu.
6 Y ara so acusat en judici per esperar la promesa feta per Deu á nostres pares:
7 La qual esperan veurer cumplerta las nostras dotse tribus, ser-

vint *á Deu* de nit y de dia. Per
aquesta esperansa, ó rey, so jo acusat dels Jueus.
8 Puix qué, ¿se té per cosa increible entre vosaltres que Deu
ressusciti los morts?
9 Y jo en veritat també pensava fer moltas cosas contra lo nom de
Jesús Nazareno.
10 Y aixi ho fiu en Jerusalem, y vaitg posar presos á molts sants, havent rebut poder dels prínceps dels sacerdots; y quant los donavan la mort hi vaitg consentir també.
11 Y frequentment los castiguí en totas las sinagogas, y *los* compelía á blasfemar: y indignantme més y més contra d'ells, *los* perseguía fins en ciutats estranyas.
12 En quals cosas, anant á Damasco ab autoritat y comissió dels prínceps dels sacerdots,
13 Al mitg dia vegí, ó rey, en lo camí una llum del cel que superava lo resplandor del sol, la que'm rodejá á mi y als que anavan ab mi.
14 Y havent caygut tots nosaltres en terra, oyguí una veu que'm deya en llengua hebréa: Saulo, Saulo, ¿perqué'm persegueixes? Cosa dura es tirar cossas contra l'agulló.
15 Y jo diguí: ¿Qui sou vos, Senyor? Y'l Senyor digué: Jo so Jesús, á qui tu persegueixes.
16 Emperó álsa't, y pósa't de peus; perqué per aixó m'he aparegut á tu, á fi de constituirte ministre y testimoni de las cosas que has vist, y de las que jo't mostraré en mas aparicions,
17 Deslliurante del poble y dels
Gentils, als quals jo t'envío ara,
18 Peraqué'ls obris los ulls, *y's* convertescan de las tenebras á la llum, y del poder de Satanás á Deu, peraqué rebin la remissió de *sos* pecats, y la part de la herencia entre'ls que son santificats per la fe que es en mi.
19 Per lo cual, ó rey Agripa, jo no vaitg esser desobedient á la visió celestial,
20 Sinó que prediguí primerament als de Damasco, y després en Jerusalem, y per tota la terra de Judéa, y als Gentils, que s'arrepentissen y's convertissen á Deu, fent obras dignas de arrepentiment.
21 Per aquestas causas, estant jo en lo temple, me prengueren los Jueus y'*m* volgueren matar.
22 Emperó havent obtingut l'auxili de Deu, permanesch fins al dia d'avuy, donant testimoni d'ells á grans y á xichs, no dihent altras cosas, fora d'aquellas que digueren los profetas y Moysés, que havían de succehir:
23 Que'l Christo havía de patir, que havía de ser lo primer que ressuscitaría d'entre'ls morts, y anunciaría la llum al poble y als Gentils.
24 Y mentres ell deya estas cosas en sa defensa, Festo digué en alta veu: Estás fora de sí, Pau; las moltas lletras t'han trastocat lo judici.
25 Y Pau digué: No he perdut lo judici, óptimo Festo, ans bé dich paraulas de veritat y de sabiduría.
26 Perqué d'estas cosas té coneixement lo rey, á presencia de qui parlo ab tota llibertat, puix crech que ninguna d'ellas se li

oculta: perqué no han estat fetas
estas cosas en ningun racó.
27 Rey Agripa, ¿creheu vos en
los profetas? Jo sé que hi creheu.
28 Llavors Agripa digué á Pau:
Per poch me persuadeixes á ferme
Christiá.
29 Y Pau digué: Plagués á Deu
que per poch y per molt, no tant
solament vos, sinó tots los que
m'ouhen, arribassen á ser tals qual
jo so, excepte aquestas cadenas.
30 Y s'alsá lo rey, y'l goberna-
dor, y Berenice, y'ls que estavan
sentats ab ells,
31 Y retirantse d'allí, parlavan
entr'ells, dihent: Aquest home
no ha fet cosa per la qual haja de
morir ni estar en presó.
32 Y Agripa digué á Festo: Po-
dría aquest home posarse en llliber-
tat si no hagués apellat al César.

CAP. 27.

*Pau navega á Roma conduhit per lo centu-
rió Julio: naufraga la barca prop d'una
isla, emperó tots se salvan.*

MES com estava determinat
enviarlo per mar á Italia,
y que Pau fos entregat ab altres
presos á un centurió, anomenat
Julio, de la cohort Augusta,
2 Embarcantnos en un barco
d'Adrumeto nos ferem á la vela,
intentant costejar las terras del
Asia, y portant en nostra com-
panyía á Aristarco, Macedoni de
Tessalónica.
3 Y al dia seguent arribarem á
Sydon; y Julio tractant á Pau ab
humanitat, *li* doná permís per
anar á sos amichs, á fi de que's
provehís de lo necessari.
4 Y quant isquerem d'allí ana-
vam bordejant sota de Chipre,
perqué'ls vents eran contraris.
5 Y havent passat la mar de Ci-
licia y de Pamphilia, arribarem á
Myra de Lycia.
6 Y allí, trobant lo centurió un
barco d'Alexandria que anava á
Italia, nos trasbordá á ell.
7 Y com navegassem molts dias
lentament, y apenas poguessem
avistar á Gnido, essentnos contra-
ri lo vent, anarem costejant *l'isla
de* Creta cerca de Salmó.
8 Y navegant ab molt treball lo
llarch de la costa, arribárem á un
lloch que s'anomena Bons Ports,
prop del qual estava la ciutat de
Thalassa.
9 Y com s'hagués gastat molt
temps, y no fos ja segura la nave-
gació, per quant era ja passat lo
dejuni, Pau los amonestava,
10 Dihentlos: Varons, jo veitg
que la navegació comensa á ser
perillosa y de molt dany, no sols
per la barca y *son* cárrech, sinó
també per nostras vidas.
11 Emperó lo centurió donava
més credit al pilot y al patró del
barco, que á lo que deya Pau.
12 Y com lo port no fos bó per
hivernarhi, la major part foren de
parer que s'isqués d'allí per si se
podía arribar á Fenice á hivernar
en ella, per ser un port de Creta
que mira al Africo y al Coro,
13 Y corrent vent de mitgjorn,
pensant tenir ja lograt son intent,
llevant áncoras en Asson, coste-
javan Creta.
14 Emperó al cap de poch doná

contra del barco un vent tempes-
tuós, anomenat Euroaquilon.
15 Y arrebatat lo barco, y no
podent resistir á la borrasca, aban-
donarem la barca á la *mercé del*
vent, y aixís eram portats.
16 Y llansats per la corrent á
una isla, anomenada Cauda, ab di-
ficultat poguerem agarrar lo bot.
17 Y haventlo alsat, se valgueren
de tots los medis, cenyint lo barco,
y temerosos de donar en un banch
d'arena arriaren las velas, y així
eran arrastrats.
18 Al dia seguent, trobantse fu-
riosament combatuts del tempo-
ral, tiraren lo cárrech al mar;
19 Y al tercer dia tiraren també
al mar ab sas propias mans lo apa-
rell del barco.
20 Y no vehentse per molts dias
lo sol ni las estrellas, y amenas-
sats d'una borrasca, teníam ja per-
dudas totas las esperansas de sal-
varnos.
21 Y havent passat molt temps
sens menjar, s'alsá llavors Pau, y
posat dret en mitg d'ells, digué:
Millor hauría estat, sens dubte, ó
varons, seguint lo meu consell, no
haver eixit de Creta, y evitar
aquest perill y dany.
22 Emperó ara vos amonesto
que tingau bon ánimo; puix no's
perdrá de vosaltres ninguna per-
sona, excepte lo barco.
23 Perqué aquesta nit se m'ha
aparegut l'ángel de Deu, de qui
jo so, y á qui jo servesch,
24 Dihent: No temis, Pau, es ne-
cessari que comparescas devant
del César; y ve't aquí que Deu
t'ha fet gracia de tots los que na-
vegan ab tu.
25 Per lo qual, varons, teniu
bon ánimo, perqué crech en Deu
que será així com se m'ha dit.
26 Emperó es precís que tóquem
á un altra isla.
27 Y quant arribá la nit del dia
catorse, com navegassem per lo
mar Adriátich, los mariners cerca
de mitja nit suspitaren que tenían
á la vista alguna terra;
28 Y tirant la sonda trobaren
vint brassas d'aygua, y desprès un
poch més enllá ne trobaren quinse.
29 Y tement que donassen en
algun escoll, tiraren quatre ánco-
ras desde la popa, y desitjavan
que's fes de dia.
30 Y'ls mariners, volentse esca-
par del barco, tiraren lo bot al mar,
ab lo pretext de voler allargar las
áncoras de proa;
31 Digué Pau al centurió y als
soldats: Si aquestos homes no per-
maneixen en lo barco, vosaltres no
podeu salvarvos.
32 Llavors los soldats tallaren
las amarras del bot, y'l deixaren
pérdrer.
33 Y quant comensá á ferse de
dia, Pau suplicava á tots que men-
jassen alguna cosa, dihent: Cator-
se dias fa que estáu esperant y en
dejú, sens haver pres res.
34 Per lo tant, per lo bé de vostra
salut, vos prego que menjeu; puix
no's perdrá ni un sol cabell del cap
de ningú de vosaltres.
35 Y havent dit axó, prenent pá
doná gracias á Deu en presencia de
tots, y partint*lo*, comensá á menjar.

36 Ab axió tots prengueren ánimo, y menjaren ells també.

37 Y totas las personas que anabam dins del barco eram doscentas y setanta sis.

38 Y quant estigueren saciats alleugeravan lo barco, tirant lo blat al mar.

39 Y haventse fet de dia, no conexían la terra; no obstant descubrían una cala que tenía platja, y discurrían com podrían atracar allí lo barco.

40 Y llevant anclas, s'entregaren á *la mercé de* las olas, y afluixant també las cordas del timó, y alsada la vela de popa pera *péndrer* vent, se dirigían á la platja.

41 Emperó donant en un lloch que tenía mar per los dos costats, ells hi vararen la barca; y la proa estava encallada y inmóvil, mes la popa s'obría á cops de mar.

42 Llavors los soldats foren de parer que's donás la mort als presos, peraqué ningú s'escapás nadant.

43 Emperó lo centurió, volent salvar á Pau, prohibí tal cosa; y maná que'ls que sabessen nadar, se tirassen los primers *al mar*, y escapassen á terra;

44 Y'ls demés foren trets, uns sobre posts, altres sobre trossos del barco; y axí se conseguí que tots escapassen salvos á terra.

CAP. 28.

Pau es picat d'un escursó en Melita: cura varios mals: continúa son viatge á Roma, ahont predica á Jesu-Christ entre'ls principals Jueus.

Y ESTANT ja en salvo, saberem que l'isla s'anomenava Melita. Y'ls bárbaros nos tractaren ab molta humanitat;

2 Perqué encenent un gran foch, nos referen á tots de la pluja que queya y del fret.

3 Y havent Pau juntat un manat de sarments, y posant*los* al foch, isqué ab lo calor un escursó, y se li agarrá á la má.

4 Y quant los bárbaros vegeren lo reptil penjant de sa má, se deyan los uns als altres: Aquest home segurament es un homicida; puix haventse escapat del mar, la venjansa no'l deixa viurer.

5 Emperó sacudí l'escursó al foch, y no sentí mal algun.

6 Mes ells creyan que s'aniría entumint, y que cauría mort de repente. Emperó després d'haver esperat un gran rato, quant vegeren que no li sobrevenía mal algun, mudant de parer, deyan que ell era un deu.

7 Y en aquells llochs tenía unas possessions lo príncep de l'isla, anomenat Publio, lo qual nos hospedá tres dias *en sa casa* y'ns tractá molt bé.

8 Y succehí que'l pare de Publio se trobava al llit en aquella ocasió, afligit de febres y disenteria. Entrá Pau á véure'l, y fent oració, y posantli las mans dessobre, lo curá.

9 Y desprès d'axó venían tots quants tenían mals en l'isla, y eran curats:

10 Los quals igualment nos feren molts honors, y al embarcarnos nos provehiren de tot lo necessari.

11 Y al cap de tres mesos entrarem en un barco de Alexandria,

que havía passat l'hivern en l'isla,
y tenía per divisa Castor y Polux.
12 Y arribant á Syracusa, nos
detinguerem allí tres dias.
13 Desde allí, costejant, anarem
á Rhegio: y tenint un altre dia
vent de mitgjorn, arribarem al
seguent á Puzol,
14 Ahont, desprès d'haver trobat
alguns germans, nos pregaren
que'ns quedassem ab ells set dias,
y aixi vinguerem á Roma.
15 Y quant los germans ho saberen,
nos isqueren á rébrer fins al
Foro d'Apio y las Tres Tabernas;
y quant los vegé Pau doná gracias
á Deu, y cobrá ánimo.
16 Y quant arribarem á Roma, lo
centurió entregá los presos al capitá
de la guardia; emperó á Pau se li
permeté estar sol *en una casa particular*
ab un soldat que'l custodiava.
17 Y passats tres dias convocá
Pau als principals dels Jueus. Y
estant junts, los digué: Varons
germans, encaraqué jo no he fet
res contra del poble, ni contra las
costums de nostres pares, vaitg
esser pres en Jerusalem y entregat
en mans dels Romans;
18 Los quals, desprès d'haverme
examinat, me volgueren donar per
llibre, no encontrant causa per la
qual hagués jo de morir.
19 Emperó contradint*ho* los
Jueus, me vegí precisat á apellar
al César, no ab lo fi de acusar de
cosa alguna als de ma nació.
20 Per aixó donchs vos he cridat,
pera veure'us y parlar*vos;* perqué
per l'esperansa d'Israel estich jo
lligat ab aquesta cadena.
21 Llavors ells li digueren: Nosaltres
no havem rebut cartas de
la Judéa sobre de tu, ni ningú dels
germans vingué á avisarnos ó á
dirnos mal de tu.
22 Emperó nosaltres desitjam
ohir que es lo que pensas; perqué
tocant á aquesta secta, nos es notori
que per tot arreu es contradita.
23 Y ells haventli senyalat dia,
vingueren en gran número á *son*
allotjament, als quals predicava,
donant testimoni del regne de
Deu, y demostrava lo que está dit
de Jesús per la lley de Moysés y
per los profetas desde'l matí fins
á la tarde.
24 Y alguns creyan las cosas que
se'ls deyan, y altres no las creyan.
25 Y com no estiguessen conformes
entre sí, s'anaban retirant,
quant Pau los digué aquesta paraula:
Bé parlá l'Esperit Sant per lo
profeta Isaías á nostres pares,
26 Dihent: Vés á aqueix poble,
y díga'ls: Ohiréu ab vostres oidos,
y no comprendréu; y vehent veuréu,
y no percibiréu:
27 Perqué está encrassat lo cor
d'aquest poble, y sos oidos están
pesats, y han tancat sos ulls; no sia
que vejan ab *sos* ulls, y oygan ab
sas orellas, y compregan ab *son*
cor, y's convertescan, y jo'ls curi.
28 Perqué haveu de saber vosaltres,
que als Gentils es enviada
aquesta salut de Deu, y ells ohirán.
29 Y acabant de dir aixó, isqueren
d'allí los Jueus, tenint entre
sí una gran disputa.
30 Y Pau permanesqué dos anys
enters en la casa que tenía llogada,

y rebía á tots los que'l venían á
véurer,
31 Predicant lo regne de Deu,
y ensenyant las cosas que son del
Senyor Jesu-Christ ab tota lliber-
tat, sens que lo hi prohibís ningú.

EPÍSTOLA DE SANT PAU
ALS ROMANS.

CAP. 1.

La fe es necessaria pera salvarse, perqué sens ella ningú es justificat, y de la rahó s'abusa en termes, que los preciats de sabis venen á ser los més viciosos.

PAU, servo de Jesu-Christ, ano-
menat apóstol, escullit per
l'evangeli de Deu,
2 Lo qual havía abans promés
per sos profetas en las santas es-
cripturas,
3 Concernent á son Fill Jesu-
Christ Senyor nostre, que fou fet
del llinatge de David segons la
carn;
4 Y declarat *ser* lo Fill de Deu
ab poder, segons l'Esperit de san-
tificació, per sa resurrecció d'en-
tre'ls morts:
5 Per lo qui havem rebut la gra-
cia y l'apostolat, perqué se obe-
hesca la fe en totas las nacions
per son nom,
6 Entre las quals vosaltres sou
també cridats per Jesu-Christ:
7 A tots los que están en Roma,
amats de Deu, apellidats sants:
Gracia á vosaltres, y pau de Deu
nostre Pare, y del Senyor Jesu-
Christ.
8 Primerament dono gracias á
mon Deu per *medi* de Jesu-Christ
acerca tots vosaltres, perqué vos-
tra fe es divulgada per tot lo mon.
9 Puix Deu, á qui servech ab
mon esperit en l'evangeli de son
Fill, me es testimoni de que inces-
santment me recordo de vosaltres,
10 Suplicant sempre en mas ora-
cions, si al fi en algun temps me se-
rá concedit, per la voluntat de Deu,
un viatge ditxós per venir á vo-
saltres.
11 Puix desitjo veure'us, á fi de
comunicarvos algun dó espiritual,
perqué siau confirmats:
12 So es, pera consolarme junt
ab vosaltres, per aquella fe mutua,
vostra y meva.
13 Emperó no vull que ignoreu,
germans, que moltas vegadas m'he
proposat venir á vosaltres, (y m'ha
estat impedit fins ara,) pera lograr
algun fruyt també entre vosaltres,
axí com entre las demés nacions.
14 So deutor á Grechs y á bár-
baros, á sabis y á ignorants:
15 Axí, en quant á mi, estich
prompte també á anunciar l'evan-
geli á vosaltres que estáu en Roma.
16 Puix jo no m'avergonyesch
del evangeli de *Jesu*-Christ; per-

que havía passat l'hivern en l'isla, y tenía per divisa Castor y Polux.
12 Y arribant á Syracusa, nos detinguerem allí tres dias.
13 Desde allí, costejant, anarem á Rhegio: y tenint un altre dia vent de mitgjorn, arribarem al seguent á Puzol,
14 Ahont, després d'haver trobat alguns germans, nos pregaren que'ns quedassem ab ells set dias, y axí vinguerem á Roma.
15 Y quant los germans ho saberen, nos isqueren á rébrer fins al Foro d'Apio y las Tres Tabernas; y quant los vegé Pau doná gracias á Deu, y cobrá ánimo.
16 Y quant arribarem á Roma, lo centurió entregá los presos al capitá de la guardia; emperó á Pau se li permeté estar sol *en una casa particular* ab un soldat que'l custodiava.
17 Y passats tres dias convocá Pau als principals dels Jueus. Y estant junts, los digué: Varons germans, encaraqué jo no he fet res contra del poble, ni contra las costums de nostres pares, vaitg esser pres en Jerusalem y entregat en mans dels Romans;
18 Los quals, després d'haverme examinat, me volgueren donar per llibre, no encontrant causa per la qual hagués jo de morir.
19 Emperó contradint*ho* los Jueus, me vegí precisat á apellar al César, no ab lo fi de acusar de cosa alguna als de ma nació.
20 Per axó donchs vos he cridat, pera veure'us y parlar*vos;* perqué per l'esperansa d'Israel estich jo lligat ab aquesta cadena.
21 Llavors ells li digueren: Nosaltres no havem rebut cartas de la Judéa sobre de tu, ni ningú dels germans vingué á avisarnos ó á dirnos mal de tu.
22 Emperó nosaltres desitjam ohir que es lo que pensas; perqué tocant á aquesta secta, nos es notori que per tot arreu es contradita.
23 Y ells haventli senyalat dia, vingueren en gran número á *son* allotjament, als quals predicava, donant testimoni del regne de Deu, y demostrava lo que está dit de Jesús per la lley de Moysés y per los profetas desde'l matí fins á la tarde.
24 Y alguns creyan las cosas que se'ls deyan, y altres no las creyan.
25 Y com no estiguessen conformes entre sí, s'anaban retirant, quant Pau los digué aquesta paraula: Bé parlá l'Esperit Sant per lo profeta Isaías á nostres pares,
26 Dihent: Vés á aqueix poble, y díga'ls: Ohiréu ab vostres oidos, y no comprendréu; y vehent veuréu, y no percibiréu:
27 Perqué está encrassat lo cor d'aquest poble, y sos oidos están pesats, y han tancat sos ulls; no sia que vejan ab *sos* ulls, y oygan ab *sas* orellas, y compregan ab *son* cor, y's convertescan, y jo'ls curi.
28 Perqué haveu de saber vosaltres, que als Gentils es enviada aquesta salut de Deu, y ells ohirán.
29 Y acabant de dir axó, isqueren d'allí los Jueus, tenint entre sí una gran disputa.
30 Y Pau permanesqué dos anys enters en la casa que tenía llogada,

y rebía á tots los que'l veníen á véurer,
31 Predicant lo regne de Deu,
y ensenyant las cosas que son del Senyor Jesu-Christ ab tota llibertat, sens que lo hi prohibís ningú.

EPISTOLA DE SANT PAU
ALS ROMANS.

CAP. 1.

La fe es necessaria pera salvarse, perqué sens ella ningú es justificat, y de la rahó s'abusa en termes, que los preciats de sabis venen á ser los més viciosos.

PAU, servo de Jesu-Christ, anomenat apóstol, escullit per l'evangeli de Deu,
2 Lo qual havía abans promés per sos profetas en las santas escripturas,
3 Concernent á son Fill Jesu-Christ Senyor nostre, que fou fet del llinatge de David segons la carn;
4 Y declarat *ser* lo Fill de Deu ab poder, segons l'Esperit de santificació, per sa resurrecció d'entre'ls morts:
5 Per lo qui havem rebut la gracia y l'apostolat, perqué se obehesca la fe en totas las nacions per son nom,
6 Entre las quals vosaltres sou també cridats per Jesu-Christ:
7 A tots los que están en Roma, amats de Deu, apellidats sants: Gracia á vosaltres, y pau de Deu nostre Pare, y del Senyor Jesu-Christ.
8 Primerament dono gracias á mon Deu per *medi* de Jesu-Christ acerca tots vosaltres, perqué vostra fe es divulgada per tot lo mon.
9 Puix Deu, á qui servech ab mon esperit en l'evangeli de son Fill, me es testimoni de que incessantment me recordo de vosaltres,
10 Suplicant sempre en mas oracions, si al fi en algun temps me será concedit, per la voluntat de Deu, un viatge ditxós per venir á vosaltres.
11 Puix desitjo veure'us, á fi de comunicarvos algun dó espiritual, perqué siau confirmats:
12 So es, pera consolarme junt ab vosaltres, per aquella fe mutua, vostra y meva.
13 Emperó no vull que ignoreu, germans, que moltas vegadas m'he proposat venir á vosaltres, (y m'ha estat impedit fins ara,) pera lograr algun fruyt també entre vosaltres, així com entre las demés nacions.
14 So deutor á Grechs y á bárbaros, á sabis y á ignorants:
15 Així, en quant á mi, estich prompte també á anunciar l'evangeli á vosaltres que estáu en Roma.
16 Puix jo no m'avergonyesch del evangeli de *Jesu*-Christ; per-

qué es virtut de Deu pera salvació á tot aquell que creu, al Jueu primerament, y també al Grech.
17 Perqué en ell la justicia de Deu es revelada de fe en fe, com está escrit: Lo just per la fe viu.
18 Perqué l'ira de Deu se manifesta del cel contra tota l'impietat y injusticia d'aquells homes que retenen la veritat de Deu en injusticia:
19 Per axó que lo que's pot coneixer de Deu es manifest á ells; puix Deu los *ho* manifestá:
20 Perqué las cosas invisibles d'ell se veuhen clarament de la creació del mon, per las obras criadas, fins son poder etern y sa divinitat; així que ells no tenen excusa.
21 Perqué havent conegut á Deu, no'*l* glorificaren com á Deu, ni donaren gracias, ans bé se desvanesqueren en sos pensaments vans, y son cor insensat quedá en tenebras;
22 Y jactantse de sabis se tornaren necis;
23 Y mudaren la gloria de Deu incorruptible en semblansa de figura humana corruptible, y d'aucells, y de quadrúpedos, y de serpents.
24 Per lo que Deu los abandoná també á l'inmundicia, per las concupiscencias de son cor, pera deshonrar sos cossos entre ells mateixos:
25 Los quals mudaren la veritat de Deu en mentida, y adoraren y serviren á las criaturas abans que al Criador, lo qui es benehit per tots los sigles. Amen.
26 Per axó Deu los entregá á passions ignominiosas. Puix fins las donas d'ells invertiren l'us natural en aquell altre us qu'es contra naturalesa:
27 Y així mateix los homes, deixant l'us natural de las donas, s'abrasaren en sos apetits mutuament, fent homes ab homes cosas nefandas, y rebent en sí mateixos la paga que era deguda á son error.
28 Y com ells no volguessen retenir á Deu en *son* coneixement, Deu los abandoná á un ánimo réprobo, pera fer cosas que no convenen;
29 Plens de tota iniquitat, de malicia, de fornicació, d'avaricia, de maldat; plens d'enveja, d'homicidi, de disputas, d'engany, de malignitat; murmuradors,
30 Detractors, aborridors de Deu, contumeliosos, superbos, altius, inventors de maldats, desobedients á *sos* pares,
31 Necis, desvergonyits, descastats, sens fe, ni misericordia.
32 Los quals coneixent lo judici de Deu, de que los que cometen semblants cosas son dignes de mort, no solament las practican, sinó que's complauhen en aquells que las practican.

CAP. 2.

Se demostra que'ls Jueus son tant y més culpables per sas malas obras que'ls Gentils: la verdadera circumcisió es la del esperit y de la voluntat.

PER lo qual no tens excusa, tu home, sias qui vullas que judicas; perqué en alló en que tu judicas á altre, te condemnas á tu

mateix, puix fas las mateixas co-
sas que judicas.
2 Perqué sabem que'l judici de
Deu es segons veritat contra
aquells que fan tals cosas.
3 Y tu, home, que judicas als
que fan tals cosas, y obras las
mateixas, ¿pensas que t'escaparás
del judici de Deu?
4 ¿O menyspréas las riquesas de
sa bondat, y paciencia, y llarch
sufriment? ¿No saps que la benig-
nitat de Deu te guía al arrepen-
timent?
5 Emperó tu per ta duresa y
ton cor impenitent, atresoras pera
tu ira en lo dia de l'ira, y de la
revelació del just judici de Deu;
6 Lo qual pagará á cada hu con-
forme á sas obras:
7 A aquells que per medi d'una
perseverancia en fer obras bonas,
cercan gloria, y honra, y immor-
talitat, la vida eterna;
8 Als que son amichs de dispu-
tas, y que no obeheixen á la veri-
tat, sinó que obeheixen á la injus-
ticia, ira y indignació,
9 Tribulació y angustia sobre
l'ánima de qualsevol home que
obra mal, del Jueu primerament,
y també del Grech:
10 Emperó gloria, honra, y pau,
á tots los que obran bé, al Jueu
primerament, y després al Grech:
11 Perqué envers Deu no hi ha
accepció de personas.
12 Perqué tots los que han pe-
cat sens lley, sens lley perirán; y
tots quants pecassen en la lley, per
la lley serán judicats,
13 (Perqué no son justos devant
de Deu los que ouhen la lley, mes
los que cumpleixen la lley serán
justificats.
14 Perqué quant los Gentils,
que no tenen lley, fan naturalment
las cosas que conté la lley; aques-
tos tals, no tenint lley, son á sí
mateixos lley:
15 Los quals manifestan l'obra
de la lley escrita en son cor, do-
nant testimoni sa conciencia ma-
teixa, y sos pensaments interiors,
acusantse entre tant, y també ex-
cusantse uns ab altres,)
16 En lo dia en que Deu judi-
cará los secrets dels homes, con-
forme á mon evangeli, per Jesu-
Christ.
17 Donchs si tu que't precias del
sobrenom de Jueu, y reposas en la
lley, y't glorías en Deu,
18 Y coneixes sa voluntat, y ins-
truit per la lley, aprobas las cosas
que son més excellents,
19 Y't jactas de ser guía de ce-
gos, y llum dels que están en te-
nebras.
20 Mestre d'ignorants, y ins-
tructor d'infants, que tens la regla
de la ciencia y de la veritat en la
lley:
21 ¿Tu donchs que ensenyas als
altres, no t'instrueixes á tu ma-
teix? ¿Tu que predicas que no s'ha
de robar, robas?
22 ¿Tu que dius als homes que
no s'ha de cometrer adulteri, co-
mets adulteri? ¿Tu que abominas
als ídols, comets sacrilegi?
23 ¿Tu que't vanaglorias en la
lley, deshonras á Deu trencant la
lley?

24 Perqué lo nom de Deu es blasfemat per causa de vosaltres entre'ls Gentils, com está escrit.
25 La circumcisió verdaderament aprofita si guardas la lley; emperó si trencas la lley, ta circumcisió se torna incircumcisió.
26 Si per conseguent l'incircumcís guarda los preceptes de la lley, ¿no es cert que sa incircumcisió será reputada per circumcisió?
27 Y si'l que naturalment es incircumcís guarda exactament la lley, ¿no't judicará á tu, que ab la lletra y la circumcisió trencas la lley?
28 Perqué no es Jueu aquell que ho es exteriorment, ni es circumcisió aquella qu'es manifesta en la carn:
29 Sinó que *es* Jueu aquell que ho es interiorment; y la circumcisió es del cor, en l'esperit *y* no en la lletra, l'alabansa de la qual no es dels homes, sinó de Deu.

CAP. 3.

Declara l'apóstol en que consisteix la preferencia dels Jueus sobre'ls Gentils: uns y altres están subjectes al pecat: no es la lley, sinó la fe en Jesu-Christ la que'ls deslliura d'ell: la fe no destrueix la lley, sinó que la perfecciona.

¿QUINS ventatges té donchs lo Jueu, ó de quin profit *es* la circumcisió?
2 De totas maneras es gran *lo ventatge*, principalment perqué'ls foren confiats los oracles de Deu.
3 Puix que si alguns d'ells no cregueren, per ventura sa incredulitat fará vana la fe de Deu? De ningun modo.
4 Perqué Deu es verídich; y tot home fallás, com está escrit: A fi de que sias regonegut fiel en tas paraulas, y vensis quant sias judicat.
5 Emperó si nostra injusticia fa brillar la justicia de Deu, ¿qué dirém? ¿Es injust Deu, (parlo com á home,) que castiga en ira?
6 De ninguna manera: altrament, ¿com judicaría Deu á aquest mon?
7 Perqué si la veritat de Deu cresqué per ma mentida á gloria seva, ¿perqué jo també so judicat encara com á pecador?
8 Y no *abans:* (segons som calumniats, y asseguran alguns que nosaltres dihem,) Fem mal, á fi de que vinga bé: la condemnació dels quals es justa.
9 ¿Donchs qué? ¿tenim nosaltres algun ventatge sobre d'ells? De ninguna manera; perqué havem ja probat, que Jueus y Gentils están tots baix de pecat,
10 Com está escrit: No hi ha un que sia just, ni un:
11 No hi ha un que entenga, no hi ha un que busqui á Deu.
12 Tots se desviaren, y tots junts se feren inútils, no hi ha qui fassa bé, ni tant sols un.
13 Sepultura oberta es sa gorja; ab sas llenguas han forjat enganys: matsines d'aspids *tenen* sota sos llavis:
14 La boca dels quals está plena de maledicció y d'amargor:
15 Los peus *están* llestos *per'anar* á derramar sanch:
16 En sos camins *hi ha* desditxa y destrucció:

17 No conegueren la senda de
la pau:
18 No hi ha temor de Deu devant de sos ulls.
19 Emperó sabem que tot quant
la lley diu, ho diu als que están
baix la lley, á fi de que tota boca
sia tapada, y tot lo mon se regonega culpable envers Deu.
20 Puix per las obras de la lley
ninguna carn será justificada devant d'ell; perqué per la lley *vé*
lo coneixement del pecat.
21 Mes ara la justicia de Deu
sens la lley s'es manifestada, essent testificada per la lley y'ls profetas.
22 La justicia, *dich*, de Deu per
la fe en Jesu-Christ pera tots, y
sobre tots los que creuhen en ell,
perqué no hi ha distincció:
23 Puix tots pecaren, y están
privats de la gloria de Deu,
24 Essent justificats gratuitament per la gracia d'ell mateix,
mediant la redempció que es en
Christo Jesús,
25 Al qual Deu ha constituit per
propiciació, mediant la fe en sa
sanch, á fi de manifestar sa justicia per la remissió dels pecats
passats,
26 En la paciencia de Deu, pera
demostrar sa justicia en aquest
temps; á fi de que ell sia *trobat*
just, y justificador d'aquell que
té la fe de Jesu-Christ.
27 ¿Ahont está donchs ta jactancia? Queda exclosa. ¿Per quina
lley? ¿De las obras? No, sinó per
la lley de la fe.
28 Així que concluim, que l'home es justificat per la fe sens las
obras de la lley.
29 ¿*Es ell* per ventura Deu dels
Jueus solament? ¿No ho *es* també
dels Gentils? Si per cert; dels
Gentils també:
30 Perqué un sol Deu es realment lo qui per la fe justificará la
circumcisió, y per la fe la incircumcisió.
31 ¿Destruim donchs la lley per
la fe? No per cert, ans bé establim la lley.

CAP. 4.

Ab l'exemple d'Abraham proba l'apóstol que Deu justifica al pecador, no per las obras, sinó per la fe.

¿QUE dirém donchs que trobá Abraham nostre pare segons la carn?
2 Perqué si Abraham fou justificat per las obras, té *de que* gloriarse, peró no devant de Deu.
3 ¿Que diu donchs l'escriptura?
Abraham cregué á Deu, y li fou
imputat á justicia.
4 Y al que treballa, no se li conta lo jornal per gracia, sinó per
deute.
5 Emperó al que no obra, y creu
en aquell que justifica al impío,
sa fe li es imputada á justicia.
6 Així com també David declara
la benaventuransa del home, á qui
Deu imputa justicia sens obras,
7 *Dihent:* Benaventurats aquells,
las maldats dels quals son perdonadas, y los pecats dels quals son
cuberts.
8 Benaventurat *es* aquell home
á qui'l Senyor no imputa pecat.
9 ¿Está donchs aquesta bena-

venturansa en la circumcisió tant
solament, ó en la incircumcisió
també? Puix dihem que la fe fou
imputada á Abraham per justicia.
10 ¿Com donchs li fou imputada,
estant circumcidat ó incircumci-
dat? No en la circumcisió, sinó en
la incircumcisió.
11 Y ell rebé lo senyal de la cir-
cumcisió com sello de la justicia
de la fe quant no era encara cir-
cumcidat, á fi de que fos pare de
tots los que creuhen, encaraqué
incircumcidats, y perqué á ells
també los sia imputat á justicia:
12 Y sia pare de la circumcisió,
no solament á aquells que son de
la circumcisió, sinó als que se-
gueixen las petjadas de la fe de
nostre pare Abraham essent enca-
ra incircumcidat.
13 Perqué la promesa de que ell
sería hereu del mon, no *fou* feta á
Abraham ni á sa descendencia per
la lley, sinó per la justicia de la fe.
14 Perqué si los de la lley son
los hereus, la fe es vana, y la pro-
mesa anullada:
15 Perqué la lley obra ira; puix
ahont no hi ha lley tampoch *hi ha*
violació.
16 Per lo tant *es* per la fe, á fi
de que per la gracia la promesa
sia segura á tot son llinatge, no
tant sols al que es de la lley, sinó
també al que es de la fe d'Abra-
ham, que es pare de tots nosal-
tres,
17 (Com está escrit: Jo us he
constituhit pare de moltas gents,)
devant de Deu, á qui havía cre-
gut, lo qual dona vida als morts,
y crida las cosas que no son com
las que son.
18 Lo qui contra esperansa cre-
gué en esperansa, que vindría á
ser pare de moltas gents, confor-
me lo que li havía estat dit: Així
será ton llinatge.
19 Y no se debilitá en la fe, ni
considerá son propi cos, ja casi
mort, (essent de cerca cent anys,)
ni que la virtut de concebir estava
ja extinguida en Sara:
20 Tampoch titubejá, ni tingué
la més petita desconfiansa en la
promesa de Deu, ans bé se forti-
ficá en la fe, donant gloria á Deu,
21 Pleníssimament persuadit
que també es poderós pera cum-
plir tot lo que havía promés.
22 Y per això li fou imputat á
justicia.
23 Y no está escrit solament
per'ell, que li fou imputat á jus-
ticia,
24 Sinó també pera nosaltres,
als quals será imputat si crehem
en aquell que ressuscitá d'entre'ls
morts á Jesu-Christ nostre Sen-
yor:
25 Lo qual fou entregat per
nostres delictes, y resusscitá pera
justificació nostra.

CAP. 5.

Excellencias de la justificació per la fe en Jesu-Christ, la gracia sobreabundant del qual no sols borra los mals del pecat, sinó que'ns omple d'immensos bens.

JUSTIFICATS donchs per la
fe, tingam pau ab Deu me-
diant nostre Senyor Jesu-Christ,
2 Per qui igualment tenim en-
trada per la fe á esta gracia, en

la que estam ferms, y'ns regositjam en l'esperansa de la gloria dels fills de Deu.
3 Y no tant sols *aixó*, sinó que'ns gloriam també en las tribulacions, sabent que la tribulació obra paciencia,
4 Y la paciencia proba, y la proba esperansa;
5 Y l'esperansa no porta avergonyiment: perqué la caritat de Deu está difundida en nostres cors per l'Esperit Sant que'ns ha estat donat.
6 ¿Puix per quin fi Christo, quant nosaltres estavam encara flachs, morí al temps senyalat per los impíos?
7 Perqué apenas hi ha qui mori per un just, encaraqué tal vegada hi hauría qui mori per un benefactor.
8 Emperó Deu fa brillar son amor envers nosaltres; perqué essent nosaltres pecadors, al temps senyalat
9 Morí Christo per nosaltres. Donchs molt més ara que som justificats per sa sanch, serém salvats per ell de l'ira.
10 Perqué si essent enemichs forem reconciliats á Deu per la mort de son Fill, molt més estant reconciliats, serém salvats per sa vida.
11 Y no tant solament *aixó*, sinó que'ns gloriam també en Deu per nostre Senyor Jesu-Christ, per qui ara havem rebut la reconciliació.
12 Per lo tant així com per un home entrá lo pecat en aquest mon, y per lo pecat la mort, així també passá la mort á tots los homes per aquell en qui tots pecaren:
13 (Perqué fins á la lley lo pecat estava en lo mon; emperó no haventhi lley, lo pecat no era imputat.
14 Ab tot, la mort regná desd'Adam á Moysés, fins en aquells que no havían pecat ab una transgressió semblant á la de Adam, lo qual es la figura del que havía de venir.
15 Emperó no *es* lo dó com lo delicte; perqué si per lo delicte de un moriren molts, molt més la gracia de Deu, y lo dó per la gracia d'un sol home *que es* Jesu-Christ, abunda sobre molts.
16 Y no *fou* lo dó com lo pecat *comés* per un. Perqué lo judici verdaderament *fou* d'un *pecat* pera la condemnació; emperó la gracia *fou* de molts delictes pera la justificació.
17 Perqué si per lo pecat de un sol regná la mort per un *sol home*, molt més regnarán en vida per un sol Jesu-Christ, los que reben l'abundancia de la gracia, y del dó, y de la justicia:)
18 Per aixó, així com per lo *pecat* d'un *caygué* la condemnació sobre tots los homes, així també per la justicia de un sol tots los homes *rebrán* la justificació de la vida.
19 Perqué així com per la desobediencia d'un sol home molts foren fets pecadors, així també molts serán fets justos per la obediencia de un sol.
20 Puix la lley sobrevingué peraqué abundás lo pecat. Emperó quant cresqué lo pecat sobrepujá la gracia:
21 A fi de que com regná lo pecat per la mort, així també regni la gracia per la justicia pera la

vida eterna, per Jesu-Christ nostre Senyor.

CAP. 6.

Com deuhen los fiels perseverar en la gracia rebuda en lo baptisme, fent vida nova, y entregantse enterament á Deu.

¿DONCHS que dirém? ¿Perseverarém en lo pecat, perqué abundi la gracia?
2 No ho vulla Deu: perqué essent nosaltres ja morts al pecat, ¿com viurém encara en ell?
3 ¿No sabeu que tots los que havem estat batejats en Jesu-Christ havem estat batejats en sa mort?
4 Per lo tant som sepultats ab ell en mort per lo baptisme; peraqué així com Christo ressuscitá d'entre'ls morts pera gloria del Pare, així també caminem nosaltres en novedat de vida.
5 Perqué si havem estat plantats juntament *ab ell* en la semblansa de sa mort, ho serém també en *la* de sa resurrecció:
6 Sabent això que nostre home vell es crucificat juntament *ab ell*, perqué sia destruit lo cos del pecat, y no serviam ja més al pecat.
7 Puix aquell qu'es mort está llibertat del pecat.
8 Y si som morts ab Christo, crehem que viurém també ab Christo;
9 Sabent que havent Christo ressuscitat d'entre'ls morts, ja no mor, ni la mort tindrá ja més domini sobre d'ell.
10 Perqué en quant á haver ell mort per lo pecat, morí una sola vegada; emperó en quant al viurer, viu pera Deu.
11 Així també consideraus vosaltres certament morts al pecat, emperó vius pera Deu en Jesu-Christ nostre Senyor.
12 No regni donchs lo pecat en vostre cos mortal, de modo que hajau de obehirlo en sas concupiscencias,
13 Ni oferiu vostres membres al pecat *com* instruments d'iniquitat; ans bé oferius vosaltres á Deu com ressuscitats d'entre'ls morts, y vostres membres á Deu *com* instruments de justicia.
14 Puix lo pecat no tindrá domini sobre vosaltres, perqué no estáu baix de la lley, sinó baix de la gracia.
15 ¿Donchs qué? ¿pecarém, perqué no estám baix de la lley, sinó baix de la gracia? No ho vulla Deu.
16 ¿No sabeu que aquell á qui us oferiu per servos pera obehirlo, sou servos del mateix á qui obehiu, ó del pecat pera mort, ó de la obediencia pera justicia?
17 Mes gracias á Deu, que vosaltres foreu servos del pecat, emperó haveu obehit de cor aquella forma de doctrina, á la que haveu estat entregats.
18 Y deslliurats del pecat, vos haveu fet servos de la justicia.
19 Vos parlo com á home, á causa de la flaquesa de vostra carn; perqué així com pera iniquitat oferireu vostres membres pera servir á la impuresa y á la iniquitat, així ara pera santificació oferiu vostres membres que servescan á la justicia.
20 Puix quant erau esclaus del pecat, estinguereu llibres de la justicia.

21 ¿Y quin fruyt traguereu
d'aquellas cosas de que ara vos
avergonyiu? Puix lo terme d'ellas
es la mort.
22 Emperó ara que èstáu des-
lliurats del pecat, y que sou fets
servos de Deu, teniu vostre fruyt
en la santificació, y per terme la
vida eterna.
23 Perqué l'estipendi del pecat
es la mort; emperó la gracia de
Deu *es* vida perdurable en Jesu-
Christ Senyor nostre.

CAP. 7.

Ventatge del home en l'estat de la lley de gracia comparat ab lo de la lley antigua: combat entre la lley de la carn y la lley del esperit.

¿IGNORAU per ventura, ger-
mans, (puix parlo ab los que
saben la lley,) que la lley té do-
mini sobre l'home tot lo temps
que viu?
2 Perqué la dona que té marit,
está lligada per la lley al *marit*
mentres lo marit viu; emperó
quant son marit mor, queda ella
llibre de la lley del marit.
3 De manera, que si vivint lo
marit s'unís ab un altre home,
será apellidada adúltera; emperó
si morís son marit, quedará llibre
de la lley del marit, y no es adúl-
tera encaraqué s'unesqui ab un
altre home.
4 Així també vosaltres, germans
meus, sou morts á la lley per lo
cos de Christo, peraqué siau de
altre, *so es,* de aquell que ressus-
citá d'entre'ls morts, á fi de que
donem fruyt á Deu.
5 Perqué quant nosaltres esta-
vam en la carn, los afectes dels pe-
cats, que eran per la lley, obravan
en nostres membres pera donar
fruyt á la mort.
6 Emperó ara som deslliurats de
la lley de la mort, en la qual esta-
vam lligats, peraqué servíam en
la novedat del esperit, y no en la
vellesa de la lletra.
7 ¿Qué direm donchs? ¿Es la
lley pecat? De ningun modo. Em-
peró jo no coneguí lo pecat sinó
per la lley, perqué jo no hauría
conegut la concupiscencia, si la
lley no hagués dit: No cobdiciarás.
8 Emperó lo pecat, prenent oca-
sió del manament, obrá en mi tota
concupiscencia: perqué sens la lley
lo pecat era mort.
9 Y jo vivía sens lley en algun
temps; emperó quant sobrevingué
lo manament, revisqué lo pecat:
10 Y jo quedí mort; y lo mana-
ment que era *ordenat* pera vida,
fou trobat ser*me* pera mort.
11 Perqué lo pecat, prenent oca-
sió del manament, me seduhí, y
per ell *me* matá.
12 De manera que la lley certa-
ment *es* santa, y lo manament
sant, y just, y bó.
13 ¿Qué donchs lo qu'es bó m'ha
causat la mort? No per cert; sinó
que'l pecat, per'apareixer pecat,
engendrá la mort en mi per *medi*
de lo que era bó, á fi de que'l pe-
cat se tornás sobremanera maligne
per lo manament.
14 Puix sabem que la lley es es-
piritual; emperó jo so carnal, ve-
nut baix lo pecat.
15 Perqué no aprobo lo que faitg;

puix no faitg lo bé que desitjo,
sinó lo mal que aborresch, alló es
lo que faitg.
16 Y si lo que no vull es lo que
faitg, aprobo la lley per bona.
17 De manera que ja no so jo lo
qui obro alló, sinó lo pecat que
habita en mi.
18 Perqué jo sé que en mi, (so
es, en ma carn,) no habita lo bé,
perqué lo voler *lo bé* está en mi,
mes no trobo *lo modo* de fer lo bé.
19 Puix lo bé que jo vull no'*l*
faitg; sinó lo mal que no vull, alló
faitg.
20 Y si jo faitg lo que no vull,
no so jo lo qui ho obro, sinó lo pe-
cat que habita en mi.
21 Jo trobo donchs una lley, que
quant jo voldría fer bé, lo mal re-
sideix en mí.
22 Perqué jo'm deleyto en la lley
de Deu, segons l'home interior:
23 Emperó veitg un altra lley en
mos membres que combat la lley
de mon esperit, y'm porta á la lley
del pecat que está en mos membres.
24 ¡Oh quin home tant misera-
ble so jo! ¿Qui'm deslliurará d'a-
quest cos de mort?
25 La gracia de Deu per Jesu-
Christ nostre Senyor. Donchs jo
mateix ab l'esperit servesch á la
lley de Deu, y ab la carn á la lley
del pecat.

CAP. 8.

Confirma l'apóstol lo dit anteriorment: felicitat dels justos: s'alegría y esperansa; y que res los pot apartar del amor de Jesu-Christ.

NO hi ha donchs ara condem-
nació en aquells que son en
Christo Jesús, los quals no cami-
nan conforme la carn, sinó confor-
me l'Esperit.
2 Perqué la lley del Esperit de
vida en Christo Jesús me deslliurá
de la lley del pecat y de la mort.
3 Perqué lo que la lley no podía
fer, en quant era débil per la carn,
Deu, enviant son propi Fill en sem-
blansa de carn pecadora, y per lo pe-
cat, condemná lo pecat en la carn:
4 Peraqué la justificació de la
lley fos cumplerta en nosaltres,
que no caminam segons la carn,
sinó segons l'Esperit.
5 Perqué los que son segons la
carn, gustan de las cosas de la carn;
emperó los que son segons l'Espe-
rit, percebeixen las cosas del Es-
perit.
6 Puix la prudencia de la carn,
es mort; emperó la prudencia del
Esperit, *es* pau y vida.
7 Perqué la sabiduría de la carn
es enemiga de Deu, com que no está
subjecta á la lley de Deu, ni pot ser.
8 De modo que los que viuhen se-
gons la carn, no poden agradar á
Deu.
9 Emperó vosaltres no sou segons
la carn, sinó segons l'Esperit, si es
que l'Esperit de Deu habita en vo-
saltres. Mes aquell que no té l'Es-
perit de Christo, aqueix tal no es
dels seus.
10 Y si Christo es en vosaltres,
lo cos verdaderament es mort per
rahó del pecat; emperó l'esperit
viu per rahó de la justicia.
11 Y si l'Esperit d'aquell que res-
suscitá á Jesús d'entre'ls morts
habita en vosaltres, lo qui ressus-

citá á Jesu-Christ d'entre'ls morts,
vivificará també vostres cossos mortals per son Esperit que habita en vosaltres.
12 Per lo tant, germans, nosaltres som deutors, no á la carn, pera viurer segons la carn.
13 Perqué si viviu segons la carn, moriréu; mes si per medi del Esperit mortificau las obras de la carn, viuréu.
14 Puix que tots los que son moguts per l'Esperit de Deu, eixos tals son fills de Deu.
15 Perqué no haveu rebut l'esperit d'esclavitut per estar altra vegada ab temor, sinó que haveu rebut l'esperit d'adopció de fills, per lo qual clamam: Abba, Pare.
16 Perqué lo mateix Esperit dona testimoni á nostre esperit, de que som fills de Deu:
17 Y essent fills, som també hereus, hereus verdaderament de Deu, y cohereus de Christo; ab tal que patiam ab *ell*, peraqué siam també glorificats ab *ell*.
18 Perqué entench, que no son *de comparar* los treballs d'aquest temps ab la gloria venidera que's manifestará en nosaltres.
19 Perqué lo gran desitg de la criatura espera la manifestació dels fills de Deu.
20 Perqué la criatura está subjecta á la vanitat, no de son grat, sinó per causa d'aquell que la somet en esperansa:
21 Que la mateixa criatura será deslliurada de la esclavitut de la corrupció á la llibertat gloriosa dels fills de Deu.
22 Puix sabem que tota criatura gemega, y está de part fins ara.
23 Y no solament ellas, sinó també nosaltres mateixos, que tenim las primicias del Esperit, nosaltres també gemegam dintre de nosaltres mateixos, esperant l'adopció de fills de Deu, *so es*, la redempció de nostres cos.
24 Perqué nosaltres som salvos per l'esperansa. Peró l'esperansa que's veu, no es esperansa. Puix alló que un veu, ¿com ho pot esperar?
25 Y si esperam lo que no vehem, per la paciencia *ho* esperam.
26 Així mateix l'Esperit ajuda també á nostra flaquesa, perqué no sabem lo que havem de demanar, com convé; mes l'Esperit mateix demana per nosaltres ab gemechs inexplicables.
27 Emperó aquell que escudrinya los cors sab lo que desitja l'Esperit, lo qual demana per los sants conforme á Deu.
28 Y sabem també que totas las cosas cooperan al bé d'aquells que aman á Deu, d'aquells que conforme á son proposit ha cridat *pera esser* sants.
29 Puix aquells á qui ell preconegué, á eixos mateixos predestiná, peraqué fossen fets conforme á l'imatge de son Fill, á fi de que ell sia lo primogénit entre molts germans.
30 Y als que predestiná, á eixos cridá també; y als que cridá, á eixos justificá també; y als que justificá, á eixos també glorificá.
31 ¿Donchs que direm á estas co-

sas? Si Deu *está* per nosaltres, ¿qui *será* contra nosaltres?

32 Aquell que ni á son propi Fill perdoná, sinó que l'entregá per amor de tots nosaltres, ¿com no'ns donará ab ell també totas las cosas?

33 ¿Qui fará acusació alguna contra'ls elegits de Deu? Deu *es* qui justifica.

34 ¿Qui es lo qui condemna? Christo Jesús es lo qui morí, y lo qui ressuscitá també, y lo qui está també á la dreta de Deu, lo qual intercedeix també pera nosaltres.

35 ¿Qui'ns separará donchs del amor de Christo? ¿La tribulació, ó l'angustia, ó la fam, ó la desnuesa, ó los perills, ó la persecució, ó l'espasa?

36 Així com está escrit: Perqué per tu som entregats á la mort tots los dias, som tinguts com ovellas pera l'escorxador.

37 Emperó en totas estas cosas triunfam per medi d'aquell que'ns amá.

38 Per lo qual estich cert, que ni mort, ni vida, ni ángels, ni principats, ni potestats, ni cosas presents, ni cosas venideras, ni fortalesa,

39 Ni altura, ni profunditat, ni ninguna altra criatura, será capás d'apartarnos del amor de Deu, que está en Christo Jesús nostre Senyor.

CAP. 9.

Després d'haver l'apóstol testificat son amor als Israelitas, tracta de la vocació dels Gentils, y de la reprobació dels Jueus.

DICH la veritat en Christo, no mento; donantme també testimoni ma conciencia en l'Esperit Sant,

2 De que tinch gran tristesa y un dolor continuo en mon cor.

3 Puix desitjava jo mateix ser anatematisat de Christo, per amor de mos germans, parents meus, segons la carn,

4 Que son los Israelitas, de qui es l'adopció dels fills, y la gloria, y l'aliansa, y la constitució de la lley, y'l culto, y las promesas:

5 Los pares dels quals son los *mateixos* dels que es també Christo segons la carn, que es sobre totas las cosas, Deu benehit en tots los sigles. Amen.

6 Y no que la paraula de Deu haja mancat; perqué no tots los que son d'Israel son Israelitas:

7 Ni perqué son llinatge d'Abraham *son* tots fills, sinó que d'Isaach te será cridat llinatge:

8 So es, no los que son fills de la carn *son* fills de Deu, sinó los que son fills de la promesa son tinguts per del llinatge.

9 Puix aquesta es la paraula de la promesa: En aquest temps jo vindré, y Sara tindrá un fill.

10 Y no solament ella, sinó també Rebeca, que concebí de una vegada *dos fills* d'Isaach nostre pare;

11 (Perqué abans que'*ls fills* fossen nats, no havent fet bé ni mal algun, peraqué fos cumplert lo designe de Deu en la elecció;)

12 No per las obras, sinó per aquell que crida, li fou dit á ella: Que'l major serviría al menor.

13 Conforme á lo que está es-
crit: Amí á Jacob, y aborrí á Esaú.
14 ¿Qué direm donchs? *?Hi ha*
injusticia en Deu? No, per cert.
15 Perqué ell diu á Moysés: Me
compadeixeré del que'm compa-
deixeré, y tindré misericordia del
qui tendré misericordia.
16 Així que no *es* del que vol,
ni del que corre, sinó *que es* de
Deu que usa de misericordia.
17 Perqué diu l'escriptura á Fa-
raó: Per axó mateix t'he elevat,
pera mostrar en tu mon poder, y
peraqué sia anunciat mon nom per
tota la terra.
18 Per consequent ell usa de
misericordia ab qui li plau, y en-
dureix al qui vol.
19 Emperó tu'm dirás: ¿Donchs
de qué's queixa? perqué ¿qui re-
sistirá á sa voluntat?
20 Mes, home, ¿qui ets tu pera
replicar á Deu? ¿Per ventura dirá
un vas de fanch al que l'ha fet,
Perqué'm feres així?
21 ¿O no té potestat l'oller de
fer d'una mateixa pasta un vas
pera honra, y altre pera deshonra?
22 *¿Y* qué, si volent Deu mos-
trar *sa* ira, y manifestar son po-
der, suportá ab gran paciencia
los vasos d'ira aparellats pera des-
trucció,
23 Y pera fer manifestas las ri-
quesas de sa gloria sobre los va-
sos de misericordia que preparà
pera gloria,
24 Y fins nosaltres á qui ell ha
cridat, no solament dels Jueus,
sinó també dels Gentils?
25 Conforme á lo que diu en
Oséas: Apellidaré poble meu al
que no era mon poble, y amada á
la que no era amada, y objecte de
misericordia al que no havía con-
seguit misericordia.
26 Y succehirá que en lo lloch
ahont los fou dit: Vosaltres no
sou poble meu, allí serán apellidats
fills de Deu viu.
27 Isaías també exclamá tocant
á Israel: Encara que'l número
dels fills d'Israel sia com l'arena
del mar, las reliquias serán sal-
vadas;
28 Perqué paraula consumidora,
y abreviadora en justicia; paraula
abreviada fará lo Senyor sobre la
terra.
29 Y com Isaías digué abans:
Si'l Senyor dels exercits no'ns ha-
gués deixat llinatge, hauríam es-
tat com Sodoma, y seríam sem-
blants á Gomorra.
30 ¿Donchs qué direm? Que'ls
Gentils, que no seguían la justicia,
han obtingut justicia, á saber, la
justicia que vé de la fe.
31 Mes Israel, que seguía la lley
de justicia, no ha arribat á la lley
de justicia.
32 ¿Perqué? No *la buscaren* per
la fe, sinó per obras; y ensopega-
ren en pedra d'escándol,
33 Així com está escrit: Veus
aquí jo poso en Sion pedra ensope-
gadora, y pedra d'escándol; y tot
aquell que creu en ell no será con-
fundit.

CAP. 10.

Sens la fe en Jesu-Christ ningú pot sal-varse: ab ella y no ab las obras de la lley s'alcansa la justificació: per axó

es predicada en tot lo mon: los Gentils l'abrassan, mentres que'ls Jueus permaneixen en sa incredulitat.

GERMANS, lo desitg de mon
cor y ma oració á Deu per
Israel es, peraqué ells se salvin.
2 Puix jo'ls dono testimoni de
que tenen zel de Deu, mes no se-
gons ciencia.
3 Per quant ignorant la justicia
de Deu, y volent establir la seva
propia, no's someten á la justicia
de Deu.
4 Perqué Christo *es* lo fi de la
lley pera justificar á tots los que
creuhen.
5 Perqué Moysés deixá escrit de
la justicia, que es de la lley: Que
l'home que *la* fassa viurá en ella.
6 Mes la justicia, que es de la fe,
diu així: No digas en ton cor: ¿Qui
pujará al cel? (so es, á baixar *de lo*
alt á Christo:)
7 ¿O qui baixará al abisme? (so
es, pera tornar á portar á Christo
d'entre'ls morts.)
8 Emperó, ¿qué diu l'escriptura?
Y prop está la paraula, en ta boca,
y en ton cor, so es, la paraula de
la fe que predicam.
9 Perqué si tu confessasses ab ta
boca al Senyor Jesús, y creguesses
en ton cor, que Deu lo ressuscitá
d'entre'ls morts, serás salvo.
10 Perqué ab lo cor se creu pera
justicia; emperó de boca se fa la
confessió pera salvació.
11 Perqué diu l'escriptura: Tot
aquell que creu en ell no será
confós.
12 Perqué no hi ha diferencia de
Jueu y de Grech; per quant un
mateix es lo Senyor de tots, rich
pera tots aquells que l'invocan.
13 Perqué tot aquell que invo-
qui lo nom del Senyor será salvo.
14 ¿Mes com invocarán á aquell
en qui no cregueren? ¿Y com creu-
rán á aquell de qui no oygueren?
¿Y com ohirán sens predicador?
15 ¿Y com predicarán si no son
enviats? segons está escrit: ¡Que
hermosos son los peus d'aquells
que predican l'evangeli de pau,
d'aquells que anuncian cosas bonas!
16 Emperó no tots han obehit al
evangeli. Perqué Isaías diu: Se-
nyor, ¿qui ha cregut lo que'ns ha
ohit?
17 Així que la fe *vé* del ohir, y'l
ohir de la paraula de Christo.
18 Emperó pregunto: ¿No han
ells ohit? Sí certament; puix sa
veu resoná per tota la terra, y sas
paraulas *se ohiren* fins als confins
del mon.
19 Mes pregunto: ¿Per ventura
Israel no ho ha entés? Moysés diu
lo primer: Jo us provocaré á gelo-
sía per *un poble* que no es *mon* po-
ble, *y* jo us mouré á ira per una
gent insensata.
20 Y Isaías s'atreví á dir: Vaitg
esser trobat dels que no'm busca-
van, me descubrí clarament als
que no'm demanavan.
21 Y diu á Israel: Tot lo dia he
tingut estesas mas mans á un po-
ble incrédul y rebelde.

CAP. 11.

Ab l'escarment dels Jueus incréduls amonesta l'apóstol als Gentils que no presumin de sí, y profetisa la conversió general d'aquells.

LLAVORS jo dich: ¿Per ventura Deu ha llansat de sí á
son poble? No per cert; perqué jo
també so Israelita, del llinatge
d'Abraham, de la tribu de Benjamí.
2 Deu no ha llansat de sí á son
poble á qui preconegué. ¿Y no sabeu lo que diu d'Elías l'escriptura? com se queixa á Deu contra
Israel, dihent:
3 Senyor, mataren vostres profetas, y soscavaren vostres altars;
y jo he quedat sol, y'm buscan
pera matarme.
4 ¿Mes qué li diu la resposta de
Deu? M'he reservat set mil varons
que no han doblat lo genoll devant de Baal.
5 Donchs així també, en aquest
temps, hi ha un remanent segons
l'elecció de la gracia.
6 Y si per la gracia, ja no per las
obras; altrament la gracia ja no
es gracia: y si per las obras, ja no
per gracia; altrament la obra ja
no es obra.
7 ¿Qué donchs? Israel no ha conseguit lo que buscava, sinó que la
elecció ho ha conseguit, y'ls demés foren obcecats,
8 (Conforme está escrit: Deu los
ha donat esperit d'estupiditat; ulls
peraqué no vejan, y orellas peraqué
no oygan,) fins al dia d'avuy.
9 Y David diu: Convertéscase'ls
sa taula en llas, y en trampa, y en
pedra d'ensopech, y en paga:
10 Obscuréscanse'ls los ulls, peraqué no vejan, y vajan sempre encorvats d'espatllas.
11 Puix jo dich: ¿Ensopegaren
ells de manera que cayguessen?
No per cert. Emperó per sa cayguda vingué la salvació als Gentils,
pera incitarlos á gelosía.
12 Y si'l pecat d'ells es lo tresor del mon, y la disminució d'ells
lo tresor dels Gentils, ¿quant més
la plenitut d'ells?
13 Perqué ab vosaltres parlo,
Gentils: mentres jo sia apóstol dels
Gentils, honraré mon ministeri.
14 Per si d'alguna manera puch
mourer á gelosía *als de* ma carn,
y fer que's salvin alguns d'ells.
15 Perqué si la regecció d'ells es
la reconciliació del mon, ¿qué *será
son* restabliment, sinó vida d'entre'ls morts?
16 Y si'l primer fruyt es sant, *ho
es* també la massa; y si'l arrel *es*
santa, *ho son* també las brancas.
17 Y si alguna de las brancas es
trencada, y essent tu oliver bort
ets empeltat en ellas, y has participat del arrel y de la grassa del
oliver,
18 No't jactis contra las brancas.
Y si te'n jactas, *sapias que* tu no
suportas l'arrel, sinó l'arrel á tu.
19 Emperó tu dirás: Las brancas
han estat trencadas, á fi de que jo
sia empeltat.
20 Bé *dius;* per sa incredulitat
foren trencadas: emperó tu per la
fe estás dret. No t'envanescas, ans
bé tem.
21 Perqué si Deu no perdoná á
las brancas naturals, *tal vegada*
no't perdonará á tu tampoch.
22 Considera donchs la bondat y
rigor de Deu: lo rigor envers
aquells que caygueren, y la bondat
de Deu envers tu, si permaneixes

en la bondat; d'altra manera serás tu també tallat.
23 Y ells també, si no permaneixen en la incredulitat, serán empeltats; perqué Deu es poderós per empeltarnos novament.
24 Puix si tu fores tallat del oliver bort natural, y contra naturalesa has estat empeltat en un oliver bó, ¿quant més aquells que son naturals serán empeltats en son propi oliver?
25 Emperó no vull, germans, que ignoreu aquest misteri, á fi de que no siau presumits en vosaltres mateixos, que la ceguedat ha sobrevingut en part á Israel, fins que haja entrat la plenitut dels Gentils.
26 Y que així se salvi tot Israel, com está escrit: De Sion vindrá lo Llibertador, que desterrará l'impietat de Jacob.
27 Puix aquesta es ma aliansa ab ells quant trauré sos pecats.
28 Certament que, segons l'evangeli, *son* enemichs per causa de vosaltres; emperó segons l'elecció *son* molt amats per causa de sos pares.
29 Puix los dons y vocació de Deu son irrevocables.
30 Perqué així com vosaltres en algun temps no creguéreu á Deu, y ara haveu alcansat misericordia per rahó de sa incredulitat,
31 Així també aquestos ara no han cregut, á fi de que per vostra misericordia alcansin ells misericordia també.
32 Perqué Deu los ha enclós á tots en la incredulitat, pera usar de misericordia ab tots.
33 ¡Oh profunditat de las riquesas de la sabiduría y ciencia de Deu! ¡Quant inescrutables son sos judicis, é impenetrables sos camins!
34 Perqué ¿qui comprengué l'ánimo del Senyor? ¿ó qui fou son conseller?
35 ¿O qui li ha donat á ell primer, peraqué li sia recompensat?
36 Perqué d'ell, y per ell, y en ell son totas las cosas. A ell *sia* la gloria pera los sigles. Amen.

CAP. 12.

Dona l'apóstol reglas conforme á la doctrina que ha ensenyat als fiels segons l'estat de cada hu, y segons los dons rebuts de Deu ab la fe de Jesu-Christ: diu que essent tots membres d'un mateix cos, havem de treballar á favor de l'iglesia, y amarnos mutuament.

Y AIXÍ vos suplico, germans, per la misericordia de Deu, que li oferiu vostres cossos en hostia viva, santa, *y* agradable á Deu, que es vostre racional culto.
2 Y no us conformeu ab aquest mon, ans bé transformaus per la renovació de vostre esperit, peraqué experimenteu quina es la voluntat de Deu, bona, agradable, y perfecta.
3 Puix, per la gracia que m'ha estat donada, dich á tots los que están entre vosaltres, que no pensin *de sí* més altament de lo que deuhen, sinó que pensin ab templansa, y cada qual segons la mesura de la fe que Deu li ha repartit.
4 Perqué així com en un cos tenim molts membres, y no tots los membres tenen lo mateix ofici;
5 Així nosaltres, *essent* molts,

som un sol cos en Christo, y cada
hu membre l'un del altre.
6 Tenint emperó diferents dons,
segons la gracia que'ns ha estat
donada; ó de profecía, *que debem*
usar segons la proporció de la fe;
7 O de ministeri, ministrant; ó
lo qui ensenya, en doctrina:
8 Lo qui amonesta, en exortació;
lo qui dona, en simplicitat; lo qui
goberna, en diligencia; lo qui mos-
tra misericordia, en alegría.
9 *Sia* l'amor sens ficció. Aborriu
lo mal, adheriuvos á lo qu'es bó;
10 Amantvos recíprocament ab
amor fraternal, anticipantvos los
uns als altres pera honrarvos;
11 No *siau* peresosos en vostras
obligacions; *ans bé siau* fervorosos
en esperit, servint al Senyor;
12 Alegres en l'esperansa, su-
ferts en la tribulació, en l'oració
perseverants;
13 Socorrent las necessitats dels
sants, exercint l'hospitalitat.
14 Benehiu als que us perseguei-
xen; benehiu*los*, y no'*ls* malehiu.
15 Alegrauvos ab los que s'ale-
gran, plorau ab los que ploran.
16 *Siau* d'un mateix ánimo l'un
envers l'altre; no tingau l'enteni-
ment en cosas altas, sinó acomo-
dauvos á las humils. No us tingau
per sabis en vostra opinió.
17 A ningú torneu mal per mal:
procurant cosas honrosas, no sols
devant de Deu, sinó també devant
de tots los homes.
18 Si es dable, en quant está de
vostra part, teniu pau ab tothom.
19 Amats meus, no us venjeu
vosaltres mateixos, ans bé feu
lloch á l'ira; puix está escrit: La
venjansa *es* meva, jo recompensa-
ré, diu lo Senyor.
20 Per lo tant, si ton enemich
té fam, dónali menjar; si té sed,
dónali beurer; puix fent axó api-
larás brasas de foch sobre son cap.
21 No't dexis vencer del mal, ans
bé procura vencer lo mal ab lo bé.

CAP. 13.

Recomana la submissió als superiors y á las potestats civils: l'amor del prohisme es lo compendi de la lley: imitació de Jesu-Christ.

SUBJECTI'S tota persona á
las potestats superiors. Per-
qué no hi ha potestat sinó de Deu,
y Deu ha ordenat las que exis-
teixen.
2 Per lo tant, aquell que resisteix
á la potestat, resisteix al precepte
de Deu, y'ls que resisteixen atrau-
rán sobre sí la condemnació.
3 Perqué los prínceps no son
terror á las obras bonas, sinó á
las malas. ¿Vols tu no tenir te-
mor de la potestat? fes bé, y tin-
drás alabansa d'ella;
4 Perque'l *príncep* es ministre
de Deu pera ton bé. Emperó si
fas mal, tem, perqué no en va por-
ta l'espasa; puix es ministre de
Deu, venjador en ira contr'aquell
que fa lo mal.
5 Per lo que es necessari que li
esteu sumissos, no solament per
rahó de l'ira, sinó també per amor
de la conciencia.
6 Per aquesta causa pagau tam-
bé tributs; perqué son ministres
de Deu, servintlo en axó mateix.
7 Pagau donchs á tothom son

degut: al que *se li deu* tribut, tri-
but; á qui gabella, gabella; á qui
temor, temor; á qui honra, honra.
8 No degau res á ningú, sinó
amauvos los uns als altres; per-
qué aquell que ama á son prohis-
me ha cumplert la lley.
9 Per aixó: No adulterarás, No
matarás, No robarás, No llevarás
falsos testimonis, No cobdiciarás;
y si hi ha algun altre manament,
está sumariament comprés en
aquesta expressió: Amarás á ton
prohisme com á tu mateix.
10 La caritat no obra mal con-
tra'l prohisme: y aixi la caritat es
lo cumpliment de la lley.
11 Y aixó sabent lo temps, qu'es
ja hora d'alsarnos del somni; puix
ara nostra salvació está més prop
que quant creguerem.
12 La nit está molt avansada,
lo dia está cerca. Llansem donchs
las obras de las tenebras, y ves-
timnos ab las armas de la llum.
13 Caminem honestament com
de dia, no en farts y embriague-
sas, no en deshonestedats y diso-
lucions, no en quimeras y envejas:
14 Ans bé vestius de nostre Se-
nyor Jesu-Christ, y no feu cas de
la carn pera *satisfer* sos apetits.

CAP. 14.

Los forts en la fe deuhen suportar als flachs, y uns y altres edificarse mutuament.

YAL qu'es flach en la fe, ad-
meteulo, no per disputas
d'opinions.
2 Perqué l'un creu que pot men-
jar de tot, mentres lo qui es flach
no menjará sinó hortalissas.
3 Aquell que menja, no despre-
cii al que no menja; y'l que no
menja, no judiqui al que menja,
perqué Deu l'ha rebut per seu.
4 ¿Qui ets tu que judicas al servo
de altre? Pera son amo está en
peus, ó cau; emperó ferm estará,
perqué poderós es Deu pera ferlo
estar dret.
5 L'un fa diferencia entre dia y
dia, y l'altre considera *iguals* tots
los dias. Abundi cada qual en sa
opinió.
6 Lo qui fa diferencia del dia,
la fa pera'l Senyor; y'l que no fa
diferencia del dia, *també* pera'l
Senyor: y aquell que menja, pe-
ra'l Senyor menja; puix dona gra-
cias á Deu; y'l que no menja, pe-
ra'l Senyor no menja, y á Deu dona
gracias.
7 Perqué ningú de nosaltres viu
pera sí, y ningú mor pera sí:
8 Puix si vivim, pera'l Senyor
vivim; y si morim, pera'l Senyor
morim. Y aixi, tant si vivim com
si morim, del Senyor som.
9 Perqué pera aixó morí Chris-
to y ressuscitá, pera ser Senyor de
morts y de vius.
10 Y tu ¿perqué judicas á ton
germá? ó tu ¿perqué desprecias
á ton germá? Puix tots compa-
reixerem devant del tribunal de
Christo.
11 Perqué escrit está: *Com* jo
visch, diu lo Senyor, que tothom
doblegará son genoll devant de mi,
y tota llengua confessará á Deu.
12 Puix cada hu de nosaltres do-
nará compte á Deu de sí mateix.
13 No'ns judiquem ja més donchs

los uns als altres, ans bé pensau en
no posar ensopech ó escándol al
germá.
14 Sé, y estich persuadit en lo
Senyor Jesús, que no *hi ha* nin-
guna cosa immunda per sí ma-
teixa; y que no hi ha cosa immun-
da, sinó per aquell que creu que
es inmunda.
15 Emperó si per la causa de
ton menjar, ton germá se contrista,
ja no caminas conforme á la ca-
ritat. No perdis donchs per rahó
de ton menjar á aquell pera qui
Christo morí.
16 No feu donchs que sia vitu-
perat vostre bé.
17 Perqué lo regne de Deu no
es menjar y beurer, sinó justicia,
y pau, y goig en l'Esperit Sant.
18 Y qui en axó serveix á Chris-
to, es accepte á Deu, y té l'apro-
bació dels homes.
19 Per lo que, procurem seguir
las cosas que contribueixen á la pau,
y observem las que poden servir á
nostra mutua edificació.
20 No vullas per un menjar
destruir l'obra de Deu. Totas las
cosas en veritat son netas, peró
mal es pera'l home que menja ab
escándol.
21 Bó es no menjar carn, ni
beurer vi, ni *cosa* en que ton ger-
má ensepegui, ó s'escandalisi, ó
se torni flach.
22 ¿Tens tu fe? Ten*la* pera tu
mateix devant de Deu. Benaven-
turat aquell que no's condemna á
sí mateix en lo que aproba.
23 Emperó aquell que dubta si'n
menjará, es condemnat; perqué no
ho menja segons la fe. Y tot lo que
no es segons la fe es pecat.

CAP. 15.

Conclou Pau sa exortació, ab mostras de gran afecte als Romans, y del fort desitg que té d'anarlos á veurer quant estiga de camí per Espanya.

Y AIXÍ donchs nosaltres que
som més forts debem sufrir
las flaquesas dels débils, sens com-
pláurernos á nosaltres mateixos.
2 Procuri complaurer cada hu
de nosaltres al prohisme pera *son*
bé, á edificació;
3 Perqué Christo no's complagué
á sí mateix, ans bé, com está es-
crit: Los vituperis dels que't vi-
tuperan caygueren sobre mi.
4 Perqué totas las cosas que
abans han estat escritas, pera nos-
tra ensenyansa foren escritas; á
fi de que per la paciencia y con-
solació de las escripturas tingam
esperansa.
5 Vulla donchs Deu de la pa-
ciencia y de la consolació fervos
la gracia de tenir uns mateixos sen-
timents entre vosaltres, conforme
á Jesu-Christ:
6 Perqué unánims, ab una boca
glorifiqueu al Deu y Pare de nos-
tre Senyor Jesu-Christ.
7 Per lo tant rebeuvos los uns
als altres, com Christo vos rebé
pera gloria de Deu.
8 Donchs dich, que Jesu-Christ
fou ministre de la circumcisió per
la veritat de Deu, pera confirmar
las promesas dels pares,
9 Y peraqué'ls Gentils glorifi-
quin á Deu per *sa* misericordia,
com está escrit: Per axó jo us

confessaré, Senyor, entre'ls Gentils, y cantaré á vostre nom.
10 Y en altre lloch: Alegraus, oh Gentils, ab son poble.
11 Y altra vegada: Alabau al Senyor, vosaltres tots los Gentils, y pobles tots, ensalsaulo.
12 Y axí mateix diu Isaías: Hi haurá una arrel de Jessé, que s'alsará á gobernar los Gentils; en ell confiarán los Gentils.
13 Ompliaus donchs lo Deu d'esperansa de tot goig y pau en la creencia, peraqué abundeu en esperansa, per la virtut del Esperit Sant.
14 Emperó jo estich cert, germans meus, en quant á vosaltres, que estáu també plens de caritat, plens de tot saber, de modo que us podeu amonestar los uns als altres.
15 Ab tot, germans, vos he escrit ab algun més atreviment pera fervos memoria d'axó, á causa de la gracia que m'es dada de part de Deu;
16 De ser jo ministre de Jesu-Christ entre'ls Gentils, ministrant l'evangeli de Deu, á fi de que sia agradable l'oferta dels Gentils, y santificada en l'Esperit Sant.
17 Ab rahó donchs puch gloriarme en Jesu-Christ en aquellas cosas que pertanyen á Deu;
18 Perqué no m'atreviré á parlar de ninguna d'aquellas cosas que Christo no ha fet per medi meu, pera portar á la obediencia als Gentils, ab paraulas y obras,
19 Ab la eficacia de senyals y de prodigis, en virtut del Esperit Sant; de manera que desde Jerusalem y terras comarcanas, fins á Ilirico, he difundit l'evangeli de Christo.
20 Y axí he anunciat aquest evangeli, no ahont s'havía fet ja menció de Christo, á fi de no edificar sobre funament d'altres, sinó com está escrit:
21 Aquells á qui no ha estat ell anunciat lo veurán, y l'entendrán los que no l'han ohit.
22 Y per lo qual moltas vegadas he estat impedit de veniros á *veurer*, y no he pogut fins aquí.
23 Emperó ara no tenint ja lloch de detenirme més en aquestas terras, y havent per molts anys desitjat venir á vosaltres:
24 Quant emprengui mon viatge á Espanya, espero veure'us al passar, y que m'acompanyaréu fins allá, desprès d'haver gosat algun tant de vostra *companyía*.
25 Mes ara me'n vaitg á Jerusalem pera ministrar als sants.
26 Perqué la Macedonia y l'Acaya han tingut á bé lo fer una colecció pera'ls pobres d'entre'ls sants que están en Jerusalem.
27 Axí los plagué, y son deutors á ells. Perqué si'ls Gentils han estat fet participants de sas cosas espirituals, deuhen també ells ministrarlos en las cosas carnals.
28 Donchs quant haja jo cumplert assó, y'ls haja entregat aquest fruyt, passaré per vosaltres *al anar* á Espanya.
29 Y estich cert que quant vinga á vosaltres, vindré ab la plenitut de benedicció del evangeli de Christo.

30 Donchs vos demano, germans,
per nostre Senyor Jesu-Christ, y
per amor del Esperit Sant, que
m'ajudeu ab vostras pregarias á
Deu pera mi;
31 Peraqué'm deslliuri dels in-
fiels que hi ha en la Judéa, y sia
agradable als sants de Jerusalem
l'oferta de mon servey,
32 A fi de que jo vinga á vosal-
tres ab goig per la voluntat de Deu,
y tinga refrigeri junt ab vosaltres.
33 Lo Deu de pau donchs sia ab
vosaltres tots. Amen.

CAP. 16.

Recomendacions, memorias y últim avís de Pau als fiels residents en Roma.

VOS recomano á Phebe, germa-
na nostra, que está en lo ser-
vey de l'iglesia que está en Cen-
chréa,
2 Perqué la rebiau en lo Senyor,
com deuhen los sants, y peraqué
l'ajudeu en tot quant sia menester;
puix ella ha socorregut á molts, y
á mi en particular.
3 Saludau á Prisca y á Aquila,
mos coadjutors en Christo Jesús:
4 Los quals per ma vida posaren
sos colls, y no ho agrahesch jo
sols, sinó també totas las iglesias
dels Gentils.
5 Y del mateix modo *saludau* á
l'iglesia que está en casa d'ells.
Saludau á Epenet mon amich, que
es lo primer fruyt del Acaya en
Christo.
6 Saludau á María, la que treba-
llá molt per nosaltres.
7 Saludau á Andrónich, y á Ju-
nia, parents y companys meus de
presó, los quals s'han distingit en-
tre'ls apóstols, y foren abans que
jo en Christo.
8 Saludau á Ampliat, á qui jo
amo entranyablement en lo Senyor.
9 Saludau á Urbá, que ha treba-
llat ab mi en Christo Jesús, y á
mon amat Stachy.
10 Saludau á Apeles, probat en
Christo.
11 Saludau á aquells que son de
la casa d'Aristóbul. Saludau á mon
parent Herodi. Saludau als de la
casa de Narcís, que creuhen en lo
Senyor.
12 Saludau á Tryphena y á Try-
phosa, que treballan en lo Senyor.
Saludau á nostra amada Pérside,
que treballa molt en lo Senyor.
13 Saludau á Ruf, excullit del
Senyor, y á sa mare y meva.
14 Saludau á Asyncrit, á Phle-
gont, á Hermas, á Patrobas, á
Hermes, y als germans que están
ab ells.
15 Saludau á Philólog, y á Ju-
lia, y á Nereo, y á sa germana, y
á Olympiade, y á tots los sants
que están ab ells.
16 Saludauvos uns á altres ab
bes sant. Totas las iglesias de
Christo vos saludan.
17 Y vos demano, germans, que
observeu á aquells que causan di-
visions y escándols contra la doc-
trina que haveu aprés, y apartaus
d'ells;
18 Perqué los tals no serveixen
á nostre Senyor Jesu-Christ, sinó
á son ventre; y ab bonas paraulas
y rahons dolsas enganyan los cors
dels sencills.
19 Puix vostra obediencia está

divulgada per totas parts; de lo
que jo'm regositjo ab vosaltres.
Emperó voldría que fosseu sabis
en lo bé, y simples en lo mal.
20 Y'l Deu de la pau destrossi
quant antes á Satanás baix de vos-
tres peus. La gracia de nostre
Senyor Jesu-Christ *sia* ab vosal-
tres. Amen.
21 Vos saluda Timotéu, mon
coadjutor, y Lucy, y Jason, y Sosi-
patre, parents meus.
22 Jo Terci, que he escrit *aques-
ta* carta, vos saludo en lo Senyor.
23 Vos saluda Gayo, mon patró,
y tota l'iglesia. Vos saludan Eras-
to, tresorer de la ciutat, y lo ger-
má Quart.
24 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres.
Amen.
25 Y aquell qu'es poderós pera
confirmarvos segons mon evangeli
y la predicació de Jesu-Christ, se-
gons la manifestació del misteri
ocult desde'ls sigles passats,
26 Lo qual ara s'ha descubert per
las escripturas dels profetas, se-
gons lo manament del etern Deu,
declarat á totas las nacions per'o-
behir á la fe,
27 A Deu *que es* sol sabi, á ell
sia dada la honra y gloria per Je-
su-Christ, per los sigles dels sigles.
Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU
ALS CORINTHIS.

CAP. 1.

Los exorta á l'unió y concordia: los demostra com Deu confon la sabiduría y supervia humana; y que la creu de Jesu-Christ, qu'es necedat y escándol pera'ls mundans, es pera'ls fiels sabiduría y salut.

PAU, cridat apóstol de Jesu-
Christ per voluntat de Deu,
y Sostenes, germá *nostre;*
2 A la iglesia de Deu que está en
Corinthi, als santificats en Christo
Jesús, anomenats sants, y á tots
los que en qualsevol lloch invocan
lo nom de Jesu-Christ nostre Se-
nyor, d'ells y de nosaltres:
3 Gracia á vosaltres, y pau de
part de Deu nostre Pare y del
Senyor Jesu-Christ.
4 Dono gracias sens cessar á mon
Deu pera vosaltres, per la gracia
de Deu que us ha estat donada en
Jesu-Christ;
5 Perqué en totas cosas sou en-
riquits en ell, en tota paraula y en
tota ciencia:
6 Haventse així confirmat en
vosaltres lo testimoni de Christo:
7 De manera que res vos falta
en ninguna gracia, esperant la
manifestació de nostre Senyor Je-
su-Christ,
8 Lo qual vos confirmará també

fins al fi, *perqué siau trobats* sens
culpa en lo dia del adveniment de
nostre Senyor Jesu-Christ.
9 Fiel *es* Deu, per qui haveu
estat cridats á la companyía de son
Fill Jesu-Christ nostre Senyor.
10 Mes vos suplico, germans, en
lo nom de nostre Senyor Jesu-
Christ, que siau tots d'un mateix
parlar, y que no hi haja divisions
entre vosaltres; ans bé estigau per-
fectament units en un mateix es-
perit, y en un mateix judici.
11 Perqué se m'ha denunciat
de vosaltres, germans meus, per
aquells que son *de la casa* de Cloe,
que hi ha disputas entre vosal-
tres.
12 Y dich assó, puix cada qual
de vosaltres diu: Jo so de Pau, y
jo d'Apolo, y jo de Cefas, y jo de
Christo.
13 ¿Puix qué, está Christo divi-
dit? ¿Per ventura Pau fou crucifi-
cat pera vosaltres? ¿ó haveu estat
batejats en nom de Pau?
14 Gracias á Deu que no he
batejat á ningú de vosaltres, sinó
á Crispo y á Gayo:
15 Perqué ningú diga que en
mon nom haveu estat batejats.
16 Y he batejat també la familia
de Stephana, y per lo demés no sé
si he batejat á ningun altre.
17 Perqué Christo no m'enviá á
batejar, sinó á predicar l'evange-
li; no ab sabiduría de paraulas,
peraqué no sia vana la creu de
Christo.
18 Puix la paraula de la creu es
una necedat pera'ls que's perden;
mes pera'ls que's salvan, so es,
pera nosaltres, es virtut de Deu.
19 Perqué escrit está: Destruiré
la sabiduría dels sabis, y anullaré
la prudencia dels prudents.
20 ¿Ahont *es* lo sabi? ¿ahont *es*
l'escriba? ¿ahont l'escundrinyador
d'aquest sigle? ¿No ha fet Deu
fatua la sabiduría d'aquest mon?
21 Puix després que en la sabidu-
ría de Deu lo mon no conegué
á Deu per la sabiduría, á Deu pla-
gué fer salvos per la fatuitat de la
predicació als que creyan.
22 Així es que'ls Jueus demanan
miracles, y'ls Grechs cercan sabi-
duría:
23 Emperó nosaltres predicam
á Christo crucificat, qu'es escándol
pera'ls Jueus, y fatuitat pera'ls
Gentils;
24 Mes pera'ls que han estat
cridats, tant Jueus com Grechs,
Christo virtut de Deu, y sabiduría
de Deu:
25 Puix lo que *apar* fatuo en
Deu, es més sabi que'ls homes; y
lo que *apar* flach en Deu, es més
fort que'ls homes.
26 Y així, germans, considerau
vostra vocació, que no son molts
los sabis segons la carn, ni molts
los poderosos, ni molts los nobles
que han estat cridats,
27 Sinó que Deu ha escullit las
cosas fatuas del mon, pera confon-
drer las sabias; y las cosas flacas
del mon escullí Deu, pera confon-
drer las fortas;
28 Y las cosas vils y desprecia-
bles del mon escullí Deu, y aque-
llas que no existeixen, pera des-
truir las que existeixen;

29 A fi de que ninguna carn se vanaglorii devant d'ell.

30 Y per ell sou vosaltres en Christo Jesús, lo qual pera nosaltres ha estat fet per Deu sabiduría, y justificació, y santificació, y redempció;

31 Peraqué, segons está escrit: Aquell que's gloría, glorii's en lo Senyor.

CAP. 2.

Demostra l'apóstol que la predicació en Corinthi no havía estat ab pompa de paraulas ni aparato de ciencia humana, sinó ab la sabiduría apresa en la escola de Jesu-Christ crucificat, la qual solament pot entêndrerse per medi del Esperit Sant.

Y JO, germans, quant vinguí á vosaltres, no vinguí ab sublimitat de paraulas ni de sabiduría á anunciarvos lo testimoni de Christo;

2 Perqué jo no m'he judicat saber res entre vosaltres, sinó á Jesu-Christ, y aqueix crucificat.

3 Y jo estiguí entre vosaltres ab pusillanimitat, ab temor, y tremolant.

4 Y mon parlar y ma predicació no *fou* ab paraulas persuasivas de sabiduría humana, sinó ab demostració d'Esperit y de poder;

5 Peraqué vostra fe no reposés en la sabiduría d'homes, sinó en lo poder de Deu.

6 No obstant axió parlam sabiduría entre aquells que son perfects; emperó no sabiduría d'aquest mon, ni dels príncеps d'aquest mon, que son destruits:

7 Sinó que parlam sabiduría de Deu en misteri, la que está encuberta, la que Deu predestiná antes dels sigles pera gloria nostra:

8 La que ningú dels príncеps d'aquest mon conegué, perqué si *l'*haguessen coneguda, jamay haurían crucificat al Senyor de la gloria.

9 Emperó com está escrit: Que ull no vegé, ni orella oygué, ni han estat en cor d'home, las cosas que prepará Deu per'aquells que l'aman.

10 Mes Deu nos *las* revelá á nosaltres per son Esperit, perqué l'Esperit ho escudrinya tot, fins las cosas profundas de Deu.

11 Perqué ¿qui dels homes sab las cosas del home, sinó l'esperit del home que está en ell? Axí mateix ningú coneix las cosas de Deu, sinó l'Esperit de Deu.

12 Y nosaltres havem rebut no l'esperit d'aquest mon, sinó l'Esperit que es de Deu, peraqué conegam las cosas que Deu nos ha donat graciosament:

13 Las quals anunciam també, no ab paraulas doctas d'humana sabiduría, sinó ab doctrina d'esperit, comparant las cosas espirituals ab las espirituals.

14 Mes l'home animal no percebeix aquellas cosas que son del Esperit de Deu, perqué per ell son fatuitat, y no *las* pot compéndrer, per quant se discerneixen espiritualment.

15 Emperó aquell qu'es espiritual judica totas las cosas, y ell no es judicat de ningú.

16 Perqué ¿qui conegué l'ánimo del Senyor, peraqué'l puga instru-

hir? Mes nosaltres tenim l'ánimo de Christo.

CAP. 3.

Repren als que s'apassionan als predicadors del evangeli sens mirar al Senyor de qui son ministres, y exorta á despreciar la sabiduría vana del mon, y á abrassar la sabia ignorancia del evangeli.

Y JO, germans, que no us pogui parlar com á espirituals,
sinó com á carnals, com á infants
en Christo.
2 Vos he alimentat ab llet, no
ab vianda; perqué llavors no podíau *suportarla,* y ni ara podeu,
perqué encara sou carnals.
3 Perqué haventhi entre vosaltres envejas, quimeras, y divisions,
¿no es així que sou carnals, y caminau com á homes?
4 Perqué dihent l'un: Jo certament so de Pau. Y l'altre, Jo
d'Apolo; ¿no es clar que encara
sou homes? Puix ¿qui es Apolo, ó
qui es Pau?
5 Ministres d'aquell en qui creheu, y segons que'l Senyor dona á
cada hu.
6 Jo plantí, Apolo regá; mes
Deu dona l'increment.
7 Y axís ni'l que planta es res,
ni'l que rega; sinó Deu que dona
l'increment.
8 Y'l qui plantá y'l qui regá son
una mateixa cosa. Mes cada qual
rebrá son gallardó segons son
treball.
9 Perqué nosaltres som coadjutors de Deu: vosaltres sou llauransa de Deu, sou edifici de Deu.
10 Segons la gracia de Deu que
m'ha estat donada, posí lo funament, com arquitecte sabi; mes
un altre edifica sobre ell. Y miri
cada hu com edifica sobre ell.
11 Perqué ningú pot posar altre
funament que'l que está posat, so
es, Jesu-Christ.
12 Y si algú sobre aquest funament edifica or, plata, pedras preciosas, fusta, herba, palla,
13 Será manifesta la obra de
cada hu; perqué'l dia del Senyor
la descubrirá, perqué se descubrirá
en lo foch; y qual sia l'obra de cada
hu, ho probará lo foch.
14 Si permaneix l'obra del que
edificá sobre, rebrá gallardó.
15 Si l'obra del home se crema,
sufrirá perdua; mes ell se salvará,
emperó com per foch.
16 ¿No sabeu que sou temple de
Deu, y que l'Esperit de Deu habita en vosaltres?
17 Si algú profana lo temple de
Deu, Deu lo destruhirá; puix lo
temple de Deu, que sou vosaltres,
es sant.
18 Ningú s'enganyi á sí mateix.
Si algú de vosaltres se té per sabi
en aquest mon, fassi's neci, peraqué sia sabi.
19 Perqué la sabiduría d'aquest
mon es fatuitat devant de Deu.
Per quant escrit está: Jo pendré
als sabis en sa propia astucia.
20 Y en altra part: Lo Senyor
coneix los pensaments dels sabis,
y *sab* que son vans.
21 Per lo qual ningú se glorii en
los homes;
22 Perqué totas las cosas son
vostras: sia Pau, sia Apolo, sia Ce-

fas, sia mon, sia vida, sia mort, ó
lo present, ó lo futur, tot es vostre;
23 Y vosaltres de Christo, y Chris-
to de Deu.

CAP. 4.

Ofici del verdader apóstol, y estimació que's mereix: repren ab energía y mansuetut als Corinthis.

CONSIDERI'NS l'home com
ministres de Christo, y dis-
pensadors dels misteris de Deu.
2 Emperó *lo que's* requereix dels
dispensadors *es*, que cada qual sia
encontrat fiel.
3 En quant á mi poch m'impor-
ta ser judicat de vosaltres, ó de
judici humá; puix ni jo'm judico á
mi mateix.
4 Perqué de res m'acusa la con-
ciencia; emperó no per aixó me
tinch per justificat, perqué qui'm
judica es lo Senyor.
5 Per lo que no judiqueu avans
de temps, fins que vinga lo Senyor;
lo qual aclarará las cosas escondi-
das en las tenebras, y fará mani-
festos lòs designis del cors; y llavors
cada home tindrá de Deu l'ala-
bansa.
6 Y jo, germans, he representat
aquestas cosas en mi y en Apolo
per amor de vosaltres, peraqué en
nosaltres aprengau á no pensar
dels homes sobre lo que está es-
crit, perqué ningú de vosaltres
s'ensuperbesca per causa del un
contra del altre.
7 Perqué ¿qui't distingeix? ¿y
qué tens tu que no ho hajas rebut?
Y si ho has rebut, ¿perqué't glorías
com si no ho haguesses rebut?
8 Ja estáu vosaltres saciats, ja
sou richs: regnau sens nosaltres;
y vulla Deu que regueu, peraqué
així nosaltres regnem també ab
vosaltres.
9 Perqué jo penso que Deu nos
ha posat á nosaltres, los apóstols,
los últims, y com destinats á la
mort; puix som fets l'expectacle
del mon, dels ángels, y dels homes.
10 Nosaltres necis per amor de
Christo, y vosaltres sabis en Chris-
to; nosaltres flachs, y vosaltres
forts; vosaltres honrats, y nosal-
tres vilipendiats.
11 Fins á l'hora present patim
fam y sed, y anam nusos, y som
abofetejats, y no tenim domicili
segur;
12 Y treballam, obrant ab nos-
tras propias mans; nos malehei-
xen, y'ls benehim; nos perseguei-
xen, y ho sufrim:
13 Som blasfemats, y suplicam:
hem arribat á ser com las escom-
brarías d'aquest mon, com l'esco-
ria de tothom fins ara.
14 No us escrich aquestas cosas
pera confusió vostra; emperó *vos*
amonesto com á fills meus carís-
sims.
15 Perqué encaraqué tingau deu
mil instructors en Christo, emperó
no molts pares. Perqué jo *so lo*
qui us he engendrat en Christo
Jesús per l'evangeli.
16 Per conseguent vos suplico
que siau imitadors meus, com
també *ho so* jo de Christo.
17 Per aquesta causa vos envií
á Timotéu, que es mon fill carís-
sim, y fiel en lo Senyor, qui vos
fará memoria de quals sian mos

camins en Christo Jesús, com jo
ensenyo per totas parts en totas
las iglesias.
18 Alguns van tan engrehits,
com si jo no hagués de venir á
vosaltres.
19 Mes dins poch vindré á vosal-
tres, si lo Senyor ho vol, y exami-
naré no las paraulas dels que van
així engrehits, sinó la virtut.
20 Perqué lo regne de Deu no
está en las paraulas, sinó en la
virtut.
21 ¿Que voleu? ¿Vindré á vo-
saltres ab bastó, ó ab amor, y ab
esperit de mansuetut?

CAP. 5.

Excomunica l'apóstol á un incestuós, y exhorta als de Corinthi que evitin lo tractarse ab los pecadors públichs.

ES un rumor general *que hi ha*
entre vosaltres fornicació, y
tal fornicació qual ni arribá á ano-
menarse entre'ls Gentils, de ma-
nera que *hi ha qui* té la muller de
son pare.
2 Y encara anau engrehits, y ni
menos vos haveu lamentat, pera-
qué fos expellit d'entre vosaltres
lo qui cometé aquesta maldat.
3 Mes jo, en veritat, encaraqué
ausent de cos, emperó present
d'esperit, ja he judicat com pre-
sent al que així se conduhí:
4 En lo nom de nostre Senyor
Jesu-Christ, essent congregats
vosaltres, y mon esperit, ab la po-
testat de nostre Senyor Jesu-
Christ,
5 A que sia aqueix entregat á Sa-
tanás pera destrucció de la carn, á
fi de que sa ánima se salvi en lo
dia de nostre Senyor Jesu-Christ.
6 Vostra vanagloria no es bona.
¿No sabeu que un poch de llevat
fermenta tota la pasta?
7 Netejau donchs lo llevat vell,
peraqué siau una pasta nova, com
que sou sens llevat. Perqué Chris-
to, *que es* nostra pasqua, ha estat
sacrificat pera nosaltres.
8 Per lo tant celebrem la festa,
no ab llevat vell, ni ab llevat de
malicia y depravació, sinó ab lo
pá azim de sinceritat y de veritat.
9 Vos escriguí en la carta que no
us acompanyeu ab los fornicadors:
10 No absolutament ab los for-
nicadors d'aquest mon, ó ab los
avaros, ó lladres, ó que adoran
ídols, perqué en tal cas hauríau
d'anárvose'n del mon.
11 Emperó ara vos he escrit que
no us acompanyeu, si algun ape-
llidat germá es fornicari, ó avaro,
ó idólatra, ó maldihent, ó embríach,
ó rapinyador; ab un home sem-
blant ni péndrerhi aliment.
12 Puix ¿qué'n tinch de fer de
judicar d'aquells que están fora?
¿Per ventura no judicau vosaltres
dels que están dins?
13 Perqué Deu judicará als que
están fora. Per lo tant traheu fora
de vostra companyía aqueix mal-
vat.

CAP. 6.

Contra los desordres dels pledegistas y dels deshonests.

¿SE atreveix ningú de vosaltres,
tenint diferencias ab un al-
tre, anará judici devant dels inichs,
y no devant dels sants?
2 ¿No sabeu que'ls sants judi-

carán aquest mon? Y si lo mon ha
de ser judicat per vosaltres, ¿seréu
indignes de judicar aquestas peti-
tesas?
3 ¿No sabeu que judicarem als
ángels? puix ¿ab quanta més rahó
las cosas del mon?
4 Si donchs teniu diferencias so-
bre negocis d'aquest mon, feulas
judicar per los de menor conside-
ració en l'iglesia.
5 Per vostra confusió ho dich.
¿Donchs que no hi ha ningun ho-
me sabi entre vosaltres, que puga
judicar entre sos germans?
6 ¿Sinó que'l germá ha de ple-
dejar ab lo germá, y aixó devant
dels infiels?
7 De totas maneras es ja un de-
licte verdaderament lo pledejar
vosaltres ab vosaltres. ¿Perqué
no sufriu abans l'agravi? ¿Perqué
no sufriu primer lo dany?
8 Emperó vosaltres *sou los que*
agraviau, y defraudau, y aixó als
germans.
9 ¿No sabeu que'ls injustos no
possehirán lo regne de Deu? No
us enganyeu: ni'ls fornicaris, ni'ls
que cometen adulteri,
10 Ni'ls afeminats, ni'ls sodomi-
tas, ni'ls lladres, ni'ls avaros, ni'ls
vinosos, ni'ls maldihents, ni'ls ra-
pinyadors, possehirán lo regne de
Deu.
11 Y tals foren alguns de vosal-
tres: emperó haveu estat rentats,
emperó haveu estat santificats,
emperó haveu estat justificats en
lo nom de nostre Senyor Jesu-
Christ, y per l'Esperit de nostre
Deu.
12 Tot m'es lícit, mes no tot
m'es convenient. Tot m'es per-
més, emperó jo no'm posaré baix
lo poder de ningú.
13 Las viandas *son* pera'l ventre,
y'l ventre pera las viandas; empe-
ró Deu destruhirá aquell y estas:
y'l cos no *es* pera la fornicació, sino
pera'l Senyor, y'l Senyor pera'l cos.
14 Y Deu ressuscitá al Senyor,
y'ns ressuscitará també á nosal-
tres per son propi poder.
15 ¿No sabeu que vostres cossos
son membres de Christo? ¿Trauré
jo los membres de Christo, y'*ls* faré
membres de ramera? No, per cert.
16 ¿No sabeu que aquell que's
junta ab una ramera se fa un cos
ab ella? Perqué serán, digué, dos
en una carn.
17 Emperó lo qui's junta ab lo
Senyor, un esperit es.
18 Fugiu de la fornicació. Qualse-
vol pecat que l'home cometi es fo-
ra del cos; emperó lo qui comet for-
nicació peca contra son propi cos.
19 ¿Qué, no sabeu que vostres
cossos son temples del Esperit
Sant, que está en vosaltres, lo
qual lo teniu de Deu, y vosaltres
no sou de vosaltres mateixos?
20 Puix foreu comprats á preu.
Glorificau donchs á Deu en vos-
tre cos, y en vostre esperit, los
quals son de Deu.

CAP. 7.

De las cárregas del matrimoni, y de las ventatjes de la virginitat: avís á las viudas.

Y TOCANT á las cosas sobre que m'escriguereu, bó se-
ría al home no tocar dona.

2 Emperó, *á fi de evitar* la fornicació, tinga cada home sa muller, y cada dona son marit.

3 Lo marit pagui á sa muller la deguda benevolencia, y de la mateixa manera la muller al marit.

4 La muller no té lo domini de son propi cos, sinó lo marit. Y així mateix lo marit no té lo domini de son propi cos, sinó la muller.

5 No us defraudeu l'un al altre, sinó *es* per algun temps, y de comú consentiment, pera dedicarvos al dejuni y á l'oració; y de nou tornau á cohabitar, á fi de que Satanás no us tenti per vostra incontinencia.

6 Emperó axó ho dich per condescendencia, no per manament.

7 Perqué jo voldría que fosseu tots vosaltres com jo mateix. Emperó cada hu té de Deu son propi dó, qui d'una manera, y qui d'un altra.

8 Per consequent dich als solters y á las viudas, que'ls es bó si permaneixen així com jo.

9 Emperó si no's poden contenir, cásinse; puix més val casarse que abrasarse.

10 Mes als casats los mano, no jo, sinó lo Senyor, que la muller no's separi del marit.

11 Y que si's separa, se quedi sens casar, ó se reconcilii ab son marit: y'l marit no deixi tampoch la muller.

12 Y als demés los dich jo, no lo Senyor: Si algun germá té una infiel per muller, y ella consent en habitar ab ell, no la repudii.

13 Y si una muller fiel té un infiel per marit, y ell consent en habitar ab ella, no deixi al marit.

14 Perqué lo marit infiel es santificat per la muller fiel; y santificada es la muller infiel per lo marit fiel: d'altra manera vostres fills serían impurs, mes ara son sants.

15 Emperó si lo infiel se separa, separi's; puix lo germá ó la germana no están subjectes á esclavitut en tals *cosas:* y Deu nos ha cridat á pau.

16 Perqué ¿sabs tu, muller, si salvarás al marit? ¿y sabs tu, marit, si salvarás la muller?

17 Emperó procehesca cada qual segons lo Senyor li té repartit, y segons Deu lo ha cridat; y així es com jo ho ordeno en totas las iglesias.

18 ¿Es algú cridat essent circumcidat? No's fassa incircumcís. ¿Es algú cridat en la incircumcisió? Que no's circumcidi.

19 La circumcisió no es res, ni es res l'incircumcisió, sinó lo guardar los preceptes de Deu.

20 Permanesca cada hu en la vocació en que ha estat cridat.

21 ¿Ets tu cridat *essent* servo? No't doni cuydado: y si pots esser llibre, aprofitate'n més bé.

22 Perqué aquell que *essent* servo fou cridat del Senyor, es llibert del Senyor; y així mateix lo qui es cridat *essent* llibre, es servo de Christo.

23 Haveu estat comprats per un preu; no us fassau servos dels homes.

24 Donchs cada qual, germans, permanesca devant de Deu en lo qu'es cridat.

25 En quant á las verges no tinch precepte del Senyor; emperó dono consell, així com un que ha alcansat misericordia del Senyor pera ser fiel.

26 Penso donchs que assó es bó per las necessitats presents, perqué bó li es al home lo estarse així.

27 ¿Estás lligat á muller? No cerquis deslligarte. ¿Estás llibre de muller? No busquis muller.

28 Emperó si't casas, no has pecat; y si una verge se casa, ella no peca. Mes aqueixos tals tindrán tribulació en la carn, emperó jo us perdono.

29 Y lo que jo us dich, germans, es que'l temps es curt: lo que importa es, que los que tenen mullers viscan com si no las tinguessen;

30 Y'ls que ploran, com si no plorassen; y'ls que s'alegran, com si no s'alegrassen; y'ls que compran, com si no possehissen;

31 Y'ls que usan d'aquest mon, com si no'n usassen; perqué passa la figura d'aquest mon.

32 Mes desitjaría que visquesseu sens cuydados. Lo qui no té muller está ansiós per las cosas que son del Senyor, com ha d'agradar á Deu:

33 Emperó lo qui té muller está afanat ab las cosas del mon, com podrá donar gust á la muller, y está dividit.

34 Y la dona soltera y la verge pensa en las cosas del Senyor, pera ser santa de cos y d'esperit. Emperó la qu'es casada pensa en las cosas que son del mon, y com agradará al marit.

35 En veritat dich aixó pera vostre profit, no pera pararvos ningun llas, sinó solament pera lo qu'es convenient, y peraqué pugau servir al Senyor sens destorb.

36 Mes si algun home pensa que es una cosa deshonrosa per sa *filla* doncella, que ella passi la flor de *sa* edat, y qu'es necessari que's casi, fassa ell lo que vulga: no peca si la casa.

37 Emperó lo qui está ferm en son cor, no obligantli la necessitat, ans bé tenint domini sobre sa propia voluntat, ha determinat en son cor conservar sa verge, fa bé.

38 Y així aquell que casa sa verge, fa bé; y aquell que no *la* casa, fa millor.

39 La muller está lligada per la lley mentres viu son marit; emperó si son marit mor, queda llibre: casi's ab qui vulla, ab tal que sia segons lo Senyor.

40 Emperó será més ditxosa si permanesqués així, segons mon consell, y penso que jo tinch també l'Esperit de Deu.

CAP. 8.

Ningú deu gustar cosas ofertas als ídols si ab aixó dona escándol; puix lo qui escandalisa als flachs peca contra Jesu-Christ.

Y EN quant á las cosas que son sacrificadas als ídols, sabem que tots tenim ciencia. La ciencia engreheix, emperó la caritat edifica.

2 Y si algú pensa saber alguna cosa, encara no coneix de quina manera li convé saber.

3 Emperó si algú ama á Deu, aqueix tal es conegut de Deu.

4 Y en quant á las viandas sacrificadas als ídols, sabem que l'ídol no es res en lo mon, y que no hi ha altre Deu, sinó un sol.

5 Perqué encara que hi haja alguns que s'apellidin deus, ja en lo cel, ja en la terra; (puix hi ha molts deus y molts senyors:)

6 Emperó pera nosaltres *no hi ha sinó* un Deu, lo Pare, de qui *son* totas las cosas, y nosaltres en ell; y un Senyor Jesu-Christ, per qui *son* totas las cosas, y nosaltres per ell.

7 Mes no en tots hi ha aqueix coneixement. Puix alguns fins ara, ab conciencia del ídol, menjan com cosa sacrificada al ídol; y la conciencia d'aquestos, per ser débil, es contaminada.

8 Emperó la vianda no us fa acceptes á Deu; perqué ni que menjem tindrem res de més, ni que no menjem tindrem res de menos.

9 Emperó teniu compte que aquesta llibertat que teniu no sia ocasió als débils d'ensopegar.

10 Perqué si algú te vegés á tu que tens ciencia estar sentat á taula en lo lloch dels ídols, la conciencia del qu'es débil ¿no será alentada á menjar de las cosas sacrificadas als ídols?

11 ¿Y per ta ciencia se perdrá lo germá débil, pera qui morí Christo?

12 Y d'aquest modo, pecant contra'ls germans, y llastimant sa conciencia débil, pecau contra Christo.

13 Per lo qual, si la vianda es ocasió d'escándol á mon germá, jamay menjaré carn, per no escandalisar á mon germá.

CAP. 9.

L'apóstol se priva de lo que li era lícit per no escandalisar á ningú, fentse tot pera tots, y sufrint mil treballs per guanyar pera Deu á tot lo mon.

¿NO so jo apóstol? ¿no so jo llibre? ¿nó he vist jo á Jesu-Christ Senyor nostre? ¿no sou vosaltres obra meva en lo Senyor?

2 Y encaraqué per'altres no sia apóstol, ho so certament pera vosaltres, perqué vosaltres sou lo sello de mon apostolat en lo Senyor.

3 Aquesta es ma resposta á aquells que m'examinan:

4 ¿Per ventura no tenim potestat de menjar y beurer?

5 ¿No tenim acás facultat de portar per totas parts una germana, una muller, así com los demés apóstols, y'ls germans del Senyor, y Cefas?

6 ¿O jo solament y Barnabé no tenim potestat de fer aixó?

7 ¿Qui va jamay á la guerra á sas expensas? ¿Qui planta una vinya, y no menja del fruyt d'ella? ¿Qui apastura un ramat, y no s'alimenta de la llet del ramat?

8 ¿Per ventura dich jo aquestas cosas com á home? ¿ó no diu també lo mateix la lley?

9 Puix escrit está en la lley de Moysés: No posarás bos en la boca del bou que bat. ¿Per ventura té Deu cuydado dels bous?

10 ¿O diu aixó també per nosaltres? Sí, certament, per amor de nosaltres están escritas aquestas cosas; perqué lo qui llaura, deu

llaurar en esperansa; y lo qui bat, es ab esperansa de participar de lo que espera.

11 ¿Si nosaltres havem sembrat en vosaltres cosas espirituals, es una gran cosa que recullim las vostras cosas carnals?

12 Si altres participan d'*aquest* poder sobre vosaltres, ¿perqué no abans nosaltres? Emperó no havem fet us d'aquesta potestat, ans bé ho sufrim tot pera no posar destorb algun al evangeli de Christo.

13 ¿No sabeu que'ls que serveixen al santuari menjan de lo que es del santuari, y que'ls que serveixen al altar participan juntament de lo del altar?

14 Així també ordená lo Senyor, que'ls que anuncian l'evangeli viscan del evangeli.

15 Emperó jo de res d'això m'he aprofitat, ni he escrit aquestas cosas perqué's fassa això ab mi; puix millor m'es lo morir que no que ningú me privi d'aquesta gloria.

16 Perqué encaraqué predico l'evangeli, no tinch de que gloriarme; perqué estich obligat á ho: puix ¡ay de mi! si jo no evangelisás.

17 Per lo qual, si ho faitg voluntariament, tindré recompensa; mes si per forsa, la dispensació m'ha estat encarregada.

18 ¿Qual es donchs mon gallardó? Que al predicar l'evangeli dispensi jo l'evangeli sens causar gasto, per no abusar de ma potestat en l'evangeli.

19 Per lo qual essent llibre envers tots, m'he fet servo de tots, pera guanyar molt més.

20 Y així ab los Jueus, m'he fet Jueu, pera guanyar als Jueus.

21 Ab los que están baix la lley, com si estigués jo baix la lley, (no estant baix la lley,) pera guanyar als que están baix la lley; y ab los que estavan sens lley, com si jo estigués sens lley, (encara que jo no estava sens la lley de Deu, ans bé estant en la lley de Jesu-Christ,) pera guanyar als que estavan sens lley.

22 M'he fet flach ab los flachs, pera guanyar als flachs. M'he fet tot pera tots, pera salvar á tots.

23 Y tot això ho faitg per amor del evangeli, pera ser participant d'ell ab *vosaltres*.

24 ¿No sabeu que'ls que corren lo estadi, realment corren tots, emperó un sol guanya lo gallardó? Correu donchs peraqué pugau obtenir*lo*.

25 Y tot aquell que ha de combatrer en la palestra, guarda continencia en totas las cosas; y això ell *ho fa* pera alcansar una corona corruptible, mes nosaltres incorruptible.

26 Jo per conseguent corro, no així ab incertitut; y combato, no com un que dona colps al ayre:

27 Sinó que castigo mon cos, y'*l* reduhesch á subjecció; perqué no'm succehesca que, havent predicat als altres, no'm fassa jo mateix reprobat.

CAP. 10.

Després d'haver proposat los beneficis y'ls castichs dels Hebreus per rahó de sa ingratitut, amonesta l'apóstol als Corinthis que's guardin de sos vicis, especial-

ment de tot resabi d'idolatría, de la vana confiansa, y de ofendrer al prohisme.

PUIX no vull, germans, que
ignoreu que nostres pares
estigueren tots baix del núbol, y
atravessaren tots lo mar,
2 Y que tots en Moysés foren
batejats en lo núbol y en la mar;
3 Y tots menjaren una mateixa
vianda espiritual,
4 Y tots begueren la mateixa
beguda espiritual; perqué bebían
d'aquella pedra espiritual que'ls
seguía, y aqueixa pedra era Christo.
5 Emperó molts d'ells no foren
del agrado de Deu; per lo qual
foren postrats en lo desert.
6 Y estas cosas foren fetas en
figura de nosaltres, á fi de que no
siam cobdiciosos de las cosas ma-
las, com ells las cobdiciaren.
7 Ni us fassau idólatras com al-
guns d'ells, segons está escrit: Se
sentá lo poble á menjar y á beurer,
y s'alsá pera jugar.
8 Ni forniquem, com alguns
d'ells fornicaren, y en un dia ne
moriren vint y tres mil.
9 Ni tentem á Christo, com al-
guns d'ells *lo* tentaren, y foren
destruits per las serpents.
10 Ni murmureu, com alguns
d'ells murmuraren, y foren morts
per l'exterminador.
11 Y totas aquestas cosas los
esdevenían á ells en figura; empe-
ró foren escritas pera escarment
de nosaltres, sobre qui han arribat
las derrerías del sigle.
12 Per lo tant, lo qui's creu es-
tar de peus, tinga compte que no
caygui.
13 No us ha alcansat altra ten-
tació sinó la qu'es comú als ho-
mes; emperó fiel es Deu, que no
permetrá que siau tentats sobre
vostras forsas; ans bé ab la tenta-
ció vos donará camí peraqué pu-
gau suportar*la*.
14 Per lo qual, caríssims meus,
fugiu de l'idolatría.
15 Com á prudents *vos* parlo,
judicau de lo que us dich.
16 Lo cálser de benedicció que
benehim, ¿no es la comunió de la
sanch de Christo? y'l pá que par-
tim, ¿no es la participació del cos
de Christo?
17 Perqué nosaltres *essent* molts
som un pá *y* un cos, perqué tots som
participants d'aquell mateix pá.
18 Considerau á Israel segons la
carn. Los que menjan las víctimas,
¿per ventura no participan del
altar?
19 ¿Qué donchs? ¿Dich que l'ídol
es alguna cosa, ó que lo que ha
estat sacrificat als ídols es alguna
cosa?
20 Ans bé *dich*, que las cosas
que sacrifican los Gentils, *las* sa-
crifican als dimonis, y no á Deu.
Y no vull jo que tingau societat
ab los dimonis. No podeu beurer
lo cálser del Senyor, y'l cálser dels
dimonis:
21 No podeu participar de la
taula del Senyor, y de la taula dels
dimonis.
22 ¿Voleu provocar á gelosía al
Senyor? ¿Per ventura som nosal-
tres més forts que ell? Tot m'es
lícit, emperó no totas las cosas
son convenients.

23 Tot m'es lícit, emperó no tot es edificant.

24 Ningú busqui lo qu'es seu, sinó lo qu'es del altre.

25 De tot lo que's ven en la carnicería, menjau*ne*, sens fer preguntas per rahó de conciencia:

26 Puix del Senyor es la terra, y tot quant hi ha en ella.

27 Si algú dels infiels vos convida, y hi voleu anar, menjau de tot quant vos presenti devant, sens preguntar res per rahó de conciencia.

28 Emperó si algú vos digués: Axió ha estat sacrificat als ídols, no'n menjeu per causa d'aquell que us ha avisat, y de la conciencia:

29 Conciencia dich, no la teva, sinó la del altre: Puix ¿per quin fi ma llibertat es judicada per la conciencia d'un altre?

30 Perqué si jo per gracia ne participo, ¿per quin fi so jo vituperat per alló de que dono gracias?

31 Donchs si menjau, ó si bebeu, ó si feu qualsevol altra cosa, feuho tot á gloria de Deu.

32 No doneu ofensa als Jueus, ni als Gentils, ni á l'iglesia de Deu:

33 A la manera que jo procuro també en tot agradar á tots, no buscant lo meu profit, sinó lo de molts, peraqué sian salvos.

CAP. 11.

Ordena que'ls homes orin ab lo cap descubert, y cubert las donas: tracta de l'institució de la sagrada eucharistía, y repren los desordres que's cometían al temps de la comunió.

SIAU imitadors meus, així com jo *ho so* també de Christo.

2 Y vos alabo, germans, perqué en tot vos recordau de mi, y guardau mas instruccions tals com jo us *las* he ensenyat.

3 Emperó vull que sapiau, que Christo es lo cap de tot home, y l'home *es* lo cap de la dona, y Deu lo cap de Christo.

4 Tot home que fa oració ó profetisa, ab lo cap cubert, deshonra son cap.

5 Y tota dona que fa oració ó profetisa, ab lo cap descubert, deshonra son cap, puix es lo mateix que si fos rapada.

6 Perqué si la dona no está cuberta, rapi's també. Y si es una cosa lletja per la dona lo tallarse los cabells, ó raparse, cubri's lo cap.

7 L'home en veritat no deu cubrirse lo cap, perqué es imatge y gloria de Deu; emperó la dona es la gloria del home.

8 Puix no fou l'home *format* de la dona, sinó la dona del home;

9 Ni l'home fou criat pera la dona, sinó la dona pera l'home.

10 Per axió la dona deu portar sobre son cap *lo senyal de* la potestat, per causa dels ángels.

11 Emperó ni l'home es sens la dona, ni la dona sens l'home, en lo Senyor.

12 Perqué així com la dona *es* del home, així també l'home *es* pera la dona; mes totas las cosas *son* de Deu.

13 Judicau *ho* vosaltres mateixos. ¿Es propi que una dona pregui á Deu estant descuberta?

14 No us ensenya la naturalesa mateixa que sería ignominiós al

home lo criar llarga cabellera?
15 Emperó á la dona li es gloria
lo criar cabellera, perqué los cabells li foren donats pera cubrirse.
16 Emperó si algun home apareix contenciós, nosaltres no tenim tal consuetut, ni l'iglesia de Deu.
17 Assó *vos* mano; mes no aprobo lo congregarvos, no pera lo millor, sinó pera lo pitjor.
18 Perqué abans de tot, quant vos congregau en l'iglesia, oych que hi ha dissensions entre vosaltres, y en part ho crech.
19 Puix es precís que hi haja heretgías també, peraqué los que son aprobats sian manifestos entre vosaltres.
20 Quant vosaltres donchs vos congregau en un lloch, ja no es pera menjar la cena del Senyor.
21 Perqué cada qual pren abans sa propia cena pera menjar. Y l'un té fam, y l'altre está embríach.
22 ¿Qué, per ventura no teniu casas ahont menjar y beurer? ¿ó despreciau l'iglesia de Deu, y avergonyiu als que no tenen? ¿Qué us diré? ¿Vos alabaré? En això no *us* alabo.
23 Perqué jo rebí del Senyor lo que us he ensenyat á vosaltres; que'l Senyor Jesús, en la nit en que fou trahit, prengué pá.
24 Y quant hagué donat gracias, *lo* partí, y digué: Preneu, menjau; aquest es mon cos que per vosaltres es partít: feu això en memoria de mi.
25 Així mateix *prengué* lo cálser després d'haver sopat, dihent: Aquest cálser es lo Nou Testament en ma sanch; feu això quantas vegadas *ne* beuréu, en memoria de mi.
26 Perquétotas quantas vegadas menjaréu aquest pá, y beuréu aquest cálser, annunciaréu la mort del Senyor fins que vinga.
27 Per lo tant qualsevol que menji aquest pá, ó begui lo cálser del Senyor indignament, será reo del cos y de la sanch del Senyor.
28 Per lo tant examini's l'home á sí mateix, y així menji d'aquell pá, y begui del cálser.
29 Perqué'l qui'n menja y beu indignament, menja y beu sa propia condemnació, no fent discerniment del cos del Senyor.
30 Per això *hi ha* entre vosaltres molts débils y malalts, y molts *que* dormen.
31 Puix si nosaltres mateixos nos examinassem, no seríam certament judicats.
32 Emperó quant som judicats, som castigats del Senyor, peraqué no siam condemnats ab aquest mon.
33 Per lo qual, germans meus, quant vos congregau pera menjar, esperaus los uns als altres.
34 Y si algú té fam, menji en casa, á fi de que no us junteu pera condemnació. Y las demés cosas las ordenaré quant vinga.

CAP. 12.

De la varietat de dons que l'Esperit Sant distribuheix entre'ls fiels per'utilitat de l'iglesia: aquesta es un sol cos místich, los membres del qual deuhen ajudarse mutuament.

Y TOCANT als *dons* espirituals no vull, germans, que estigau en ignorancia.

2 Vosaltres sabeu que quant erau Gentils, anavau als ídols muts, segons erau conduhits.

3 Per lo tant vos fas á saber, que ningú que parla per l'Esperit de Deu, diu anathema á Jesús: y ningú pot dir que Jesús es lo Senyor, sinó per l'Esperit Sant.

4 Hi ha donchs diversitat de dons, mes l'Esperit es un mateix.

5 Hi ha diferencias de ministeris, emperó es un mateix lo Senyor.

6 Hi ha també diversitat d'operacions, emperó un mateix es lo Deu que obra totas las cosas en tots.

7 Mes la manifestació del Esperit es donada á cada hu pera profit.

8 Perqué á un li es donada per l'Esperit la paraula de sabiduría; á altre paraula de ciencia, segons lo mateix Esperit;

9 A altre fe per lo mateix Esperit; á altre dó de curar per lo mateix Esperit;

10 A altre lo fer miracles; á altre *dó de* profecía; á altre discreció d'esperits; á altre *dó de* diferents llenguas; á altre interpretació de llenguas.

11 Mes totas aquestas cosas las obra un sol y mateix Esperit, repartint á cada hu com ell vol.

12 Perqué així com lo cos es un, y té molts membres, y tots los membres del cos, encaraqué molts, son un sol cos, així també *es* Christo.

13 Perqué per un mateix Esperit havem estat batejats tots nosaltres pera *ser* un mateix cos, així Jueus com Gentils, així servos com llibres, y tots havem begut en un mateix Esperit.

14 Perqué tampoch lo cos es un sol membre, sinó molts.

15 Si'l peu digués: Perqué no so má, no so del cos; ¿no es per això del cos?

16 Y si digués l'orella: Perqué no so ull, no so del cos; ¿per això no será del cos?

17 Y si tot lo cos *fos* ull, ¿ahont *estaría* l'oido? Y si tot *fos* oido, ¿ahont *estaría* l'olfato?

18 Emperó ara Deu ha posat los membres, cada hu d'ells en lo cos de la manera que li ha plagut.

19 Y si tots fossen un sol membre, ¿ahont *sería* lo cos?

20 Emperó ara encaraqué los membres *sian* molts, lo cos *es* un.

21 Y l'ull no pot dir á la má: Jo no t'he menester; ni tampoch lo cap als peus: Jo no us necessito.

22 Ans bé aquells membres del cos que semblan més flachs, son més necessaris:

23 Y'ls *membres* del cos que tenim per menos nobles, á estos conferim major honra; y als que tenim per menos honestos, los cubrim ab més decencia.

24 Perqué los que en nosaltres *son* honestos, no tenen necessitat de res: emperó Deu ha temperat lo cos, donant honra més cumplerta al *membre* que no la tenía en sí,

25 A fi de que no hi hagués dissensió en lo cos, sinó que tots los membres tinguessen igual solicitut l'un per l'altre.

26 Y que si un membre pateix,
tots los membres pateixen ab ell;
ó si un membre es honrat, tots los
membres se regositjan ab ell.
27 Donchs vosaltres sou cos de
Christo, y membres de membre.
28 Y axí Deu té posats alguns
en l'iglesia, en primer lloch após-
tols, en segon profetas, en tercer
doctors, desprès d'axó *dó de* mira-
cles, desprès gracia de curar, so-
corros, goberns, diversitat de llen-
guas, interpretació de llenguas.
29 ¿Per ventura *son* tots apóstols?
¿*son* tots profetas? ¿*son* tots doctors?
30 ¿Fan tots miracles? ¿tenen tots
gracia de curar? ¿parlan tots llen-
guas? ¿interpretan tots?
31 Aspirau emperó vosaltres als
dons majors: mes jo us mostro un
camí encara més excellent.

CAP. 13.

Descripció de la caritat, y de sas propietats.

ENCARAQUÉ jo parli ab llen-
guas d'homes y d'ángels,
si no tinch caritat, so com coure que
ressona, ó campana que dringa.
2 Encaraqué jo tingués *lo dó de*
profecía, y comprengués tots los
misteris, y tota ciencia; y encara-
qué jo tingués tota fe, de modo
que pogués remourer montanyas,
si no tinch caritat, no so res.
3 Y encaraqué jo distribuhís tots
mos bens per alimentar als pobres,
y encaraqué entregás mon cos
pera ser cremat, si no tinch caritat,
de res m'aprofitará.
4 La caritat es pacient, *y* es be-
nigna; la caritat no es envejosa,
ni obra temerariament, ni s'ensu-
perbeix,
5 No es ambiciosa, no cerca sos
profits, no s'irrita, ni pensa mal,
6 No's gosa en l'iniquitat, sinó
que's complau en la veritat:
7 Tot ho aguanta, tot ho creu,
tot ho espera, y ho sufreix tot.
8 La caritat may decau; per més
que s'acabin las profecías, cessin
las llenguas, y sia destruida la
ciencia.
9 Puix coneixem en part, y en
part profetisam.
10 Emperó quant lo qu'es perfet
vinga, será abolit lo qu'es en part.
11 Quant jo era un noy, parlava
com un noy, comprenía com un
noy, y judicava com un noy. Mes
quant vaitg esser home fet, deixí
correr las cosas de noy.
12 Ara vehem com per un mirall
obscurament, mes llavors cara á
cara. Ara conech en part, mes
llavors coneixeré tant bé com so
conegut.
13 Ara permaneixen eixas tres co-
sas, fe, esperansa, y caritat; empe-
ró la major d'ellas es la caritat.

CAP. 14.

Lo dó de llenguas es inferior al de profecía: se ha de usar dels dons pera edificació del prohisme: Deu es un Deu de pau: las donas deuhen callar en l'iglesia.

SEGUIU la caritat, cobdiciau
los *dons* espirituals, sobre tot
lo de profecía.
2 Perqué aquell que parla en
llengua *desconeguda*, no parla als
homes, sinó á Deu, perqué ningun
home *l'*enten. Y en esperit parla
los misteris.

3 Mes aquell que profetisa, parla als homes per edificació, y exortació, y consol.

4 Aquell que parla una llengua *desconeguda*, s'edifica á si mateix; mes aquell que profetisa, edifica l'iglesia de Deu.

5 Y jo voldría que tots parlasseu llenguas, emperó molt més que profetisasseu; puix major es lo qui profetisa que'l que parla llenguas, á no ser que interpreti, peraqué l'iglesia rebi edificació.

6 Ara donchs, germans, si jo vingués á vosaltres parlant llenguas, ¿de qué us aprofitaré, á no ser que us parli ó en revelació, ó en ciencia, ó en profecía, ó en doctrina?

7 Y certament que fins las cosas inanimadas que donan sonido, com la flauta y l'harpa, si no forman diferencia de sons, ¿com se distingirá lo que's toca ab flauta, ó lo que ab harpa?

8 Puix si la trompeta dona un so incert, ¿qui's prepararà pera la batalla?

9 Així també vosaltres, si per la llengua no donau paraulas claras, ¿com se sabrá lo que's diu? Certament parlaréu al ayre.

10 Hi ha, per exemple, tantas clases de llenguas en lo mon, y no hi ha res sens veu.

11 Si jo donchs ignoro lo significat de las paraulas, seré bárbaro per'aquell á qui parlo, y'l que parla *será* bárbaro pera mi.

12 Així mateix vosaltres, ja que sou cobdiciosos de *dons* espirituals, procurau abundar en ells pera edificació de l'iglesia.

13 Per lo tant, aquell que parli una llengua *desconeguda*, demani la gracia d'interpretar*la*.

14 Perqué si jo fas oració en una llengua *dosconeguda*, mon esperit ora; peró mon enteniment es sens fruyt.

15 ¿Qué donchs? Pregaré ab l'esperit, pregaré també ab l'enteniment; cantaré ab l'esperit, y cantaré també ab l'enteniment.

16 D'altra manera, quant donis la benedicció ab l'esperit, ¿com aquell que está en la classe del poble sencill, dirá Amen al donar tu gracias, vehent no compren lo que tu dius?

17 Certament tu bé donas gracias; emperó l'altre no queda edificat.

18 Gracias dono á Deu, puix parlo totas las llenguas de tots vosaltres:

19 Emperó en l'iglesia preferesch dir cinch paraulas ab inteligencia, á fi de instruhir també als altres, que no deu mil paraulas en llengua *desconeguda*.

20 Germans, no siau noys en lo seny, mes siau infants en la malicia, emperó homes en lo seny.

21 Está escrit en la lley: Ab *homes d'*altras llenguas y d'altres llavis parlaré á est poble, y ni ab tot axó me ohirán, diu lo Senyor.

22 Així las llenguas son pera senyal, no als fiels, sinó als infiels; mes la profecía *serveix*, no als infiels, sinó als fiels.

23 Si donchs tota l'iglesia se congrega en un lloch, y parlant tots ab llenguas, entran ignorants

ó infiels, ¿no dirán que haveu per-
dut lo judici?
24 Mes si tots profetisan, y entra
un infiel, ó un ignorant, ell de tots
es convensut, *y* de tots judicat.
25 Y axí's fan manifestos los se-
crets de son cor; y postrat sobre'l
rostro adorará á Deu, y declarará
que Deu verdaderament está en
vosaltres.
26 ¿Donchs qué, germans? Quant
vos congregueu, cada hu de vosal-
tres té salm, té doctrina, té llen-
gua, té revelació, té interpretació:
fassa's tot pera edificació.
27 Si algú parla en llengua *des-
coneguda, parlin* aixi dos, ó al més
tres, y per torn, y un interpreti.
28 Y si no hi ha intérprete, guar-
di silenci en l'iglesia, y parli ab
sí mateix y á Deu.
29 En quant als profetas, parlin
dos ó tres, y'ls demés que judiquin.
30 Y si á altre que estiga sentat
li fos revelada *alguna cosa*, calli lo
primer.
31 Puix aixi podeu profetisar
tots un per un, á fi de que tots
aprengan, y sian tots amonestats.
32 Y'ls esperits dels profetas es-
tán subjectes als profetas.
33 Perqué Deu no es *autor* de
dissensió, sinó de pau, aixi com jo
ensenyo en totas las iglesias dels
sants.
34 Callin las donas en las igle-
sias, puix no'ls es donat lo parlar,
ans bé estigan sumissas, com tam-
bé ho diu la lley.
35 Y si ellas volen instruirse en
alguna cosa, que ho preguntin á
sos marits en casa; puix que es
indecorós á una dona lo parlar en
l'iglesia.
36 ¿Per ventura la paraula de
Deu isqué de vosaltres, ó vingué
á vosaltres sols?
37 Si algú se té per profeta, ó
espiritual, regonegui que las cosas
que us escrich son manaments del
Senyor.
38 Y'l que no conega, no será
conegut.
39 Per lo tant, germans, cobdi-
ciau lo profetisar, y no impediu
lo parlar en llenguas.
40 Fassa's tot ab decoro y ordre.

CAP. 15.

*La fe y esperansa de nostra futura resu-
rrecció se confirman per la resurrecció
de Jesu-Christ: se descriu l'ordre y
modo d'ella, y la naturalesa dels cossos
ressuscitats.*

VOS declaro emperó, germans,
l'evangeli que us he predi-
cat, lo que rebereu vosaltres, y en
lo qual estáu ferms,
2 Per lo qual sou salvos també,
si'l reteniu com vos lo prediquí, si
es que no haveu cregut en va.
3 Perqué en primer lloch vos he
ensenyat lo mateix que havía
aprés, *á saber*, que Christo morí
per nostres pecats, segons las es-
cripturas;
4 Y que fou sepultat, y que res-
suscitá al tercer dia, segons las
escripturas:
5 Y que s'aparegué á Cefas, y
després als onse:
6 Y que després fou vist per més
de cinch cents germans junts, dels
quals la major part viuhen vuy
dia, emperó alguns han ja finat:

7 Després s'aparegué á Jaume
també, y després á tots los apóstols:
8 Y finalment se m'aparegué á
mi també, com á un fill abortiu.
9 Puix jo so'l menor dels após-
tols, lo qual no so digne de ser
anomenat apóstol, perqué he per-
seguit l'iglesia de Deu.
10 Emperó, per la gracia de
Deu, so lo que so; y sa gracia no
ha estat vana en mi, ans bé he
treballat més copiosament que tots
ells; empero no jo, sinó la gracia
de Deu que era ab mi.
11 Per lo tant, sia jo, sian ells,
així predicam, y així vosaltres ha-
veu cregut.
12 Y si's predica que Christo
ressuscitá d'entre'ls morts, ¿com
es que diuhen alguns d'entre vo-
saltres, que no hi ha resurrecció
de morts?
13 Donchs si no hi ha resurrec-
ció de morts, tampoch Christo
ressuscitá.
14 Y si Christo no ressuscitá, es
vana donchs nostra predicació, y
també es vana vostra fe:
15 Y ademés resultam ser falsos
testimonis envers Deu; perqué
donarem testimoni contra Deu,
dihent que havía ressuscitat á
Christo, al qual no ressuscitá, si
es que'ls morts no ressuscitan.
16 Perqué si'ls morts no ressus-
citan, Christo tampoch ressuscitá;
17 Y si Christo no ressuscitá,
vana es vostra fe, puix encara es-
tau en vostres pecats.
18 Y per conseguent també los
que dormiren en Christo son per-
duts.
19 Si en aquesta vida solament
tenim esperansa en Christo, nosal-
tres som de tots los homes los més
desditxats.
20 Emperó Christo ha ressusci-
tat d'entre'ls morts, *y* ha estat fet
primicias d'aquells que dormen.
21 Perqué així com per home
vingué la mort, per home *vingué*
també la resurrecció dels morts.
22 Y així com en Adam moren
tots, així en Christo també serán
tots vivificats.
23 Emperó cada qual en son ordre:
las primicias Christo; després los
que son de Christo en sa vinguda.
24 Luego *vé*'l fi; quant ell haurá
entregat lo regne al Deu y al Pa-
re, quant haja destruit tot impe-
ri, y tota autoritat, y tot poder.
25 Perqué es necessari que ell
regni, fins que haja posat tots los
enemichs sota sos peus.
26 Y l'últim enemich *que* será
destruit, *es* la mort. Perqué totas
las cosas las subjecta sota los peus
d'ell. Y quant diu:
27 Tot está subjecte á ell; s'ex-
ceptúa, sens dubte, aquell que po-
sá totas las cosas sota d'ell.
28 Y quant totas las cosas esti-
gan subjectes á ell, llavors fins lo
mateix Fill estará subjecte á
aquell que someté á ell totas las
cosas, peraqué Deu sia tot en tots.
29 D'altra manera, ¿qué farán
aquells que's batejan pera'ls morts,
si de ningun modo ressuscitan los
morts? ¿Perqué's batejan donchs
pera'ls morts?
30 ¿Y perqué nosaltres estam en
perill á cada hora?

31 Cada dia, germans, moro pe-
ra gloria vostra, la qual tinch en
Christo Jesús nostre Senyor.
32 Si, com home, vaitg jo com-
batrer ab las fieras en Efesi, ¿qué
m'aprofita si no ressuscitan los
morts? Menjem y bebem, que de-
má morirem.
33 No us deixeu seduhir: las ma-
las companyías corrompen las bo-
nas costums.
34 Vetllau justament, y no pe-
queu; puix alguns no tenen co-
neixement de Deu: *ho* dich pera
confusió vostra.
35 Emperó algú dirá: ¿Com res-
suscitarán los morts, ó ab quin
cos vindrán?
36 Neci, lo que tu sembras, no's
vivifica, si abans no mor.
37 Y al sembrar, no sembras lo
cos que ha de naixer, sinó lo gra
nu, ó de blat, ó d'altra llavor.
38 Mes Deu li dona lo cos com
li plau, y á cada una de las llavors
son propi cos.
39 No tota carn *es* una mateixa
carn; mes una certament *es* la
carn dels homes, altra la de las
bestias, altra la dels aucells, y al-
tra la dels peixos.
40 *Hi ha* així mateix cossos ce-
lestials, y cossos terrenals; empe-
ró una *es* la gloria dels celestials,
y altra la dels terrenals.
41 Una *es* la claredat del sol, al-
tra la claredat de la lluna, y altra
la claredat de las estrellas. Y fins
una estrella se diferencia d'altra
estrella en claredat.
42 Així també *es* la resurrecció
dels morts. Se sembra en corrup-
ció; ressuscitará en incorrupció:
43 Se sembra en vilesa; ressus-
citará en gloria: se sembra en fla-
quesa; ressuscitará en vigor:
44 Se sembra cos animal; res-
suscitará cos espiritual: perqué
així com hi ha cos animal, així hi
ha cos espiritual, com está escrit:
45 Lo primer home Adam fou
format en ánima vivent; lo derrer
Adam en esperit vivificant.
46 Mes no fou lo primer lo espi-
ritual, sinó lo qu'es animal, y
després lo qu'es espiritual.
47 Lo primer home de la terra,
terrenal; lo segon home del cel,
celestial.
48 Com *es* lo terrenal, així *son*
també tots los *que son* terrenals;
y com *es* lo celestial, així *son* tots
los *que son* celestials.
49 Y així com havem portat
l'imatge del terrenal, així porta-
rem també l'imatge del celestial.
50 Emperó assó vos dich, ger-
mans, que la carn y la sanch no
poden possehir lo regne de Deu,
ni la corrupció possehir l'inco-
rruptibilitat.
51 Veus aquí jo us declaro un
misteri: Tots certament no dor-
mirem, mes tots serem mudats,
52 En un moment, en un tancar
y obrir d'ull, en la trompeta final;
puix la trompeta sonará, y'ls morts
ressuscitarán incorruptibles, y no-
saltres serem mudats.
53 Perqué es precís que assó co-
rruptible se vestesca d'incorrupti-
bilitat, y assó qu'es mortal, se
vestesca d'immortalitat.
54 Y quant assó qu'es corrup-

tible, s'haja vestit d'incorruptibi-
litat, y lo qu'es mortal, s'haja ves-
tit d'immortalitat, á las horas se
cumplirá la paraula que está es-
crita: Engullida ha estat la mort
en la victoria.
55 ¡O mort! ¿ahont es ta victo-
ria? ¡O mort! ¿ahont es ton agulló?
56 Agulló de la mort es lo pe-
cat, y la forsa del pecat *es* la lley.
57 Mes gracias á Deu, que'ns
doná la victoria per nostre Senyor
Jesu-Christ.
58 Aixi, amats germans meus,
estigau ferms, y constants, abun-
dant sempre en l'obra del Senyor,
sabent que vostre treball no es en
va en lo Senyor.

CAP. 16.

Exorta als Corinthis á que fassan la collecta de las almoynas pera'ls pobres de l'iglesia de Jerusalem; y los recomana á Timotéu, y á altres deixebles.

Y EN quant á las collectas
que's fan pera'ls sants, feu-
ho també vosaltres així com ho or-
dení en las iglesias de Galacia.
2 Lo primer *dia* de la semana
cada hu de vosaltres posi apart en
sa casa guardant lo que gusti, á
fi de que no's fassan las collectas
quant jo vinga.
3 Y quant estiga jo present,
aquells que vosaltres aprobaréu
per cartas, á eixos enviaré pera-
qué portin á Jerusalem vostre so-
corro.
4 Y si la cosa meresqués que jo
també hi vaja, vindrán ab mi.
5 Y jo vindré á vosaltres quant
passi per la Macedonia; puix jo
passaré per la Macedonia.
6 Y tal vegada me quedaré ab
vosaltres, y hi passaré també l'hi-
vern, peraqué m'acompanyeu allá
ahont tinga d'anar.
7 Puix no us vull veurer de pas;
ans bé espero detenirme algun
temps ab vosaltres, si'l Senyor *ho*
permet.
8 Peró jo'm detindré en Efesi
fins á Pentecostás.
9 Perqué se m'ha obert una porta
gran y eficaz, y los adversaris *son*
molts.
10 Y si Timotéu vingués, pro-
curau que estiga sens recel entre
vosaltres, puix treballa en l'obra
del Senyor així com jo.
11 Per lo tant no'l desprecii
ningú, ans bé acompanyaulo en
pau, peraqué vinga á mi; puix lo
espero ab los germans.
12 Y en quant al germá Apolo,
vos fas á saber, que li preguí molt
vingués á vosaltres ab los ger-
mans: emperó no tingué voluntat
de venir ara á vosaltres; mes vin-
drá quant tinga oportunitat.
13 Vetllau, estáu ferms en la fe,
conduhiuvos com á homes, y siau
forts.
14 Sian fetas totas las vostras
cosas ab caritat.
15 Vos prego, germans, (ja co-
neixeu la casa de Stephana, y de
Fortunat, y d'Acháich; perqué son
las primicias del Acaya, y se con-
sagraren al servey dels sants,)
16 Que siau obedients á eixos
tals, y á tot aquell que'*ns* ajuda, y
treballa.
17 Y m'alegro de la vinguda
de Stephana, y de Fortunat, y d'A-

chàich: puix lo que us faltava á
vosaltres, ho supliren ells:
18 Perqué referen mon esperit,
y'l vostre. Teniu donchs conside-
ració á tals personas.
19 Vos saludan las iglesias del
Asia. Vos saludan molt en lo Se-
nyor Aquila y Priscila, ab l'iglesia
de sa casa, en la que'm trobo
allotjat.
20 Vos saludan tots los germans.
Saludauvos los uns als altres ab
bes sant.
21 La salutació de *mi*, Pau, ab
ma propia má.
22 Si algú no ama á nostre Se-
nyor Jesu-Christ, sia anatema:
Maranatha.
23 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab vosaltres.
24 Mon amor *sia* ab tots vosal-
tres en Christo Jesús. Amen.

EPÍSTOLA SEGONA DE SANT PAU
ALS CORINTHIS.

CAP. 1.

S'escusa l'apóstol de no haver anat avans á visitarlos, desprès de ferlos veurer la sinceritat de son cor y de sa doctrina.

PAU, apóstol de Jesu-Christ per
la voluntat de Deu, y'l ger-
má Timotéu, á l'iglesia de Deu
que está en Corinthi, ab tots los
sants que hi ha en tota la Acaya.
2 Gracia *sia* á vosaltres, y pau,
de Deu nostre Pare, y del Senyor
Jesu-Christ.
3 Benehit *sia* lo Deu y Pare de
nostre Senyor Jesu-Christ, lo Pare
de las misericordias, y Deu de to-
ta consolació,
4 Lo qual nos consolá en tota
nostra tribulació, peraqué pugam
també nosaltres consolar á aquells
que's troban en tot treball, ab lo
consol ab que nosaltres som con-
solats de Deu.
5 Perqué á la manera ab que
abundan en nosaltres las afliccions
de Christo, aixi abunda també
nostra consolació per Christo.
6 Y si som atribulats, *es* pera
vostra consolació y salvació; y si
som consolats, *es* pera vostra con-
solació; si som confortats, pera
vostra confortació *es* y salvació;
la qual obra sufriment de las ma-
teixas aflicciones que patim nosal-
tres també:
7 De manera que nostra espe-
ransa en vosaltres es ferma, sa-
bent que aixi com sou participa-
dors de las aflicciones, ho seréu
també de la consolació.
8 Perqué no volem, germans,
que ignoreu las tribulacions que
tinguerem en l'Asia; perqué nos
oprimiren de una manera tant su-
perior á nostras forsas, que arri-
barem á desesperar de la vida:
9 Mes nosaltres tinguerem en

nosaltres mateixos la sentencia de
mort, peraqué no confiassem en
nosaltres, sinó en Deu que ressus-
cita los morts:
10 Lo qual nos ha llibertat y lli-
berta de tant gran *perill de* mort,
en qui esperam que encara *nos* des-
lliurará:
11 Ajudantnos vosaltres també
en *vostras* oracions, peraqué per lo
dó que se'ns ha *concedit* per medi de
moltas personas, sian donadas gra-
cias per molts á favor de nosaltres.
12 Perqué nostra gloria es
aquesta: lo testimoni de nostra
conciencia, que en simplicitat de
cor y en santa sinceritat, no ab
sabiduría carnal, sinó ab la gracia
de Deu, havem procehit en aquest
mon, y més abundantment ab vo-
saltres.
13 Puix no us escribim altras
cosas sinó las que haveu llegit y
regoneixeu, y espero que las rego-
neixeréu fins al fi:
14 Com també nos haveu rego-
negut en part, que nosaltres som
vostra gloria, així com vosaltres
també la nostra en lo dia de nos-
tre Senyor Jesu-Christ.
15 Y ab aquesta confiansa pen-
sava venir abans á vosaltres, pera-
qué tinguesseu un segon benefici;
16 Y *anar* á Macedonia, passant
per vosaltres, y de Macedonia ve-
nir altra vegada á vosaltres, y ser
conduhit per vosaltres á la Judéa.
17 Donchs quant jo'm proposava
axió, ¿usí acás de lleugeresa? ¿ó
las cosas que jo proposo, las pro-
poso segons la carn, de manera
que hi haja en mi sí, y no?
18 Emperó Deu verdader *m'es
testimoni*, que en aquella paraula
que us he anunciat no hi ha sí y no.
19 Perqué lo Fill de Deu Jesu-
Christ, que ha estat predicat entre
vosaltres per nosaltres, *so es*, per
mí, y per Silva, y Timotéu, no
fou sí y no, sinó que'l sí fou en ell.
20 Perqué totas las promesas de
Deu son en ell sí; y així també en
ell Amen, á gloria de Deu per
nosaltres.
21 Y com aquell que'ns confirmá
junt ab vosaltres en Christo, y'l
qui'ns ha ungit, *es* Deu:
22 Lo qual també nos sellá, y
doná la penyora del Esperit en
nostres cors.
23 Emperó jo crido á Deu per
testimoni sobre ma ánima, de que
per perdonarvos no he vingut en-
cara á Corinthi: no que tingam
domini sobre la vostra fe, sinó que
contribuhim á vostre goig: puix
per la fe estáu ferms.

CAP. 2.

*Mana que l'incestuós arrepentit sia read-
més en la comunió de l'iglesia; y ab
indulgencia paternal, y autoritat apos-
tólica, en nom de Christo, li alsa la pe-
na imposada.*

MES jo he resolt en mi mateix,
de no venir altra vegada á
vosaltres ab tristesa:
2 Perqué si jo us entristech, ¿qui
m'alegra á mi desprès, sinó aquell
que ha estat contristat per mi?
3 Y axió mateix vos he escrit; á
fi de que quant vinga á vosaltres
no tinga tristesa sobre tristesa,
d'aquells de qui jo deuría tenir
alegría; confiant en tots vosaltres,

de que mon goig es *lo goig* de tots
vosaltres.
4 Perqué per la molta aflicció y
angustia de cor, vos escriguí ab
moltas llágrimas, no peraqué us
contristasseu, ans bé peraqué co-
neguesseu l'amor tant gran que
us tinch.
5 Y si algú m'ha contristat, no
m'ha contristat sinó en part, per
no agoviarvos á tots vosaltres.
6 Bástali al qu'es tal aquesta
reprehensió feta per molts:
7 De manera que al contrari,
vosaltres *debeu* perdonarlo, y con-
solarlo; no sia que'l tal se perdi
consumit de tristesa.
8 Per lo que vos prech que con-
firmeu *vostra* caritat envers ell.
9 Y per aqueix fi vos escriguí tam-
bé, á fi de experimentar si vosaltres
sou obedients en totas las cosas.
10 Aquell á qui vosaltres per-
donau alguna cosa, també jo *li
perdono:* puix jo si *li* he perdonat
alguna cosa per amor de vosaltres,
ho he fet en persona de Christo,
11 A fi de que no siam sorpresos
de Satanás; puix no ignoram sas
maquinacions.
12 Y quant vinguí á Troade á *pre-
dicar* l'evangeli de Christo, y'm fou
oberta una porta en lo Senyor,
13 No tinguí repós en mon es-
perit, perqué no encontrí á mon
germá Tito; y així despedintme
d'ells me'n aní á Macedonia.
14 Emperó gracias á Deu que
sempre nos fa triunfar en Christo
Jesús, y manifesta per nosaltres
en totas parts l'olor del coneixe-
ment d'ell mateix.
15 Puix nosaltres som envers
Deu bon olor de Christo en aquells
que's salvan y en los que's perden.
16 Pera uns *som* realment olor
de mort pera mort; y per'altres
olor de vida pera vida. ¿Y qui es
idóneo pera aquestas cosas?
17 Perqué no som com molts,
que adulteran la paraula de Deu,
sinó que parlam en Christo ab sin-
ceritat, com de part de Deu, devant
de Deu.

CAP. 3.

Excellencia del evangeli comparada ab la lley escrita: lo vel que cubreix la inteligencia de las escripturas als Jueus solament se remou ab la fe en Jesu-Christ.

¿COMENSAM de nou á alabar-
nos á nosaltres mateixos, ó
tenim necessitat, com alguns, de
cartas de recomendació pera vo-
saltres, ó de vosaltres?
2 Vosaltres carta nostra sou, es-
crita en nostres cors, coneguda y
llegida de tots los homes:
3 Sent manifest, que vosaltres
sou carta de Christo, ministrada
per nosaltres, y escrita no ab tinta,
sinó ab l'Esperit de Deu viu; no
en taulas de pedra, sinó en taulas
de carn del cor.
4 Y tenim tal confiansa envers
Deu per Christo:
5 No que siam suficients per no-
saltres mateixos pera pensar res,
com de nosaltres, sinó que nostra
suficiencia vé de Deu:
6 Lo qual nos ha fet també mi-
nistres idóneos del Nou Testa-
ment: no de la lletra, sinó del es-
perit; perqué la lletra mata, empe-
ró l'esperit dona vida.

7 Y si'l ministeri de mort, gravat ab lletras sobre pedras, fou gloriós, de manera que'ls fills d'Israel no podían fixar la vista en la cara de Moysés, per la gloria de son rostro, que havía de desapareixer;

8 ¿Com no será més gloriós lo ministeri del Esperit?

9 Perqué si'l ministeri de condemnació fou gloria, molt més deu abundar en gloria lo ministeri de justicia.

10 Perqué lo que resplandí en aquesta part, no fou gloriós comparat ab la gloria excellent.

11 Perqué si lo qu'es anullat es pera gloria, molt més gloriós será lo que subsisteix.

12 Així donchs tenint tal esperansa, vos parlam ab molta confiansa;

13 Y no com Moysés, que's posava un vel sobre'l rostro, peraqué los fills d'Israel no fixassen la vista en sa cara, *la gloria de la* qual havía de desapareixer:

14 Emperó sos sentits quedaren ofuscats: puix fins avuy permaneix en la lectura del Vell Testament lo mateix vel sens remourer, lo qual *vel* es remogut en Christo.

15 Y fins aquest dia, quant llegeixen á Moysés, lo vel está posat sobre'l cor d'ells.

16 Mes quant se convertescan al Senyor será remogut son vel.

17 Perqué'l Senyor es Esperit: y allá ahont *está* l'Esperit del Senyor, allí *hi ha* llibertat.

18 Y així tots nosaltres contemplant á cara descuberta, com en un mirall, la gloria del Senyor, som transformats en la mateixa imatge, de claredat en claredat, com per l'Esperit del Senyor.

CAP. 4.

Conducta de Sant Pau plena de sinceritat: l'evangeli per'uns es llum, per'altres tenebras: los apóstols agoviats de treballs, peró plens d'esperansa: los mals d'aquesta vida son de poca duració, los bens de l'altra eterns.

PER lo tant, tenint nosaltres aquest ministeri, segons la misericordia que havem alcansat, no desmayam;

2 Ans bé llansam fora de nosaltres las dissimulacions vergonyosas, no caminant en l'astucia, ni adulterant la paraula de Deu, sinó recomanantnos nosaltres mateixos á la conciencia de tots los homes devant de Deu per la manifestació de la veritat.

3 Y si'l nostre evangeli está encara encubert, per'aquells que's perden está encubert:

4 En los quals lo deu d'aquest mon ha cegat los enteniments dels incréduls, peraqué no resplandesca en ells la llum del evangeli de la gloria de Christo, qu'es l'imatge de Deu.

5 Perqué no us predicam á nosaltres mateixos, sinó á Jesu-Christ Senyor nostre; y nosaltres *som* servos vostres per Jesús.

6 Perqué Deu, que digué que de las tenebras resplandís la llum, ell mateix resplandí en nostres cors, per'illuminació del coneixement de la gloria de Deu en la cara de Jesu-Christ.

7 Emperó tenim aquest tresor
en vasos de fanch, peraqué la
grandesa del poder sia de Deu, y
no de nosaltres.
8 En tot patim tribulacions, mes
no'ns acongoixam; estam apurats,
mes no destituits:
9 Som perseguits, mes no abando-
nats; abatuts, mes no destruits:
10 Portant sempre la mortifica-
ció del Senyor Jesús en nostre cos,
á fi de que la vida de Jesús se ma-
nifesti també en nostres cossos.
11 Perqué nosaltres que vivim
som continuament entregats á la
mort per amor de Jesús, peraqué
la vida de Jesús se manifesti tam-
bé en nostra carn mortal.
12 Així donchs la mort obra en
nosaltres, mes la vida en vosaltres.
13 Emperó tenint lo mateix es-
perit de fe, conforme está escrit:
Creguí, y per això he parlat: no-
saltres també crehem, y per això
parlam:
14 Sabent qu'aquell que ressus-
citá al Senyor Jesús, nos ressus-
citará també á nosaltres ab Je-
sús, y'*ns* colocará ab vosaltres.
15 Perqué tot *es* per amor de
vosaltres, á fi de que la gracia,
que abunda per l'acció de gracias
de molts, redundi en gloria de Deu.
16 Per lo que no desmayam, ans
bé encaraqué en nosaltres l'home
exterior decaygui, emperó l'*home*
interior se renova de dia en dia.
17 Perqué nostras afliccions lleu-
geras, que no duran més que un
moment, operan en nosaltres un so-
breabundant *y* etern pes de gloria;
18 Mentres contemplam no á las
cosas que's veuhen, sinó á las que
no's veuhen. Perqué las cosas que's
veuhen son temporals; mes las que
no's veuhen son eternas.

CAP. 5.

Desitja l'apóstol véurerse llibre del desterro d'aquesta vida y agradar á Jesu-Christ, jutge de tots: per ell som reconciliats ab Deu: los apóstols son sos embaixadors.

PERQUÉ sabem que si nostra
casa terrena d'esta habita-
ció se dissolgués, tenim de Deu un
edifici, una casa no feta de má,
que *será* eterna en los cels.
2 Y per això gemegam nosaltres,
desitjant ser revestits de nostra
habitació qu'es del cel:
3 Si es que siam trobats vestits
y no desnusos.
4 Perqué també los que estam en
est tabernacle gemegam oprimits;
perqué no volem esser despullats,
sinó revestits; á fi de que lo qu'es
mortal sia absorbit per la vida:
5 Emperó lo qui'ns ha preparat
per això mateix, *es* Deu; qui'ns ha
donat la penyora del Esperit.
6 Per això *vivim* sempre confiats,
sabent que mentres estam en lo
cos estam ausents del Senyor:
7 (Perqué caminam per fe, y no
per visió:)
8 Emperó tenim confiansa, y ans
bé més ganas de ausentarnos del
cos, y estar presents ab lo Senyor.
9 Y per això nos esforsam, ó
siam presents, ó siam ausents, á
serli acceptes.
10 Puix debem tots compareixer
devant lo tribunal de Christo, pe-
raqué cada qual rebi, segons lo

que ha fet bó ó mal, *estant* en son
propi cos.
11 Penetrats donchs del terror
de Deu, persuadim als homes;
puix á Deu li som manifestos, y
espero que ho som també en vos-
tras conciencias.
12 No'ns alabam de nou á vosal-
tres, sinó que us donam ocasió de
gloriarvos per nosaltres; á fi de
que tingau qué *respóndrer* als
que's glorían en l'apariencia, y no
en lo cor.
13 Perqué si nosaltres estam com
fora de sí, *es* pera Deu; y si estam
en cabal seny, *es* pera vosaltres.
14 Perqué l'amor de Christo nos
compelleix; considerant aixó, que
si un morí per tots, tots per con-
seguent som morts:
15 Y *que* Christo morí per tots,
peraqué los que viuhen no viscan
ja pera sí, sinó per aquell que
morí per ells y ressuscitá.
16 Y aixi nosaltres de aquí en
avant ja no coneixem á ningú se-
gons la carn. Y encaraqué cone-
guerem á Christo segons la carn,
ab tot ara ja no'*l* coneixem.
17 Per lo que si algú *está* en
Christo, *es ja* una criatura nova:
las cosas vellas ja passaren; veus
aquí totas s'han tornat novas.
18 Y totas las cosas *son* de Deu,
que'ns ha reconciliat á sí per Jesu-
Christ, y'ns doná lo ministeri de la
reconciliació.
19 Perqué certament Deu esta-
va en Christo, reconciliant lo mon
á sí, no imputantlos los pecats
d'ells; y posá en nosaltres la parau-
la de la reconciliació.
20 Nosaltres donchs som embai-
xadors en *nom de* Christo; com si
fos Deu qui *us* amonesta per no-
saltres: vos suplicam per Christo
que us reconcilieu ab Deu.
21 Lo qual per nosaltres feu pe-
cat al que no havía conegut pe-
cat, á fi de que nosaltres fossem
fets justicia de Deu en ell.

CAP. 6.

Modo de procehir dels ministres del evangeli, y avís als fiels de no mesclarse ab los infiels.

Y AIXÍ nosaltres *com* á coope-
radors *de Deu* vos exortam
á no rébrer la gracia de Deu en va;
2 (Perqué ell diu: T'oyguí en
temps accepte, y't socorreguí en
lo dia de salvació. Veus aquí ara *es*
lo temps accepte, veus aquí ara *es*
lo dia de salvació.)
3 No donem ocasió d'escándol á
ningú, perqué no sia vituperat
nostre ministeri.
4 Ans bé en totas las cosas con-
duhimnos com á ministres de Deu
en molta paciencia, en tribula-
cions, en necessitats, en angustias,
5 En assots, en presons, en se-
dicions, en treballs, en vigilias, en
dejunis,
6 En puresa, en ciencia, en lon-
ganimitat, en mansuetut, en Es-
perit Sant, en caritat no fingida,
7 En paraula de veritat, en vir-
tut de Deu, ab las armas de la
justicia á dreta y esquerra:
8 Per honra y deshonra, per in-
famia y bona fama; com á seduc-
tors, encaraqué verdaders; com á
desconeguts, encaraqué coneguts;
9 Com á moribundos, y veus

aquí vivim; com á castigats, emperó no morts;
10 Com á tristos, emperó sempre alegres; com á pobres, mes enriquint á molts; com no tenint res, emperó possehintho tot.
11 ¡Oh Corinthis! Nostra boca está oberta pera vosaltres; nostre cor s'es dilatat.
12 No sou estrets en nosaltres, sinó que sou estrets en vostras entranyas.
13 Y per tenir la mateixa recompensa, (vos parlo com á fills;) dilatauvos també vosaltres.
14 No us uniu en lo mateix jou ab los infiels. Perqué ¿quina participació té la justicia ab l'injusticia? y ¿quina comunió té la llum ab las tenebras?
15 O ¿quina concordia té Christo ab Belial? ó ¿quina part té lo fiel ab l'infiel?
16 O ¿quina consonancia hi ha entre'l temple de Deu y'ls ídols? Perqué vosaltres sou lo temple de Deu viu, com diu Deu: Jo habitaré en ells, y caminaré entr'ells, y seré lo Deu d'ells, y ells serán mon poble:
17 Per lo tant eixiuvos del mitg d'ells, y apartauvos, diu lo Senyor, y no toqueu lo qu'es impur:
18 Y jo us rebré, y us seré Pare, y vosaltres seréu mos fills y fillas, diu lo Senyor Tot-poderós.

CAP. 7.

Mostras del gran amor entre Sant Pau y'ls Corinthis: la tristesa que'ls causá los fou molt saludable.

TENINT donchs, caríssims meus, aquestas promesas, netejemnos de tota impuresa de carn y d'esperit, perfeccionant la santificació en lo temor de Deu.
2 Doneunos cabuda. A ningú hem injuriat, á ningú hem pervertit, á ningú hem enganyat.
3 No ho dich per condemnarvos. Puix jo us diguí abans, que vosaltres estáu en nostres cors pera morir y viurer junt ab *vosaltres.*
4 Gran confiansa tinch envers vosaltres, y molts motius de gloriarme per vosaltres, estich plé de consol, y sobreabundant de goig en tota nostra tribulació.
5 Perqué quant nosaltres haguerem arribat á Macedonia, nostra carn no tingué repós algun, ans bé sufrirem moltas tribulacions, combats exteriors y temors interiors.
6 Emperó Deu, que conforta als humils, nos ha consolat ab la vinguda de Tito;
7 Y no sols ab sa vinguda, sinó també ab lo consol que tingué en vosaltres, al referirnos vostre desitg, vostres plors, y vostre zel envers mi, de modo que jo tinguí gran plaher.
8 Perqué encaraqué jo us entristí ab una carta, no m'arrepentesch, encaraqué'm pesá; perqué veitg que aquella carta encaraqué per un poch de temps vos contristá;
9 Ara m'alegro, no de la tristesa que tinguereu, sinó de que us entristireu per arrepentiment. Perqué vos constristareu segons Deu, de manera que ningun dany haveu sufert per nosaltres.

10 Perqué la tristesa *qu'es* segons
Deu, produheix arrepentiment du-
rader pera salvació; emperó la
tristesa del mon produheix mort.
11 Y veus aquí aqueix mateix
contristarvos segons Deu quanta
ansietat no produheix en vosaltres,
sí, ¡qué purificació, qué indigna-
ció, qué temor, qué desitg, qué
zel, qué venjansa! En tot vos
haveu mostrats purs en aquest ne-
goci.
12 Y així encaraqué us escriguí,
no *ho fiu* per causa d'aquell que
feu l'agravi, ni per aquell que'l
sufrí, sinó pera manifestar la so-
licitut que tenim per vosaltres
13 Devant de Deu. Y per això
nos havem consolat. Emperó en
nostre consol nos havem regosit-
jat més en lo goig de Tito, per
quant son esperit fou recreat de
tots vosaltres.
14 Y si en alguna cosa m'he
gloriat ab ell de vosaltres, no
m'avergonyesch; ans bé com tot
lo *que* us parlarem *fou* en veritat,
així també lo havernos gloria tab
Tito ha resultat ser veritat.
15 Y son entranyable amor creix
més envers vosaltres, quant se re-
corda de la obediencia de tots
vosaltres, de com lo rebereu ab te-
mor y ab reverencia.
16 Me regositjo donchs de que
en totas las cosas tinch confiansa
en vosaltres.

CAP. 8.

Ab l'exemple dels Macedonis exorta l'apóstol als Corinthis á que contribuhescan ab grans almoynas al socorro dels Christians pobres de Jerusalem.

AIXÍ mateix vos fem á saber,
germans, la gracia de Deu
que ha estat donada á las iglesias
de Macedonia;
2 *So es*, com en la gran proba de
tribulació tingueren ells abundan-
cia de goig, y sa extremada pobre-
sa abundá en las riquesas de sa
simplicitat:
3 Perqué jo'ls so testimoni de
que segons *sas* forsas, y encara so-
bre *sas* forsas, tingueren voluntat,
4 Demanant ab molts prechs
que rebessem la gracia y la comu-
nicació del ministeri que's dona
als sants.
5 Y *ho feren*, no com nosaltres
esperavam, sinó que s'entregaren
primer al Senyor, y després á no-
saltres per voluntat de Deu.
6 De manera que pregarem á Ti-
to, que així com comensá, acabás
en vosaltres també esta gracia;
7 A fi de que com en tot abun-
dau en fe, y en paraula, y en cien-
cia, y en tota diligencia, y ademés
en la caritat *que*'ns *teniu*, així
també abundeu en aquesta gracia.
8 No ho dich com qui mana, sinó
pera experimentar ab motiu de la
solicitut d'altres la sinceritat de
vostra caritat.
9 Puix sabeu la gracia de nos-
tre Senyor Jesu-Christ, que essent
rich se feu pobre per amor de vo-
saltres, á fi de que vosaltres fosseu
richs per sa pobresa.
10 Y en això vos dono consell,
perqué assó es lo que us es útil,
suposat que no sols comensareu
ja á ferho, sinó que formareu lo
designi desde l'any passat.

11 Donchs ara cumpliu*ho*, peraque així com la voluntat estigué prompte pera desitjarho, així també ho estiga pera cumplirho d'alló que teniu.

12 Perqué si la voluntat está prompte, es accepte segons lo que té, no segons lo que no té.

13 No *vull dir* que los altres estiguin aliviats, y vosaltres quedeu oprimits, sinó que *hi haja* igualtat.

14 Al present suplesca vostra abundancia las sevas necessitats, peraqué la seva abundancia suplesca també vostra necessitat, de manera que hi haja igualtat, com está escrit:

15 Al qui molt *recullí*, res li sobrá; y al qui *arreplegá* poch, no li faltá.

16 Y gracias á Deu que posá en lo cor de Tito lo mateix zel pera vosaltres.

17 Perqué verdaderament ell acceptá l'exortació; emperó estant ell molt solicit, de sa propia voluntat aná á vosaltres.

18 Y enviarem també junt ab ell lo germá, l'alabansa del qual está en l'evangeli per totas las iglesias:

19 Y no solament *aixó*, sinó que fou elegit de las iglesias pera company de nostra peregrinació ab aquesta gracia, ministrada per nosaltres á gloria del Senyor, y declaració de vostra prompta voluntat:

20 Evitant que ningú nos puga vituperar en aquesta abundancia ministrada per nosaltres:

21 Procurant lo honest, no solament devant de Deu, sinó també devant dels homes.

22 Enviarem igualment ab ells á nostre germá, á qui hem frequentment experimentat diligent en moltas cosas, y ara ho será molt més per la gran confiansa que *tenim* en vosaltres;

23 Y en quant á Tito, *es* mon company y coadjutor envers vosaltres; y en quant als germans nostres, *son* apóstols de las iglesias, gloria de Christo.

24 Mostrau donchs envers ells, y á presencia de las iglesias, la proba de vostra caritat y de nostra gloria en vosaltres.

CAP. 9.

Continúa la mateixa exortació ab novas rahons, en las que dona l'apóstol alguns avisos sobre l'almoyna, y diu que s'ha de donar ab alegría pera conseguir lo fruyt d'ella.

PERQUÉ en quant al socorro que's dona als sants, es per demés que jo us escrigui;

2 Puix conech *que* vostre ánimo *está* prompte, per lo que me glorío de vosaltres entre'ls Macedonis, perqué Acaya está prompte desde l'any passat, y vostre zel ha incitat á molts.

3 No obstant he enviat als germans, peraqué no fos en va lo haverme gloriat de vosaltres en esta part, y estigau promptes, com diguí:

4 No sia que quant vingan los de Macedonia ab mi vos trobin desprevinguts, y tingam que avergonyirnos nosaltres (per no dir vo-

saltres) d'aquesta gloriació atrevida.

5 Per lo tant he cregut necessari demanar als germans que vajan primer á vosaltres, y aprомptin la vostra benedicció ja promesa, á fi de que estiga á punt com á benedicció, y no avaricia.

6 Y dich axó: Qui escassament sembra, escassament segará; y qui abundantment sembra, abundantment segará.

7 *Doni* cada hu conforme se proposá en son cor, no ab racansa, ni com per forsa; perqué Deu ama al que dona alegrament.

8 Y poderós es Deu per fer abundant la gracia en vosaltres, á fi de que estant sempre provehits de tot, abundeu també pera tota obra bona;

9 (Així com está escrit: Ell ha derramat, ell ha donat als pobres; sa justicia permaneix pera sempre.

10 Y'l que dona llavor al sembrador *vos* doni també pá pera menjar, y multipliqui vostra llavor sembrada, y aumenti los fruyts de vostra justicia;)

11 A fi de que enriquits en totas cosas abundeu en tota beneficencia, la qual fa que per nosaltres *sian donadas* gracias á Deu.

12 Perqué la ministració d'aquest servey, no solament supleix lo que manca als sants, sinó qu'es abundant també en moltas accions de gracias al Senyor;

13 Mentres que per l'experiencia d'aquesta ministració donan gloria á Deu per la submissió que mostrau al evangeli de Christo, y per la lliberalitat de *vostra* comunicació ab ells y ab tothom;

14 Y en sas oracions per vosaltres, vos demostran singular afecte per rahó de la gracia eminent de Deu en vosaltres.

15 Gracias *sian donadas* á Deu per son dó inefable.

CAP. 10.

Conducta de Sant Pau en contraposició á la dels falsos apóstols, los quals ab sas calumnias impedían lo fruyt de sa predicació.

MES jo mateix Pau vos suplico, per la mansuetut y benignitat de Christo, jo que en presencia vostra so humil, y ausent so atrevit envers vosaltres:

2 Vos suplico donchs, que quant sia present feu que no tingui de usar ab llibertat de la valentía que se'm atribueix contra alguns que judican de nosaltres, com si caminassem segons la carn:

3 Perqué encaraqué caminam en la carn, no militam segons la carn;

4 Perqué las armas de nostra milicia no son carnals, sinó poderosas en Deu, pera derrocar fortalesas *y* destruir consells,

5 Y tota altanería que s'alsa contra la ciencia de Deu, y reduhint á cautiveri tot enteniment en obediencia de Christo;

6 Y tenint á la má lo poder pera venjar tota desobediencia quant vostra obediencia sia cumplerta.

7 ¿Mirau vosaltres las cosas segons l'apariencia? Si algú está confiat que es de Christo, pensi també en son interior, que així

com ell es de Christo, aixi també nosaltres *som* de Christo.

8 Perqué encaraqué jo'm gloriás algun tant més del poder que'l Senyor nos ha donat pera edificació, y no pera destrucció vostra, no deuría avergonyirme:

9 Emperó peraqué no penseu que jo us vull com aterrar ab cartas:

10 Perqué las cartas, diuhen ells, certament son graves y fortas, emperó *sa* presencia corporal *es* flaca, y *son* parlar despreciable.

11 Sapia lo qui pensi així, que tals quals som en la paraula per cartas estant ausents, lo mateix *serem* en fet estant presents.

12 Perqué no'ns atrevim á fernos del número, ó compararnos ab alguns que s'alaban á si mateixos: emperó ells medintse per si mateixos, y comparantse ab si mateixos, no tenen enteniment algun.

13 Nosaltres donchs no'ns gloriam fora de mida, sinó segons la mida de la regla ab que Deu nos ha midat, mida que arribá fins á vosaltres.

14 Perqué no'ns extenem ab excés, com si no arribassem á vosaltres; perqué fins á vosaltres havem arribat en l'evangeli de Christo:

15 No gloriant*nos* fora de mida en los treballs dels altres, sinó esperant que creixent vostra fe serem abundantment engrandits en vosaltres segons nostra regla,

16 Anunciant l'evangeli en los *llochs* que están més allá de vosaltres, no pera gloriar*nos* en la regla d'altre de las cosas que estavan aparelladas.

17 Emperó lo qui's gloría, gloríi's en lo Senyor.

18 Puix no aquell que s'alaba á sí mateix es aprobat, sinó aquell á qui Deu alaba.

CAP. 11.

Prosegueix contra los falsos profetas, gloriantse d'haver exercit son ministeri sens rébrer ningun ausili, y dels treballs que ha sufert.

PLAGUES á Deu que sufrissen un poch ma imprudencia; emperó sufriume:

2 Perqué vos zelo ab zel de Deu. Puix vos he desposat ab un Espós pera presentarvos com á verge pura á Christo.

3 Emperó temo, que així com la serpent seduhí á Eva ab sa astucia, no sian viciats vostres enteniments, y no degenerin de la simplicitat qu'es en Christo.

4 Perqué si aquell que vé predica altre Christo que nosaltres no havem predicat, ó *si* rebeu altre Esperit que vosaltres no haveu rebut, ó altre evangeli que no haveu abrassat, podríau ab rahó sufrir*lo*.

5 Mes jo suposo que no he fet menos que'ls majors apóstols.

6 Perqué bé que tosch en lo parlar, encaraqué no en saber, en tot nos havem donat á coneixer á vosaltres.

7 ¿O per ventura he comés jo alguna ofensa, humiliantme jo mateix peraqué vosaltres fosseu exaltats, perqué vos prediquí de valde l'evangeli de Deu?

8 Jo he despullat altras iglesias, prenent *d'ellas* assistencias pera servirvos á vosaltres.

9 Y quant era ab vosaltres, y'm trobí necessitat, á ningú vaitg esser gravós; perqué lo que'm faltava m'ho suplían los germans que vingueren de Macedonia, y en tot m'he guardat de servius de cárrega, y me'n guardaré.

10 Com la veritat de Christo es en mi, no se'm privará de tenir aquesta gloria en las regions del Acaya.

11 ¿Perqué? ¿Será perqué no us amo? Deu *ho* sab.

12 Emperó lo que faitg ho faré per'apartar l'ocasió á aquells que desitjan l'ocasió, pera esser trobats com nosaltres en alló de que's glorían.

13 Perqué los tals falsos apóstols, son operaris fraudulents, *que's* transforman en apóstols de Christo.

14 Y no es d'estranyar, perqué'l mateix Satanás se transforma en ángel de llum.

15 Y axí no es molt que'ls seus ministres se transfigurin en ministres de justicia; lo fi dels quals será segons sas obras.

16 Altra vegada ho dich, (perqué ningú'm tinga per imprudent, ó sinó teniume enhorabona per imprudent,) á fi de que'm glorii un poch encara.

17 Lo que dich per lo que toca á esta gloria, *ho* dich, no segons lo Senyor, sinó com per imprudencia.

18 Y ja que molts se glorían segons la carn, jo també me gloriaré.

19 Ja que sufriu de bon grat als necis, essent vosaltres sabis:

20 Puix sufriu al que us posa en servitut, al que *us* devora, al que *us* lleva, al que exalta, al que us fereix en la cara.

21 Ho dich per afront, com si nosaltres haguessem estat molt débils en aquesta part. En tot alló que altre tinga atreviment, (parlo ab imprudencia,) també tinch jo atreviment.

22 ¿Son Hebreus? Jo *so* també. ¿Son Israelitas? Jo *so* també. ¿Son del llinatge d'Abraham? També *ho so* jo.

23 ¿Son ministres de Christo? (parlo com un imprudent:) Jo ho *so* més; en moltíssims treballs, en presons moltas vegadas, en assots fora de mida, en perills de mort molt sovint.

24 Cinch vegadas he rebut dels Jueus quaranta *assots* menos hu;

25 Tres vegadas he estat assotat ab vergas, una vegada apedregat, tres vegadas he naufragat, un dia y una nit estiguí en lo fondo del mar;

26 En viatges moltas vegadas, en perills d'aygua, en perills de lladres, en perills dels de *ma* nació, en perills dels Gentils, perills en la ciutat, perills en lo desert, perills en la mar, perills entre falsos germans;

27 En treballs y fatigas, en moltas vigilias, en fam y sed, en molts dejunis, en fret y desnuesa:

28 Ademés de las cosas que son de part de fora, carregan sobre mi diariament ocurrencias d'urgencia, la solicitut que tinch de totas las iglesias.

29 ¿Qui es débil, y no ho so jo?
¿Qui s'escandalisa, y no m'abraso
jo?
30 Si es precís gloriarse *d'alguna cosa*, me gloriaré en las cosas
que son propias de ma flaquesa.
31 Lo Deu y'l Pare de nostre Senyor Jesu-Christ, que es pera sempre benehit, sab que jo no mento.
32 En Damasco lo gobernador de la gent del rey Aretas tenía posadas guardias en la ciutat dels Damascens pera péndre'm;
33 Y per una finestra me baixaren en un cove desde la muralla, y aixi escapí de sas mans.

CAP. 12.

Relata Pau contra'ls falsos apóstols sas visions y revelacions, y conclou manifestant son amor als Corinthis.

SI es necessari gloriarse, (lo que no convé en veritat,) vindré á las visions y á las revelacions del Senyor.
2 Conech un home en Christo que catorse anys ha, fou arrebatat (si en lo cos, ó fora del cos, no ho sé; Deu *ho* sab,) fins al tercer cel.
3 Y sé que aquest tal home (si fou en lo cos, ó fora del cos, no ho sé; Deu *ho* sab,)
4 Fou arrebatat al paradís, y oygué paraulas inefables, que no li es lícit á un home proferirlas.
5 D'aquest tal me gloriaré; emperó de mi no'm gloriaré, sinó en mas flaquesas.
6 Emperó si volgués gloriarme, no sería neci, puix diría veritat; mes me continch, perqué ningú pensi de mi més de lo que veu en mi, ú ou de mi.
7 Y peraqué la grandesa de las revelacions no m'exalti, me fou donada una espina en ma carn, l'ángel de Satanás que'm bofetegi, perqué jo no m'exaltás sobre manera.
8 Per lo qual supliquí al Senyor tres vegadas que fos apartat de mí.
9 Y'm digué: T'es bastant ma gracia, perqué la virtut se perfecciona en la flaquesa. Per lo tant, de bon grat me gloriaré en mas flaquesas, peraqué habiti en mi la virtut de Christo.
10 Per lo qual me complasch en mas flaquesas, en los afronts, en las necessitats, en las persecucions, y las congoixas per amor de Christo. Perqué quant enflaquesch, llavors so fort.
11 M'he tornat un neci en gloriar*me:* vosaltres m'hi haveu compellit. Perqué jo debía esser alabat de vosaltres, ja que en res so inferior als més grans apóstols, encaraqué jo no sia res.
12 En veritat las senyals de mon apostolat obraren entre vosaltres en tota paciencia, en miracles, en prodigis y virtuts.
13 Perqué ¿en qué haveu estat vosaltres inferiors á las demés iglesias, sinó en que jo no us vaitg esser de ninguna cárrega? Perdonaume est agravi.
14 Veus aquí, tercera vegada estich aparellat pera venir á vosaltres, y no us seré gravós; perqué jo no cerco vostras cosas, sinó á vosaltres. Puix los fills no deuhen

atresorar pera los pares, sinó los pares pera'ls fills.

15 Y jo de mon bon grat despendré, y seré despés jo mateix pera vostras ánimas; encaraqué amantvos jo més sia menos amat de vosaltres.

16 Emperó sia així: jo no us he gravat; no obstant, essent astut, vos he sorprés dolosament.

17 ¿Per ventura m'he jo aprofitat de vosaltres per algú d'aquells que us vaitg enviar?

18 Ho demaní á Tito, y ab ell envihí un germá. ¿Per ventura Tito s'es aprofitat de vosaltres? ¿no caminarem ab un mateix esperit y per unas mateixas petjadas?

19 ¿O pensau encara que'ns escusam ab vosaltres? Devant de Deu parlam en Christo; y tot, caríssims, pera edificació vostra.

20 Perqué temo que tal vegada quant vinga á vosaltres no us trobaré tals quals vos voldría, y que vosaltres no'm trobeu á mi qual no'm voldríau; que no hi haja entre vosaltres disputas, envejas, quimeras, orgulls, dissensions, calumnias, murmuracions, presumpcions, sedicions, y partits:

21 Y no sia que quant jo vinga me humilii Deu altra vegada entre vosaltres, y que tinga que lamentarme de molts que han pecat ja, y no s'han arrepentit de l'impuresa, y fornicació, y deshonestedat que han comés.

CAP. 13.

Amenassa l'apóstol ab forts cástichs als que no s'haguessen esmenat, y conclou ab una exortació general.

MIRAU *que* aquesta *es* la tercera vegada *que* vinch á vosaltres. En la boca de dos ó tres testimonis será confirmada tota paraula.

2 Ja us diguí avans estant present, y ho dich ara ausent, que si vinch altra vegada no perdonaré als que pecaren abans, ni á tots los demés:

3 Ja que cercau una prova que Christo parla en mi, lo qual no es flach en vosaltres, ans bé poderós en vosaltres;

4 Perqué si bé fou crucificat per flaquesa, ab tot viu per virtut de Deu. Puix nosaltres som també flachs en ell; mes viurem ab ell per virtut de Deu en vosaltres.

5 Examinaus vosaltres mateixos si estáu en la fe, probauvos. ¿O no us coneixeu vosaltres mateixos, que Jesu-Christ está en vosaltres, si es que ja no sou reprobats?

6 Emperó confio que coneixeréu que nosaltres no som reprobats.

7 Y pregam á Deu que no fassau mal algun, no perqué nosaltres aparescam aprobats, sinó á fi de que vosaltres fassau lo qu'es bó, encaraqué nosaltres siam com reprobats.

8 Perqué nosaltres res podem contra la veritat, sinó per la veritat.

9 Puix nos regositjam quant nosaltres som flachs y vosaltres forts, y encara pregam per vostra perfecció.

10 Per lo tant vos escrich assó estant ausent, peraqué present no haja de obrar ab rigor, segons

l'autoritat que'm doná Deu pera edificació, y no pera destrucció.

11 Per lo demés, germans, alegrauvos, siau perfets, exortauvos mutuament, siau d'un mateix ánimo, viviu en pau, y será ab vosaltres lo Deu de pau y caritat.

12 Saludauvos uns á altres ab lo sant bes. Tots los sants vos saludan.

13 La gracia de nostre Senyor Jesu-Christ, y la caritat de Deu, y la comunió del Esperit Sant sia ab tots vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS GALATAS.

CAP. 1.

Repren als Galatas per haver donat oidos á uns falsos apóstols, y per haver abandonat la doctrina que'ls havía ensenyat, y que ell rebé de Jesu-Christ: refereix lo que ell era abans y després de sa conversió.

PAU apóstol, no dels homes, ni per home, sinó per Jesu-Christ, y per Deu Pare que'l ressuscitá d'entre'ls morts;

2 Y tots los germans que son ab mi, á las iglesias de Galacia:

3 Gracia á vosaltres, y pau, de part de Deu Pare y de nostre Senyor Jesu-Christ,

4 Lo qual se doná á sí mateix per nostres pecats, pera deslliurarnos d'aquest present malvat sigle, segons la voluntat de Deu y Pare nostre;

5 Lo qual haja gloria per los sigles dels sigles. Amen.

6 Me maravello com així tant lleugerament vos apartau d'aquell que us cridá á la gracia de Christo á un altre evangeli;

7 Lo qual no es altre, sinó que hi ha alguns que us perturban y volen trastornar l'evangeli de Christo.

8 Emperó encaraqué nosaltres mateixos, ó un ángel del cel, vos anunciás un altre evangeli diferent del que nosaltres vos havem predicat, sia anatema.

9 Així com abans diguerem, ara ho tornam á dir també: Si algú vos predica un altre evangeli diferent del que haveu rebut, sia anatema.

10 Puix ¿persuadesch jo ara als homes, ó á Deu? ¿ó cerco jo agradar als homes? Perqué certament si jo agradás als homes, no sería servo de Christo.

11 Perqué vos faitg á saber, germans, que l'evangeli que jo us he predicat no es segons l'home;

12 Perqué ni jo l'he rebut d'home, ni l'he aprés sinó per revelació de Jesu-Christ.

13 Perqué ja haveu ohit de quina manera vivía jo en altre temps en lo judaisme, y ab quin excés

perseguía jo l'iglesia de Christo, y la desolava;

14 Y'm distinguía en lo judaisme més que molts contemporaris meus de ma nació, essent extremadament gelós de las tradicions de mos pares.

15 Mes quant plagué á Deu, que'm separá del ventre de la meva mare, y'*m* cridá ab sa gracia,

16 Pera revelarme son Fill, á fi de que jo'l predicás entre'ls Gentils, desde aquell instant no m'aconsellí ni ab la carn, ni ab la sanch:

17 Ni vinguí á Jerusalem á aquells que eran apóstols abans que jo, sinó que me'n aní al Arabia, y vaitg tornar altra vegada á Damasco:

18 Desde allí al cap de tres anys vinguí á Jerusalem á veurer á Pere, y estiguí ab ell quinse dias:

19 Mes no vegí á ningún altre dels apóstols, sinó á Jaume, lo germá del Senyor.

20 Y en axó que us escrich, mirau que devant de Deu no mento.

21 Després vinguí á las regions de Syria y de Cilicia;

22 Y no era conegut de vista á las iglesias de Judéa que eran en Christo:

23 Solament havían ohit *á dir:* Aquell que abans nos perseguía, ara predica la fe que en altre temps impugnava:

24 Y glorificavan á Deu en mi.

CAP. 2.

Sant Pau predica ab valentía contra los falsos profetas y contra los que professaban lo judaisme: resistencia que feu á Cefas en Antioquía sobre las ceremonias de la lley: ningú es justificat sinó per la fe en Jesu-Christ.

CATORSE anys després pugí altra vegada á Jerusalem ab Barnabé, prenent ab *mi* també á Tito.

2 Y pugí per revelació; y'ls vaitg comunicar l'evangeli que predico entre'ls Gentils, y privadament á aquells que parexían ser d'alguna reputació, per temor de que jo no corregués, ó no hagués corregut en va.

3 Mes ni Tito que era ab mi, essent Gentil, fou compellit á circumcidarse,

4 Per causa dels falsos germans que furtivament se ficaren entre nosaltres, pera espiar la llibertat que tenim en Christo Jesús, á fi de reduhirnos á la esclavitut:

5 Als quals ni una sola hora volguerem sometre'ns, á fi de que permanesqui entre vosaltres la veritat de l'evangeli:

6 Mes d'aquells que semblavan ser alguna cosa, (ni importa res lo que hajan estat, Deu no fa accepció de personas,) aquells que semblavan ser alguna cosa, res me comunicaren;

7 Ans bé al contrari, vehent que m'havía estat confiat l'evangeli de l'incircumcisió, axí com á Pere lo de la circumcisió;

8 (Perqué aquell que obrá eficasment en Pere per l'apostolat de la circumcisió, lo mateix obrá en mi també pera'ls Gentils;)

9 Y quant Jaume, Cefas, y Joan, que aparexían ser las columnas, conegueren la gracia que se

m'havía donat, nos donaren la má
dreta á Barnabé y á mi *en senyal*
de companyía, peraqué nosaltres
anassem als Gentils, y ells als cir-
cumcisos.
10 Solament *nos recomanaren*
que'ns recordassem dels pobres,
lo mateix que jo tenía ansia de fer.
11 Y quant Cefas vingué á An-
tioquía, li feu resistencia en sa
cara, perqué era reprensible.
12 Puix abans que vinguessen
alguns de part de Jaume, menjava
ab los Gentils; emperó després que
vingueren se retirava y's separa-
va, tement als que eran de la cir-
cumcisió.
13 Y'ls demés Jueus convingue-
ren igualment en sa dissimulació,
de manera que fins Barnabé fou
induhit per ells en aquella dissi-
mulació.
14 Emperó quant jo vegí que no
anavan rectament conforme la ve-
ritat del evangeli, diguí á Cefas
devant de tots: Si tu essent Jueu
vius com los Gentils, y no com los
Jueus, ¿perqué obligas als Gentils
á que viscan com los Jueus?
15 Nosaltres Jueus per natura-
lesa, y no pecadors d'entre'ls Gen-
tils,
16 Sabent que l'home no's justi-
fica per las obras de la lley, sinó
per la fe de Jesu-Christ, nosaltres
crehem en Jesu-Christ, peraqué
siam justificats per la fe de Chris-
to, y no per las obras de la lley;
perqué per las obras de la lley
ninguna carn será justificada.
17 Emperó si mentres nosaltres
cercam ser justificats en Christo,
som trobats també pecadors, ¿es
per aixó Christo ministre de pe-
cat? No, per cert.
18 Perqué si jo reedifico lo ma-
teix que he destruit, me faitg jo
mateix prevaricador.
19 Perqué jo per la lley so mort
á la lley, á fi de viurer ab Deu. Jo
so clavat á la creu junt ab Christo.
20 Y no obstant visch; mes no jo,
sinó Christo viu en mi. Y la vida
que ja jo visch en la carn, la visch
en la fe del Fill de Deu, que me
ama, y s'entregá á sí mateix per mi.
21 No desprecio la gracia de
Deu, perqué si la justicia *es* per la
lley, per conseguent morí en va
Christo.

CAP. 3.

Ni avans ni després de la lley escrita pogué l'home ser justificat, sinó per la fe viva en Jesu-Christ.

¡O GALATAS insensats! ¿qui
us ha hetxissat pera no obe-
hir la veritat; devant los ulls dels
quals ha estat representat Jesu-
Christ, crucificat en mitg de vo-
saltres mateixos?
2 Assó solament desitjo saber de
vosaltres: ¿Haveu rebut l'Esperit
per las obras de la lley, ó per la
predicació de la fe?
3 ¿Tant necis sou, que havent
comensat en esperit acabeu en
carn?
4 ¿Haveu sufert tantas cosas en
va, si es que *sian* en va?
5 ¿Aquell donchs que us comu-
nicá l'Esperit, y obrá miracles
entre vosaltres, *ho fa* per las obras
de la lley, ó per la predicació de
la fe?

6 Així com está escrit: Abraham
cregué á Deu, y li fou imputat á
justicia.
7 Regoneixeu donchs que'ls que
son de la fe, eixos son fills d'Abra-
ham.
8 Y l'escriptura, prevehent que
Deu havía de justificar als Gentils
per la fe, anuncia primer á Abra-
ham, *dihent:* En tu serán benehi-
das totas las gents.
9 Així los que son de la fe serán
benehits ab lo fiel Abraham.
10 Perqué tots quants son de las
obras de la lley, están baix la
maledicció; puix está escrit: Ma-
lehit tot aquell que no permanesca
en totas las cosas que están es-
critas en lo llibre de la lley pera
ferlas.
11 Y que ningú en la lley es jus-
tificat devant de Deu es manifest,
Perqué'l just viu de la fe.
12 Y la lley no es de la fe: em-
peró lo qui fassa aquellas cosas
viurá en ellas.
13 Christo nos redimí de la ma-
ledicció de la lley, essent fet ma-
ledicció per nosaltres; perqué está
escrit: Malehit tot aquell que pen-
ja en un arbre:
14 Peraqué la benedicció de
Abraham puga venir sobre'ls Gen-
tils per Jesu-Christ, á fi de que
per la fe rebam la promesa del
Esperit.
15 Germans, parlo com á home:
un testament encaraqué sia de
home, ab tal que sia confirmat,
ningú l'anulla, ni l'adiciona.
16 Y las promesas foren fetas á
Abraham y á sa progenie. No
parla de la progenie, com de molts,
sinó com de un: Y á ta progenie,
qu'es Christo.
17 Emperó jo dich assó: Que'l
testament confirmat per Deu en
Christo, la lley, donada quatre-
cents y trenta anys després, no
pot anullarlo pera fer vana la
promesa.
18 Perqué si la herencia *es* per
la lley, ja no *es* per la promesa.
Y Deu feu la donació á Abraham
per promesa.
19 ¿Peraqué donchs la lley?
Per causa de las transgressions
fou posada fins que vingués la
progenie á qui era feta la pro-
mesa; ordenada per ángels en má
d'un mediador.
20 Emperó lo mediador no es de
un sol, y Deu es un.
21 *¿Es* donchs la lley contra las
promesas de Deu? No per cert.
Perqué si s'hagués donat una lley
que pogués vivificar, verdadera-
ment la justicia sería per la lley.
22 Mes l'escriptura enclogué tot
baix del pecat, peraqué la prome-
sa fos donada per la fe en Jesu-
Christ als que creuhen.
23 Emperó abans que la fe vin-
gués, estavam baix la custodia de
la lley, tancats en aquella fe que
després havía de ser revelada.
24 Y així la lley fou lo preceptor
que'ns conduhí á Christo, peraqué
fossem justificats per la fe.
25 Mes desde que vingué la fe,
ja no estam baix lo preceptor.
26 Perqué tots sou fills de Deu
per la fe que es en Christo Jesús.
27 Puix tots los que haveu estat

batejats en Christo, estáu revestits
de Christo.
28 No hi ha Jueu, ni Grech; no
hi ha servo, ni llibre; no hi ha mas-
cle, ni fembra. Perqué tots vosal-
tres sou un en Christo Jesús.
29 Y essent de Christo, sou per
conseguent de la progenie de
Abraham, y hereus conforme á la
promesa.

CAP. 4.

Tracta del bón us de las ceremonias de la lley, las que per Christo tingueren fi: Ismael nat d'Agar, figura de la lley antigua: Isaach nat de Sara, figura de la nova.

DICH donchs que l'hereu men-
tres es infant, no's diferen-
cia en res del servo, encaraqué sia
senyor de tot:
2 Sinó que está baix de tutors
y curadors, fins al temps deter-
minat pe'l pare.
3 Així mateix, quant eram in-
fants, estavam posats en servitut
baix los elements del mon:
4 Emperó quant vingué la pleni-
tut del temps, enviá Deu á son
Fill, format de dona, y fet subjec-
te á la lley,
5 Pera rescatar als que estavan
baix la lley, á fi de que rebessen
l'adopció de fills.
6 Y perqué vosaltres sou fills,
ha enviat Deu á vostres cors l'Es-
perit de son Fill, que clama: Ab-
ba, Pare.
7 Per lo tant ja no ets servo,
sinó fill. Y si fill, hereu també
de Deu en Christo.
8 Emperó llavors quant no co-
nexíau á Deu, servíau á aquells
que per naturalesa no son deus.
9 Mes ara, havent conegut á
Deu, ó ans bé essent coneguts de
Deu, ¿com es que tornau altra
vegada als elements flachs y mi-
serables, als quals voleu servir de
nou?
10 Vosaltres observau los dias,
y'ls mesos, y'ls temps, y'ls anys.
11 Temo de vosaltres no sia que
jo haja treballat en va en vosal-
tres.
12 Germans, vos suplico siau
com jo, perqué jo també *so* com
vosaltres: no m'haveu agraviat en
res.
13 Vosaltres sabeu que al prin-
cipi ab flaquesa de carn vos pre-
diquí l'evangeli.
14 Y ma tentació que estava en
ma carn, no *la* despreciareu vosal-
tres, ni *la* rebutjareu; ans bé me
rebereu com á un ángel de Deu,
com á Christo Jesús.
15 ¿Ahont es donchs aquella fe-
licitat de que parlau? Perqué jo
testifico, que á poder ser, vos hau-
ríau tret los ulls, y me'ls hauríau
donat.
16 ¿M'he fet jo donchs enemich
vostre, dihentvos la veritat?
17 Ells afectan zel per vosaltres,
mes no ab bon fi; ans bé vos vo-
len exclourer perqué'ls seguiau.
18 *Siau* vosaltres gelosos del bé
en bé sempre, y no tant solament
quant jo estich ab vosaltres.
19 ¡Ay fillets meus! per qui altra
vegada estich de part, fins que
Christo sia format en vosaltres,
20 Voldría estar ara ab vosal-
tres, y cambiar ma veu; puix es-

tich en dubtes acerca de vosaltres.
21 Diheume, los que voleu es-
tar baix la lley, ¿no haveu llegit la
lley?
22 Perqué escrit está: Que Abra-
ham tingué dos fills, l'un de l'es-
clava, l'altre de la llibre.
23 Mes lo de l'esclava nasqué
segons la carn, y'l de la llibre per
la promesa:
24 Las quals cosas son una alle-
goría. Perqué aquestos son los dos
testaments: l'un de la montanya
de Sinaí, que engendra per'escla-
vitut, qual es Agar;
25 Perqué aqueix Agar es la
montanya de Sinaí, en Arabia, y
correspon á lo que ara es Jeru-
salem, la que está en esclavitut ab
sos fills.
26 Mes la Jerusalem que está
en lo alt es llibre, la qual es la
mare de tots nosaltres.
27 Perqué escrit está: Alégra't
tu la estéril que no pareixes; pro-
rromp y clama la que no estás de
part; perqué son molts més los
fills de la qu'es deixada *per esté-
ril*, que d'aquella que té marit.
28 Y nosaltres, germans, som
fills de la promesa á la manera
d'Isaach.
29 Emperó com llavors aquell
que havía nat segons la carn, per-
seguía al que *era* segons l'Esperit;
així també ara.
30 ¿Mes qué diu l'escriptura?
Trau defora l'esclava y á son fill,
perqué lo fill de l'esclava no será
hereu ab lo fill de la llibre.
31 Y així, germans, nosaltres no
som fills de l'esclava, sinó de la
llibre; ab qual llibertat Christo
nos ha fet llibres.

CAP. 5.

Danys de l'observancia de la lley, y bens de la fe de Jesu-Christ: quals sian los verdaders exercicis del Christiá.

MANTENIUVOS ferms, y no
us subjecteu altra vegada
al jou de l'esclavitut.
2 Mirau, jo Pau vos dich, que
si us circumcidau, Christo no us
aprofitará de res.
3 Y declaro de nou á tot home
que es circumcís, que está obligat
á fer tota la lley.
4 O vosaltres que us justificau
per la lley, Christo ja no té virtut
alguna en vosaltres: haveu caygut
de la gracia.
5 Perqué nosaltres per medi del
Esperit aguardam l'esperansa de
la justicia per la fe.
6 Puix en Jesu-Christ ni la cir-
cumcisió aprofita res, ni l'incir-
cumcisió, sinó la fe que obra per
caritat.
7 Vosaltres corríau bé: ¿qui us
ha impedit que obehisseu á la
veritat?
8 Aquesta persuasió no vé del
que us crida.
9 Un poch de llevat fa llevar tota
la pasta.
10 Y confío de vosaltres en lo
Senyor, que no tindréu altre sen-
timent; mes aquell que us inquie-
ta, sia qui's vulla, portará sobre sí
la condemnació.
11 Y jo, germans, si predico la
circumcisió, ¿perqué sufresch per-
secució? S'ha acabat donchs l'es-
cándol de la creu.

12 Valdament que fossen sepa-
rats los que us inquietan.
13 Perqué vosaltres, germans,
haveu estat cridats á llibertat; so-
lament no *useu* de la llibertat pera
servir d'ocasió á la carn, ans bé
servius los uns als altres per la
caritat del Esperit.
14 Perqué tota la lley se resu-
meix en una paraula: Amarás á
ton prohisme com á tu mateix.
15 Mes si us mossegau, y us de-
vorau los uns als altres, teniu
compte que no us consumiau los
uns als altres.
16 Vos dich donchs: Caminau
en l'Esperit, y no satisfaréu los
apetits de la carn.
17 Perqué la carn té apetits con-
traris al Esperit, y l'Esperit los
té contra la carn, com que son co-
sas oposadas entre sí, per lo que no
podeu fer tot lo que voldríau.
18 Mes si sou guiats per l'Es-
perit, no estáu baix la lley.
19 Emperó las obras de la carn
son manifestas, las quals son adul-
teri, fornicació, deshonestedat, lu-
xuria,
20 Idolatría, bruxerías, enemis-
tats, disputas, gelosías, iras, re-
nyinas, dissensions, sectas,
21 Envejas, homicidis, embria-
guesas, glotonerías, y altras cosas
com aquestas, sobre las quals vos
denuncio, com ja us diguí abans:
Que'ls que fan semblants cosas no
alcansarán lo regne de Deu.
22 Mes lo fruyt del Esperit es
caritat, goig, pau, paciencia, be-
nignitat, bondat, longanimitat,
23 Mansuetut, fe, modestia, con-
tinencia, castedat: contra aques-
tas cosas no hi ha lley.
24 Y'ls que son de Christo han
crucificat la carn, junt ab sos afec-
tes y concupiscencias.
25 Si vivim per l'Esperit, cami-
nem també en l'Esperit.
26 No cobdiciem vana gloria,
provocantnos los uns als altres,
envejantnos los uns als altres.

CAP. 6.

Com deuhen ajudarse los uns als altres en l'exercici de las virtuts christianas: pera cullir es necessari sembrar: la gloria del Christiá ha de ser únicament la creu de Jesu-Christ.

GERMANS, si algun home fos
sorprés en alguna falta, vo-
saltres que sou espirituals amo-
nestaulo ab esperit de mansuetut,
considerante tu mateix, peraqué
no sias tentat també.
2 Portau las cárregas uns á al-
tres, y així cumpliréu la lley de
Christo.
3 Perqué si algú se creu ser al-
guna cosa, no essent res, ell ma-
teix s'enganya.
4 Emperó probi cada qual sa
obra, y així tindrá gloria en sí ma-
teix solament, y no en altre.
5 Puix cada hu portará sa cá-
rrega.
6 Y aquell qu'es adoctrinat en
la paraula, comuniqui en tots los
bens al que l'adoctrina.
7 No us enganyeu: Deu no *pot*
ser burlat.
8 Perqué alló que l'home sem-
bri, aixó també segará. Y així
aquell que sembra pera sa carn,
de la carn segará corrupció; empe-

ró aquell que sembri pera l'Esperit, del Esperit segará vida eterna.
9 No'ns cansem donchs de fer bé; perqué á son temps segarem, si no desmayam.
10 Y aixi mentres tenim temps, fem bé á tothom, especialment als que son de la familia de la fe.
11 Mirau quina carta tant llarga vos he escrit de propia má.
12 Perqué tots aquells que volen agradar en la carn, vos impeleixen á circumcidarvos, solament per no patir ells la persecució de la creu de Christo.
13 Perqué ni'ls mateixos que se circumcidan guardan la lley, sinó que volen que vosaltres siau circumcidats, pera gloriarse en vostra carn.
14 Mes no permeti Deu que jo'm glorii sinó en la creu de nostre Senyor Jesu-Christ, per lo qual lo mon es crucificat pera mi, y jo pera'l mon.
15 Puix en Christo Jesús ni la circumcisió val res, ni la incircumcisió, sinó la nova criatura.
16 Y sobre quants seguescan aquesta regla, *vinga* la pau y la misericordia, y sobre'l Israel de Deu.
17 De aquí en avant ningú me molesti, perqué jo porto en mon cos los senyals del Senyor Jesús.
18 La gracia de nostre Senyor Jesu-Christ *sia*, germans, ab vostre esperit. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS EFESIOS.

CAP. 1.

Tots los bens de gracia y gloria nos son donats per Jesu-Christ, exaltat sobre totas las cosas, fet cap de tota l'iglesia.

PAU per voluntat de Deu apóstol de Jesu-Christ, á tots los sants que hi ha en Efeso, y als fiels en Christo Jesús.
2 Gracia *sia* á vosaltres, y pau, de Deu nostre Pare y del Senyor Jesu-Christ.
3 Benehit *sia* lo Deu y Pare de nostre Senyor Jesu-Christ, lo qual nos ha benehit ab tota benedicció espiritual en *llochs* celestials en Christo:
4 Així com nos escullí en ell avans de la fundació del mon, peraqué fossem sants, y sens mácula devant d'ell en caritat;
5 Haventnos predestinat á la adopció de fills per Jesu-Christ, en ell mateix, segons lo beneplácit de sa voluntat,
6 Per'alabansa de la gloria de sa gracia, per la qual nos feu acceptes en son amat Fill;
7 En lo qual tenim la redemp-

ció per sa sanch, la remissió dels
pecats, segons las riquesas de sa
gracia;
8 La qual ha derramat ab abundancia sobre nosaltres en tota sabiduría y intelligencia,
9 Haventnos fet coneixer lo misteri de sa voluntat, conforme á son beneplácit que s'havía proposat en sí mateix;
10 *Lo qual es* que en la dispensació de la plenitut dels temps ell instaurás en un totas las cosas en Christo, així las que hi ha en lo cel, com en la terra, en ell,
11 En qui forem també cridats per sort, essent predestinats, segons lo designi d'aquell que obra totas las cosas conforme al consell de sa voluntat;
12 Peraqué siam en alabansa de sa gloria, nosaltres que havíam los primers esperat en Christo:
13 En lo qual també vosaltres *esperareu* desprès que ohireu la paraula de la veritat, l'evangeli de vostra salvació; y havent cregut en ell foreu sellats ab lo sant Esperit de promesa,
14 Lo qual es la prenda de nostra herencia fins á la redempció de la possessió comprada, per'alabansa de la gloria d'ell mateix.
15 Per axó jo també desprès de haver ohit la fe que teniu vosaltres en lo Senyor Jesús, y l'amor envers tots los sants,
16 No cesso de donar gracias per vosaltres, fent commemoració de vosaltres en mas oracions:
17 Peraque'l Deu de nostre Senyor Jesu-Christ, lo Pare de la gloria, vos doni esperit de sabiduría y de revelació en lo coneixement d'ell,
18 Illuminant los ulls de vostre cor, peraqué sapiau qual es la esperansa de sa vocació, y quals las riquesas de la gloria de sa herencia en los sants,
19 Y qual es aquella soberana grandesa de son poder envers nosaltres que crehem, segons la eficacia de sa poderosa virtut;
20 La qual efectuá en Christo, ressuscitantlo d'entre'ls morts, y colocant*lo* á sa dreta en los *llochs* celestials,
21 Sobre tot principat, y potestat, y virtut, y dominació, y sobre tot nom que s'anomena no sols en aquest mon, sinó també en lo venider;
22 Y posá totas las cosas sota sos peus, y'l constituhí cap de tota l'iglesia:
23 La qual es son cos, y la plenitut d'aquell que ho omple tot en tot.

CAP. 2.

Bens grans ja rebuts, y altres majors, de que gosam en esperansa per la sanch de Jesu-Christ: per esta han entrat los Gentils en la herencia dels fills; y de tots, així Gentils com Jueus, forma Jesu-Christ sa iglesia.

Y *ELL vos vivificá* á vosaltres que erau morts per delictes y pecats,
2 En que visquereu en altre temps, conforme á la costum d'aquest mon, segons lo príncep de la potestat d'aquest ayre, qu'es l'esperit que ara obra en los fills de desobediencia,

3 Entre'ls quals visquerem també tots nosaltres en temps passat, segons nostres desitgs carnals, fent la voluntat de la carn y de sos pensaments, y eram per naturalesa fills d'ira com també los altres.
4 Emperó Deu, qu'es rich en misericordia, per l'extremada caritat ab que'ns amá,
5 Encaraqué eram morts per los pecats, nos vivificá juntament ab Christo, (per la gracia del qual sou salvos,)
6 Y'*ns* ressuscitá junt *ab ell*, y'*ns* feu sentar en los *llochs* celestials en Christo Jesús;
7 Pera mostrar en los sigles veniders las abundants riquesas de sa gracia *en sa* bondat envers nosaltres per Christo Jesús.
8 Perqué per gracia sou salvos mediant la fe, y aixó no *es* de vosaltres, sinó qu'es dó de Deu:
9 No per obras, perqué ningú se glorii.
10 Puix som obra d'ell mateix, criats en Christo Jesús pera obras bonas, las que abans ordená Deu peraqué caminassem en ellas.
11 Per lo tant recordaus, que *essent* vosaltres en altre temps Gentils en carn, que sou apellidats incircumcisió per la que's diu circumcisió en la carn feta per má,
12 Que en aquell temps erau sens Christo, separats de la comunicació d'Israel, y estranys als pactes de la promesa, no tenint esperansa, y sens Deu en aquest mon.
13 Mes ara en Christo Jesús, vosaltres que en altre temps estavau lluny, vos haveu acercat per la sanch de Christo.
14 Perqué ell es nostra pau, lo qui ha fet dels dos un sol *poble*, y rompent la paret de separació *d'entre nosaltres;*
15 Ha abolit en sa carn la enemistat fins la lley dels preceptes *continguda* en los decrets, pera formar en sí mateix dels dos un sol home nou, fent la pau,
16 Y pera reconciliarlos ab Deu als dos en un cos per la creu, matant las enemistats en sí mateix;
17 Y vingué, y predicá pau á vosaltres que estavau lluny, y pau als que estavan prop:
18 Perqué per ell los uns y altres tenim entrada al Pare en un Esperit.
19 De manera que ja no sou estranys ni forasters, sinó que sou conciutadans dels sants, y doméstichs de Deu;
20 Y sou edificats sobre'l fonament dels apóstols y profetas, essent Jesu-Christ mateix la principal pedra cantonera;
21 En el qual tot l'edifici ben construit creix pera ser un temple sant en lo Senyor,
22 En qui vosaltres sou també edificats juntament pera ser habitació de Deu, per medi del Esperit.

CAP. 3.

Reconciliació dels Gentils revelada á Sant Pau, destinat especialment per Deu pera predicarlos l'evangeli.

PER esta causa, jo Pau, presoner de Jesu-Christ per amor de vosaltres los Gentils,
2 Si haveu ohit la dispensació de

la gracia de Deu que'm fou donada á mi envers vosaltres:
3 De quina manera, per revelació, se m'ha fet coneixer lo misteri, com escriguí abans en pocas paraulas:
4 D'ahont, si llegiu, podeu inferir ma intelligencia en lo misteri de Christo;
5 Lo qual en altras generacions no fou donat á coneixer als fills dels homes, axí com ara es revelat als seus sants apóstols y profetas en Esperit;
6 De que'ls Gentils son cohereus, y del mateix cos, y participant de sa promesa en Christo Jesús per l'evangeli;
7 Del qual jo he estat constituhit ministre, segons lo dó de la gracia de Deu que m'ha estat donada per l'obra eficás de son poder.
8 A mi, que so'l menor de tots los sants, me ha estat donada aquesta gracia de predicar als Gentils las riquesas insondables de Christo,
9 Y de manifestar á tothom qual es la comunicació del misteri escondit desde'l principi dels sigles en Deu, que criá totas las cosas per Jesu-Christ:
10 Perqué la molt varia sabiduría de Deu sia ara notificada per l'iglesia als principats y potestats en los *llochs* celestials,
11 Conforme l'etern designi que ha cumplert en Christo Jesús nostre Senyor;
12 En qui tenim, mediant la fe d'ell, segura confiansa y accés *á Deu.*
13 Per lo qual vos demano que no desmayeu en mas tribulacions per amor de vosaltres, que es vostra gloria.
14 Per aquesta causa doblo mos genolls al Pare de nostre Senyor Jesu-Christ,
15 Del qual pren lo nom tota la familia del cel y de la terra,
16 Peraqué segons las riquesas de sa gloria vos concedesca que siau corroborats en virtut per son Esperit en l'home interior;
17 Peraqué Christo habiti per la fe en vostres cors, arrelats y fundamentats en caritat,
18 Així que pugau compéndrer ab tots los sants qual es l'amplaria, y la llargaria, y l'altura, y la profunditat;
19 Y coneixer també l'amor de Christo, que supera tot enteniment, á fi de que siau plens de tota la plenitut de Deu.
20 Y á aquell qu'es poderós pera fer totas las cosas més abundantment que lo que demanam y comprenem, segons la virtut que obra en nosaltres,
21 A ell *sia* la gloria en l'iglesia per medi de Christo Jesús, per totas las generacions del sigle dels sigles. Amen.

CAP. 4.

Unió dels fiels en la unitat de l'iglesia, la perfecció de la qual deu cada hu procurar segons son grau: vida dels Gentils, y qual ha de ser la dels Christians.

PER axó jo, presoner del Senyor, vos suplico que camineu dignament en la vocació á que sou cridats,

2 Ab tota humilitat y mansuetut, ab paciencia, supportantvos uns á altres ab caritat,
3 Procurant mantenir l'unitat del Esperit en lo vincle de la pau.
4 *Hi ha* un cos, y un Esperit, així com sou cridats á una esperansa de vostra vocació,
5 Un Senyor, una fe, un baptisme,
6 Un Deu y Pare de tots, qu'es sobre tots, y en totas las cosas, y en tots nosaltres.
7 Mes á cada hu de nosaltres l'hi ha estat donada la gracia conforme á la mida del dó de Christo.
8 Per lo qual diu: Quant pujá en lo alt se'n portá catiu lo captiveri, doná dons als homes.
9 (Y que ell pujá, ¿qué es sinó que havía baixat primer als paratges més baixos de la terra?
10 Ell que baixá, es lo mateix també que pujá sobre tots los cels, peraqué umplís totas las cosas.)
11 Y ell mateix doná á uns apóstols, á altres profetas, á altres evangelistas, y á altres pastors y doctors,
12 Pera la perfecció dels sants, pera l'obra del ministeri, pera la edificació del cos de Christo;
13 Fins que tots arribem en la unitat de la fe y del coneixement del Fill de Deu, á varó perfet, á la mida de la edat madura de Christo;
14 Peraqué no siam ja més infants fluctuant, y'ns deixem portar aquí y allí de qualsevol vent de doctrina per la malignitat dels homes, que enganyan ab astucia per introduhir l'error;
15 Ans bé parlant la veritat en caritat, crescam en totas las cosas en aquell qu'es lo cap, so es, Christo;
16 De qui tot lo cos connexo y unit per tota juntura, per la qual subministra aliment á proporció, segons l'obra eficás de cada membre, pren increment pera edificarse ell mateix en caritat.
17 Aixó donchs vos dich, y testifico en lo Senyor, que no caminen com caminan los demés Gentils en la vanitat de son pensament,
18 Tenint l'enteniment obscurit en las tenebras, alienats de la vida de Deu per l'ignorancia que hi ha en ells, per rahó de la ceguedat de son cor;
19 Los quals desesperant, s'entregaren ells mateixos á la disolució, á obras de tota impuresa, á l'avaricia.
20 Mes vosaltres no haveu aprés així á Christo,
21 Si es que l'hajau ohit, y hajau estat ensenyats per ell, com la veritat es en Jesús:
22 A despullarvos del home vell, segons lo qual fou vostra antigua conversació, qu'es corrompuda conforme á las enganyosas concupiscencias;
23 Renovauvos en l'esperit de vostre ánimo,
24 Y vestiuvos del home nou, que fou criat segons Deu en justicia y en santedat de veritat.
25 Per lo tant deixant la mentida, parlau veritat cada qual ab son prohisme; puix som membres los uns dels altres.

26 Enfadauvos, y no pequeu: no's
pongui lo sol sobre vostra ira.
27 Ni doneu entrada al dimoni.
28 No robi més aquell que robava, ans bé treballi, obrant ab sas mans lo qu'es bó, peraqué tinga de que donar al menesterós.
29 No isca paraula mala de vostra boca, sinó la qu'es bona pera edificació de la fe y doni gracia als oyents.
30 Y no contristeu al Esperit Sant de Deu, en qui foreu sellats pera'l dia de la redempció.
31 Sia desterrada de vosaltres tota amargura, y ira, y indignació, y clamor, y blasfemia, ab tota malicia:
32 Ans bé siau benignes los uns als altres, misericordiosos, perdonantvos reciprocament, així com també vos ha perdonat Deu per Christo.

CAP. 5.

Excorta als Efesios ab l'imitació de Jesu-Christ, á que s'apartin de tot vici, y s'emplehin en obras bonas, y tracta de la santedat del matrimoni.

SIAU donchs imitadors de Deu, cóm fills caríssims;
2 Y caminau en amor, així com Christo nos amá també, y s'entregá pera nosaltres oferta y hostia á Deu en olor de suavitat.
3 Mes fornicació, y tota impuresa, y avaricia, no's mencioni entre vosaltres, com es propi dels sants;
4 Ni paraulas deshonestas, ni necias, ni xanxas, que no convenen, sinó ans bé accions de gracias.
5 Perqué haveu de saber y entendrer, que tot fornicari, ó deshonest, ó avaro, (lo qual es idolatría,) no té herencia en lo regne de Christo y de Deu.
6 No us deixeu enganyar ab paraulas vanas; perqué per aixó vé l'ira de Deu sobre los fills de la incredulitat.
7 No tingau donchs participació ab ells.
8 Perqué en algun temps erau tenebras; emperó ara *sou* llum en lo Senyor: procehiu com fills de la llum:
9 (Puix lo fruyt del Esperit es en tota bondat, y justicia, y veritat:)
10 Aprobant lo qu'es accepte á Deu.
11 Y no comuniqueu ab las obras infructuosas de las tenebras, ans bé al contrari condemnau*las;*
12 Perqué es vergonyós fins lo parlar de las cosas que ells fan en secret.
13 Emperó totas las que son reprensibles son fetas manifestas per la llum; perqué tot quant se manifesta es llum.
14 Per lo tant diu ell: Desperta't tu que dorms, y álsa't d'entre'ls morts, y Christo t'illuminará.
15 Y així mirau, germans, que camineu ab circumspecció, no com uns necis,
16 Sinó com prudents, recobrant lo temps, perque los dias son mals.
17 Per lo tant no siau indiscrets, ans bé compreneu qual es la voluntat de Deu.
18 Y no us doneu en demasía al vi, de lo que naix luxuria, ans bé umplíus del Esperit Sant,

19 Parlantvos á vosaltres ma-
teixos en salms, y himnes, y can-
tars espirituals, cantant y alabant
al Senyor en vostre cor;
20 Donant gracias sempre al
Deu y Pare per totas las cosas
en nom de nostre Senyor Jesu-
Christ;
21 Sometentvos los uns als altres
en lo temor de Christo.
22 Las mullers estigan subjectas
á sos marits com al Senyor;
23 Perqué lo marit es cap de la
muller, així com Christo es cap
de l'iglesia, y ell mateix es Sal-
vador del cos.
24 Y així com l'iglesia está sub-
jecta á Christo, així *estíganho* las
mullers á sos marits en tot.
25 Vosaltres marits amau á vos-
tras mullers, així com Christo amá
també á l'iglesia, y s'entregá á sí
mateix per ella;
26 Pera santificarla, purificantla
ab lo baptisme del aygua ab la
paraula de vida,
27 Pera presentársela á sí ma-
teix iglesia gloriosa que no tinga
mácula, ni arruga, ni cosa sem-
blant, sinó que sia santa y imma-
culada.
28 Així també los marits deuhen
amar á sas mullers, com á sos
propis cossos. Lo qui ama á sa mu-
ller, s'ama á sí mateix.
29 Perqué ningú aborrí may sa
propia carn, ans bé la sustenta y
cuyda, així com també Christo á
l'iglesia;
30 Perqué som membres de son
cos, de sa carn, y de sos ossos.
31 Per això deixará l'home á son
pare y á sa mare, y's juntará á sa
muller, y serán dos en una carn.
32 Aquest es un gran misteri;
mes jo parlo concernent á Christo
y á l'iglesia.
33 Emperó ami cada hu de vo-
saltres á sa muller com á sí ma-
teix; y la muller reverencii á son
marit.

CAP. 6.

Obligacions respectivas dels fills y dels pares, dels criats y dels amos: armas espirituals del Christiá: vigilancia y perseverancia en la oració.

FILLS, obehiu á vostres pares
en lo Senyor, perqué això es
just.
2 Honra á ton pare y á ta mare,
que es lo primer manament ab
promesa,
3 Pera que't vaja bé, y tingas
llarga vida sobre la terra.
4 Y vosaltres, pares, no provo-
queu á vostres fills á l'ira, ans
bé criaulos en instrucció y correc-
ció del Senyor.
5 Criats, siau obedients als *que*
son vostres senyors segons la carn,
ab temor y tremolór, en simplici-
tat de cor, així com á Christo;
6 No servint*los* al ull, com per'a-
gradar als homes, sinó com á ser-
vos de Christo, fent de cor la vo-
luntat de Deu,
7 Servint de bona voluntat, com
al Senyor, y no com als homes;
8 Sabent que cada qual rebrá del
Senyor lo bé que haurá fet, sia ser-
vo, sia llibre.
9 Y vosaltres, amos, feu això
mateix ab ells, abstenintvos d'a-
menassas; sabent que'l Senyor

d'ells y de vosaltres está en lo cel,
y que per ell no hi ha accepció de
personas.
10 En lo demés, germans, afir-
mauvos en lo Senyor, y en lo po-
der de sa virtut.
11 Vestius l'armadura de Deu,
peraqué pugau resistir las tretas
del diable;
12 Perqué nosaltres no peleam
contra la carn y la sanch, sinó
contra'ls principats y potestats,
contra'ls gobernadors de las tene-
bras d'aquest mon, contra'ls espe-
rits malignes en los ayres.
13 Per lo tant preneu tota la
armadura de Deu, peraqué pugau
resistir en lo dia fatal, y soste-
nirvos havent cumplert totas las
cosas.
14 Estáu donchs ferms, cenyiu
vostres lloms ab veritat, y armats
de la lloriga de la justicia,
15 Y vostres peus calsats ab la
preparació del evangeli de pau:
16 Sobre tot prenent l'escut de
la fe, á fi de que pugau apagar to-
tas las fletxas encesas del maligne.
17 Preneu també l'elm de la
salut, y l'espasa del Esperit, qu'es
la paraula de Deu:
18 Orant en tot temps ab tota
pregaria y súplica en l'Esperit, y
vetllant en lo mateix ab tota per-
severancia, y pregant per tots los
sants,
19 Y per mi, á fi de que'm sia
donat lo parlar, y peraqué puga
obrir los llavis ab confiansa, pera
fer coneixer lo misteri del evan-
geli:
20 Del qual so embaixador en
cadenas, peraqué parli ab valentía
d'ell, com jo dech parlar.
21 Y peraqué pugau també sa-
ber l'estat de mas cosas, *y* lo que
faitg: vos informará de tot Ti-
chich, germá *nostre* caríssim, y fiel
ministre en lo Senyor;
22 A qui us he enviat per aqueix
fi, peraqué sapiau lo qu'es de no-
saltres, y consoli vostres cors.
23 Pau als germans, y caritat ab
fe, de part de Deu Pare y del Se-
nyor Jesu-Christ.
24 La gracia *sia* ab tots los que
aman á nostre Senyor Jesu-Christ
ab sinceritat. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS FILIPIANS.

CAP. 1.

Afecte de Pau als Filipians, y fruyt de sas presons en los fiels: los exorta á sufrir treballs per Christo.

PAU y Timotéu, servos de
Jesu-Christ, á tots los sants
en Christo Jesús que están en Fi-
lipos, ab los bisbes y diacas:
2 Gracia á vosaltres, y pau de
Deu nostre Pare y del Senyor
Jesu-Christ.
3 Gracias dono á mon Deu cada

vegada que'm recordo de vosaltres;
4 Pregant sempre ab goig per tots vosaltres en totas mas oracions;
5 Per vostra comunicació en l'evangeli de Christo, desde'l primer dia fins ara:
6 Tenint per cert àixó mateix, que aquell que comensá en vosaltres la bona obra, la perfeccionará fins al dia de Jesu-Christ:
7 Així com es just que jo pensi aixó de tots vosaltres, perqué us tinch en mon cor; y en mas cadenas, y en la defensa y confirmació del evangeli, tots vosaltres sou participants de mon goig.
8 Perqué Deu m'es testimoni de quina manera vos amo á tots vosaltres en las entranyas de Jesu-Christ.
9 Y lo que us demano *es*, que vostra caritat abundi més y més en ciencia y en tot coneixement;
10 Peraqué aprobeu lo millor, y siau sincers, y sens ofensa fins al dia de Christo,
11 Plens de fruyt de justicia per Jesu-Christ á gloria y alabansa de Deu.
12 Emperó, germans, voldría que sabesseu, que las cosas que m'han succehit han contribuit més al profit del evangeli:
13 De manera que mas cadenas s'han fet notorias en Christo en tot lo pretori, y en tots los demés *llochs*;
14 Y molts dels germans en lo Senyor, cobrant ánimo per mas cadenas, son més atrevits en parlar la paraula de Deu sens temor.
15 Es veritat que alguns predican á Christo per enveja, y com per tema; mes altres ho fan també de bona voluntat.
16 Uns per caritat, sabent que jo he estat posat pera la defensa del evangeli;
17 Mes altres predican á Christo per contenció, no sincerament, crehent aumentar l'aflicció á mas cadenas.
18 ¿Y qué? Ab tal que Christo sia de totas maneras predicat, sia en pretext ó en veritat: y en aixó me regositjo, y encara me regositjaré.
19 Puix sé que aixó se'm convertirá en salvació, per vostra oració, y per l'auxili del Esperit de Jesu-Christ;
20 Segons ma viva expectació y esperansa *que tinch de* que en ninguna cosa seré confós, ans bé ab entera confiansa, com sempre també será ara Christo glorificat en mon cos, sia per vida, sia per mort.
21 Perqué pera mi lo viurer es Christo, y lo morir *es* guany.
22 Mes si visch en la carn, aqueix es lo fruyt de mon treball: ab tot jo no sé lo que esculliré.
23 Perqué jo'm trobo apretat per dos costats: tinch desitg de ser deslligat *de la carn*, y de estar ab Christo, lo que es molt millor:
24 Ab tot, lo permaneixer en la carn *es* més necessari pera vosaltres.
25 Y confiat d'aixó, sé que permaneixeré y continuaré ab tots

vosaltres, pera profit vostre y goig
de la fe:
26 A fi de que vostre regositg
abundi per mi en Jesu-Christ, me-
diant lo meu retorn á vosaltres.
27 Procurau solament en que
vostra conversació sia digna del
evangeli de Christo, peraqué va-
ja á véure'us, ó estiga ausent, oyga
de vosaltres que permaneixeu uná-
nims en un mateix esperit, treba-
llant units en la fe del evangeli:
28 Y en res vos fassan pór vos-
tres contraris; lo qual per'ells
es una senyal clara de perdició,
peró pera vosaltres *ho es* de sal-
vació, y aixó de Deu:
29 Perqué á vosaltres vos es do-
nat per Christo, no tant sols que
cregau en ell, sinó que patiu tam-
bé per amor d'ell:
30 Tenint lo mateix conflicte
que vegereu en mi, y que ara
ohiu *estar* en mi.

CAP. 2.

Los exorta á l'unió y caritat fraternal, á l'humilitat, y á l'obediencia ab l'exemple de Jesu-Christ: recomana y alaba á Timotéu y á Epaphrodito.

PER lo tant, si *hi ha* alguna
consolació en Christo, si al-
gun refrigeri de caritat, si alguna
comunicació d'Esperit, si algunas
entranyas de compassió,
2 Feu cumplert mon goig, sen-
tint tots una mateixa cosa, tenint
una mateixa caritat, un mateix es-
perit, uns mateixos pensaments:
3 *Que* no's *fassa* res per tema,
ni per vanagloria, sinó que ab hu-
militat d'esperit consideri cada
qual per superior als altres;
4 No atenent sols á las cosas que
son sevas propias, sinó á las dels
altres;
5 Y'l mateix ánimo hi haja en
vosaltres que hi hagué també en
Christo Jesús;
6 Lo qual, essent en la forma de
Deu, no tingué per usurpació lo
ser ell igual á Deu,
7 Sinó que's reduhí á sí mateix
á no res, prenent la figura de ser-
vo, fet á semblantsa dels homes: y
trobat en la condició com á home,
8 Se humillá á sí mateix, fet
obedient fins á la mort, y mort de
creu.
9 Per lo qual Deu també lo
exaltá altament, y li doná un nom
que es sobre tot nom;
10 A fi de que al nom de Jesús
se dobli tot genoll *de las criaturas
que están* en los cels, en la terra,
y en los inferns;
11 Y tota llengua confessi que
Jesu-Christ es lo Senyor, pera glo-
ria de Deu Pare.
12 Per lo tant, caríssims meus,
aixís com foreu sempre obedients,
treballau ab temor y tremolant en
la obra de vostra salvació, no sols
com en ma presencia, sinó molt
més ara en ma ausencia:
13 Puix Deu es lo qui obra en
vosaltres, axí lo voler com l'obrar,
segons *son* beneplácit.
14 Y feu totas las cosas sens
murmuració y disputas,
15 Peraqué siau irreprensibles y
sencills, fills de Deu sens mácula,
en mitg d'una nació depravada y
perversa; entre'ls qua'ls resplan-
diu com lluminars en lo mon.

16 Conservant la paraula de vida, pera gloria meva en lo dia de Christo, de que jo no he corregut en va, ni he treballat en va.

17 Encaraqué jo sia immolat sobre'l sacrifici y víctima de vostra fe, me'n regositjo y me'n congratulo ab tots vosaltres.

18 Y d'axó mateix regositjaus vosaltres, y congratulauvos ab mi.

19 Y espero en lo Senyor Jesús que prompte vos enviaré á Timotéu, pera cobrar jo també bon ánimo al saber l'estat de vostras cosas.

20 Perqué no tinch ningú possehit de igual ánimo, qui ab un afecte sincer se interessi tant per vosaltres.

21 Perqué tots buscan sas propias cosas, y no las que son de Jesu-Christ.

22 Puix ja sabeu vosaltres per experiencia, que com un fill respecte de son pare, ell ha servit ab mi en l'evangeli.

23 A ell donchs espero enviarvos tant prest com jo haja vist l'estat dels meus negocis.

24 Y confío en lo Senyor que jo mateix vindré quant antes á vosaltres.

25 Y he judicat necessari enviarvos á Epaphrodito, germá, coadjutor, y company meu en milicia, y vostre messetger que m'ha assistit en mas necessitats;

26 Perqué ell ansiava estar entre tots vosaltres, y estava angustiat, perqué havíau sabut que havía estat malalt.

27 Y certament estigué malalt, y casi á la mort; mes Deu tingué misericordia d'ell, y no sols d'ell, sinó també de mi, peraqué jo no tingués tristesa sobre tristesa.

28 Y així l'he enviat més prompte, á fi de que vehentlo vos regositjeu de nou, y jo estiga sens tristesa.

29 Rebeulo donchs ab tota alegría en lo Senyor, y ab lo honor degut á semblants personas.

30 Perqué per l'obra de Christo estigué á la mort, exposant sa vida pera suplir la falta de vostres serveys envers mi.

CAP. 3.

Diferencia de la lley y de la fe: dels falsos apóstols, enemichs de la creu de Christo.

EN lo demés, germans meus, regositjaus en lo Senyor. A mi certament no m'*es* molest l'escriure'us las mateixas cosas, y á vosaltres vos *es* necessari.

2 Guardaus dels cans, guardaus dels mals operaris, guardaus de l'incisió.

3 Perqué nosaltres som la circumcisió, los que servim á Deu en esperit, y'ns gloriam en Christo Jesús, y no tenim confiansa en la carn:

4 Encaraqué jo podría tenir també confiansa en la carn. Si algú creu que té de que confiar en la carn, jo més,

5 *Que he estat* circumcisat al vuyté dia, del llinatge d'Israel, de la tribu de Benjamí, Hebreu d'Hebreus; en quant á la lley, Fariséu;

6 En quant á zel, perseguidor

de l'iglesia de Deu; en quant á la justicia qu'es de la lley, he viscut irreprensible.

7 Mes las cosas que'm foren guanys, las he reputadas com perduas per Christo.

8 Y en veritat tot ho tinch per perdua per l'excellencia del coneixement de Jesu-Christ Senyor meu; per amor del qual tot ho he perdut, y ho conto com fems, ab tal que guanyi á Christo,

9 Y sia trobat en ell, sens tenir ma propia justicia, qu'es de la lley, sinó la qu'es per la fe de Christo Jesús: la justicia, qu'es de Deu per la fe;

10 Peraqué puga coneixer á ell, y'l poder de sa resurrecció, y la comunicació de sos sufriments, essent conforme á sa mort;

11 Per si d'alguna manera puch arribar á la resurrecció qu'es dels morts:

12 No que l'haja alcansada ja, ni que sia ja perfet; emperó seguesch *ma carrera*, per *veurer* si d'alguna manera puch alcansar alló pera lo qual vaitg esser pres de Christo Jesús.

13 Germans, jo no considero haver*ho* ja alcansat; mes jo faitg aixó, olvidant las cosas que quedan derrera, y avantsantme á las que están devant,

14 Corro envers la marca per'*alcansar* lo premi de la alta vocació de Deu en Christo Jesús.

15 Y així siam tots los que som perfets d'un mateix sentiment; y si en alguna cosa pensau d'altra manera, Deu també vos ho revelará.

16 Mes en quant á lo que havem ja arribat, tingam uns mateixos sentiments, y permanescam en una mateixa regla.

17 Siau, germans, imitadors meus, y no perdeu de vista als que caminan així, segons l'exemple que teniu nostre.

18 Perqué molts caminan, (dels quals vos he dit altras vegadas, y ara ho repetesch plorant) *que son* enemichs de la creu de Christo;

19 Lo fi dels quals *es* la perdició; lo Deu dels quals es *son* ventre; y la gloria *dels quals es* en sa confusió, que gustan de cosas terrenals.

20 Emperó nostra conversació es en los cels, d'ahont esperam també al Salvador nostre Senyor Jesu-Christ,

21 Lo qual transformará nostre vil cos, pera ferlo semblant á son cos gloriós, segons aquell poder ab que pot subjectar també á sí totas las cosas.

CAP. 4.

Última exortació del apóstol á la práctica de totas las virtuts, y son agrahiment per lo socorro que li havían enviat.

PER lo tant, germans meus caríssims y molt desitjats, *que sou* mon goig y ma corona, perseverau així ferms en lo Senyor, amats *meus*.

2 Prego á Evodia, y suplico á Syntique, que sian del mateix sentiment en lo Senyor.

3 Y també te demano, company fiel, que ajudis á aquellas que treballaren ab mi en l'evangeli ab

Climent, y ab los demés que m'ajudaren, los noms dels quals están en lo llibre de la vida.
4 Regositjaus sempre en lo Senyor; *y* altra vegada vos *ho* dich, Regositjaus.
5 Sia notoria vostra modestia á tots los homes. Lo Senyor está prop.
6 No tingau afany per cosa alguna; ans bé en totas las cosas, ab pregarias, y súplicas, ab acció de gracias, sian presentadas á Deu vostras peticions.
7 Y la pau de Deu, que sobrepuja á tot enteniment, guardi vostres cors, y vostres sentiments en Christo Jesús.
8 Per lo demés, germans, tot lo qu'es verdader, tot lo qu'es honest, tot lo qu'es just, tot lo qu'es sant, tot lo qu'es amable, tot lo qu'es de bona fama, si *hi ha* alguna virtut, si *hi ha* alguna alabansa, pensau en estas cosas.
9 Lo que haveu aprés, y rebut, y ohit, y vist en mi, aixó feu; y'l Deu de la pau será ab vosaltres.
10 Me he regositjat sobre manera en lo Senyor, del que ja per fi haja tornat á florir vostre cuydado envers mi; puix encaraqué'l teníau, emperó vos faltava l'oportunitat.
11 No ho dich per rahó de necessitat; puix ja he aprés á acontentarme del estat en que'm trobo.
12 Y sé viurer humiliat, y sé viurer en abundancia; per totas parts, y á totas las cosas estich avesat á estar saciat, y á sufrir fam, á tenir abundancia, y á patir miseria.
13 Tot ho puch en Christo que'm conforta.
14 Ab tot haveu fet bé en haver participat de ma tribulació.
15 Ja sabeu vosaltres, Filipians, que en lo principi del evangeli, quant vaitg partir de Macedonia, ninguna iglesia comunicá ab mi respecte de donar y rébrer, sinó vosaltres sols:
16 Puix una y dos vegadas m'enviareu á Tessalónica lo que jo necessitava.
17 No es que jo desitgia dádivas, sinó que cerco fruyt que abundi á vostre compte.
18 Així que tot ho tinch, y estich abundant y plé, havent rebut per Epaphrodito lo que m'enviareu com olor de suavitat, hostia accepta, agradable á Deu.
19 Peró mon Deu suplirá totas vostras necessitats, segons sas riquesas en la gloria per Christo Jesús.
20 Y *sia* á Deu y nostre Pare gloria per los sigles dels sigles. Amen.
21 Saludau á tots los sants en Christo Jesús.
22 Los germans que están ab mi vos saludan. Vos saludan tots los sants, principalment los que son de casa de César.
23 La gracia de nostre Senyor Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS COLOSSIANS.

CAP. 1.

Alaba Sant Pau la fe dels Colossians, y prega per'ells: Jesu-Christ es l'imatge perfeta de Deu, lo Senyor de totas las cosas, lo Cap de l'iglesia, y'l Redemptor dels homes: Pau es ministre del evangeli per anunciar lo misteri de la vocació dels Gentils.

PAU, apóstol de Jesu-Christ per la voluntat de Deu, y Timotéu *nostre* germá,
2 Als sants y fiels germans en Christo Jesús que están en Colossi:
3 Gracia á vosaltres, y pau de part de Deu nostre Pare, y de nostre Senyor Jesu-Christ. Donam gracias á Deu y al Pare de nostre Senyor Jesu-Christ, pregant sempre pera vosaltres,
4 Desde que havem ohit vostra fe en Christo Jesús, y l'amor que teniu á tots los sants,
5 Per l'esperansa que us está reservada en los cels, de la que haveu ohit per la paraula de veritat del evangeli;
6 La qual ha arribat á vosaltres, com també á tot lo mon; y dona fruyt y creix, així com entre vosaltres, desde'l dia en que l'ohireu, y conegućreu la gracia de Deu en veritat;
7 Y com també l'aprengućreu d'Epaphras, nostre estimat conservo, que es pera vosaltres un fiel ministre de Christo Jesús;
8 Lo qui'ns informá també de vostre amor en l'Esperit.
9 Per aqueix motiu nosaltres també, desde'l dia que *ho* oyguerem, no havem cessat de pregar pera vosaltres, y de demanar que siau plens del coneixement de sa voluntat, en tota sabiduría y intelligencia espiritual;
10 Peraqué camineu dignes del Senyor, agradant*li* en tot, fructificant en tota obra bona, y creixent en lo coneixement de Deu:
11 Fortificats ab tota virtut, segons lo poder de sa gloria, en tota paciencia y longanimitat ab goig,
12 Donant gracias á Deu lo Pare, que'ns feu dignes de participar de la herencia dels sants en la llum:
13 Lo qui nos ha llibertat del poder de las tenebras, y'*ns* ha traslladat al regne de son Fill caríssim;
14 En lo qual tenim la redempció per medi de sa sanch, *y* la remissió dels pecats:
15 Lo qual es imatge del Deu invisible, lo primogénit de tota criatura:
16 Perqué per ell foren criadas totas las cosas que hi ha en lo cel y en la terra, visibles y invisibles, ja sian tronos, ó dominacions, ó principats, ó potestats; totas foren criadas per ell mateix y en ell mateix:

2 Ab tota humilitat y mansue-
tut, ab paciencia, suportantvos
uns á altres ab caritat,
3 Procurant mantenir l'unitat
del Esperit en lo vincle de la pau.
4 *Hi ha* un cos, y un Esperit,
així com sou cridats á una espe-
ransa de vostra vocació,
5 Un Senyor, una fe, un baptisme,
6 Un Deu y Pare de tots, qu'es
sobre tots, y en totas las cosas, y
en tots nosaltres.
7 Mes á cada hu de nosaltres
l'hi ha estat donada la gracia con-
forme á la mida del dó de Christo.
8 Per lo qual diu: Quant pujá en
lo alt se'n portá catiu lo captiveri,
doná dons als homes.
9 (Y que ell pujá, ¿qué es sinó
que havía baixat primer als parat-
ges més baixos de la terra?
10 Ell que baixá, es lo mateix
també que pujá sobre tots los cels,
peraqué umplís totas las cosas.)
11 Y ell mateix doná á uns após-
tols, á altres profetas, á altres
evangelistas, y á altres pastors y
doctors,
12 Pera la perfecció dels sants,
pera l'obra del ministeri, pera la
edificació del cos de Christo;
13 Fins que tots arribem en la
unitat de la fe y del coneixement
del Fill de Deu, á varó perfet, á
la mida de la edat madura de
Christo;
14 Peraqué no siam ja més in-
fants fluctuant, y'ns deixem por-
tar aquí y allí de qualsevol vent
de doctrina per la malignitat dels
homes, que enganyan ab astucia
per introduhir l'error;
15 Ans bé parlant la veritat en
caritat, crescam en totas las cosas
en aquell qu'es lo cap, *so es*,
Christo;
16 De qui tot lo cos connexo y
unit per tota juntura, per la qual
subministra aliment á proporció,
segons l'obra eficás de cada mem-
bre, pren increment pera edificarse
ell mateix en caritat.
17 Això donchs vos dich, y tes-
tifico en lo Senyor, que no cami-
neu com caminan los demés Gen-
tils en la vanitat de son pensament,
18 Tenint l'enteniment obscurit
en las tenebras, alienats de la vi-
da de Deu per l'ignorancia que hi
ha en ells, per rahó de la cegue-
dat de son cor;
19 Los quals desesperant, s'en-
tregaren ells mateixos á la disolu-
ció, á obras de tota impuresa, á
l'avaricia.
20 Mes vosaltres no haveu aprés
així á Christo,
21 Si es que l'hajau ohit, y hajau
estat ensenyats per ell, com la
veritat es en Jesús:
22 A despullarvos del home vell,
segons lo qual fou vostra antigua
conversació, qu'es corrompuda
conforme á las enganyosas concu-
piscencias;
23 Renovauvos en l'esperit de
vostre ánimo,
24 Y vestiuvos del home nou,
que fou criat segons Deu en jus-
ticia y en santedat de veritat.
25 Per lo tant deixant la men-
tida, parlau veritat cada qual ab
son prohisme; puix som membres
los uns dels altres.

26 Enfadauvos, y no pequeu: no's pongui lo sol sobre vostra ira.
27 Ni doneu entrada al dimoni.
28 No robi més aquell que robava, ans bé treballi, obrant ab sas mans lo qu'es bó, peraqué tinga de que donar al menesterós.
29 No isca paraula mala de vostra boca, sinó la qu'es bona pera edificació de la fe y doni gracia als oyents.
30 Y no contristeu al Esperit Sant de Deu, en qui foreu sellats pera'l dia de la redempció.
31 Sia desterrada de vosaltres tota amargura, y ira, y indignació, y clamor, y blasfemia, ab tota malicia:
32 Ans bé siau benignes los uns als altres, misericordiosos, perdonantvos reciprocament, així com també vos ha perdonat Deu per Christo.

CAP. 5.

Exorta als Efesios ab l'imitació de Jesu-Christ, á que s'apartin de tot vici, y s'emplehin en obras bonas, y tracta de la santedat del matrimoni.

SIAU donchs imitadors de Deu, cóm fills caríssims;
2 Y caminau en amor, així com Christo nos amá també, y s'entregá pera nosaltres oferta y hostia á Deu en olor de suavitat.
3 Mes fornicació, y tota impuresa, y avaricia, no's mencioni entre vosaltres, com es propi dels sants;
4 Ni paraulas deshonestas, ni necias, ni xanxas, que no convenen, sinó ans bé accions de gracias.
5 Perqué haveu de saber y entendrer, que tot fornicari, ó deshonest, ó avaro, (lo qual es idolatría,) no té herencia en lo regne de Christo y de Deu.
6 No us deixeu enganyar ab paraulas vanas; perqué per axó vé l'ira de Deu sobre los fills de la incredulitat.
7 No tingau donchs participació ab ells.
8 Perqué en algun temps erau tenebras; emperó ara *sou* llum en lo Senyor: procehiu com fills de la llum:
9 (Puix lo fruyt del Esperit es en tota bondat, y justicia, y veritat:)
10 Aprobant lo qu'es accepte á Deu.
11 Y no comuniqueu ab las obras infructuosas de las tenebras, ans bé al contrari condemnau*las;*
12 Perqué es vergonyós fins lo parlar de las cosas que ells fan en secret.
13 Emperó totas las que son reprensibles son fetas manifestas per la llum; perqué tot quant se manifesta es llum.
14 Per lo tant diu ell: Desperta't tu que dorms, y álsa't d'entre'ls morts, y Christo t'illuminará.
15 Y així mirau, germans, que camineu ab circumspecció, no com uns necis,
16 Sinó com prudents, recobrant lo temps, perque los dias son mals.
17 Per lo tant no siau indiscrets, ans bé compreneu qual es la voluntat de Deu.
18 Y no us doneu en demasía al vi, de lo que naix luxuria, ans bé umplíus del Esperit Sant,

19 Parlantvos á vosaltres mateixos en salms, y himnes, y cantars espirituals, cantant y alabant al Senyor en vostre cor;
20 Donant gracias sempre al Deu y Pare per totas las cosas en nom de nostre Senyor Jesu-Christ;
21 Sometentvos los uns als altres en lo temor de Christo.
22 Las mullers estigan subjectas á sos marits com al Senyor;
23 Perqué lo marit es cap de la muller, axí com Christo es cap de l'iglesia, y ell mateix es Salvador del cos.
24 Y aixi com l'iglesia está subjecta á Christo, aixi *estíganho* las mullers á sos marits en tot.
25 Vosaltres marits amau á vostras mullers, aixi com Christo amá també á l'iglesia, y s'entregá á sí mateix per ella;
26 Pera santificarla, purificantla ab lo baptisme del aygua ab la paraula de vida,
27 Pera presentársela á sí mateix iglesia gloriosa que no tinga mácula, ni arruga, ni cosa semblant, sinó que sia santa y immaculada.
28 Aixi també los marits deuhen amar á sas mullers, com á sos propis cossos. Lo qui ama á sa muller, s'ama á sí mateix.
29 Perqué ningú aborrí may sa propia carn, ans bé la sustenta y cuyda, aixi com també Christo á l'iglesia;
30 Perqué som membres de son cos, de sa carn, y de sos ossos.
31 Per aixó deixará l'home á son pare y á sa mare, y's juntará á sa muller, y serán dos en una carn.
32 Aquest es un gran misteri; mes jo parlo concernent á Christo y á l'iglesia.
33 Emperó ami cada hu de vosaltres á sa muller com á sí mateix; y la muller reverencii á son marit.

CAP. 6.

Obligacions respectivas dels fills y dels pares, dels criats y dels amos: armas espirituals del Christiá: vigilancia y perseverancia en la oració.

FILLS, obehiu á vostres pares en lo Senyor, perqué aixó es just.
2 Honra á ton pare y á ta mare, que es lo primer manament ab promesa,
3 Pera que't vaja bé, y tingas llarga vida sobre la terra.
4 Y vosaltres, pares, no provoqueu á vostres fills á l'ira, ans bé criaulos en instrucció y correcció del Senyor.
5 Criats, siau obedients als *que son vostres* senyors segons la carn, ab temor y tremolór, en simplicitat de cor, aixi com á Christo;
6 No servint*los* al ull, com per'agradar als homes, sinó com á servos de Christo, fent de cor la voluntat de Deu,
7 Servint de bona voluntat, com al Senyor, y no com als homes;
8 Sabent que cada qual rebrá del Senyor lo bé que haurá fet, sia servo, sia llibre.
9 Y vosaltres, amos, feu aixó mateix ab ells, abstenintvos d'amenassas; sabent que'l Senyor

d'ells y de vosaltres está en lo cel,
y que per ell no hi ha accepció de
personas.
10 En lo demés, germans, afir-
mauvos en lo Senyor, y en lo po-
der de sa virtut.
11 Vestius l'armadura de Deu,
peraqué pugau resistir las tretas
del diable;
12 Perqué nosaltres no peleam
contra la carn y la sanch, sinó
contra'ls principats y potestats,
contra'ls gobernadors de las tene-
bras d'aquest mon, contra'ls espe-
rits malignes en los ayres.
13 Per lo tant preneu tota la
armadura de Deu, peraqué pugau
resistir en lo dia fatal, y soste-
nirvos havent cumplert totas las
cosas.
14 Estáu donchs ferms, cenyiu
vostres lloms ab veritat, y armats
de la lloriga de la justicia,
15 Y vostres peus calsats ab la
preparació del evangeli de pau:
16 Sobre tot prenent l'escut de
la fe, á fi de que pugau apagar to-
tas las fletxas encesas del maligne.
17 Preneu també l'elm de la
salut, y l'espasa del Esperit, qu'es
la paraula de Deu:
18 Orant en tot temps ab tota
pregaria y súplica en l'Esperit, y
vetllant en lo mateix ab tota per-
severancia, y pregant per tots los
sants,
19 Y per mi, á fi de que'm sia
donat lo parlar, y peraqué puga
obrir los llavis ab confiansa, pera
fer coneixer lo misteri del evan-
geli:
20 Del qual so embaixador en
cadenas, peraqué parli ab valentía
d'ell, com jo dech parlar.
21 Y peraqué pugau també sa-
ber l'estat de mas cosas, *y* lo que
faitg: vos informará de tot Ti-
chich, germá *nostre* caríssim, y fiel
ministre en lo Senyor;
22 A qui us he enviat per aqueix
fi, peraqué sapiau lo qu'es de no-
saltres, y consoli vostres cors.
23 Pau als germans, y caritat ab
fe, de part de Deu Pare y del Se-
nyor Jesu-Christ.
24 La gracia *sia* ab tots los que
aman á nostre Senyor Jesu-Christ
ab sinceritat. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS FILIPIANS.

CAP. 1.

Afecte de Pau als Filipians, y fruyt de sas presons en los fiels: los exorta á sufrir treballs per Christo.

PAU y Timotéu, servos de
Jesu-Christ, á tots los sants
en Christo Jesús que están en Fi-
lipos, ab los bisbes y diacas:
2 Gracia á vosaltres, y pau de
Deu nostre Pare y del Senyor
Jesu-Christ.
3 Gracias dono á mon Deu cada

vegada que'm recordo de vosaltres;
4 Pregant sempre ab goig per tots vosaltres en totas mas oracions;
5 Per vostra comunicació en l'evangeli de Christo, desde'l primer dia fins ara:
6 Tenint per cert això mateix, que aquell que comensá en vosaltres la bona obra, la perfeccionará fins al dia de Jesu-Christ:
7 Així com es just que jo pensi això de tots vosaltres, perqué us tinch en mon cor; y en mas cadenas, y en la defensa y confirmació del evangeli, tots vosaltres sou participants de mon goig.
8 Perqué Deu m'es testimoni de quina manera vos amo á tots vosaltres en las entranyas de Jesu-Christ.
9 Y lo que us demano *es*, que vostra caritat abundi més y més en ciencia y en tot coneixement;
10 Peraqué aprobeu lo millor, y siau sincers, y sens ofensa fins al dia de Christo,
11 Plens de fruyt de justicia per Jesu-Christ á gloria y alabansa de Deu.
12 Emperó, germans, voldría que sabesseu, que las cosas que m'han succehit han contribuit més al profit del evangeli:
13 De manera que mas cadenas s'han fet notorias en Christo en tot lo pretori, y en tots los demés *llochs*;
14 Y molts dels germans en lo Senyor, cobrant ánimo per mas cadenas, son més atrevits en parlar la paraula de Deu sens temor.
15 Es veritat que alguns predican á Christo per enveja, y com per tema; mes altres ho fan també de bona voluntat.
16 Uns per caritat, sabent que jo he estat posat pera la defensa del evangeli;
17 Mes altres predican á Christo per contenció, no sincerament, crehent aumentar l'aflicció á mas cadenas.
18 ¿Y qué? Ab tal que Christo sia de totas maneras predicat, sia en pretext ó en veritat: y en això me regositjo, y encara me regositjaré.
19 Puix sé que això se'm convertirá en salvació, per vostra oració, y per l'auxili del Esperit de Jesu-Christ;
20 Segons ma viva expectació y esperansa *que tinch de* que en ninguna cosa seré confós, ans bé ab entera confiansa, com sempre també será ara Christo glorificat en mon cos, sia per vida, sia per mort.
21 Perqué pera mi lo viurer es Christo, y lo morir *es* guany.
22 Mes si visch en la carn, aqueix es lo fruyt de mon treball: ab tot jo no sé lo que esculliré.
23 Perqué jo'm trobo apretat per dos costats: tinch desitg de ser deslligat *de la carn*, y de estar ab Christo, lo que es molt millor:
24 Ab tot, lo permaneixer en la carn *es* més necessari pera vosaltres.
25 Y confiat d'això, sé que permaneixeré y continuaré ab tots

vosaltres, pera profit vostre y goig
de la fe:
26 A fi de que vostre regositg
abundi per mi en Jesu-Christ, me-
diant lo meu retorn á vosaltres.
27 Procurau solament en que
vostra conversació sia digna del
evangeli de Christo, peraqué va-
ja á véure'us, ó estiga ausent, oyga
de vosaltres que permaneixeu uná-
nims en un mateix esperit, treba-
llant units en la fe del evangeli:
28 Y en res vos fassan pór vos-
tres contraris; lo qual per'ells
es una senyal clara de perdició,
peró pera vosaltres *ho es* de sal-
vació, y axó de Deu:
29 Perqué á vosaltres vos es do-
nat per Christo, no tant sols que
cregau en ell, sinó que patiu tam-
bé per amor d'ell:
30 Tenint lo mateix conflicte
que vegereu en mi, y que ara
ohiu *estar* en mi.

CAP. 2.

Los exorta á l'unió y caritat fraternal, á l'humilitat, y á l'obediencia ab l'exemple de Jesu-Christ: recomana y alaba á Timotéu y á Epaphrodito.

PER lo tant, si *hi ha* alguna
consolació en Christo, si al-
gun refrigeri de caritat, si alguna
comunicació d'Esperit, si algunas
entranyas de compassió,
2 Feu cumplert mon goig, sen-
tint tots una mateixa cosa, tenint
una mateixa caritat, un mateix es-
perit, uns mateixos pensaments:
3 *Que* no's *fassa* res per tema,
ni per vanagloria, sinó que ab hu-
militat d'esperit consideri cada
qual per superior als altres;
4 No atenent sols á las cosas que
son sevas propias, sinó á las dels
altres;
5 Y'l mateix ánimo hi haja en
vosaltres que hi hagué també en
Christo Jesús;
6 Lo qual, essent en la forma de
Deu, no tingué per usurpació lo
ser ell igual á Deu,
7 Sinó que's reduhí á sí mateix
á no res, prenent la figura de ser-
vo, fet á semblantsa dels homes: y
trobat en la condició com á home,
8 Se humillá á sí mateix, fet
obedient fins á la mort, y mort de
creu.
9 Per lo qual Deu també lo
exaltá altament, y li doná un nom
que es sobre tot nom;
10 A fi de que al nom de Jesús
se dobli tot genoll *de las criaturas
que están* en los cels, en la terra,
y en los inferns;
11 Y tota llengua confessi que
Jesu-Christ es lo Senyor, pera glo-
ria de Deu Pare.
12 Per lo tant, caríssims meus,
axís com foreu sempre obedients,
treballau ab temor y tremolant en
la obra de vostra salvació, no sols
com en ma presencia, sinó molt
més ara en ma ausencia:
13 Puix Deu es lo qui obra en
vosaltres, axí lo voler com l'obrar,
segons *son* beneplácit.
14 Y feu totas las cosas sens
murmuració y disputas,
15 Peraqué siau irreprensibles y
sencills, fills de Deu sens mácula,
en mitg d'una nació depravada y
perversa; entre'ls qua'ls resplan-
diu com lluminars en lo mon.

16 Conservant la paraula de vi-
da, pera gloria meva en lo dia de
Christo, de que jo no he corregut
en va, ni he treballat en va.
17 Encaraqué jo sia immolat so-
bre'l sacrifici y víctima de vostra
fe, me'n regositjo y me'n congra-
tulo ab tots vosaltres.
18 Y d'axó mateix regositjaus
vosaltres, y congratulauvos ab mi.
19 Y espero en lo Senyor Jesús
que prompte vos enviaré á Timo-
téu, pera cobrar jo també bon
ánimo al saber l'estat de vostras
cosas.
20 Perqué no tinch ningú posse-
hit de igual ánimo, qui ab un
afecte sincer se interessi tant per
vosaltres.
21 Perqué tots buscan sas pro-
pias cosas, y no las que son de
Jesu-Christ.
22 Puix ja sabeu vosaltres per
experiencia, que com un fill res-
pecte de son pare, ell ha servit ab
mi en l'evangeli.
23 A ell donchs espero enviarvos
tant prest com jo haja vist l'estat
dels meus negocis.
24 Y confío en lo Senyor que jo
mateix vindré quant antes á vo-
saltres.
25 Y he judicat necessari enviar-
vos á Epaphrodito, germá, coad-
jutor, y company meu en milicia,
y vostre messetger que m'ha assis-
tit en mas necessitats:
26 Perqué ell ansiava estar en-
tre tots vosaltres, y estava angus-
tiat, perqué havíau sabut que ha-
vía estat malalt.
27 Y certament estigué malalt,
y casi á la mort; mes Deu tingué
misericordia d'ell, y no sols d'ell,
sinó també de mi, peraqué jo no
tingués tristesa sobre tristesa.
28 Y aixi l'he enviat més promp-
te, á fi de que vehentlo vos rego-
sitjeu de nou, y jo estiga sens
tristesa.
29 Rebeulo donchs ab tota ale-
gría en lo Senyor, y ab lo honor
degut á semblants personas.
30 Perqué per l'obra de Christo
estigué á la mort, exposant sa vida
pera suplir la falta de vostres ser-
veys envers mi.

CAP. 3.

Diferencia de la lley y de la fe: dels falsos apóstols, enemichs de la creu de Christo.

EN lo demés, germans meus,
regositjaus en lo Senyor. A
mi certament no m'*es* molest l'es-
criure'us las mateixas cosas, y á
vosaltres vos *es* necessari.
2 Guardaus dels cans, guardaus
dels mals operaris, guardaus de
l'incisió.
3 Perqué nosaltres som la cir-
cumcisió, los que servim á Deu
en esperit, y'ns gloriam en Christo
Jesús, y no tenim confiansa en
la carn:
4 Encaraqué jo podría tenir
també confiansa en la carn. Si al-
gú creu que té de que confiar en
la carn, jo més,
5 *Que he estat* circumcisat al
vuyté dia, del llinatge d'Israel,
de la tribu de Benjamí, Hebreu
d'Hebreus; en quant á la lley,
Fariséu;
6 En quant á zel, perseguidor

de l'iglesia de Deu; en quant á la justicia qu'es de la lley, he viscut irreprensible.

7 Mes las cosas que'm foren guanys, las he reputadas com perduas per Christo.

8 Y en veritat tot ho tinch per perdua per l'excellencia del coneixement de Jesu-Christ Senyor meu; per amor del qual tot ho he perdut, y ho conto com fems, ab tal que guanyi á Christo,

9 Y sia trobat en ell, sens tenir ma propia justicia, qu'es de la lley, sinó la qu'es per la fe de Christo Jesús: la justicia, qu'es de Deu per la fe;

10 Peraqué puga coneixer á ell, y'l poder de sa resurrecció, y la comunicació de sos sufriments, essent conforme á sa mort;

11 Per si d'alguna manera puch arribar á la resurrecció qu'es dels morts:

12 No que l'haja alcansada ja, ni que sia ja perfet; emperó seguesch *ma carrera*, per *veurer* si d'alguna manera puch alcansar alló pera lo qual vaitg esser pres de Christo Jesús.

13 Germans, jo no considero haver*ho* ja alcansat; mes jo faitg aixó, olvidant las cosas que quedan derrera, y avantsantme á las que están devant,

14 Corro envers la marca per'*alcansar* lo premi de la alta vocació de Deu en Christo Jesús.

15 Y així siam tots los que som perfets d'un mateix sentiment; y si en alguna cosa pensau d'altra manera, Deu també vos ho revelará.

16 Mes en quant á lo que havem ja arribat, tingam uns mateixos sentiments, y permanescam en una mateixa regla.

17 Siau, germans, imitadors meus, y no perdeu de vista als que caminan així, segons l'exemple que teniu nostre.

18 Perqué molts caminan, (dels quals vos he dit altras vegadas, y ara ho repetesch plorant) *que son* enemichs de la creu de Christo;

19 Lo fi dels quals *es* la perdició; lo Deu dels quals es *son* ventre; y la gloria *dels quals es* en sa confusió, que gustan de cosas terrenals.

20 Emperó nostra conversació es en los cels, d'ahont esperam també al Salvador nostre Senyor Jesu-Christ,

21 Lo qual transformará nostre vil cos, pera ferlo semblant á son cos gloriós, segons aquell poder ab que pot subjectar també á sí totas las cosas.

CAP. 4.

Última excortació del apóstol á la práctica de totas las virtuts, y son agrahiment per lo socorro que li havian enviat.

PER lo tant, germans meus caríssims y molt desitjats, *que sou* mon goig y ma corona, perseverau així ferms en lo Senyor, amats *meus*.

2 Prego á Evodia, y suplico á Syntique, que sian del mateix sentiment en lo Senyor.

3 Y també te demano, company fiel, que ajudis á aquellas que treballaren ab mi en l'evangeli ab

Climent, y ab los demés que m'aju-
daren, los noms dels quals están
en lo llibre de la vida.
4 Regositjaus sempre en lo Se-
nyor; *y* altra vegada vos *ho* dich,
Regositjaus.
5 Sia notoria vostra modestia á
tots los homes. Lo Senyor está
prop.
6 No tingau afany per cosa al-
guna; ans bé en totas las cosas,
ab pregarias, y súplicas, ab acció
de gracias, sian presentadas á Deu
vostras peticions.
7 Y la pau de Deu, que sobrepu-
ja á tot enteniment, guardi vostres
cors, y vostres sentiments en
Christo Jesús.
8 Per lo demés, germans, tot lo
qu'es verdader, tot lo qu'es honest,
tot lo qu'es just, tot lo qu'es sant,
tot lo qu'es amable, tot lo qu'es
de bona fama, si *hi ha* alguna vir-
tut, si *hi ha* alguna alabansa, pen-
sau en estas cosas.
9 Lo que haveu aprés, y rebut,
y ohit, y vist en mi, axó feu; y'l
Deu de la pau será ab vosaltres.
10 Me he regositjat sobre ma-
nera en lo Senyor, del que ja per
fi haja tornat á florir vostre cuy-
dado envers mi; puix encaraqué'l
teníau, emperó vos faltava l'opor-
tunitat.
11 No ho dich per rahó de ne-
cessitat; puix ja he aprés á acon-
tentarme del estat en que'm trobo.
12 Y sé viurer humiliat, y sé viu-
rer en abundancia; per totas parts,
y á totas las cosas estich avesat á
estar saciat, y á sufrir fam, á te-
nir abundancia, y á patir miseria.
13 Tot ho puch en Christo que'm
conforta.
14 Ab tot haveu fet bé en ha-
ver participat de ma tribulació.
15 Ja sabeu vosaltres, Filipians,
que en lo principi del evangeli,
quant vaitg partir de Macedonia,
ninguna iglesia comunicá ab mi
respecte de donar y rébrer, sinó
vosaltres sols:
16 Puix una y dos vegadas m'en-
viareu á Tessalónica lo que jo
necessitava.
17 No es que jo desitgia dádivas,
sinó que cerco fruyt que abundi á
vostre compte.
18 Axí que tot ho tinch, y es-
tich abundant y plé, havent rebut
per Epaphrodito lo que m'enviareu
com olor de suavitat, hostia accep-
ta, agradable á Deu.
19 Peró mon Deu suplirá totas
vostras necessitats, segons sas ri-
quesas en la gloria per Christo Je-
sús.
20 Y *sia* á Deu y nostre Pare glo-
ria per los sigles dels sigles. Amen.
21 Saludau á tots los sants en
Christo Jesús.
22 Los germans que están ab
mi vos saludan. Vos saludan tots
los sants, principalment los que
son de casa de César.
23 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres.
Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU
ALS COLOSSIANS.

CAP. 1.

Alaba Sant Pau la fe dels Colossians, y prega per'ells: Jesu-Christ es l'imatge perfeta de Deu, lo Senyor de totas las cosas, lo Cap de l'iglesia, y'l Redemptor dels homes: Pau es ministre del evangeli per anunciar lo misteri de la vocació dels Gentils.

PAU, apóstol de Jesu-Christ per la voluntat de Deu, y Timotéu *nostre* germá,
2 Als sants y fiels germans en Christo Jesús que están en Colossi:
3 Gracia á vosaltres, y pau de part de Deu nostre Pare, y de nostre Senyor Jesu-Christ. Donam gracias á Deu y al Pare de nostre Senyor Jesu-Christ, pregant sempre pera vosaltres,
4 Desde que havem ohit vostra fe en Christo Jesús, y l'amor que teniu á tots los sants,
5 Per l'esperansa que us está reservada en los cels, de la que haveu ohit per la paraula de veritat del evangeli;
6 La qual ha arribat á vosaltres, com també á tot lo mon; y dona fruyt y creix, així com entre vosaltres, desde'l dia en que l'ohireu, y conegguereu la gracia de Deu en veritat;
7 Y com també l'aprengguereu d'Epaphras, nostre estimat conservo, que es pera vosaltres un fiel ministre de Christo Jesús;
8 Lo qui'ns informá també de vostre amor en l'Esperit.
9 Per aqueix motiu nosaltres també, desde'l dia que *ho* oygguerem, no havem cessat de pregar pera vosaltres, y de demanar que siau plens del coneixement de sa voluntat, en tota sabiduría y intelligencia espiritual;
10 Peraqué camineu dignes del Senyor, agradant*li* en tot, fructificant en tota obra bona, y creixent en lo coneixement de Deu:
11 Fortificats ab tota virtut, segons lo poder de sa gloria, en tota paciencia y longanimitat ab goig,
12 Donant gracias á Deu lo Pare, que'ns feu dignes de participar de la herencia dels sants en la llum:
13 Lo qui nos ha llibertat del poder de las tenebras, y'*ns* ha traslladat al regne de son Fill caríssim;
14 En lo qual tenim la redempció per medi de sa sanch, *y* la remissió dels pecats:
15 Lo qual es imatge del Deu invisible, lo primogénit de tota criatura:
16 Perqué per ell foren criadas totas las cosas que hi ha en lo cel y en la terra, visibles y invisibles, ja sian tronos, ó dominacions, ó principats, ó potestats; totas foren criadas per ell mateix y en ell mateix:

17 Y ell es abans que tot, y totas las cosas subsisteixen per ell.
18 Y ell mateix es lo cap del cos de l'iglesia, que es lo principi, lo primogénit dels morts, peraqué ell tinga en tot la preminencia:
19 Puix plagué *al Pare* que en ell habitás tota plenitut:
20 Y havent fet la pau per medi de la sanch de sa creu, pera reconciliar per ell totas las cosas á sí mateix; per ell *dich*, ja sian las cosas que *hi ha* en la terra, ó las que *hi ha* en lo cel.
21 Y vosaltres que algun temps vos havíau extranyat *de Deu*, y fet enemichs de cor per las malas obras,
22 Ara ab tot vos ha reconciliat en lo cos de sa carn per la mort, á fi de presentarvos sants, y sens mácula, y irreprensibles devant d'ell:
23 Si continuau fundamentats y ferms en la fe, inmobles en l'esperansa del evangeli que haveu ohit, *y* que fou predicat á tota criatura baix lo cel, del qual jo Pau so fet ministre:
24 Lo qual ara me regositjo en mas afliccions per vosaltres, y cumplesch lo que resta dels sufriments de Christo en ma carn, per amor de son cos, que es l'iglesia:
25 De la que jo so fet ministre, segons la dispensació de Deu que m'ha estat donada pera vosaltres, á fi de cumplir la paraula de Deu.
26 Lo misteri que ha estat escondit dels sigles y de las generacions, mes que ara ha estat manifestat á sos sants;
27 Als quals Deu ha volgut revelar las riquesas de la gloria d'aquest misteri entre'ls Gentils, que Christo es en vosaltres l'esperansa de la gloria;
28 A qui nosaltres anunciam, amonestant á tothom, y ensenyant á tothom en tota sabiduría, peraqué pugam presentar tot home perfet en Christo Jesús:
29 En lo que encara treballo jo també, combatint segons sa eficacia que obra en mi ab poder.

CAP. 2.

Exorta als Colossians á que's guardin dels sofismes dels filosophs, de la superstició dels heretges, de las ceremonias de la lley, y de las visions falsas.

PERQUÉ desitjo que sapiau quant gran *es* l'ansietat que tinch per vosaltres, y per aquells que están en Laodicéa, y per quants no han vist mon rostro en carn:
2 A fi de que sos cors sian consolats, estant units en caritat, y en totas riquesas de la plena certesa d'intelligencia, pera coneixer lo misteri de Deu Pare y de Christo Jesús:
3 En qui están escondits tots los tresors de sabiduría y de ciencia.
4 Y aixó ho dich perqué no sia que algú vos enganyi ab paraulas sutils.
5 Perqué encaraqué estich ausent en la carn, mes estich ab vosaltres ab l'esperit, gosantme y contemplant vostre *bon* ordre, y la firmesa de vostra fe en Christo.
6 Així com donchs haveu rebut Christo Jesús lo Senyor, caminau en ell,

7 Arrelats, y sobredificats en ell, y fortificats en la fe, com haveu aprés, creixent en ella ab accions de gracias.

8 Estáu alerta peraqué ningú vos enganyi ab filosofías y sofismes vans, segons la tradició dels homes, segons los elements del mon, y no segons Christo:

9 Perqué en ell habita tota la plenitut de la Divinitat corporalment.

10 Y vosaltres sou cumplerts en ell, lo qual es lo cap de tot principat y potestat:

11 En qui estáu també circumcidats ab la circumcisió no feta de má, despullant lo cos dels pecats de la carn ab la circumcisió de Christo:

12 *Essent* sepultats juntament ab ell en lo baptisme, en lo que ressuscitareu també mediant la fe del poder de Deu, que'l ressuscitá d'entre'ls morts.

13 Y á vosaltres, essent morts en los pecats y en l'incircumcisió de vostra carn, vos vivifica juntament ab ell, perdonantvos tots los pecats:

14 Esborrant l'escrit del decret que era contra nosaltres, lo qual nos era contrari, y'l tragué del mitg, clavantlo en sa creu:

15 Y despullant los principats y potestats, los exposá atrevidament al publich, triumfant sobre d'ells en sí mateix.

16 Per lo tant ningú vos judiqui per lo menjar, ó per lo beurer, ó per respecte del dia de festa, ó de novilluni, ó de dissaptes:

17 Que son sombra de las cosas que han de venir; mes lo cos *es* de Christo.

18 Ningú vos extravii, afectant en humilitat y adoració dels ángels, ficantse en cosas que may vegé, anant vanament inflat en lo sentit de son ánimo carnal,

19 Y no estant unit ab lo Cap, del qual tot lo cos sustentat y organisat per junturas y lligaments, creix en l'aument de Deu.

20 Per conseguent si sou morts ab Christo als elements d'aquest mon, ¿perqué us deixau gobernar d'ordenansas com si visquesseu pera'l mon,

21 (No menjeu, ni gusteu, ni toqueu:

22 Totas las quals cosas portan sa destrucció en l'us,) segons los preceptes y doctrinas dels homes?

23 Y aquestas cosas en veritat tenen una apariencia de sabiduría en lo culto voluntari, en humilitat, en la negligencia del cos, no en honra alguna pera sacietat de la carn.

CAP. 3.

De la renovació de las costums conforme á la vida nova rebuda de Christo: varios avisos als casats, als pares de familia, y als criats.

SI haveu donchs ressuscitat ab Christo, cercau las cosas que son de dalt, ahont Christo está sentat á la dreta de Deu.

2 Saborejaus en las cosas de dalt, no en las de la terra;

3 Perqué sou morts ja, y vostra vida está escondida ab Christo en Deu.

4 Quant Christo, *qu'es* vostra
vida, s'aparega, llavors també vo-
saltres apareixeréu ab ell en gloria.
5 Per lo tant mortificau vostres
membres que están sobre la terra:
fornicació, impuresa, luxuria, con-
cupiscencia mala, y avaricia, qu'es
idolatría:
6 Per las quals cosas vé l'ira de
Deu sobre'ls fills de l'incredulitat:
7 En las quals caminareu també
vosaltres algun temps quant vi-
viau en ellas.
8 Emperó ara abandonau també
totas aquestas cosas: ira, indigna-
ció, malicia, blasfemia, paraula
torpe de vostra boca.
9 No mentiu los uns als altres,
ja que us haveu despullat del home
vell ab sos fets,
10 Y us haveu vestit lo nou, lo
qual es renovat per lo coneixe-
ment, segons l'imatge d'aquell
que'l criá:
11 Ahont no hi ha ni Grech, ni
Jueu; circumcisió, ni incircumci-
sió; Bárbaro, ni Scita; llibert, ni
servo; sinó que Christo *es* tot
en tots.
12 Revestius donchs com elegits
de Deu, sants y amats, entranyas
de misericordia, de benignitat,
humilitat d'esperit, modestia, pa-
ciencia,
13 Sufrintvos los uns als altres,
y perdonantvos mutuament, si al-
gú té queixa contra del altre; aixi
com lo Senyor vos perdona á vo-
saltres, aixi també vosaltres.
14 Mes sobretot *revestius* de ca-
ritat, qu'es lo vincle de la per-
fecció.
15 Y triunfi en vostres cors la
pau de Christo, á la que foreu
també cridats en un cos, y siau
agrahits.
16 Habiti la paraula de Christo
abundantment en vosaltres en tota
sabiduría, ensenyantvos y amones-
tantvos los uns als altres ab salms,
himnes, y cántichs espirituals, can-
tant de cor á Deu ab gracia.
17 Y qualsevol cosa que fassau,
sia de paraula, sia d'obra, *feuho*
tot en nom de nostre Senyor Jesu-
Christ, donant gracias per ell á
Deu y al Pare.
18 Casadas, estáu somesas á vos-
tres marits, com convé en lo Se-
nyor.
19 Marits, amau á vostras mu-
llers, y no las tracteu ab asperesa.
20 Fills, obehiu á *vostres* pares
en tot; puix aixó es del agrado
del Senyor.
21 Pares, no provoqueu á ira á
vostres fills, peraqué no's tornin
pusillánims.
22 Sirvents, obehiu en totas co-
sas á *vostres* amos segons la carn,
no servint al ull com per'agradar
als homes, sinó ab simplicitat de
cor y temor de Deu.
23 Tot quant fassau, feu*ho* de
cor com pera'l Senyor, y no pera'ls
homes:
24 Sabent que del Senyor re-
bréu lo gallardó de l'herencia,
perqué vosaltres serviu al Senyor
Christo.
25 Mes lo qui obra mal, rebrá
per lo mal que ha fet: y en Deu
no hi ha accepció de personas.

CAP. 4.

Últims avisos del apóstol: recomana á Tichich y á Onéssim, y saluda á diferents.

AMOS, donau á *vostres* sirvents
lo que es de justicia y equi-
tatiu, sabent que també vosaltres
teniu Senyor en lo cel,
2 Perseverau en l'oració, vetllant
en ella ab acció de gracias:
3 Orant juntament per nosaltres,
peraqué Deu nos obri la porta de
la paraula per'anunciar lo misteri
de Christo, per amor del qual es-
tich jo encara pres,
4 Y peraqué jo'l manifesti de la
manera que dech parlar*ne*.
5 Caminau ab sabiduría envers
aquells que están fora, redimint lo
temps.
6 Sia sempre vostra conversació
assaborada ab gracia y sal, pera-
qué sapiau com haveu de respon-
drer á cada hu.
7 *Mon* caríssim germá Tichich,
fiel ministre y conservo meu en lo
Senyor, vos informará del estat de
totas mas cosas;
8 Al qual he enviat á vosaltres
per aixó mateix, á fi de que sapi
l'estat de vostras cosas, y consoli
vostres cors,
9 Juntament ab Onéssim, *mon*
caríssim y fiel germá, lo qual es
dels vostres. Ells vos contarán to-
tas las cosas que aquí's fan.
10 Vos saluda Aristarco, mon
company en presó, y March, cusí
de Barnabé, (tocant al qual ja re-
bereu *mos* encárrechs:) si vé á vo-
saltres rebeulo *bé*:
11 Y Jesús apellidat Just; los
quals son de la circumcisió: aques-
tos son los únichs que m'ajudan
en lo regne de Deu, y m'han ser-
vit de consol.
12 Vos saluda Epaphras, que es
dels vostres *y* servo de Jesu-Christ,
sempre solicit en pregar per vo-
saltres en *sas* oracions, peraqué
siau perfets y cumplerts en tota
la voluntat de Deu.
13 Puix jo li so testimoni de lo
molt que treballa per vosaltres, y
per los que están en Laodicéa, y
per los de Hierápolis.
14 Vos saluda lo molt amat
Lluch metge, y també Demas.
15 Saludau als germans que es-
tán en Laodicéa, y á Nimphas, y á
l'iglesia que está en sa casa.
16 Y deprés que aquesta epís-
tola sia llegida entre vosaltres, feu
que sia llegida també en l'iglesia
dels Laodiceans, y vosaltres llegiu
també la dels Laodiceans.
17 Y diheu á Archip: Té compte
en lo ministeri que has rebut en
lo Senyor, peraqué'l cumplis.
18 Salutació de mi, Pau, ab ma
propia má. Recordauvos de mas
cadenas. La gracia *sia* ab vosal-
tres. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU
ALS TESSALÓNICHS.

CAP. 1.

Alaba l'apóstol als Tessalónichs, per haver estat un exemple als demés fiels en lo fervor de sa fe, esperansa, y caritat en mitg de las tribulacions.

PAU, y Silva, y Timotéu, á
l'iglesia dels Tessalónichs
en Deu Pare y en lo Senyor Jesu-
Christ:
2 Gracia á vosaltres, y pau de
part de Deu nostre Pare y del
Senyor Jesu-Christ. Donam sem-
pre gracias á Deu per tots vosal-
tres, fent memoria sens cessar de
vosaltres en nostras oracions,
3 Recordantnos de l'obra de vos-
tra fe, y del treball, y de la cari-
tat, y de la paciencia de l'esperan-
sa en nostre Senyor Jesu-Christ
devant de Deu y Pare nostre:
4 Sabent, amats germans, que
vostra elecció *es* de Deu;
5 Perqué nostre evangeli no vin-
gué á vosaltres solament en parau-
la, sinó també en virtut, y en l'Es-
perit Sant, y en gran plenitut,
perqué sabeu quals forem entre
vosaltres per amor vostre.
6 Y vosaltres vos haveu fet imi-
tadors nostres y del Senyor, rebent
la paraula en mitg de molta tri-
bulació ab goig del Esperit Sant.
7 De manera que vosaltres ha-
veu estat l'exemple á tots los que
han cregut en Macedonia y en
Acaya;
8 Perqué per vosaltres fou di-
vulgada la paraula del Senyor, no
sols en la Macedonia y en la Aca-
ya, sinó que's propagá per totas
parts la fe que teniu envers Deu,
de modo que nosaltres no tenim
necessitat de dir cosa alguna:
9 Perqué ells mateixos publican
de nosaltres quina entrada tingue-
rem en vosaltres, y com vos con-
vertireu dels ídols á Deu, pera
servir al Deu viu y verdader,
10 Y pera esperar dels cels á son
Fill Jesús, á qui ressuscitá d'en-
tre'ls morts, lo qual nos deslliurá
de l'ira que ha de venir.

CAP. 2.

Fa present l'apóstol als Tessalónichs la llibertat, desinterés, y zel ab que'ls predica l'evangeli; y també l'amor entranyable que'ls professa per rahó de sa constancia en la fe.

PERQUÉ vosaltres mateixos
sabeu, germans, que nostra
entrada en vosaltres no fou vana;
2 Ans bé havent primer patit y
estat afrontats, com sabeu, en Fi-
lipos, tinguerem valor en nostre
Deu pera predicarvos l'evangeli
de Deu ab gran solicitut.
3 Perqué nostra exortació no *fou*
d'error, ni de inmundicia, ni ab
engany.
4 Sinó que així com forem apro-
bats de Deu peraqué se'ns con-
fiás l'evangeli, així parlarem, no

com per'agradar als homes, sinó
á Deu que proba nostres cors.
5 Puix jamay lo nostre llen-
guatge fou d'adulació, com sabeu,
ni un pretext d'avaricia: Deu es
testimoni:
6 Ni cercarem la gloria dels ho-
mes, ni de vosaltres, ni de altres;
7 Podent com apóstols de Chris-
to havervos estat gravosos; sinó
que'ns ferem petits infants entre
vosaltres com una dida que acari-
cia als seus infants.
8 Y estant així apassionats á vo-
saltres, desitjavam ab ansia, no
sols fervos participants del evan-
geli de Deu, sinó de nostras pro-
pias ánimas, perqué ja'ns erau vo-
saltres caríssims.
9 Puix ja us recordau, germans,
de nostre treball y fatiga, treba-
llant nit y dia, pera no ser gravo-
sos á ningú de vosaltres, vos pre-
dicarem l'evangeli de Deu.
10 Vosaltres sou testimonis, y
Deu *també*, de quant santa, y justa,
y irreprensiblement nos compor-
tarem entre vosaltres que creheu:
11 Així com sabeu de quina ma-
nera á cada hu de vosaltres, com
un pare á sos fills,
12 Vos amonestarem, y us con-
solarem, protestantvos que cami-
nasseu dignes de Deu, que us cri-
dá á son regne y gloria.
13 Per aixó donam també sens
cessar gracias á Deu, perqué quant
rebereu la paraula de Deu que ha-
veu ohit de nosaltres, la rebereu
no com paraula d'homes, sinó, se-
gons ella es en veritat, *com* pa-
raula de Deu, la qual obra eficas-
ment en vosaltres que creheu.
14 Perqué vosaltres, germans,
vos haveu fet imitadors de las igle-
sias de Deu que hi ha en la Judéa
en Christo Jesús, per quant iguals
cosas sufrireu també de vostres
compatriotas, com ells dels Jueus;
15 Los quals mataren al Senyor
Jesús y á sos propis profetas, y'ns
han perseguit á nosaltres, y no
son del agrado de Deu, y son con-
traris de tots los homes;
16 Prohibintnos de parlar als
Gentils, peraqué fossen salvos, á
fi de cumplir ells sempre sos pe-
cats; perqué l'ira de Deu ha arri-
bat sobre ells fins al extrem.
17 Mes nosaltres, germans, pri-
vats per un curt temps de vostra
presencia, no de cor, ansiarem
més abundantment veurer vostra
cara ab gran desitg.
18 Per lo qual volguerem venir
á vosaltres, especialment jo Pau,
una y més vegadas; mes Satanás
nos *ho* destorvá.
19 Perqué ¿qual es nostra es-
peransa, ó nostre goig, ó corona
de gloria? ¿Per ventura no sou vo-
saltres en la presencia de nostre
Senyor Jesu-Christ en sa vinguda?
20 Certament vosaltres sou nos-
tra gloria y nostre goig.

CAP. 3.

Consol del apóstol al saber per Timotéu la constancia dels Tessalónichs en la fe de Jesu-Christ.

PER lo qual, no podent sufrir
més, nos aparegué bé que-
darnos sols en Atenas:
2 Y havem enviat á Timotéu
nostre germá, y ministre de Deu,

y colaborador nostre en l'evangeli de Christo, pera confirmarvos y esforsarvos en vostra fe;
3 A fi de que ningú's conturbi per aquestas tribulacions; puix vosaltres mateixos sabeu que per això havem estat destinats:
4 Perqué quant encara eram ab vosaltres, ja us prediguerem que havíam de passar tribulacions, com ha succehit, y sabeu.
5 Per això mateix, no podent jo sufrir més, envihí á informarme de vostra fe, tement que'l temptador no us hagués temptat, y que fos va nostre treball.
6 Mes ara que Timotéu ha retornat aquí de vosaltres, y'ns ha fet á saber vostra fe y caritat, y que sempre teniu bona recordansa de nosaltres, *y que* desitjau véure'ns, com nosaltres també á vosaltres:
7 Per això, germans, en mitg de totas nostras necessitats y tribulacions, tenim consol en vosaltres, per causa de vostra fe:
8 Per quant ara vivim, si vosaltres estáu ferms en lo Senyor.
9 Per lo tant, ¿quina acció de gracias podem donar á Deu per vosaltres, per tot lo goig ab que'ns regositjam, per amor de vosaltres, devant de nostre Deu;
10 Pregant*li* nit y dia ab lo major ardor, que pugam veurer vostra cara, y pugam cumplir lo que falta á vostra fe?
11 Y'l mateix Deu, y Pare nostre, y nostre Senyor Jesu-Christ, encamini nostres passos á vosaltres.
12 Y'l Senyor fassa que vosaltres crescau y abundeu en caritat los uns envers los altres, y envers tots, així com nosaltres *la tenim* envers vosaltres:
13 Peraqué confirmi vostres cors sens reprensió en santedat devant de Deu y Pare nostre, pera quant vinga nostre Senyor Jesu-Christ ab tots los sants. Amen.

CAP. 4.

Exorta l'apóstol á la virtut y al arreglo de costums: parla al fi de la resurrecció dels morts.

PER lo demés, germans, vos pregam y *us* exortam en lo Senyor Jesús, que com haveu rebut de nosaltres de quina manera vos convé comportarvos y agradar á Deu, així també procehiu per abundar més y més;
2 Perqué ja sabeu quins preceptes vos he donat per lo Senyor Jesús:
3 Puix aquesta es la voluntat de Deu, vostra santificació: que us abstingau de fornicació:
4 Que sapia cada hu de vosaltres possehir son vas en santificació y honra:
5 No ab afecte de concupiscencia, com los Gentils que no coneixen á Deu:
6 Y que ningú oprimesca ni enganyi en res á son germá, perqué'l Senyor es venjador de tot això, com ja abans vos ho havem dit y testificat;
7 Perqué no'ns cridá Deu pera inmundicie, sinó pera santificació.
8 Y així aquell que desprecia això, no desprecia al home, sinó

á Deu, que'ns ha donat també son
Sant Esperit.
9 Y tocànt á la caritat fraternal,
no necessitau que jo us escriga;
perqué vosaltres mateixos apren-
guereu de Deu lo amarvos uns á
altres.
10 Y en veritat vosaltres ho feu
ab tots los germans que hi ha en
tota la Macedonia. Emperó vos
suplicam que abundeu més y més;
11 Y que procureu viurer ab
sossego; y que us ocupeu en
vostres negocis; y que treballeu
de mans, com vos *ho* tenim ma-
nat;
12 Y que camineu honestament
envers los que están fora; y no
cobdicieu res de ningú.
13 Tampoch volem, germans,
que ignoreu respecte d'aquells
que dormen, peraqué no us con-
tristeu com los demés que no te-
nen esperansa.
14 Perqué si crehem que Jesús
morí y ressuscitá, així també Deu
portará ab Jesús á aquells que
dormiren en ell.
15 Açó donchs vos dihem en la
paraula del Senyor, que nosaltres
que vivim, *y* havem quedat aquí
pera la vinguda del Senyor, no'ns
adelantarem als que dormen.
16 Perqué'l mateix Senyor ab
mandato, y ab veu del arcángel,
y ab trompeta de Deu, baixará
del cel; y'ls que moriren en Chris-
to, ressuscitarán los primers:
17 Després nosaltres, los que vi-
vim, los que quedam aquí, serem
arrebatats juntament ab ells en
los núbols á rébrer á Christo en
los ayres; y així estarem pera sem-
pre ab lo Senyor.
18 Per lo tant consolauvos los
uns als altres ab aquestas paraulas.

CAP. 5.

Los adverteix que la segona vinguda del Senyor será quant menos s'ho pensin: los exorta á prepararse ab bonas obras; y'ls demana per últim que preguin á Deu per ell.

Y EN quant als temps y als
moments no necessitau,
germans, que us escrigam;
2 Perqué vosaltres mateixos sa-
beu bé que'l dia del Senyor vindrá
com un lladre de nit:
3 Perqué quant dirán pau y se-
guretat, llavors la repentina des-
trucció vindrá sobre ells, com lo
dolor de part á una dona prenya-
da, y no escaparán.
4 Mes vosaltres, germans, no
estáu en tenebras, de manera que
aquell dia vos sorprenga com un
lladre:
5 Perqué tots vosaltres sou fills
de la llum, y fills del dia; nosaltres
no'n som de la nit, ni de las tene-
bras.
6 Per lo tant no dormim com
altres, ans bé vetllem y viscam
en temperancia;
7 Perqué los que dormen, dor-
men de nit; y'ls que s'embriagan,
de nit s'embriagan.
8 Emperó nosaltres, que som
del dia, vivim sobris, vestits ab la
lloriga de la fe y de la caritat, y
per elm, l'esperansa de la salut:
9 Perqué no'ns ha posat Deu pe-
ra ira, sinó pera alcansar la salut
per nostre Senyor Jesu-Christ,

10 Lo qual morí per nosaltres; peraqué, sia que vetllem, sia que dormim, visquam juntament ab ell.

11 Per lo tant consolaus mutuament, y edificaus los uns als altres, aixi com ja ho feu.

12 Y vos pregam, germans, que siau regoneguts als que treballan entre vosaltres, y us gobernan en lo Senyor, y us amonestan;

13 Y que'ls doneu majors mostras de caritat per sa obra: y teniu pau ab ells.

14 Vos pregam també, germans, que reprengau als inquiets, que aconsoleu als pussillánims, que suporteu als flachs, y que siau suferts ab tots.

15 Mirau que ningú torni á altre mal per mal; ans bé seguiu sempre lo qu'es bó entre vosaltres, y pera tots.

16 Estáu sempre alegres.

17 Orau sens cessar.

18 En tot donau gracias, perqué aqueixa es la voluntat de Deu en Christo Jesús respecte de vosaltres.

19 No apagueu l'Esperit.

20 No desprecieu las profecías.

21 Examinauho tot, y abrassau lo qu'es bó.

22 Guardaus de tota apariencia de mal.

23 Y'l mateix Deu de pau vos santifiqui en tot; peraqué tot vostre esperit, y l'ánima, y'l cos se conservin irreprensibles pera la vinguda de nostre Senyor Jesu-Christ.

24 Fiel es aquell que us cridá, qui *ho* cumplirá també.

25 Germans, pregau per nosaltres.

26 Saludau á tots los germans ab bes sant.

27 Vos conjuro per lo Senyor que se llegesca esta carta á tots los sants germans.

28 La gracia de nostre Senyor Jesu-Christ *sia* ab vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA SEGONA DE SANT PAU
ALS TESSALÓNICHS.

CAP. 1.

Dona gracias á Deu per la fe dels Tessalónichs, y per sa paciencia en las tribulacions.

PAU, y Silva, y Timotéu, á l'iglesia dels Tessalónichs en Deu nostre Pare y en lo Senyor Jesu-Christ:

2 Gracia *sia* á vosaltres, y pau de part de Deu nostre Pare y del Senyor Jesu-Christ.

3 Debem, germans, donar gracias á Deu sens cessar per vosaltres, com es just; perqué vostra fe creix més y més, y abunda la caritat de cada hu de vosaltres entre vosaltres mateixos:

4 Tant que fins nosaltres matei-

xos nos gloriam en vosaltres en
las iglesias de Deu, per vostra paciencia
y fe en totas las persecucions
y tribulacions que sufriu:
5 *Lo qu'es* un senyal manifest del
just judici de Deu, peraqué siau
contats dignes en lo regne de
Deu, per amor del qual també
patiu.
6 Suposat qu'es just devant de
Deu que ell doni en paga aflicció
als que us afligeixen,
7 Y á vosaltres que sou atribulats
descans, juntament ab nosaltres,
quant lo Senyor Jesús apareixerá
del cel ab los ángels de son
poder,
8 En flamas de foch, prenent
venjansa d'aquells que no coneixen
á Deu, y dels que no obeheixen al
evangeli de nostre Senyor Jesu-Christ:
9 Los quals sufrirán la pena de
perdició eterna en la presencia
del Senyor, y de la gloria de son
poder,
10 Quant vindrá á ser glorificat
en sos sants, y á ferse maravellós
en tots los que cregueren, (perqué
ha estat cregut entre vosaltres
nostre testimoni,) en aquell dia.
11 Per lo que pregam també
sens cessar per vosaltres, peraqué
nostre Deu vos fassa dignes de *esta*
vocació, y cumpli tot lo plaher de
sa bondat, y l'obra de fe ab son
poder;
12 Peraqué sia glorificat lo nom
de nostre Senyor Jesu-Christ en
vosaltres, y vosaltres en ell, segons
la gracia de nostre Deu y del Senyor
Jesu-Christ.

CAP. 2.

Descriu las senyals que precehirán á la vinguda de Christo y á la del Antichrist, y'ls exorta á permaneixer en la doctrina que'ls ha ensenyat.

Y VOS suplicam, germans, per
l'adveniment de nostre Senyor
Jesu-Christ, y de nostra reunió
ab ell,
2 Que no us aparteu fácilment de
vostres sentiments, ni us perturbeu,
ni per esperit, ni per paraula,
ni per carta com enviada per nosaltres,
com si lo dia del Senyor
estigués ja cerca.
3 No us deixeu seduhir de ningú
en manera alguna, perqué *tal dia*
no será sens que primer vinga
l'apostasía, y sia manifestat l'home
del pecat, lo fill de perdició:
4 Lo qual s'oposa y s'alsa sobre
tot lo que s'anomena Deu, ó que
s'adora; de manera que s'asentará
en lo temple de Deu, mostrantse
com si fos Deu.
5 ¿No us recordau que quant jo
era encara ab vosaltres vos deya
aquestas cosas?
6 Y vosaltres sabeu ara lo que
deté, que ell sia revelat en aquest
temps.
7 Perqué ja está obrant lo misteri
de l'iniquitat, solament que'l
que ara reté, retindrá fins que ell
sia tret del mitg.
8 Y llavors se descubrirá aquell
Pervers, á qui lo Senyor Jesús
consumirá ab l'alé de sa boca, y'l
destruhirá ab lo resplandor de sa
vinguda.
9 *A ell*, la vinguda del qual es
segons l'obra de Satanás ab tot

poder, y senyals, y ab maravellas
de mentida,
10 Y ab tota seducció d'iniqui-
tat en aquells que pereixen, per-
qué no reberen l'amor de la veri-
tat pera ser salvos.
11 Per això los enviará Deu
illusió d'error, peraqué cregan la
mentida,
12 Y sian condemnats tots los
que no cregueren la veritat, ans
bé se complagueren en l'iniquitat.
13 Mes nosaltres debem donar
sempre gracias á Deu per vosal-
tres, germans amats de Deu, per-
qué Deu desde'l principi vos escu-
llí pera salvació, mediant la san-
tificació del Esperit y la creencia
de la veritat;
14 A la qual ell vos cridá per
nostre evangeli, pera obtenir la
gloria de nostre Senyor Jesu-
Christ.
15 Y així, germans, estigau
ferms, y manteniu las tradicions
que aprenguereu, ó per paraula, ó
per carta nostra.
16 Y'l mateix Senyor nostre Je-
su-Christ, y Deu, Pare nostre, lo
qual nos ha amat, y'*ns* ha donat
consol etern, y bonas esperansas
per medi de la gracia,
17 Consoli vostres cors, y us con-
firmi en tota paraula y obra bona.

CAP. 3.

Les demana que preguin á Deu per ell: parla contra los ociosos, díscols y temeraris, y recomana l'amor al treball, y la correcció dels dolents.

PER lo demés, germans, pre-
gau per nosaltres, peraqué
la paraula de Deu se propagui, y
sia glorificada, com *ho es* entre
vosaltres:
2 Y peraqué siam deslliurats
d'homes impertinents y perversos:
puix la fe no es de tots.
3 Emperó Deu es fiel, que us
confirmará y guardará de mal.
4 Y confiam en lo Senyor per
lo que toca á vosaltres, que feu y
faréu lo que us manam.
5 Y'l Senyor encamini vostres
cors en l'amor de Deu, y en espe-
rar ab paciencia á Christo.
6 Emperó vos intimam, ger-
mans, en nom de nostre Senyor
Jesu-Christ, que us aparteu de
qualsevol de vostres germans que
camini desordenadament, y no
segons la tradició que rebé de no-
saltres;
7 Perqué vosaltres mateixos sa-
beu com debeu imitarnos: per
quant no'ns portarem desordena-
dament entre vosaltres,
8 Ni menjarem lo pá de grat á
costa de ningú, sinó ab treball y
fatiga, treballant de nit y de dia,
pera no ser gravosos á ningú de
vosaltres:
9 Y no perqué no tinguessem
potestat, sinó pera oferirvos en
nosaltres mateixos un exemple que
imitasseu.
10 Perqué fins quant estavam
ab vosaltres vos intimavam assó:
Que'l que no vol treballar, no
menji.
11 Perqué havem ohit que entre
vosaltres hi ha alguns inquiets que
van desordenats, que no treballan
de ninguna manera, sinó que
s'ocupan en lo que no'ls val res,

12 A estos donchs que's conduheixen d'aquesta manera, los manam y exortam per nostre Senyor Jesu-Christ, que treballin quietament, y menjin son propi pá.
13 Y vosaltres, germans, no us canseu de fer bé.
14 Y si algú no obehís lo que ordenam per nostra carta, senyalaulo, y no tingau comunicació ab ell, á fi de que s'avergonyesca.
15 Ab tot no'*l* mireu com á enemich, ans bé corretgiu*lo* com á germá.
16 Y'l mateix Senyor de la pau vos doni pau sempre, y en totas parts. Lo Senyor sia ab tots vosaltres.
17 La salutació de mi, Pau, ab ma propia má, qu'es lo senyal en cada carta. Així escrich.
18 La gracia de nostre Senyor Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU

Á TIMOTÉU.

CAP. 1.

Encarrega l'apóstol á Timotéu que impedesca las doctrinas novas y questions inútils que no fomentan la caritat, que es lo fi de la lley: obligacions del ministeri episcopal.

PAU, apóstol de Jesu-Christ per manament de Deu, Salvador nostre, y del Senyor Jesu-Christ, esperansa nostra:
2 A Timotéu caríssim fill en la fe: Gracia, misericordia, y pau de part de Deu Pare y de nostre Senyor Jesu-Christ.
3 Com jo't supliquí que't quedasses en Efeso, quant jo partí per la Macedonia, á fi de que amonestasses á alguns que no ensenyassen altra doctrina,
4 Ni s'ocupassen en faulas y genealogías interminables, las quals abans excitan disputas que edificació de Deu, que es en la fe.
5 Puix lo fi del manament es la caritat *procehint* de cor pur, y de bona conciencia, y de fe no fingida.
6 De la qual desviantse alguns, s'han entregat á parladurías vanas,
7 Volent ser doctors de la lley, sens entendrer ni lo que diuhen, ni lo que afirman.
8 Sabem donchs que la lley es bona per aquell que usa d'ella llegítimament:
9 Sabent assó que la lley no fou feta pera'l just, sinó pera'ls injustos y desobedients, pera'ls impíos y pecadors, pera'ls inichs y profans, pera'ls parricidas y matricidas, pera'ls homicidas,
10 Pera'ls fornicaris, pera'ls sodomitas, pera'ls robadors d'homes, pera'ls mentiders y'ls que juran en fals, y si hi ha alguna altra cosa

4 Quant Christo, *qu'es* vostra vida, s'aparega, llavors també vosaltres apareixeréu ab ell en gloria.

5 Per lo tant mortificau vostres membres que están sobre la terra: fornicació, impuresa, luxuria, concupiscencia mala, y avaricia, qu'es idolatría:

6 Per las quals cosas vé l'ira de Deu sobre'ls fills de l'incredulitat:

7 En las quals caminareu també vosaltres algun temps quant viviau en ellas.

8 Emperó ara abandonau també totas aquestas cosas: ira, indignació, malicia, blasfemia, paraula torpe de vostra boca.

9 No mentiu los uns als altres, ja que us haveu despullat del home vell ab sos fets,

10 Y us haveu vestit lo nou, lo qual es renovat per lo coneixement, segons l'imatge d'aquell que'l criá:

11 Ahont no hi ha ni Grech, ni Jueu; circumcisió, ni incircumcisió; Bárbaro, ni Scita; llibert, ni servo; sinó que Christo *es* tot en tots.

12 Revestius donchs com elegits de Deu, sants y amats, entranyas de misericordia, de benignitat, humilitat d'esperit, modestia, paciencia,

13 Sufrintvos los uns als altres, y perdonantvos mutuament, si algú té queixa contra del altre; així com lo Senyor vos perdona á vosaltres, així també vosaltres.

14 Mes sobretot *revestius* de caritat, qu'es lo vincle de la perfecció.

15 Y triunfi en vostres cors la pau de Christo, á la que foreu també cridats en un cos, y siau agrahits.

16 Habiti la paraula de Christo abundantment en vosaltres en tota sabiduría, ensenyantvos y amonestantvos los uns als altres ab salms, himnes, y cántichs espirituals, cantant de cor á Deu ab gracia.

17 Y qualsevol cosa que fassau, sia de paraula, sia d'obra, *feuho* tot en nom de nostre Senyor Jesu-Christ, donant gracias per ell á Deu y al Pare.

18 Casadas, estáu somesas á vostres marits, com convé en lo Senyor.

19 Marits, amau á vostras mullers, y no las tracteu ab asperesa.

20 Fills, obehiu á *vostres* pares en tot; puix això es del agrado del Senyor.

21 Pares, no provoqueu á ira á vostres fills, peraqué no's tornin pusillánims.

22 Sirvents, obehiu en totas cosas á *vostres* amos segons la carn, no servint al ull com per'agradar als homes, sinó ab simplicitat de cor y temor de Deu.

23 Tot quant fassau, feu*ho* de cor com pera'l Senyor, y no pera'ls homes:

24 Sabent que del Senyor rebréu lo gallardó de l'herencia, perqué vosaltres serviu al Senyor Christo.

25 Mes lo qui obra mal, rebrá per lo mal que ha fet: y en Deu no hi ha accepció de personas.

CAP. 4.

Últims avisos del apóstol: recomana á Tichich y á Onéssim, y saluda á diferents.

AMOS, donau á *vostres* sirvents lo que es de justicia y equitatiu, sabent que també vosaltres teniu Senyor en lo cel,
2 Perseverau en l'oració, vetllant en ella ab acció de gracias:
3 Orant juntament per nosaltres, peraqué Deu nos obri la porta de la paraula per'anunciar lo misteri de Christo, per amor del qual estich jo encara pres,
4 Y peraqué jo'l manifesti de la manera que dech parlar*ne*.
5 Caminau ab sabiduría envers aquells que están fora, redimint lo temps.
6 Sia sempre vostra conversació assaborada ab gracia y sal, peraqué sapiau com haveu de respondrer á cada hu.
7 *Mon* caríssim germá Tichich, fiel ministre y conservo meu en lo Senyor, vos informará del estat de totas mas cosas;
8 Al qual he enviat á vosaltres per axó mateix, á fi de que sapi l'estat de vostras cosas, y consoli vostres cors,
9 Juntament ab Onéssim, *mon* caríssim y fiel germá, lo qual es dels vostres. Ells vos contarán totas las cosas que aquí's fan.
10 Vos saluda Aristarco, mon company en presó, y March, cusí de Barnabé, (tocant al qual ja rebereu *mos* encárrechs:) si vé á vosaltres rebeulo *bé*:
11 Y Jesús apellidat Just; los quals son de la circumcisió: aquestos son los únichs que m'ajudan en lo regne de Deu, y m'han servit de consol.
12 Vos saluda Epaphras, que es dels vostres *y* servo de Jesu-Christ, sempre solicit en pregar per vosaltres en *sas* oracions, peraqué siau perfets y cumplerts en tota la voluntat de Deu.
13 Puix jo li so testimoni de lo molt que treballa per vosaltres, y per los que están en Laodicéa, y per los de Hierápolis.
14 Vos saluda lo molt amat Lluch metge, y també Demas.
15 Saludau als germans que están en Laodicéa, y á Nimphas, y á l'iglesia que está en sa casa.
16 Y després que aquesta epístola sia llegida entre vosaltres, feu que sia llegida també en l'iglesia dels Laodiceans, y vosaltres llegiu també la dels Laodiceans.
17 Y diheu á Archip: Té compte en lo ministeri que has rebut en lo Senyor, peraqué'l cumplis.
18 Salutació de mi, Pau, ab ma propia má. Recordauvos de mas cadenas. La gracia *sia* ab vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU

ALS TESSALÓNICHS.

CAP. 1.

Alaba l'apóstol als Tessalónichs, per haver estat un exemple als demés fiels en lo fervor de sa fe, esperansa, y caritat en mitg de las tribulacions.

PAU, y Silva, y Timotéu, á l'iglesia dels Tessalónichs en Deu Pare y en lo Senyor Jesu-Christ:

2 Gracia á vosaltres, y pau de part de Deu nostre Pare y del Senyor Jesu-Christ. Donam sempre gracias á Deu per tots vosaltres, fent memoria sens cessar de vosaltres en nostras oracions,

3 Recordantnos de l'obra de vostra fe, y del treball, y de la caritat, y de la paciencia de l'esperansa en nostre Senyor Jesu-Christ devant de Deu y Pare nostre:

4 Sabent, amats germans, que vostra elecció *es* de Deu;

5 Perqué nostre evangeli no vingué á vosaltres solament en paraula, sinó també en virtut, y en l'Esperit Sant, y en gran plenitut, perqué sabeu quals forem entre vosaltres per amor vostre.

6 Y vosaltres vos haveu fet imitadors nostres y del Senyor, rebent la paraula en mitg de molta tribulació ab goig del Esperit Sant.

7 De manera que vosaltres haveu estat l'exemple á tots los que han cregut en Macedonia y en Acaya;

8 Perqué per vosaltres fou divulgada la paraula del Senyor, no sols en la Macedonia y en la Acaya, sinó que's propagá per totas parts la fe que teniu envers Deu, de modo que nosaltres no tenim necessitat de dir cosa alguna:

9 Perqué ells mateixos publican de nosaltres quina entrada tinguerem en vosaltres, y com vos convertireu dels ídols á Deu, pera servir al Deu viu y verdader,

10 Y pera esperar dels cels á son Fill Jesús, á qui ressuscitá d'entre'ls morts, lo qual nos deslliurá de l'ira que ha de venir.

CAP. 2.

Fa present l'apóstol als Tessalónichs la llibertat, desinterés, y zel ab que'ls predica l'evangeli; y també l'amor entranyable que'ls professa per rahó de sa constancia en la fe.

PERQUÉ vosaltres mateixos sabeu, germans, que nostra entrada en vosaltres no fou vana;

2 Ans bé havent primer patit y estat afrontats, com sabeu, en Filipos, tinguerem valor en nostre Deu pera predicarvos l'evangeli de Deu ab gran solicitut.

3 Perqué nostra exortació no *fou* d'error, ni de inmundicia, ni ab engany.

4 Sinó que així com forem aprobats de Deu peraqué se'ns confiás l'evangeli, així parlarem, no

com per'agradar als homes, sinó
á Deu que proba nostres cors.
5 Puix jamay lo nostre llenguatge fou d'adulació, com sabeu, ni un pretext d'avaricia: Deu es testimoni:
6 Ni cercarem la gloria dels homes, ni de vosaltres, ni de altres;
7 Podent com apóstols de Christo havervos estat gravosos; sinó que'ns ferem petits infants entre vosaltres com una dida que acaricia als seus infants.
8 Y estant així apassionats á vosaltres, desitjavam ab ansia, no sols fervos participants del evangeli de Deu, sinó de nostras propias ánimas, perqué ja'ns erau vosaltres caríssims.
9 Puix ja us recordau, germans, de nostre treball y fatiga, treballant nit y dia, pera no ser gravosos á ningú de vosaltres, vos predicarem l'evangeli de Deu.
10 Vosaltres sou testimonis, y Deu *també*, de quant santa, y justa, y irreprensiblement nos comportarem entre vosaltres que creheu:
11 Així com sabeu de quina manera á cada hu de vosaltres, com un pare á sos fills,
12 Vos amonestarem, y us consolarem, protestantvos que caminasseu dignes de Deu, que us cridá á son regne y gloria.
13 Per aixó donam també sens cessar gracias á Deu, perqué quant rebereu la paraula de Deu que haveu ohit de nosaltres, la rebereu no com paraula d'homes, sinó, segons ella es en veritat, *com* paraula de Deu, la qual obra eficasment en vosaltres que creheu.
14 Perqué vosaltres, germans, vos haveu fet imitadors de las iglesias de Deu que hi ha en la Judéa en Christo Jesús, per quant iguals cosas sufrireu també de vostres compatriotas, com ells dels Jueus;
15 Los quals mataren al Senyor Jesús y á sos propis profetas, y'ns han perseguit á nosaltres, y no son del agrado de Deu, y son contraris de tots los homes;
16 Prohibintnos de parlar als Gentils, peraqué fossen salvos, á fi de cumplir ells sempre sos pecats; perqué l'ira de Deu ha arribat sobre ells fins al extrem.
17 Mes nosaltres, germans, privats per un curt temps de vostra presencia, no de cor, ansiarem més abundantment veurer vostra cara ab gran desitg.
18 Per lo qual volguerem venir á vosaltres, especialment jo Pau, una y més vegadas; mes Satanás nos *ho* destorvá.
19 Perqué ¿qual es nostra esperansa, ó nostre goig, ó corona de gloria? ¿Per ventura no sou vosaltres en la presencia de nostre Senyor Jesu-Christ en sa vinguda?
20 Certament vosaltres sou nostra gloria y nostre goig.

CAP. 3.

Consol del apóstol al saber per Timotéu la constancia dels Tessalónichs en la fe de Jesu-Christ.

PER lo qual, no podent sufrir més, nos aparegué bé quedarnos sols en Atenas:
2 Y havem enviat á Timotéu nostre germá, y ministre de Deu,

16 Conservant la paraula de vida, pera gloria meva en lo dia de Christo, de que jo no he corregut en va, ni he treballat en va.
17 Encaraqué jo sia immolat sobre'l sacrifici y víctima de vostra fe, me'n regositjo y me'n congratulo ab tots vosaltres.
18 Y d'aixó mateix regositjaus vosaltres, y congratulauvos ab mi.
19 Y espero en lo Senyor Jesús que prompte vos enviaré á Timotéu, pera cobrar jo també bon ánimo al saber l'estat de vostras cosas.
20 Perqué no tinch ningú possehit de igual ánimo, qui ab un afecte sincer se interessi tant per vosaltres.
21 Perqué tots buscan sas propias cosas, y no las que son de Jesu-Christ.
22 Puix ja sabeu vosaltres per experiencia, que com un fill respecte de son pare, ell ha servit ab mi en l'evangeli.
23 A ell donchs espero enviarvos tant prest com jo haja vist l'estat dels meus negocis.
24 Y confío en lo Senyor que jo mateix vindré quant antes á vosaltres.
25 Y he judicat necessari enviarvos á Epaphrodito, germá, coadjutor, y company meu en milicia, y vostre messetger que m'ha assistit en mas necessitats;
26 Perqué ell ansiava estar entre tots vosaltres, y estava angustiat, perqué havíau sabut que havía estat malalt.
27 Y certament estigué malalt, y casi á la mort; mes Deu tingué misericordia d'ell, y no sols d'ell, sinó també de mi, peraqué jo no tingués tristesa sobre tristesa.
28 Y així l'he enviat més prompte, á fi de que vehentlo vos regositjeu de nou, y jo estiga sens tristesa.
29 Rebeulo donchs ab tota alegría en lo Senyor, y ab lo honor degut á semblants personas.
30 Perqué per l'obra de Christo estigué á la mort, exposant sa vida pera suplir la falta de vostres serveys envers mi.

CAP. 3.

Diferencia de la lley y de la fe: dels falsos apóstols, enemichs de la creu de Christo.

EN lo demés, germans meus, regositjaus en lo Senyor. A mi certament no m'*es* molest l'escriure'us las mateixas cosas, y á vosaltres vos *es* necessari.
2 Guardaus dels cans, guardaus dels mals operaris, guardaus de l'incisió.
3 Perqué nosaltres som la circumcisió, los que servim á Deu en esperit, y'ns gloriam en Christo Jesús, y no tenim confiansa en la carn:
4 Encaraqué jo podría tenir també confiansa en la carn. Si algú creu que té de que confiar en la carn, jo més,
5 *Que he estat* circumcisat al vuyté dia, del llinatge d'Israel, de la tribu de Benjamí, Hebreu d'Hebreus; en quant á la lley, Fariséu;
6 En quant á zel, perseguidor

de l'iglesia de Deu; en quant á la justicia qu'es de la lley, he viscut irreprensible.

7 Mes las cosas que'm foren guanys, las he reputadas com perduas per Christo.

8 Y en veritat tot ho tinch per perdua per l'excellencia del coneixement de Jesu-Christ Senyor meu; per amor del qual tot ho he perdut, y ho conto com fems, ab tal que guanyi á Christo,

9 Y sia trobat en ell, sens tenir ma propia justicia, qu'es de la lley, sinó la qu'es per la fe de Christo Jesús: la justicia, qu'es de Deu per la fe;

10 Peraqué puga coneixer á ell, y'l poder de sa resurrecció, y la comunicació de sos sufriments, essent conforme á sa mort;

11 Per si d'alguna manera puch arribar á la resurrecció qu'es dels morts:

12 No que l'haja alcansada ja, ni que sia ja perfet; emperó seguesch *ma carrera*, per *veurer* si d'alguna manera puch alcansar alló pera lo qual vaitg esser pres de Christo Jesús.

13 Germans, jo no considero haver*ho* ja alcansat; mes jo faitg aixó, olvidant las cosas que quedan derrera, y avantsantme á las que están devant,

14 Corro envers la marca per'*alcansar* lo premi de la alta vocació de Deu en Christo Jesús.

15 Y aixi siam tots los que som perfets d'un mateix sentiment; y si en alguna cosa pensau d'altra manera, Deu també vos ho revelará.

16 Mes en quant á lo que havem ja arribat, tingam uns mateixos sentiments, y permanescam en una mateixa regla.

17 Siau, germans, imitadors meus, y no perdeu de vista als que caminan aixi, segons l'exemple que teniu nostre.

18 Perqué molts caminan, (dels quals vos he dit altras vegadas, y ara ho repetesch plorant) *que son* enemichs de la creu de Christo;

19 Lo fi dels quals *es* la perdició; lo Deu dels quals es *son* ventre; y la gloria *dels quals es* en sa confusió, que gustan de cosas terrenals.

20 Emperó nostra conversació es en los cels, d'ahont esperam també al Salvador nostre Senyor Jesu-Christ,

21 Lo qual transformará nostre vil cos, pera ferlo semblant á son cos gloriós, segons aquell poder ab que pot subjectar també á sí totas las cosas.

CAP. 4.

Última excortació del apóstol á la práctica de totas las virtuts, y son agrahiment per lo socorro que li havian enviat.

PER lo tant, germans meus caríssims y molt desitjats, *que sou* mon goig y ma corona, perseverau aixi ferms en lo Senyor, amats *meus*.

2 Prego á Evodia, y suplico á Syntique, que sian del mateix sentiment en lo Senyor.

3 Y també te demano, company fiel, que ajudis á aquellas que treballaren ab mi en l'evangeli ab

Climent, y ab los demés que m'aju-
daren, los noms dels quals están
en lo llibre de la vida.
4 Regositjaus sempre en lo Se-
nyor; *y* altra vegada vos *ho* dich,
Regositjaus.
5 Sia notoria vostra modestia á
tots los homes. Lo Senyor está
prop.
6 No tingau afany per cosa al-
guna; ans bé en totas las cosas,
ab pregarias, y súplicas, ab acció
de gracias, sian presentadas á Deu
vostras peticions.
7 Y la pau de Deu, que sobrepu-
ja á tot enteniment, guardi vostres
cors, y vostres sentiments en
Christo Jesús.
8 Per lo demés, germans, tot lo
qu'es verdader, tot lo qu'es honest,
tot lo qu'es just, tot lo qu'es sant,
tot lo qu'es amable, tot lo qu'es
de bona fama, si *hi ha* alguna vir-
tut, si *hi ha* alguna alabansa, pen-
sau en estas cosas.
9 Lo que haveu aprés, y rebut,
y ohit, y vist en mi, aixó feu; y'l
Deu de la pau será ab vosaltres.
10 Me he regositjat sobre ma-
nera en lo Senyor, del que ja per
fi haja tornat á florir vostre cuy-
dado envers mi; puix encaraqué'l
teníau, emperó vos faltava l'opor-
tunitat.
11 No ho dich per rahó de ne-
cessitat; puix ja he aprés á acon-
tentarme del estat en que'm trobo.
12 Y sé viurer humiliat, y sé viu-
rer en abundancia; per totas parts,
y á totas las cosas estich avesat á
estar saciat, y á sufrir fam, á te-
nir abundancia, y á patir miseria.
13 Tot ho puch en Christo que'm
conforta.
14 Ab tot haveu fet bé en ha-
ver participat de ma tribulació.
15 Ja sabeu vosaltres, Filipians,
que en lo principi del evangeli,
quant vaitg partir de Macedonia,
ninguna iglesia comunicá ab mi
respecte de donar y rébrer, sinó
vosaltres sols:
16 Puix una y dos vegadas m'en-
viareu á Tessalónica lo que jo
necessitava.
17 No es que jo desitgia dádivas,
sinó que cerco fruyt que abundi á
vostre compte.
18 Así que tot ho tinch, y es-
tich abundant y plé, havent rebut
per Epaphrodito lo que m'enviareu
com olor de suavitat, hostia accep-
ta, agradable á Deu.
19 Peró mon Deu suplirá totas
vostras necessitats, segons sas ri-
quesas en la gloria per Christo Je-
sús.
20 Y *sia* á Deu y nostre Pare glo-
ria per los sigles dels sigles. Amen.
21 Saludau á tots los sants en
Christo Jesús.
22 Los germans que están ab
mi vos saludan. Vos saludan tots
los sants, principalment los que
son de casa de César.
23 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres.
Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS COLOSSIANS.

CAP. 1.

Alaba Sant Pau la fe dels Colossians, y prega per'ells: Jesu-Christ es l'imatge perfeta de Deu, lo Senyor de totas las cosas, lo Cap de l'iglesia, y'l Redemptor dels homes: Pau es ministre del evangeli per anunciar lo misteri de la vocació dels Gentils.

PAU, apóstol de Jesu-Christ
per la voluntat de Deu, y
Timotéu *nostre* germá,
2 Als sants y fiels germans en
Christo Jesús que están en Co-
lossi:
3 Gracia á vosaltres, y pau de
part de Deu nostre Pare, y de
nostre Senyor Jesu-Christ. Do-
nam gracias á Deu y al Pare de
nostre Senyor Jesu-Christ, pre-
gant sempre pera vosaltres,
4 Desde que havem ohit vostra
fe en Christo Jesús, y l'amor que
teniu á tots los sants,
5 Per l'esperansa que us está
reservada en los cels, de la que
haveu ohit per la paraula de veri-
tat del evangeli;
6 La qual ha arribat á vosaltres,
com també á tot lo mon; y dona
fruyt y creix, així com entre vo-
saltres, desde'l dia en que l'ohireu,
y coneguereu la gracia de Deu en
veritat;
7 Y com també l'aprenguereu
d'Epaphras, nostre estimat con-
servo, que es pera vosaltres un
fiel ministre de Christo Jesús;
8 Lo qui'ns informá també de
vostre amor en l'Esperit.
9 Per aqueix motiu nosaltres
també, desde'l dia que *ho* oygue-
rem, no havem cessat de pregar
pera vosaltres, y de demanar que
siau plens del coneixement de sa
voluntat, en tota sabiduría y in-
telligencia espiritual;
10 Peraqué camineu dignes del
Senyor, agradant*li* en tot, fructi-
ficant en tota obra bona, y creixent
en lo coneixement de Deu:
11 Fortificats ab tota virtut, se-
gons lo poder de sa gloria, en tota
paciencia y longanimitat ab goig,
12 Donant gracias á Deu lo Pare,
que'ns feu dignes de participar de
la herencia dels sants en la llum:
13 Lo qui nos ha llibertat del
poder de las tenebras, y'*ns* ha
traslladat al regne de son Fill ca-
ríssim;
14 En lo qual tenim la redemp-
ció per medi de sa sanch, *y* la re-
missió dels pecats:
15 Lo qual es imatge del Deu
invisible, lo primogénit de tota
criatura:
16 Perqué per ell foren criadas
totas las cosas que hi ha en lo cel
y en la terra, visibles y invisibles,
ja sian tronos, ó dominacions, ó
principats, ó potestats; totas fo-
ren criadas per ell mateix y en ell
mateix:

4 Quant Christo, *qu'es* vostra vida, s'aparega, llavors també vosaltres apareixeréu ab ell en gloria.

5 Per lo tant mortificau vostres membres que están sobre la terra: fornicació, impuresa, luxuria, concupiscencia mala, y avaricia, qu'es idolatría:

6 Per las quals cosas vé l'ira de Deu sobre'ls fills de l'incredulitat:

7 En las quals caminareu també vosaltres algun temps quant viviau en ellas.

8 Emperó ara abandonau també totas aquestas cosas: ira, indignació, malicia, blasfemia, paraula torpe de vostra boca.

9 No mentiu los uns als altres, ja que us haveu despullat del home vell ab sos fets,

10 Y us haveu vestit lo nou, lo qual es renovat per lo coneixement, segons l'imatge d'aquell que'l criá:

11 Ahont no hi ha ni Grech, ni Jueu; circumcisió, ni incircumcisió; Bárbaro, ni Scita; llibert, ni servo; sinó que Christo *es* tot en tots.

12 Revestius donchs com elegits de Deu, sants y amats, entranyas de misericordia, de benignitat, humilitat d'esperit, modestia, paciencia,

13 Sufrintvos los uns als altres, y perdonantvos mutuament, si algú té queixa contra del altre; així com lo Senyor vos perdona á vosaltres, així també vosaltres.

14 Mes sobretot *revestius* de caritat, qu'es lo vincle de la perfecció.

15 Y triunfi en vostres cors la pau de Christo, á la que foreu també cridats en un cos, y siau agrahits.

16 Habiti la paraula de Christo abundantment en vosaltres en tota sabiduría, ensenyantvos y amonestantvos los uns als altres ab salms, himnes, y cántichs espirituals, cantant de cor á Deu ab gracia.

17 Y qualsevol cosa que fassau, sia de paraula, sia d'obra, *feuho* tot en nom de nostre Senyor Jesu-Christ, donant gracias per ell á Deu y al Pare.

18 Casadas, estáu somesas á vostres marits, com convé en lo Senyor.

19 Marits, amau á vostras mullers, y no las tracteu ab asperesa.

20 Fills, obehiu á *vostres* pares en tot; puix això es del agrado del Senyor.

21 Pares, no provoqueu á ira á vostres fills, peraqué no's tornin pusillánims.

22 Sirvents, obehiu en totas cosas á *vostres* amos segons la carn, no servint al ull com per'agradar als homes, sinó ab simplicitat de cor y temor de Deu.

23 Tot quant fassau, feu*ho* de cor com pera'l Senyor, y no pera'ls homes:

24 Sabent que del Senyor rebréu lo gallardó de l'herencia, perqué vosaltres serviu al Senyor Christo.

25 Mes lo qui obra mal, rebrá per lo mal que ha fet: y en Deu no hi ha accepció de personas.

CAP. 4.

Últims avisos del apóstol: recomana á Tichich y á Onéssim, y saluda á diferents.

AMOS, donau á *vostres* sirvents lo que es de justicia y equitatiu, sabent que també vosaltres teniu Senyor en lo cel,
2 Perseverau en l'oració, vetllant en ella ab acció de gracias:
3 Orant juntament per nosaltres, peraqué Deu nos obri la porta de la paraula per'anunciar lo misteri de Christo, per amor del qual estich jo encara pres,
4 Y peraqué jo'l manifesti de la manera que dech parlar*ne*.
5 Caminau ab sabiduría envers aquells que están fora, redimint lo temps.
6 Sia sempre vostra conversació assaborada ab gracia y sal, peraqué sapiau com haveu de respondrer á cada hu.
7 *Mon* caríssim germá Tichich, fiel ministre y conservo meu en lo Senyor, vos informará del estat de totas mas cosas;
8 Al qual he enviat á vosaltres per això mateix, á fi de que sapi l'estat de vostras cosas, y consoli vostres cors,
9 Juntament ab Onéssim, *mon* caríssim y fiel germá, lo qual es dels vostres. Ells vos contarán totas las cosas que aquí's fan.
10 Vos saluda Aristarco, mon company en presó, y March, cusí de Barnabé, (tocant al qual ja rebereu *mos* encárrechs:) si vé á vosaltres rebeulo *bé*:
11 Y Jesús apellidat Just; los quals son de la circumcisió: aquestos son los únichs que m'ajudan en lo regne de Deu, y m'han servit de consol.
12 Vos saluda Epaphras, que es dels vostres *y* servo de Jesu-Christ, sempre solicit en pregar per vosaltres en *sas* oracions, peraqué siau perfets y cumplerts en tota la voluntat de Deu.
13 Puix jo li so testimoni de lo molt que treballa per vosaltres, y per los que están en Laodicéa, y per los de Hierápolis.
14 Vos saluda lo molt amat Lluch metge, y també Demas.
15 Saludau als germans que están en Laodicéa, y á Nimphas, y á l'iglesia que está en sa casa.
16 Y desprès que aquesta epístola sia llegida entre vosaltres, feu que sia llegida també en l'iglesia dels Laodiceans, y vosaltres llegiu també la dels Laodiceans.
17 Y diheu á Archip: Té compte en lo ministeri que has rebut en lo Senyor, peraqué'l cumplis.
18 Salutació de mi, Pau, ab ma propia má. Recordauvos de mas cadenas. La gracia *sia* ab vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU

ALS TESSALÓNICHS.

CAP. 1.

Alaba l'apóstol als Tessalónichs, per haver estat un exemple als demés fiels en lo fervor de sa fe, esperansa, y caritat en mitg de las tribulacions.

PAU, y Silva, y Timotéu, á
l'iglesia dels Tessalónichs
en Deu Pare y en lo Senyor Jesu-
Christ:
2 Gracia á vosaltres, y pau de
part de Deu nostre Pare y del
Senyor Jesu-Christ. Donam sem-
pre gracias á Deu per tots vosal-
tres, fent memoria sens cessar de
vosaltres en nostras oracions,
3 Recordantnos de l'obra de vos-
tra fe, y del treball, y de la cari-
tat, y de la paciencia de l'esperan-
sa en nostre Senyor Jesu-Christ
devant de Deu y Pare nostre:
4 Sabent, amats germans, que
vostra elecció *es* de Deu;
5 Perqué nostre evangeli no vin-
gué á vosaltres solament en parau-
la, sinó també en virtut, y en l'Es-
perit Sant, y en gran plenitut,
perqué sabeu quals forem entre
vosaltres per amor vostre.
6 Y vosaltres vos haveu fet imi-
tadors nostres y del Senyor, rebent
la paraula en mitg de molta tri-
bulació ab goig del Esperit Sant.
7 De manera que vosaltres ha-
veu estat l'exemple á tots los que
han cregut en Macedonia y en
Acaya;
8 Perqué per vosaltres fou di-
vulgada la paraula del Senyor, no
sols en la Macedonia y en la Aca-
ya, sinó que's propagá per totas
parts la fe que teniu envers Deu,
de modo que nosaltres no tenim
necessitat de dir cosa alguna:
9 Perqué ells mateixos publican
de nosaltres quina entrada tingue-
rem en vosaltres, y com vos con-
vertireu dels ídols á Deu, pera
servir al Deu viu y verdader,
10 Y pera esperar dels cels á son
Fill Jesús, á qui ressuscitá d'en-
tre'ls morts, lo qual nos deslliurá
de l'ira que ha de venir.

CAP. 2.

Fa present l'apóstol als Tessalónichs la llibertat, desinterés, y zel ab que'ls predica l'evangeli; y també l'amor entranyable que'ls professa per rahó de sa constancia en la fe.

PERQUÉ vosaltres mateixos
sabeu, germans, que nostra
entrada en vosaltres no fou vana;
2 Ans bé havent primer patit y
estat afrontats, com sabeu, en Fi-
lipos, tinguerem valor en nostre
Deu pera predicarvos l'evangeli
de Deu ab gran solicitut.
3 Perqué nostra exortació no *fou*
d'error, ni de inmundicia, ni ab
engany.
4 Sinó que así com forem apro-
bats de Deu peraqué se'ns con-
fiás l'evangeli, així parlarem, no

com per'agradar als homes, sinó
á Deu que proba nostres cors.
5 Puix jamay lo nostre llenguatge fou d'adulació, com sabeu,
ni un pretext d'avaricia: Deu es
testimoni:
6 Ni cercarem la gloria dels homes, ni de vosaltres, ni de altres;
7 Podent com apóstols de Christo havervos estat gravosos; sinó
que'ns ferem petits infants entre
vosaltres com una dida que acaricia als seus infants.
8 Y estant axí apassionats á vosaltres, desitjavam ab ansia, no
sols fervos participants del evangeli de Deu, sinó de nostras propias ánimas, perqué ja'ns erau vosaltres caríssims.
9 Puix ja us recordau, germans,
de nostre treball y fatiga, treballant nit y dia, pera no ser gravosos á ningú de vosaltres, vos predicarem l'evangeli de Deu.
10 Vosaltres sou testimonis, y
Deu *també*, de quant santa, y justa,
y irreprensiblement nos comportarem entre vosaltres que creheu:
11 Així com sabeu de quina manera á cada hu de vosaltres, com
un pare á sos fills,
12 Vos amonestarem, y us consolarem, protestantvos que caminasseu dignes de Deu, que us cridá á son regne y gloria.
13 Per aixó donam també sens
cessar gracias á Deu, perqué quant
rebereu la paraula de Deu que haveu ohit de nosaltres, la rebereu
no com paraula d'homes, sinó, segons ella es en veritat, *com* paraula de Deu, la qual obra eficasment en vosaltres que creheu.
14 Perqué vosaltres, germans,
vos haveu fet imitadors de las iglesias de Deu que hi ha en la Judéa
en Christo Jesús, per quant iguals
cosas sufrireu també de vostres
compatriotas, com ells dels Jueus;
15 Los quals mataren al Senyor
Jesús y á sos propis profetas, y'ns
han perseguit á nosaltres, y no
son del agrado de Deu, y son contraris de tots los homes;
16 Prohibintnos de parlar als
Gentils, peraqué fossen salvos, á
fi de cumplir ells sempre sos pecats; perqué l'ira de Deu ha arribat sobre ells fins al extrem.
17 Mes nosaltres, germans, privats per un curt temps de vostra
presencia, no de cor, ansiarem
més abundantment veurer vostra
cara ab gran desitg.
18 Per lo qual volguerem venir
á vosaltres, especialment jo Pau,
una y més vegadas; mes Satanás
nos *ho* destorvá.
19 Perqué ¿qual es nostra esperansa, ó nostre goig, ó corona
de gloria? ¿Per ventura no sou vosaltres en la presencia de nostre
Senyor Jesu-Christ en sa vinguda?
20 Certament vosaltres sou nostra gloria y nostre goig.

CAP. 3.

Consol del apóstol al saber per Timotéu la constancia dels Tessalónichs en la fe de Jesu-Christ.

PER lo qual, no podent sufrir
més, nos aparegué bé quedarnos sols en Atenas:
2 Y havem enviat á Timotéu
nostre germá, y ministre de Deu,

y colaborador nostre en l'evangeli de Christo, pera confirmarvos y esforsarvos en vostra fe;
3 A fi de que ningú's conturbi per aquestas tribulacions; puix vosaltres mateixos sabeu que per això havem estat destinats:
4 Perqué quant encara eram ab vosaltres, ja us prediguerem que havíam de passar tribulacions, com ha succehit, y sabeu.
5 Per això mateix, no podent jo sufrir més, envihí á informarme de vostra fe, tement que'l temptador no us hagués temptat, y que fos va nostre treball.
6 Mes ara que Timotéu ha retornat aquí de vosaltres, y'ns ha fet á saber vostra fe y caritat, y que sempre teniu bona recordansa de nosaltres, *y que* desitjau véure'ns, com nosaltres també á vosaltres:
7 Per això, germans, en mitg de totas nostras necessitats y tribulacions, tenim consol en vosaltres, per causa de vostra fe:
8 Per quant ara vivim, si vosaltres estáu ferms en lo Senyor.
9 Per lo tant, ¿quina acció de gracias podem donar á Deu per vosaltres, per tot lo goig ab que'ns regositjam, per amor de vosaltres, devant de nostre Deu;
10 Pregant*li* nit y dia ab lo major ardor, que pugam veurer vostra cara, y pugam cumplir lo que falta á vostra fe?
11 Y'l mateix Deu, y Pare nostre, y nostre Senyor Jesu-Christ, encamini nostres passos á vosaltres.
12 Y'l Senyor fassa que vosaltres crescau y abundeu en caritat los uns envers los altres, y envers tots, així com nosaltres *la tenim* envers vosaltres:
13 Peraqué confirmi vostres cors sens reprensió en santedat devant de Deu y Pare nostre, pera quant vinga nostre Senyor Jesu-Christ ab tots los sants. Amen.

CAP. 4.

Exorta l'apóstol á la virtut y al arreglo de costums: parla al fi de la resurrecció dels morts.

PER lo demés, germans, vos pregam y *us* exortam en lo Senyor Jesús, que com haveu rebut de nosaltres de quina manera vos convé comportarvos y agradar á Deu, així també procehiu per abundar més y més;
2 Perqué ja sabeu quins preceptes vos he donat per lo Senyor Jesús:
3 Puix aquesta es la voluntat de Deu, vostra santificació: que us abstingau de fornicació:
4 Que sapia cada hu de vosaltres possehir son vas en santificació y honra:
5 No ab afecte de concupiscencia, com los Gentils que no coneixen á Deu:
6 Y que ningú oprimesca ni enganyi en res á son germá, perqué'l Senyor es venjador de tot això, com ja abans vos ho havem dit y testificat;
7 Perqué no'ns cridá Deu pera inmundicie, sinó pera santificació.
8 Y així aquell que desprecia això, no desprecia al home, sinó

á Deu, que'ns ha donat també son
Sant Esperit.
9 Y tocánt á la caritat fraternal,
no necessitau que jo us escriga;
perqué vosaltres mateixos apren-
guereu de Deu lo amarvos uns á
altres.
10 Y en veritat vosaltres ho feu
ab tots los germans que hi ha en
tota la Macedonia. Emperó vos
suplicam que abundeu més y més;
11 Y que procureu viurer ab
sossego; y que us ocupeu en
vostres negocis; y que treballeu
de mans, com vos *ho* tenim ma-
nat;
12 Y que camineu honestament
envers los que están fora; y no
cobdicieu res de ningú.
13 Tampoch volem, germans,
que ignoreu respecte d'aquells
que dormen, peraqué no us con-
tristeu com los demés que no te-
nen esperansa.
14 Perqué si crehem que Jesús
morí y ressuscitá, així també Deu
portará ab Jesús á aquells que
dormiren en ell.
15 Aixó donchs vos dihem en la
paraula del Senyor, que nosaltres
que vivim, *y* havem quedat aquí
pera la vinguda del Senyor, no'ns
adelantarem als que dormen.
16 Perqué'l mateix Senyor ab
mandato, y ab veu del arcángel,
y ab trompeta de Deu, baixará
del cel; y'ls que moriren en Chris-
to, ressuscitarán los primers:
17 Després nosaltres, los que vi-
vim, los que quedam aquí, serem
arrebatats juntament ab ells en
los núbols á rébrer á Christo en
los ayres; y així estarem pera sem-
pre ab lo Senyor.
18 Per lo tant consolauvos los
uns als altres ab aquestas paraulas.

CAP. 5.

Los adverteix que la segona vinguda del Senyor será quant menos s'ho pensin: los exorta á prepararse ab bonas obras; y'ls demana per últim que preguin á Deu per ell.

Y EN quant als temps y als
moments no necessitau,
germans, que us escrigam;
2 Perqué vosaltres mateixos sa-
beu bé que'l dia del Senyor vindrá
com un lladre de nit:
3 Perqué quant dirán pau y se-
guretat, llavors la repentina des-
trucció vindrá sobre ells, com lo
dolor de part á una dona prenya-
da, y no escaparán.
4 Mes vosaltres, germans, no
estáu en tenebras, de manera que
aquell dia vos sorprenga com un
lladre:
5 Perqué tots vosaltres sou fills
de la llum, y fills del dia; nosaltres
no'n som de la nit, ni de las tene-
bras.
6 Per lo tant no dormim com
altres, ans bé vetllem y viscam
en temperancia;
7 Perqué los que dormen, dor-
men de nit; y'ls que s'embriagan,
de nit s'embriagan.
8 Emperó nosaltres, que som
del dia, vivim sobris, vestits ab la
lloriga de la fe y de la caritat, y
per elm, l'esperansa de la salut:
9 Perqué no'ns ha posat Deu pe-
ra ira, sinó pera alcansar la salut
per nostre Senyor Jesu-Christ,

10 Lo qual morí per nosaltres;
peraqué, sia que vetllem, sia que
dormim, viscam juntament ab ell.
11 Per lo tant consolaus mutua-
ment, y edificaus los uns als al-
tres, aixì com ja ho feu.
12 Y vos pregam, germans, que
siau regoneguts als que treballan
entre vosaltres, y us gobernan en
lo Senyor, y us amonestan;
13 Y que'ls doneu majors mos-
tras de caritat per sa obra: y teniu
pau ab ells.
14 Vos pregam també, germans,
que reprengau als inquiets, que
aconsoleu als pussillánims, que
suporteu als flachs, *y* que siau
suferts ab tots.
15 Mirau que ningú torni á al-
tre mal per mal; ans bé seguiu
sempre lo qu'es bó entre vosaltres,
y pera tots.
16 Estáu sempre alegres.
17 Orau sens cessar.
18 En tot donau gracias, perqué
aqueixa es la voluntat de Deu en
Christo Jesús respecte de vosal-
tres.
19 No apagueu l'Esperit.
20 No desprecieu las profecías.
21 Examinauho tot, *y* abrassau
lo qu'es bó.
22 Guardaus de tota apariencia
de mal.
23 Y'l mateix Deu de pau vos
santifiqui en tot; peraqué tot vostre
esperit, y l'ánima, y'l cos se con-
servin irreprensibles pera la vingu-
da de nostre Senyor Jesu-Christ.
24 Fiel es aquell que us cridá,
qui *ho* cumplirá també.
25 Germans, pregau per nosal-
tres.
26 Saludau á tots los germans
ab bes sant.
27 Vos conjuro per lo Senyor
que se llegesca esta carta á tots
los sants germans.
28 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA SEGONA DE SANT PAU

ALS TESSALÓNICHS.

CAP. 1.

Dona gracias á Deu per la fe dels Tessalónichs, y per sa paciencia en las tribulacions.

PAU, y Silva, y Timotéu, á
l'iglesia dels Tessalónichs
en Deu nostre Pare y en lo Senyor
Jesu-Christ:
2 Gracia *sia* á vosaltres, y pau
de part de Deu nostre Pare y del
Senyor Jesu-Christ.
3 Debem, germans, donar gra-
cias á Deu sens cessar per vosal-
tres, com es just; perqué vostra fe
creix més y més, y abunda la ca-
ritat de cada hu de vosaltres entre
vosaltres mateixos:
4 Tant que fins nosaltres matei-

xos nos gloriam en vosaltres en
las iglesias de Deu, per vostra pa-
ciencia y fe en totas las persecu-
cions y tribulacions que sufriu:
5 *Lo qu'es* un senyal manifest del
just judici de Deu, peraqué siau
contats dignes en lo regne de
Deu, per amor del qual també
patiu.
6 Suposat qu'es just devant de
Deu que ell doni en paga aflicció
als que us afligeixen,
7 Y á vosaltres que sou atribu-
lats descans, juntament ab nosal-
tres, quant lo Senyor Jesús apa-
reixerá del cel ab los ángels de son
poder,
8 En flamas de foch, prenent
venjansa d'aquells que no coneixen
á Deu, y dels que no obeheixen al
evangeli de nostre Senyor Jesu-
Christ:
9 Los quals sufrirán la pena de
perdició eterna en la presencia
del Senyor, y de la gloria de son
poder,
10 Quant vindrá á ser glorificat
en sos sants, y á ferse maravellós
en tots los que cregueren, (perqué
ha estat cregut entre vosaltres
nostre testimoni,) en aquell dia.
11 Per lo que pregam també
sens cessar per vosaltres, peraqué
nostre Deu vos fassa dignes de *esta*
vocació, y cumpli tot lo plaher de
sa bondat, y l'obra de fe ab son
poder;
12 Peraqué sia glorificat lo nom
de nostre Senyor Jesu-Christ en
vosaltres, y vosaltres en ell, segons
la gracia de nostre Deu y del Se-
nyor Jesu-Christ.

CAP. 2.

Descriu las senyals que precehirán á la vinguda de Christo y á la del Antichrist, y'ls exorta á permaneixer en la doctrina que'ls ha ensenyat.

Y VOS suplicam, germans, per
l'adveniment de nostre Se-
nyor Jesu-Christ, y de nostra reu-
nió ab ell,
2 Que no us aparteu fácilment de
vostres sentiments, ni us pertur-
beu, ni per esperit, ni per paraula,
ni per carta com enviada per no-
saltres, com si lo dia del Senyor
estigués ja cerca.
3 No us deixeu seduhir de ningú
en manera alguna, perqué *tal dia*
no será sens que primer vinga
l'apostasía, y sia manifestat l'home
del pecat, lo fill de perdició:
4 Lo qual s'oposa y s'alsa sobre
tot lo que s'anomena Deu, ó que
s'adora; de manera que s'asentará
en lo temple de Deu, mostrantse
com si fos Deu.
5 ¿No us recordau que quant jo
era encara ab vosaltres vos deya
aquestas cosas?
6 Y vosaltres sabeu ara lo que
deté, que ell sia revelat en aquest
temps.
7 Perqué ja está obrant lo mis-
teri de l'iniquitat, solament que'l
que ara reté, retindrá fins que ell
sia tret del mitg.
8 Y llavors se descubrirá aquell
Pervers, á qui lo Senyor Jesús
consumirá ab l'alé de sa boca, y'l
destruhirá ab lo resplandor de sa
vinguda.
9 *A ell*, la vinguda del qual es
segons l'obra de Satanás ab tot

poder, y senyals, y ab maravellas
de mentida,
10 Y ab tota seducció d'iniqui-
tat en aquells que pereixen, per-
qué no reberen l'amor de la veri-
tat pera ser salvos.
11 Per això los enviará Deu
illusió d'error, peraqué cregan la
mentida,
12 Y sian condemnats tots los
que no cregueren la veritat, ans
bé se complagueren en l'iniquitat.
13 Mes nosaltres debem donar
sempre gracias á Deu per vosal-
tres, germans amats de Deu, per-
qué Deu desde'l principi vos escu-
llí pera salvació, mediant la san-
tificació del Esperit y la creencia
de la veritat;
14 A la qual ell vos cridá per
nostre evangeli, pera obtenir la
gloria de nostre Senyor Jesu-
Christ.
15 Y així, germans, estigau
ferms, y manteniu las tradicions
que aprenguereu, ó per paraula, ó
per carta nostra.
16 Y'l mateix Senyor nostre Je-
su-Christ, y Deu, Pare nostre, lo
qual nos ha amat, y'*ns* ha donat
consol etern, y bonas esperansas
per medi de la gracia,
17 Consoli vostres cors, y us con-
firmi en tota paraula y obra bona.

CAP. 3.

Les demana que preguin á Deu per ell: parla contra los ociosos, díscols y temeraris, y recomana l'amor al treball, y la correcció dels dolents.

PER lo demés, germans, pre-
gau per nosaltres, peraqué
la paraula de Deu se propagui, y
sia glorificada, com *ho es* entre
vosaltres:
2 Y peraqué siam deslliurats
d'homes impertinents y perversos:
puix la fe no es de tots.
3 Emperó Deu es fiel, que us
confirmará y guardará de mal.
4 Y confiam en lo Senyor per
lo que toca á vosaltres, que feu y
faréu lo que us manam.
5 Y'l Senyor encamini vostres
cors en l'amor de Deu, y en espe-
rar ab paciencia á Christo.
6 Emperó vos intimam, ger-
mans, en nom de nostre Senyor
Jesu-Christ, que us aparteu de
qualsevol de vostres germans que
camini desordenadament, y no
segons la tradició que rebé de no-
saltres;
7 Perqué vosaltres mateixos sa-
beu com debeu imitarnos: per
quant no'ns portarem desordena-
dament entre vosaltres,
8 Ni menjarem lo pá de grat á
costa de ningú, sinó ab treball y
fatiga, treballant de nit y de dia,
pera no ser gravosos á ningú de
vosaltres:
9 Y no perqué no tinguessem
potestat, sinó pera oferirvos en
nosaltres mateixos un exemple que
imitasseu.
10 Perqué fins quant estavam
ab vosaltres vos intimavam assó:
Que'l que no vol treballar, no
menji.
11 Perqué havem ohit que entre
vosaltres hi ha alguns inquiets que
van desordenats, que no treballan
de ninguna manera, sinó que
s'ocupan en lo que no'ls val res,

12 A estos donchs que's condu-
heixen d'aquesta manera, los ma-
nam y exortam per nostre Senyor
Jesu-Christ, que treballin quieta-
ment, y menjin son propi pá.
13 Y vosaltres, germans, no us
canseu de fer bé.
14 Y si algú no obehís lo que
ordenam per nostra carta, senya-
laulo, y no tingau comunicació ab
ell, á fi de que s'avergonyesca.
15 Ab tot no'*l* mireu com á ene-
mich, ans bé corretgiu*lo* com á
germá.
16 Y'l mateix Senyor de la pau
vos doni pau sempre, y en totas
parts. Lo Senyor sia ab tots vo-
saltres.
17 La salutació de mi, Pau, ab
ma propia má, qu'es lo senyal en
cada carta. Així escrich.
18 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ *sia* ab tots vosaltres.
Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA DE SANT PAU

Á TIMOTÉU.

CAP. 1.

Encarrega l'apóstol á Timotéu que impedesca las doctrinas novas y questions inútils que no fomentan la caritat, que es lo fi de la lley: obligacions del ministeri episcopal.

PAU, apóstol de Jesu-Christ
per manament de Deu, Sal-
vador nostre, y del Senyor Jesu-
Christ, esperansa nostra:
2 A Timotéu caríssim fill en la
fe: Gracia, misericordia, y pau de
part de Deu Pare y de nostre Se-
nyor Jesu-Christ.
3 Com jo't supliquí que't que-
dasses en Efeso, quant jo partí per
la Macedonia, á fi de que amones-
tasses á alguns que no ensenyas-
sen altra doctrina,
4 Ni s'ocupassen en faulas y ge-
nealogías interminables, las quals
abans excitan disputas que edifi-
cació de Deu, que es en la fe.
5 Puix lo fi del manament es la
caritat *procehint* de cor pur, y de
bona conciencia, y de fe no fingida.
6 De la qual desviantse alguns,
s'han entregat á parladurías vanas,
7 Volent ser doctors de la lley,
sens entendrer ni lo que diuhen,
ni lo que afirman.
8 Sabem donchs que la lley es
bona per aquell que usa d'ella lle-
gítimament:
9 Sabent assó que la lley no fou
feta pera'l just, sinó pera'ls injus-
tos y desobedients, pera'ls impíos y
pecadors, pera'ls inichs y profans,
pera'ls parricidas y matricidas,
pera'ls homicidas,
10 Pera'ls fornicaris, pera'ls so-
domitas, pera'ls robadors d'homes,
pera'ls mentiders y'ls que juran en
fals, y si hi ha alguna altra cosa

qu'es contraria á la sana doctrina,
11 Conforme al gloriós evangeli
del Deu benehit, lo qual m'ha es-
tat encarregat.
12 Y dono gracias á Jesu-Christ
Senyor nostre, que m'ha confor-
tat, perqué'm tingué per fiel, po-
santme en lo ministeri:
13 *A mi* que era abans blasfemo,
y perseguidor, y injuriador; em-
pero alcansí misericordia de Deu,
perqué *ho* fiu per ignorancia en
incredulitat.
14 Y la gracia de nostre Senyor
sobreabunda en gran manera ab
la fe y caritat qu'es en Christo
Jesús.
15 Fiel *es* aquesta paraula, y
digna de tota acceptació: Que
Christo Jesús vingué á aquest mon
pera salvar als pecadors, dels quals
jo so'l principal.
16 Mes per això conseguí mise-
ricordia, peraqué en mi lo primer
mostrás Jesu-Christ *sa* extremada
paciencia, per'exemple dels que
havían de creurer en ell pera la
vida eterna.
17 Al Rey donchs dels sigles, im-
mortal y invisible, al Deu sol sabi,
sia la honra y gloria per los sigles
dels sigles. Amen.
18 Aquest manament t'encoma-
no, fill Timotéu, segons las pro-
fecías que foren abans fetas de
tu, peraqué per ellas militis bona
milicia,
19 Tenint fe y bona conciencia,
la qual per haver alguns apartat de
sí, naufragaren respecte de la fe:
20 D'est número son Hymeneu
y Alexandri, que he entregat á
Satanás, peraqué aprengan á no
blasfemar.

CAP. 2.

Encarrega que's pregui pe'ls reys y magistrats: Jesu-Christ es l'únich Medianer y Redemptor de tots: debem orar en tot lloch: modestia de las donas, sa submissió y silenci.

RECOMANO donchs lo primer
de tot, que's fassan peti-
cions, oracions, pregarias, accions
de gracias pera tots los homes,
2 Pe'ls reys, y per tots los que
están constituhits en autoritat, á
fi de que tingam una vida quieta
y tranquila en tota pietat y ho-
nestedat.
3 Perqué això es cosa bona, y
accepte devant de Deu nostre Sal-
vador;
4 Lo qual vol fer salvos á tots los
homes, y que vingan al coneixe-
ment de la veritat.
5 Perqué un sol *es* Deu, y un
sol també lo Medianer entre Deu
y'ls homes, Jesu-Christ home:
6 Que's doná á sí mateix en res-
cat per tots, pera ser testimoni en
degut temps:
7 Per lo qual jo he estat consti-
tuhit predicador y apóstol, (veritat
dich, no enganyo,) doctor dels
Gentils en fe y veritat.
8 Per lo tant desitjo que'ls homes
preguin en tot lloch, alsant las
mans puras sens ira ni discussió.
9 Així mateix *preguin* també las
donas vestidas honestament, *y*
adornantse ab modestia y simplici-
tat, y no ab los cabells rissats, ó ab
or, ó perlas, ó vestits costosos;
10 Sinó, com correspon á donas

que fan professió de pietat, ab bonas obras.

11 Aprenga la dona en silenci ab tota submissió.

12 Emperó jo no permeto á la dona que ensenyi, ni que usurpi l'autoritat sobre l'home, sinó que estiga en silenci;

13 Perqué Adam fou format primer; després Eva:

14 Y Adam no fou seduhit; mes la dona fou seduhida en prevaricació.

15 No obstant ella se salvará per los fills que portará al mon, si continua en fe, y caritat, y santedat, ab modestia.

CAP. 3.

Descriu com deuhen ser los bisbes, los diacas, y las donas que serveixen á l'iglesia.

ES una paraula verdadera: Si algú desitja l'ofici de bisbe, desitja un bon treball.

2 Puix es necessari que'l bisbe sia irreprensible, espós d'una sola muller, sobri, prudent, respectable, modest, amant de l'hospitalitat, y apte pera ensenyar;

3 No donat al vi, ni violent, sinó moderat, no pledegista, no cobdiciós,

4 Sinó un que sapia gobernar bé sa casa; que tinga sos fills en subjecció ab tota honestedat.

5 Puix lo qui no sab gobernar sa casa, ¿com cuydará de l'iglesia de Deu?

6 No *sia* neófit; peraqué plé de superbia no cayga en la condemnació del diable.

7 Ademés es menester que tinga bona reputació entre aquells que son de fora, perqué no caygui en despreci y en llas del diable.

8 De la mateixa manera los diacas *deuhen ser* honrats y modestos, no de paraulas dobles, ni donats molt al vi, ni aficionats á l'usura;

9 Conservant lo ministeri de la fe en conciencia pura.

10 Y sian estos probats abans, y llavors exercescan lo ministeri si son *trobats* irreprensibles.

11 Las mullers *sian* igualment honestas, no maldihents, sobrias, fiels en totas las cosas.

12 Los diacas sian esposos d'una sola dona, *y* gobernin bé sos fills y sa casa.

13 Perqué los que haguessen exercit bé son ministeri, adquirirán pera sí un bon grau, y molta confiansa en la fe qu'es en Christo Jesús.

14 Aquestas cosas t'escrich, esperant que en breu te vindré *á veurer*.

15 Y si tardás, perqué sapias com has de conduhirte en la casa de Deu, qu'es l'iglesia del Deu viu, columna y funament de la veritat.

16 Y es gran sens dubte lo misteri de la pietat, *en que* Deu se manifestá en carn, ha estat justificat en l'Esperit, vist dels ángels, predicat als Gentils, cregut en lo mon, y rebut dalt en la gloria.

CAP. 4.

Li adverteix que vindrán alguns que ensenyarán diferents errors; lo exorta á prevenirse contra d'ells, á que s'exerci-

ti en la pietat, y á que doni bon exemple als demés.

EMPERÓ l'Esperit Sant diu clarament, que en los derrers temps prevaricarán alguns de la fe, donant oidos á esperits seductors, y á doctrinas de diables;
2 Mentint ab hipocresía, y tenint sa conciencia cauterisada;
3 Que prohibint casarse, y *manant* abstenirse de las viandas, que Deu criá á fi de que ab acció de gracias participassen d'ellas los fiels y'ls que conegueren la veritat.
4 Perqué tota criatura de Deu es bona, y no es de rebutjar res de lo que's participa ab acció de gracias;
5 Perqué se santifica per la paraula de Deu y per la oració.
6 Proposant aixó als germans serás bon ministre de Jesu-Christ, criat ab las paraulas de la fe, y de la bona doctrina que alcansares.
7 Emperó desprecia las faulas de vellas, y exercíta't en la pietat.
8 Perqué'ls exercisis corporals aprofitan poch; mes la pietat es útil pera tot, tenint la promesa de la vida que ara es, y de la que ha de ser.
9 Fiel paraula *es* aquesta, y digna de tota acceptació.
10 Puix per aixó treballam, y som vituperats, perqué confiam en lo Deu viu, lo qual es lo Salvador de tots los homes, especialment dels que creuhen.
11 Mana aquestas cosas, y ensényalas.
12 Ningú tinga en menos ta juventut: emperó sias modelo dels fiels en paraula, en *bona* vida, en caritat, en fe, en puresa.
13 Fins que jo vinga, ocúpa't en la lectura, en l'exortació, y en la doctrina.
14 No menysprehis lo dó qu'es en tu, lo qual se t'ha donat per profecía ab l'imposició de mans dels presbíteros.
15 Medita aquestas cosas: ocúpa't en ellas, á fi de que ton avansament sia manifest á tots.
16 Vetlla sobre tu mateix, y sobre la doctrina; continua en aquestas cosas, puix fent aixó te salvarás á tu mateix, y als que t'oygan.

CAP. 5.

Adverteix á Timotéu com ha de portarse ab los fiels de totas edats: com han de ser las viudas que servescan en l'iglesia: que han de ser premiats los presbíteros que cumplen bé son ministeri: que ha de corretgir los pecats publichs; y mirar molt en qui imposa las mans per ordenarlo.

NO increpis al anciá: ans bé amonésta'*l* com á pare; als joves com á germans;
2 A las ancianas com á mares; á las joves com á germanas, ab tota puresa.
3 Honra á las viudas que son verdaderament viudas.
4 Y si alguna viuda tingués fills, ó nets, aprenga primerament á ben governar sa casa, y á correspondrer á sos pares; puix aixó es accepte devant de Deu.
5 Emperó la que verdaderament es viuda, y desamparada, confii en Deu, y perseveri en súplicas y oracions nit y dia.

6 Mes la que viu en plaher, es
morta mentres viu.
7 Y aquestas cosas mánalas, per-
qué ellas sian irreprensibles.
8 Emperó si algú no té cuydado
dels seus, y majorment dels de sa
familia, lo tal ha negat la fe, y es
pitjor que un infiel.
9 No sia posada en lo número
ninguna viuda de menos de xixan-
ta anys, *ni* que haja tingut *més*
d'un marit,
10 Tenint lo testimoni de bonas
obras; si ha criat *bé* á sos fills, si
ha exercitat l'hospitalitat, si rentá
los peus als sants, si acudí al alivi
dels atribulats, si ha practicat to-
ta bon'obra.
11 Viudas més joves no las ad-
metis; perqué després d'haver vis-
cut llicenciosament contra Chris-
to volen casarse:
12 Tenint condemnació, perqué
feren vana la primera fe.
13 Y estant ademés ociosas,
s'acostuman á divagar de casa en
casa; no solament ociosas, sinó
parladoras, y curiosas, reportant
lo que no deurían.
14 Desitjo donchs que las que
son joves se casin, criin fills, sian
bonas mares de familia, y que no
donin ocasió de maledicencia al
enemich.
15 Perqué algunas s'han ja per-
vertit pera seguir á Satanás.
16 Si algun dels fiels té viudas,
mantínguilas, y no sia gravada
l'iglesia, á fi de que hi haja lo que
basti pera las que verdaderament
son viudas.
17 Los presbíteros que gobernan
bé sian recompensats ab doble
honor, especialment los que treba-
llan en predicar y ensenyar.
18 Perqué diu l'escriptura: No
posarás bos al bou que bat. Y'l jor-
naler es digne de son jornal.
19 Contra'l presbítero no rebis
acusació sinó devant de dos ó tres
testimonis.
20 Als que pequin reprenlos de-
vant de tothom, peraqué los demés
també temin.
21 *Te* conjuro devant de Deu, y
del Senyor Jesu-Christ, y dels án-
gels elegits, que guardis aques-
tas cosas, no fent res ab parcia-
litat.
22 No imposis de lleuger las
mans sobre algú, ni't fassas parti-
cipant dels pecats dels altres. Con-
sérva't pur.
23 No beguis més aygua *sola*,
sinó usa un poch de vi per causa
de ton ventrell y de tas frequents
dolencias.
24 Los pecats d'alguns homes
son notoris d'ante má anant abans
al judici; mes los d'altres seguei-
xen després.
25 Així mateix las bonas obras
d'alguns son manifestas d'ante má,
y las que no ho son no poden estar
escondidas.

CAP. 6.

Los sirvents obehescan als amos, sian ó no Christians: sobre los falsos mestres: danys que naixen de l'avaricia: deuhen los richs evitar la superbia, y emplearse en obras de caritat.

TOTS los sirvents que están
baix lo jou, tingan á sos amos
per dignes de tota honra, pera-

qué'l nom de Deu y *sa* doctrina no
sian blasfemats.
2 Y'ls que tenen per amos á fiels,
no'*ls* menysprehin, puix son ger-
mans; ans bé servéscan*los* millor
perqué son fiels y amats, partici-
pants del benefici. Ensenya y amo-
nesta aquestas cosas.
3 Si algú ensenya d'altra manera,
y no abrassa las paraulas sanas de
Jesu-Christ nostre Senyor, y la
doctrina que es conforme á la pietat,
4 Es un superbo que no sab res,
ans bé flaqueja sobre questions y
disputas de paraulas; d'ahont s'ori-
ginan envejas, renyinas, blasfe-
mias, malas sospitas,
5 Altercats d'homes d'enteni-
ment pervers y destituhits de veri-
tat, suposant que la pietat es un
guany: de semblant gent apár-
tate'n.
6 Emperó la pietat ab contenta-
ment es un gran guany.
7 Perqué no duguerem res á
aquest mon, *y es* cert que no po-
dem portárnose'n res.
8 Y tenint ab que alimentar*nos*
y cubrir*nos*, contentemnos ab aixó.
9 Puix los que volen ferse richs
cauhen en tentació, y en llas del
diable, y en molts desitgs inútils
y perniciosos, que sumergeixen als
homes en la mort y perdició.
10 Perqué arrel de tots mals es
l'avaricia; ab la cobdicia de la qual
alguns se desviaren de la fe, y's
subjectaren á moltas penas.
11 Emperó tu, home de Deu,
fuitg d'aquestas cosas, y segueix
la justicia, la pietat, la fe, la cari-
tat, la paciencia, *y* la mansuetut.
12 Pelea bona batalla de la fe,
agáfa't de la vida eterna, á la que
fores cridat, habent també fet bo-
na confessió devant de molts tes-
timonis.
13 Jo't mano devant de Deu,
que vivifica totas las cosas, y de
Christo Jesús, que devant de Pons
Pilat testificá bona confessió,
14 Que guardis *aquest* mana-
ment sens mácula, irreprensible,
fins á la vinguda de nostre Senyor
Jesu-Christ;
15 La qual fará manifesta en son
temps, lo benaventurat y sol po-
derós, Rey de reys y Senyor de
senyors;
16 Lo qui solament posseheix
immortalitat, y habita en una llum
inaccessible; al qui ningun home
ha vist ni pot veurer; al qui *sia*
honra y poder etern. Amen.
17 Als richs d'aquest mon má-
na'ls que no sian altius, ni confiin
en riquesas incertas, sinó en lo
Deu viu, que'ns dona abundant-
ment totas las cosas pera nostre us.
18 Que obrin lo bé, que's fassan
richs en obras bonas, disposats á
donar, *y* á repartir lliberalment;
19 Atresorant pera ells mateixos
un bon fonament pera lo venider,
á fi de que pugan alcansar la vida
eterna.
20 ¡Oh Timotéu! guarda lo de-
posit que se t'ha confiat, evitant
las profanas *y* vanas parladurías,
y las contradiccions de la que fal-
sament s'apellida ciencia;
21 La qual professantla alguns
se desviaren de la fe. La gracia
sia ab tu. Amen.

EPÍSTOLA SEGONA DE SANT PAU
Á TIMOTÉU.

CAP. 1.

Exorta á Timotéu á predicar ab valentia l'evangeli pera manifestar millor sa fe: se condol d'alguns del Asia que l'abandonaren en Roma, y fa elogis de Onesíforo.

PAU, apóstol de Jesu-Christ
per voluntat de Deu, se-
gons la promesa de la vida qu'es
en Christo Jesús,
2 A Timotéu, caríssim fill: Gra-
cia, misericordia, *y* pau de part
de Deu Pare y de nostre Senyor
Jesu-Christ.
3 Gracias dono á Deu, á qui ser-
vesch desde *mos* antepassats ab
conciencia pura, de que sens ces-
sar me recordi de tu en mas pre-
garias nit y dia:
4 Desitjant molt lo véure't, re-
cordantme de tas llágrimas, pera
umplirme de goig;
5 Fent memoria d'aquella fe
sens ficció que hi ha en tu, la
qual habitá primer en ta avia
Loide, y en ta mare Eunice, y es-
tich cert que en tu també.
6 Per lo qual te amonesto que
avivis la gracia de Deu, que ha-
bita en tu per l'imposició de mas
mans:
7 Perqué no'ns ha donat Deu
esperit de temor, sinó de fortale-
sa, y de caritat, y de temperancia.
8 Per lo tant no t'avergonyescas
del testimoni de nostre Senyor, ni
de mi *que so* presoner seu; ans bé
sias participant dels treballs del
evangeli segons lo poder de Deu,
9 Que'ns ha salvat y cridat ab
una santa vocació, no segons nos-
tras obras, sinó conforme á son
designi y gracia, la que nos ha es-
tat donada en Christo Jesús an-
tes del principi dels sigles:
10 Emperó ara ha estat feta ma-
nifesta per l'aparició de nostre
Salvador Jesu-Christ, lo qui cer-
tament ha destruit la mort, y ha
portat á llum la vida y la immor-
talitat per medi del evangeli;
11 En lo qual jo so constituhit
predicador, y apóstol, y doctor
dels Gentils.
12 Per qual motiu sufresch jo
també aquestas cosas; emperó no
m'avergonyesch. Puix jo sé á qui
he cregut, y estich cert de que
ell es poderós pera guardar mon
depósit fins á aquell dia.
13 Guarda la forma de las pa-
raulas sanas, que has ohit de mi,
en la fe y caritat que es en Christo
Jesús.
14 Guarda lo bon depósit *que
se t'ha confiat* per l'Esperit Sant
que habita en nosaltres.
15 Tu saps que tots los que es-
tán en l'Asia m'han abandonat,
dels quals son Phigelo y Hermó-
genes.
16 Derrami lo Senyor *sas* mi-

sericordias sobre la casa de Onesíforo: perqué moltas vegadas me consolá, y no s'avergonyí de las mevas cadenas:

17 Ans bé quant vingué á Roma me cercá ab gran diligencia, y *m'*encontrá.

18 Vulla lo Senyor que trobi misericordia devant del Senyor en aquell dia. Y quants serveys ell me feu en Efeso tu ho sabs molt bé.

CAP. 2.

Parla á Timotéu de la fortalesa y prudencia ab que deu ensenyar las cosas de la fe, y com ha d'evitar las questions inútils: origen de discordias y de disputas agenas del Christiá.

DONCHS tu, fill meu, fortifíca't en la gracia que es en Jesu-Christ:

2 Y las cosas que has ohit de mi devant de molts testimonis, confíalas á homes fiels que sian capassos d'ensenyar també als demés.

3 Suporta donchs la fatiga com un bon soldat de Jesu-Christ.

4 Ningú que pelea per Deu se enreda en los negocis del sigle, á fi de que agradi á aquell que l'elegí per soldat.

5 Perqué també lo qui combat en la palestra, no es coronat si no pelea segons lley.

6 Lo pagés que treballa, deu ser lo primer que participi dels fruyts.

7 Reflexiona lo que dich; y'l Senyor te doni intelligencia en totas las cosas.

8 Recórda't que lo Senyor Jesu-Christ, del llinatge de David, ressuscitá d'entre'ls morts, segons mon evangeli;

9 Per lo qual estich jo sufrint fins en cadenas, com un malfactor; mes la paraula de Deu no está lligada.

10 Per conseguent jo ho sufresch tot per amor dels elegits, peraqué ells alcansin també la salut qu'es en Christo Jesús ab la gloria celestial.

11 Fiel paraula: Perqué si nósaltres som morts ab *ell*, viurem també ab *ell:*

12 Si patim, regnarem també ab *ell;* si nosaltres *lo* negam, ell també nos negará á nosaltres:

13 Si nosaltres no crehem, ell *no obstant* se manté fiel: no pot negarse á sí mateix.

14 Amonesta estas cosas, donant testimoni devant del Senyor. Fuitg de disputas de paraulas, que no serveixen de res, *mes* sinó pera pervertir als que *las* ouhen.

15 Procura presentarte digne d'aprobació devant de Deu, operari que no té de que avergonyirse, dispensant justament la paraula de veritat.

16 Emperó evita las pláticas vanas y profanas, perqué ellas fomentan l'impietat.

17 Y la plática d'ells rosegará com lo cranch; dels quals son Hymeneu y Philet;

18 Que s'extraviaren de la veritat, dihent que la resurrecció está ja feta, y pervertiren la fe d'alguns.

19 Emperó lo funament de Deu se manté ferm, tenint aquest sello: Lo Senyor coneix als que son seus; y, aparti's de l'iniquitat tot aquell que invoca lo nom del Senyor.

20 Mes en una casa gran no sols
hi ha vasos d'or y de plata, sinó
també de fusta y de terra, y'ls uns
son pera honor y'ls altres pera
deshonor.
21 Si algú donchs se purificás
d'aquestas cosas, será un vas d'ho-
nor, santificat y útil pera'l servey
del Senyor, aparellat pera tota
obra bona.
22 Fuitg també d'apetits juve-
nils, y segueix la justicia, la fe,
l'esperansa, la caritat, y la pau ab
aquells que invocan al Senyor ab
un cor pur.
23 Las questions necias y que no
contribueixen á l'instrucció, eví-
talas, sabent que engendran dis-
putas.
24 Al servo del Senyor no li con-
vé altercar, sinó ser mans ab to-
thom, apte pera ensenyar, sufert,
25 Corretgint ab suavitat als
que resisteixen la veritat per si
algun dia los dona Deu arrepenti-
ment pera coneixer la veritat,
26 Y s'escapin dels llassos del
diable que'ls té presos á son ar-
bitre.

CAP. 3.

Carácter dels falsos apóstols, y en general dels incrédula y heretges: encarrega á Timotéu que guardi lo depósit de la fe, y estudii las sagradas escripturas.

MES has de saber assó, que en
los derrers dias vindrán
temps perillosos.
2 Perqué los homes serán amants
de sí mateixos, cobdiciosos, altius,
superbos, blasfemadors, desobe-
dients á sos pares, desagrahits,
malvats,
3 Desnaturalisats, inquiets, acri-
minadors, incontinents, cruels,
sens benignitat,
4 Traydors, protervos, orgullo-
sos, y amants de plahers més que
de Deu;
5 Tenint apariencia de pietat,
peró negant la virtut d'ella. Fuitg
també d'aquestos tals;
6 Perqué d'estos son los que en-
tran en las casas y captivan á do-
nas tontas carregadas de pecats,
que son arrastradas de diferents
passions,
7 Que sempre están aprenent, y
may arriban á la ciencia de la ve-
ritat.
8 Y així com Janes y Mambres
resistiren á Moysés, així aquestos
resisteixen á la veritat, homes
corromputs de cor, y réprobos to-
cant á la fe.
9 Mes no anirán més enllá; per-
qué sa necedat se fará manifesta
á tothom, com també ho fou la
d'aquells.
10 Emperó tu ja has comprés ma
doctrina, mon modo de conduhir-
me, intent, fe, longanimitat, ca-
ritat, paciencia,
11 Persecucions, afliccions que
vingueren sobre mi en Antioquía,
Iconi, y en Lystra; quals perse-
cucions he sufert, emperó de to-
tas ellas m'ha llibertat lo Senyor.
12 Y tots los que volen viurer
piadosament en Jesu-Christ su-
frirán persecucions.
13 Mes los homes dolents y im-
postors anirán de mal en pitjor,
enganyant y sent enganyats.
14 Mes tu persevera en las cosas

que has aprés y que t'han estat
encomanadas, sabent de qui las
aprengueres;
15 Y que desde l'infancia has co-
negut las santas escripturas, que't
poden instruhir pera la salvació,
mediant la fe qu'es en Jesu-Christ.
16 Tota escriptura divinament
inspirada de Deu es útil pera ense-
nyar, pera rependrer, pera corret-
gir, y pera instruhir en la justicia.
17 Peraqué l'home de Deu sia
perfet, y estiga previngut pera
tota obra bona.

CAP. 4.

Lo exorta á que prediqui sens intermissió, pera fortificar los esperits dels fiels contra'ls errors que havían de naixer: li diu que está cerca lo fi de sa vida; y conclou ab las salutacions acostumadas.

TE protesto donchs devant de
Deu y del Senyor Jesu-Christ,
que ha de judicar vius y morts en
sa vinguda y en son regne,
2 Que prediquis la paraula, que
instis á temps y fora de temps; re-
pren, prega, amonesta ab tota pa-
ciencia y doctrina.
3 Perqué vindrá temps en que'ls
homes no podrán sufrir la sana
doctrina, sinó que conforme á sos
apetits acumularán mestres, te-
nint pruitja d'orellas;
4 Y apartarán los oidos de la ve-
ritat, y'ls aplicarán á rondallas.
5 Tu emperó vetlla en totas las
cosas, suporta las aflíccions, fes
l'obra d'un evangelista, cumple
ton ministeri, sias temperat;
6 Perqué jo ja estich á punt de
ser sacrificat, y prop está lo temps
de ma mort.
7 He peleat bona batalla, he con-
clós ma carrera, he guardat la fe.
8 Per lo demés m'está reservada
una corona de justicia que'l Se-
nyor, Jutge just, me donará en
aquell dia; y no solo á mi, sinó
també á aquells que aman la sua
vinguda. Dóna't pressa en venir
prompte á mi;
9 Perqué Demas m'ha desampa-
rat per l'amor d'aquest sigle, y
se'n ha anat á Tessalónica;
10 Crescent á Galacia; Tito á
Dalmacia.
11 Solament Lluch está ab mi.
Pren á March y pórta'l ab tu, puix
m'es útil pera'l ministeri.
12 A Tichich lo he enviat á Efeso.
13 Quant vingas pórta'm la capa
que'm dexí en Troade en poder de
Carpo, y'ls llibres, en particular
los pergamins.
14 Alexandri lo calderer me feu
molt mal: Deu lo pagui segons sas
obras.
15 Guárda't tu també d'ell, per-
qué s'ha oposat molt á nostras pa-
raulas.
16 En ma primera defensa nin-
gú m'ajudá, ans bé tots me de-
sampararen. *Prech á Deu* que no'ls
sia imputat.
17 Emperó lo Senyor m'assistí,
y'm confortá pera que jo cumplís
la predicació, y l'ohíssen tots los
Gentils, y vaitg esser deslliurat de
la boca del lleó.
18 Y'l Senyor me deslliurará de
tota obra mala, y'm preservará
pera son regne celestial, á qui sia
la gloria per los sigles dels sigles.
Amen.

19 Saluda á Prisca, y á Aquila,
y á la casa d'Onesíforo.
20 Erasto se quedá en Corinthi;
y á Trophim lo dexí malalt en
Milet.
21 Apressúra't á venir abans del
hivern. Te saludan Eubul, y Pudent, Lino, y Claudia, y tots los
germans.
22 Lo Senyor Jesu-Christ sia ab
ton esperit. La gracia sia ab vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

Á TITO.

CAP. 1.

Desprès de saludar á Tito li recorda l'esperansa de la vida eterna, y li demostra las qualitats que han de tenir los presbíteros y'ls bisbes.

PAU, servo de Deu y apóstol de Jesu-Christ, segons la fe dels elegits de Deu y'l coneixement de la veritat, qu'es segons la pietat,
2 En esperansa de la vida eterna, la qual Deu, que no pot enganyar, prometé abans dels temps dels sigles;
3 Pero manifestá en sos temps sa paraula per la predicació, que'm fou confiada segons lo precepte de Deu Salvador nostre:
4 A Tito, fill amat segon la fe que'ns es comuna, sia gracia, misericordia, y pau de Deu Pare y de Jesu-Christ Salvador nostre.
5 Jo't dexí en Creta, peraqué arreglasses las cosas que faltan, y ordenasses presbíteros en cada ciutat, com t'havía manat:
6 Lo qui sia sens nota, marit d'una muller, que tinga fills fiels, sens ser acusats de disolució ni de desobediencia.
7 Perqué'l bisbe es necessari que sia sens mácula, com á dispensador de Deu; no superbo, ni colérich, ni donat al vi, ni violent, ni cobdiciós de torpes ganancias;
8 Sinó amich d'hospitalitat, benigne, temperat, just, sant, y contingut;
9 Que abrassi fermament la paraula de la fe conforme á lo que se li ha ensenyat; peraqué puga exortar segons la sana doctrina, y convencer als que la contradiuhen,
10 Perqué encara hi ha molts desobedients, embaucadors, y parladors de vanitats, majorment dels que sons de la circumcisió;
11 Als quals es menester tapar la boca, perqué trastornan familias enteras, ensenyant lo que no convé, per amor d'una torpe ganancia.
12 Digué un d'ells, propi profeta dels seus: Que'ls de Creta sempre son mentiders, malas bestias, y ventres peresosos.

13 Aquest testimoni es verdader. Per lo tant reprenlos ab duresa, peraqué sian sans en la fe;
14 No donant oidos á faulas de Jueus, ni á manaments d'homes que s'apartan de la veritat.
15 Pera'ls nets totas las cosas son netas; mes pera'ls contaminats y infiels no hi ha res pur, ans bé están contaminats sos enteniments y sa conciencia.
16 Professan coneixer á Deu; emperó lo negan ab los fets, essent abominables, y desobedients, y reprobats pera tota obra bona.

CAP. 2.

Manifesta á Tito com s'ha de portar ab los fiels de tots estats, sexos, edats, y condicions, y l'obligació que té de donarlos bon exemple: explica los documents que'ns dona la gracia de Deu, y'ls beneficis que havem rebut de Jesu-Christ.

EMPERÓ tu ensenya'ls las cosas que convenen á la sana doctrina.
2 Que'ls ancians sian moderats, honestos, prudents, sans en fe, en caritat, y paciencia.
3 Las ancianas del mateix modo, d'una conducta ajustada qual convé á la santedat, no calumniadoras, ni donadas al molt vi, mestras de lo bó;
4 Ensenyant prudencia á las joves, á que amin á sos marits, y estimin á sos fills,
5 A ser prudents, castas, temperadas, á tenir cuydado de casa, benignas, obedients á sos marits, peraqué no sia blasfemada la paraula de Deu.
6 Igualment amonesta als joves que sian temperats.
7 Mostrante tu mateix en totas las cosas l'exemple de bonas obras, en doctrina, en integritat, en gravedat,
8 En paraulas sanas y irreprensibles; peraqué lo qui es contrari se confongui, no tenint res de mal que dir de nosaltres.
9 Exorta als sirvents á que sian obedients á sos amos, donantlos gust en tot sens ser resposters,
10 Que no'ls defraudin, ans bé móstrinlos lealtat en totas las cosas, peraqué adornin en tot la doctrina de Deu Salvador nostre.
11 Perqué la gracia de Deu que porta salvació s'ha manifestat á tots los homes,
12 Ensenyantnos que renunciant l'impietat y'ls desitgs mundans, viscam en aquest mon sobria, justa, y santament,
13 Aguardant l'esperansa benaventurada, y l'adveniment gloriós del gran Deu y Salvador nostre Jesu-Christ;
14 Lo qual se doná á sí mateix per nosaltres, pera redimirnos de tot pecat, y purificarnos pera sí com un poble peculiar, zelós de las bonas obras.
15 Predica aquestas cosas, exorta y repren ab tota autoritat. No't desprecii ningú.

CAP. 3.

Submissió als princeps: efusió de la gracia de Jesu-Christ: aplicarse á las bonas obras: fugir de disputas y del tracte dels heretges declarats.

AMONÉSTA'LS que estigan submissos als princeps y á las potestats, que'ls obehescan, que

estigan apercebits pera tota obra
bona,
2 Que no digan mal de ningú,
que no sian pledegistas, ans bé
modestos, mostrant tota mansue-
tut envers tots los homes;
3 Perqué nosaltres mateixos
també algun temps forem necis,
incréduls, desencaminats, esclaus
de varios afectes y plahers, vivint
en malicia y en enveja, aborribles
y aborrintnos los uns als altres.
4 Emperó quant s'aparegué la
bondat del Salvador nostre Deu,
y son amor envers los homes,
5 No per obras de justicia que
haguessem fet nosaltres, sinó se-
gons sa misericordia, ell nos feu
salvos, per lo baptisme de regene-
ració y renovació del Esperit Sant;
6 Lo qual derramá ell sobre no-
saltres abundantment per Jesu-
Christ Salvador nostre;
7 A fi de que justificats per sa
gracia fossem fets hereus, confor-
me la esperansa de la vida eterna.
8 Paraula fiel *es aquesta*, y estas
cosas vull que las afirmis cons-
tantment, peraqué los que han
cregut en Deu procurin conser-
var las obras bonas. Estas cosas
son bonas y profitosas á tothom.
9 Emperó evita questions ne-
cias, y genealógicas, y disputas, y
debats sobre la lley, perqué son
inútils y vanas.
10 Fuitg del home heretge des-
prés de la primera y segona amo-
nestació;
11 Sabent que'l que es tal está
pervertit, y peca, essent condem-
nat per sa propia conciencia.
12 Quant jo t'envii Artemas ó
á Tichich, dona't pressa á venir á
mi á Nicopolis, perqué he deter-
minat passar allí l'hivern.
13 Envía en devant ab diligen-
cia á Zenas, doctor de la lley, y á
Apolo, procurant que no'ls falti res.
14 Y aprengan també los nos-
tres á exercitar los primers las bo-
nas obras per las cosas que son ne-
cessarias, á fi de que no sian in-
fructuosos.
15 Te saludan tots los que es-
tán ab mi. Saluda tu als que'ns
aman en la fe. La gracia de Deu
sia ab tots vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

Á FILEMON.

Li demana ab la eloquencia divina de la caritat que's reconcilii ab Onéssim, son esclau fugitiu ja Christiá y arrepentit.

PAU, presoner de Jesu-Christ,
y Timotéu germá *nostre*, á
Filemon amat y coadjutor nostre,
2 Y á Appia caríssima germana
nostra, y á Archip company nos-
tre en los combats de Christo, y á
l'iglesia que está en ta casa:

3 Gracia á vosaltres, y pau de
part de Deu nostre Pare y del Senyor Jesu-Christ.
4 Gracias dono á mon Deu fent
sempre memoria de tu en mas
oracions,
5 Ohint ta caritat, y la fe que
tens en lo Senyor Jesús, y envers
tots los sants;
6 Peraqué la comunicació de ta
fe se torni eficás per lo regoneixement de tota obra bona que hi ha
en vosaltres per Jesu-Christ.
7 Puix havem tingut gran goig
y consol en ta caritat, per quant
las entranyas dels sants han estat
recreadas per tu, oh germá.
8 Per lo qual encaraqué jo tinga
molta llibertat en Jesu-Christ pera manarte lo que't convé:
9 Emperó per caritat te suplico;
mes essent tu ja com Pau, vell, y
ara també presoner en Jesu-Christ:
10 Te suplico per mon fill Onéssim, á qui jo he engendrat estant
en cadenas;
11 Lo qui en temps passat te fou
inútil, mes ara es útil á tu y á mi,
12 A qui he tornat á enviar; reblo com á mas entranyas propias.
13 Jo'l volía detenir ab mi, peraqué'm servís en lloch teu mentres
estich en cadenas per l'evangeli;
14 Emperó sens ton consentiment no he volgut fer res, á fi de
que ton benefici no fos com per
necessitat, sinó voluntari:
15 Perqué ell tal vegada no s'apartá de tu per algun temps, sinó
peraque'l recobrasses pera sempre:
16 No ja com servo, sinó en
lloch de servo per germá molt
amat, especialment de mi; ¿puix
quant més de tu en la carn y en
lo Senyor?
17 Per lo tant si'm consideras per
company, reblo com á mi mateix.
18 Y si t'ha fet algun dany, ó te
deu alguna cosa, posa ho en mon
compte.
19 Jo Pau ho he escrit de ma
propia má; jo ho pagaré, per no
dirte que tu mateix te'm deus á mi.
20 Sí, germá. Déixa'm regositjar
en tu per lo Senyor: recrea mas
entranyas en lo Senyor.
21 Tenint jo confiansa en ta obediencia t'he enviat esta carta meva; sabent que farás encara més
de lo que't dich.
22 Y al mateix temps prepára'm
allotjament, perqué espero per
vostras oracions vos seré restituhit.
23 Te saluda Epaphras, que está
pres ab mi per Jesu-Christ,
24 March, Aristarco, Demas, y
Lluch, colaboradors meus.
25 La gracia de nostre Senyor
Jesu-Christ sia ab vostre esperit.
Amen.

EPÍSTOLA DE SANT PAU

ALS HEBREUS.

CAP. 1.

Jesu-Christ, verdader Deu y Home, es infinitament superior als ángels.

DEU, que en diferents ocasions
y de diversas maneras parlá
en altre temps á nostres pares per
los profetas,
2 Ultimament en aquestos dias
nos ha parlat per *son* Fill, al qual
constituhí hereu de tot, per qui
feu també los sigles:
3 Lo qual, essent lo resplandor
de sa gloria, y la figura de sa
substancia, y sostenint totas las
cosas per la paraula de son poder,
després d'haver fet la purificació
de nostres pecats per sí mateix, se
sentá á la dreta de la Magestat en
las alturas;
4 Essent fet tant més excellent
que'ls ángels, quant per herencia
obtingué un nom més excellent
que ells.
5 Perqué ¿á quin dels ángels
digué jamay: Tu ets mon Fill,
avuy jo t'he engendrat? Y altra
vegada: ¿Jo li seré á ell Pare, y
ell me será á mi Fill?
6 Y altra vegada quant ell in-
trodueix son Primogénit en lo
mon, diu: Y adórinlo tots los án-
gels de Deu.
7 Y en quant als ángels, diu: Lo
qui fa á sos ángels esperits, y á
sos ministres flama de foch.
8 Mes al Fill *li diu:* Ton trono,
oh Deu, es per los sigles dels si-
gles: ceptre d'equitat *es* lo ceptre
de ton regne.
9 Tu has amat la justicia, y
aborrít l'iniquitat; per aixó Deu,
ton Deu, t'ha ungit ab oli d'ale-
gría sobre tos companys.
10 Y tu Senyor, en lo principi
fundares la terra, y los cels son
la obra de tas mans.
11 Ells pereixerán; emperó tu
permaneixerás, y tots s'envellirán
com vestit.
12 Y'ls mudarás com un manto,
y serán mudats; emperó tu ets lo
mateix, y tos anys no mimbarán.
13 Puix ¿á quin dels ángels
digué jamay en ningun temps:
Sénta't á ma dreta, fins que posi
tos enemichs per peanya de tos
peus?
14 ¿Per ventura no son tots es-
perits servidors, enviats pera mi-
nisteri en favor d'aquells que han
de ser hereus de salvació?

CAP. 2.

Los transgressors de la lley nova serán castigats ab major rigor: gloria del Fill de Deu fet home, Senyor de totas las criaturas, Redemptor, Santificador, Salvador, y Pontífice dels homes.

PER lo tant es necessari que
observem més cumplida-
ment las cosas que havem ohit, á
fi de que en ningun temps las dei-
xem xurriar com l'aygua.

2 Perqué si la paraula que fou
dita per los ángels fou ferma, y
tota transgressió y desobediencia
rebé la justa paga que merexía,
3 ¿Com escaparem nosaltres si
despreciam tant gran salvació? La
qual havent comensat á ser anun-
ciada per lo Senyor, ha estat des-
prés confirmada entre nosaltres
per aquells que la ohiren,
4 Confirmantla Deu al mateix
temps ab senyals y maravellas, y
ab varios miracles, y ab dons del
Esperit Sant, segons sa propia vo-
luntat.
5 Perqué Deu no someté als án-
gels lo mon venider, de que parlam.
6 Y un en cert lloch doná testi-
moni, dihent: ¿Qu'es l'home que
així te recordas d'ell? ¿ó lo Fill
del home que així lo visitas?
7 Tu l'has fet un poch menor
que'ls ángels; tu l'has coronat de
gloria y honra, y l'has colocat so-
bre las obras de tas mans.
8 Totas las cosas posares en sub-
jecció baix sos peus: perqué en
això mateix d'haver subjectat á
ell totas las cosas, no'n ha deixat
una que no estiga subjecta á ell.
Emperó ara no vehem totas las
cosas encara subjectas á ell:
9 Mes vehem á Jesús que fou
fet un poch menor que'ls ángels
per la passió de mort, coronat de
honra y gloria, peraqué per la
gracia de Deu gustás ell la mort
per tots.
10 Puix convenía que aquell per
qui *son* totas las cosas, y pera qui
son totas las cosas, havent de por-
tar molts fills á la gloria, consu-
más al Autor de la salvació d'ells
per medi de la passió.
11 Perqué lo qui santifica y los
que son santificats, tots *son* d'un.
Per qual causa no s'avergonyí
d'apellidarlos germans, dihent:
12 Anunciaré ton nom á mos
germans: En mitg de l'iglesia
cantaré tas alabansas.
13 Y altra vegada: Jo posaré en
ell ma confiansa. Y en altre lloch:
Veheume aquí á mi y als fills que
Deu m'ha donat.
14 Y per quant los fills participa-
ren de carn y sanch, així ell també
participá de lo mateix, á fi de des-
truir per sa mort á aquell que te-
nía poder de mort, so es, al diable;
15 Y llibertar als que per temor
de mort estavan tota sa vida sub-
jectes á esclavitut.
16 Perqué ell verdaderament no
prengué sobre *sí la naturalesa dels*
ángels, sinó que prengué la pro-
genie d'Abraham.
17 Per lo que fou necessari que
en totas las cosas fos fet semblant
á *sos* germans, peraqué fos un
Sumo Sacerdot piadós y fiel en las
cosas pertanyents á Deu, á fi de
fer la reconciliació per los pecats
del poble.
18 Puix per lo mateix que ell
sufrí y fou tentat, es poderós pe-
ra socorrer als que son tentats.

CAP. 3.

Mostra l'excellencia de Jesu-Christ sobre Moysés, y per lo tant deu ser obehit sens contradicció, peraqué no siam castigats com los Hebreus incréduls.

PER lo qual, germans sants
que sou participants de la

vocació celestial, considerau al
Apóstol y Pontífice de nostra con-
fessió, Jesu-Christ:
2 Lo qual es fiel al que'l consti-
tuhí *tal*, així com ho fou Moysés
en tota sa casa.
3 Perqué aquest fou reputat dig-
ne de major gloria que Moysés,
quant lo qui ha edificat la casa té
major honra que la casa.
4 Perqué tota casa es edificada
per algú; emperó lo qui ha criat
totas las cosas es Deu.
5 Y certament Moysés fou fiel
en tota sa casa com un sirvent,
pera donar testimoni d'aquellas
cosas que s'havían d'anunciar;
6 Mes Christo com Fill en sa
propia casa; la qual casa som no-
saltres, ab tal que mantingam
ferma la confiansa y la gloria de
la esperansa fins al fi.
7 Per lo qual, com diu l'Esperit
Sant: Si oyguesseu avuy sa veu,
8 No vullau endurir vostres cors,
com en la provocació, en lo dia de
la tentació en lo desert,
9 Ahont vostres pares me ten-
taren, me probaren, y vegeren mas
obras
10 Per *espay de* quaranta anys.
Per lo qual jo m'indigní contra
aquella generació, y diguí: Ells
sempre erran en son cor, y ells no
han conegut mos camins.
11 Y així jo jurí en ma ira: Ells
no entrarán en mon repós.
12 Teniu compte, germans, no
sia que hi haja entre vosaltres al-
gun cor mal d'incredulitat, apar-
tantse de Deu viu.
13 Ans bé amonestauvos tots los
dias los uns als altres, mentres
que s'anomena avuy, peraqué nin-
gú de vosaltres s'enduresca per
l'engany del pecat.
14 Perqué nosaltres som fets
participants de Christo, ab tal que
conservem ferm fins al fi lo prin-
cipi de la substancia d'ell.
15 Mentres que's diu: Si oygues-
seu avuy sa veu, no enduriu vos-
tres cors com en la provocació.
16 Perqué alguns desprès que
l'hagueren oida, lo provocaren:
mes no tots aquells que havían
eixit d'Egipte per Moysés.
17 ¿Y contra qui estigué irritat
quaranta anys? ¿No fou contra
aquells que pecaren, los cadávers
dels quals quedaren estesos en lo
desert?
18 ¿Y á qui ell jurá que no en-
trarían en son descans, sinó á
aquells que foren incréduls?
19 Així vehem que ells no po-
gueren entrar per causa de l'in-
credulitat.

CAP. 4.

De la verdadera terra de promissió, envers la qual caminan los Christians; y com debem acudir á Jesu-Christ pera poder entrar en ella: quant gran es la virtut y eficacia de la paraula de Deu.

TEMAM donchs que algú de vo-
saltres, haventvos estat dei-
xada la promesa d'entrar en son
descans, no aparega quedar exclós
de ella;
2 Perqué se'ns anunciá á nosal-
tres, així com á ells, l'evangeli;
mes no'ls aprofita la paraula anun-
ciada per no anar acompanyada de
la fe en los que *la* oygueren.

3 Perqué nosaltres que havem
cregut entram en lo repós, com
ell digué: Així com jurí en ma ira:
No entrarán en mon repós, enca-
raqué sian ja acabadas las obras
desde la creació del mon.
4 Perqué en cert *lloch* parlá així
del dia seté: Y reposá Deu en lo
seté dia de totas sas obras.
5 Y en aquest lloch altra vega-
da: No entrarán en mon repós.
6 Vehent donchs que resta que
alguns deuhen entrar, y que aquells
á qui primer fou predicada, no en-
traren per causa de sa incredulitat;
7 Y altra vegada determina un
cert dia, dihent per David: Avuy,
desprès de tant temps, com sobre
está dit: Avuy, si ohisseu sa veu,
no enduriu vostres cors.
8 Perqué si Josué los hagués do-
nat repós, ell no hauría parlat des-
prés d'altre dia.
9 Per conseguent queda un re-
pós, *ó dissapte*, pera lo poble de
Deu.
10 Perqué aquell que ha entrat
en son repós, ell també ha cessat
de sas obras, així com Deu cessá
de las sevas.
11 Esforsemnos donchs á entrar
en aquell repós, peraqué ningú
cayga en igual exemple d'incre-
dulitat.
12 Perqué la paraula de Deu es
viva y eficás, y més afilada que
ninguna espasa de dos talls; pene-
trant fins á la divisió de l'ánima,
y del esperit, y de las conjunturas,
y del moll, y discerneix los pensa-
ments y las intencions del cor.
13 Y no hi ha criatura alguna
invisible á sa vista, y totas las co-
sas están desnusas y patents als
ulls d'aquell de qui nosaltres par-
lam.
14 Vehent donchs que nosaltres
tenim al Pontífice que penetra fins
als cels, Jesús Fill de Deu, man-
tingam nostra confessió.
15 Perqué no tenim un Pontífice
que no puga compadéixerse de
nostras dolencias, sinó que fou
tentat en totas las cosas com no-
saltres *ho som*, peró sens pecat.
16 Acerquemnos donchs ab con-
fiansa al trono de gracia, peraqué
pugam conseguir misericordia, y
trobar gracia pera ser socorreguts
en temps de necessitat.

CAP. 5.

Descriu l'apóstol qual es l'ofici del Sumo Pontífice, y demostra que Jesu-Christ ho es, y que intercedeix per nosaltres: repren als Hebreus per la poca disposició que tenen d'entendrer aquestos misteris.

PERQUÉ tot pontífice pres
d'entre'ls homes, es posat á
favor dels homes en aquellas cosas
pertanyents á Deu, peraqué ofres-
ca dons y sacrificis per los pe-
cats.
2 Lo qual se pot compadeixer
dels que ignoran y dels que erran,
per quant ell mateix está també
rodejat de dolencias.
3 Y per aquesta rahó deu, tant
per lo poble com per sí mateix,
oferir sacrificis per los pecats.
4 Y ningú usurpa pera sí aquesta
honra, sinó aquell qu'es cridat de
Deu com Aaron.
5 Així també Christo no se glo-

rificá á sí mateix pera ferse Pon-
tífice, sino aquell que li digué:
Tu ets mon Fill, jo avuy t'he en-
gendrat.
6 Com també digué en altre pa-
ratge: Tu ets Sacerdot perpetua-
ment, segons l'ordre de Melchi-
sedech.
7 Lo qual, en los dias de sa carn,
quant ell hagué ofert plegarias y
súplicas ab gran clamor y llágri-
mas á aquell que era poderós pera
salvarlo de mort, fou ohit per la
sua reverencia.
8 Y certament, encaraqué Fill
de Deu, per las cosas que patí,
aprengué obediencia.
9 Y així fet perfet, vingué á ser
l'autor de salut eterna pera tots
aquells que l'obeheixen,
10 Cridat per Deu, Pontífice, se-
gons l'ordre de Melchisedech;
11 Del qual tenim moltas cosas
que dir, y difícils de declarar, per-
qué sou flachs per ohir.
12 Puix quant vosaltres per lo
temps deuríau ser mestres, enca-
ra teniu necessitat de que us en-
senyi quals son los primers prin-
cipis dels oracles de Deu, y us
haveu tornat tals que necessitau
de llet, y no d'aliment fort.
13 Perqué tot aquell que s'ali-
menta de llet es incapás de la pa-
raula de justicia, per quant es un
infant.
14 Emperó l'aliment fort perta-
ny á aquells que son ja varons per-
fets, á aquells que per rahó del
costum tenen ja los sentits exer-
citats pera discernir lo bé del
mal.

CAP. 6.

Observa l'apóstol que solen ser incorretgibles los que molt favorits de Deu perden la fe ó s'abandonan als vicis: parla contra la peresa, y del áncora segura que tenim en l'esperansa christiana.

PER lo tant, deixant los rudi-
ments de la doctrina de
Christo, passem á cosas més per-
fetas, no posant de nou lo fona-
ment d'arrepentiment de las obras
mortas y de la fe envers Deu:
2 De la doctrina del baptisme,
y de l'imposició de mans, y de la
resurrecció dels morts, y del judi-
ci perdurable.
3 Y axó farem, si Deu ho per-
met.
4 Perqué es impossible que
aquells que una vegada han estat
illuminats, y gustaren del dó ce-
lestial, y foren fets participants del
Esperit Sant,
5 Y han gustat igualment la
bona paraula de Deu, y las virtuts
del sigle venider,
6 Si després han caygut, que
sian altra vegada renovats per
l'arrepentiment, puix crucifican de
nou en sí mateixos al Fill de Deu,
y l'exposan al escarni.
7 Perqué la terra que's beu la
pluja que cau molt sovint sobre
ella, y produheix herbas profitosas
á aquells que la cultivan, reb bene-
dicció de Deu:
8 Emperó aquella que produheix
espinas y abriulls, es refutjada, y
está prop de maledicció; lo fi de
la qual es ser cremada.
9 Mes, caríssims, de vosaltres
esperam cosas millors, y que con-

duheixen á salvació, encaraqué us
parlam d'aquesta manera.
10 Perqué no es Deu injust pe-
raqué s'olvidi de vostras obras
y treballs de caritat que haveu
mostrat envers son nom, en lo que
haveu ministrat y ministrau als
sants.
11 Y nosaltres desitjam que ca-
da hu de vosaltres manifesti lo
mateix zel fins al fi, per la com-
pleta seguretat de l'esperansa;
12 Peraqué no us fassau pereso-
sos, sinó imitadors d'aquells que
mediant la fe y la paciencia here-
dan las promesas.
13 Perqué quant Deu feu la
promesa á Abraham, com no po-
gués jurar per altre major, jurá
per sí mateix,
14 Dihent: Certament benehint
te benehiré, y multiplicant te mul-
tiplicaré.
15 Y així després d'haver sufert
ab paciencia conseguí la promesa.
16 Perqué'ls homes certament
juran per qui es major que ells; y'l
jurament fet en confirmació, es per
ells lo terme de tota disputa.
17 Per lo qual Deu, volent mos-
trar més cumplidament als hereus
de la promesa l'immutabilitat de
son consell, lo confirmá ab jura-
ment;
18 A fi de que per duas cosas
immutables (en las que era impos-
sible que Deu mentís) tinguessem
nosaltres un poderós consol, no-
saltres que havem volat pera refu-
gi á agafarnos de l'esperansa que
se'ns havía proposat:
19 La qual tenim com un ánco-
ra ferma y segura de l'ánima, y
que penetra fins en lo que está del
vel pera dintre:
20 Ahont ha entrat per nosaltres
lo precursor Jesús, constituhit
Pontífice pera sempre segons l'or-
dre de Melchisedech.

CAP. 7.

Jesu-Christ es verdader Sacerdot segons l'ordre de Melchisedech; y ab son sacerdoci, que es etern, queda abolit lo de Leví: Jesu-Christ es Pontífice soberá, y prega á son Etern Pare, no pera sí, sinó pera nosaltres.

PERQUÉ est Melchisedech,
rey de Salem, sacerdot de
Deu altíssim, que isqué al encon-
tre d'Abraham quant tornava de
la derrota dels reys, y'l benehí,
2 A qui Abraham doná també lo
delme de totas las cosas, essent
primerament per interpretació rey
de justicia, y després d'això rey
de Salem, que es rey de pau;
3 Sens pare, sens mare, sens
genealogía, no tenint principi de
dias, ni fi de vida, fet emperó
semblant al Fill de Deu, perma-
neix sacerdot pera sempre.
4 Considerau donchs quant gran
era aquest home, á qui fins lo pa-
triarca Abraham doná lo delme
de las cosas millors.
5 Y certament los que d'entre'ls
fills de Leví reben lo sacerdoci,
tenen lo manament de péndrer
los delmes del poble, segons la
lley, so es, de sos germans; enca-
raqué ells isqueren també dels
lloms d'Abraham.
6 Mes aquell, lo llinatge del
qual no es contat entr'ells, pren-

gué delmes d'Abraham, y benehí
al que tenía las promesas.
7 Y sens contradicció, lo qui es
menor reb la benedicció del major.
8 Aquí certament prenen del-
mes los homes que moren; empe-
ró allí *los reb* aquell de qui's dona
testimoni que viu.
9 Y (com jo puch dirho,) lo ma-
teix Leví, que rebé los delmes, pa-
gá delme en Abraham.
10 Perqué encara estava ell en
los lloms de son pare, quant Mel-
chisedech isqué al encontre d'A-
braham.
11 Y si la perfecció fos pe'l sa-
cerdoci levitich, (puix baix d'ell
lo poble rebé la lley,) ¿quina ne-
cessitat hi havía de que s'alsás
desprès altre sacerdoci, cridat se-
gons l'ordre de Melchisedech y no
segons l'ordre d'Aaron?
12 Puix mudat lo sacerdoci, es
necessari que's mudi també la lley.
13 Perqué aquell de qui's diuhen
aquestas cosas pertany á altra tri-
bu, de la qual ningú serví al altar.
14 Perqué es notori que del lli-
natge de Judá nasqué nostre Se-
nyor: de qual tribu no parlá res
Moysés tocant al sacerdoci.
15 Y encara se manifesta aixó
més clarament; ja que s'alsa un
altre sacerdot á semblansa de Mel-
chisedech;
16 Lo qual es fet no segons la lley
del manament carnal, sinó segons
la virtut d'una vida perdurable.
17 Perqué ell testifica: Tu ets
sacerdot eternament, segons l'or-
dre de Melchisedech.
18 Lo manament primer es ab-
rogat verdaderament per causa
de sa flaquesa y inutilitat:
19 Perqué la lley no porta res á
perfecció, sinó que fou introduc-
ció á millor esperansa, per la qual
nos acercam á Deu.
20 Y per quant *fou ell fet sacer-
dot*, no sens jurament, (perqué los
altres sacerdots foren certament
fets sens jurament;
21 Emperó aquest ab jurament
per aquell que li digué á ell: Ju-
rá lo Senyor, y no s'arrepentirá:
Tu ets sacerdot eternament,)
22 Per lo tant Jesús fou fet fian-
sa d'un testament molt més perfet.
23 Y aquells verdaderament fo-
ren molts sacerdots, perqué la
mort no permetía que durassen.
24 Emperó aquest com dura
sempre, té un sacerdoci immuta-
ble.
25 Y per aixó pot salvar perpe-
tuament als que per ell venen á
Deu, vivint sempre per intercedir
per nosaltres.
26 Perqué tal Pontífice convenía
que tinguessem nosaltres, sant,
innocent, immaculat, separat de
pecadors, y exaltat sobre'ls cels;
27 Lo qual no té necessitat com
aquells sacerdots d'oferir cada dia
sacrifici, primerament per sos pro-
pis pecats y desprès per los del po-
ble; perqué aixó ho feu una vega-
da oferintse á sí mateix.
28 Perqué la lley constitueix ja
sacerdots á homes que tenen fla-
quesas: mes la paraula del jura-
ment, que fou desprès de la lley,
constitueix al Fill que es consa-
grat pera sempre més.

CAP. 8.

Jesu-Christ es mediador del Nou Pacte, lo qual es molt més excellent que l'antich.

LA suma donchs de tot lo que
havem dit es aquesta: Tenim un tal Pontífice que está sentat á la dreta del trono de la Magestat en los cels,
2 Ministre del santuari, y del verdader tabernacle erigit per lo Senyor, y no per home algú.
3 Perqué tot pontífice es constituhit pera oferir dons y sacrificis; per lo qual es necessari que aquest tinga també alguna cosa que oferir.
4 Puix si ell estigués sobre la terra, ni sacerdot sería, haventhi sacerdots que ofereixen dons conforme á la lley;
5 Los quals serveixen de exemple y sombra de cosas celestials; així com Moysés fou anomenat de part de Deu quant estava per acabar lo tabernacle: Mira, diu, que fassas totas las cosas segons lo patró que't fou mostrat en la montanya.
6 Mes ara ell ha alcansat un ministeri tant més excellent, quant es mediador de millor pacte, lo qual fou establert sobre millors promesas.
7 Puix si aquell primer pacte hagués estat sens defecte, certament no s'hauría buscat lloch per lo segon.
8 Y així reprenentlos diu: Veus aquí vindrán dias, diu lo Senyor, en que faré á la casa d'Israel y á la casa de Judá un pacte nou.
9 No conforme al pacte que fiu ab sos pares en lo dia en que'ls prenguí per la má pera tráure'ls de la terra d'Egipte; perqué ells no continuaren en mon pacte, jo també los he menyspreat, diu lo Senyor,
10 Perqué aquest es lo pacte que jo faré ab la casa d'Israel, després d'aquells dias, diu lo Senyor: Imprimiré mas lleys en sos enteniments, y las escriuré en sos cors, y jo seré pera ells son Deu, y ells serán pera mi mon poble.
11 Y no ensenyará cada hu á son prohisme, ni cada qual á son germá, dihent: Coneix al Senyor; perqué tots me coneixerán desde'l més petit fins al més gran.
12 Perqué jo'ls perdonaré sas iniquitats, y no'm recordaré més de sos pecats.
13 Puix apellidantlo nou, doná per antiquat lo primer. Y'l que's fa antich y vell, está cerca de ser anullat.

CAP. 9.

Descripció de las ceremonias de la lley molt inferior á la dignitat y perfecció de la sanch y sacrifici del Unigénit: preeminencias del sacerdoci de Jesu-Christ sobre lo del antich pacte.

ES veritat que'l primer pacte
tenía també reglaments del culto *diví* y un santuari temporal.
2 Perqué fou fabricat un primer tabernacle, en lo qual estavan lo candelero, y la taula, y'ls pans de la proposició, lo qual s'anomena Santuari.
3 Y després del segon vel lo tabernacle qu'es anomenat lo Sant dels sants;

4 Lo qual contenía l'encenser
d'or, l'arca del pacte cuberta d'or
per totas parts, en la que estava
l'urna d'or que contenía lo maná,
y la vara de Aaron que havía flo-
rit, y las taulas del pacte.
5 Y sobre del arca estavan los
querubins de gloria, fent sombra
al propiciatori, de las quals cosas
no podem ara parlar en particular,
6 Y estant las cosas disposadas
d'aquesta manera, entravan sem-
pre en lo primer tabernacle los sa-
cerdots pera cumplir las funcions
de son ministeri:
7 Emperó en lo segon entrava
solament lo pontífice una vegada
al any, no sens sanch, que ell ofe-
ría pera sí y per los errors del
poble;
8 Significant ab aixó l'Esperit
Sant que'l camí del santuari no
estava encara manifest, mentres
que estava en peu lo primer ta-
bernacle.
9 Lo qual era figura de lo que
passava en aquell temps, en que
s'oferían dons y sacrificis, que no
podían purificar la conciencia del
que sacrificava, per medi solament
de viandas y begudas,
10 Y de diferents lavatoris y ce-
remonias carnals, imposadas so-
bre ells fins al temps de la refor-
mació.
11 Mes sobrevenint Christo,
Pontífice dels bens veniders, per
un tabernacle més gran y més
perfet, no fet de má, so es, no
d'esta fábrica,
12 Ni per sanch de crestats, ni
de badells, sinó per sa propia
sanch entrá una sola vegada en lo
santuari, havent alcansat eterna
redempció per nosaltres.
13 Perqué si la sanch dels cres-
tats y dels toros, y la cendra de la
badella espargida sobre los conta-
minats santifica pera la purifica-
ció de la carn,
14 ¿Quant més la sanch de
Christo, que per medi del Esperit
Sant s'oferí á sí mateix sens má-
cula á Deu, netejará vostra con-
ciencia de las obras de mort pera
servir á Deu viu?
15 Y per aixó ell es lo mediador
del Nou Pacte, peraqué per medi
de sa mort, pera l'expiació d'aque-
llas prevaricacions que eran baix
del primer pacte rebin la promesa
de la herencia eterna los que han
estat cridats.
16 Perqué ahont hi ha testament
es necessari que intervinga també
la mort del testador.
17 Perqué lo testament no té
forsa sinó després de la mort del
que l'otorgá; d'altra manera no
val mentres que viu lo testador.
18 Y per aixó ni'l primer testa-
ment fou celebrat sens sanch.
19 Perqué Moysés havent llegit
tots los preceptes á tot lo poble,
conforme á la lley, prengué la
sanch de badells y de crestats ab
aygua, y llana carmesina, y un
hisop, y ne aspergí lo llibre y tot
lo poble,
20 Dihent: Aquesta es la sanch
del pacte que Deu vos ha ordenat.
21 Y així mateix aspergí ab
sanch lo tabernacle, y tots los va-
sos del ministeri.

22 Y casi totas las cosas, segons la lley, se purifican ab sanch: y sens efusió de sanch no hi ha remissió.
23 Era per conseguent necessari que las figuras de las cosas celestials fossen purificadas ab aquestas cosas; mes las cosas mateixas celestials ab sacrificis millors que estos.
24 Perqué Christo no ha entrat en lo santuari fet de má, que era figura del verdader, sinó en lo mateix cel, pera presentarse á la presencia de Deu per nosaltres.
25 Y no ja pera oferirse moltas vegadas á sí mateix, com lo pontífice entra cada any en lo santuari ab sanch d'altre.
26 D'altra manera li hauría estat precís patir moltas vegadas desde la fundació del mon; emperó ara aparegué una sola vegada en lo fi del mon, pera traurer lo pecat ab lo sacrifici de sí mateix.
27 Y així com está senyalat als homes lo morir una sola vegada, y desprès lo judici:
28 Així Christo fou una sola vegada ofert pera borrar los pecats de molts; y á aquells que l'esperan apareixerá la segona vegada sens pecat pera salvació.

CAP. 10.

Jesu-Christ es la única víctima que pot expiar nostres pecats, y debem unirnos á ella per la fe, esperansa, caritat, y bonas obras: exorta als Hebreus á la paciencia en los treballs.

PERQUÉ la lley, tenint la sombra dels bens veniders, y no la verdadera imatge de las cosas, ja may pot ab aquells sacrificis que ells oferían sens cessar cada any fer perfets als que s'acercan.
2 D'altra manera haurían cessat d'oferirlos; perqué los sacrificadors, una vegada purificats, no haurían tingut més conciencia dels pecats.
3 Mes en los mateixos *sacrificis* se fa memoria dels pecats cada any.
4 Perqué *es* impossible que ab sanch de toros y de crestats se traguin los pecats.
5 Per lo qual al entrar en lo mon, diu: Sacrifici y oferta vos no volguereu; emperó un cos m'haveu apropiat á mi.
6 Holocaustos y sacrificis per lo pecat no us agradaren.
7 Llavors digué: Veheume, jo vinch, (en lo principi del llibre está escrit de mí,) pera fer vostra voluntat, ¡oh Deu!
8 Dihent dalt: Sacrificis, y ofertas, y holocaustos per pecat vos no volguereu, ni us son agradables, (cosas que se us ofereixen per la lley;)
9 Llavors digué: Veheume aquí que vinch pera fer, oh Deu, vostra voluntat. Aparta lo primer pera podèr establir lo segon.
10 Per qual voluntat som nosaltres santificats, mediant l'oferta del cos de Jesu-Christ feta una sola vegada.
11 Y així tot sacerdot se presenta cada dia á exercir son ministeri, y á oferir moltas vegadas los mateixos sacrificis que may poden traurer los pecats;

12 Emperó aquest, desprès que
hagué ofert un sol sacrifici per los
pecats, se assentá pera sempre á
la dreta de Deu,
13 Aguardant *entre tant* lo que
resta, fins que sos enemichs sian
posats per peanya de sos peus.
14 Perqué ab una sola oferta feu
perfets pera sempre als que son
santificats.
15 Y l'Esperit Sant també nos
ho testifica. Perqué desprès d'ha-
ver dit:
16 Aquest es lo pacte que jo faré
ab ells desprès d'aquells dias, diu
lo Senyor: Imprimiré mas lleys en
sos cors, y en sos enteniments las
escriuré;
17 Y de sos pecats y de sas ini-
quitats no me'n recordaré may
més.
18 Puix ahont hi ha remissió
d'aquestos, ja no es menester ofer-
ta per lo pecat.
19 Per lo tant, germans, tenint
confiansa d'entrar en lo Sant dels
sants per la sanch de Christo,
20 Per un camí nou y de vida
que ell nos consagrá per lo vel, es
dir, per sa carn,
21 Y tenint un grand Sacerdot
sobre la casa de Deu:
22 Acerquemnos á ell ab cor ver-
dader, ab fe cumplerta, purificats
los cors d'una conciencia mala, y
rentats los cossos ab aygua pura.
23 Conservem immoble la pro-
fessió de nostra esperansa, perqué
fiel es lo qui feu la promesa;
24 Y consideremnos los uns als
altres, per'estimularnos á caritat
y á bonas obras;
25 No abandonant nostra congre-
gació, com *es* costum d'alguns,
ans bé alentantnos, y tant més
quant veheu que s'acerca lo dia.
26 Perqué si pecam nosaltres
voluntariament desprès d'haver
regonegut la veritat, ja no resta
més sacrifici per los pecats,
27 Sinó una horrible expectació
del judici, y un foch abrasador
que ha de devorar als enemichs *de
Deu.*
28 Lo qui prevarica contra la
lley de Moysés, sentli probat ab
dos ó tres testimonis, mor sens
misericordia alguna.
29 ¿Puix de quant majors tor-
ments no creheu que será digne
aquell que trapitji al Fill de Deu,
tinga per vil la sanch del testa-
ment, en la qual fou santificat, y
ultragi al Esperit de gracia?
30 Perqué coneixem al que di-
gué: A mi'm toca la venjansa; jo
recompensaré, diu lo Senyor. Y
altra vegada: Lo Senyor judicará
á son poble.
31 Cosa espantosa es lo caurer
en mans del Deu viu.
32 Y feu memoria dels primers
dias en que desprès que foreu illu-
minats, sufrireu gran combat de
afliccions,
33 Per una part ab oprobis y
tribulacions servireu d'expectacle,
y per altra foreu fets companys
dels que's trobavan en lo mateix
estat.
34 Perqué vosaltres tinguereu
compassió dels que estavan entre
cadenas, y sufrireu ab alegría la
rapinya de vostres bens, coneixent

que teniu patrimoni més excellent y durader *en lo cel.*
35 No mallógreu donchs vostra confiansa, la qual té un gran gallardó.
36 Perqué á vosaltres vos es necessaria la paciencia, á fi de que fent la voluntat de Deu alcanseu la promesa.
37 Perqué encara un poquet de temps, y'l que ha de venir, vindrá, y no tardará.
38 Y'l just viu per la fe: emperó si s'aparta, m'ánima no's complaurá en ell.
39 Mes nosaltres no som d'aquells que s'apartan pera perdició, sinó dels que tenen fe pera salvació de l'ánima.

CAP. 11.

Descriu la forsa maravillosa de la fe per una inducció dels pares antichs que foren més senyalats en ella.

ES donchs la fe la substancia de las cosas que s'esperan, evidencia de las que no's veuhen.
2 Perqué per ella alcansaren testimoni los antichs.
3 Per la fe comprenem que foren formats los sigles per la paraula de Deu; peraqué de las cosas invisibles fossen fetas las visibles.
4 Per la fe oferí Abel á Deu un sacrifici més excellent que Cain, per la que alcansá testimoni de que era just, donant Deu testimoni de sos dons; y per ella essent ja mort encara parla.
5 Per la fe fou traslladat Enoch, peraqué no vegés la mort, y no fou trobat, perqué Deu l'havía traslladat; puix abans de la trasllació tingué testimoni d'haver agradat á Deu.
6 Y així sens fe es impossible agradar á Deu. Perqué lo qui s'acerca á Deu, es precís que crega que hi ha Deu, y que es remunerador dels que'l cercan.
7 Per la fe Noé, desprès d'estar avisat de las cosas que encara no eran vistas, tement, aparellá un'arca pera salvament de sa casa; per la qual condemná al mon, y fou instituhit hereu de la justicia que es per fe.
8 Per la fe, quant Abraham fou cridat per anar á un lloch que ell desprès havía de rébrer en herencia, obehí, y partí sens saber ahont anava.
9 Per la fe habita en la terra de la promissió, com en una terra extranya, habitant en barracas ab Isaach y Jacob, cohereus de la mateixa promesa;
10 Perqué esperava la ciutat que té funament, l'arquitecte y fundador de la qual es Deu.
11 Per la fe també la mateixa Sara, que era estéril, rebé virtut pera concebir, per més que era fora del temps de la edat; perqué cregué que era fiel aquell que havía promés.
12 Per lo qual de un sol (y casi com mort) isqué una multitut tant numerosa com las estrellas del cel, y com las arenas innumerables de la bora del mar.
13 En fe moriren tots aquestos sens haver rebut las promesas; emperó mirantlas de lluny, y saludantlas, y confessant que ells

eran peregrins y hostes sobre la
terra.
14 Perqué los que diuhen tals
cosas declaran que cercan pa-
tria.
15 Y si algu d'ells s'hagués re-
cordat d'aquella de que isqué, cer-
tament hauría tingut temps de tor-
narse'n á ella.
16 Emperó ara ne apeteixen una
de millor, so es, la celestial. Y per
aixó Deu no's desdenya d'apelli-
darse Deu d'ells, perqué'ls havía
aparellat ciutat.
17 Per la fe Abraham, quant
oferí á Isaach, fou probat, y ell que
havía rebut las promesas oferí son
únich fill,
18 A qui s'havía dit: En Isaach
te será cridada descendencia:
19 Considerant que Deu era po-
derós pera ressuscitar fins d'en-
tre'ls morts; per lo qual lo rebé
també en aquesta figura.
20 Per la fe benehí també á
Isaach y á Esaú acerca las cosas
que havían de venir.
21 Per la fe Jacob, quant estava
per morir, benehí un y altre dels
fills de Joseph; y adorá *apoyantse*
en la punta de sa vara.
22 Per la fe Joseph, quant es-
tava per morir, se recordá de la
partida dels fills d'Israel, y doná
disposició acerca de sos propis
ossos.
23 Per la fe Moysés, quant nas-
qué, fou ocultat per sos pares du-
rant tres mesos, perqué'l vegeren
un noy hermós, y no tingueren
temor del edicte del rey.
24 Per la fe Moysés, quant fou
crescut, refusá lo ser anomenat
fill de la filla de Faraó,
25 Preferint ans bé ser afligit ab
lo poble de Deu, que gosar los
plahers temporals del pecat,
26 Tenint per major riquesa l'o-
probi de Christo que'ls tresors del
Egipte; perqué mirava la recom-
pensa.
27 Per la fe deixá l'Egipte, no
tement l'ira del rey; perqué ell
sufrí ferm, com si vegés al invi-
sible.
28 Per la fe celebrá la pasqua
y'l derramament de la sanch; pe-
raqué no'ls tocás aquell que mata-
va als primogénits.
29 Per la fe passaren la mar ver-
mella com si per terra seca; y lo
qual probant de fer los Egipcis
foren anegats.
30 Per la fe caygueren las mu-
rallas de Jerichó després de ser
rodejadas per espay de set dias.
31 Per la fe Rahab, prostituta,
no fou destruida ab los incréduls,
rebent als espías en pau.
32 ¿Y qué més diré encara? Per-
qué me faltará temps per contar
de Gedeon, de Barac, de Samsó,
de Jephté, de David, de Samuel,
y dels profetas;
33 Los quals per la fe conquis-
taren regnes, obraren justicia, al-
cansaren las promesas, taparen las
bocas dels lleons,
34 Apagaren la violencia del
foch, escaparen del fil de l'espasa,
convalesqueren de las dolencias,
foren valents en lo combat, y po-
saren en fuga los exércits dels ex-
trangers.

35 Las mullers per resurrecció
recobraren sos morts. Uns foren
desconjuntats, no volent rescatar
sa vida pera poder alcansar millor
resurrecció;
36 Altres sufriren escarnis, y
assots, y cadenas, y presons;
37 Foren apedregats, mitg par-
tits, posats á proba, moriren mort
d'espasa, anaren d'aquí per allí
cuberts de pells d'ovella y de ca-
bra, desamparats, augustiats y
afligits:
38 Dels quals no era digne lo
mon: anant errants per los deserts,
per las montanyas, y per las covas,
y per las cavernas de la terra.
39 Y tots aquestos probats per
lo testimoni de la fe, no reberen
la promesa;
40 Havent Deu disposat alguna
cosa millor pera nosaltres, á fi de
que ells sens nosaltres no fossen
perfeccionats.

CAP. 12.

Los exorta ab l'exemple de Jesu-Christ á sufrir ab fortalesa las afliccions y á ser obedients á la lley del Senyor.

Y PER axó tenint posat tam-
bé sobre nosaltres un núbol
tant gran de testimonis, descarre-
gantnos de tot pes y del pecat que'ns
té rodejats, correm ab paciencia la
carrera que'ns está proposada.
2 Mirant á Jesús, autor y con-
sumador de la fe, lo qual per lo
goig que li fou proposat sufrí
creu, menyspreant la deshonra, y
está sentat á la dreta del trono de
Deu.
3 Considerau donchs atentament
á aquell que sufrí tal contradicció
dels pecadors contra sa persona,
peraqué no us fatigueu, desmayant
en vostres ánimos.
4 Puix encara no haveu resistit
fins á la sanch, peleant contra'l
pecat.
5 Y estáu olvidats d'aquella
consolació que parla ab vosaltres
com á fills, dihent: Fill meu, no
despreciis la correcció del Se-
nyor, ni desmahis quant te re-
prenga.
6 Perqué lo Senyor castiga al
que ama, y assota al que reb per
fill.
7 Perseverau en la correcció.
Deu s'ofereix á vosaltres com á
fills: ¿perqué quin es lo fill á qui
no castiga lo pare?
8 Emperó si estáu fora de co-
rrecció de la qual tots han estat
participants; llavors vosaltres sou
bastards, y no fills.
9 Ademés d'axó, si tinguerem á
nostres pares carnals que'ns co-
rretgiren, y'ls mirabam ab respec-
te, ¿no obehirem molt més al Pare
dels esperits, y viurem?
10 Y aquells, á la veritat, per
pochs dias nos corretgían á son
plaher; emperó aquest per nostre
profit, á fi de que pugam ser par-
ticipants de sa santedat.
11 Y ninguna correcció al pre-
sent apar ser de goig, sinó de tris-
tesa; emperó desprès donará fruyt
molt apacible de justicia als que
per ella han estat exercitats.
12 Per lo qual alsau vostras
mans caygudas, y los genolls en-
flaquits;
13 Y donau passos drets ab vos-

tres peus, á fi de que lo qui es
coix no's desvii, ans bé sia curat.
14 Seguiu la pau ab tots, y la
santedat, sens la qual ningú veurá
á Deu.
15 Mirant atentament á que
ningú cayga de la gracia de Deu;
no sia que broti alguna arrel d'a-
margura, vos incomodi, y per ella
sian molts contaminats;
16 A fi de que no hi haja nin-
gun fornicari, ó profá com Esaú,
lo qual per un bossí vengué sa
primogenitura.
17 Sapiau donchs que desitjant
ell després heretar la benedicció,
fou despreciat; perqué no encon-
trá lloch d'arrepentiment, enca-
raqué ell ho solicitá ab llágri-
mas.
18 Perqué vosaltres no us haveu
acercat encara á la montanya pal-
pable, y al foch encés, y al torbe-
llí, y á la obscuritat, y tempestat,
19 Y al so de la trompeta, y á la
veu de las paraulas, las quals, los
que las oygueren, suplicaren que
no se'ls parlás més.
20 Perqué no podían sufrir lo
que se'ls intimava: Que si una
bestia toca á la montanya será
apedregada.
21 Y era tant espantós lo que's
veya, que Moysés digué: Espavor-
dit estich y tremolant.
22 Mes vosaltres haveu vingut
á la montanya de Sion y á la ciu-
tat de Deu viu, la celestial Jeru-
salem, y á una companyía de molts
mils d'ángels,
23 Y á la general assambléa de
l'iglesia dels primogénits que es-
tán escrits en lo cel, y á Deu Jut-
ge de tots, y als esperits dels jus-
tos ja perfets,
24 Y á Jesús medianer del Nou
Testament, y á l'aspersió d'aquella
sanch que parla millor que la
d'Abel.
25 Mirau que no refuseu al que
parla. Perqué si no escaparen
aquells que despreciaren als que'ls
parlava sobre la terra, molt menos
nosaltres si refusam al que'ns par-
la desde'l cel.
26 La veu del qual commogué
llavors la terra; emperó ara nos
promet, dihent: Encara una ve-
gada, y jo commouré no tant sols
la terra, sinó també lo cel.
27 En això *que diu:* Encara una
vegada, declara la mudansa de las
cosas que's commouhen, com co-
sas fetas, peraqué permanesquin
aquellas que no poden ser com-
mogudas.
28 Y així rebent un regne im-
movible, tenim gracia, per la que
agradant á Deu lo servim ab sant
temor y reverencia.
29 Perqué nostre Deu es foch
consumidor.

CAP. 13.

Los exorta al exercici de las virtuts christianas, com son caritat, hospitalitat, misericordia, castedat, y á la conformitat ab la voluntat de Deu.

CONTINUI entre vosaltres la
caritat fraternal.
2 Y no olvideu l'hospitalitat;
puix per ella alguns sens saberho
hospedaren ángels.
3 Recordauvos dels presos, com
si vosaltres fosseu presos ab ells,

y dels afligits, com estant vosaltres també en cos.
4 Sia en tot honest lo matrimoni y lo llit immaculat: perqué Deu judicará als fornicaris y als adúlteros.
5 Sian vostras costums sens avaricia, contentantvos ab lo present, perqué ell digué: No't deixaré, ni't desampararé.
6 De manera que pugam dir ab confiansa: Lo Senyor es mon ajuda: no temeré cosa que'm puga fer home.
7 Recordanvos de vostres superiors, los quals vos han parlat la paraula de Deu; y la fe dels quals haven d'imitar, considerant lo fi de sa conversació,
8 Jesu-Christ, lo mateix ahir, y avuy, y pera sempre.
9 No us deixeu descaminar per doctrinas vanas y peregrinas: perqué es molt bó fortificar lo cor ab la gracia, no ab viandas, que no aprofitan als que van detrás d'ellas.
10 Tenim un altar, del qual no tenen facultat de menjar los que serveixen al tabernacle.
11 Perqué los cossos d'aquells animals, la sanch dels quals ofereix lo pontífice per lo pecat en lo santuari, son cremats fora del campament.
12 Per lo qual també Jesús, pera santificar al poble per sa sanch, patí fora del portal.
13 Eixim donchs fora del campament á ell, portant sos oprobis.
14 Perqué no tenim aquí ciutat permanent, emperó cercam la que está per venir.
15 Oferim donchs per ell á Deu sacrifici d'alabansa sens cessar, que es lo fruyt dels llavis que confessan son nom.
16 Y no olvideu lo fer bé y comunicar ab altres vostres bens, puix Deu s'agrada de tals ofertas.
17 Obehiu á vostres superiors, y estanlos somesos: perqué vetllan, com que han de donar compte de vostras ánimas, peraqué fassan axó ab goig, y no gemegant; perqué axó no es profitós pera vosaltres.
18 Pregau per nosaltres; perqué tenim confiansa que en res nos acusa la consciencia, desitjant portarnos honestament en tot.
19 Y tant més vos prego que fassau axó, á fi de que jo més prompte vos sia restituhit.
20 Y'l Deu de la pau, que per la sanch del testament etern ressuscitá d'entre'ls morts al gran Pastor de las ovellas, nostre Senyor Jesu-Christ,
21 Vos fassa perfets en tota obra bona, pera fer sa voluntat; obrant en vosaltres lo que sia agradable á sos ulls per Jesu-Christ, al qual sia gloria pe'ls sigles dels sigles. Amen.
22 Emperó vos suplico, germans, que sufriu aquesta paraula d'exortació. Puix vos he escrit breument.
23 Sabeu que nostre germá Timotéu está en llibertat, ab qui si jo vingués prompte aniré á véure'us.

24 Salut á tots vostres superiors y á tots los sants. Vos saludan los *germans* d'Italia.

25 Sia la gracia ab tots vosaltres. Amen.

EPÍSTOLA DE SANT JAUME.

CAP. 1.

De l'utilitat de las tribulacions, y com la paciencia deu ser obra perfeta: dels fruyts de l'oració: ventatges de la pobresa: reprimir la llengua: assistir als afligits: fugir del esperit del mon.

JAUME, servo de Deu y de nostre Senyor Jesu-Christ, á las dotse tribus que están dispersas, salut.

2 Germans meus, teniu per goig cumplert quant caygau en diversas tentacions:

3 Sabent que la proba de vostra fe obra paciencia.

4 Mes vejau que la paciencia tinga obra perfeta, perqué siau perfets y cabals, sens faltar en res.

5 Y si algú de vosaltres té falta de sabiduría, demánila á Deu que la dona á tots copiosament, y no impropera; y l'hi será donada.

6 Emperó demánila ab fe, sens titubejar en res; perqué lo qui titubeja es semblant á l'ola del mar, agitada del vent, y portada d'aquí allí.

7 Y així no pensi aquell home que rebrá cosa alguna del Senyor.

8 Lo varó d'ánimo doble es inconstant en tots sos camins.

9 Lo germá qu'es humil gloríi's en sa exaltació,

10 Y'l rich en sa humilitat, perqué passará com la flor del herba:

11 Perqué així com al eixir lo sol ab ardor se seca l'herba, y cau sa flor, y's pert sa vistosa hermosura, així també lo rich s'enmustuheix en sos camins.

12 Benaventurat l'home que sufreix tentació; perqué desprès que será probat rebrá la corona de vida que Deu ha promés als que l'aman.

13 No diga ningú quant sia tentat que es tentat de Deu; perqué Deu no pot ser tentat dels mals, y ell no tenta á ningú.

14 Sinó que cada qual es tentat quant es arrastrat, y alhagat de sa propia concupiscencia.

15 Llavors quant la concupiscencia ha concebut pareix lo pecat, y'l pecat quant es consumat engendra mort.

16 Donchs no vullau errar, germans meus caríssims.

17 Tota dádiva bona y tot dó perfet es de dalt, y descendeix del Pare de las llums, en qui no hi ha mudansa ni sombra de cambi.

18 Perqué de sa propia voluntat

nos ha engendrat ab la paraula de
veritat, peraqué nosaltres siam
com primicias de sas criaturas.
19 Vosaltres ho sabeu, germans
meus caríssims. Per això sia tot
home prompte en ohir, peró tard
en parlar, y tard en irritarse.
20 Perqué l'ira del home no obra
la justicia de Deu.
21 Per lo tant llansant tota im-
mundicia y abundancia de malicia,
rebeu ab mansuetut la paraula que
ha estat empeltada en vosaltres, y
que pot salvar vostras ánimas.
22 Siau donchs practicadors de
la paraula, y no ohidors tant sola-
ment, enganyantvos á vosaltres
mateixos.
23 Perqué si algú es ohidor de la
paraula, y no la practica, ell es com
un home que contempla en un mi-
rall son natiu rostro;
24 Perqué's mirá á sí mateix, y
se'n aná, y luego s'olvidá de quin
home havía estat.
25 Emperó aquell que contem-
pli en la lley perfeta de la llibertat,
y perseveri en ella, no sent ohidor
olvidadís, sinó practicador d'obra,
aqueix será benaventurat en sa
obra.
26 Si algú donchs se té per reli-
giós, y no refrena sa llengua, sinó
que enganya son cor, la religió
d'est es vana.
27 La religió pura y sens mácula
devant de Deu y del Pare es aques-
ta: Visitar als horfans y á las viu-
das en sas tribulacions, y preser-
varse de la corrupció d'aquest mon.

CAP. 2.

Adverteix l'apóstol que l'accepció de perspremiss sonas no es conforme á la fe de Jesu-Christ, y que la fe sens obras es com un cos sens ánima.

GERMANS meus, no poseu la
fe de nostre Senyor Jesu-
Christ, Senyor de la gloria, en
accepció de personas.
2 Perqué si entrás en vostra con-
gregació algun varó, portant anell
d'or, ab vestidura preciosa, y en-
trás també un pobre ab un mal
vestit,
3 Y atenent al que vé vestit mag-
níficament li diguesseu: Sénta't
tu en aquest bon lloch, y diguesseu
al pobre: Está't tu allí en peu, ó
sénta't aquí devall la peanya de
mos peus:
4 ¿No sou donchs parcials en vo-
saltres mateixos? ¿y no sou jutges
de pensaments inichs?
5 Ohiu, germans meus caríssims,
¿per ventura no ha elegit Deu als
pobres d'aquest mon pera ser richs
en fe, y hereus del regne que pro-
meté Deu als que l'aman?
6 Vosaltres al contrari haveu
afrontat al pobre. ¿No us opri-
meixen los richs ab sa prepotencia,
y no us arrastran als tribunals?
7 ¿No blasfeman ells aquell bon
nom que fou invocat sobre vosal-
tres?
8 Si cumpliu la lley real, confor-
me á las escripturas: Amarás á
ton prohisme com á tu mateix;
feu bé.
9 Emperó si feu accepció de per-
sonas, cometeu pecat, essent re-
presos per la lley com á trans-
gressors.
10 Perqué qualsevol que guardi

tota la lley, com falti tant sols en
un punt, s'ha fet culpable de tot.
11 Perqué lo qui digué: No cometrás adulteri, digué també: No
matarás. Y si matas, encaraqué
no hajas comés adulteri, ets transgressor de la lley.
12 Parlau així, y feu així com
aquells que han de ser judicats
per la lley de la llibertat.
13 Perqué's judicará sens misericordia al que no usá de misericordia, y la misericordia triumfa
sobre lo judici.
14 ¿Qué aprofitará, germans
meus, á un que diu que té fe, si
no té obras? ¿Per ventura pot la
fe salvarlo?
15 Y si un germá ó una germana estiguessen desnusos y destituhits del aliment quotidiá,
16 Y'ls digués algú de vosaltres:
Anau en pau, escalfaus, y assaciaus, y no'ls donás lo que necessitan per lo cos, ¿qué aprofitaría?
17 Així també la fe, si no té
obras, es morta, essent sola.
18 Emperó dirá algú: Tu tens
la fe y jo tinch las obras. Móstra'm ta fe sens obras, y jo't mostraré ma fe per las obras.
19 Tu creus que Deu es un; fas
bé. També los dimonis ho creuhen, y tremolan.
20 Emperó ¿vols saber, oh home va, que la fe sens las obras es
morta?
21 ¿Per ventura Abraham, nostre pare, no fou justificat per las
obras quant oferí son fill Isaach
sobre l'altar?
22 ¿No veus com la fe acompanyava á sas obras y que's feu perfeta per las obras?
23 Y's cumplí l'escriptura que
diu: Abraham cregué á Deu, y li
fou imputat á justicia, y fou anomenat amich de Deu.
24 ¿No veheu com per las obras
es justificat l'home, y no per la fe
solament?
25 Així mateix Rahab, essent
una prostituta, ¿no fou justificada
per obras, rebent los messatgers,
y enviantlos per un altre camí?
26 Perqué així com lo cos sens
l'esperit es mort, així també la fe
sens obras es morta.

CAP. 3.

Vicis de la llengua desenfrenada, y diferencia entre la ciencia terrena y la celestial.

GERMANS meus, no us fassau molts mestres, sabent que nosaltres rebrem major condemnació.
2 Perqué tots tropessam en moltas cosas. Lo qui no tropessa en
paraula, aqueix tal es varó perfet, y capás també de refrenar tot
lo cos.
3 Y si posam fre en la boca dels
caballs peraqué'ns obehescan, gobernam també tot lo cos d'ells.
4 Mirau també las barcas, encaraqué sian grans y estigan impelidas per vents impetuosos, ab un
petit timó se giran allá ahont vol
lo qui las goberna.
5 Així també la llengua es certament un membre petit del cos,
y's gloría de grans cosas. ¡Mirau
un poch de foch quant gran bosch
incendia!

6 Y la llengua es foch, un mon
de maldat. Així la llengua se con-
ta entre nostres membres la que
contamina tot lo cos, y inflama
la roda de nostra vida, inflamada
ella del foch infernal.
7 Perqué tota especie de bestias,
y d'aucells, y de serps, y d'altras
cosas del mar se doma. Y la na-
turalesa del home las ha domadas
totas.
8 Peró ningun home pot domar
la llengua, qu'es un mal que no
cessa, y está plena de matsina
mortal.
9 Ab alla benehim á Deu y al
Pare, y ab ella malehim als ho-
mes que foren fets á semblansa de
Deu.
10 D'una mateixa boca proce-
heix benedicció y maledicció. Ger-
mans meus, no convé que feu tal
cosa.
11 ¿Por ventura una font per un
mateix canal mana aygua dolsa y
amarga?
12 ¿Per ventura, germans meus,
pot la figuera fer rahims, y la
parra figas? Així la font salada no
pot manar aygua dolsa.
13 ¿Qui d'entre vosaltres es sabi
y instruhit? Mostri per la bona
conversació sas obras en mansue-
tut de sabiduría.
14 Emperó si teniu un zel a-
march, y hi ha discordias en vos-
tres cors, no us glorieu, ni siau
mentiders contra la veritat.
15 Perqué aquesta sabiduría no
es la que baixa de dalt, sino terre-
na, sensual, diabólica.
16 Puix allá ahont hi ha enveja
y disputa, allí hi ha inconstancia
y tota obra mala.
17 Emperó la sabiduría que bai-
xa de dalt, primerament es casta,
després pacífica, modesta, dócil,
que s'acomoda á lo qu'es bó, plena
de misericordia y de bons fruyts,
no judicadora ni fingida.
18 Y'l fruyt de justicia se sem-
bra en pau per aquells que fan pau.

CAP. 4.

Discordias y altres mals que causan las passions desenfrenadas: debem evitar la murmuració y sométre'ns á la divina providencia.

¿D'AHONT venen las disputas
y plets entre vosaltres?
¿No venen d'aquí, de vostras con-
cupiscencias que fan la guerra en
vostres membres?
2 Cobdiciau, y no teniu; matau,
y envejau, y no podeu conseguir
vostres desitgs; pledejau y feu la
guerra, y ab tot no alcansau, per-
qué no demanau;
3 Demanau, y no rebeu; y aixó
es perqué demanau mal, pera sa-
tisfer vostras passions.
4 Adúlteros, ¿no sabeu que l'a-
mistat d'aquest mon es enemiga
de Deu? Quiscun donchs que vulla
ser amich d'aquest sigle se cons-
tituheix enemich de Deu.
5 ¿Pensau per ventura que l'es-
criptura diu en va: L'esperit que
habita en vosaltres cobdicia ab en-
veja?
6 Emperó ell dona major gracia.
Per axó diu: Deu resisteix als su-
perbos, y dona gracia als humils.
7 Someteuvos donchs á Deu; y

resistiu al diable, y fugirá de vosaltres.
8 Acercauvos á Deu, y ell s'acercará á vosaltres. Pecadors, netejau vostras mans; y'ls que sou d'ánimo doble, purificau los cors.
9 Afligiuvos, lamentauvos, y plorau: convertésquis vostra rialla en plor, y vostre goig en tristesa.
10 Humiliauvos á la presencia del Senyor, y ell vos exaltará.
11 Germans, no digau mal los uns dels altres. Lo qui diu mal de son germá, ó judica á son germá, diu mal de la lley, y judica la lley. Y si judicas la lley, ja no ets observador de la lley, sinó jutge.
12 Un sol es lo Legislador y'l Jutge de la lley, que pot salvar y perdrer.
13 ¿Emperó tu qui ets que judicas á ton prohisme? Anau vosaltres que diheu: Avuy ó demá anirem á aquella ciutat, comprarem, y vendrem, y obtindrem guany.
14 Y no sabeu lo que será en lo dia de demá.
15 Perqué ¿qu'es vostra vida? Es un vapor que apareix per un poch de temps y luego se dissipa. En lloch de dir: Si'l Senyor volgués, y si visquéssem, farem això, ó allò.
16 Emperó ara vos regositjau en vostras vanas presumpcions. Tota jactancia semblant es mala.
17 Aquell donchs que sab fer bé, y no'l fa, té pecat en ell.

CAP. 5.

Denuncia lo cástich que aguarda als richs que oprimeixen als pobres: exorta á la paciencia en las tribulacions y á no jurar: parla de l'unció dels malalts y de l'eficacia de l'oració.

ANEM donchs, richs, plorau, udolant per las miserias que vindrán sobre vosaltres.
2 Vostras riquesas s'han podrit, y vostras robas son menjadas de l'arna.
3 Vostre or y plata es rovellat; y'l rovell d'ells será contra vosaltres testimoni, y menjará vostras carns com si fos foch. Vos haveu atresorat ira per los derrers dias.
4 Mirau que'l jornal que haveu defraudat als treballadors que segaren vostres camps está clamant. Y'ls crits dels que han segat han penetrat los oidos del Senyor dels exércits.
5 Vosaltres haveu viscut deliciosament sobre la terra y en disolucions; haveu engordit vostres cors per lo dia del sacrifici.
6 Condemnareu y matareu al just; y no feu resistencia contra vosaltres.
7 Teniu donchs paciencia, germans, fins á la vinguda del Senyor. Mirau com lo pagés espera lo fruyt preciós de la terra, y l'aguarda ab molta paciencia fins á rébrer la pluja primarenca y tardana.
8 Esperau donchs també vosaltres ab paciencia, y fortificau vostres cors, puix s'acerca la vinguda del Senyor.
9 No us queixeu, germans, uns contra altres, peraqué no siau judicats. Mirau que'l Jutge es devant de la porta.
10 Preneu, germans, als profetas que parlaren en nom del Se-

nyor per exemple de paciencia y dels treballs en l'aflicció.

11 Mirau que tenim per benaventurats als que sufreixen. Oyguereu lo sufriment de Job, y vegereu lo fi del Senyor, perqué'l Senyor es misericordiós y piadós.

12 Emperó abans de totas cosas, germans, no jureu, ni pe'l cel, ni per la terra, ni feu cap altre jurament. Emperó vostre parlar sia: Sí, sí; No, no; á fi de no caurer en condemnació.

13 ¿Hi ha algú trist entre vosaltres? Fassa oració. ¿Está alegre? Canti salms.

14 ¿Está malalt algú entre vosaltres? Cridi als ancians de l'iglesia, y preguin sobre ell, ungintlo ab oli en nom del Senyor.

15 Y l'oració de la fe salvará al malalt, y'l Senyor l'aliviará, y si estigués en pecats li serán perdonats.

16 Confessau donchs *vostres* pecats l'un al altre, y pregau los uns pe'ls altres, á fi de que siau salvos; puix val molt l'oració perseverant del just.

17 Elías era home semblant á nosaltres, subjecte á patir: feu oració peraqué no plogués sobre la terra, y per espay de tres anys y sis mesos no plogué.

18 Y pregá novament, y'l cel doná pluja, y la terra doná son fruyt.

19 Germans meus, si algú de vosaltres se desviás de la veritat, y algú lo convertís,

20 Sapia que lo qui fassa que un pecador se convertesca del error de son camí, salvará sa ánima de la mort, y cubrirá una multitut de pecats.

EPÍSTOLA PRIMERA

DE SANT PERE.

CAP. 1.

Dona gracias á Deu per havernos cridat á la fe y á la vida eterna, á la qual se arriba per moltas tribulacions: exorta als fiels á la puresa de vida, recordantlos que han estat redimits ab la sanch de Jesu-Christ.

PERE, apóstol de Jesu-Christ, als estrangers que están espargits per lo Ponto, Galacia, Capadocia, Asia y Bitinia,

2 Elegits segons la presciencia de Deu Pare per la santificació del Esperit, pera obehir y ser aspergits ab la sanch de Jesu-Christ, gracia y pau vos sia multiplicada.

3 Benehit sia lo Deu y Pare de nostre Senyor Jesu-Christ, lo qual conforme á sa abundant misericordia nos ha reengendrat pera esperansa de vida, per la resurrecció de Jesu-Christ d'entre'ls morts,

4 Pera una herencia incorruptible, que no pot contaminarse ni

enmustuhirse, reservada en lo cel
pera vosaltres,
5 Que sou guardats per lo poder
de Deu per medi de la fe, pera la
salvació que está prompta pera ser
mostrada en l'últim temps.
6 En lo que vosaltres vos rego-
sitjareu molt, encaraqué al pre-
sent convé que siau afligits per
un poch de temps en varias ten-
tacions;
7 Peraqué la proba de vostra fe
sent més preciosa que l'or perei-
xedor, (lo qual es acrisolat ab foch,)
sia trobada en alabansa, y honra,
y gloria en l'aparició de Jesu-
Christ:
8 Al qual amau, encaraqué no
l'haveu vist, en qui creheu ara sens
véure'l; y crehent en ell vos rego-
sitjau ab goig inefable y plé de
gloria;
9 Alcansant lo fi de vostra fe,
que es la salvació de *vostras* áni-
mas.
10 De la qual salvació inquiri-
ren y indagaren ab diligencia los
profetas, que vaticinaren de la gra-
cia *que havía de venir* sobre vo-
saltres;
11 Escudrinyant quant ó en quin
punt de temps la significava l'Es-
perit de Christo que estava en ells,
anunciant los sufriments que ha-
vían de ser en Christo, y las glo-
rias que'ls seguirían.
12 Als quals fou revelat que no
pera sí mateixos, sinó pera vosal-
tres administraban las cosas que
ara vos son anunciadas per aquells
que us han predicat l'evangeli,
havent estat enviat del cel l'Es-
perit Sant, á las quals cosas desit-
jan mirar los ángels.
13 Per lo tant cenyius los lloms
de vostre enteniment, siau sobris,
y esperau fins al fi per aquella
gracia que us ha de ser presentada
en la revelació de Jesu-Christ:
14 Aixi com fills obedients, no
conformantvos ab los desitgs que
abans teníau en vostra ignorancia;
15 Sinó segons es sant aquell
que vos ha cridat, siau vosaltres
també sants en totas las accions;
16 Perqué escrit está: Seréu
sants, perqué jo so Sant.
17 Y si invocau com á pare á
aquell que sens accepció de per-
sonas judica segons l'obra de cada
hu, viviu en temor lo temps de
vostra peregrinació;
18 Sabent que haveu estat res-
catats de vostra vana conversació,
(que rebereu de vostres pares,)
no ab or ni plata, que son cosas
corruptibles;
19 Sinó ab la preciosa sanch de
Christo, com de un anyell imma-
culat y sens taca;
20 Predestinat ja en veritat avans
de la creació del mon, peró ma-
nifestat en los últims temps per
amor de vosaltres,
21 Que per ell creheu en Deu
que lo ressuscitá d'entre'ls morts, y
li ha donat gloria, peraqué vostra
fe y vostra esperansa fossen en Deu.
22 Vehent que haveu purificat
vostras ánimas, obehint la veritat
per medi del Esperit en amor sin-
cer de fraternitat, amauvos uns
als altres fervorosament ab un
cor pur.

23 Ja que haveu renascut, no de llavor corruptible, sinó de incorruptible, per la paraula de Deu viu, y que permaneix eternament.

24 Perqué tota carn es com l'herba, y tota sa gloria com la flor de l'herba: se seca l'herba y cau la flor;

25 Mes la paraula del Senyor permaneix pera sempre. Y aquesta es la paraula que us ha estat predicada per l'evangeli.

CAP. 2.

Amonesta als Christians á que sian sincers y sens malicia, com los infants, y á que's conduhescan segons exigeix la dignitat de reys y de sacerdots de que gosan, exercitantse en las virtuts propias dels deixebles de Christo.

DEIXANT donchs tota malicia, y tot engany, y hipocresía, y envejas, y tota classe de calumnias;

2 Com infants recent nats cobdiciau la llet pura de la paraula, peraqué ab ella crescau en salut,

3 Si es que haveu gustat quant dols es lo Senyor;

4 Arrimantvos al qual com á pedra viva, refusada en veritat pe'ls homes, emperó escullida de Deu y apreciada.

5 Vosaltres també com pedras vivas sou sobredificats casa espiritual, sacerdoci sant, pera oferir sacrificis espirituals acceptes á Deu en Jesu-Christ.

6 Per lo qual se troba en la escriptura: Mirau, jo poso en Sion la pedra principal cantonera, escullida, preciosa; y'l qui crega en ella no será confundit.

7 Ella es donchs honra á vosaltres que creheu; emperó pe'ls incréduls, la pedra que refusaren los que edifican, aqueixa fou feta cap de cantó;

8 Y pedra d'ensopech, y pedra d'escándol pe'ls que ensopegan en la paraula, y no creuhen en alló, per lo qual foren ordenats.

9 Mes vosaltres sou lo llinatge elegit, lo sacerdoci real, la nació santa, lo poble d'adquisició; peraqué publiqueu las alabansas d'aquell que us ha cridat de las tenebras á sa maravellosa llum:

10 Vosaltres que en altre temps no erau poble, mes ara sou poble de Deu; que no havíau alcansat misericordia, mes ara haveu alcansat misericordia.

11 Vos suplico, caríssims, com á estrangers y pelegrins, que us abstingau dels desitgs carnals que combaten contra l'ánima,

12 Tenint vostra conducta honesta entre'ls Gentils; peraqué així com ara murmuran de vosaltres com á malfactors, considerantvos per vostras obras bonas que veurán, glorifiquin á Deu en lo dia de la visitació.

13 Someteuvos donchs á tota ordenansa d'humana criatura per amor del Senyor, ja sia al rey, com á superior,

14 O als gobernadors, com enviats per ell pera cástich dels malfactors, y per alabansa dels bons:

15 Perqué tal es la voluntat de Deu, que fent bé poseu silenci á l'ignorancia dels homes imprudents:

16 Com á llibres, y no usant la
llibertat per capa de la malicia,
sinó com servos de Deu.
17 Honrau á tothom. Amau la
germandat. Temeu á Deu. Donau
honra al rey.
18 Sirvents, siau obedients als
amos ab tot temor, no tant sols
als bons y moderats, sinó també
als de geni impertinent.
19 Puix es digne de gracia, si
algú per respecte á Deu sufreix
molestias, patint injustament.
20 Perqué ¿quina gloria es, si
quant sou abofetejats per vostras
faltas, ho preneu ab paciencia?
Emperó si fent bé sufriu ab paciencia,
aqueixa es gracia devant
de Deu.
21 Puix per aixó foreu cridats,
ja que Christo sufrí també per
nosaltres, deixantnos un exemple
pera que seguíssem sos passos;
22 Lo qual no pecá, ni fou trobat
engany en sa boca;
23 Lo qual essent malehit, no
malehía; patint, no amenassava,
sinó que s'entregá á aquell que'l
judicava injustament:
24 Lo mateix que portá nostres
pecats en son cos sobre l'arbre;
peraqué morts nosaltres als pecats
visquéssem á la justicia, per las
llagas del qual foreu vosáltres
curats.
25 Puix vosaltres erau com ovellas
esgarriadas; mes ara vos haveu
retornat al Pastor y Bisbe de
vostras ánimas.

CAP. 3.

Dona saludables avisos als casats en particular, y exorta á tots los fiels á la caritat, y innocencia de vida, y á la paciencia en la adversitat á imitació de Jesu-Christ.

AIXÍ mateix las mullers siau
obedients á sos marits; á fi
de que si alguns no obeheixen la
paraula, pugan també sens la paraula
per la conversació de sas
mullers esser guanyats,
2 Quant considerin vostra santa
conversació en temor,
3 L'adorno de las quals no sia
exterior, ó cabells rissats, ó adornos
d'or, ó gala en sos vestits.
4 Sinó sia l'home interior del
cor en l'incorruptibilitat d'un esperit
pacífich y modest, que es de
gran valor á la presencia de Deu.
5 Puix d'aquest modo s'adornavan
antiguament las santas donas
que esperavan en Deu, estant somesas
á sos propis marits.
6 Així com Sara obehía á Abraham
apellidantlo Senyor; de la
qual sou fillas mentres feu bé, y
no temeu ninguna perturbació.
7 Així mateix, marits, cohabitau
ab ellas segons ciencia, donant
honra á la muller, com á un vas
més flach, y com á coherevas que
son ab vosaltres de la gracia de la
vida, peraqué no trobin destorb
vostras oracions.
8 Y finalmente siau tots d'un
mateix ánimo, essent compassius,
amants de la germandat, misericordiosos,
modestos, humils:
9 No tornant mal per mal, ni
maledicció per maledicció, ans bé
al contrari benehint: Puix per
aixó foreu cridats, peraqué possehiu
benedicció per herencia.

10 Perqué lo qui ami la vida y
vulla veurer los dias bons, refreni
sa llengua del mal, y sos llabis no
parlin engany.
11 Desvii's del mal, y obri bé:
busqui pau, y vaja detrás d'ella.
12 Puix lo Senyor té fixos los
ulls sobre'ls justos, y sos oidos á
las pregarias d'ells; emperó lo ros-
tro del Senyor está contr'aquells
que obran mal.
13 ¿Y qui es lo qui podrá da-
nyarvos, si abrassau lo bé?
14 Y també si patiu alguna cosa
per amor de la justicia sou bena-
venturats. Per lo qual no temau
de son terror, ni us turbeu.
15 Ans bé santificau al Senyor
Deu en vostres cors, aparellats
sempre pera respóndrer á tot
aquell que us pregunti la rahó de
l'esperansa qu'es en vosaltres:
16 Mes ab mansuetut y temor,
tenint bona conciencia; peraqué
en lo que diuhen mal de vosaltres
sian confundits los que desacre-
ditan vostra santa conversació en
Christo.
17 Puix millor es, si es la volun-
tat de Deu, que sufriu per fer bé
que per fer mal.
18 Perqué també Christo una
vegada morí per nostres pecats,
lo just per los injustos, pera ofe-
rirnos á Deu, essent á la veritat
mort en la carn, peró vivificat per
l'Esperit.
19 En lo qual aná també á pre-
dicar als esperits que estavan en
presó:
20 Los quals en altre temps ha-
vían estat incréduls, quant en los
dias de Noé los estava esperant
la paciencia de Deu mentres que
fabricava l'arca; en la qual pocas
personas, so es, vuyt, se salvaren
per aygua.
21 Lo que era figura del bap-
tisme d'ara que us fa salvos: no la
purificació de las immundicias de
la carn, sinó la promesa de la bona
conciencia envers Deu per la re-
surrecció de Jesu-Christ;
22 Lo qual se'n aná al cel, y está
á la dreta de Deu, essentli some-
sos los ángels, las potestats, y las
virtuts.

CAP. 4.

Exorta á fugir dels vicis antichs, y á la práctica de las virtuts per atraurer á la fe als Gentils, y diu que debem alegrar-nos de patir per amor de Christo.

HAVENT donchs Christo pa-
tit per nosaltres en la carn,
armauvos també vosaltres d'aques-
ta mateixa consideració; perqué
aquell que ha sufert en la carn, ha
cessat en lo pecat:
2 De manera que'l temps que li
queda d'estar en la carn, no'l vis-
ca en las passions dels homes, sinó
en la voluntat de Deu.
3 Puix basta per aquestos que en
lo temps passat hajan cumplert la
voluntat dels Gentils, vivint en
luxurias, en concupiscencias, en
glotonerías, en excessos de beurer,
y en abominables idolatrías.
4 Per lo que extranyan molt
que vosaltres no concorregau á la
mateixa ignominia de luxuria,
umplintvos de vituperis.
5 Los quals donarán compte á

aquell que está aparellat pera judicar á vius y á morts.

6 Perqué per axó fou predicat l'evangeli també als morts, peraqué en veritat sian judicats segons homes en la carn, mes viscan segons Deu en l'Esperit.

7 Emperó lo fi de totas las cosas s'ha acercat. Per lo tant siau prudents, y vetllau en oracions.

8 Abans de tot tenint caritat fervorosa entre vosaltres; perqué la caritat cubrirá multitut de pecats.

9 Practicant l'hospitalitat uns ab altres sens murmurar.

10 Cada qual segons lo dó que ha rebut comuníqui'l als altres, com bons dispensadors de la gracia de Deu qu'es de moltas maneras.

11 Si algú parla, *parli* com los oracles de Deu; si algú ministra, *ministri* conforme á la virtut que Deu dona: peraqué en totas cosas sia Deu honrat per Jesu-Christ; lo qual té la gloria y l'imperi per los sigles dels sigles. Amen.

12 Caríssims, no us sorprengau en lo foch de la tribulació qu'es pera probarvos, com si us acontesqués alguna cosa estranya:

13 Ans bé alegrauvos en quant sou participants dels sufriments de Christo; peraqué vos regositjeu també ab goig en l'aparició de sa gloria.

14 Si sou vituperats per lo nom de Christo, seréu benaventurats; perqué l'Esperit de gloria y de Deu reposa en vosaltres: segons ells es blasfemat, mes segons vosaltres es glorificat.

15 Mes no patesca ningú de vosaltres com un homicida, ó un lladre, ó un maldihent, ó un curiós en los negocis d'altre.

16 Emperó si patís com á Christiá no s'avergonyesca; ans bé doni alabansa á Deu en esta part.

17 Puix ha arribat lo temps en que lo judici comensi per la casa de Deu. Y si primer comensa per nosaltres, ¿qual será lo fi d'aquells que no creuhen l'evangeli de Deu?

18 Y si lo just apenas será salvo, l'impío y lo pecador, ahont compareixerán?

19 Y axí aquells que sufreixen segons la voluntat de Deu, encomanin sas ánimas á son fiel Criador, obrant bé.

CAP. 5.

Exorta als ministres de l'iglesia que gobernin ab moderació: encarrega als joves l'obediencia y l'humilitat: amonesta á tots á que vetllin pera resistir las tentacions del dimoni.

SUPLICO donçhs als ancians que hi ha entre vosaltres, jo que so anciá com ells, y testimoni de la passió de Christo, y participant de la gloria que s'ha de manifestar en lo venider:

2 Apasturau lo ramat de Deu qu'está entre vosaltres, tenint cuydado d'ell; no per forsa, sinó de voluntat segons Deu; no per amor de un vergonyós guany, sinó de grat;

3 Ni com que volguesseu tenir domini sobre l'herencia de Deu, sinó fentvos exemples del ramat.

4 Y quant aparega lo Príncep dels pastors, rebréu corona de gloria que no s'enmustuheix.

5 Així mateix, joves, someteus
als ancians. Y inspirauvos humi-
litat los uns als altres; perqué Deu
resisteix als superbos, y dona gra-
cia als humils.
6 Humiliauvos donchs baix la
má poderosa de Deu, peraqué vos
exalti quant sia lo temps de sa
visita;
7 Tirant sobre ell tota vostra
solicitut; puix ell té cuydado de
vosaltres.
8 Siau moderats, y vetllau; per-
qué lo diable, vostre enemich, qual
lleó rugint, vos rodeja, buscant á
qui devorar.
9 Resistiulo, estant ferms en la
fe, sabent que vostres germans
espargits per lo mon sufreixen
igual tribulació.
10 Mes lo Deu de tota gracia,
lo qui'ns cridá en Jesu-Christ á sa
eterna gloria, desprès que hajau
patit un poch, vos perfeccioni, for-
tifiqui, y consolidi.
11 A ell sia la gloria y l'imperi
per los sigles dels sigles. Amen.
12 Per Silva, fiel germá vostre,
segons tinch entés, vos he escrit
breument, amonestantvos y pro-
testantvos que aquesta es la ver-
dadera gracia de Deu, en la qual
estáu ferms.
13 Vos saluda l'iglesia que está
en Babilonia, juntament elegida
ab vosaltres, y mon fill March.
14 Saludauvos los uns als altres
ab bes de caritat. Sia pau á tots
vosaltres los que sou en Jesu-
Christ. Amen.

EPÍSTOLA SEGONA

DE SANT PERE.

CAP. 1.

Los exorta á que tenint presents los dons rebuts de Deu adelantin en la virtut per poder tenir entrada abundant en lo regne del Senyor: dona á entendrer que está prop sa mort, y mostrant la veritat del evangeli proposa lo medi d'aprofitarse d'ell.

SIMÓ Pere, servo y apóstol de Jesu-Christ, als que alcansaren igual fe ab nosaltres per medi de la justicia de nostre Deu y Salvador Jesu-Christ:
2 Gracia y pau cumplerta sia á
vosaltres en lo coneixement de
Deu y de Jesu-Christ nostre Se-
nyor.
3 Així com totas las cosas que
pertanyen á la vida y á la pietat
nos han estat donadas per la virtut
de Deu, mediant lo coneixement
d'aquell que'ns cridá per sa pro-
pia gloria y virtut.
4 Per lo qual nos han estat do-
nadas moltas y preciosas prome-
sas, peraqué per ellas siam fets
participants de la naturalesa divi-
na, fugint de la corrupció de la
concupiscencia que hi ha en lo mon.

5 Y ademés d'aixó vosaltres,
aplicant tot cuydado, anyadiu á
vostra fe virtut, y á la virtut cien-
cia,
6 Y á la ciencia templansa, y á
la templansa paciencia, y á la pa-
ciencia pietat,
7 Y á la pietat amor fraternal,
y al amor fraternal caritat.
8 Perqué si aquestas cosas se
troban y abundan en vosaltres,
no us deixarán estérils ni infructí-
feros en lo coneixement de nostre
Senyor Jesu-Christ.
9 Emperó aquell á qui faltan
estas cosas, es cego y va á pal-
pentas, olvidant que ha estat pu-
rificat de sos antichs pecats.
10 Per lo tant, germans, siau
abans solicits de fer segura vostra
vocació y elecció, perqué fent aixó
no cauréu may:
11 Puix així vos será donada
abundantment la entrada en lo
regne etern de nostre Senyor y
Salvador Jesu-Christ.
12 Per lo qual no cessaré d'a-
monestarvos sempre sobre aques-
tas cosas, encaraqué estigau ins-
truhits y confirmats en la present
veritat.
13 Perqué tinch per just men-
tres estich en aquest tabernacle
lo excitarvos ab amonestacions;
14 Estant cert de que luego
tinch de deixar aquest mon taber-
nacle, segons també m'ho ha de-
clarat nostre Senyor Jesu-Christ.
15 Ademés que jo procuraré que
fins després de ma mort pugau
vosaltres fer memoria d'aquestas
cosas.
16 Perqué nosaltres no havem
seguit faulas ingeniosas quant vos
havem fet coneixer lo poder y la
presencia de nostre Senyor Jesu-
Christ, sinó com testimonis de
vista de sa magestat.
17 Perqué ell rebé de Deu Pare
honra y gloria, quant baixá á ell
de la magnífica gloria una veu
d'aquesta manera: Aquest es mon
amat Fill, en qui jo m'he com-
plascut; á ell ohiu.
18 Y aquesta veu que vingué del
cel l'ohirem nosaltres, quant esta-
vam ab ell en la montanya santa.
19 Y encara tenim més ferma la
paraula dels profetas; á la qual
feu bé d'atendrer, com á un'an-
torxa que resplandeix en lloch obs-
cur, fins que'l dia clareji, y l'estre-
lla del matí nasqui en vostres cors:
20 Entenent primer assó, que
ninguna profecía de l'escriptura
es de interpretació particular.
21 Puix en lo temps antich no
fou donada la profecía per volun-
tat d'home, sinó que los varons
sants de Deu parlaren com ins-
pirats del Esperit Sant.

CAP. 2.

*Descriu las malas arts dels falsos doc-
tors, y parla de sos deixebles, y del cás-
tich terrible que vindrá sobre ells, y
avisa als fiels que se'n guardin.*

Y HAVÍA també entre'l poble
falsos profetas, així com hi
haurá entre vosaltres falsos doc-
tors que introduhirán sectas de
perdició, y negarán á aquell Se-
nyor que'ls comprá, atrahentse so-
bre sí prompta perdició.
2 Y molts seguirán sas dissolu-

cions; per los quals será blasfemat
lo camí de la veritat:
3 Y per medi de l'avaricia ab
paraulas fingidas farán tráfic de vosaltres: la condemnació dels quals
ja fa temps que no para, y la perdició d'ells no dorm.
4 Y si Deu no perdoná als ángels que pecaren, sinó que'ls precipitá al profundo del infern, y'ls
entregá á las cadenas de las tenebras pera ser atormentats y reservats pera'l dia del judici:
5 Y no perdoná al mon vell, sinó
que preservá á Noé, vuytena persona, pregoner de justicia, portant lo diluvi sobre un mon d'impíos;
6 Y condemná á ruina las ciutats de Sodoma y Gomorra, reduhintlas á cendras, posantlas per
escarment dels que visqueren en impietat;
7 Y llibertá al just Lot, afligit
dels ultratges, y de la conversació impúdica d'aquells malvats;
8 Puix aqueix home just habitant entr'ells, de vista y oidos atormentava cada dia *sa* ánima justa
ab las obras detestables *d'ells:*
9 Lo Senyor sab com llibertar
de tentació als justos, y reservar los malvats peraqué sian atormentats en lo dia del judici,
10 Y majorment aquells que seguint la carn caminan en desitgs
impurs, y desprecian la potestat, son atrevits, presumptuosos, y no temen parlar mal de las autoritats superiors:
11 Mentres que'ls ángels, que
son majors en fortalesa y en virtut, no pronuncian contra aquells acusació devant del Senyor.
12 Mes aquestos, com bestias
sens rahó, naturalment fets pera ser presa y pera perdició, blasfemant de las cosas que no entenen, pereixerán totalment en sa corrupció;
13 Y rebrán la recompensa de
l'iniquitat, ells que reputan per un plaher las delicias del dia; que son contaminacions y vituperis; recreantse en sos errors mentres están en convits ab vosaltres;
14 Tenint los ulls plens d'adulteri y de pecat incessant; atrahent ab alhagos las ánimas inconstants, y tenint un cor exercitat en avaricia, *com* fills de maledicció:
15 Los quals deixant lo camí
dret s'extraviaren, seguint lo camí de Balaam de Bosor, que amá lo premi de l'iniquitat.
16 Emperó fou représ per sa
iniquitat: una somera muda en la que cavalgava, parlant veu d'home, refrená la locura del profeta.
17 Aquestas son fonts sens aygua, núbols agitats de torbellins, pera'ls quals está reservada l'obscuritat de las tenebras perpetuament.
18 Perqué parlant paraulas entumidas de vanitat, atrauhen per los desitgs impurs de la carn á aquells que poch antes havían fugit dels que viuhen en error.
19 Prometentlos llibertat, quant
ells mateixos son esclaus de la corrupció; perqué tot aquell que fou vensut queda esclau del que'l vencé.

20 Y si desprès d'haverse apar-
tat de las contaminacions del mon
per medi del coneixement de Jesu-
Christ Senyor y Salvador nostre,
enredats en ellas son vensuts; lo
derrer fou fet pera ells pitjor
que'l primer.
21 Per lo qual millor los hauría
estat no haver conegut lo camí de
la justicia, que no desprès del co-
neixement girar las espatllas al
sant manament que'ls fou donat.
22 Puix los ha succehit alló que
diu lo refrá verdader: Lo ca se'n
torná á lo que havía vomitat, y la
porca rentada á revolcarse en lo
fanch.

CAP. 3.

Los amonesta de nou y'ls fortifica contra los falsos doctors: parla de la segona vinguda del Senyor, y encarrega que l'esperin previnguts: alaba los escrits de Sant Pau los quals eran adulterats per molts ignorants.

AQUESTA es, caríssims, la se-
gona carta que us escrich,
procurant en las dos avivar vostre
ánimo sencill ab amonestacions;
2 Peraqué tingau presents las
paraulas dels sants profetas de
qui us parlí, y'ls manaments que
us foren donats per los apóstols
del Senyor y Salvador:
3 Sabent això primerament, que
en los últims temps vindrán im-
postors artificiosos que caminarán
segons sas propias concupiscen-
cias,
4 Dihent: ¿Ahont es la promesa
de son adveniment? perqué desde
que'ls pares dormiren tot perma-
neix així com en lo principi de la
creació.
5 Y certament ells ignoran vo-
luntariament que per la paraula
de Deu los cels foren desde temps
antich, y que la terra subsistía
fora del aygua y en l'aygua:
6 Per lo qual lo mon d'aquell
temps essent inundat per aygua
fou destruit:
7 Emperó los cels, que son ara,
y la terra, per la mateixa paraula,
son guardats y reservats pera'l
foch en lo dia del judici y del ex-
termini dels homes impíos.
8 Emperó, caríssims, no siau
ignorants d'una cosa, que un dia
respecte del Senyor es com mil
anys, y mil anys com un dia.
9 No retarda donchs lo Senyor
sa promesa com alguns pensan,
sinó que espera ab paciencia per
amor de vosaltres, no volent que
ningú's perdi, sinó que tots se
convertescan á penitencia.
10 Vindrá donchs com lladre de
nit lo dia del Senyor; en lo qual
passarán los cels ab gran soroll,
y'ls elements se derritirán ab lo
calor, y la terra y las obras que hi
ha en ella serán abrasadas.
11 Donchs ja que totas estas co-
sas han de ser disoltas, ¿quina cla-
se de gent haveu de ser vosaltres
en santedat de vida y pietat;
12 Esperant y apressurantvos
pera la vinguda del dia del Senyor,
en lo qual los cels cremant serán
disolts, y'ls elements serán fosos
ab l'ardor del foch?
13 No obstant això nosaltres,
conforme sa promesa, esperam cels
nous y terra nova, en los quals
habita la justicia.

14 Per lo tant, caríssims, espe-
rant aquestas cosas procurau ser
trobats per ell en pau, sens mácu-
la y irreprensibles:
15 Y crehéu que la longanimitat
del Senyor es salvació, segons que
també Pau, nostre caríssim ger-
má, vos escrigué conforme la sa-
biduría que li fou donada;
16 Com també en totas sas epís-
tolas, parlant en ellas d'aixó; en
las quals hi ha algunas cosas difí-
cils d'entendrer, las quals adulte-
ran los indoctes y inconstants,
com també las altras escripturas,
per ruina de sí mateixos.
17 Vosaltres donchs, germans,
avisats vivim alerta, peraqué no
caygau de vostra firmesa enga-
nyats pe'ls insensats.
18 Ans bé creixeu en la gracia y
coneixement de nostre Senyor y
Salvador Jesu-Christ. A ell sia la
gloria ara y fins al día de l'eterni-
tat. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA
DE SANT JOAN.

CAP. 1.

Anuncia Sant Joan la doctrina que oygué del mateix Jesu-Christ nostre Senyor, la qual es vida y llum que'ns purifica dels pecats.

LO que fou desde'l principi, lo
que oyguerem, lo que vege-
rem ab nostres ulls, lo que mira-
rem y palparen nostras mans, del
Verb de la vida:
2 (Perqué la vida fou manifesta-
da, y la vegerem, y donarem d'ella
testimoni, y nosaltres vos anun-
ciam la vida eterna que era en lo
Pare, y nos fou manifestada á no-
saltres).
3 Lo que vegerem y oyguerem
aixó vos anunciam, peraqué tin-
gau també vosaltres comunió ab
nosaltres; y nostra comunió cer-
tament es ab lo Pare y son Fill
Jesu-Christ.
4 Y us escribim aquestas cosas,
peraqué vos regositjeu, y vostre
goig sia cumplert.
5 Aquest es lo anunci que havem
ohit d'ell, y que us anunciam á vo-
saltres: Que Deu es llum, y no hi
ha en ell tenebras algunas.
6 Si diguessem que tenim co-
munió ab ell y caminam en tene-
bras, mentim y no fem la veri-
tat:
7 Emperó si caminam en la llum,
com ell está també en la llum, te-
nim comunió mutua, y la sanch
de Jesu-Christ son Fill nos neteja
de tot pecat.
8 Si diguessem que no tenim
pecat, nosaltres mateixos nos en-
ganyam, y no hi ha veritat en no-
saltres.
9 Si confessam nostres pecats,
ell es fiel y just pera perdonarnos

nostres pecats, y pera limpiarnos
de tota iniquitat.
10 Si diguessem que no havem
pecat, lo fem á ell mentider, y sa
paraula no está en nosaltres.

CAP. 2.

Nos exorta á no pecar, y á acullirnos á Jesu-Christ quant haguessem pecat: encarrega l'observancia dels manaments, especialment del primer: consola á tots, y amonesta que'ns apartem dels incrédules y heretges, als quals apellida antichrists.

FILLETS meus, vos escrich
assó peraqué no pequeu. Em-
peró si algú pecás, tenim per ad-
vocat junt ab lo Pare, á Jesu-
Christ lo just.
2 Y ell es propiciació per nostres
pecats; y no tant solament pe'ls
nostres, sinó també per los de tot
lo mon.
3 Y en axó sabem que l'havem
conegut, si guardam sos mana-
ments.
4 Lo qui diu que'l coneix, y no
guarda sos manaments, es un men-
tider, y la veritat no está en ell.
5 Emperó lo qui guarda sa pa-
raula, la caritat de Deu verdade-
rament está en ell perfeta; y per
axó sabem que som en ell.
6 Aquell que diu que está en ell,
aqueix deu caminar com ell ca-
mina.
7 Caríssims, no us escrich ma-
nament nou, sinó manament an-
tich que l'haveu tingut desde'l
principi. Lo manament antich es
la paraula que vosaltres haveu ohit
desde'l principi.
8 Emperó vos escrich un mana-
ment nou, lo qual es verdader en
ell y en vosaltres; perqué las tene-
bras ja passaren, y la verdadera
llum ara resplandeix.
9 Lo qui diu que está en llum, y
aborreix á son germá, está en te-
nebras fins ara.
10 Lo qui ama á son germá ha-
bita en la llum, y no hi ha escán-
dol en ell.
11 Emperó lo qui aborreix á son
germá está en tenebras, y camina
en tenebras, y no sab ahont va, per-
qué las tenebras cegaren sos ulls.
12 Vos escrich á vosaltres, fillets,
perqué vostres pecats vos son per-
donats per son nom.
13 Vos escrich á vosaltres, pares,
perqué haveu conegut á aquell que
es desde'l principi. Vos escrich á
vosaltres, joves, perqué haveu ven-
sut al maligne. Vos escrich á vo-
saltres, infants, perqué haveu co-
negut al Pare.
14 Vos escrich á vosaltres, pares,
perqué haveu conegut á aquell que
es desde'l principi. Vos escrich á
vosaltres, joves, perqué sou forts,
y la paraula de Deu permaneix en
vosaltres, y haveu vensut al ma-
ligne.
15 No ameu al mon ni las cosas
que hi ha en lo mon. Si algú ama
lo mon, la caritat del Pare no está
en ell.
16 Perqué tot lo que hi ha en lo
mon es concupiscencia de carn, y
concupiscencia d'ulls, y superbia
de vida, la qual no es del Pare,
sinó del mon.
17 Y lo mon passa y sa concu-
piscencia. Mes lo qui fa la voluntat

de Deu permaneix pera sempre.
18 Fillets, ja es l'última hora, y
com haveu ohit que l'antichrist
vindrá, així molts ara s'han fet an-
tichrists, per lo qual coneixem qu'es
l'última hora.
19 Isqueren d'entre nosaltres,
mes no eran de nosaltres; perqué
si haguessen estat de nosaltres
haurían certament permanescut ab
nosaltres: emperó pera qué's veja
clar que no tots son de nosaltres.
20 Peró vosaltres teniu l'unció
del Sant, y sabeu totas las cosas.
21 Jo no us he escrit á vosaltres
com si ignorasseu la veritat, ans
bé com la sabeu, y perqué ninguna
mentida proceheix jamay de la ve-
ritat.
22 ¿Qui es mentider sinó aquell
que nega que Jesús es lo Christo?
Aqueix tal es l'antichrist que nega
al Pare y al Fill.
23 Qualsevol que nega al Fill no
té al Pare. Lo qui confessa al Fill
té també al Pare.
24 Permanesqui en vosaltres lo
que ohireu desde'l principi. Si per-
maneix en vosaltres lo que ohireu
desde'l principi, vosaltres també
permaneixeréu en lo Fill y en lo
Pare.
25 Y aquesta es la promesa que
ell nos feu, la vida eterna.
26 Aquestas cosas vos he escrit
respecte d'aquells que us sedu-
heixen.
27 Y permanesqui en vosaltres
l'unció que haveu rebut d'ell. Y
no teniu necessitat que ningú vos
ensenyi, sinó que sa unció vos en-
senya en totas las cosas. Y es ve-
ritat y no es mentida. Y perma-
neixeu en això que ella vos ha en-
senyat.
28 Y ara, fillets, permaneixeu
en això, peraqué quant aparega
tingam confiansa y no siam con-
fundits devant d'ell en son adve-
niment.
29 Si sabeu que ell es just, sa-
beu també que tot aquell que fa
justicia es nat d'ell.

CAP. 3.

Del amor de Deu envers nosaltres: enca-rrega de nou la caritat fraternal, y con-clou exortant á l'observancia dels ma-naments de Deu.

CONSIDERAU quina caritat
nos ha donat lo Pare volent
que tingam lo nom de fills de Deu,
y *ho siam.* Per això lo mon no'ns
coneix, perqué no'l coneix á ell.
2 Caríssims, ara som fills de
Deu, y no apareix encara lo que
havem de ser. Mes sabem que
quant ell apareixerá serem sem-
blants á ell, per quant nosaltres
lo veurem així com ell es.
3 Y tot aquell que té aquesta es-
peransa en ell, se purifica á sí ma-
teix així com ell es pur.
4 Tot aquell que fa pecat tras-
passa la lley, perqué lo pecat es
transgressió de la lley.
5 Y sabeu que ell aparegué pera
traurer nostres pecats; y no ni ha
pecat en ell.
6 Tot aquell que permaneix en
ell no peca, y tot lo qui peca no
l'ha vist ni conegut.
7 Fillets, no us enganyi ningú.
Lo qui fa justicia es just, així com
ell també es just.

8 Lo qui comet pecat es del diable, perqué'l diable desde'l principi pecá. Per això aparegué lo Fill de Deu pera destruir las obras del diable.

9 Tot aquell qu'es nat de Deu no fa pecat, perqué la llavor de Deu habita en ell, y no pot pecar perqué es nat de Deu.

10 En això son coneguts los fills de Deu y'ls fills del diable. Tot aquell que no practica la justicia no es de Deu, ni'l que no ama á son germá:

11 Perqué aquesta es la doctrina que haveu ohit desde'l principi, que us ameu los uns als altres.

12 No així com Cain, que era del maligne, y matá á son germá. ¿Y peraqué'l matá? Perqué sas obras eran malas, y las de son germá bonas.

13 No extranyeu, germans, si us aborreix lo mon.

14 Nosaltres coneixem que havem passat de mort á vida en que amam als germans. Lo qui no ama á son germá está en la mort.

15 Qualsevol que aborreix á son germá es homicida. Y sabeu que ningun homicida té vida eterna que permanesca en ell mateix.

16 En això coneixem la caritat de Deu, en que posá ell sa vida per nosaltres; y nosaltres debem posar nostra vida per los germans.

17 Lo qui tinga riquesas d'aquest mon, y vegi á son germá que té necessitat, y li tanca sas entranyas de compassió, ¿com habita la caritat de Deu en ell?

18 Fillets meus, no amem de paraula ni de llengua, sinó de obra y de veritat.

19 En això coneixem que som de la veritat, y així alentarem nostres cors devant de Deu.

20 Perqué si nostre cor nos repren, Deu es major que nostre cor, y sab totas las cosas.

21 Caríssims, si nostre cor no'ns repren, llavors tenim confiansa envers Deu:

22 Y quant li demanem rebrem d'ell, perqué guardam sos manaments, y fem las cosas que son agradables á sa vista.

23 Y aquest es son manament: Que cregam en lo nom de son Fill Jesu-Christ, y'ns amem los uns als altres, com nos ho ha manat.

24 Y'l qui guarda sos manaments está en Deu, y Deu en ell; y en això sabem que ell permaneix en nosaltres, per l'Esperit que'ns ha donat.

CAP. 4.

Per la fe y la caritat se discerneixen los esperits que son de Deu dels que no ho son: nos exorta al amor de Deu y del próxim, y diu que la perfeta caritat exclou tot temor.

CARÍSSIMS, no cregau á tot esperit, emperó probau los esperits si son de Deu; perqué s'han alsat molts falsos profetas en lo mon.

2 En això se coneix l'Esperit de Deu: tot esperit que confessa que Jesu-Christ vingué en carn, es de Deu;

3 Y tot esperit que no confessa que Jesu-Christ vingué en carn, no es de Deu. Y aquest tal es

l'esperit del antichrist, de qui haveu ohit que vé, y que ara ja está en lo mon.

4 Vosaltres, fillets, sou de Deu, y venceréu á aquell: perqué lo qui está en vosaltres es major que'l que está en lo mon.

5 Ells son del mon: per aixó parlan del mon, y'l mon los ou.

6 Nosaltres som de Deu. Qui coneix á Deu, nos ou; lo qui no es de Deu, no'ns ou: en aixó coneixem l'esperit de veritat y l'esperit d'error.

7 Caríssims, amemnos los uns als altres, perqué la caritat vé de Deu. Y tot aquell que ama es nat de Deu, y coneix á Deu.

8 Lo qui no ama no coneix á Deu, perqué Deu es caritat.

9 En aixó se demostra la caritat de Deu envers nosaltres, en que Deu enviá al mon á son Fill unigénit peraqué viscam per ell.

10 En aixó consisteix la caritat; no en que nosaltres hajam amat á Deu, sinó que ell nos amá primer á nosaltres, y enviá son Fill en propiciació per nostres pecats.

11 Caríssims, si Deu nos amá d'aquesta manera, també debem amarnos los uns als altres.

12 Ningú vegé jamay á Deu. Si'ns amassem los uns als altres, Deu está en nosaltres, y sa caritat es perfeta en nosaltres.

13 En aixó coneixem que estam en ell, y ell en nosaltres, en que nos ha donat de son Esperit.

14 Y nosaltres lo vegerem, y donarem testimoni que'l Pare enviá son Fill pera ser Salvador del mon.

15 Qualsevol que confessi que Jesús es Fill de Deu, Deu está en ell y ell en Deu.

16 Y nosaltres havem conegut y cregut á la caritat que Deu té per nosaltres. Deu es caritat, y qui permaneix en caritat, en Deu permaneix, y Deu en ell.

17 Per aixó fou perfeccionada la caritat de Deu ab nosaltres, peraqué tinguéssem confiansa en lo dia del judici; puix com ell es, aixi som nosaltres en aquest mon.

18 En la caritat no hi ha temor: emperó la caritat perfeta llansa fora lo temor; perqué lo temor té pena: y aixi lo qui tem no es perfet en la caritat.

19 Donchs ameu á Deu, perqué Deu nos amá primer.

20 Si algú digués: Jo amo á Deu, y aborrís á son germá, mentider es: perqué qui no ama á son germá al qual veu, ¿com pot amar á Deu á qui no veu?

21 Y aquest manament tenim d'ell. Que'l qui ama á Deu, ama també á son germá.

CAP. 5.

Virtut admirable de la viva fe y de la caritat: tres testimonis en la terra demostran que Christo es verdader Home, y altres tres en lo cel lo demostran verdader Fill de Deu, en qual fe troba l'home la vida eterna.

TOT aquell que creu que Jesús es lo Christo, es nat de Deu; y tot lo qui ama al que ha engendrat, ama també á aquell qui nasqué d'ell.

2 En aixó coneixem que amam

als fills de Deu, si amam á Deu y
guardam sos manaments.
3 Perqué aquest es l'amor de
Deu, que guardem sos manaments,
y'ls manaments d'ell no son pesats.
4 Perqué tot lo que naix de Deu
vens lo mon, y esta es la victoria
que vens lo mon, nostra fe.
5 ¿Qui es lo que vens lo mon,
sinó lo qui creu que Jesús es Fill
de Deu?
6 Aquest es Jesu-Christ que vin-
gué per aygua y per sanch: no en
aygua tant solament, sinó en ay-
gua y sanch. Y l'Esperit es lo qui
dona testimoni, perqué l'Esperit
es la veritat.
7 Perqué tres son los que donan
testimoni en lo cel: lo Pare, lo
Verb, y l'Esperit Sant. Y aquestos
tres son una mateixa cosa.
8 Y tres son los que donan tes-
timoni en la terra: l'Esperit, y
l'aygua, y la sanch; y aquestas tres
cosas convenen en una.
9 Si rebem lo testimoni dels ho-
mes, major es lo testimoni de Deu;
puix aquest es lo testimoni de Deu,
qu'es lo major, perqué ell ha tes-
tificat de son Fill.
10 Lo qui creu en lo Fill de Deu,
té en sí lo testimoni de Deu. Lo
qui no creu al Fill, lo fa mentider;
perqué no creu en lo testimoni
que Deu ha donat de son Fill.
11 Y aquest es lo testimoni, que
Deu nos ha donat vida eterna; y
aquesta vida está en son Fill.
12 Lo qui té al Fill, té la vida:
lo qui no té al Fill, no té la vida.
13 Aquestas cosas vos escrich,
peraqué sapiau que teniu vida
eterna los que creheu en lo nom
del Fill de Deu.
14 Y aquesta es la confiansa que
tenim en ell: Que ell nos ou tot
quant li demanam, essent confor-
me á sa voluntat.
15 Y si sabem que'ns ou en tot
lo qui li demanem, ho sabem per-
qué tenim las peticions que li ha-
vem suplicat.
16 Si algú sab que son germá
comet un pecat que no es de mort,
demani, y será donada vida á aquell
que peca no de mort. Hi ha pecat
de mort: no dich jo que pregui
ningú per ell.
17 Tota iniquitat es pecat; y hi
ha pecat que no es de mort.
18 Sabem que tot aquell qu'es
nat de Deu no peca; sinó que aquell
qu'es engendrat de Deu se guarda
á sí mateix, y'l maligne no'l toca.
19 Y nosaltres sabem que som
de Deu, y tot lo mon está posat
en lo maligne.
20 Y sabem que vingué lo Fill
de Deu, y que'ns doná enteni-
ment, peraqué coneguéssem á
aquell qu'es verdader; y nosaltres
estam en aquell qu'es verdader, en
son Fill Jesu-Christ. Aquest es lo
verdader Deu y la vida eterna.
21 Fillets, guardauvos dels ídols.
Amen.

EPÍSTOLA SEGONA

DE SANT JOAN.

Exorta á una senyora y á sos fills, la virtut dels quals alaba, á perseverar constantement en la caritat, y á guardarse dels heretges, permaneixent en la doctrina rebuda.

L'ANCIÁ á la senyora electa y
á sos fills, als quals jo amo
de veras, y no jo sol, sinó també
tots los que han conegut la veritat;
2 Per amor de la veritat que per-
maneix en nosaltres y que estava
sempre ab nosaltres.
3 Gracia sia ab vosaltres, mise-
ricordia y pau, de Deu Pare, y de
Jesu-Christ Fill del Pare, en veri-
tat y en caritat.
4 Molt m'he regositjat, perqué
he trobat de tos fills que caminan
en veritat, així com havem rebut
lo manament del Pare.
5 Y ara vos demano, senyora, no
com si us escrigués un nou ma-
nament, sinó lo que havem tingut
desde'l principi, que'ns amem los
uns als altres.
6 Y aquesta es la caritat, que
caminem segons los seus mana-
ments. Aquest es lo manament:
Que camineu en ell com l'haveu
ohit desde'l principi:
7 Perqué s'han alsat molts im-
postors en lo mon, que no con-
fessan que Jesu-Christ vingué en
carn; aqueix tal es impostor y an-
tichrist.
8 Guardauvos á vosaltres matei-
xos, perqué no perdau lo que ha-
veu obrat, sinó que rebau cum-
plert gallardó.
9 Tot aquell que s'aparta y no
persevera en la doctrina de Chris-
to, no té á Deu: lo qui persevera
en la doctrina, aqueix té al Pare y
al Fill.
10 Si algú vé á vosaltres y no fa
professió de aquesta doctrina, no'l
rebeu en casa, ni'l saludeu;
11 Perqué lo qui'l saluda comu-
nica en sas malas obras.
12 Tenint moltas cosas que es-
críure'us, no ho he volgut fer ab
paper y tinta, perqué espero anar
á véure'us y parlarvos boca á boca, á
fi de que vostre goig sia cumplert.
13 Los fills de ta germana elec-
ta te saludan.

EPÍSTOLA TERCERA

DE SANT JOAN.

Alaba á Gayo per sa constancia en la fe, y per sa beneficencia en hospedar als pelegrins: parla dels vicis de Diotrephes y de la virtut de Demetri.

L'ANCIÁ al caríssim Gayo, á
qui jo amo de veras.
2 Caríssim, prego al Senyor
que't prosperi en tot, y que't con-
servi en salut, així com ta ánima
prospera.
3 Gran ha estat mon goig per
la vinguda dels germans y per lo
testimoni que han donat de ta ve-
ritat, així com tu caminas en la
veritat.
4 No tinch jo major goig que
ohir que mos fills caminan en la
veritat.
5 Caríssim, te portas ab fidelitat
en tot lo que fas ab los germans,
y particularment ab los pele-
grins;
6 Los quals han donat testimoni
de ta caritat en presencia de l'igle-
sia; als quals si encaminas, com
convé segons Deu, farás bé;
7 Perqué per son nom se posa-
ren en camí, no prenent res dels
Gentils.
8 Nosaltres per conseguent de-
bem rébrer als tals, á fi de coope-
rar á la veritat.
9 Hauría jo escrit á l'iglesia;
emperó Diotrephes, que preten te-
nir la primacía entr'ells, no'ns vol
rébrer.
10 Y per aixó si jo vingués allí
donaré á entendrer las obras que
fa, espargint paraulas malignas
contra de nosaltres; y com si aixó
no li bastás, ni rébrer vol als nos-
tres germans, y impedeix als
que'ls voldrían rébrer, y'ls trau
fora de l'iglesia.
11 Caríssim, no vullas seguir lo
qu'es mal, sinó lo qu'es bó. Lo
qui fa bé es de Deu; qui fa mal no
vegé á Deu.
12 Tots donan testimoni de De-
metri, fins la mateixa veritat; y
nosaltres també lo donam, y tu sabs
que nostre testimoni es verdader.
13 Moltas cosas tenía que es-
críure't; emperó no ho he volgut
fer ab tinta y ab ploma:
14 Puix espero véure't en breu,
y parlarem boca á boca. Sia pau
ab tu. Te saludan los amichs.
Saluda á nostres amichs, á cada
hu en particular.

cions; per los quals será blasfemat
lo camí de la veritat:
3 Y per medi de l'avaricia ab
paraulas fingidas farán tráfic de vo-
saltres: la condemnació dels quals
ja fa temps que no para, y la per-
dició d'ells no dorm.
4 Y si Deu no perdoná als án-
gels que pecaren, sinó que'ls pre-
cipitá al profundo del infern, y'ls
entregá á las cadenas de las tene-
bras pera ser atormentats y re-
servats pera'l dia del judici:
5 Y no perdoná al mon vell, sinó
que preservá á Noé, vuytena per-
sona, pregoner de justicia, por-
tant lo diluvi sobre un mon d'im-
píos;
6 Y condemná á ruina las ciu-
tats de Sodoma y Gomorra, redu-
hintlas á cendras, posantlas per
escarment dels que visqueren en
impietat;
7 Y llibertá al just Lot, afligit
dels ultratges, y de la conversació
impúdica d'aquells malvats;
8 Puix aqueix home just habi-
tant entr'ells, de vista y oidos ator-
mentava cada dia *sa* ánima justa
ab las obras detestables *d'ells:*
9 Lo Senyor sab com llibertar
de tentació als justos, y reservar
los malvats peraqué sian atormen-
tats en lo dia del judici,
10 Y majorment aquells que se-
guint la carn caminan en desitgs
impurs, y desprecian la potestat,
son atrevits, presumptuosos, y no
temen parlar mal de las autoritats
superiors:
11 Mentres que'ls ángels, que
son majors en fortalesa y en vir-
tut, no pronuncian contra aquells
acusació devant del Senyor.
12 Mes aquestos, com bestias
sens rahó, naturalment fets pera
ser presa y pera perdició, blasfe-
mant de las cosas que no entenen,
pereixerán totalment en sa co-
rrupció;
13 Y rebrán la recompensa de
l'iniquitat, ells que reputan per
un plaher las delicias del dia; que
son contaminacions y vituperis;
recreantse en sos errors mentres
están en convits ab vosaltres;
14 Tenint los ulls plens d'adul-
teri y de pecat incessant; atrahent
ab alhagos las ánimas incons-
tants, y tenint un cor exercitat en
avaricia, *com* fills de maledicció:
15 Los quals deixant lo camí
dret s'extraviaren, seguint lo ca-
mí de Balaam de Bosor, que amá
lo premi de l'iniquitat.
16 Emperó fou représ per sa
iniquitat: una somera muda en la
que cavalgava, parlant veu d'ho-
me, refrená la locura del profeta.
17 Aquestas son fonts sens ay-
gua, núbols agitats de torbellins,
pera'ls quals está reservada l'obs-
curitat de las tenebras perpetua-
ment.
18 Perqué parlant paraulas en-
tumidas de vanitat, atrauhen per
los desitgs impurs de la carn á
aquells que poch antes havían fu-
git dels que viuhen en error.
19 Prometentlos llibertat, quant
ells mateixos son esclaus de la
corrupció; perqué tot aquell que
fou vensut queda esclau del que'l
vencé.

20 Y si desprès d'haverse apar-
tat de las contaminacions del mon
per medi del coneixement de Jesu-
Christ Senyor y Salvador nostre,
enredats en ellas son vensuts; lo
derrer fou fet pera ells pitjor
que'l primer.
21 Per lo qual millor los hauría
estat no haver conegut lo camí de
la justicia, que no desprès del co-
neixement girar las espatllas al
sant manament que'ls fou donat.
22 Puix los ha succehit alló que
diu lo refrá verdader: Lo ca se'n
torná á lo que havía vomitat, y la
porca rentada á revolcarse en lo
fanch.

CAP. 3.

Los amonesta de nou y'ls fortifica contra los falsos doctors: parla de la segona vinguda del Senyor, y encarrega que l'esperin previnguts: alaba los escrits de Sant Pau los quals eran adulterats per molts ignorants.

AQUESTA es, caríssims, la se-
gona carta que us escrich,
procurant en las dos avivar vostre
ánimo sencill ab amonestacions;
2 Peraqué tingau presents las
paraulas dels sants profetas de
qui us parlí, y'ls manaments que
us foren donats per los apóstols
del Senyor y Salvador:
3 Sabent això primerament, que
en los últims temps vindrán im-
postors artificiosos que caminarán
segons sas propias concupiscen-
cias,
4 Dihent: ¿Ahont es la promesa
de son adveniment? perqué desde
que'ls pares dormiren tot perma-
neix així com en lo principi de la
creació.
5 Y certament ells ignoran vo-
luntariament que per la paraula
de Deu los cels foren desde temps
antich, y que la terra subsistía
fora del aygua y en l'aygua:
6 Per lo qual lo mon d'aquell
temps essent inundat per aygua
fou destruit:
7 Emperó los cels, que son ara,
y la terra, per la mateixa paraula,
son guardats y reservats pera'l
foch en lo dia del judici y del ex-
termini dels homes impíos.
8 Emperó, caríssims, no siau
ignorants d'una cosa, que un dia
respecte del Senyor es com mil
anys, y mil anys com un dia.
9 No retarda donchs lo Senyor
sa promesa com alguns pensan,
sinó que espera ab paciencia per
amor de vosaltres, no volent que
ningú's perdi, sinó que tots se
convertescan á penitencia.
10 Vindrá donchs com lladre de
nit lo dia del Senyor; en lo qual
passarán los cels ab gran soroll,
y'ls elements se derritirán ab lo
calor, y la terra y las obras que hi
ha en ella serán abrasadas.
11 Donchs ja que totas estas co-
sas han de ser disoltas, ¿quina cla-
se de gent haveu de ser vosaltres
en santedat de vida y pietat;
12 Esperant y apressurantvos
pera la vinguda del dia del Senyor,
en lo qual los cels cremant serán
disolts, y'ls elements serán fosos
ab l'ardor del foch?
13 No obstant això nosaltres,
conforme sa promesa, esperam cels
nous y terra nova, en los quals
habita la justicia.

14 Per lo tant, caríssims, espe-
rant aquestas cosas procurau ser
trobats per ell en pau, sens mácu-
la y irreprensibles:
15 Y creheu que la longanimitat
del Senyor es salvació; segons que
també Pau, nostre caríssim ger-
má, vos escrigué conforme la sa-
biduría que li fou donada;
16 Com també en totas sas epís-
tolas, parlant en ellas d'aixó; en
las quals hi ha algunas cosas difí-
cils d'entendrer, las quals adulte-
ran los indoctes y inconstants,
com també las altras escripturas,
per ruina de sí mateixos.
17 Vosaltres donchs, germans,
avisats viviu alerta, peraqué no
caygau de vostra firmesa enga-
nyats pe'ls insensats.
18 Ans bé creixeu en la gracia y
coneixement de nostre Senyor y
Salvador Jesu-Christ. A ell sia la
gloria ara y fins al dia de l'eterni-
tat. Amen.

EPÍSTOLA PRIMERA
DE SANT JOAN.

CAP. 1.

Anuncia Sant Joan la doctrina que oygué del mateix Jesu-Christ nostre Senyor, la qual es vida y llum que'ns purifica dels pecats.

LO que fou desde'l principi, lo
que oyguerem, lo que vege-
rem ab nostres ulls, lo que mira-
rem y palparen nostras mans, del
Verb de la vida:
2 (Perqué la vida fou manifesta-
da, y la vegerem, y donarem d'ella
testimoni, y nosaltres vos anun-
ciam la vida eterna que era en lo
Pare, y nos fou manifestada á no-
saltres).
3 Lo que vegerem y oyguerem
aixó vos anunciam, peraqué tin-
gau també vosaltres comunió ab
nosaltres; y nostra comunió cer-
tament es ab lo Pare y son Fill
Jesu-Christ.
4 Y us escribim aquestas cosas,
peraqué vos regositjeu, y vostre
goig sia cumplert.
5 Aquest es lo anunci que havem
ohit d'ell, y que us anunciam á vo-
saltres: Que Deu es llum, y no hi
ha en ell tenebras algunas.
6 Si diguessem que tenim co-
munió ab ell y caminam en tene-
bras, mentim y no fem la veri-
tat:
7 Emperó si caminam en la llum,
com ell está també en la llum, te-
nim comunió mutua, y la sanch
de Jesu-Christ son Fill nos neteja
de tot pecat.
8 Si diguessem que no tenim
pecat, nosaltres mateixos nos en-
ganyam, y no hi ha veritat en no-
saltres.
9 Si confessam nostres pecats,
ell es fiel y just pera perdonarnos

nostres pecats, y pera limpiarnos
de tota iniquitat.
10 Si diguessem que no havem
pecat, lo fem á ell mentider, y sa
paraula no está en nosaltres.

CAP. 2.

Nos exorta á no pecar, y á acullirnos á Jesu-Christ quant haguessem pecat: encarrega l'observancia dels manaments, especialment del primer: consola á tots, y amonesta que'ns apartem dels incrédduls y heretges, als quals apellida antichrists.

FILLETS meus, vos escrich
assó peraqué no pequeu. Emperó si algú pecás, tenim per advocat junt ab lo Pare, á Jesu-Christ lo just.
2 Y ell es propiciació per nostres
pecats; y no tant solament pe'ls
nostres, sinó també per los de tot
lo mon.
3 Y en això sabem que l'havem
conegut, si guardam sos manaments.
4 Lo qui diu que'l coneix, y no
guarda sos manaments, es un mentider, y la veritat no está en ell.
5 Emperó lo qui guarda sa paraula, la caritat de Deu verdaderament está en ell perfeta; y per
això sabem que som en ell.
6 Aquell que diu que está en ell,
aqueix deu caminar com ell camina.
7 Caríssims, no us escrich manament nou, sinó manament antich que l'haveu tingut desde'l
principi. Lo manament antich es
la paraula que vosaltres haveu ohit
desde'l principi.
8 Emperó vos escrich un manament nou, lo qual es verdader en
ell y en vosaltres; perqué las tenebras ja passaren, y la verdadera
llum ara resplandeix.
9 Lo qui diu que está en llum, y
aborreix á son germá, está en tenebras fins ara.
10 Lo qui ama á son germá habita en la llum, y no hi ha escándol en ell.
11 Emperó lo qui aborreix á son
germá está en tenebras, y camina
en tenebras, y no sab ahont va, perqué las tenebras cegaren sos ulls.
12 Vos escrich á vosaltres, fillets,
perqué vostres pecats vos son perdonats per son nom.
13 Vos escrich á vosaltres, pares,
perqué haveu conegut á aquell que
es desde'l principi. Vos escrich á
vosaltres, joves, perqué haveu vensut al maligne. Vos escrich á vosaltres, infants, perqué haveu conegut al Pare.
14 Vos escrich á vosaltres, pares,
perqué haveu conegut á aquell que
es desde'l principi. Vos escrich á
vosaltres, joves, perqué sou forts,
y la paraula de Deu permaneix en
vosaltres, y haveu vensut al maligne.
15 No ameu al mon ni las cosas
que hi ha en lo mon. Si algú ama
lo mon, la caritat del Pare no está
en ell.
16 Perqué tot lo que hi ha en lo
mon es concupiscencia de carn, y
concupiscencia d'ulls, y superbia
de vida, la qual no es del Pare,
sinó del mon.
17 Y lo mon passa y sa concupiscencia. Mes lo qui fa la voluntat

de Deu permaneix pera sempre.
18 Fillets, ja es l'última hora, y
com haveu ohit que l'antichrist
vindrá, així molts ara s'han fet an-
tichrists, per lo qual coneixem qu'es
l'última hora.
19 Isqueren d'entre nosaltres,
mes no eran de nosaltres; perqué
si haguessen estat de nosaltres
haurían certament permanescut ab
nosaltres: emperó pera qué's veja
clar que no tots son de nosaltres.
20 Peró vosaltres teniu l'unció
del Sant, y sabeu totas las cosas.
21 Jo no us he escrit á vosaltres
com si ignorasseu la veritat, ans
bé com la sabeu, y perqué ninguna
mentida proceheix jamay de la ve-
ritat.
22 ¿Qui es mentider sinó aquell
que nega que Jesús es lo Christo?
Aqueix tal es l'antichrist que nega
al Pare y al Fill.
23 Qualsevol que nega al Fill no
té al Pare. Lo qui confessa al Fill
té també al Pare.
24 Permanesqui en vosaltres lo
que ohireu desde'l principi. Si per-
maneix en vosaltres lo que ohireu
desde'l principi, vosaltres també
permaneixeréu en lo Fill y en lo
Pare.
25 Y aquesta es la promesa que
ell nos feu, la vida eterna.
26 Aquestas cosas vos he escrit
respecte d'aquells que us sedu-
heixen.
27 Y permanesqui en vosaltres
l'unció que haveu rebut d'ell. Y
no teniu necessitat que ningú vos
ensenyi, sinó que sa unció vos en-
senya en totas las cosas. Y es ve-
ritat y no es mentida. Y perma-
neixeu en axió que ella vos ha en-
senyat.
28 Y ara, fillets, permaneixeu
en axió, peraqué quant aparega
tingam confiansa y no siam con-
fundits devant d'ell en son adve-
niment.
29 Si sabeu que ell es just, sa-
beu també que tot aquell que fa
justicia es nat d'ell.

CAP. 3.

Del amor de Deu envers nosaltres: enca-rrega de nou la caritat fraternal, y con-clou exortant á l'observancia dels ma-naments de Deu.

CONSIDERAU quina caritat
nos ha donat lo Pare volent
que tingam lo nom de fills de Deu,
y *ho siam*. Per axió lo mon no'ns
coneix, perqué no'l coneix á ell.
2 Caríssims, ara som fills de
Deu, y no apareix encara lo que
havem de ser. Mes sabem que
quant ell apareixerá serem sem-
blants á ell, per quant nosaltres
lo veurem així com ell es.
3 Y tot aquell que té aquesta es-
peransa en ell, se purifica á sí ma-
teix així com ell es pur.
4 Tot aquell que fa pecat tras-
passa la lley, perqué lo pecat es
transgressió de la lley.
5 Y sabeu que ell aparegué pera
traurer nostres pecats; y no ni ha
pecat en ell.
6 Tot aquell que permaneix en
ell no peca, y tot lo qui peca no
l'ha vist ni conegut.
7 Fillets, no us enganyi ningú.
Lo qui fa justicia es just, així com
ell també es just.

8 Lo qui comet pecat es del diable, perqué'l diable desde'l principi pecá. Per aixó aparegué lo Fill de Deu pera destruir las obras del diable.

9 Tot aquell qu'es nat de Deu no fa pecat, perqué la llavor de Deu habita en ell, y no pot pecar perqué es nat de Deu.

10 En aixó son coneguts los fills de Deu y'ls fills del diable. Tot aquell que no practica la justicia no es de Deu, ni'l que no ama á son germá:

11 Perqué aquesta es la doctrina que haveu ohit desde'l principi, que us ameu los uns als altres.

12 No així com Cain, que era del maligne, y matá á son germá. ¿Y peraqué'l matá? Perqué sas obras eran malas, y las de son germá bonas.

13 No extranyeu, germans, si us aborreix lo mon.

14 Nosaltres coneixem que havem passat de mort á vida en que amam als germans. Lo qui no ama á son germá está en la mort.

15 Qualsevol que aborreix á son germá es homicida. Y sabeu que ningun homicida té vida eterna que permanesca en ell mateix.

16 En aixó coneixem la caritat de Deu, en que posá ell sa vida per nosaltres; y nosaltres debem posar nostra vida per los germans.

17 Lo qui tinga riquesas d'aquest mon, y vegi á son germá que té necessitat, y li tanca sas entranyas de compassió, ¿com habita la caritat de Deu en ell?

18 Fillets meus, no amem de paraula ni de llengua, sinó de obra y de veritat.

19 En aixó coneixem que som de la veritat, y així alentarem nostres cors devant de Deu.

20 Perqué si nostre cor nos repren, Deu es major que nostre cor, y sab totas las cosas.

21 Caríssims, si nostre cor no'ns repren, llavors tenim confiansa envers Deu:

22 Y quant li demanem rebrem d'ell, perqué guardam sos manaments, y fem las cosas que son agradables á sa vista.

23 Y aquest es son manament: Que cregam en lo nom de son Fill Jesu-Christ, y'ns amem los uns als altres, com nos ho ha manat.

24 Y'l qui guarda sos manaments está en Deu, y Deu en ell; y en aixó sabem que ell permaneix en nosaltres, per l'Esperit que'ns ha donat.

CAP. 4.

Per la fe y la caritat se discerneixen los esperits que son de Deu dels que no ho son: nos exorta al amor de Deu y del próxim, y diu que la perfeta caritat exclou tot temor.

CARÍSSIMS, no cregau á tot esperit, emperó probau los esperits si son de Deu; perqué s'han alsat molts falsos profetas en lo mon.

2 En aixó se coneix l'Esperit de Deu: tot esperit que confessa que Jesu-Christ vingué en carn, es de Deu;

3 Y tot esperit que no confessa que Jesu-Christ vingué en carn, no es de Deu. Y aquest tal es

l'esperit del antichrist, de qui ha-
veu ohit que vé, y que ara ja está
en lo mon.
4 Vosaltres, fillets, sou de Deu,
y venceréu á aquell: perqué lo qui
está en vosaltres es major que'l
que está en lo mon.
5 Ells son del mon: per aixó par-
lan del mon, y'l mon los ou.
6 Nosaltres som de Deu. Qui
coneix á Deu, nos ou; lo qui no es
de Deu, no'ns ou: en aixó conei-
xem l'esperit de veritat y l'esperit
d'error.
7 Caríssims, amemnos los uns
als altres, perqué la caritat vé de
Deu. Y tot aquell que ama es nat
de Deu, y coneix á Deu.
8 Lo qui no ama no coneix á
Deu, perqué Deu es caritat.
9 En aixó se demostra la caritat
de Deu envers nosaltres, en que
Deu enviá al mon á son Fill uni-
génit peraqué viscam per ell.
10 En aixó consisteix la caritat;
no en que nosaltres hajam amat á
Deu, sinó que ell nos amá primer
á nosaltres, y enviá son Fill en
propiciació per nostres pecats.
11 Caríssims, si Deu nos amá
d'aquesta manera, també debem
amarnos los uns als altres.
12 Ningú vegé jamay á Deu.
Si'ns amassem los uns als altres,
Deu está en nosaltres, y sa caritat
es perfeta en nosaltres.
13 En aixó coneixem que estam
en ell, y ell en nosaltres, en que
nos ha donat de son Esperit.
14 Y nosaltres lo vegerem, y do-
narem testimoni que'l Pare enviá
son Fill pera ser Salvador del mon.
15 Qualsevol que confessi que
Jesús es Fill de Deu, Deu está en
ell y ell en Deu.
16 Y nosaltres havem conegut
y cregut á la caritat que Deu té
per nosaltres. Deu es caritat, y qui
permaneix en caritat, en Deu per-
maneix, y Deu en ell.
17 Per aixó fou perfeccionada la
caritat de Deu ab nosaltres, pera-
qué tinguéssem confiansa en lo
dia del judici; puix com ell es,
així som nosaltres en aquest
mon.
18 En la caritat no hi ha temor:
emperó la caritat perfeta llansa
fora lo temor; perqué lo temor té
pena: y així lo qui tem no es per-
fet en la caritat.
19 Donchs ameu á Deu, perqué
Deu nos amá primer.
20 Si algú digués: Jo amo á Deu,
y aborrís á son germá, mentider
es: perqué qui no ama á son ger-
má al qual veu, ¿com pot amar á
Deu á qui no veu?
21 Y aquest manament tenim
d'ell. Que'l qui ama á Deu, ama
també á son germá.

CAP. 5.

Virtut admirable de la viva fe y de la caritat: tres testimonis en la terra demostran que Christo es verdader Home, y altres tres en lo cel lo demostran verdader Fill de Deu, en qual fe troba l'home la vida eterna.

TOT aquell que creu que Jesús
es lo Christo, es nat de Deu;
y tot lo qui ama al que ha engen-
drat, ama també á aquell qui nas-
qué d'ell.
2 En aixó coneixem que amam

als fills de Deu, si amam á Deu y
guardam sos manaments.
3 Perqué aquest es l'amor de
Deu, que guardem sos manaments,
y'ls manaments d'ell no son pesats.
4 Perqué tot lo que naix de Deu
vens lo mon, y esta es la victoria
que vens lo mon, nostra fe.
5 ¿Qui es lo que vens lo mon,
sinó lo qui creu que Jesús es Fill
de Deu?
6 Aquest es Jesu-Christ que vin-
gué per aygua y per sanch: no en
aygua tant solament, sinó en ay-
gua y sanch. Y l'Esperit es lo qui
dona testimoni, perqué l'Esperit
es la veritat.
7 Perqué tres son los que donan
testimoni en lo cel: lo Pare, lo
Verb, y l'Esperit Sant. Y aquestos
tres son una mateixa cosa.
8 Y tres son los que donan tes-
timoni en la terra: l'Esperit, y
l'aygua, y la sanch; y aquestas tres
cosas convenen en una.
9 Si rebem lo testimoni dels ho-
mes, major es lo testimoni de Deu;
puix aquest es lo testimoni de Deu,
qu'es lo major, perqué ell ha tes-
tificat de son Fill.
10 Lo qui creu en lo Fill de Deu,
té en sí lo testimoni de Deu. Lo
qui no creu al Fill, lo fa mentider;
perqué no creu en lo testimoni
que Deu ha donat de son Fill.
11 Y aquest es lo testimoni, que
Deu nos ha donat vida eterna; y
aquesta vida está en son Fill.
12 Lo qui té al Fill, té la vida:
lo qui no té al Fill, no té la vida.
13 Aquestas cosas vos escrich,
peraqué sapiau que teniu vida
eterna los que creheu en lo nom
del Fill de Deu.
14 Y aquesta es la confiansa que
tenim en ell: Que ell nos ou tot
quant li demanam, essent confor-
me á sa voluntat.
15 Y si sabem que'ns ou en tot
lo qui li demanem, ho sabem per-
qué tenim las peticions que li ha-
vem suplicat.
16 Si algú sab que son germá
comet un pecat que no es de mort,
demani, y será donada vida á aquell
que peca no de mort. Hi ha pecat
de mort: no dich jo que pregui
ningú per ell.
17 Tota iniquitat es pecat; y hi
ha pecat que no es de mort.
18 Sabem que tot aquell qu'es
nat de Deu no peca; sinó que aquell
qu'es engendrat de Deu se guarda
á sí mateix, y'l maligne no'l toca.
19 Y nosaltres sabem que som
de Deu, y tot lo mon está posat
en lo maligne.
20 Y sabem que vingué lo Fill
de Deu, y que'ns doná enteni-
ment, peraqué coneguéssem á
aquell qu'es verdader; y nosaltres
estam en aquell qu'es verdader, en
son Fill Jesu-Christ. Aquest es lo
verdader Deu y la vida eterna.
21 Fillets, guardauvos dels ídols.
Amen.

EPÍSTOLA SEGONA
DE SANT JOAN.

Exorta á una senyora y á sos fills, la virtut dels quals alaba, á perseverar constantement en la caritat, y á guardarse dels heretges, permaneixent en la doctrina rebuda.

L'ANCIÁ á la senyora electa y á sos fills, als quals jo amo de veras, y no jo sol, sinó també tots los que han conegut la veritat;
2 Per amor de la veritat que permaneix en nosaltres y que estava sempre ab nosaltres.
3 Gracia sia ab vosaltres, misericordia y pau, de Deu Pare, y de Jesu-Christ Fill del Pare, en veritat y en caritat.
4 Molt m'he regositjat, perqué he trobat de tos fills que caminan en veritat, així com havem rebut lo manament del Pare.
5 Y ara vos demano, senyora, no com si us escrigués un nou manament, sinó lo que havem tingut desde'l principi, que'ns amem los uns als altres.
6 Y aquesta es la caritat, que caminem segons los seus manaments. Aquest es lo manament: Que camineu en ell com l'haveu ohit desde'l principi:
7 Perqué s'han alsat molts impostors en lo mon, que no confessan que Jesu-Christ vingué en carn; aqueix tal es impostor y antichrist.
8 Guardauvos á vosaltres mateixos, perqué no perdau lo que haveu obrat, sinó que rebau cumplert gallardó.
9 Tot aquell que s'aparta y no persevera en la doctrina de Christo, no té á Deu: lo qui persevera en la doctrina, aqueix té al Pare y al Fill.
10 Si algú vé á vosaltres y no fa professió de aquesta doctrina, no'l rebeu en casa, ni'l saludeu;
11 Perqué lo qui'l saluda comunica en sas malas obras.
12 Tenint moltas cosas que escríure'us, no ho he volgut fer ab paper y tinta, perqué espero anar á véure'us y parlarvos boca á boca, á fi de que vostre goig sia cumplert.
13 Los fills de ta germana electa te saludan.

EPÍSTOLA TERCERA

DE SANT JOAN.

Alaba á Gayo per sa constancia en la fe, y per sa beneficencia en hospedar als pelegrins: parla dels vicis de Diotrephes y de la virtut de Demetri.

L'ANCIÁ al caríssim Gayo, á
qui jo amo de veras.
2 Caríssim, prego al Senyor
que't prosperi en tot, y que't con-
servi en salut, així com ta ánima
prospera.
3 Gran ha estat mon goig per
la vinguda dels germans y per lo
testimoni que han donat de ta ve-
ritat, així com tu caminas en la
veritat.
4 No tinch jo major goig que
ohir que mos fills caminan en la
veritat.
5 Caríssim, te portas ab fidelitat
en tot lo que fas ab los germans,
y particularment ab los pele-
grins;
6 Los quals han donat testimoni
de ta caritat en presencia de l'igle-
sia; als quals si encaminas, com
convé segons Deu, farás bé;
7 Perqué per son nom se posa-
ren en camí, no prenent res dels
Gentils.
8 Nosaltres per consegüent de-
bem rébrer als tals, á fi de coope-
rar á la veritat.
9 Hauría jo escrit á l'iglesia;
emperó Diotrephes, que preten te-
nir la primacía entr'ells, no'ns vol
rébrer.
10 Y per aixó si jo vingués allí
donaré á entendrer las obras que
fa, espargint paraulas malignas
contra de nosaltres; y com si aixó
no li bastás, ni rébrer vol als nos-
tres germans, y impedeix als
que'ls voldrían rébrer, y'ls trau
fora de l'iglesia.
11 Caríssim, no vullas seguir lo
qu'es mal, sinó lo qu'es bó. Lo
qui fa bé es de Deu; qui fa mal no
vegé á Deu.
12 Tots donan testimoni de De-
metri, fins la mateixa veritat; y
nosaltres també lo donam, y tu sabs
que nostre testimoni es verdader.
13 Moltas cosas tenía que es-
críure't; emperó no ho he volgut
fer ab tinta y ab ploma:
14 Puix espero véure't en breu,
y parlarem boca á boca. Sia pau
ab tu. Te saludan los amichs.
Saluda á nostres amichs, á cada
hu en particular.

EPÍSTOLA DE SANT JUDAS.

Exorta á la constancia en la fe, y á resistir los esforsos y ardits dels impíos: descriu son carácter y'l terrible cástich que se'ls espera.

JUDAS, servo de Jesu-Christ y germá de Jaume, á aquells que son santificats en Deu Pare, y guardats y cridats en Jesu-Christ:

2 Misericordia, y pau, y caritat cumplerta, sia ab vosaltres.

3 Caríssims, desitjant jo ab ansia escríure'us acerca vostra comú salvació, m'ha estat precís ara ferho pera exortavos á que peleheu per la fe que fou donada als sants.

4 Perqué s'han introduhit ab dissimulo certs homes impíos que d'ante má estavan destinats per aquest judici, los quals cambian la gracia de nostre Deu en luxuria, y negan á Jesu-Christ nostre únich Soberá y Senyor.

5 Vull donchs fervos present, ja que haveu sabut tot assó, que Jesús salvant al poble de la terra d'Egipte destruhí després á aquells que no creyan.

6 Y que als ángels que no guardaren son primer estat, sinó que desampararen sa propia habitació, los té reservats ab cadenas eternas en tenebras pera'l judici del gran dia.

7 Així com Sodoma y Gomorra y las ciutats comarcanas, de la mateixa manera entregantse á la fornicació, y anant detrás d'altra carn, foren fetas exemple, sufrint pena de foch etern.

8 De la mateixa manera aquestos també contaminan sa carn, y desprecian la dominació, y blasfeman de la magestat.

9 Quant l'arcángel Miquel, disputant ab lo diable, altercava sobre'l cos de Moysés, no s'atreví á fulminarli sentencia de blasfemo, emperó digué: Reprimésca't lo Senyor.

10 Emperó aquestos blasfeman de las cosas que no entenen, y's perverteixen com bestias irracionals en aquellas cosas que saben naturalment.

11 ¡Ay d'aquells, que seguiren lo camí de Cain, y pe'l interés se deixaren arrebatar del error de Balaam, y peresqueren en la sedició de Coré!

12 Aquestos son los que contaminan vostres convits de caritat, peixentse á sí mateixos sens rubor; núbols sens aygua que'ls vents fan correr d'aquí per allá, arbres de tardó, sens fruyt, dos vègadas morts, y desarrelats;

13 Olas furiosas del mar que llansan la brumera de sa abominació, estrellas errants; pera'ls que está reservada la tempestat de las tenebras eternas.

14 Y Enoch que fou lo seté després d'Adam profetisá també d'aquestos, dihent: Veus aquí vingué lo Senyor entre mil de sos sants,

15 A fer judici contra tots, y á convencer á tots los impíos de las

obras de sa impietat que feren
impíament, y de totas las parau-
las injuriosas que'ls pecadors im-
píos han parlat contra Deu.
16 Aquestos son uns murmura-
dors malcontents que caminan se-
gons sas passions, y sa boca parla
cosas de superbia, admirant á
certas personas per rahó d'interés.
17 Emperó vosaltres, caríssims,
recordauvos de las paraulas que us
foren ditas per los apóstols de nos-
tre Senyor Jesu-Christ;
18 Los quals vos deyan, que en
los últims temps vindrán impos-
tors, que caminarán segons sos
desitgs plens d'impietat.
19 Aquestos son los que se sepa-
ran á sí mateixos, sensuals, que
no tenen l'Esperit.
20 Mes vosaltres, caríssims, edi-
ficantvos á vosaltres mateixos so-
bre'l fonament de vostra santíssi-
ma fe, orant en l'Esperit Sant,
21 Conservaus á vosaltres ma-
teixos en l'amor de Deu, esperant
la misericordia de nostre Senyor
Jesu-Christ pera vida eterna.
22 Y teniu compassió d'alguns,
fent diferencia;
23 Y salvau á altres ab temor,
arrebatantlos del foch, aborrint
fins la roba que está contaminada
per la carn.
24 Y á aquell qu'es poderós pera
guardarvos sens pecats, y pera
presentarvos sens mácula, y plens
d'alegría á la presencia de sa gloria,
25 Al sol Deu, Sabi, Salvador
nostre, per Jesu-Christ sia gloria,
y magestat, imperi, y poder abans
dels sigles, ara y per los sigles dels
sigles. Amen.

L'APOCALIPSI,

Ó REVELACIÓ DE SANT JOAN.

CAP. 1.

Sant Joan desterrat en l'isla de Patmos, escriu per mandato de Deu la revelació que havía tingut á las set iglesias del Asia, representadas en set candeleros.

LA Revelació de Jesu-Christ
que Deu li doná pera mani-
festar á sos servos las cosas que
convé sian fetas luego, y las decla-
rá enviantlas per son ángel á Joan
servo seu;
2 Lo qual ha donat testimoni de
la paraula de Deu, y testimoni de
Jesu-Christ, y de totas las cosas
que vegé.
3 Benaventurat aquell que lle-
geix y ou las paraulas d'aquesta
profecía, y guarda las cosas que
en ella están escritas, perqué lo
temps está cerca.
4 Joan á las set iglesias que hi
ha en l'Asia: Gracia á vosaltres,
y pau d'aquell que es, y que era,

y que ha de venir, y dels set espe-
rits que están devant de son trono,
5 Y de Jesu-Christ, testimoni
fiel, primogénit dels morts, y prín-
cep dels reys de la terrra, que'ns
amá y'ns rentá de nostres pecats
ab sa propia sanch,
6 Y'ns ha fet reys y sacerdots
pera Deu y son Pare; á ell sia la
gloria y l'imperi per los sigles dels
sigles. Amen.
7 Veus aquí que vé ab núbols,
y'l veurá tot ull, y'ls que'l tras-
passaren. Y's ferirán los pits al
véure'l tots los llinatges de la te-
rra. Així será. Amen.
8 Jo so l'alfa y l'ómega, lo prin-
cipi y'l fi, diu lo Senyor Deu, que
es, y que era, y que ha de venir,
lo Totpoderós.
9 Jo Joan, vostre germá y com-
pany en la tribulació, y en lo reg-
ne, y en la paciencia en Jesu-Christ,
estiguí en una isla que s'ano-
mena Patmos, per la paraula de
Deu y per lo testimoni de Jesús.
10 Jo fiu en l'Esperit un dia del
Senyor, y oyguí detrás de mi una
gran veu, com de trompeta,
11 Que deya: Lo que veus es-
criuho en un llibre, y envía'l á las
set iglesias que hi ha en l'Asia, á
Efeso, y á Esmirna, y á Pergamo,
y á Tiatira, y á Sardis, y á Fila-
delfia, y á Laodicéa,
12 Y'm vaitg girar pera veurer
la veu del que parlava ab mi. Y
girat vegí set candeleros d'or;
13 Y en mitg dels set candeleros
d'or á un semblant al Fill del ho-
me, vestit d'una vestidura llarga, y
cenyit en los pits ab una cinta d'or.
14 Y son cap y sos cabells eran
blanchs, com llana blanca y com
neu, y sos ulls com una flama de
foch:
15 Y sos peus semblants al llau-
tó fi quant está en una fornal ar-
dent, y sa veu com lo rumor de
moltas ayguas.
16 Y tenía á sa dreta set estre-
llas; y eixía de sa boca una espasa
aguda de dos talls; y sa cara res-
plandía com lo sol en son vigor.
17 Y així que'l vegí cayguí á sos
peus com mort. Y posá sa má
dreta sobre de mi, dihent: No te-
mis, Jo so'l primer y'l derrer:
18 Lo qui visch y he estat mort;
y ve't aquí que visch en los sigles
dels sigles, y tinch las claus de la
mort y del infern.
19 Escriu donchs las cosas que
has vist, y las que son, y las que
han de ser desprès d'aquestas:
20 Lo misteri de las set estre-
llas que has vist en ma dreta, y'ls
set candeleros d'or. Las set estre-
llas son los ángels de las set igle-
sias, y'ls set candeleros son las
set iglesias.

CAP. 2.

Se li mana al apóstol que escriga varios avisos á las quatre iglesias primeras: alaba als que no havían abrassat la doctrina dels Nicolaitas, y convida á altres al arrepentiment: detesta al Christiá tibi, y promet lo premi al vencedor.

ESCRIU al ángel de l'iglesia d'Efeso: Assó diu lo qui té las set estrellas á sa dreta, y'l que camina en mitg dels set candeleros d'or:

2 Sé tas obras, y ton treball, y ta
paciencia, y que no pots sufrir als
mals; y que probares á aquells que
diuhen son apóstols, y no ho son;
y'ls has trobat mentiders.
3 Has sufert, tens paciencia, has
treballat per amor de mon nom, y
no has desmayat.
4 Emperó tinch contra de tu
que has deixat ta primera caritat.
5 Recórda't donchs d'ahont has
caygut; y arrepenteixte, y fes las
primeras obras, perqué si no, vindré
á tu promptament, y remouré
ton candelero de son lloch, á no
ser que t'arrepentescas.
6 Emperó tens assó que aborreixes
los fets dels Nicolaítas, que jo
també aborresch.
7 Lo qui té orella, oyga lo que
l'Esperit diu á las iglesias: Al vencedor
li donaré á menjar del arbre
de la vida que está en mitg del paradís
de Deu.
8 Y al ángel de l'iglesia d'Esmirna
escriu: Assó diu lo primer
y'l derrer, que morí y viu:
9 Sé tas obras, y tribulació, y pobresa;
(emperó tu ets rich,) y sé
la blasfemia d'aquells que diuhen
que son Jueus, y no ho son, mes
son sinagoga de Satanás.
10 No temis ninguna d'aquestas
cosas que has de patir. Ve't aquí
lo diable ne ha de ficar alguns de
vosaltres en la presó, peraqué sian
probats; y tindréu tribulació deu
dias. Sias fiel fins á la mort, y't
donaré la corona de vida.
11 Lo qui té orella, oyga lo que
l'Esperit diu á las iglesias: Lo qui
vensi no rebrá dany de la segona
mort.
12 Y escriu al ángel de l'iglesia
de Pergamo: Assó diu lo que té
l'espasa aguda de dos talls:
13 Sé tas obras, ahont habitas,
y ahont está lo siti de Satanás; y
conservas mon nom, y no negares
ma fe fins en aquells dias en que
Antipas fou mon fiel mártir, y fou
mort entre vosaltres ahont Satanás
habita.
14 Emperó tinch contra tu algunas
cosas, perqué tens allí als
que segueixen la doctrina de Balaam,
que ensenyava á Balac á posar
tropés devant dels fills d'Israel,
peraqué menjassen cosas sacrificadas
als ídols, y cometessen
fornicació.
15 Així també tens tu los que segueixen
la doctrina dels Nicolaítas,
lo que jo aborresch.
16 Donchs arrepenteixte; perqué
d'altra manera vindré á tu promptament,
y pelearé contra ells ab
l'espasa de ma boca.
17 Lo qui té orella, oyga lo que
diu l'Esperit á las iglesias: Al vencedor
daré jo manná escondit, y li
donaré una pedreta blanca; y en la
pedreta un nou nom escrit, que
ningú'l sab, sinó aquell que'l reb.
18 Y escriu al ángel de l'iglesia
de Tiatira: Lo Fill de Deu, que
té los ulls com flama de foch y sos
peus semblants á llautó fi, diu
assó:
19 Jo sé tas obras, y ta fe, y caritat,
y serveys, y ta paciencia, y
las derreras obras que feres, que
excedeixen á las primeras.

20 Peró tinch algunas cosas contra tu, perqué tu permets á Jezabel, una dona que's diu profeta, predicar y enganyar á mos servos, cometrer fornicació, y menjar de las cosas sacrificadas als ídols.
21 Y li he donat temps peraqué s'arrepentís; y de sa fornicació ella no s'ha arrepentit.
22 Veus aquí la postraré en un llit; y'ls que adultérin ab ella se veurán en gran tribulació, á menos que s'arrepentescan de sas obras.
23 Y entregaré á la mort á sos fills; y totas las iglesias sabrán que jo so lo qui escudrinyo las entranyas y'ls cors, y donaré á cada hu de vosaltres segon sas obras. Emperó vos dich á vosaltres,
24 Y als demés que estáu en Tiatira, á quants no segueixen aquesta doctrina, y no han conegut las profunditats de Satanás, com ells diuhen: Jo no posaré sobre vosaltres ningun altra cárrega.
25 Emperó guardáu bé alló que teniu fins que jo vinga.
26 Y al que vensi y guardi mas obras fins al fi, jo li donaré potestat sobre las nacions;
27 Y las gobernará ab vara de ferro, y com vasos de terra serán fets micas,
28 Així com jo també ho tinch rebut de mon Pare: li donaré també l'estrella del matí.
29 Lo qui té orella, oyga lo que l'Esperit diu á las iglesias.

CAP. 3.

Dona avisos importants á las tres iglesias de Sardis, de Filadelfia y de Laodicéa.

Y ESCRIU al ángel de l'iglesia de Sardis: Assó diu lo qui té los set Esperits de Deu, y las set estrellas: Jo conech tas obras, que tens nom de que vius, y ets mort.
2 Sias vigilant, y fortifica las cosas que quedan y están promptas á morir, perqué jo no trobo tas obras perfetas devant de Deu.
3 Recórda't donchs de lo que has rebut y ohit, y guárda ho bé, y arrepenteixte. Perqué si no vigilas, jo vindré á tu com á lladre, y no sabrás l'hora en que jo vindré á tu.
4 Emperó tens encara alguns noms en Sardis que no han contaminat sas vestiduras; los quals anirán ab mi en vestiduras blancas, perqué son dignes.
5 Lo que vensi será vestit ab vestiduras blancas, y jo no esborraré son nom del llibre de la vida, ans bé confessaré son nom devant de mon Pare y devant de sos ángels.
6 Lo qui té orella, oyga lo que diu l'Esperit á las iglesias.
7 Y escriu al ángel de l'iglesia de Filadelfia: Assó diu aquell que es sant y verdader, lo qui té la clau de David, aquell que obra, y ningú tanca: y tanca, y ningú obra:
8 Jo conech tas obras. Ve't aquí, jo posí devant teu una porta oberta que ningú pot tancar; perqué tens un poch de virtut, y has guardat ma paraula, y no has negat mon nom.
9 Ve't aquí, los faré de la sinagoga de Satanás als que diuhen que son Jueus, y no ho son, sinó que menteixen: ve't aquí los faré ve-

nir y adorar devant de tos peus; y
sabrán que jo t'he amat.
10 Perqué tu has guardat la paraula de ma paciencia, y jo't guardaré de l'hora de la tentació, que ha de venir sobre tot lo mon, pera probar als habitants de la terra.
11 Mira que vinch luego: guarda lo que tens, peraqué ningú prenga ta corona.
12 Al que vensi, lo faré columna en lo temple de mon Deu, y no eixirá may més fora; y escriuré sobre d'ell lo nom de mon Deu, y'l nom de la ciutat de mon Deu, la nova Jerusalem, que baixa del cel de mon Deu, y'l nom meu nou.
13 Qui té orella, oyga lo que l'Esperit diu á las iglesias.
14 Y escriu al ángel de l'iglesia de Laodicéa: Assó diu l'Amen, lo fiel y verdader Testimoni, lo Principi de la creació de Deu:
15 Conech tas obras, que no ets fret ni calent: Valdament fosses fret ó calent.
16 Emperó perqué ets tibi, que no ets fret ni calent, comensaré á vomitarte de ma boca.
17 Perqué tu dius: So rich, y estich plé de bens, y no necessito de res; y no coneixes que ets un desgraciat, y miserable, y pobre, y cego, y desnú.
18 Jo t'aconsello que compris de mon or refinat en lo foch, peraqué sias rich, y't vestescas de robas blancas, y no's descubri la vergonya de ta desnuesa; y ungeix tos ulls ab colliri, peraqué vejas.
19 A tots quants amo reprench
y castigo. Arma't donchs de zel, y arrepenteixte.
20 Ve't aquí, estich á la porta y truco; si algú oygués ma veu, y m'obrís la porta, entraré á ell, y soparé ab ell, y ell ab mi.
21 Al que vensi li concediré sentarse ab mi en lo meu trono; així com jo també he vensut, y estich sentat ab mon Pare en son trono.
22 Lo qui té orella, oyga lo que l'Esperit diu á las iglesias.

CAP. 4.

Veu l'apóstol en un éxtasis lo trono de Deu en lo cel, rodejat de vint y quatre ancians, y de quatre animals misteriosos que'l glorifican.

DESPRÉS d'aixó mirí; y veus aquí una porta oberta en lo cel, y la primera veu que oyguí era com de trompeta que parlava ab mi, dihent: Puja aquí, y't mostraré las cosas qu'es necessari sian fetas després d'aquestas.
2 Y immediatament jo vaitg esser *arrebatat* en esperit; y veus aquí un trono que estava posat en lo cel, y sobre'l trono estava un assentat.
3 Y'l que estava assentat, en l'aspecte era semblant á una pedra jaspe y de sardio; y al rodador del trono hi havía un arch iris, que á la vista parexía una esmeralda.
4 Y al rodador del trono vint y quatre sitis, y sobre los sitis vint y quatre ancians assentats, vestits ab robas blancas, y en sos caps coronas d'or.
5 Y eixían del trono llamps, y veus, y trons; y devant del trono

set llantias que cremavan, las
quals son los set Esperits de Deu.
6 Y devant del trono hi havía
com un mar transparent de vidre,
semblant al cristall; y en mitg del
trono, y al rodador del trono, qua-
tre animals plens d'ulls devant y
derrera.
7 Y'l primer animal era com un
lleó, y'l segon animal semblant á
un badell, y'l tercer animal tenía
la cara com un home, y'l quart
animal era semblant á un'áliga
volant.
8 Y'ls quatre animals, cada hu
d'ells tenía sis alas, y al rodador,
y dintre estavan plens d'ulls, y no
cessavan dia y nit de dir: Sant,
Sant, Sant, Senyor Deu Totpode-
rós, lo qual era, es, y ha de venir.
9 Y quant aquells animals dona-
van gloria, y honor, y gracias al
que estava sentat en lo trono, que
viu per los sigles dels sigles,
10 Los vint y quatre ancians se
postravan devant del que estava
sentat en lo trono, y adoravan al
que viu per los sigles dels sigles,
y tiravan sas coronas devant del
trono, dihent:
11 Digne sou, Senyor *Deu nostre*,
de rébrer gloria, y honra, y virtut,
perqué vos haveu criat totas las
cosas, y per lo vostre plaher ellas
son y foren criadas.

CAP. 5.

Mentres que Sant Joan plorava perqué ningú podía obrir lo llibre tancat ab set sellos, l'obrí l'Anyell de Deu que poch abans havía estat mort: per lo que totas las criaturas li tributaren cántichs d'alabansas.

DESPRÉS vegí en la má dreta
del que estava sentat en lo
trono un llibre escrit per dins y
per fora, sellat ab set sellos.
2 Y vegí un ángel fort que pro-
clamava en alta veu: ¿Qui es dig-
ne d'obrir lo llibre y de desfer sos
sellos?
3 Y ningú podía, ni en lo cel, ni
en la terra, ni devall la terra obrir
lo llibre, ni mirarlo.
4 Y jo plorava molt, perqué no
s'encontrá ningú digne d'obrir lo
llibre, ni de mirarlo.
5 Y un dels ancians me digué:
No ploris: ve't aquí lo Lleó de la
tribu de Judá, l'Arrel de David,
ha vensut per obrir lo llibre y des-
fer sos set sellos.
6 Y jo mirí, y vegí en mitg del
trono, y dels quatre animals, y en
mitg dels ancians, un Anyell dret,
així com havía estat mort, que
tenía set banyas y set ulls, que
son los set Esperits de Deu en-
viats per tota la terra.
7 Y vingué y prengué'l llibre de
la má dreta del que estava assen-
tat en lo trono.
8 Y quant hagué obert lo llibre,
los quatre animals y los vint y
quatre ancians se postraren devant
del Anyell, tenint cada hu harpas
y copas d'or plenas de perfums,
que son las oracions dels sants:
9 Y cantavan un nou cántich,
dihent: Digne sou, *Senyor*, de pén-
drer lo llibre, y d'obrir sos sellos,
perqué foreu mort, y'ns haveu re-
dimit pera Deu ab vostra sanch,
de tota tribu, y llengua, y poble, y
nació;

10 Y'ns haveu fet reys y sacer-
dots envers nostre Deu; y regna-
rem sobre la terra.
11 Y vegí y oyguí veu de molts
ángels al rodador del trono, y'ls
animals, y'ls ancians; y'l número
d'ells era millars de millars;
12 Que deyan en alta veu: Dig-
ne es l'Anyell, que fou mort, de
rébrer virtut, y divinitat, y sabi-
duría, y fortalesa, y honra, y glo-
ria, y benedicció.
13 Y á totas las criaturas que hi
ha en lo cel, y sobre la terra, y
devall la terra, y las que hi ha en
lo mar, y totas quantas hi ha en
ells, las oyguí dir: Al que está
sentat en lo trono, y al Anyell,
benedicció, y honra, y gloria, y
poder per los sigles dels sigles.
14 Y'ls quatre animals deyan:
Amen. Y'ls vint y quatre ancians
caygueren postrats sobre sos ros-
tros, y adoraren al que viu per los
sigles dels sigles.

CAP. 6.

Senyals misteriosos que aná vehent l'apóstol, conforme anava obrint l'Anyell los sis primers sellos.

Y VEGÍ que l'Anyell obrí un
dels set sellos, y oyguí que
un dels quatre animals deya, com
ab veu de tro: Vina, y veurás.
2 Y mirí, y vegí un cavall blanch,
y'l que estava sobre ell tenía un
arch, y li fou donada una corona,
y isqué victoriós pera vencer.
3 Y quant ell hagué obert lo
segon sello, oyguí al segon animal
que deya: Vina, y veurás.
4 Y isqué un altre cavall ver-
mell; y fou donat poder al que
estava sentat sobre ell, peraqué
tragués la pau de la terra, y que's
matassen los uns als altres, y li
fou donada una gran espasa.
5 Y quant obrí lo tercer sello,
oyguí al tercer animal que deya:
Vina, y veurás. Y aparegué un
cavall negre, y'l que estava sentat
sobre ell tenía en sa má unas ba-
lansas.
6 Y oyguí una veu en mitg dels
quatre animals que deya: Dos me-
suras de blat per un diner, y sis
mesuras d'ordi per un diner; em-
peró no fassas dany al oli ni al vi.
7 Y quant obrí lo quart sello,
oyguí la veu del quart animal que
deya: Vina, y veurás.
8 Y mirí, y vegí un cavall esblay-
mat; y'l que estava sentat sobre
ell tenía per nom Mort, y'l seguía
l'infern; y li fou donat poder sobre
la quarta part de la terra pera
matar ab espasa, ab fam, y ab mor-
taldat, y ab bestias de la terra.
9 Y quant hagué obert lo quint
sello, vegí sota del altar las ánimas
dels que havían estat morts per la
paraula de Deu, y per lo testimo-
ni que tenían;
10 Y clamavan en veu alta, di-
hent: ¿Fins á quant, Senyor sant
y verdader, no judicau y no ven-
jau nostra sanch dels que habitan
en la terra?
11 Y foren donadas á cada hu
d'ells unas robas blancas; y'ls fou
dit que reposassen encara un poch
de temps, fins que's cumplís lo
número de sos co-servos y'l de sos
germans, que també han de ser
morts com ells.

12 Y mirí quant ell obrí lo sisé
sello: y veus aquí hi hagué un gran
terratrémol, y's torná lo sol negre
com un sach de silici, y la lluna
se torná com sanch:
13 Y las estrellas del cel caygue-
ren sobre la terra, com la figuera
deixa caurer sas figas quant es
sacudida per un vent fort:
14 Y'l cel se retirá com un llibre
que s'enrolla: y totas las montan-
yas y totas las islas foren remogu-
das de sos llochs:
15 Y'ls reys de la terra, y'ls prín-
ceps, y'ls tribuns, y'ls richs, y'ls
poderosos, y tot servo y llibre,
s'escondiren en las covas, y entre
las rocas de las montanyas;
16 Y deyan á las montanyas y á
las rocas: Caheu sobre nosaltres,
y ocultaunos de la presencia del
que está sentat sobre'l trono, y
de l'ira del Anyell;
17 Perqué lo gran dia de sa ira
es arribat: y ¿qui será capás de
sostenirse en peu?

CAP. 7.

Se dona ordre als ángels que venen á destruir la terra, que no fassan dany als sellats, tant del poble d'Israel com de las demés nacions: quins son los que vegé Sant Joan vestits d'una vestidura blanca.

DESPRÉS d'axió vegí quatre ángels que estavan drets en los quatre ánguls de la terra, y tenían los quatre vents de la terra, peraqué no bufassen sobre la terra, ni sobre'l mar, ni sobre ningun arbre.
2 Y vegí un altre ángel que pu-
java de la part ahont naix lo sol,
y tenía lo senyal de Deu viu; y
clamá en alta veu als quatre án-
gels, als quals era donat poder de
danyar á la terra y al mar,
3 Dihent: No danyeu á la terra,
ni al mar, ni als arbres, fins que
hajam senyalat als servos de nos-
tre Deu en sos fronts.
4 Y oyguí lo número dels senya-
lats, que era cent y quaranta y
quatre mil senyalats, de totas las
tribus dels fills d'Israel.
5 De la tribu de Judá, dotse mil
senyalats. De la tribu de Ruben,
dotse mil senyalats. De la tribu
de Gad, dotse mil senyalats.
6 De la tribu d'Aser, dotse mil
senyalats. De la tribu de Nephtali,
dotse mil senyalats. De la tribu
de Manassés, dotse mil senyalats.
7 De la tribu de Simeon, dotse
mil senyalats. De la tribu de Leví,
dotse mil senyalats. De la tribu
d'Isacar, dotse mil senyalats.
8 De la tribu de Zabulon, dotse
mil senyalats. De la tribu de Jo-
seph, dotse mil senyalats. Y de la
tribu de Benjami, dotse mil se-
nyalats.
9 Després d'axió mirí, y veus
aquí una gran multitut, que ningú
podía contar, de totas nacions, y
tribus, y pobles, y llenguas, que
estavan drets devant del trono y
devant del Anyell, cuberts de ves-
tiduras blancas, y ab palmas en
sas mans;
10 Y clamavan en alta veu, di-
hent: Salut á nostre Deu, que es-
tá sentat sobre'l trono, y al Anyell.
11 Y tots los ángels estavan
drets al rodador del trono, y dels

ancians, y dels quatre animals; y
caygueren sobre son rostro devant
del trono, y adoraren á Deu,
12 Dihent: Amen; Benedicció, y
gloria, y sabiduría, y acció de gra-
cias, y honra, y poder, y fortalesa
á nostre Deu en los sigles dels si-
gles. Amen.
13 Y prenent la paraula un dels
ancians, me digué: Aquestos que
están cuberts ab vestiduras blan-
cas, ¿qui son? y ¿d'ahont vinguе-
ren?
14 Y li responguí: Senyor meu,
vos ho sabeu. Y'm digué: A-
questos son los que vingueren
d'una gran tribulació, y rentaren
sas robas, y las blanquejaren ab la
sanch del Anyell.
15 Per aixó están devant del
trono de Deu, y'l serveixen dia y
nit en son temple, y'l qui está sen-
tat en lo trono habitará entr'ells.
16 Ells no tindrán may més fam,
ni may més sed, ni'l sol caurá so-
bre ells, ni calor algun.
17 Perqué l'Anyell, que está en
mitg del trono los guardará, y'ls
portará á fonts d'aygua viva; y Deu
aixugará á totas las llágrimas de
sos ulls.

CAP. 8.

Obert ja lo seté sello s'apareixen set án-gels ab set trompetas: tocan los quatre primers cada hu la seva, cau foch, la mar s'altera, las ayguas se tornan amargas, y las estrellas perden son resplandor.

Y QUANT ell obrí lo seté sello
hi hagué un silenci en lo cel
com de mitja hora.
2 Y vegí set ángels que estavan
en peu devant de Deu, y'ls foren
donadas set trompetas.
3 Y vingué un altre ángel y's
posá devant del altar, tenint un
incenser d'or; y li donaren molts
encens, perqué'ls oferís ab las ora-
cions de tots los sants sobre l'al-
tar d'or que estava devant del
trono de Deu.
4 Y'l fum dels encens, ab las
oracions dels sants, pujá de la má
del ángel devant de Deu.
5 Y l'ángel prengué l'encenser,
y l'omplí de foch del altar, y'l
llansá á terra, y hi hagué trons,
clamors, llams, y gran terratrémol.
6 Y'ls set ángels que tenían las
set trompetas s'aparellaren pera
tocarlas.
7 Y'l primer ángel tocá la trom-
peta, y vingué calamarsa y foch
barrejat ab sanch, lo qual caygué
sobre la terra; y fou abrasada la
tercera part de la terra, y fou abra-
sada la tercera part dels arbres, y
cremada tota l'herba verda.
8 Y'l segon ángel tocá la trom-
peta, y fou llansada al mar com
una gran montanya encesa de foch;
y's torná sanch la tercera part
del mar.
9 Y la tercera part de las cria-
turas que havía en lo mar, y tenía
vida, morí; y fou destruida la ter-
cera part de las barcas.
10 Y'l tercer ángel tocá la trom-
peta; y caygué del cel una gran
estrella, cremant como si fos una
atxa, y caygué sobre la tercera
part dels rius y sobre las fonts
d'ayguas.
11 Y'l nom de l'estrella era Don-

sell; y la tercera part de las ayguas
se convertí en donsell; y moriren
molts homes per las ayguas, per-
qué's tornaren amargas.
12 Y'l quart ángel tocá la trom-
peta, y fou ferida la tercera part
del sol, y la tercera part de la
lluna, y la tercera part de las es-
trellas, de manera que s'obscurí la
tercera part d'ells, y no resplandía
la tercera part del dia, y lo mateix
de la nit.
13 Y vegí y oyguí la veu d'un'á-
liga que volava per mitg del cel,
dihent en gran veu: Ay, ay, ay
dels habitants de la terra per causa
de las altras veus de las trompetas
dels tres ángels, que havían de
tocar encara.

CAP. 9.

Lo que esdevingué al tocar la quinta y sexta trompeta.

Y'L quint ángel tocá la trom-
peta; y vegí caurer una es-
trella del cel á la terra, y á ell li
fou donada la clau del pou del
abisme.
2 Y obrí lo pou del abisme; y
pujá fum del pou, com un fum d'un
gran forn, y s'obscurí lo sol y
l'ayre ab lo fum del pou.
3 Y del fum del pou isqueren
llagostas á la terra; á las quals
los fou donat poder, com tenen los
escorpins de la terra.
4 Y'ls fou manat que no fessen
dany á l'herba de la terra, ni á cosa
alguna verda, ni á ningun arbre;
sinó solament als homes que no
tenen en sos fronts lo sello de Deu.
5 Y'ls fou donat que no'ls matas-
sen, sinó que'ls atormentassen per
espay de cinch mesos; y son tor-
ment era com torment del escorpí
quant pica á un home.
6 Y en aquells dias buscarán los
homes la mort, y no la trobarán,
y desitjarán morir, y la mort fu-
girá d'ells.
7 Y las figuras de las llagostas
eran semblants á cavalls apare-
llats per la batalla; y sobre sos
caps tenían com coronas semblants
al or; y sas caras eran com caras
d'homes.
8 Y tenían cabells com cabells
de dona; y sas dents eran com
dents de lleó.
9 Y vestían corassas, com coras-
sas de ferro; y'l soroll de sas alas
com un soroll de carros de molts
cavalls que corren al combat.
10 Y tenían cuas semblants á
las dels escorpins, y havía agulló en
sas cuas, y tenían poder pera ator-
mentar als homes cinch mesos.
11 Y tenían sobre sí per rey un
ángel del abisme, anomenat en
hebreu Abaddon, en grech Apo-
llion, y en llatí Exterminans.
12 Un ay ja passá; y veus aquí
que venen dos ays després.
13 Y'l sisé ángel tocá la trom-
peta; y oyguí una veu dels quatre
corns del altar d'or, que está de-
vant dels ulls de Deu,
14 Lo qual deya al sisé ángel que
tenía la trompeta: Deslliga los
quatre ángels que están lligats en
lo gran riu Eufrates.
15 Y foren deslligats los quatre
ángels, que estavan aparellats per
l'hora, y dia, y mes, y any, pera
matar la tercera part dels homes.

16 Y'l número del exército de á
cavall era de doscents milions. Y
jo oyguí lo número d'ells.
17 Y així jo vegí als cavalls en
una visió; y als que cavalgavan,
que vestían corassas de foch de
color de jacintho, y de sofre; y'ls
caps dels cavalls eran com caps de
lleons, y eixía de sa boca foch, y
fum, y sofre.
18 Y per aquestas tres plagas
fou morta la tercera part dels homes, pe'l foch, pe'l fum, y pe'l sofre que eixía de sas bocas.
19 Perqué'l poder dels cavalls
está en sa boca y en sas cuas: puix
sas cuas eran semblants als serpents, que tenen cap, y ab ellas fan
dany.
20 Y'ls altres homes que no foren morts d'aquestas plagas, ab
tot no s'arrepentiren de las obras
de sas mans, peraqué no adorassen als diables y als ídols d'or, y de
plata, y de coure, y de pedra, y de
fusta, los quals no poden veurer,
ni ohir, ni caminar,
21 Ni s'arrepentiren de sos homicidis, ni de sos maleficis, ni de
sa fornicació, ni de sos lladronicis.

CAP. 10.

Apareix un altre ángel rodejat d'un núbol ab un llibre en la má: aquest ángel anuncia lo cumpliment de tot lo misteri, així que'l seté ángel haja tocat la trompeta: una veu del cel mana á Sant Joan que prenga aquell llibre y'l devori.

VEGÍ també un altre ángel poderós que baixava del cel cubert d'un núbol, y l'arch iris sobre
son cap, y sa cara era com lo sol,
y sos peus com columnas de foch:
2 Y tenía en sa má un llibret
obert; y posá son peu dret sobre'l
mar, y l'esquerra sobre la terra:
3 Y clamá en alta veu, com un
lleó quant rugeix. Y després que
hagué cridat, set trons articularen sas veus.
4 Y quant los set trons hagueren articulat sas veus, anava jo á
escríurer; y oyguí una veu del cel
que'm deya: Sella las cosas que
han parlat los set trons, y no las
escriguis.
5 Y l'ángel que vegí estar sobre'l mar y sobre la terra alsá sa
má al cel;
6 Y jurá per aquell que viu en
los sigles dels sigles, que criá lo
cel, y las cosas que hi ha en ell, y
la terra, y las cosas que hi ha en
ella: Que no hi haurá més temps;
7 Mes en los dias de la veu del
seté ángel, quant ell comensi á
tocar la trompeta, será consumat
lo misteri de Deu, com ell ha declarat á sos servos los profetas.
8 Y oyguí la veu del cel que parlava altra vegada ab mí, y deya:
Vés, y pren lo llibre obert de má
del ángel, que está sobre'l mar y
sobre la terra.
9 Y me'n aní al ángel, y li diguí: Dóna'm lo llibret. Y ell me
digué: Prenlo, y devóra'l; y fará
amargar ton ventre, emperó en ta
boca será dols com la mel.
10 Y prenguí lo llibre de má del
ángel, y'l devorí: y era dols en ma
boca com la mel; y tant prest com
l'haguí devorat, se torná amarch
mon ventre;
11 Y'm digué: Es necessari que

altra vegada profetisis á moltas gents, y als pobles, y á llenguas, y á reys.

CAP. 11.

Senyals que hi haurá abans de tocar l'última trompeta: dos testimonis del Senyor serán despedassats per la bestia y ressuscitats per Deu: toca lo seté ángel la trompeta: se descriu la resurrecció dels morts y'l judici.

Y'M fou donada una canya semblant á una verga; y se'm digué: Alsa't, y amida lo temple de Deu, y l'altar, y als que adoran en ell.
2 Emperó lo pati que está fora del temple, déixa'l y no l'amidis; perqué ha estat donat als Gentils, y será trapitjada la ciutat quaranta y dos mesos.
3 Y donaré poder á mos dos testimonis, y profetisarán, vestits de sach, mil doscents y xixanta dias.
4 Aquestas son las dos oliveras y'ls dos candeleros que están devant del Deu de la terra.
5 Y si algú volgués danyarlos, eixirá foch de la boca d'ells, y tragará sos enemichs; y si algú volgués ferlos dany, es precís que ell mori també.
6 Aquestos tenen poder pera tancar lo cel, que no ploga en los dias de la profecía d'ells; y tenen poder sobre las ayguas pera convertirlas en sanch, y pera ferir la terra ab tota mena de plagas tant sovint com vullan.
7 Y quant haurán acabat son testimoni, la bestia que pujá del abisme fará guerra contra ells, y'ls vencerá, y'ls matará.
8 Y'ls cossos morts d'ells jaurán en los carrers de la gran ciutat, que s'apellida espiritualment Sodoma y Egipte, ahont nostre Senyor fou també crucificat.
9 Y'ls de las tribus, y pobles, y llenguas, y nacions veurán los cossos morts d'ells tres dias y mitg; y no permetrán que sos cossos sian posats en sepulcres.
10 Y'ls que habitan la terra se regositjarán sobre ells, y s'alegrarán, y s'enviarán regalos los uns als altres; perqué aquestos dos profetas atormentaren als que habitavan sobre la terra.
11 Y al cap de tres dias y mitg entrá en ells l'Esperit de vida enviat de Deu. Y s'alsaren sobre sos peus, y vingué gran temor sobre'ls que'ls vegeren.
12 Y oygueren una gran veu del cel que'ls deya: Pujáu aquí. Y pujaren al cel en un núbol; y'ls vegeren los enemichs d'ells.
13 Y en aquella hora vingué un gran terratrémol, y caygué la desena part de la ciutat: y ab lo terratrémol foren morts dels homes set mil; y'ls demés foren atemorisats, y donaren gloria á Deu del cel.
14 Passa lo segon ay; y veus aquí que'l tercer ay vindrá prest.
15 Y'l seté ángel tocá la trompeta; y hi hagué en lo cel grans veus, dihent: Los regnes d'aquest mon s'han tornat regnes de nostre Senyor y de son Christo, y ell regnará per los sigles dels sigles. Amen.
16 Y'ls vint y quatre ancians

que estavan sentats en sas cadiras
devant de Deu, caygueren sobre
sos rostros, y adoraren á Deu, di-
hent:
17 Vos donam gracias, Senyor
Deu Totpoderós, que sou, que
erau, y que haveu de venir; perqué
haveu rebut vostre gran poder, y
haveu regnat.
18 Y'ls Gentils s'han irritat, y
vostra ira ha arribat, y'l temps de
ser judicats los morts, y de donar
gallardó á tos servos los profetas,
y als sants, y als que temen vos-
tre nom, petits y grans, y d'exter-
minar als que han corromput la
terra.
19 Y s'obrí lo temple de Deu
en lo cel; y l'arca de son testa-
ment fou vista en son temple, y's
formaren llams, y trons, y clamors,
y gran pedregada.

CAP. 12.

De la guerra del diable y del antichrist contra l'iglesia, simbolisada en una dona misteriosa vestida del sol, que pareix un fill, y es perseguida del dragó infernal.

Y APAREGUÉ en lo cel un
gran senyal; una dona vesti-
da del sol, y la lluna sota sos
peus, y en son cap una corona de
dotse estrellas:
2 Y estant prenyada clamava ab
dolors de part, y sufría dolors de
parir.
3 Y fou vist un altre senyal en
lo cel: y veus aquí un gran dragó
vermell, que tenía set caps y deu
banyas, y en sos caps set coronas:
4 Y la cua d'ell arrastrava la
tercera part de las estrellas del
cel, y las feu caurer sobre la terra;
y'l dragó se pará devant de la do-
na que estava de part, á fi de tra-
garse lo fill luego que ella l'ha-
gués parit.
5 Y parí un fill varó que havía
de governar totas las nacions ab
vara de ferro; y son fill fou arre-
batat envers Deu y son trono.
6 Y la dona fugí al desert, ahont
tenía un lloch aparellat de Deu,
pera ser alimentada allí mil dos-
cents y xixanta dias.
7 Y hi hagué una gran batalla
en lo cel. Miguel y sos ángels pe-
leavan contra'l dragó, y'l dragó pe-
leava y sos ángels:
8 Y estos no venceren, y no fou
trobat may més son lloch en lo
cel.
9 Y fou llansat fora aquell gran
dragó, aquella antigua serpent,
anomenada diable y Satanás, que
enganya á tot lo mon; y fou llan-
sat á la terra, y sos ángels foren
llansats ab ell.
10 Y oyguí un clamor en lo cel
que deya: Ara es arribada la sal-
vació, y la virtut, y'l regne de
nostre Deu, y'l poder de son
Christo: perqué ha estat llansat á
terra el acusador de nostres ger-
mans, que'ls acusava dia y nit de-
vant de Deu.
11 Y ells lo venceren per la
sanch del Anyell, y ab la paraula
de son testimoni, y ells no amaren
sas vidas fins á la mort.
12 Per lo tant regositjauvos, oh
cels, y vosaltres que habitau en
ells. Ay dels habitants de la terra
y del mar, perqué'l diable ha bai-

xat á vosaltres ab gran cólera, perqué sab que té poch temps.

13 Y quant lo dragó vegé que havía estat tirat per terra, perseguí á la dona que parí lo fill varó:

14 Y foren donadas á la dona dos alas de gran áliga, peraqué volás al desert á son lloch, ahont es alimentada per un temps, y dos temps, y la meytat d'un temps, lluny de la presencia de la serpent.

15 Y la serpent llansá de sa boca aygua, com una riuhada, sobre la dona, peraqué la corrent se la'n pugués portar.

16 Y la terra ajudá á la dona: y la terra obrí sa boca, y se xuclá lo riu que havía llansat lo dragó de sa boca.

17 Y estava lo dragó contra la dona: y se'n aná á fer la guerra als demés de son llinatge, que guardan los manaments de Deu, y tenen lo testimoni de Jesu-Christ.

CAP. 13.

Una bestia monstruosa de set caps y deu banyas, ab deu coronas, ix del mar, y blasfema contra Deu y'ls sants, y es adorada dels homes: s'alsa en la terra altra bestia ab dos banyas que dona vigor á la primera.

Y'M parí á la bora del mar, y vegí pujar del mar una bestia que tenía set caps y deu banyas, y sobre sas banyas deu coronas, y sobre sos caps lo nom de blasfemia.

2 Y la bestia que vegí era com un lleopardo, y sas potas com potas d'un os, y sa boca com boca d'un lleó. Y'l dragó li doná son poder, y son siti, y gran potestat.

3 Y vegí un de sos caps com ferit de mort: y fou curada sa ferida mortal. Y's maravellava tota la terra detrás de la bestia.

4 Y adoraren al dragó que dona poder á la bestia, y adoraren á la bestia, dihent: ¿Qui hi ha semblant á la bestia? ¿Qui podrá batallar ab ella?

5 Y li fou donada boca ab que parlava grans cosas y blasfemias: y li fou donat poder de continuar quaranta dos mesos.

6 Y obrí sa boca ab blasfemias contra Deu, pera blasfemar son nom, y son tabernacle, y als que habitan en lo cel.

7 Y li fou donat que fes guerra als sants, y que'ls vencés: y li fou donat poder sobre tota tribu, y poble, y llengua, y nació.

8 Y l'adoraren tots los habitants de la terra; aquells los noms dels quals no están escrits en lo llibre de la vida del Anyell, que fou mort desde'l principi del mon.

9 Si algú té orella, oygui.

10 Lo qui esclavisa á altres, será esclavisat: lo qui mati á espasa, es precís que mori á espasa. Aquí está la paciencia y la fe dels sants.

11 Y vegí un'altra bestia que eixía de la terra, y que tenía dos banyas semblants á las del Anyell, emperó parlava com un dragó,

12 Y exercía tot lo poder de la primera bestia en sa presencia, y feu que la terra, y tots los que habitavan en ella adorassen la primera bestia, la mortal ferida de la qual era curada.

13 Y feu grans maravellas; de

manera que fins foch feya baixar
del cel á la terra á la vista dels
homes.
14 Y enganyá als habitants de
la terra ab los prodigis que se li
permetían fer devant de la bestia,
dihent als que habitan en la terra,
que fessen una imatge de la bestia
que tingué ferida de l'espasa, y
visqué.
15 Y li fou donat que comunicás
esperit á la figura de la bestia, y
que la figura de la bestia parlás;
y que fes que fossen morts tots los
que no adorassen la figura de la
bestia.
16 Y maná que tots los homes,
grans y xichs, richs y pobres, lli-
bres y servos, tinguessen un sen-
yal en sa má dreta, ó en sos fronts.
17 Y que ningun home pogués
comprar ó vendrer, sinó aquell
que té lo senyal, ó lo nom de la
bestia, ó lo número de son nom.
18 Aquí hi ha sabiduría. Qui té
intelligencia calculi lo número de
la bestia, perqué es lo número d'un
home, y son número es sis cents
xixanta sis.

CAP. 14.

S'apareix l'Anyell de Deu sobre la montanya de Sion: es seguit dels justos: l'evangeli es predicat en tota la terra: s'anuncia lo judici final: vé Jesu-Christ; y's fa la misteriosa sega y la verema de sa hizenda.

Y MIRÍ; y veus aquí l'Anyell
que estava en peus sobre la
montanya Sion, y ab ell cent y
quaranta quatre mil que tenían
escrit en sos fronts lo nom d'ell,
y'l nom de son Pare.
2 Y oyguí una veu del cel, com
veu de moltas ayguas, y com la
veu d'un gran tró; y la veu que
oyguí era com de tocadors d'har-
pas, que tocavan sas harpas.
3 Y cantavan com un cántich
nou, devant del trono, y devant
dels quatre animals, y dels an-
cians; y ningú podía apéndrer
aquell cántich, sinó aquells cent y
quaranta y quatre mil que foren
rescatats de la terra.
4 Aquestos son los que no se
contaminaren ab donas; perqué
son verges. Aquestos segueixen al
Anyell ahont vulla que vaja.
Aquestos foren rescatats d'entre'ls
homes, essent las primicias pera
Deu y pera l'Anyell.
5 Y en la boca d'ells no fou tro-
bada mentida; perqué están sens
mácula devant del trono de Deu.
6 Y vegí un altre ángel volant
per mitg del cel, que tenía l'evan-
geli etern pera predicarlo als ha-
bitants de la terra, y á tota nació,
y tribu, y llengua, y poble,
7 Dihent en alta veu: Temeu al
Senyor, y donauli honra, perqué
vingué l'hora de son judici; y ado-
rau á aquell que feu lo cel, y la
terra, lo mar, y las fonts de las
ayguas.
8 Y altre ángel lo seguí, dihent:
Caygué, caygué Babilonia la gran
ciutat, que doná á beurer á totas
las nacions del vi de l'ira de sa for-
nicació.
9 Y'ls seguí lo tercer ángel, di-
hent en alta veu: Si algú adorás
la bestia y sa imatge, y prengués
lo senyal en son front ó en sa má,

10 Aquest beurá també del vi de
l'ira de Deu, mesclat pur en la
copa de sa indignació, y será ator-
mentat ab foch y sofre devant dels
sants ángels y devant del Anyell.
11 Y'l fum dels torments d'ells
pujará per los sigles dels sigles; y
no tenen repós de dia ni de nit los
que adoraren la bestia, y sa imat-
ge, y'l que prenga lo senyal de son
nom.
12 Aquí está la paciencia dels
sants que guardan los manaments
de Deu y la fe de Jesús.
13 Y oyguí una veu del cel que'm
deya: Escriu: Benaventurats los
morts que desd'aquí en avant mo-
ren en lo Senyor. Sí, diu l'Esperit,
perqué ells descansan de sos tre-
balls, y sas obras los segueixen.
14 Y mirí: y veus aquí un núbol
blanch, y sobre'l núbol un assentat
semblant al Fill del home, que
tenía en son cap una corona d'or,
y en sa má una fals ben afilada.
15 Y isqué un altre ángel del
temple, cridant en alta veu al que
estava sentat sobre'l núbol: Tira
ta fals, y sega, perqué ha arribat
l'hora de segar, puix está ja seca
la mess de la terra.
16 Y'l que estava sobre'l núbol
tirá sa fals sobre la terra, y la te-
rra fou segada.
17 Y isqué un altre ángel del
temple que hi ha en lo cel, tenint
també una fals ben afilada.
18 Y isqué un altre ángel que
tenía poder sobre'l foch, y clamá
en veu alta al que tenía la fals
ben afilada, dihent: Planta ta fals
afilada, y verema los rahims de la
vinya de la terra, perqué ja están
madurs los grans d'ells.
19 Y posá l'ángel sa fals afilada
en la terra, y veremá la vinya de
la terra, y tirá la verema en lo
gran cup de l'ira de Deu.
20 Y fou trepitjat lo cup fora de
la ciutat, y isqué sanch del cup
fins á las bridas dels caballs per
l'espay de mil y sis cents estadis.

CAP. 15.

Cántich de Moysés y del Anyell, que cantan los que venseren la bestia: las set plagas derreras figuradas en set copas de la cólera de Deu entregadas á set ángels.

Y VEGÍ un altre senyal en lo
cel gran y maravellós, set
ángels que teníau las set plagas
derreras, perqué en ellas está con-
sumada l'ira de Deu.
2 Y vegí com una mar de cris-
tall barrejat ab foch, y als que ven-
seren la bestia, y sa figura, y'l nú-
mero de son nom, que estavan so-
bre'l mar de vidre, tenint las har-
pas de Deu:
3 Y que cantavan lo cántich de
Moysés, servo de Deu, y'l cántich
del Anyell, dihent: Grans y mara-
vellosas son vostras obras, Senyor
Deu Totpoderós, justos y verda-
ders son vostres camins, oh Rey
dels sants.
4 ¿Qui no us temerá, Senyor, y
no glorificará vostre nom? Perqué
vos sol sou sant; y totas las nacions
vindrán, y adorarán devant de vos,
puix vostres judicis s'han fet ma-
nifestos.
5 Y després d'axió mirí; y veus
aquí que s'obrí en lo cel lo tem-

ple del tabernacle del testimoni.
6 Y isqueren set ángels del tem-
ple que portavan set plagas, ves-
tits d'una tela neta y blanca, y
cenyits per lo pit de bandas d'or.
7 Y un dels quatre animals doná
als set ángels set copas d'or, ple-
nas de l'ira de Deu que viu per
los sigles dels sigles.
8 Y'l temple s'umplí de fum per
la magestat de Deu y de sa virtut;
y no podía entrar ningú en lo
temple, fins que fossen consuma-
das las set plagas dels set ángels.

CAP. 16.

Terribles efectes de las set copas d'or que'ls set ángels derraman sobre la terra.

Y OYGUÉ una gran veu del
temple que deya als set án-
gels: Anau y derramau las set co-
pas de l'ira de Deu sobre la terra.
2 Y aná lo primer, y derramá
sa copa sobre la terra; y vingué
una llaga cruel y maligna sobre'ls
homes que tenían lo senyal de la
bestia, y sobre aquells que adora-
ren sa imatge.
3 Y'l segon ángel derramá sa
copa sobre'l mar, y's torná sanch
com de mort; y morí en la mar
tota ánima vivent.
4 Y'l tercer derramá sa copa
sobre'ls rius y sobre las fonts
de las ayguas, y's convertiren en
sanch.
5 Y oyguí á dir al ángel de las
ayguas: Vos sou just, Senyor, que
sou, que erau, y que seréu, perqué
aixó haveu judicat.
6 Perqué derramaren la sanch
dels sants y dels profetas, y vos los
haveu donat á beurer sanch, per-
qué ho mereixen.
7 Y oyguí que deya un altre
desde l'altar: Certament, Senyor
Deu Totpoderós, vostres judicis
son justos y verdaders.
8 Y'l quart ángel derramá sa
copa sobre'l sol, y li fou donat lo
abrasar als homes ab ardor y foch.
9 Y s'abrasaren los homes ab
gran ardor, y blasfemaren lo nom
de Deu que té poder sobre aques-
tas plagas, y no s'arrepentiren
pera glorificarlo.
10 Y'l quint ángel derramá sa
copa sobre lo siti de la bestia; y's
torná plé de tenebras son regne,
y's mossegaren sas llenguas de
dolor.
11 Y blasfemaren al Deu del cel
per sos dolors y sas feridas, y no
s'arrepentiren de sas obras.
12 Y'l sisé ángel derramá sa
copa sobre aquell gran riu Eufra-
tes; y s'assecaren sas ayguas, pe-
raqué s'aparellás lo camí pera'ls
reys del Orient.
13 Y vegí eixir de la boca del
dragó, y de la boca de la bestia, y
de la boca del fals profeta, tres es-
perits immundos á manera de
granotas.
14 Perqué son esperits de dimo-
nis, que fan prodigis, y van als
reys de la terra y de tot lo mon,
pera juntarlos pera la batalla en lo
gran dia del Deu Totpoderós.
15 Mirau que vinch com un lla-
dre. Benaventurat lo qui vetlla, y
guarda sas vestiduras, peraqué no
vaja desnú, y vejan sa vergonya.
16 Y'ls reunirá tots plegats en

un lloch que en Hebreu s'apellida
Armagedon.
17 Y'l seté ángel derramá sa
copa al ayre, y isqué un gran veu
del temple desde'l trono, que deya:
Está fet.
18 Y vingueren llams, y trons, y
clamors, y hi hagué un gran te-
rratrémol; tal y tan gran, qual no
hi ha hagut may desde que'ls ho-
mes están sobre la terra.
19 Y la gran ciutat fou partida
en tres parts; y caygueren las
ciutats de las nacions; y la gran
Babilonia vingué en memoria de-
vant de Deu, pera donarli la copa
del vi de l'indignació de sa ira.
20 Y tota isla fugí, y las mon-
tanyas no foren trobadas.
21 Y caygué del cel una gran
pedregada sobre'ls homes: cada pe-
dra gran com un talent; y'ls ho-
mes blasfemaren de Deu per rahó
de la plaga de la pedregada, que
fou excessivament gran.

CAP. 17.

Descripció de la gran prostituta: so es, Babilonia, que s'embriagá ab la sanch dels mártirs, y's vegé sentada sobre la bestia dels set caps y las deu banyas.

Y VINGUÉ un dels set ángels
que tenían las set copas, y'm
parlá dihent: Vina aquí, y't mos-
traré la condemnació de la gran
prostituta que está sentada sobre
moltas ayguas;
2 Ab qui cometeren fornicació
los reys de la terra, y s'embriaga-
ren los habitants de la terra ab lo
vi de sa prostitució.
3 Y m'arrebatá en esperit al
desert; y vegí una dona sentada
sobre una bestia vermella, plena
de noms de blasfemia, que tenía
set caps y deu banyas.
4 Y la dona estava rodejada de
púrpura, y d'escarlata, y adornada
d'or, y de pedras preciosas, y de
perlas, y tenía un vas d'or en sa
má, plé de abominació y de la im-
mundicia de sa fornicació.
5 Y en son front escrit un nom:
MISTERI, BABILONIA LA GRAN,
LA MARE DE PROSTITUTAS, Y ABO-
MINACIONS DE LA TERRA.
6 Y vegí aquella dona embria-
gada de la sanch dels sants y de la
sanch dels mártirs de Jesús. Y
quant la vegí quedí maravellat de
gran admiració.
7 Y'm digué l'ángel: ¿Perqué't
maravellas? Jo't diré lo misteri de
la dona, y de la bestia que la porta,
la qual té set caps y deu banyas.
8 La bestia que has vist, fou, y
no es, y eixirá del abisme, y anirá
á la perdició; y's maravellarán los
habitants de la terra, aquells, los
noms dels quals no están escrits
en lo llibre de vida desde la creació
del mon, quant vejan la bestia que
era, y no es, y ab tot es.
9 Y aquí está lo sentit que té
sabiduría. Los set caps son set
montanyas, sobre los quals está
sentada la dona; y també son set
reys.
10 Los cinch caygueren, l'un es,
y l'altre no ha vingut encara; y
quant vinga deu durar poch temps.
11 Y la bestia que era, y no es, y
ell es la octava, y es dels set, y va
á la perdició.
12 Y las deu banyas que has vist

son deu reys, que encara no rebe-
ren regne; emperó rebrán poder
com reys per un'hora desprès de
la bestia.
13 Aquestos tenen un mateix de-
signi, y donarán sa forsa y poder
á la bestia.
14 Aquestos batallarán contra
l'Anyell, y l'Anyell los vencerá,
perqué ell es lo Senyor dels se-
nyors y'l Rey dels reys; y'ls que es-
tán ab ell son cridats, escullits,
y fiels.
15 Y'm digué: Las ayguas que
vegeres ahont la prostituta está
sentada, son pobles, y multituts,
nacions, y llenguas.
16 Y las deu banyas que vegeres
en la bestia, aqueixas aburrirán la
prostituta, y la reduhirán á deso-
lació, y la deixarán desnusa, y
menjarán sas carns, y á ella la cre-
marán ab foch.
17 Perqué Deu ha posat en sos
cors que fassan la voluntat d'ell;
y donat son regne á la bestia, fins
que estigan cumplertas las parau-
las de Deu.
18 Y la dona que vegeres es la
gran ciutat, que té imperi sobre
los reys de la terra.

CAP. 18.

Ruina, judici y cástich de Babilonia, sobre la qual ploran amargament los que seguiren son partit, mes los sants del cel cantan la victoria.

Y DESPRÉS d'axó vegí baixar
del cel un altre ángel que
tenía gran poder, y la terra fou
illuminada ab sa gloria.
2 Y exclamá poderosament, di-
hent: Caygué, caygué Babilonia
la gran; y s'ha convertit en habi-
tació de dimonis, y en guarita de
tot esperit impur, y en gavia de
tot aucell asquerós y abominable.
3 Perqué totas las gents han be-
gut del vi de l'ira de sa fornica-
ció; y'ls reys de la terra han co-
més fornicació ab ella; y'ls merca-
ders de la terra s'han enriquit ab
lo poder de sas delicias.
4 Y oyguí un altra veu del cel
que deya: Eixiu d'ella, poble meu,
peraqué no tingau part en sos
pecats, y no quedeu ferits de sas
plagas.
5 Perqué sos pecats han arribat
fins al cel, y'l Senyor s'ha recordat
de sas maldats.
6 Tornauli á donar, així com ella
vos ha donat á vosaltres; y pagauli
al doble segons sas obras: en la
copa en que ella vos dona á beu-
rer, donauli beurer al doble.
7 Tant quant ella s'ha glorificat
y ha viscut en plahers, tant do-
nauli de torments y plor; perqué
diu en son cor: Jo estich sentada
com reyna, y no so viuda, ni veuré
plors.
8 Per axó en un dia vindrán sas
plagas, mort, y plor, y fam, y será
cremada ab foch; perqué es fort lo
Deu que la judicará.
9 Y plorarán, y's ferirán los pits
sobre ella los reys de la terra que
cometeren fornicació ab ella y vis-
queren en plaher, quant veurán lo
fum de sa crema,
10 Estant lluny por temor dels
torments d'ella, dirán: Ay, ay, ay
de la gran ciutat de Babilonia,
aquella ciutat poderosa; puix en una

hora ha vingut ta condemna-
ció.
11 Y'ls mercaders de la terra
plorarán y's lamentarán sobre ella;
perqué ningú comprará may més
sas mercaderías,
12 Mercaderías d'or, y de plata,
y de pedras preciosas, y de perlas,
y de tela fina, y d'escarlata, y de
seda, y de grana, y de tota fusta
olorosa, y de tota mena de vasos
de marfil, y tota sort de vasos de
fusta preciosíssima, y de coure, de
ferro, y de marbre,
13 Y de canyella, y de perfums,
y d'unguents, y encens, y de vi,
y d'oli, y de flor de farina, y de
forment, y de bestias de cárrega,
y de cavalls, y d'ovellas, y de ca-
rrossas, y d'esclaus, y d'ánimas
d'homes.
14 Y las fruytas que t'ánima an-
siava se retiraren de tu, y totas
las cosas substanciosas y hermo-
sas están perdudas per tu, y no
las trobarás may més.
15 Los mercaders d'aquestas
cosas, que s'enriquiren, estarán
lluny d'ella per temor de sos tor-
ments, plorant y gemegant,
16 Y dihent: Ay, ay d'aquella
gran ciutat que estava cuberta de
tela finíssima, y d'escarlata, y de
grana, y adornada d'or, y de pe-
dras preciosas, y perlas:
17 Que en una hora han desapa-
regut tant grans riquesas. Y tot
capitá de barco, y tots los que na-
vegan en la mar, y'ls mariners, y
quants trafican per mar se para-
ren lluny,
18 Y quant vegeren lo fum de
son incendi, clamavan dihent:
¿Quina ciutat hi havía semblant
á esta gran ciutat?
19 Y's tiraren pols sobre sos
caps, y prorromperen en alarits, y
plorant, y lamentantse deyan: Ay,
ay d'aquella gran ciutat, en la
que s'enriquiren tots los que te-
nían barcos en la mar per causa
de sa ostentació; puix en un dia
ha quedat desolada.
20 Regositjauvos sobre ella, cels,
y vosaltres sants apóstols y profe-
tas, perqué Deu vos ha venjat en
ella.
21 Y un ángel fort alsá una pe-
dra com una gran mola de molí,
y la tirá al mar, dihent: Ab tanta
furia será derribada Babilonia,
aquella gran ciutat, y may més
será trobada.
22 Ni may més s'ohirá en tu la
veu dels tocadors d'harpas, ni de
musichs, ni de tocadors de flautas
y trompetas; ni may més se tro-
bará en tu ningun artista; ni tam-
poch s'ohirá lo soroll de ninguna
mola de molí:
23 Y llum d'antorxa may més
resplandirá en tu: y veu d'espós y
esposa may més será ohida en tu;
perqué tos mercaders eran los
principals homes de la terra, per-
qué en tos maleficis foren enga-
nyadas totas las nacions.
24 Y en ella ha estat trobada la
sanch dels profetas, y dels sants,
y de tots los que foren morts so-
bre la terra.

CAP. 19.

Triunfo y cántich dels sants per la ruina de Babilonia, per lo regne de Deu, y

per las bodas del Anyell: Jesu-Christ lo Verb de Deu triunfa de sos enemichs.

DESPRÉS d'aixó oyguí una gran veu com de molta gent en lo cel, que deyan: Alleluya; salvació, y gloria, y honra, y poder al Senyor nostre Deu.
2 Perqué sos judicis son justos y verdaders, perqué ell ha condemnat á la gran prostituta que pervertía la terra ab sa prostitució, y ha venjat la sanch de sos servos de las mans d'ella.
3 Y altra vegada digueren: Alleluya; y'l fum d'ella pujá per los sigles dels sigles.
4 Y's postraren los vint y quatre ancians y las quatre bestias, y adoraren á Deu que estava sentat sobre'l trono, y deyan: Amen: Alleluya.
5 Y isqué del trono una veu, que deya: Alabau á nostre Deu, tots vosaltres servos d'ell, y'ls que'l temeu, xich y grans.
6 Y oyguí com una veu de molta gent, y com soroll de moltas ayguas, y com una veu de grans trons, que deyan: Alleluya; perqué regná lo Senyor nostre Deu Totpoderós.
7 Regositjemnos, y alegremnos, y donemli gloria; perqué han arribat las bodas del Anyell, y sa esposa está aparellada.
8 Y á ella fou donat cubrirse de finíssima tela, resplandent, y blanca. Y aquesta tela fina es la justicia dels sants.
9 Y'm digué: Escriu: Ditxosos los que han estat cridats á la cena de las bodas del Anyell. Y'm diu: Aquestas paraulas de Deu son verdaderas.
10 Y'm postrí á sos peus per adorarlo. Y'm diu: Mira no ho fassas; jo so co-servo teu, y de tos germans que tenen lo testimoni de Jesús. Adora á Deu; perqué'l testimoni de Jesús es esperit de profecía.
11 Y vegí lo cel obert, y aparegué un cavall blanch; y'l que estava sentat sobre ell, era apellidat Fiel y Verdader, lo qual en justicia judica y fa la guerra.
12 Y sos ulls eran com flama de foch; y tenía en son cap moltas coronas, y un nom escrit que ningú comprenía, sinó ell mateix.
13 Y anava vestit d'una roba tenyida de sanch; y son nom es apellidat: Lo Verb de Deu.
14 Y'l seguían los exércits que hi ha en lo cel en caballs blanchs, vestits tots de tela finíssima, blanca, y pura.
15 Y eixía de sa boca una espasa de dos talls, pera ferir ab ella las nacions. Y ell mateix las governará ab vara de ferro: y ell trapitja lo cup del vi del furor de l'ira de Deu Totpoderós.
16 Y té escrit en sa vestidura y en sa cuixa lo nom: Rey de reys, y Senyor de senyors.
17 Y vegí un ángel que estava en lo sol, y clamava en veu alta, dihent á tots los aucells que volavan per mitg del cel: Veniu, y juntauvos á la gran cena de Deu;
18 Pera menjar carns de reys, y carns de tribuns, y carns de poderosos, y carns de cavalls, y dels

que cavalgavan en ells, y carns de
tots, llibres, y esclaus, y xichs, y
grans.
19 Y vegí la bestia, y'ls reys de
la terra, y sos exércits reunits,
pera batallar ab lo que estava so-
bre'l cavall y ab son exércit.
20 Y fou presa la bestia, y ab ella
lo profeta fals que feu prodigis de-
vant d'ell, ab los quals enganyá
als que reberen lo senyal de la bes-
tia, y á aquells que adoraren sa
imatge. Aquestos dos foren llan-
sats vius en un estany de foch ar-
dent y sofre.
21 Y'ls altres foren morts ab l'es-
pasa que ix de la boca d'aquell que
seya sobre'l cavall: y's saciaren ab
sas carns tots los aucells.

CAP. 20.

L'ángel encadena á Satanás en l'abisme per mil anys, durant los quals las ánimas dels mártirs regnan ab Christo en la primera resurrecció: deslligat després Satanás mou á Gog y á Magog contra la ciutat santa; emperó lo cel enviará foch, que'ls devorará: després Jesu-Christ judicará á tots los morts.

Y VEGÍ baixar del cel un ángel
que tenía la clau del abisme,
y una gran cadena en sa má.
2 Y prengué al dragó, la serpent
antigua, qu'es lo diable y Satanás;
y'l lligá per mil anys,
3 Y'l ficá en l'abisme, y'l tancá,
y posá un sello sobre ell, peraqué
no enganyás més á las nacions,
fins que s'hajan cumplerts los mil
anys; y després d'aixó convé que
sia deslligat per un poch de temps.
4 Y vegí cadiras, y s'assentaren
sobre ellas, y'ls fou donat lo judi-
car; y vegí las ánimas d'aquells
que foren degollats per lo testimo-
ni de Jesús y per la paraula de
Deu, y'ls que no adoraren la bes-
tia, ni á sa imatge, ni reberen sa
marca en sos fronts, ó en sas mans;
y visqueren y regnaren ab Christo
per espay de mil anys.
5 Emperó los altres morts no
entraren en vida fins que hague-
ren passat los mil anys. Aquesta
es la primera resurrecció.
6 Benaventurat y sant lo qui té
part en la primera resurrecció: en
aquestos no té poder la segona
mort; ans bé serán sacerdots de
Deu y de Christo, y regnarán ab
ell mil anys.
7 Y quant sian acabats los mil
anys, será deslligat Satanás de sa
presó.
8 Y eixirá per'enganyar á las
nacions que están en los quatre
cantons de la terra, á Gog y á
Magog, y'ls reunirá pera comba-
trer; lo número dels quals es com
l'arena del mar.
9 Y pujaren sobre l'amplaria de
la terra, y cercaren los reals dels
sants, y la ciutat amada; y baixá
foch del cel *enviat* per Deu, y'ls
devorá.
10 Y'l diable que'ls enganyava
fou ficat en un estany de foch y
de sofre, ahont están la bestia y'l
fals profeta; y serán atormentats
dia y nit per los sigles dels sigles.
11 Y vegí un gran trono blanch,
y á un que estava assentat sobre
ell, á la vista del qual fugí lo cel,
y la terra, y no fou trobat lo lloch
d'ells.
12 Y vegí als morts, grans y

xichs, que estavan en peu devant
del trono, y foren oberts los lli-
bres; y fou obert un altre llibre,
qu'es lo llibre de vida; y foren ju-
dicats los morts per las cosas que
estavan escritas en los llibres, se-
gons sas obras.
13 Y'l mar doná los morts que
estavan en ell; y la mort y l'infern
donaren los morts que estavan en
ells; y fou fet judici de cada hu
d'ells segons sas obras.
14 Y l'infern y la mort foren
llansats al estany de foch. Aquesta
es la segona mort.
15 Y'l que no fou trobat escrit
en lo llibre de la vida fou llansat
en l'estany del foch.

CAP. 21.

Fi y estat ditxós dels justos després del judici, y desastrosa sort dels pecadors: descripció de la ciutat celestial de Jerusalem, mística esposa del Anyell de Deu.

Y VEGÍ un cel nou y una terra
nova. Perqué lo primer cel
y la primera terra desaparegueren,
y la mar ja no existeix.
2 Y jo Joan vegí la ciutat santa,
la nova Jerusalem, que de part de
Deu baixava del cel, y estava ata-
viada com una esposa adornada
pera son espós.
3 Y oyguí una gran veu del tro-
no, que deya: Veus aquí lo taber-
nacle de Deu es ab los homes, y
habitará ab ells. Y ells serán son
poble, y'l mateix Deu en mitg
d'ells será son Deu.
4 Y aixugará Deu tota llágrima
dels ulls d'ells; y ja no hi haurá
més mort, y no hi haurá més
plors, ni clamors, ni penas; per-
qué las primeras cosas passaren.
5 Y digué lo que estava assentat
en lo trono: Veus aquí jo faitg
novas totas las cosas. Y'm digué:
Escriu, perqué aquestas paraulas
son molt fiels y verdaderas.
6 Y'm digué: Está fet. Jo so
l'alfa y l'ómega, lo principi y lo
fi. Jo donaré beurer de grat al
que tinga sed de la font de l'aygua
de vida.
7 Lo qui vensi possehirá aques-
tas cosas, y jo seré son Deu, y ell
será mon fill.
8 Mes respecte los cobards, y
incréduls, y malehits, y homicidas,
y fornicaris, y etxisers, y idola-
tras, y tots los mentiders, sa sort
será en l'estany que crema ab foch
y sofre, que es la segona mort.
9 Y vingué un dels set ángels,
que tenían las set copas plenas de
las set plagas derreras, y parlá ab
mi, dihent: Vina aquí, y't mos-
traré l'esposa que té l'Anyell per
Espós.
10 Y'm portá en esperit á una
montanya gran y elevada, y'm
mostrá la ciutat santa de Jerusa-
lem, que baixava del cel de la pre-
sencia de Deu,
11 Que tenía la claredat de Deu,
y sa llum era semblant á una pe-
dra preciosa de jaspe á manera de
cristall.
12 Y tenía una muralla gran y
alta ab dotse portas; y en las por-
tas dotse ángels, y'ls noms escrits,
que son los noms de las dotse tri-
bus dels fills d'Israel.
13 Al orient tenía tres portas, á